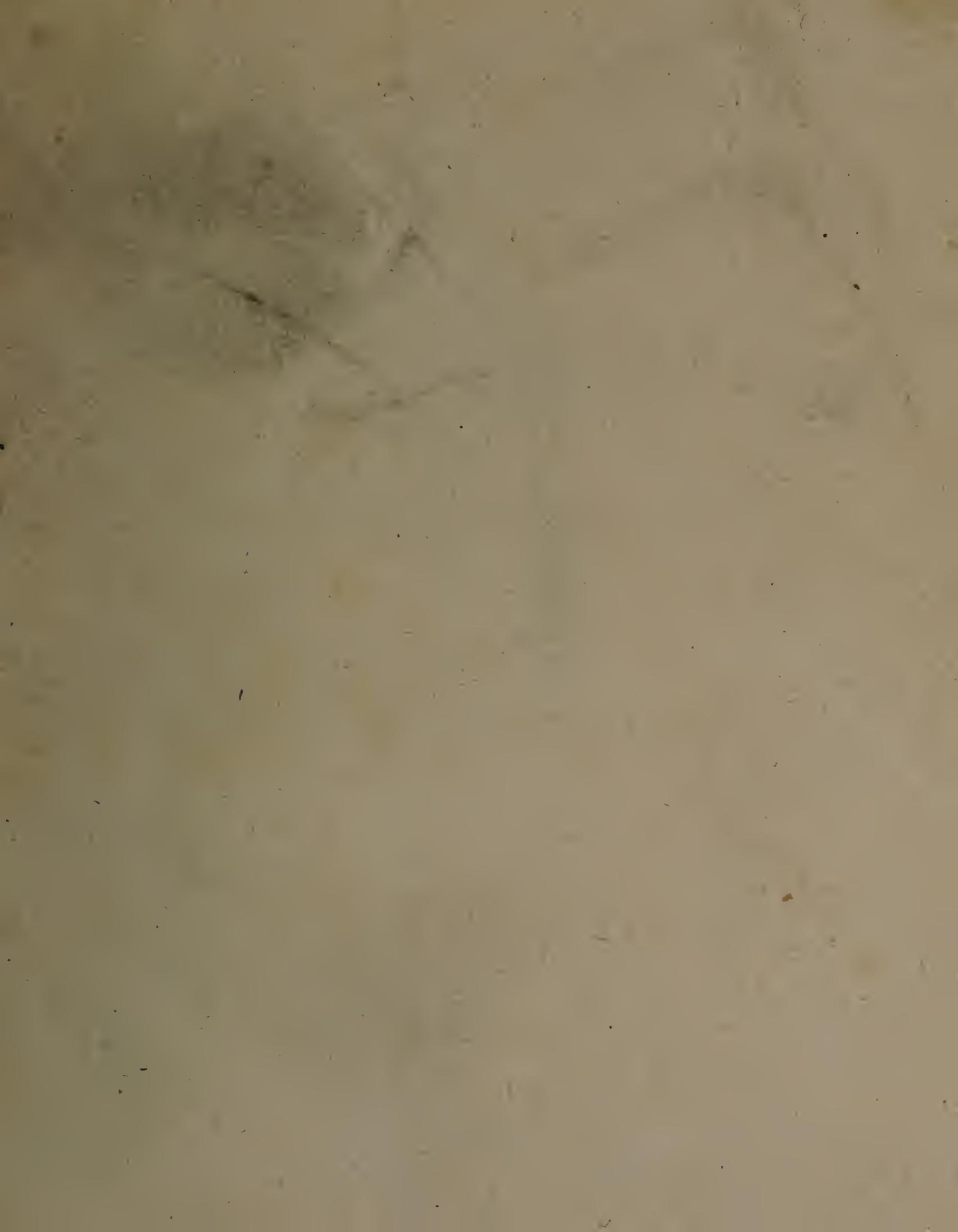


2738/c

~~2000~~

~~1000~~

22101314001



BIBLIOTHEGA
MEDICINÆ

E T

HISTORIÆ NATURALIS

TOMUS PRIMUS.

CONTINENS

BIBLIOTHECAM BOTANICAM.

P A R S I.

БІБЛІОТЕКА

ДІМОВИЙ

СІДАМУТАН ДІМОВИЙ

ІЗОЗДАВЧИЙ КІНІКОВІ

ІЗОЗДАВЧИЙ

ІЗОЗДАВЧИЙ КІНІКОВІ

ІЗОЗДАВЧИЙ

BIBLIOTHECA BOTANICA.

QUA

SCRIPTA AD REM HERBARIAM
FACIENTIA A RERUM INITIIS RECENSENTUR.

AUCTORE

ALBERTO VON HALLER,

DOMINO IN GOUMOENS LE JUX ET ECLAGNENS.

PRÆSIDE SOCIETATIS REGIÆ GOETTINGENSIS, UT ET OECONOM. BERNENSIS;
SODALI Academæ Regiæ Scientiarum Parisinæ; Chirurgorum Paris. Academæ Imper. Natur.
Curios. Boruss. Suec. Bonon. Arcadicæ; Socc. Reg. Britan. Botanicæ; Bot. Flor. Bava-
ricæ; Altisidior. Helveticæ. Colleg. Med. Edinburgensium.
IN SUPREMO SENATU REIP. BERNENSIS DUCENTUM VIRO.

TOMUS I.

TEMPORA ANTE TOURNEFORTIUM.



LONDINI,

PROSTANT APUD CAROL. HEYDINGER, BIBLIOPOL.
IN VICO VULGO STRAND DICTO (No. 274.)
M. DCC. LXXI.

EDWARD T. DANE

ADMINISTRATOR

WILLIAMSBURG MEDICAL LIBRARIES

304017

EDWARD T. DANE



JULY 19 1901

EDWARD T. DANE, ADMINISTRATOR, WILLIAMSBURG MEDICAL LIBRARIES

EDWARD T. DANE, ADMINISTRATOR, WILLIAMSBURG MEDICAL LIBRARIES

EDWARD T. DANE, ADMINISTRATOR, WILLIAMSBURG MEDICAL LIBRARIES

ILLUSTRISSIMO VIRO

JOHANNI COMITI DE BUTE.

QUod ILLUSTRE NOMEN Tuum meo
operi præposuerim, multæ mihi, **EXCELS**
COMES, causæ fuerunt ut miseri, qui sitio

In summis honoribus bonas artes, non ama-
sti, quæ tamen multis unica perennis famæ cau-

fa

sa fuit: sed coluisti, sed ornasti. Naturæ Historiam in ipsa Natura didicisti; adiusti varias regiones, & impeditas Alpes cominus es contemplatus; ubique telluris fabricam, DIVINÆ que in ea SAPIENTIAÆ vestigia, propriis scrutatus es laboribus.

Magnæ hæ laudes sunt, & in TUO ordine pene unicæ: aliæ tamen supersunt & magis TIBI propriæ, & quæ universo generi humano TE carum reddent. Frustra sœviunt felicis, sed quæ bona sua non novit, & liberrimæ gentis iræ, frustra sibi injustissimos clamores calumnia permittit: nullo suo efficient strepitu, quin quidquid est sanorum, sobriæque mentis mortalium, TIBI maximum eorum debeant

officio-

officiorum, quo Patriam sibi civis optimus de-
vincire possit. Educasti, natum equidem ad
omnes virtutes, sed adjuvisti tamen consiliis, &
morum purissimorum exemplo, divinam men-
tem, Principis, cui Britannia felicitatem, uni-
versus orbis libertatem pacemque debebit, nisi
mala consilia contra EJUS vota prævaluerint.
Magnanimum Regem, lentum ad injurias ulci-
scendas, etiam in immeritos benignum, parem
Majestati Imperii, indefessum in laboribus saluti
publicæ destinatis, surdum ad voluptates, uni-
cum in folio sinceræ, absque superstitione, pie-
tatis exemplum, quoties veneramur, non potest
omnium boni verique studiosorum recordationi
elabi, cujus ex manibus eum Principem acce-
rimus. Neque deerit officio posteritas, etiam in

ea

ea' regione, quam injustæ declamationes inflam-
mant, nomenque Tuum cum GEORGII III.
sacro nomine grata conjunget.

Mihi, homini in libera Republica nato, ho-
mini nihil sibi speranti, desideriis dudum puro,
exoptata fuit opportunitas, qua hominum DEI
& mentium DEO probatarum amantium turbæ
me immiscere licuit, & unanimam eorum vocem
publice in remota gente repetere.

AD LECTOREM!

Vigesimus elapsus est annus, postquam cum HERMANNI BOERHAAVE methodo studendi simile fere ejus opus edidi, ad quod nunc præfari suscepi. Est tamen inter utrumque maximum discrimen.

Cum BOERHAAVII prælectiones ederem, præcipuus finis erat, magni Viri nomini subvenire, emendare vitia, quæ signari notarii adleverant, addere denum, si quid aut temporis ratio, aut necessaria brevitas exclusisset.

Quare ordinem BOERHAAVIANUM scqui necesse fuit. Verum non continuo mecum consensi, quantæ meæ in edendo opere partes essent. In principio libri mémorabiles potissimum, suaque utilitate conspicuos libros, cum brevissimo meo iudicio PRÆCEPTORIS catalogo subjecisse videbatur sufficere. Ut in opere progrediebar, sensi longe plures bonæ notæ libellos ad eos titulos pertinere, ad quos BOERHAAVIUS prælegerat: esse vero & alios libros, non undique utiles, qui tamen non undique bona fruge care-

rent, a PRÆCEPTORE vero omittentur. Denique rediit in animum, etiam in iis libris, quos non legissim, quos coram non haberem, eis posse, quæ ad plenum artis ambitum perficiendum pertinerent: neque debere eos libros omitti, quorum id unum vitium esset, quod eos ego non legissim. Ita sensim sub manubus labor increvit, ut in Anatomic vix quemquam libellum omitterem, in praxi leviores folos. Sed inde opus natum est, quod undique mihi displicuit: tum quod inæquale, principia haberet tenuja, ultimas partes multo pleniores: tum quod ordo PRÆCEPTORIS necessarias fecisset repetitiones, ut IDEM MALPIGHIUS ad hepar, ad lienem, ad viscera reliqua, ad anatomen comparatam passim rediret.

Hos meos errores cum viderem, cogitavi, ut emendari possent: ea enim mihi senescenti, & seni, summa semper fuit voluptas, corrigere quæ junior præpropere edidissim. Non melius autem visum est me reparare posse, quæ displicerent, nisi novo opere, cuius ordo & ambitus in mea essent potestate. Facilior autem mihi ordo visus est edendorum, si quamque præcipuam medicinæ partem proprio opere traderem: si Scriptores secundum temporum rationem recenserem; si nullum denique omitterem. Videbatur etiam in ipsa plenitate catalogi utilitatem esse non minimam; siquidem lector collecta haberet omnia, quæ per plurima opera dispersa laterent.

Vides, Amice Lector, me officii mei ambitum non ignorasse, verum non erat in meis viribus, efficere, quæ videbam a me requiri. In mediocri civitate vivo, in qua Bibliotheca medica privata nulla omnino, publica & ipsa modica sit, & librorum potissimum medicorum egena. Non omnino propriis

propriis libris destituor, nimis autem expertus sum, undecim voluminum millia, cum decies millenis minoribus libellis, evanescere, si cum enormi numero librorum contuleris, de quibus agere oportet.

Supererat ut alienis me fulcirem præfidiis, & opera consularem, in quibus medici Scriptores recensentur: diaria: biographias: bibliographos, catalogos bibliothecarum publicarum, privatarum. Non neglexi eas opes; neque tamen potui mihi satisfacere. Ita ad codices Arabicos defuit mihi insignis ille catalogus M.S. codicam bibliothecæ Scorialiensis: quem passim efflagitavi, inutili tamen cum spe, donec Gottingæ, quæ ad rem meam faciebant, pro humanitate sua vir Cl. J. ANDREAS MURRAY describi curavit: sed sero accepta non potuerunt in botanicis suo loco recenseri. Neque potui SLOANIANI thesauri catalogum obtainere: neque TREWIANÆ ditissimæ Bibliothecæ. Sed & cum metu aliquo passim catalogos citavi, cum sæpiissime vitia numerorum in ejusmodi libellis, nulla cum cura editis, annos soleant corrumpere, & auctorum nomina.

Neque tamen negligere poteram has auxiliares copias, quibus si abstinerem, hiuc & egenum opus essem editurus. Decerpsi ergo editiones, & ex consensu diversorum catalogorum putavi firmius posse de editionibus judicari, evidenter vitiosos rejici, prætuli vero pro suo merito catalogos, qui cum eura scripti essent. Passim amicos consului.

Non tamen velim Lectorem quidquam a me pleni exspectare: Non potest eo hominis industria sola pertingere. Vitam integrum oporteret huic labori dedicare, & subinde, post aliquot annos, alias in urbes principes migrare,

Parisiis vivere, Londini, Romæ, & si alibi pleniores sunt bibliothecæ. Neque indiligens fuerit, etiam cum his opportunitatibus, qui intrâ quinquaginta annos vitæ suæ huic soli labori impenso, tolerabile opus compilaverit. Omnes præterea linguas callere necesse fuerit, omniumque artium peritum esse, quarum socia opera Medicina constat.

Mihî hujusmodi nihil contigit. Vixi extra Patriam annis viginti quinque. Sed alii mihi labores incumbebant, in quibus plus esset officiū. Nunquam liber fui, nisi forte nuper liber sum: alieni, nimii, labores me per totam vitam meam distraxerunt.

Hæc omnia si fateri oportet, non inique quæret LECTOR RERUM PERITUS, cur opus moliar, meis humeris nimis grave futurum. Audiet IDEM, quæ pro me excusando licet adferre. Desunt mihi multa præsidia, sunt alia, quæ non facile in eodem homine conjunguntur. Ab anno 1725. id studium in legendis libris tenui, ut quos legisset, de iis judicia mea in adversaria conjicerem, continuo, dum recens eorum erat memoria. Decerpseram de omnibus, quæ ad meos fines videbantur conferre, anatomen potissimum, & rem herbariam. Linguas nuperas pene omnes didici, ut hactenus libros a quaque gente vernaculo sermone scriptos legere possem. Ita judicia paulatim supra undecies mille nata sunt, librorum quos legeram, & in adversaria retuleram. Sunt quidem eorum millia aliqua, quos non totos legi, hactenus tamen, ut judicium de iis ferre possem. Ea judicia mihi scripsi, nullo affectu motus, ut neque sectæ faverem, neque servirem odiis. In mitiorem quidem partem amavi peccare, ut malos libros silentio, & brevitate judicii potius quam

quam convitiis punirem: bonos cum aliqua exultatione laudarem, ut per quos ego profecissim, qui multum adeo meæ addidissent felicitati.

His non extenuo quidem mea vitia, excuso tamen, ut nihil pleni exspectes LECTOR AMICE, iis vero tuta fide utaris, quæ leges. Non deerunt in editionum annis errores: non pleni erunt editionum catalogi: omnium minime versionum in varias linguis census. Judicia autem spondeo incorrupta, ex re ipsa nata, nunquam ex ira, nunquam ab aliis mutuo suinta. Meæ bibliothecæ editiones asterisco designavi, ut plenior sit de iis fides: alienis, ubi opus videbatur, suum testem addidi. Temporum rationem sequi putavi utilius fore. Ita quæ bibliotheca est, hactenus etiam historia artis fit, cuius progressus, & inventa, per sua tempora sibi succendentia recenseantur. Quemque Scriptorem ad primos annos conatus sum referre, quibus inclaruit: quos edidisset libros conjunctos subjeci, quos niemppe de ea arte scripsisset, in qua nunc versarer, cujusque demum præcipua inventa cujusque laudavi. Biographiam non suscepi dare, paucis aliquando, & de celeribus viris, indicavi, quod essent vitæ genus secuti, & in quibus scholis aut officiis eminuissent.

Supereft ut de ordine magni operis aliqua præmittam. Hoc volumine Scriptores de re herbaria recensui: proximo eos dabo, qui de re anatomica scripserunt: hinc chirurgos: inde clinicos; demum qui de re naturali ita egissent, ut a medico utiliter legantur. Cuique Tomo brevem catalogum selectorum scriptorum subjungam, quibus mediocris bibliothecæ dominus sibi possit satisfacere.

Multa promittenti regeret aliquis, non is inmerito exprobratarus, senem laborem sibi sumere, cui certus sit immori. Facile video quidquid porro

vivo; ex liberalitate PROVIDENTIAE me vivere. Cum tamen quæque pars operis per se sola consistat, non nulla est spes, post hoc volumen unius forte & alterius partis artis Medicæ Bibliothecam me perfecturum. Otium mihi feci: dona fortunæ suæ summa, sed cum novis laboribus conjuncta, deprecatus, in patria vivo, quæ præter curam publicæ valetudinis nihil a me exspectat, & si quando nimis de me blandas spes concipit, mihiique honoratos labores imponit, bœves tamen solet imponere. Neque aliud unquam onus recepero, qui nō rim etiam nunc me abunde habere, in quo vires experiar, parum duraturas.

Multa in iis voluminibus operis mei necessario repetentur, quæ secutura sunt. Dum clinici medici, & diætetici, de herbarum medicatarum & edulium in dolo agunt, eorum effata hinc ad curandos morbos, inde ad plantarum historiam spectant. Pharmacopœæ fere omnes plantarum medicatarum catalogos recensent, viresque medicas, & quæ inde componuntur; chemici analysin & clementa stirpium. Qui de re naturali scripferunt, aut itinera sua in adversaria retulerunt, ii fere omnes etiam plantarum aliquam mentionem fecerunt. Quare vitari non potuit, quin ejusdem operis bis fieret mentio: id unum mihi reliquum fuit, ut breviter in quaque artis medicæ parte eos libros tangerem, quam ipsi scriptores breviter tetigissent, uberiori ubi & ipsi amplius de ea re egissent. Ita fit ut exiguae chartæ jactura fiat. Sunt quæ hactenus plantas rangunt, ut commentarii ad Bucolica, ad Georgica: sed eos fere solos commentarios recensui, qui essent perfitti in re herbaria auditoris: Literatores interim præteremisi. Sed neque tinctorianæ artem, neque coquinariam, neque alias artes potui præterire, quæ plantis utuntur, & in quibus utilitas declaratur, quam vitæ humanæ stirpes adferunt.

In Arabicis libris etiam magis vereor, ne aut ex linguae ignoracione, aut ob minorem typothetarum curam, vitiosos passim titulos fecerim. Tota etiam historia medicorum Arabum ob nominum varietatem & similitudinem difficultis est. Haec tenus studui, ut ea menda vitarem, non ubique forte potui, quæ rerum humanarum est imperfectio, minus etiam in libris obscuris, neque unquam a me visis. Optasse certe; ut REISKIUS, aliasve hujus linguae peritus medicus, sibi hunc laborem sumisset, multo meliora praestituras, quam ego promittere possim, qui eos libros non potuerim, nisi in Versionibus, saepe parum fidis, legere.

Non despero tamen haec tenus me effecisse, ut plerique quidem libri in sua loca digesti studiosis innotescant, ad eos vero pene omnes manu quasi ducantur, quoscunque legere utilius fuerit. Neque absque voluptate occasione usus sum, ut bene meritis in artem nostram viris laudes suas imperirem: ut denique ex meis adversariorum meorum censuris, quos nimis multos sum passus, posteri videant, quam parum odio dederim. Inanes absque judiciis titulos librorum, qui saepe viles sunt, & parum ad veri cognitionem faciunt, non potui vitare. Nolui de libris judicia ferre, quos non legisset: non potui pro vilibus rejicere, quos non vidisset: neque demum in re litteraria eorum operum detrectatur cognitio, qui parum habent publicæ utilitatis. Infiniti sunt gradus, per quos a DILLENIO ad compilatorem aliquem descenditur, ut invidiosissimum foret officium, refecare, quibus utilius careri putasssem. Locum his minoris pretii libris datum, ipsa summa brevitate sermonis mei compensare studui, quam nunc video potius nimiam esse: & paulo aridiorem potissimum eorum librorum esse notitiam,

qui

qui multa bona continerent. Quare in reliquis artis medicæ partibus, aliquanto ero uberior in nominandis inventis, aut utiliter dictis, quam quidem hic fui. Neque tamen exspectari debet, me ea omnia repetituru, quæ quisque scriptor utiliter viderit, aut invenerit: ex eo enim consilio pro Bibliotheca collectanea nascerentur adversaria: quæ eadem causa est, cur de optimis libris, & plurima propria habentibus, brevius scribere sit necesse, neque liceat, ut de aliis pauca bona sua multis inutilibus temperantibus, ea omnia excerpere & indicare, quæ usum habent.

Denique si non omnia ipse legi certam habeo excusationem, aliquotenus tamen me progressum esse. Frui poterunt paratis medicinæ studiosi: desideratos libros, non expressa de aliis judicia, addent similes labores non detrectati posteri. Anatomicam partem, dum hæc de prelo exeunt, mecum param habeo, quæ aliquanadiu adservata, meis curis melior reddetur. **V A L E**
L E C T O R, & nostris laboribus benignè utere.

Bernæ Hely. 1. Januar. 1771.

LIB. I.

LIB. I.

A U C T O R E S G RÆC I.

CAP. I.

ORIGINES REI HERBARIAE.



§. I.

Meditanti primordia ejus scientiæ, quæ in herbarum cognitione versatur, manifesto mihi visa sunt ea primordia a primis generis humani temporibus repeti posse, ut cum ipsis mortalibus etiam herbarum cognitio nata sit. Tempus enim fuisse necesse est, quo homo artium ignarus, metallorum auxilio destitutus, & inermis, ferocibus bestiis vincendis, aut adtingendis impar, quæ celeri fuga se eripere norunt, nondum sepibus & claustris animalia cicurata coercuit. Neque enim, quæ NATURA armenta genuit, libera & ferocia pari facilitate servitudinem hominis subierunt, qua nunc consueto jugo se submittunt; neque ex domitis bobus torvos illos primævos tauros æstimare oportet, quales olim Germania alebat, & nunc vastissima prata utriusque Americæ alunt; multum etiam a sue domestica ferus aper distat. Sed & equo suum est contra inermem hominem in ipsa velocitate, inque suis viribus præsidium: & mitissima animalium oves videntur, ex communi indole omnium congenorum, velocis & fugacis animalis genus fuisse. Sero vero & post artes proiectas, hominem suum in animalia imperium vindicasse, vel inde colligas, quod undique simplicissimæ gentes, & primævorum mortalium similiores, artiumque ignaræ, domesticorum animalium satellitio destituantur; exempla sunt in Patagoniæ, Grœnlandiæ, Labradoris, novæ Hollandiæ, totius demum Americæ septentrionalis incolis, qui cum piscari norint, & venari, & arcubus atque lanceis bestias superent, tamen nondum didicerunt cicurare animalia, & secum in numerato habere, ut vel lacte eorum vivant, vel carnibus.

Iis ergo temporibus, quibus homines animalem victum sibi nondum dicerant comparare, aut certe parcissime, superest ut terræ fructibus vitam sustentaverint, quos sponte profert optima. Quare sacræ paginæ eadem hic docent, quæ ex ipsa rerum natura sequuntur: in regiones nempe sub mitissimo cælo jacentes primos mortales ex CREATORIS manu emissos fuisse docent: est enim sub 33. gradu, & inde porro ad austrum multoties major, quam nobis, arborum copia & diversitas: & inter eas arbores multo major earum numerus, quæ fructum edulem perficiunt (1). Radicum etiam cibo aptarum benigna iisdem in regionibus copia est, & denique terra, hibernæ nuditatis ignara, toto fere anno frondibus herbisque & oleribus coronatur. Palmas Mesopotamiæ, Musasque Syriæ & Palestinæ, tum Cucurbitaceas plantas iis in regionibus familiares, eo ævo crudas, putes eam humani generis ætatem aluisse, quæ vasa igni regendo apta nondum invenerat. Nam & solæ illæ Palmæ, etiam nostro ævo, Persis australibus (1) ad vitam, & ad deliciosam vitam, sufficiunt; & Europæi, qui naufragi in terras tropicis vicinas enatarunt, nudi & inermes, solis Floræ donis sæpe vitam suam per integros menses sustentarunt. Sed etia n prisca illa ante Phœnicum adventum Græcia glandibus victitavit, & heroico adhuc ævo CHIRON ACHILLEM excarnibus cibis aluit (2).

Non potuerunt adeo arborum genera aut melonum, aut radicum, aut olerum, hominibus non cognita fuisse, quibus quotidie, & solis, viverent, quæ ipsis in natali solo sponte nascentia exquirere necessitas imperaret. Et faciem ergo beneficarum stirpium, quantum ad eas adgnoscendas sufficeret, in memoria sua primi generis humani parentes retinuerunt, & nomina imposuerunt, ut de iis legendis cum suis liberis colloqui, & filii patrem intelligere possent, a quo ad penum cujusque diei procurandam emitterentur: ita prima botanica nata est. Neque sola ex facie stirpes ii mortales dignoscebant: nam & sapores, & odores cum habitu conjunctos, memoriæ impresserunt. Neque diu potuerunt quotidianum ex suis plantis victum repetere, quin etiam experirentur, quæ refrigerarent, quæ calefacerent; quæ stomacho coctu faciliores essent; quæ difficiles; quæ alvum laxam redderent; quæ flatibus excitatis molestæ forent: Ita etiam secundæ Qualitates, cum primis conjunctæ, nudam illam & primævam herbarum disciplinam ditaverunt. Dudum PLUTARCHUS sensit (1), antiquos nomina plantis imposuisse, quibus earum præcipuæ qualitates exprimantur, exemplis etiam citatis in καρποις, ραγεισσαι & aliis.

Denique non potuit fieri, in tanta similitudine diversarum stirpium, nondum accurate cognitis discriminis signis, quin primi mortales alias inutiles, mali saporis, ad alimenta ineptas, etiam noxias, soporiferas, aut arborum progenies, aut ex terra nascentes herbas decerperent. Erant etiam plantæ, quæ ad vitam sustendandam non idoneæ, pulchritudine tamen frondis, aut folii,

(1) Vel ex solo opere RUMPFIANO.

(1) KAEMPFER annænit, fasc. IV.

(2) PLUTARCH quest. conviv. L. IV.

(1) Quest. conviv. L. V. c. 26.

folii, aut ad alendum focum aptitudine, aut ad baculos, & tuguriorum sustentacula, ad vincula, ad varias rudis seculi artes utilitate sua se commendarent. Auctus adeo stirpium mortalibus cognitarum census est. Imitationem animalium (2), & vires medicas a bestiis hominibus revelatas, vetustas multis exemplis laudavit: Liceat autem de ipsis artificiis brutorum animalium (1) haec tenus dubitasse (2). Id vero potuit omnino evenisse, ut necessitate, vel casu, ab ægrotis mortalibus in usum receptæ herbæ insignes effectus aliquos ederent, qui in fastos memoriarum hominum inscriptos mererentur recipi, & qui iidem primi celeberrimorum medicamentorum beneficas vires revelarunt. Notum est, febricitantem Indum de lacu bibisse (3), cuius amarissimam aquam invitus, imperante siti admisisset: Eum Indum febre sua intermitte ex eo potu liberatum fuisse, & eo modo corticis Peruviani virtutem primum innotuisse, cum arbores Cinchonæ nunc nomine notas in eum lacum delapsas, & saporem aquis amarum & vim febrifugam impertivisse constaret.

Cum puer sitiens non alium potum reperisset, innotuit acetum ad aspidis iictum valere (1): & cum leprosus homo mustum casu bibisset, in cuius cadum

A 2

vipera

(2) Conf. PLUT. quæst. natur. L. II.

(1) Draco vernam nauseam sylvestris lactucæ succo abstergit: Panthera faucibus, aconiti lycoctoni veneno clausis, stercore humano medetut PLIN. L. VIII. c. 27. Dictamni vires vulnerarias cervæ monstrarunt L. XXV. n. 53. THEOPHRAST. L. IX. c. 16. AELIAN. var. lect. L. I. c. 10. CICERO nat. Deor. II. Seseli eadem cervæ se purgant. AELIAN. L. XIII. c. 50. Cassia partem ligneam alvum ducere a simiis homines didicerunt FALLOP. purgant. simplic. 35. Mungos radicem (KÄMPFER Exot. fasc. III. c. 10.) animalculum de viverræ genere devorat, & turum cum serpente pugnat Auctar. herb. amb. c. 37. 53. G. ab ORTA L. I. c. 44. & LOCHNER in psopr. dist. qui eadem radice in maligno morbo usus est. Junco oculos suffusos capream compungere, capram rubro GEOPON L. 18. c. 18 PLIN. L. VIII. c. 50. AELIAN. L. VII. c. 14. Lauro sibi cervum mederi, quando chamaeleone comesto sibi nocuit PLIN. L. VIII. c. 27. Elephantum oleastro ib. I. c. 27. Testudinem contra serpentis morsum se origano munire AELIANUS anim. L. VI. c. 11. Aro ursum intellina sibi per hiemem pene connata vere liberare IDEM L. VI. c. 3. eumdem mandragora venenatum formicas lambere PLIN. L. VIII. c. 27. annua fastidia graculos, perdices, merulas lauri foliis expurgare PLIN. L. VIII. c. 27. Columbas, turtures & gallos, helxine, anseres, anates sideriude eo fine uti ID. accipitres hieracii succo oculis mederi AELIAN. anim. L. II. c. 43. Serpentem senectam de oculis dejicere, sceniculo admoto IDEM L. IX. c. 16. Perdices, ciconias, palumbos organum vulneri imponere ID. L. V. c. 46. Acanthibus herbam edentibus, ut alvum sibi ducant, artem purgandæ alvi Ægyptios didicisse ID. ibid. Parietarix vires ad calculum frangendum perinde a cane ajunt se didicisse BOCCONE. Canis, cui dati cocculi, gramen quæsivit, ut venenum evomeret WERFER cic. aquat. p. 90. Contrayervæ usum ab ove gibbosa Vigogna homines didicisse, quæ ea radice vescatur Galer. di minerv. I. p. 25. Hellebori vim purgantem MELAMPUS a capris dicitur habuisse. Cervi a phalangio percussi cancros edunt PLIN. L. VIII. c. 27. AELIAN. var. lect. L. XIII. c. 50. Plura collecta vide apud ANATELIUM, a FABRICIO in bibl. græca editum.

(2) Dubitavit ante me VALISNERIUS L. III. offerv. p. 127. Galer. di minerv. L. IV. p. 342. Graminis asperi usum picæ canum imputat.

(3) GEOFROI mat. med. &c.

(1) CELS. L. V. c. 27.

vipera illapsa fuisset, ejusque totam cutem vis medicamenti mutasset, morbumque sustulisset, eo remedio mortales uti didicerunt (2): Vim Citri adversus serpentum morsus casu in Ægypto innotuisse ATHENÆUS (3). Herba sanguinem educens mirifico etiam ex casu innotuisse dicitur (4). Ejusmodi varia accidisse potuerunt, & debuerunt, & a mortalibus adnotari, eaque ipsa prima stamina medicinæ accessione aliqua auxerunt. Priscos enim adtentos fuisse NATURÆ contemplatores præcoccia astronomiæ initia ostendunt, cùm valde rudi bus temporibus stellarum exercitus in signa sua dispositus, & nominibus distinctus, annusque non mendosissimus constitutus sit.

Sed etiam in plantis dignoscendis priscos curiosos fuisse, vel ex antiquis de Ægypto & de China monumentis, vel ex aliarum gentium barbararum exemplo adparet, quæ nostris etiam temporibus primævos mortales repræsentant, artium pariter ignaræ, & literarum. Inter Celtas DRUIDÆ, viscum venerabantur, utebantur selagine, vivebant in sylvis. Nigritæ Sistenses (3) vires plantarum recte tenent, desides mortales & rudes. Congani (4) vulgo stirpium virtutes callent, iisque suis morbis medentur. Sic Beninenses (4*) In America sacerdotes Virginiae (5) plantis morbos curant, earumque efficaciam (6) optime tenent, hactenus etiam antiquæ Græciæ medicis pares, quod vehementissimis pharmacis utantur, tithymaliske alvum emoveant (7). Vicini qui dicuntur Irokii (8), quinque pagani, aliive septentrionalis Americæ populi & plantis suis in medicina sua utuntur, & eas in arcanis habent (1), solisque fere herbis indigenæ Canadæ (2) suis malis prospiciunt. Ad Fretum demum Hudsonis (3), in ultimis fere mundi finibus, plantarum satis gnaros medicos reperiri nuperus testis exstat. In altera Americæ parte Brasiliæ (4) incolæ plantas suas in numerato habent, earumque vires tenent. Mexicanæ, gens nuper ex ignoto orbe advena, ferri ignara, moribusque barbariem primi ævi exprimens, stirpes tamen plurimas suis nominibus insigniverant, quæ ubertim FRANCISCUS HERNANDEZ repetiit. Viros ibi & feminas perite plantis uti testis est T. GAGE. In India orientali magnam stirpium apud indigenas Benjanos peritiam esse, dudum BONTIUS (5) adgnovit, & res ipsa demonstrat.

(2) ARISTÆUS & plurima ejus generis apud GALENUM fac. *Simpl.* L. XI.

(3) L. II.

(4) GALEN. *purg. facult.* c. 4.

(3) *Hist. gener. des voy.* L. X.

(4) VANDENBROECK *voyag.* p. 405. LOPEZ p. 69.

(4*) *Hist. des voyag.* L. XI.

(5) *Phil. Transf.* a 1754.

(6) Exemplo Lobeliæ, Peti.

(7) *Phil. Transf.* l. c. Fumo decocti hydropem sanant *Journ. des savans* 1681. n. 5.

(8) Conf. in universum RANGERI nuperum testimonium.

(1) CHARLEVOIX *nouv. franc.* III. p. 317.

(2) IDEM ib. p. 364. 365.

(3) *A voyage for the discov of a Northwest passage* p. 232.

(4) PISO *de re natur.* Ind. L. I. p. 14. LERY *Voyag.* p. 922

(5) *Hist.* p. 160.

strat. Nam horti Malabarici 800 Tabulæ supra mille stirpium figuræ continent, omnes nominibus Indicis distinctas, & Coromandeliæ medicis multo majorem in re herbaria diligentiam inesse, demonstrant, quam vel in Græcis fuerit, vel demum ante CLUSIUM & GESNERUM in Europæis.

Exstat inter mea siccârum stirpium volumina non mediocris fasciculus merorum graminum, quæ suis cum Malabaricis nominibus medici ejus regionis indigenæ Danicis verbi divini Praeconibus, hi ILL. olim ARCHIATRO JOHANNI AUGUSTO de HUGO miserunt, iste pro suo, quo me prosequebatur favore, mihi donavit. Plurima sunt, perelegantia, & numero suo immensum superrant, quidquid de graminibus veteres Græci & Latini reliquerunt. Olim STRABO, medicos indicos cibandi ratione, unctione & cataplasmatibus uti, omnino ut Ægyptios. Zeyloniæ incolæ suis plantis morbos suos sanant, & decocta aliaque remedia parare norunt (6). CHINENSES plantarum studiosissimi (1*), ad HOANGTI (1), tertium gentis a FOHI conditæ Imperatorem, medicæ artis inventionem, & stirpium nobilissimarum vires referunt (2), & opera botanica possident plenissima. Unicum describit J. BAPTISTA DU HALDE, cui titulus *Pent Sao* (3) seculo decimo sexto (4) a medico LITSCHESING compilatum, & anno fere 1597. a superstite filio editum (5). Longe supra mille plantas continet, quarum 265. aromaticæ sunt. Eas plantas Chinenses in suas classes dividunt, neque iconum artificium ignorant. Est etiam inter meos libros Compendium botanicum Chinensi lingua editum, non pars prioris, quod citavi operis, cum ex omnibus classibus plantas aliquas contineat, arbores, cerealia, cucurbitaceas, amaranthos, lopatha. In eo opere centum & quinque icones numeravi, rudes equidem, ejus fere saporis, qui est in plantis a SCHOIFFERO depictis. Multo tamen meliores sunt, quam DIOSCORIDEÆ illæ, quarum alias DODONÆUS edidit, & quas nemo adgnoscat. Nostræ Chinenses ad naturam delineatæ facile ad suas plantas reducuntur, ut in cerealibus, palmis, amaranthis expertus sum; neque absque suo sunt artificio: Sunt enim, in quibus nervos albos in nigro folio sculptor accurate expressit, neque sine difficultate. Catalogum medicamentorum simplicium, Sinis medicis familiarium, quorum longe major pars est ex vegetali regno, CLEYERUS edidit (6). Chinensium stirpium descriptiones, ut ex J. BAPTISTÆ DU HALDE opere video, a coloribus aliisque signis sponte oculos ferentibus sumuntur, non sine hyperbola: virium longa adeat enumeratio, & supra verum,

A 3

quod

(6) VALENTYN *Oostindien* V. p. 43.

(1*) In Cataya (Chinæ parte boreali) omnes fere incolæ plantarum habent cognitionem RUBRUQUIS p. 68.

(1) BOYM *Eph. Nat. Cur. dec. II. anno 10. Supplem.*

(2) Ginseng apud du HALDE T. III.

(3) *Pan San Kan Mau* opus medici LITSCHI SIN, vocat CI. MALOUIN, qui excerptum legit Chym. medicin. T. I. p. 8. & addit esse Pandectas medicas.

(4) Recusum a. 1684. du HALDE.

(5) Du HALDE.

(6) Medic. Chin. p. 25. P. II.

quod commune antiquorum vitium fuit. NIPONIÆ incolæ, quos vulgo Japonenses vocant, florum & arborum valde studiosi, plurimas plantas aut utilitate sua nobiles, aut pulchritudine, notas habent, ut sua ipsis nomina imposuerint, suisque characteribus insigniverint. Species 456. KÆMPFERUS recenset, qui numerus in brevi, & multis catenis quasi adstricta peregrinatione, lectorum utique magnus est.

Chinenes ex Ægypto in Orientem advenisse nuper (1*) probabile factum est, aut certe artes suas ex Ægypto habuisse: Charakteres (1) enim Chinesium in sua elementa resoluti, cum Aegyptiis nominibus conveniunt: multa etiam utraque gens similia habet, in moribus, inque miti & a bello adversa politia. In Ægypto primum artes ad aliquam perfectionem pervenerunt, ipsa etiam astronomia, cui serenissimum cælum faveret: tum geometria (1†), & medicina (2), ne Græcis quidem medicorum Ægyptiorum peritiam (a) diffidentibus, & denique chemia (b). Sed multas artes & opificia Ægyptiis familiaria in plantis occupata fuisse constat exemplo textoriæ artis, ex lino & ex gossypio suam materiem recipientis: papiri, ad scribendi usum antiquissimæ (c), cui arundinacea folia frequens in Nilo planta prima suppeditavit. Navigia (d) ex eadem papiro fabricarunt, non alteri genti ob Nili frequentissima brachia magis necessaria. Denique zythum (e) Ægypto debetur, vitium parciori matri, & nostro tempore in eadem regione paratur (f).

Verum etiam victimum suum Ægyptiis fere unice ex plantis (g) repetierunt, cum animalibus jugulandis religione vinceti abstinerent. Quare plurimas stirpes eos ad usus adhibuerunt. Ipso gramine hic dulci, hominibusque & pecoribus alendis apto, primum usi sunt (h). Inde ad cerealium cognitionem proxima via ducebat. OSIRIDI (i) certe & ISIDI (k) frumenti inventio tribuitur. Nymphæam (l), sibi propriam, quam eamdem Lotum & fabam Ægyptiam, &

(1*) Post KIRCHERI conjecturam.

(1) Vide Cl. TURBERVILLE NEEDHAM de ea re libellum, & eruditas Cl. de GUIGNES dissertationes.

(1†) SUIDAS l. p. 475. ob agrorum in ampla planicie necessariam divisionem.

(2) Ab Osiride sive Sole PLINIUS Lib. VII. ab Hermete BORRICH. p. 43. 44. ab API CLEM. ALEXANDER & AESCHYLUS in *Supplíc.*

(a) HOMERI testimonio οὐσα. d.

(b) PLIN. L. VII.

(c) Amausi & porcellanæ coquendæ artem calluisse CAVLUS recueil d'antiquit. Egyptien. cum ejus generis idola cum mumiis reperiantur. Lapidæ cœruleos factitios rex ægyptius invenit THEOPHRAST. λ, θ.

(d) THEOPHRASTUS L. IV. c. 9.

(e) DIODOR. SIC. Biblioth. L. I. p. 17. edit. ann. 1604. MEIBOM. de cerevis. c. 4.

(f) MYLLER Reise nach dem gelobten Lande p. 536.

(g) DIODOR. SICUL. Biblioth. I. 43.

(h) DIODOR. SICUL. ibid.

(i) DIODORUS ibid.

(k) DIODORUS ibid. c. 27. etiam inscriptione citata.

(l) P. ALPIN plant. ægypt. I. c. 34. p. 40. RUMPF herbar. Amb. L. XI. c. 50. DIOSCORID. L. IV. c. 14.

& ciborum (*m*) dixerunt, semina ad panificia (*n*) adhibuerunt, tum radicem colocasiae (*o*), papirique (*p*), & loti (*q*), & arachidnam (*r*). Melones alunt optimos (*s*).

Sed etiam medicas plantarum vires dudum perspexerunt. Non dubium videtur, succum papaveris, qui in Thebaide (*t*) optimus stillat, ipsum nepenthes fuisse, quod Helenæ Thebis Ægyptiis ad sopiendum mœrorem propinatum fuisse, HOMERUS (*u*) canit. Olea varia ex urtica (*x*), raphano (*y*), glande unguentaria (*z*), cypro (*a*), cici (*b*) parabant, cum imprimis unguentis & emplastris copiose uterentur (*c*). Raphano phthisin cordis sanabant (*d*); sed hæc apud antiquos lege, & apud BORRICHIIUM (*e*).

Non disputo nunc, num in hac Ægyptiorum sapientia multum vanitatis fuerit (*f*), numve mali fuerint medici, si nobiscum comparaveris. Id volo, plantas suas ob rem cibariam, ob medicinam, obque alias artes Ægyptios præcociter cognitas habuisse,

JUDÆI artes suas & medicinam ab Ægyptiis habuerunt. Plantas iidem minime neglexerunt, quorum sapientissimus princeps omnes a Cedro, Libani excelsa arbore, ad humillimum murorum hyssopum, stirpes, earumque virtutes cognitas habuerit. Multæ etiam in *sacris scripturis*, omnium librorum antiquissimis, plantæ nominantur; non ideo certe recensæ, ut botanicen inde disceremus, parcisque notis aut nullis designatae. Ita fit, ut plurimorum nominum valor incertus sit, cum & unico libro tota lingua contineatur, & Rabbini, qui unici per tot secula fere linguae antiquæ doctores fuerunt, cum res ipsas ignorarent, nomina interpretari omnino non potuerint. Nostro demum fere ævo inceptum est, ex ditissima linguarum, Arabica, Hebraicæ undique adfini, sensus vocum hebraicarum obscuriorum eruere; neque id inutile consilium fuerit, dum modo Arabicæ nomina, ex quibus Hebraica explicamus, ipsa

- (m) Ciborum seu faba ægyptia DIODOR. ibid. 34. Fabam Loto aliquanto maiorem facit THEOPHRASTUS L. IV. c. 9.
- (n) DIODOR. I. p. 34. IV. c. 109.
- (o) P. ALPIN I. c. 33.
- (p) βυθλος edulis HERODOT. L. II. p. 121.
- (q) DIOSCORID. I. c.
- (r) THEOPHRASTUS hist. plant. I. c. 1.
- (s) P. ALPIN I. c. 38.
- (t) GALEN. antidot. L. II. P. ALPIN L. IV.
- (u) Odyss. 8.
- (x) PLIN. L. XXII. c. 13.
- (y) IDRM L. XV. c. 7. L. XIX. c. 5.
- (z) DIOSCORID. L. IV. c. 154.
- (a) PLIN. L. XII. c. 14.
- (b) PLIN. L. XV. c. 7.
- (c) CONRING. ægypt. medic. p. 100.
- (d) PLIN. L. XIX. p. 168.
- (e) L. c. p. 112. seqq.
- (f) WORTON anc. and mod. learn. p. 116, sq.

ipsa ad suas plantas reducere facile foret. Iter gñarorum virorum, munificentia Regis Daniæ sustentatum, multam hic lucem spondebat; neque desperamus, etli plerique hi industrii peregrinatores præmaturo fato abrepti fuerunt, ex eorum tamen conservatis thesauris rem herbariam orientalem, & potissimum etiam sacrarum stirpium cognitionem, incrementa capturam.

Vel ideo timen Judæorum memini, quod hortos cum studio coluerint, magnum enim id ad cognitionem stirpium promovendam auxilium fuit. Plurimas enim per eam curam plantas in exiguo spatio suo sub imperio habere licet, quas alioquin vix millesimus mortalium per avia montium, inque remotis regionibus venaretur: deinde totam plantæ vitam, per singula incrementi sui stadia, persequi, speciesque sibi vicinas cominus oppositas intueri, infinitam vim ad veram definitionem specierum habet. Adde, quod multi mortales in uno horto erudiri possunt: quod rei ipsius amoenitas & splendor divites, & principes ipsos incitent, ut sumitus in conquireendas undique stirpes augendumque quasi subditorum numerum erogent.

Cæterum aliæ regiones aliis in hortorum amore præstiterunt. ALCINOI (g) horti, quos HOMERUS describit, præter frugiferas aliquas arbores, & vites, vix quidquam videntur habuisse, quod ita vocamus, curiositatis. Multo peritiores Mexicanæ, quorum rex MOTEZUMA (h) vasti imperii pulcherrimas & medicatas plantas in horto suo eo fine collegit, ut non aliunde medici stirpes legerent, quibus urbis dominæ civibus mederentur (i). Arborum Paradisos PERSÆ colebant, quas CYRUS minor sua manu plurimas plantavit. Ipse ferus ille CAMBYSES Persicam in Ægyptum adtulit, quæ ex hostis beneficio in mitissima regione dulcissimos fructus tulit. Eum imitatus HARPALUS (k) arbores Græcas Babylonem transferre conatus est (l).

§. II. Tempora Heroica.

Ut inter Américæ septentrionalis venatores unus & alter stirpium amator peritia sua eminet, ita etiam in Ægypto & in Græcia passim factum est, ut aliis alio plantarum curiositate magis teneretur. Hi primi fuerunt medici. APIS (m) remedia incidentia & λυτηρία primus invenisse dicitur: inter Græcos CHIRON (n) Thessalus, paulo ante Trojana tempora, medica laude inclaruit. Astronomiæ idem adeo peritus fuit, ut sphæræ inventum, & recensum per signa stellarum immensum exercitum NEWTONUS ei viro tribuerit. Herbarum vires ita

(g) HOMER. *Odyss.* L. VII. Hortos Græcorum fuisse pomaria Cl. MARTYN.

(h) GAGU ὁρογ. p. 80.

(i) *Hist. des voyages* T. XIII. L. V. c. 10.

(k) THEOPHRASTUS *hist.* L. IV. c. 4.

(l) PLUTARCHUS in vita ALEXANDRO tribuit.

(m) CYRILLUS adversus JULIANUM, Artem medicinæ invenit SUIDAS p. 493.

(n) PLIN. L. VII.

ita perspexit, ut ab eo AESCULAPIUS (o), & ipse demum ACHILLES (p), eam scientiam acceperit. Ob ea merita Magnetes primitias herbarum CHIRONI (q) offerebant, quas invenisset. Amara fuit radix, quam edocitus ab ACHILLE PATROCLUS EURYPYLI (r) vulneri imposuit.

CIRCE radicum & herbarum vires notas habuisse dicitur (s); sic MEDEA & DIOSCURI herbas invenerunt (t).

MELAMPUS vel coævus CHIRONI fuit, vel multo antiquior, coævus, si IPHICLO (u) non inutile consilium dedit, qui fuit inter Argonautas: multo antiquior, si PROETI delirantes filias Helleboro & balneis sanavit, antiqui Regis, & quem inter & ATREUM multi Argis Reges imperarunt (x). Sed etiam HERCULES ab anticyreto aliquo cive helleboro fanatus est, cum furore laboraret (y).

ORPHEUS inter Argonautas de herbis dicitur scripsisse, curiosa aliqua, qua mitiori voce superstitiosa vult PLINIUS: quod commune antiquitatis, & fere ignararum gentium, vitium fuit (z).

CHIRONIS botanicam peritiam AESCULAPIUS non totam deseruit, si vere aliquis fuit ejus nominis Græcus chirurgus (a).

Φαρμακα (b) certe a PHOEBO Asclepiadeis data esse legimus, quibus laborantibus mortalibus mederentur, neque male monuit SCRIBONIUS, priscos mortales, in tanta chirurgorum imperitia, ferro se minus faciles præbuuisse, ut prior usus fuerit medicamentorum (c). Potiones medicatas AESCULAPII PINDARUS cum aliis ejus DEI remediis conjungit (d). Creticis herbis Androgeonem restituuisse PROPERTYUS (e). Herbas, quæ humidis, & siccis, & ardentibus ulceribus convenient, & artem miscendorum medicamentorum suos docuisse

(o) HOMER. *Iliad.* IV. CHIRON ARSCULAPIUM educavit PINDARUS *pythic.* od. III.

(p) HOMER. *Iliad.* L. XI.

(q) PLUTARCH. *Sympo.* L. III. Etsi paucarum plantarum cognitionem GALenus ei pene invitus relinquit *de antidot.*

(r) HOMER. *Iliad.* L. XI.

(s) DIODOR. SICUL. *bibl.* L. IV.

(t) EUSEBIUS *præparat. Evangel.* I. c. 7.

(u) Rubiginis ferri adversus sterilitatem APOLLODOR. *Argon.* L. I.

(x) GALEN. *de atra bile* c. 7. PLIN. L. XXV. c. 21. HERODOTUS L. XI. PAUSANIAS *Corinthiac.* ORIBAS *collect* VII. c. 27. ex RUFO. APOLLODORUS *bibl.* p. 46. a. b.

(y) HEPHAESTION apud PHOTIUM p. 474. STEPHANUS in voce *Anticyra.*

(z) L. XXV. c. 5.

(a) APOLLODORUS p. 115. qui non alia merita virti citat.

(b) EURIPIDES in *Alcesti.*

(c) In *præf.*

(d) *Pyth* L. III.

(e) L. II. c. 1.

docuisse PHILOSTRATUS & PHOTIUS (f). Non dissimulo, dubitari posse, num omnino Græcus aliquis medicus fuerit, cui nomen fuerit AESCULAPIUS. Nam & PAUSANIAS reliquit aerem esse, qui AESCULAPIUS vocetur (g): & nomen (h) totum orientale est, chirurgo aptissimum; neque ullum aptum sensum in græco sermone habet. (i).

Mihi vero omnino certum videtur, Græcos, agrestes homines, diutius longe, quam orientales gentes, primævam barbariam retinuisse. Literas a CADMO (k) habent, Reges ex AEGYPTO (l), segetes a CERERE (m) Sicula, a BACCHO (n) vites; ante hos, exterios homines, glandibus contenti, sylvarumque tutamine, urbes sero coluerunt, & Trōjanis etiam temporibus multarum artium (o) ignari, inquietæ & piraticæ vitae dediti, latrociniis omnia commercia intercipientibus, tranquillioribus studiis nondum se dederant, & librorum nullum vestigium ostendunt. Medicina, quam HOMERUS describit, trecentis annis (p) Trojanis temporibus minor, tamen rudissima fuit. Exsugebant vulnera, abstergebant, radicem imponebant, deinde large heroi vinum cum derafo (q) caseo propinabant, quo nihil poterat cogitari alienius. Si morbus aliquis vulgo ingravesceret, ne tentabant quidem mederi (r), & omissis omnibus veris auxiliis iram DEORUM sacrificiis & expiationibus placare adnitezabantur. Quare Græcos sensim demum, a coloniis orientalibus expolitos (s), aliquos in medendo inque plantarum notitia progressus fecisse putes. Omnes certe eorum philosophi in Ægyptum, adque Persas & Indos peregrinationes suscepserunt, ut ex moratorium gentium inventis lucem conciperent. Huc ORPHEUS, MELAMPUS (t) ipse, EPIMENIDES (u); huc PYTHAGORÆ (x) & THALETIS (y) mathemata, & DEMOCRITI (z) chemica peritia &

DÆDALI

(f) PHILOSTRATUS apud PHOT. p. 1022.

(g) Achæic.

(h) אִישׁ כָּלְפִים vir cultrorum.

(i) ασκελη̄ ναγ̄ ουκιᾱ ποιεῑ sive quod dura curando superet vitia. CÆLIUS prefat. Chrys. SUIDAS p. 352.

(k) SUIDAS p. 493.

(l) Per SOLONEM HERODOT. L. II. conf. PLUTARCHUM Sympos. sapient.

(m) ATHEN. d.

(n) Idem fuisse videtur, qui OSIRIS, Ægyptius: uterque vini inventor, & hederae.

(o) Et picturæ.

(p) Ex marmoribus Arundelianis.

(q) Iliad. L. XI. Excusat PLATO Politic. L. III. non negat.

(r) CULS. prefat. L. I.

(s) Magnam partem literarum suarum ab Ægyptiis habuisse Græcos PLINIUS L. XXV. c. 11. LABERTIUS in THALETE.

(t) DIODOR. L. I. HERODOT. L. II.

(u) LABERTIUS L. I.

(x) PLIN. L. XXV. n. 5. L. XXX. n. 2. DIODOR.

(y) D. LARRTIUS.

(z) PLIN. l. c. AELIAN. variar. lect. L. IV. c. 20. SUIDAS p. 542. DICER. conf. BORRICH. Ægypt. sap. p. 71.

DÆDALI machinæ (a). Ita etiam factum est ut ad Ægypti exemplum, medicina Græcorum fere in herbis substiteret (b).

Antiqui etiam in herbas amoris signum manifestum est, quod maximi qui-que hominum alicujus plantæ invento inclarerint, quam posteri ejus nomini dedicarent. OSIRIDI (c) & BACCHO hedera sacra fuit, quæ noluerit ultra Nyssam germinare, tum ferula (d); HERMETI mercurialis (e), NEPTUNO pi-cea (f). Ita HERCULIS nomine multæ stirpes (g) insignitæ supersunt, & MELAMPI nomen in Melampodio (h) hæsit, CHIRONIS in utroque Centau-rio (i), ACHILLIS in Achillea (k), AJACIS in Hyacintho (l), TEUCRI in Teucrio (m), EPIMENIDIS in Scilla (n), ALEXANDRI in Rusco (o). ARISTÆO aliij cultum oleæ tribuunt (p).

Et nē DEÆ quidem absque suis stirpibus fuerunt. Artemisia DIANÆ muncupata fuit (r), PALLADI olea (s), quam sponte natam colere docui-set, Helenium formosæ TYNDARIDI, & CERERI laus culti frumenti tribui-tur, quod olim sponte provenisset. Sed etiam posterioribus temporibus Reges plantas suo nomine insigniri passi sunt, sive eas invenissent, ut Gentianam GENTIUS (t), Lysimachiam LYSIMACHUS (u), sive ab aliis im-poni paterentur, ut Eupatorium MITHRIDATI, ut Polemonia, tum Arte-misia forte (x), etiam Romæ Fulviana (y).

B 2

§. III.

- (a) DIODOR.
- (b) PLIN. L. XXVI. n. 6.
- (c) PLUTARCHUS in *Iside & Osiride*.
- (d) DIODOR. IV. c. 4.
- (e) PLIN. L. XXV. c. 18.
- (f) PLUTARCHUS *Quæst. conviv.* L. V.
- (g) PLIN. L. XXV. n. 15.
- (h) L. XXV. c. 21.
- (i) Quod Centaurio sanatus fuisset, cum casu sagitta Herculis se convulnerasset PLIN. L. XXV. n. 50. Centaurium invenisse alibi c. 14. & Chironium c. 16. & panax chironium c. 13.
- (k) PLIN. L. XXV. n. 19. qua Telephum sanasset.
- (l) AI AI PLIN. L. XXI. n. 38.
- (m) PLIN. L. XXV. n. 20.
- (n) THROPHRASTUS *cauf.* II. c. 22.
- (o) STEPHANUS p. 96.
- (p) Quam a Nymphis didicisset DIODOR. IV. 83.
- (r) ARTEMIDE ILITHUIA PLIN. L. XXV. n. 36. Dianařiam VIGITIUS dicit.
- (s) DIODOR. SICUL. L. V. 73. PLIN. L. XII. c. 2.
- (t) PLIN. L. XXV. c. 34.
- (u) IDEM L. XXV. c. 35.
- (x) IDEM L. XXV. n. 36.
- (y) IDEM L. XXVI. c. 57.

§. III. *Homerus, Hesiodus.*

Non longe a temporibus heroicis hos superstítium antiquissimos scriptores removebimus, qui vel coævi fuerunt, aut sibi proximi, neque enim in utramque sententiam testimonia defunt. Et **HOMERUS** (z) quidem alienissimo fine cecinit, plantarum vero aliquoties meninit, magicæ radicis Moly, & Nepenthes Ægyptii, nam & ipse florentissimam regionem adiverat, ejusque laudes & Thebarum splendorem magnifice extollit:

HESIODUS *Opera & dies* titulum fecit poëmati, in cuius parte priori consilia sua dat, quomodo honestus per labores victus parari possit, neque enim navigationem omittit. Brevissimi (a) poëmatis pars major ad agri vitiumque culturam pertinet: sed ita paucis, ut præter aratri figuram & materiem, temporaque arandi, ferendi, vitiumque putandarum, parum inde discas. **DIES** mera sunt superstítio. In alio, ut puto, libro πολιον ad omnes res magni momenti valere reliquit (b). Nitida editio exstat Rupellis ann. 1592. 8°. curante J. SPONDANO, reliquas omitto.

§. IV. *Incrementa Botanices per Philosophos.*

Circa CYRI tempora, & LX. Olympiadem, magna in Græcia florente & pacata rerum conversio facta est, AMASI & CROESO literas remunerantibus. Plurimi enim eodem tempore viri eximii animum ad philosophiam applicarunt, idque *seculum septem sapientum* fuit. Eoruni aliqui morum disciplinam, artesque imperii, alii mathemata potissimum sibi pensum fecerunt, plerique tamen rem naturalem non neglexerunt. Antiquior reliquis **EPIMENIDES** (c), cuius effatum in sacris literis repetitur, longissimas per quinquaginta & septem annos peregrinationes suscepit, quo toto tempore fabulosi homines eum dormisse scripserunt. Ea itinera, præter superstítiosa aliqua, tamen etiam potissimum plantarum cognitioni impendit (d). Scilla multum usus est, quæ ab ejus nomine *Epimenidea* dicta est.

PYTHAGORAS, magnus & ipse peregrinator, neque expers superstitionis, victimum animalem, & piscium etiam potissimum (e), ad Ægyptiorum, ut putes, exemplum, totum rejecit, inque plantis foliis alimenta quæsivit. Deinde, cum medicinam etiam fecerit (f), rem herbariam non potuit non coluisse, & de

(z) **Diodorus.**

(a) Libri tantum secundi.

(b) **THEOPHRASTUS** L. IX. c. 21. tum de Musæo.(c) Ante septem sapientes vixisse, Olympiade trigesima **Suidas** p. 821.(d) **DIogenes Laertius** L. I. c. 10. vocat ασχολουμενου περι φιλοτομιαν.(e) **PLUTARCHUS** quæst. conviv. L. VIII.(f) **Celsus** præf. ad L. I. **Diodorus Laertius** L. VIII. o. 1.

de earum viribus libellum reliquit (g) & de bulbis (h). Brassicam præ aliis laudavit, & Anisum (i), & Sinapi (k). Fabas damnavit, quibus etiam Ægyptii sacerdotes abstinuissent (l), ut ne adspicerent quidem (m). Damnabat & atriplicem (n). Duas rutas distinxit (o). Sed ejus scripta interciderunt.

Qui ex ea schola prodierunt Itali & Siculi Philosophi, medicam artem, & anatomen, variis inventis auxerunt. Mollem medicinam, quæ in unguentis & cataplasmatibus fere occuparetur, ab Ægyptiis habebant (p).

ACRON Agrigentinus, Empiricus, vanus homo, scriperat $\pi\epsilon\rho\tau\alpha\theta\eta\mu\sigma$ οὐγειναν, cuius operis secundum librum SUIDAS citat.

EMPEDOCLES & medicinam (q) fecit, & de plantis scripsit, quarum semina vera ova esse sagax vidit: sed & sexum & sensum plantis tribuit (r); rei naturalis enim videtur insigniter cupidus fuisse, cuius studio vitam impenderit. Neque enim mihi dubium videtur, quin Ætnæ (s) phænomena contemplaturus, perierit, aut a fumo suffocatus, aut in craterem illapsus, aut lapidibus obrutus.

EPICHARMI pariter Siculi de medicina (t), & de plantis opiniones passim a PLINIO reçensentur. Brassicam sylvestrem adversus canis rabidi morbum commendavit (u) & ad testium morbos (x).

PHILISTION Locrensis medicus ex ea secta laudatur. Ejus aliqua fragmenta supersunt, Brassicam ad opisthotonum prodesse (y), & Staphylini radicem in lacte coctam ad urinam ciendam (z) valere. Scripsit de paucis generibus (a). GALENUS l. de salubri victu tribuit, qui est inter HIPPOCRATICOS (*).

B 3

Sed

- (g) PLIN. L. XXV. n. 5. Eum nonnullos CLEMPORO medico tribueret L. XXIV. c. 17. Mirifica vero plantarum nomina sunt (PLIN. L. XXIV. c. 99, 100, 101.) Minyas, Aproxis &c. nemini posteriore dicta.
- (h) PLIN. L. XIX. Idem, ut puto, liber, qui πέρι εχίδνης. Acetum scilliticum ex eo describitur GEOPON L. VIII. c. 42.
- (i) PLIN. L. XX. c. 17.
- (k) PLIN. VALER. L. IV. c. 28.
- (l) HERODOT. II.
- (m) IDEM ibid.
- (n) PLIN. L. XX. c. 83.
- (o) IDEM ibid. c. 51.
- (p) CONRING. p. 100. ISOCRATES Laud. Busiris,
- (q) CELS. præf.
- (r) ARISTOTEL. plant. L. I. init.
- (s) CONF. LAERT. L. VIII. c. 2.
- (t) IDEM L. VIII. c. 3.
- (u) PLIN. L. XX. p. 201.
- (x) Ibid. c. 8.
- (y) IDEM ibid.
- (z) IDEM ibid. c. 15.
- (a) ATHENÆUS L. III. PLUTARCHUS quest. conviv. L. V.
- (*) Comm. in Aphorism. VII. n. 1,

Sed multo major fama est DEMOCRITI Abderitæ, magni peregrinatōris (b), qui sapientes Ægypti (c), Arabiæ, Persiæ (d), Æthiopiæ (e), Phœniciæ (f), Assyriæ (g), Indorum (h) viros audiverit. Vitam in contemplationibus impendit, totius naturæ amore captus. Nam & chemicis artibus indulxit, lapidesque excoxit, pretiolorum similes (i), & animalia per singula membra dissecuit (k), & plantarum omnium succum expressit (l). Georgica scripsit (m), & librum caulfarum de seminibus, & herbis, & fructibus (n). Rei rusticæ peritum fuisse credas, qui prævisa raritate olivarum, coemto undique oleo, dīvitias collegerit, quas generoso animo repudiavit, contentus ostendisse, esse sibi unde dīvitias haberet, si cupiret habere (o): ejusque de bene (p) multis stirpibus placita supersunt (q). Aeschynomenen in Arabia vidisse potuit, ejusque ad contactum quasi fugam (r). Raphano venerem stimulari docuit (s), & abdicata cibis ob flatulentiam rapa. Arbores omnes brevis ævi esse scripsit, quæ recto essent caudice (t). Laurum ita seri jubet, ut grandissimæ baccæ paulum conterantur (u). Sed vera opera videntur fuisse μεγας μεγασμος & περι Φυτων κοσμου (x). Neque tamen dissimulari potest, communi sui ævi vitio fere fuisse contaminata, quæ de plantis reliquit. Quis Nyctegreton (y) credat noctu lucere? sed & ipse PLINIUS vana (z) & incredibilia de plantarum viribus irrepsisse queritur (a). Φυτων & μεγικα anti-quissimo tempore ei videntur tributa fuisse. Medicum librum DEMOCRITO inscriptum Arabes habuerunt, in quo emplastrum de bryonia (b) & alia medicamenta dicuntur, quæ in MESUES opus transierunt. Dracunculum mire hæmorrhoidibus

- (b) Neminem se plura itinera suscepisse, ipse apud CLEMENTEM ALEXANDR. Stromat. I.
- (c) LAERT. L. IX.
- (d) IDEM.
- (e) PLIN. L. XXV. n. 5.
- (f) IDEM L. XXX. n. 2.
- (g) AELIAN. var. leg. L. V. c. 20. LAERT.
- (h) AELIAN. ibid.
- (i) SENECA Epist. 90. Smaragdorum.
- (k) De Chamæleonte PLIN. L. XXVIII. c. 8.
- (l) PETRONIUS.
- (m) COLUMELL. L. XI. c. 3.
- (n) LAERT. L. IX. c. 7.
- (o) PLIN. L. XXIV. c. 17.
- (p) IDEM.
- (q) Ut de aizoo PLIN. L. XVIII. p. 121.
- (r) APOLLODORUS, DEMOCRITI sectator, certe descriptus PLIN. L. XXIV. n. 102.
- (s) PLIN. L. XX. c. 4.
- (t) THROPHRASTUS caus. II. c. 16.
- (u) PLIN. L. XVII. c. 11.
- (x) SUIDAS.
- (y) PLIN. L. XXI. c. 36.
- (z) L. XXV. c. 5. ad L. XXIV. c. 17. vide etiam apud C. BASSUM.
- (a) Vide aglaophotin PLIN. L. XXIV. n. 102. & athæmenida, & theombretim, & adamantidem, & therionarcam, &c.
- (b) L. III.

dibus conducere scripserat, & confirmat MESUE. Medicum consilium ejus citat AURELIANUS (c), & librum de epilepsia (d), quem tamen genuinum esse dubitat. Olim GELLIUS vidit, multa spuria DEMOCRITO tribui (e), & de Pseudo Democrito dicemus inter Geoponicos.

§. V. Per Sacerdotes & Asclepiadas.

Quo tempore neque libri scribebantur, neque diversæ regiones epistolarum commerciis sua secum inventa mutuo communicabant, difficillime fiebat, ut aliorum temporum, aliarumve regionum, inventa aut experimenta colligerentur: ut fere quisque sibi disceret, eorum, quæ ante se inventa forent, ignarus. Huic malo partim peregrinationes subvenerunt, partim Sacerdotum instituta & Scholæ. Quisquis fuerit AESCULAPIUS, non solum filios suos & familiares sua medicamenta docuit (f): sed certe plurima ejus templa (g) extiterunt, in quibus sacerdotes lucrosa (h) oracula consulentibus ægrotis DEI sui nomine reddebat: & multis seculis hæc fiducia penes AESCULAPIUM superfluit, cum & GALENUS passim (i) consiliorum DEI meminerit, & JULIANUS (k) testem se offerat, sæpe se a DEO sanatum fuisse. Idem ergo & sacerdotes erant & medici, suasque habebant formulas, quas per insomnia (l) incubantibus in templo ægrotis, aliisve modis impertiebant, sæpe per ænigmata (m). Bonos eventus ægroti donis sæpe lautissimis remunerabant, etiam dedicatis membris (n), quæcunque laboravissent. Eosdem vero eventus sacerdotes in tabulas referebant, quas in templis adserabant; & medicamenta, quæ profuerint (o). Sed etiam alia medicamenta, ut ea usus probasset, in templis deponebantur. Aurifabri collyrium a moriente auctore in templo Ephesio dedicatum fuisse, ut ii, qui a medicis deserti essent, in templo sanitatem consequerentur, locus AETII docet (p). Neque undique spernenda esse ea consilia, vel ex MERCURIALI (q) adparet, qui aliquas vetustorum marmorum inscriptio-

nes

(c) *Acut.* III. c. 16.

(d) *Chronic.* IV. c. 1.

(e) IX. c. 12.

(f) PHOTIUS p. 1022. ex PHILOSTRATE.

(g) Magnam enumerationem vide apud J. Henric. SCHULZ p. 117. sqq.

(h) Conf. SCHWARZ de *Aesculap.* & *Hygiein.* p. 18. sqq.

(i) *Simplic. facult.* L. II, & in vita sua.

(k) Apud CYRILLUM.

(l) Conf. LUCIAN *Ψευδουμαρτις.* ARISTOPHANES *Plutus.*

(m) Quo *πενογλωσσων* uteretur, præceptum est per somnum, ut æger sub ovo se lacteæ videret ARTEMIDORUS.

(n) Fictilis homo hydropticus HUNDERTMARK invent. art. med. & exposit. ægrot. p. 49.
Hic mos nondum obsolevit. LAURETI oculi & crura adpendi BREVAL. voyag. II. p. 228.

Omnes fere artus eo more se expressos vidisse ADDISON *Italy.* p. 54.

(o) GRUTERUS L. L. XX. In templo arcis urbis Cos STRABO L. XIV. p. 365. Epidauri PAUSANIAS *Corinth.*

(p) Tetrabibl. II. S. 3. c. 112.

(q) Gymnast. med. L. I. c. 1.

nes collegit. Balsamica fructuum Pini in hæmoptoe vis ex ejusmodi marmore docetur. Theriacam ex plantis aromaticis compositam PLINIUS ex templo Aesculapii habuit (r).

Ita *materia medica* paulatim nascebatur eorum nempe remediorum census, quæ feliciter in morbis adhibita fuissent. Denique & hoc medicinæ præsidium ex Ægypto in Græciam translatum est. In templo Vulcani Memphitanæ tabulæ confiliorum medicorum servabantur (s).

§. VI. Scholæ medicae.

Neque hæc sola utilitas fuit sacerdotii cum arte medica conjuncti. Filios suos & familiares jam AESCULAPIUS medicamentorum potestatem docuit (t). Cum deinde in sacra æde perpetua ægrorum cura ad posteros sacerdotum descendenteret, erudire suscepérunt filios, qui eadem in arte vitæ alimenta essent reperturi. Ita scholæ natæ sunt in templis medicæ, aliæ aliis celebriores, celeberrimæ Cnidia, Italica, & Coa (u). In Cnidia schola EURYPHON paulo ante HIPPOCRATIS ævum eminuit, quem Cnidiarum sententiarum auctorem faciunt. Multum indulgebant vehementibus medicamentis (x), flori aeris, elaterio, gnidio (y) cocco, succo hippophaes, peplo. Cæterum & ipsi fere ex herbis sua remedia fumebant (z): ad botanicen vero hactenus facit, quod earum in morbis usum, sæpe paradoxum, tradant. Quæ ad praxin faciunt, suo loco a nobis recensēbuntur.

§. VII. Hippocrates. Libri genuini.

Non hic locus fuerit de summo isto medico fuse dicendi: ejus enim merita in morborum potissimum historia, inque mascula chirurgia pono. Botanicen hactenus adtigit, uti plantæ aliquæ ad victus rationem, & ad morbos curandos faciunt. Earum cognitionem & a parentibus & avis habuisse potuit, & ex templi Coi tabulis, in quibus remedia (a) morborum in posteriorum usus servata fuisse diximus. Iis tabulis HIPPOCRATES uti potuit, neque

(r) PLINIUS L. XX. c. 24.

(s) GALEN. compos. medic. L. V. c. 2.

(t) PHOTIUS p. 1022.

(u) GALEN. meth. medend. L. I. c. 1. p. 11. Chidiam scholam potissimum Coæ scholæ simulam fuisse, & de inventorum multitudine certasse, Coæ tamen discipulos fuisse numerosiores.

(x) Ex libro τερπι των ευτος παθων, quem alias ostendemus, manifesto Cnidiam placita continere. Huc etiam liber περι γυναικειων φυσιων.

(y) RUFUS Ephes. ORIBASIUΣ in collect. L. VII. p. 324.

(z) De veteribus in universum PLIN. L. XXVI. n. 6.

(a) In templo Coi multa fuisse dona & formulas sanationum STRABO L. XIV. HIPPOCRATEM Diætetica inde sumsisse STRABO, ex nonnullorum scriptis,

neque ullum opprobrium mereri (*b*), neque si ejus ævo conflagrarent, & si bello sœiente in Thessaliam peregrinatus est, continuo odium ejus incendii ferre meruit. Plantis in sanandis morbis fere usum esse certam est, neque id PLINIUS præteriit (*e*). Fortissimis vero purgantibus medicamentis utebatur, cum mitiora nondum innotuissent (*f*). Medicinam quidem, ut reliqui antiquorum, fere stirpibus earumque (*g*) partibus fecit: cæterum quibus usus sit, non adeo facile est dicere. In universis quidem operibus HIPPOCRATIS nomine venientibus circa 230 (*h*) plantas nominantur: Sed eorum operum pars magna incertorum est auctorum. Quare primum de iis dicemus libris, qui omnium consensu HIPPOCRATICI sunt: Deinde de reliquis, qui pro minus genuinis habentur.

Prior eademque major pars (*i*) libri *de viðtus in acutis morbis ratione genuina* (*k*) est, nemine contradicente, & princeps utique exemplum est medicinæ Clinicæ HIPPOCRATIS. In eo plusculæ ex plantis medicinæ tanguntur, etiam potissimum ptisana ex hordei cocti, siccata, tritique, polline parata, quo pulvere, uberiori aut parciori, in aqua diluto ægros acute laborantes fere alebat. Deinde medicamenta non paucissima præscribit, purgandi quidem fine veratrunc (*l*) nigrum, peplion, quod videtur de tithymali genere fuisse: quæ medicamenta ad alvum ducendam addit optima esse. Meconium album & ipsum videtur alvum duxisse (*m*). Deinde suis purgantibus medicamentis corrigentia addit (*n*), daicum, seseli, cuminum, filphium. Potus etiam diæteticos varios indicat, ex uva passa, tritico, cnico, myrti baccis, punico malo.

In eum librum GALENI quatuor commentarii existant, & inter nuperos Ludovici DURETI, quem librum Petrus GIRARDET Parisiis anno 1631. 8°. edidit, & recudere fecit J. G. GUNZIUS Lips. anno 1745. 8°. Deinde etiam J. HEURNIUS Leid. anno 1605. & in operibus & Hieron. THRIVERIUS BRACHELIUS Lugd. anno 1552. 8°. in hunc eundem librum sunt commentati. Codices M. S. in Bibl. Reg. plusculi servantur (*).

In

- (*b*) ANDREAS apud SORANUM in vita HIPPOCRATIS, Cnidiam bibliothecam compilasse dicit. TZETZES bibliothecam Coam,
- (*e*) L. XXVI. n. 6.
- (*f*) Monet CELSUS L. II. c. 12.
- (*g*) p. 16.
- (*h*) Enumeravit DANIEL le CEERC p. 217.
- (*i*) Tres priores partes, GALENO auctore. Quarta incipit a n. 34. editionis I, A, v. der LINDEN.
- (*k*) GALENUS ad THRASIBULUM,
- (*l*) N. 12.
- (*m*) Synonymon pepli n. 68. 69.
- (*n*) N. 30.
- (*) Catal. II. n. 2140, 2141, 2142, 2143, 2145.

C

In quarto aphorismorum libro *de Hellebore* exhibitione cautelas adfert.

In libro περὶ τοπῶν τῶν κατὰ αὐθεωπον, qui pro genuino habetur (o), etsi nullo ordine anatomica cum practicis miscentur, Mandragoræ radix tristibus & anxiis praescribitur (p).

Περὶ διαιτῆς unicum librum EROTANUS habet, nos tres. Eorum secundus, nisi genuinus est, meretur esse (q), virtutes enim rerum ad victimum pertinentium bene interpretatur; cerealium (r), leguminum (s), potuum, condimentorum (t), pomorum (u). Reliqui de diæta libri vix quidquam habent, quod huc referatur. Codices M. S. Parisiis plusculi sunt (*).

§. VIII. Libri incerti.

Qui sequuntur libri minus certo sunt HIPPOCRATICI, etsi in collectione nostra HIPPOCRATI inscribuntur, & eorum plerique a veteribus cum Cl. viri nomine citantur.

Ergo in libri περὶ διαιτῆς οἰτεων parte posteriori, qua morborum curationes traduntur, satis multa medicamenta recensentur. In peripneumonia nucem pineam cum melle & galbano lingere AUCTOR jubet (x). De leguminum viribus medicatis non imperite judicat, Allio, Cicere, Lente, Lupino, & jam tunc Silphio (y). In hydrope potum (z) varium commendat aquam ex mespilis, aut myrti baccis, aut malis, aut forbis, aut palmulis, aut oenanthe: medicamenti vero loco ficus succum, peracrem, peplum (a), succum tithymali, sesamoidis, quod sursum ducat (b), cum veratris. Ad suppurationem movendam scillam (c) imponit, peplum iterum dat, rubiamque cum fabis, & ad oculos drachmam, &c.

Deinde

(o) Le CLERC p. 120.

(p) N. 48.

(q) Ita olim-GALENUS dignum HIPPOCRATE librum vocat *Alim.* L. I. n. 1. Pro HIPPOCRATICO opere citat, quæ de leguminibus his leguntur fac. *alim.* L. I. n. 28. & in libro *de vict. acut.* I. II. 18. voces habet,, nisi HIPPOCRATICUS sit, aut antiquior, aut certe perantiquus.

(r) N. 13. 14.

(s) N. 22. 23.

(t) Raphani, Nasturtii, Sinapi, Erucæ, Coriandri, Apii, Ocimi, Rutæ, Asparagi. n. 26. 27. 28.

(u) N. 28. 29. 30.

(*) *Catal.* II. n. 2140. 2142. 2143. 2144. 2145. 2148. 2255.

(x) N. 53.

(y) N. 59.

(z) N. 62.

(a) N. 69.

(b) N. 66.

(c) N. 68.

Deinde inter libros, qui tertiae classi a MERCURIALEI adjudicantur, & qui non HIPPOCRATIS quidem sunt, perantiqui tamen auctoris, plurimam medicamentorum farraginem habent.

Liber περὶ τῶν εὕρων παθῶν possit ex Cnidia schola prodiisse, omnia enim vitia habet, quæ HIPPOCRATES huic scholæ objicit, morborum nempe nimirum numerum, & species unico symptomate definitas. Nescio vero, an gaditana falsamenta jam ejus ævi sint, & saperda (d). EURYPHONTIS esse GALENI tempore suspicio fuit (e). Hic coccum etiam Cnidium offendas, & alia acerrima pharmaca. Ad tuſſim dracontium (f) cum melle. Ad inflammationem pulmonis, vomitus movendi fine, allium, raphanides, vinum nigrum. In erysipelate pulmonis, post diem septimum, peplum, meconidem, coccum gnidium (g) dat. In tertia tabe brasiliæ succum & betæ ad ciendam alvum, multasque plantas subacres, rutam, anethum, mentham, coriandrum (h), tenera papavera cum vino. In antiqua pituita betam, allium (i). In hydrope cneorum (k), hippophaes. (l) succum, granum (m) Cnidium, veratrum (n); etiam filphii succum, aristolochiam (o), & clysterem ex cucumeris sylvestris (p) succo. Ad splenem adtenuandum asphodeli semen, visci folia, capræ cornu, semen viticis, rutam, mentham (q), tum, in alio splenis morbo, fœniculum, cicer, apii semen & cucumeris, cuminum æthiopicum, adiantum, coriandrum. In morbo regio elaterium (r). In typho pæoniæ semen (s), rapi succum. In alia specie thapsiæ decoctum (t), scammoniæ succum (u). In volvulo sambuci folia (x), conyzam teneram. Caput tetragono purgare jubet in morbo crasso (y). In tetano absinthium, cum lauri foliis & hyoscyamo, cumque vino, & oleo, in unguentum miscet (z). Pauca

C. 2.

hæc

(d) N. 28.

(e) L. VI. *Epid. Comm.* I.

(f) N. 1..

(g) N. 8..

(h) N. 13..

(i) N. 23..

(k) N. 24. 28. 29. In volvulo etiam n. 47. In morbo crasso n. 50. Id ex tithymalo paratum fuisse THEOPHRASTUS L. IX. c. 15.

(l) Etiam in morbo regio n. 41. in typho n. 43. 45. in volvulo n. 47. in morbo crasso n. 50. in ischiade n. 56. 57.

(m) N. 24. 28. 29. Etiam in typho n. 45. in volvulo n. 47. in morbo crasso n. 50. 52. in ischiade n. 56. 57.

(n) N. 28. tum in ischiade n. 55. in splenis morbo n. 37. in typho n. 44. 47. in morbo crasso n. 51. 52.

(o) N. 25.

(p) N. 29. tum in volvulo hæmatite n. 49. in ischiade n. 54.

(q) N. 33.

(r) N. 40.

(s) N. 43..

(t) N. 45.

(u) N. 46..

(x) N. 46. & in ischiade n. 55.

(y) N. 52..

(z) N. 59.

hæc ex multis. Tota vero curandi ratio paradoxa est, ut alibi ostendam, & imprimis vini niniis frequens usus. Et iste certe liber & alii, quos continuo dicemus, reprehensionem mereri videntur, quam ignotus mihi auctor ob singularia & niniis valida medicamenta in HIPPOCRATEM (a) reliquit.

Liber primus περὶ γυναικῶν incerti auctoris est, qui suum proprium librum περὶ παδίου Φυσιος citat: Medicamentorum farrago immensa, viresque sæpe valde paradoxæ: Diæta multa similia habet, carniumque & vini nimium usum. Purgantia eadem medicamenta veratrum (b), scammonia (c), grana cnidia (d), peplum (e), tithymali succum (f), coccum (g), etiam nasturtium (h), cnicum, polypodium (i). Clysteres (k) ex mercuriali, artemisia, anemone, veratro, & similia suppositoria. Uterum exulceratum purgat infuso (l) elaterio, aut cneistro vel κερπω, aut veratro, aut thapsia. Subdit frequenter etiam elaterium (m), colocynthides sylvestres (n), cucumeres (o), sylvestres, thapsiam (p), veratrum (q), grana cnidia (r), cneorum (s), scammoniam (t), succum cyclamini (u). Ab hederæ granis septem, singulo mense, in vino sumtis, feminam sperat concepturam (x), aut a malicorio (y). Adversus bilem prægnanti molestam rhus (z). Ad inflammationem uteri anisum, cardamomum, rutam, cuminum æthiopicum (a). Idem cuminum ad tumores a partu (b), tum seseli, anisum, grana pæoniæ & radicem, daicum æthiopicum, piper. A partu non purgatas bibere jubet quod ex taeda paratur, ante BERKLEYUM (c). Lac extinctum revocat brassicæ usu, & cytisi,

&

(a) *Traité de la communication des maladies.*

(b) N. 31. sed vide sqq. n. 100. & 109. hic ad pellendum puerum.

(c) N. 31. &c.

(d) N. 119. 123.

(e) N. 31.

(f) N. 100.

(g) N. 45. sæpe κερπος & κερπερο.

(h) N. 45. &c.

(i) Ibid.

(k) N. 31. sed vide inferius.

(l) N. 111.

(m) Ad menses ciendos n. 100. ad uterus purgandum n. 104. lochia ducenda n. 108.

(n) N. 108. partem internam n. 111.

(o) N. 111. & 63. ad uterus purgandum n. 104. ad lochia pellenda n. 106. 108.

(p) N. 111.

(q) N. 111. & uterus ulcera n. 100.

(r) N. 111. a partu non purgatis n. 63. n. 119. ad uterus ulceratum n. 83.

(s) N. 111. Hujusmodi infusiones passim repetit n. 118, 119, 120, 121, 128.

(t) Ad lochia cienda n. 105. 108.

(u) N. 86. 119.

(x) N. 38.

(y) Ibid.

(z) N. 48.

(a) N. 52.

(b) N. 56.

(c) Ibid.

& fœniculo, hippomarathro, hippiselino, salvia, juniperi cedri fructu, na-
sturtio, fructu citrii, betæ succo, sesamo, hamamelidibus, quæ certe mera est
farrago (d). A secunda retenta liberat pueras nardo, ruta, brassica cocta cum ruta
& mercuriali (e), tum artemisia, dictamno, silphio, flore leucoji, agni peta-
lis (f). Ad uteros inflammatos præter alia cinnamonum, cassiani, rofarum
folia cum natopo, ad suffiendum in pastillos format (g). Bryum etiam ma-
rinum in cataplasmate adhibet. Ad uteros ulceratos (h) adhibet etiara myrrham,
thus, acaciam (Spinam Ægyptiam), oenanthen, crocum. In ulcere fætido
polycaron seu polycnemon cum melle illinit (i). Ad hydropem uteri crethmi
corticem, pæoniæ grana, mercuriale (k); peplo etiam alvum dicit (l).
Molam ejicit dictamno ex vino propinato (m). Ad menses detrahendos me-
lanthium (n) exhibet; ostium uteri mollit narcisso, myrrha, cumino, thure,
absinthio, cypero in glandem facto, aut cyclamino (o), aut pulegio cum
melle, aut styrace cum origano; supponit etiam aristolochiam, farinam lolii,
melanthium, mandragoræ succum. Ad conceptum bulbi albi semen adponit,
conyzam odoratam, asparagi semen bibere jubet, anchusam parvam, lentiscum,
cuminum subdit (p). Partum accelerat lauro, dictamno, abrotano, felice
querna, adianto (q). Uterum purgat sambuci foliis, rhoisque & cypresso,
(hoc absomon), radice struthii, androsace, erysimi succo (r). Lochia movet
trifolio (s), erysimo, crethmo, seseli, silphio, & subdita pæonia; tribuluna
etiam ad mare natum & eranthemum, folia demum ranunculi bibere jubet (t);
adponere pulegium (u) aut artemisiæ, aut bulbum cum vino subactum.
Dictamnum etiam laudat, tædæ decoctum, populi nigri semen, & myrti baccas.
Holoconitidis (x) dulcis bulbum, olivæ similem, cum vino etiam dat, aut
silphii libyci succum, aut seseli massiliense, sagapenum, conyzam, &c. aut
galbanum, aut charien (y) herbam ad umbilicum adponit, aet falicis
foliorum fumum recipere jubet. Ad claudicationem hyoscyami *κηραμίδα* jubet
C 3 bibere.

- (d) N. 73.
- (e) N. 74.
- (f) N. 76.
- (g) N. 80.
- (h) N. 88.
- (i) N. 90.
- (k) N. 85.
- (l) N. 86.
- (m) N. 97.
- (n) N. 100.
- (o) Ibid.
- (p) N. 101.
- (q) N. 103.
- (r) N. 104.
- (s) N. 105.
- (t) Etiam N. 112.
- (u) N. 118.
- (x) Ibid.
- (y) N. 109.

bibere (z). Ad inflammatum uterum solani succum (a) infundit, aut oleum cum cotyledonis foliis & porro coctum dat. Pituitam trahit grano cnidio & mandragoræ liquore trito, radice alba subdita (b), & pipere cum grainis cnidiis (c), scilla trita, spinæ albæ foliis (d). In ulcere bryoniæ albæ ramenata (e); ad partus dolores rubiam & cedri (f) ramenta dat. Ad confirmandum ulcus purum cyperum, schoenanthum, juncum, puto odoratum, iridem, bryum infundit (g).

Sunt inter ista medicamenta, quæ a nuperis deserta fuerunt, ut ranunculi folia: sunt, quorum vires destinationi contrariæ videntur, ut adstringentia paßim purgantibus mixta, narcotica acribus, ut farina lolii ad ducendos menses, adiantum ad partum expediendum, hyoscyamus ad claudicationem.

In hunc librum commentarium dedit *Mauricius CORDEUS* Paris anno 1585. fol. inter auctores *muliebrium* SPACHII recusum.

Liber περὶ γυναικεῖων β. multa ex priori libro ad verbum exscripta continent: cæterum ad Cnidiorum (h) methodum etiam magis accedit, & repetito alium, in exemplo, aliumque uteri fluxum habet, nullo signo distinctum. Medicamentorum etiam abunde habet, & carnium in victus ratione nimium vinique. Repetit vehementia medicamenta, mecona album, qui peplus (i), veratrum (k), radicem, & elaterium, quæ hic pro mitioribus habentur (l), cnestrum (m), cyclaminis radicem (n), ricinum (o). Eluere etiam uterum jubet coco gnidio (p), scammonii (q) succo, thapsiae radice (r), colocynthide sylvestri (s), cucumere sylvestri (t). Subdit cyclaminum (u), cucumerem sylvestrem,

- (z) N. 116.
- (a) N. 117.
- (b) N. 119.
- (c) Conf. & n. 120. 121.
- (d) N. 123.
- (e) Eumdem n. 126. 127.
- (f) N. 128.
- (g) N. 111. redit fere in β. n. 28. 87.
- (h) Eumdem auctorem habere quem liber περὶ γυναικεῖων FOESIUS p. 166.. Sed mihi multo verbosior, & magis polypharmacos videtur.
- (i) N. 10. 16. 45.
- (k) N. 14.
- (l) Ibid.
- (m) N. 54.
- (n) N. 89. 90.
- (o) N. 79. & lib. sq. n. 29..
- (p) N. 11. 12. 47.
- (q) N. 11. 12.
- (r) N. 11.
- (s) Ibid.
- (t) N. 46. 64..
- (u) N. 46. 51. 59. 85..

sylvestrem (x), elaterium (y), colocynthidem sylvestrem (z), anemones folia (a), clysterem ex cucumere sylvestri (b) subjicit.

Idem oleæ sylvestris (c) folia cum rheo ad adstringenduni, & rubi mora rubra, & scabiem sylvestris oleæ, quam per lichenem (d) cortici innascentem interpretor. Ad fluxum album urticæ (e) semen, malicorum (f) laudat, quo multum utitur. Conyzam saepe cum castoreo conjungit (g). Atriplicem sylvestrem (h) & betam leniendi fine, sed una scillam (i) adhibet. Ari radicem (k) & cypressi succum dat adversus uteri hydropem. In mola hyoscyami semen (l). Raphanum, nasturtium, allium cum potu meraco & falsis in uteri inflammatione (m) præscribit, & filiphipum, rutam, & cuminum æthiopicum. Ad impetigines nasturtii (n) sylvestris semen ustum & radicem lapathi cum aceto. Adiantum rubrum inter adstringentia (o) habet. Ad fluxum radicem nigram (aspalathi) (p), cachryos radicem (q), promalon (r). Ad resicandum fluxum cicutam & hyoscyami folia (s), & blitum asinum (t). Mandragoram in fluxu sanguineo (u); Peucedanum ad uteri suffocationem (x) dat. Piper persicum dici ait (y), quod indicum, quod idem utero subdit ut aquas ducat. Mori radix pro subdititio (z). Xanthium cum bitumine in suffimento (a). Pauca haec ex multis.

Ignota

- (x) N. 59.
- (y) N. 85.
- (z) N. 50. 85.
- (a) N. 80.
- (b) N. 48.
- (c) N. 5.
- (d) N. 6. reddit in sequente libro n. 73.
- (e) N. 10.
- (f) Ibid.
- (g) N. 19. 20. &c. Eam describit fætidissimam, capio crispo similem n. 63. 78.
- (h) N. 57.
- (i) Ibid.
- (k) N. 59.
- (l) N. 62.
- (m) N. 28.
- (n) N. 68.
- (o) N. 69.
- (p) N. 70.
- (q) N. 71. cum dolore.
- (r) Ibid. ad myricam referunt, quæ L. 2. n. 29, est inter purgantia.
- (s) N. 75.
- (t) Ibid.
- (u) N. 76.
- (x) Ibid.
- (y) N. 47. 84.
- (z) N. 85.
- (a) N. 88.

Ignota sunt bulbion acre in tritico Ægyptio (b) nascens, quod optimum dat subdititium (c). Crotonis radix (d) cum olenibus redit.

Liber περὶ γυναικῶν Φυσιος eadem fere, quæ duo priores libri verba habet, farraginem remediorum immensam, ordinem etiam deteriorem, eaque ex iisdem plantis, etiam illas minus in vulgum receptas ranunculum (e) & anemonen (f). Chamæleontis etiam radicem propinat (g), fraxini grana (h) hypocystidem (i), pseudodictaminum (k), amomum (l). Crinanthesmon (m) peculiare est & ignotum. Elaterium etiam hic redit (n), sic scammonia (o), peplus (p), radix struthii andri nascens (q), granum cnidium (r), cucumber sylvestris (s), staphis (t) sylvestris; & paria subdititia ex cucumere sylvestri (u), cyclamine (x), coco gnidio (y), scilla (z), tithymalo (a), scammonia (b), elaterio (c); tum infusiones elaterii (d), colocynthidis sylvestris (e), cucumberis sylvestris (f), thapsiae (g), cneori (h), granorum cnidiorum (i), pepli, & demum daphnoidis (k).

Libri

- (b) N. 63. in sequente libro n. 93.
- (c) N. 75.
- (d) N. 79. & in sequente libro n. 29.
- (e) N. 29.
- (f) Ibid.
- (g) Ibid.
- (h) Ibid.
- (i) Ibid.
- (k) Ibid.
- (l) Ibid.
- (m) Ibid. & etiam lib. περὶ επικυνησεως.
- (n) N. 29.
- (o) Ibid.
- (p) N. 38. 44.
- (q) N. 29.
- (r) Ibid.
- (s) N. 9c.
- (t) Ibid.
- (u) Ibid.
- (x) N. 29. 92. 104. 105.
- (y) Ibid. & n. 31.
- (z) Ibid.
- (a) Ibid. & n. 106.
- (b) N. 29.
- (c) N. 93.
- (d) N. 104.
- (e) N. 29.
- (f) N. 66.
- (g) Ibid.
- (h) Ibid.
- (i) Ibid.
- (k) N. 29.

Libri περὶ νοσῶν & ipsi multum habent Cnidii saporis, morbosque multiplicatos & subtiliter distinctos. CÆLIUS eos non adgnovisse videtur, cum ajat HIPPOCRATEM phrenitidis solum nomen tetigisse (l). In libris vero περὶ νοσῶν γ. & περὶ παθῶν plenissime ejus morbi curatio ipsa describitur. Liber de morbis tertius reliquis præstat, & medicamenta ad fines propositos apte præscribit, brevior idem & concinnior, & plerumque, ut magnum virum decet, potius classem remediorum, quam superstitionem herbulam fere commendat. Thapsiæ tamen etiam fucco (m) alvum sursum dicit, & elaterio in vaginam dato utitur (n), & ex veratro nigro catapotiis cum pipere (o), & in peripneumonia post nonum diem elaterium, cum veratro albo & thapsia (p), exhibet, & quando phrenes dolent album mecona cum flore æris (q). In ictero etiam nuces thasias dat (r), in peripneumonia, ad exscretionem movendam, ari radicem (s) & corticem radicis (t) capparidis & fructum (u).

Liber secundus deterior est & manifestius habet vitium Cnidiorum, *alius* & *alius morbus*, & plures pleuritidis tabisve species, quæ nullo certo signo separentur. Medicamenta cæterum pauca, & fere apta, morbos etiam peculiares veros, & bene descriptos. HIPPOCRATIS junioris, aut POLYBI opus esse DIOSCORIDI putatus est (x). Veratro in hydrope (y) cerebri utitur, & idem in aures infundit, & in febre quartana, in qua radicem dat trium digitorum (z) longitudine; tum in tabe (a), & alba pituita (b). Glandis corticem (c) & gallas ad caput ulcerosum adhibet. In angina vaporem aceti cum aqua misti, cui origanum, nasturtii semen & nitrum immistum fuerit, jubet haurire (d), & simile fere auxilium in suppuratis ex peripneumonia laudat (e).

Liber *primus* & *quartus* de morbis vix quidquam habent de re herbaria Quartus libros περὶ γυναικείων citat, ut proprium fui auctoris opus.

Liber

- (l) I. c. 12.
- (m) N. 8.
- (n) N. 11.
- (o) N. 13.
- (p) N. 17.
- (q) N. 23.
- (r) N. 12.
- (s) N. 18. add. n. 25.
- (t) N. 18.
- (u) N. 25.
- (x) *Epid.* I. n. 6.
- (y) N. 15.
- (z) N. 39.
- (a) N. 46. 48. 50.
- (b) N. 69.
- (c) N. 13.
- (d) N. 26.
- (e) N. 44.

Liber περὶ παθῶν & ipse spurius, POLYBO a GALENO tributus (*f*), & cum ejus nomine ab Albano TORINO editus est Basileæ ann. 1544. 4°. Pauca habet medicamina; Rhamni tamen folia, aut Ifatidis, aut Tithymali (*g*), vulneribus mireris imponere. Oleorum (*h*) virtutes & vicia recenset. Cucumerem & pepōnem ad potum refrigerantem (*i*) laudat.

In *Epidemicorum* VII. lib. cuius auctor idem esse videtur cum libri V. auctore, non quidem HIPPOCRATES, sed dignus auctor & antiquus, cum curationibus agricultorum medicamenta passim conjunguntur, ejusdem certe ingenii, qualia hactenus recensui, veratrum, silphium, cuminum æthiopicum, seseli, lac asinimum, mel, betæ succus, ptisana. Intercurrent aliqua de cibis iudicia.

Liber περὶ διαιτῆς οὐγείης POLYBO (*k*) tribuitur, & cum ejus nomine prodiit (*l*) J. GINTHERIO interprete, & denuo interprete Albano TORINO (*m*, etiam GALENI commentario auctus. Olim pro parte habebatur libri περὶ αὐθεκτοῦ Φυσιος (*n*). Pleraque exscripta sunt ex L. III. de diæta. Vomitus diætetici ratio paulo fusius hic exponit. Eum decocto hyssopi movet.

Liber περὶ ελεύθερισμου multa ex aphorismis habet, tum ex prognostico & prorrheto, & muliebribus, quos libros auctor, ut suos, citat. Periculosem veratri usum, ut feci rōrem reddere liceat, multis ostendit. De sesamoide pauca.

In parum (*) genuinis libris *de humidorum usu*, qui plurima habet ex L. V. aphorismorum exscripta; *de superfetatione*; *de ulceribus*, aliqua tamen ad plantas spectantia intercedunt. Et in isto quidem περὶ ἐλκῶν, præter multas medicas & receptas stirpium vires, plantæ aliquæ describuntur, ut λαζανούες (*o*) tritici similis, folio parvo oleæ, sed longiori, flore marrubii: deinde parthenium (*p*) microphyllum. Herba, quam non nominat, ari folio, sed albo, lanuginoso, hederæ magnitudine (*q*). Πενταφυλλον album lanuginosum, altius a terra, quam nigrum quinquefolium, inter siccantia (*r*) recenset. Ilicis radices (*s*) in vino coctas, ari pulverem in unguentis habet; etiam veratum

(*f*) Ad *aphor.* I. L. VI.

(*g*) N. 37.

(*h*) N. 48.

(*i*) N. 51.

(*k*) GALEN. in *Comm. suo in principio*.

(*l*) Paris anno 1528. fol. & 1529. 8°. B. Bern. 1533. 8°. Basl. anno 1559. 8°. cum CURIONIS schola salernitana. Antwerp. 1561. 12. cura J. PLACOROMI.

(*m*) Argent. anno 1544. 4°.

(*n*) GALEN. placit. Hippocrat. & Platon. L. VI.

(*) NARDIUS pro legitimo habet & admiratur.

(*o*) N. 11. Folium dicit marrubii.

(*p*) N. 10.

(*q*) Ibid.

(*r*) N. 12.

(*s*) Ad ambusta etiam n. 14.

trum nigrum; aron & veratrum vulneribus cruentis inspergit. Chamæleonte nigro multum utitur.

Liber περὶ αφορῶν fere ex libro περὶ γυναικειῶν exscriptus est, & eadem medicamenta habet, de tæda (*t*) etiam juber bibere & de marrubio (*u*), & in subdititiis glandibus recipit elaterium (*x*), cucumerem sylvestrem (*y*), colocynthidem (*z*); & melanthion de tritico selectum (*a*); hyoscyamum in fotu adhibet (*b*); veratro purgat, & scammonio, &c. Ridiculam superstitionem in cotyledonis utriusque usū (*c*) rideas.

Omitto reliqua, & nimis spurios libros *antidotos* ex ACTUARIO & MYREPSO sumitas, epistolam ad CRATEVAM, frivolam, & alienissimi temporis.

In veterinaris peculiares plantæ citantur, ut ἵπποριζόν, antolycium, γοδοτίτυνος, nisi ea est antidotus aliqua, spongia laseri cyrenaico supernascens, ignotæ plantæ; tum alibi, ni fallor, non recensæ, opopanax, tragacantha, colophonia, herba medica (*d*), rhododaphne, euphorbium. Cujus ævi sit, vel ex Euphorbii nomine discas.

Brevissime ista, cum horum librorum census suis locis repeti debeat. Cum cæterum h̄i primi sint fontes, ex quibus posteri suam de planitarum vi medica spem receperunt, fatendum est, multa in ea spe incerta superesse. Nam primum veteres non satis certa fundamenta suæ spei ipsi habuerunt, ut alienissimæ saepe eorum de ea vi opiniones ostendunt. Deinde de quibus plantis eorum effata sumere oporteat, saepe nulla cum spe veri dici potest. Sunt equidem aliquæ, & plusculæ plantæ, de quibus per traditionem aliquam satis constat, easdem esse cum iis, quæ nostro ævo similia nomina gerunt. Sunt autem etiam bene multæ, de quibus dubitatur, neque paucæ, de quibus nihil veri, & ne conjectura quidem supereft, quales sunt ex hippocraticis plantis, Polycaron seu Polycnemion, Struthium, tubulus marinus, radix alba, nigra, bulbosa, Eranthemon. Apud solum HIPPOCRATEM reperiuntur (*e*) Crinanthonem, Lagopyros, herba anonyma. Deinde etiam nobilissimæ aliquæ eo ævo & usitatissimæ stirpes nostro seculo aut ignorantur, ut sefamoides, aut non satis certæ sunt, ut ipse famosissimus Helleborus. Mecon videtur passim pro planta alvum ducente & peplo sumi, cum tamen papaver significare deberet. Denique Elaterium HIPPOCRATI non remedium ex cucumere sylvestri paratum significare, sed valide agitans pharmacum, SCHUL-

(t) N. 8. II.

(u) N. 13.

(x) N. 11. 27.

(y) N. 11.

(z) N. 23.

(a) N. 17.

(b) N. 13.

(c) N. 19.

(d) Μηδ.ην. non bene medicina vasa LIND. II. p. 885.

(e) p. 26.

zius (f), autumavit. Verum ea opinio locum habere non potest, sæpiissime enim elaterium cum aliis, & cum omnibus, fortibus purgantibus medicamentis in eodem sermone redit, ut eorum genus, ita ut hæc elaterii species esse nequeant. Et ex cucumere sylvestri elaterium componi manifestus auctor THEOPHRASTUS est (g), eoque loco, quo ait omnium medicamentorum maximie durabile esse, cum simplicibus medicamentis solis comparat (h). GALENUS ipse, & qui eum excrisperunt, elaterium succum dixerunt sylvestris cucumeris (i).

Duplex enim hic vitium subest. Veteres nulla, quæ sufficerent, signa suis plantis addiderunt, sæpe omnino nulla. Et artes, ipsaque res cum iis herbaria in septentrionales plagas migrarunt, in quibus plurimæ plantæ ex ipsa naturæ lege desiderantur, quæ veteribus familiares fuerunt. Quare seculo decimo sexto, cum ad nostras plantas nomina stirpium apud veteres recensa adaptare oporteret, misere est his in plantis titulatum & disputatum. Aliquantum etiam id arti nocuit, quod plantarum nomina apud alias & alias Græciæ gentes aliæ fuerint, ATHENIENSES, inquit SUIDAS (k), οὐφαντα dixerunt, quam nos οὐφανοί, & οὐφανοί quam nos οὐφανθην (l), Unica spes foret in viris gnaris, qui in illa beata Græcia, tum Europæa, tum Asiatica commorarentur, & nomina Græcorum modernorum aucuparentur, quæ plantis patriis imponunt, & quæ fere antiquitatis vestigia gerunt. Itinera aliquam, non tamen quæ sufficeret, lucem adtulerunt. Nam & ipsi loci natales probabilem reddunt spem, eas plantas a veteribus potuisse dictas, adque medicinam faciendam adhibitas fuisse, quæ iisdem, quos indicassent, locis nascerentur. Ita BELLONIUS in itinere passim plantas indicavit, quæ iisdem locis proveniunt, quos veteres recensuerint, & TOURNEFORTIUS in Ponto veterum plantam eruit, quam probabile sit mel colchicum venenasse: & cum vulgare Absinthium circa Sinopen legeret, non imperite conjectit, novam plantam esse & necdum nobis dictam, quæ Absinthii Pontici nomine veteribus innotuisset (m).

Deinde multæ omnino stirpes sua nomina retinuerunt. Ita itinere suo (n) TOURNEFORTIUS reperit, abietem in Ponto Peucen vocari, & aliam speciem φλατνην (o). Ita, SPONIO teste, Græci nostro tempore Pinum Peucos vocant, Thymum Thimari, Fumariam Capnia, Rorem marinum Dendrolibanon, Petroselinum Makedoniki, Hederam Kissos, Buglossum Voidioglossum, Scillam Skilochorton, Plantaginem Pentaneurum (p).

Quoad

(f) p. 147. Olim EROTIANUS p. 24. & ipse GALENUS voc. Hipp. interpret.

(g) L. IX. c. 15. Sic. PLINIUS.

(h) L. IX. c. 14.

(i) Simplic. fac. L. VIII.

(k) III. p. 252. 253. POLLUX p. 145.

(l) Antiqui οὐφανθην dixerunt, quæ οὐφανοί ATHENÆUS I. p. 17.

(m) Ibid. III. p. 51.

(n) A presbyteris nomina se didicisse voyag. I. p. 105.

(o) Ibid. T. III. p. 84.

(p) SPONI voyag. de Grèce & de Dalmatie II, p. 195.

Quoad autem per itinera, virosve potius in Græcia viventes, plantarumque gnaros & studiosos lux aliqua adfulserit, non malum consilium fuerit J. JUNGII, qui monuit, ne nimis in veterum nominibus laboraremus. Frustra enim nos agitaremus ad finem adtingendum, ad quem via nobis nulla sit.

§. IX. Coœvi.

Ante THEOPHRASTUM pharmacopolæ fuerunt, qui iidem etiam fuerunt herbarii (q) (*ειζοτομοις*), ARISTOPHILUS Plataicus, qui vires ad augendam & ad minuendam venerem se possidere gloriabatur, & THRASYAS (r) Mantineensis, celebris rhizotomus, qui docuit qua ratione effici possit, ut papaver & cicuta drachmæ pondere mortem inferant. Μικτωρα (s), qui *rhizotomumena* scripserit SCHOLIASTES habet NICANDRI, & METRODORUM PLINIUS (t). ANDROTION hortensia scripserat (u), & ANDROCYDES (x), & EUDEMUS (y), & MENESTOR (z), & ANDROSTHENES (a). CHARETIS Parii Georgica ab ARISTOTELE citantur (b). Ex CLIDEMO etiam de morbis plantarum aliqua THEOPHRASTUS repetit (c), & HIPPONEM citat *de plantis* (d). Denique ARCHYTAS Tarentinus Vir ILLUSTRIS huc pertinet, cuius opera rustica VARRO laudat.

§. X. Aristoteles.

ARISTOTELI summo viro, sed qui in aliis eminuit, libri duo *de plantis* (e) tribuuntur, qui manifesto spurii sunt, cum in iis Romanorum modus citeatur, quo arbores æstate plantabantur (f) ARISTOTELICUS tamen sapor non male affectatur, & qui acute de his rebus judicabat, SCALIGER, ex lateno

D 3

sermone

(q) THEOPHRASTUS *hist.* L. IX.

(r) Idem *hist.* L. IX. c. 17. add. c. 18.

(s) Laudasse fœniculum PLIN. L. XX. n. 96.

(t) L. XX. c 81. Ejus πιτομην περι ειζοτομουμενων citat. Eum, nescio quo argumento HARDUINUS præceptorem facit HIPPOCRATIS, *ind. auct.* p. 62. Fuit autem METRODORUS Cous, ex PYTHAGORÆ schola. Sed alius dicetur METRODORUS *rizotom.* auctor.

(u) THEOPHRAST. *hist.* II. c. 8. *caus.* L. III. c. 15. ubi magnam oleæ cum myrto animam citiam esse ex eo auctore citat.

(x) THEOPHRAST. L. III. c. 20. nisi uterque idem fuerit.

(y) THEOPHRAST. L. IX. c. 18.

(z) De germinatione mori *caus.* L. I. c. 28.

(a) Aquam falsam irrigationi in Tylo utilem esse THEOPHRAST. *caus.* II. c. 7.

(b) *Politic.* I. c. 11.

(c) L. V. c. 12.

(d) *Hist. plant.* L. III.

(e) De herbis scripsisse EPIPHANIUS *bæref.* L. I.

(f) C. 7. Sensit CONRINGIUS.

sermone a muperiori Græco in suum sermonem redditum fuisse, suspicetur aut a PLANUDE. Exstiterat autem ARISTOTELIS de plantis opus, quod & ipse citat (g) & alii.

Quod superest opus, recusum est Lugduni anno 1566. fol. Marburg. ann. 1598. 8°. Græce prodiit FABRICIO teste Paris anno 1539. 8°. tum Francofurti ann. 1587. 4°. cum *Geoponicis* & cum THEOPHRASTO anno 1534. & 1541. fol. & inter opera omnia græco latina (h) ARISTOTELIS, tum alias. Non potuit autem ARISTOTELES plantarum imperitus fuisse, quem TIMÆUS pharmacopola (i) dixerit, qui etiam medici NICOMACHI filius, & ex Asclepiadum familia fuerit.

Auctor ejus libri, quem coram habemus, plantas animam negat habere contra EMPEDOCLEM, verumve sexum (k). Deinde partes, & succos dicit, & aliquas ex obviis dotibus constitutas classes. Arborum & specierum degenerationem in alias species admittit (l). Hyoscyamum & Helleborum hominibus venenum, bestiis (m) alimentum esse monet. Palmarum fecundationem describit (n). Hebenum novit in aqua fundum petere (o). Plantas ignotas nominat οπιγαίς, μαργαρίτην arborem ægyptiam, quæ fructum ex radice ferat, Βερτελι Arabicum, Belemon, quod in amygdalum abeat. Habet & myrobalanos. Secundo libro nutritionem plantarum describit, physice, ex antiquis opinionibus, & colores, quorum miras causas adducit (p), succos, sapores.

MAXIMUS PLANUDES libros ARISTOTELIS de plantis ex latino græce reddidit, latina autem versio ex Arabica conversa fuerat. Commentarius SCALIGERI in dialogi speciem scriptus, absque opere ARISTOTELICO prodiit. Eum alias dicemus. Prodiit Paris anno 1556. 4°. Lugdun. 1566. fol. Sunt in eosdem & FRANC. VATABLI notæ Lips. 1520. fol.

Codices M. S. exstant in Bibl. Vatic. & Reg. Londin.

Problemata ARISTOTELIS satis multa continent, botanici argumenti. Ea seorsim edita sunt Paris apud Colin anno 1533. 8°. Quærit & per conjecturas respondet. Denique Arabes opus geponicum habent, quod ARISTOTELI tribuunt (q).

§. XI.

(g) *Anim. L. V.* init. p. m.

(h) Edit. Genev. anno 1606. II. p. 1042.

(i) AELIANUS var. *L. V.* c. 9. SUIDAS p. 327. 328. ex EPICURO.

(k) Nam masculas plantas ideo distinguit, quod congenibus seminis duriiores sint.

(l) C. 7.

(m) C. 5.

(n) C. 6.

(o) L. II. c. 1.

(p) II. c. 9. Ab angustis poris cœruleos colores fieri, a collapsis album, a mediocre commissione glaucum.

(q) *Ketab al Falabat le Aristbu HERBELET.* p. 975.

§. XI. *Theophrastus.*

Cum spurium sit, quod Aristoteli (r) inscribitur opus, hic primus verorum botanicorum librum reliquit, qui supersit. TYRTAMUS a patre dictus, vir optimus & undique amabilis, discipulus ARISTOTELIS, ab eloquentia nomen habuit, & de tota (s) philosophia numerosa & celebria, ob suavitatem ingenii, opera edidit, quorum aliqua ad nos pervenerunt. Eorum duo, sed insignia, de plantis agunt, satis hactenus integra, sed valde corrupte edita. Prius & majus *historiam plantarum* novem libris exponit, ad ARISTOTELIS hactenus imitationem scriptum, ut communia stirpium colligat, & discrimina adjicat, ex obviis omnino summisque signis sumta.

Libro primo partes plantarum, laxe equidem, definit, non tamen unquana defunt egregii & philosophici ingenii testimonia; quod in hoc viro fuit. Ita flores (t) fructui innatos, & flores fructui circumpositos distinxit, & istos frequentiores esse (u) addidit: flores etiam steriles (x) & in eadem planta habitantes habet, & in alia. Calidis locis, ut in agro Elephantino, arborum folia non delabi (y) monet. Et Benjanorum arborem ex ramis radicatam dixit (z), & opuntiam ex foliis radicem emittentem (a), & morum Ægyptiam, quæ fructum ex caudice gerit (b).

Libro secundo de fatione & generatione plantarum agit. Coniferas non provenire, nisi ex semine (c) adnotat. Semina arborum urbanarum sata sylvestres & acerbiores fetus proferre (d) docet, præter Ægyptum, in qua acida punica dulces fructus reddant. Pinum, contra receptam opinionem, radicem ad octo cubitos depangere, ex propria adnotatione adtestatur (e). Palmarum cultum, sexus, & species, & fecundationem (f) adcurate exponit, quæ fit excusso masculo super feminas pulvere, & caprificationem, culicumque usum (g) in ficubus nascentium.

Libro

(r) Vixit ante nos annis 390. PLINIUS L. XIX. c. 2. Ad ANTIGONI tempora vixit, & Olympiadem 114. ARISTOTELI in scholæ rectione successit LAERTIUS L. V. c. 2.

(s) Enumerat LAERTIUS l. c.

(t) C. 21.

(u) Ibid.

(x) Ibid.

(y) C. 11.

(z) C. 12. & L. IV. c. 5.

(a) Ibid. L. I. c. 12.

(b) C. 23.

(c) C. 2.

(d) C. 3.

(e) C. 8.

(f) C. 9. & *caus. plant.* L. II. c. 13. L. III. c. 23.

(g) C. 9. add. L. II. c. 12, 13.

Libro tertio & quarto de arboribus agit, quarum copiosum habet catalogum. Juniperi duos sexus distinguit (*h*). Tempora florendi definit. Muscas gallis contineri monet (*i*). Quercuum discrimina tradit (*k*), & coniferarum () arborum, deinde ex ordine juliferas (*m*), tunc fructiferas & alias. Accolarum nomina & opiniones non ignoravit (*n*). Coccum ilicis (*o*) cognovit, & cerasum, quæ tanto serius Romanis innotuerit. Coccum arborem (*p*) describit & mimosam (*q*), medicamque malum (*r*), quæ certe de aurantiorum genere est, & plusculas arbores indicas, plantam ex qua vestes conficiunt, quod ad fericum spectare videtur (*s*), euphorbium (*t*), alias; tum lichenem orseille (*u*), fungos lapideos aliasque plantas (*x*) rubri maris. Iterum gossypium arboreum (*y*), papirum, ex quo charta paratur (*z*), nymphæam, quæ fabæ ægyptia (*c*), lotum, quæ ejus minor species hic dicitur (*b*), malinathalam (*c*). Inde plantas lacus Orchomenii (*d*), & varias arundines (*e*), juncos, insulas natatiles (*f*): morbos arborum (*g*).

Libro quinto materiem & in ea labores (*h*), diversamque arborum ad eos usus præstantiam perite & ex arte docet. Thuyam (*i*) hic describit; Cedros Syrias (*k*); Corsicæ densas sylvas laudat; Romanorum & agri latini meminit. Oleæ materiem paulum humectatam (*l*) germinasse.

Libro

- (*h*) C. 6.
- (*i*) C. 8.
- (*k*) C. 10.
- (*l*) C. 9.
- (*m*) C. 10. 11.
- (*n*) C. 12.
- (*o*) C. 17.
- (*p*) L IV. c. 2.
- (*q*) C. 3.
- (*r*) C. 4.
- (*s*) C. 5.
- (*t*) Ibid.
- (*u*) C. 6. Algæ nomine, quæ vestes purpura inficiantur.
- (*x*) C. 8.
- (*y*) C. 9.
- (*z*) Ibid.
- (*a*) C. 10.
- (*b*) Ibid.
- (*c*) Ibid.
- (*d*) C. 11. 12.
- (*e*) C. 12.
- (*f*) C. 13.
- (*g*) C. 16. 17. 18.
- (*h*) C. 1. sq.
- (*i*) C. 5.
- (*k*) C. 9.
- (*l*) C. ult.

Libro *sesto* primum suffrutices tractat & spinas. *Laserpitium* (*m*) per antiquum facit, & ante Cyrenen conditam notum. Cacten sicutam describit, quæ videtur *Cardons* (*n*). Inde transit ad flores (*o*), & odoratas plantas, & ad rosarum varietates.

Libro *septimo* olera describit, inter quæ, neque inter odoramenta, omnium est. Inde ad plantas transit humiles & sylvestres (*p*) *Buprestis* ipsi herba est, & oleris genus edule, quæ *HIPPOCRATI* insectum (*q*).

Libro *octavo* frumenta tradit, copiose & cum plurima naturæ observatione, ut vel ex locis natalibus frumenta veterum adgnoscere licet, si intento animo peregrinator in solo natali ad *THEOPHRASTI* ductum cerealia inspicceret.

Libro *nono* lacrumas, succos, & resinas describit, & inter has resinet obtinendæ encheireses picisque, quæ artificia utique cominus ipse inspexit. *Cinnamomi* hic etiam varias species dicit (*r*), & *myrrham* (*s*), præter quæ verba vix quidquam de nobilissima stirpe innotuit; & *balsamum* (*t*), & alia odoramenta (*u*) enumerat, quæ ex ultimo oriente advehuntur. *Rhizotomorum* superstitiones in plantarum effossione exponit (*x*). Hic denique aliqua adfert, quæ ad medicinam faciunt (*y*), ad utrumque *Helleborum* (*z*), & *Stramonium* (*a*). *Libanotis* (*b*) hic cum pharmacis dicitur, alia a nuperorum opinione. *Glycyrrhizam* videtur radicis scythicæ nomine dixisse (*c*). Inde dictamnum (*d*), aconitum, quod possidere vetitum sit, etiam capitali pœna imposita. *Cicutam* detracto tegmine teri, ita celeriter occidere. Superstitiosa hic aliqua admiscet.

Libri decimi solum principium superest, quod agit de radicibus medicatis.

Paulo fusijs hæc decerpsi, eo fere fine, ut rei herbariæ studiosos ad legendum *THEOPHRASTI* opus excitarem. Etsi enim, præter hæc ultima, non medicis scripsit, & ad usus potius respexit œconomicos, miram tamen fuisse in viro sagacitatem, cum summa diligentia coniunctam reperient, ut quasque

stirpium

(*m*) C. 7.

(*n*) C. 144.

(*o*) C. 6. sqq. *De floribus* scriptis *THEOPHRASTUS PLIN.* L. XXI. c. 9.

(*p*) C. 6.

(*q*) C. 8.

(*r*) C. 5.

(*s*) C. 4.

(*t*) C. 6.

(*u*) C. 7.

(*x*) C. 9.

(*y*) C. 10. & sqq.

(*z*) C. 11.

(*a*) *Ibid.*

(*b*) C. 12.

(*c*) C. 13.

(*d*) C. 16.

{ stirpium vel communitates, vel discrimina, propriainque in vitæ duratione, modo proveniendi, & germinandi, indolem cognosceret. Ea fere omnia reperient, non ex aliis scriptoribus sumta, sed per itinera per universam Græciam in ipso natali solo adnotata: præter ea, quæ ab ALEXANDRI comitibus de rebus Arabicis, Ægyptiis & Indicis habuit. Descriptiones multo meliores (e) & ornatiiores dedit, quam veterum quisquam, plantarum etiam numerum non minimum (f), rariorum etiam potissimum. Hortum ipse possedit (g), ut hortensium plantarum phænomena minus speculari potuerit. Plantas vix aliis dictas, certe non eo nomine plurimas habet, qualis est οὐιγγω (h), quæ possit esse colocasia; aphia (i); apharca arbor semper virens, Macedoniæ montane (k); tum leucara (l), sari (m), mnasium (n); si daipnum (o); icma (p); smerca (q); myophionum (r); narthecia; chalceos (s); pternix (t); phleos spinosum (u); phleos (x); iphyum (y); pothos (z); ονοκιχλη (a); comarum (b); θηλυφορον (c) atrox venenum, scorpii radice; αντιρρεῖσον (d); centeria; maspalum; myacanthos; narta; tiphyum spinosum. Plantas omitto indicas, ægyptias, maris rubri, plurimas, quibus THEOPHRASTUS nomina non imposuit; Cardui similem plantam, qua gustata PANDION statuarius mente sit alienatus (e), ischænum Thracicum (f); herbam ad venerem ciendam mire potentem.

Græce

(e) Aliter hic certe a TOURNEFORTIO sentio in præf. ad J. R. H.

(f) Ad quingentas æstimat TOURNEFORTIUS. Plures fuisse putaverim.

(g) LAERT. l. c.

(h) C. II. HESYCHIO οὐιτος ægyptia planta radice eduli, longa, foliis amplis, &c.

(i) Quæ cum germine florem edit L. VII. c. 8.

(k) L. I. c. 15. L. III. c. 4. 6. L. IV. c. 8.

(l) C. 7.

(m) L. IV. c. 9.

(n) Ibid.

(o) C. II.

(p) Ibid.

(q) L. VI. c. 2.

(r) Ibid.

(s) C. 3.

(t) C. 4. videtur Cinara.

(u) C. 5. & alibi. Pimpinellam spinosam facit HONORIUS BELLIUS.

(x) In lacu Orchomenio L. IV. c. II. BODRUS habet pro Papiro Italica.

(y) Ante folia floret iphyum L. VII. c. 10. BODRUS pro Narciso Persico habet c. 20.

(z) Flos inodorus c. 7. vel albus, vel hyacintho similis; illius in sepulchris usus est.

(a) L. VII. c. 10. An ονοκειλη? Anchusa PLIN. L. XXII. c. 25.

(b) L. IX. c. 7.

(c) C. 19.

(d) C. 20.

(e) L. IX. c. 13.

(f) C. 15.

Græce id opus prodiit Venetiis sive anno (g), tum apud ALDUM (*) anno 1495. (h) 1498. fol. 1503. fol. & Basileæ anno 1534. fol. (i) 1541. fol. (k) Venetiis anno 1552. fol. (l) magnis typis. Latine vertente Theodoro GAZA Tarvisiis anno 1483. fol. (m) Venet. anno 1504. fol. (n) Basil. anni. 1533. fol. (o) 1534. fol. (p) Parisiis anno 1529. 8°. (q) Lugduni anno 1552. (r) cura J. JORDANI (s). Græce & latine Leidæ anno 1613. fol. edente Danièle HÆNSIO, & Amstelodami anno 1644. fol. cum commentariis J. C. SCALIGERI & J. BODÆI a STAPEL. Soli libri VI. ad IX. cum tribus PLINII capitibus Argentorat. absque anno (u); De suffruticibus & herbis Libri IV. Argentor. 1528. TREW. Soli libri tres priores a M. Angelo BONDI italice versi Venez. anno 1549. 4°. (x). In L. V. priores SOLENANDER commentatus est.

Textus ipfe valde corruptus est vitiisque plenus, quæ sperabat SCHULZIUS (y) emendari posse, si Caspari HOFMANNI editio lucem adspiceret, quæ fuit inter libros G. THOMASII. Requirunt autem ista virum, qui & plantarum orientalium peritus sit, & græcæ linguæ, idemque superstites antiquorum utriusque linguæ libros sollicite perlegerit.

Versio fere adhibetur Theodori GAZÆ, qui in dedicatione nomen sibi sumit THEODORI GRÆCI THESSALONICENSES. Ea summo cum ingenio scripta est; cum vero omnes græcas voces vellet latine reddere, saepe fecit, ut latina minus intelligamus, quam græca. Ita Parthenium muralium, Rhus fluidam: & potulacam dixit, ut adrachnén ab andrachne portulaca, una litera diversam imitaretur. Inconstanter etiam vocibus græcis latinas supposuisse dum notatum est. Ελατην modo abietem vertit, modo pinum (z).

E 2

Θεοφραστ

- (g) Bibl. maz apud SEGUIER.
- (*) Bibl. Bern. Nempe anno MINC.
- (h) SEGUIER.
- (i) Ex meis notis.
- (k) J. OPORINO typographo, cum præfatione J. CAMERARIJ B. BERN. & cum præfatione GEMUSÆI, etiam apud Oporinum.
- (l) Ibid. SEGUIER.
- (m) MAITTAIRE annal. typograph.
- (n) FABRIC. SEGUIER.
- (o) FABRIC. Anno 1534. SEGUIER.
- (p) Ex edit. J. JORDANI cum emendationibus ex editione Germanica sumtis,
- (q) In mea bibliotheca, apud Egidium Gourmontium.
- (r) TREW.
- (s) IDEM.
- (u) BIBL. UPP.
- (x) IDEM.
- (y) IDEM.
- (z) SPIGEL. Hag. L. II. c. 17.

Θεοφραστον ερεσιου απαντα edidit, textum emendavit partim ex libris, partim ex ingenio hiulca supplevit, interpretationem interpolavit *Daniel HEINSIUS* Leid. anno 1613. fol. min. Usus est codice M. S. Heidelbergensi non valde utili: aliqua CASAUBONUS cum editore communicavit, quæ, ut ait in commentario, usui esse possint. Verum ego cum legerem, mendosissimum textum græcum reperi, & GAZÆ vitia minime emendata.

Denique *historia plantarum* sola *Johannis BODEI* a STAPEL ope prodiit. Posthumum opus viri plantarum minime imperiti, & diligentis. Pater *Egbertus BODÆUS*, pariter rei herbariæ amans, a morte filii edidit, & *J. Arnoldus CORVINUS* præfatus est. Grande & eruditum opus. Primo continet ipsum textum, passim *lectionibus variantibus*, illustratum & emendatum, deinde GAZÆ versionem, etiam ad marginem passim correctam. Inde *J. C. SCALIGERI* commentarios, qui cum *Roberti CONSTANTINI* animadversionibus Lugduni anno 1584. 8°. prodierant, qui iidem nunc suis locis dispersi redeunt. SCALIGER pro sua utriusque linguae cognitione, quæ in eo viro summa fuit, versionem THEODORI multis locis correxit. CONSTANTINUS cum PLINIO fere contulit, non inutiliter. Icones ad THEOPHRASTUM sculpi curaverat, quæ intercederunt (a).

Deinum BODÆUS vastam eruditionem in hoc opus effudit, & omnia colligit, quæ ARISTOTELES, ATHENÆUS, PLINIUS, DIOSCORIDES, BUCOLICI, GEOPONICI, NICANDER, POLLUX & SUIDAS, nuperi demum Theophrasteis adfinia haberent. Abundantia ipsa & ubertate peccare, & ad aliena nonnunquam sermonem abduci objectum est, ut etiam ex capite bonæ spei acceptarum plantarum icones admiseret. PLINIUM frequenter castigat, icones etiam ligneas commode adjecit, ut omnino, qui volet labra his fontibus paulo profundius intingere, hic sitim sedare possit, non ideo speraturus, quod fieri non potest, ut omnibus dubiis se solvat.

Περὶ φυτῶν εἰτιῶν Libri VI. (b) qui olim fuerunt octo, magis in generalibus versantur, & minus in descriptionibus occupantur, & minus etiam ad plantas adgnoscendas conferunt.

Libro primo. Ex semine omnia prodire; de modis (c) quibus plantæ reparantur ex radice, aut ex ramo, & de avulsione, & lacruma, bulbo nempe caulis, cum eo modo lilium generari scribat. Inositio & inoculatio (d). Debere urbanarum ramos sylvestrium truncis inferi (e). Sexum in humiditate & laxitate ponit, quæ dotes feminis majores sint (f). De semper viventibus (g), &

(a) C. GESNER Epist. ad Job. BAUHINUM p. 18.

(b) LAERRIUS l. c.

(c) C. 1.

(d) C. 6. 7.

(e) C. 7.

(f) C. 9.

(g) C. 11.

& germinantibus. De flore (*h*) autumnio erumpente, & de arboribus biferis (*i*). Discrimina sylvestrium & urbanarum (*k*). Quæ præcoces sint, quæ sero fructum ferant (*l*), &c.

Libro secundo. Causæ fecunditatis ; calor, solum, aqua, locus. De causis maturitatis, incrementi, proceritatis, diuturnitatis, dulcedinis. De specierum degeneratione : plantis parasiticis fulcrorum egentibus : de foliorum conversione, florum apertione & compressione.

Libro tertio. Agricultura, fatio, ejusque tempora, depactio, scobes, cura novæ plantæ, amputatio, ablaqueatio, stercoratio, fossio. Vitium cultus, fuse & per singula. Cultus segetum, agricolarum instrumentum, loca frumentorum, vitia, tempora.

Libro quarto Varia. Iterum, & accuratius, de specierum degeneratione in alias species, potissimum in cerealibus, cui fidem adhibet. Varia leguminis & frumenti discrimina. Coctilia & incoctilia. Denuo morbi frumenti & leguminum.

Libro quinto. De artis potestate in plantis. Ficuum species. De iis, quæ suspensa vegetant. Varius plantarum cultus, & de carum morbis uberius.

Libro sexto. Saporum genera : eorum in plantis causæ. Odores cum sapore conjuncti, aut divisi. Sedes odoris in plantis, & saporis. Flores in plantis inodoros esse, quæ totæ odoratæ sint. Mane plerasque plantas melius olere.

Hi sex libri conjunctim prodierunt, cumque historia, Venetiis absque anno, folio (*m*) apud ALDUM : anno 1495. fol. (*n*), 1498. fol. 1503. fol. 1552. 8°. Latine Tarvisii anno 1483. fol. Venetiis anno 1504. fol. Parisiis anno 1529. 8°., apud WECHELIUM, quæ mea est editio, aucta necessaria tabula, qua nomina græca latinis GAZÆ nominibus opponuntur (*o*). Porro Basileæ anno 1534. fol. 1541. fol. 1550. fol. Lugduni anno 1552. fol. & cum priori opere ex editione HEINSII, quem diximus.

Codex latinus exstat in *Bibl. Parif.* n. 6794. & plantarum ex THEOPHRASTO nomina magis obvia II. n. 2408. græce.

Libor I. solus græce Paris anno 1550. 4°. (*p*) & liber VI. græce & latine anno 1588. 8°.

Commentarios J. C. SCALIGERI Lugduni anno 1566. fol. excusos, absque ipso THEOPHRASTI opere, & VIGNÆ aliorumque Cl. virorum alias dicemus.

E 3

THEO-

- (*h*) C 12.
- (*i*) C. 15. 16.
- (*k*) C. 17. 18. 19. 20.
- (*l*) C. 21.
- (*m*) SEGUIER.
- (*n*) IDEM.
- (*o*) SEGUIER. TREW.
- (*p*) SEGUIER.

THEOPHRASTI *sparsas de plantis sententias in continuam seriem secundum literarum ordinem edidit Cæsar ODONUS horti Bononiensis Præfectus Bononie anno 1565. 4°. SEGUIER ex B. R. Et Epitomen medicam de differentiis herbarum, ex historia plantarum concinnavit Ildephonſus SOROLLA Valentiae editam anno 1627. 8°. (q) 1642. 8°. (r).*

§. XII. *Alii Scriptores Aristoteli suppares.*

CALLISTHENES, ARISTOTELIS discipulus *de herbis* scripsit (s).

CHRYSIPPUS Cnidius (t), coævus ARISTOTELI (u), a quo ERASISTRATUS multa didicit (x), celebris medicus, plantis fere in medicina usus est (y), scripsit idem γρογύην (z), de oleribus (a) & de brassica (b). Apium feminam foliis distinxit magis crispis (c). Caucalidem (d) conceptui prodesse docuit. Ocimum vituperavit (e). Juniorem aliquem CHRYSIPPUM fuisse suspicor, cuius malagma CELSUS habet (f).

METRODORUS *huc pertinet, si ARISTOTELIS gener* (g) *fuit, & ERASISTRATI præceptor, CHRYSIPPI vero discipulus. Diversum esse oportet ab auctore εἰστομουμετῶν, quem posteriori loco dicemus. Difficultatem facit locus ATHENÆI (h), in quo ERASISTRATEUS dicitur & amicus HICESII. Locum ejus de cucurbita idem ATHENÆUS conservavit (i). An vere diversus a METRODORO n. 9. Ab utroque hoc METRODORO juniores ASCLEPIADIS sectatorem oportet distinguere (k).*

PHANIAS Lesbius, discipulus ARISTOTELIS scripsit περὶ φυτῶν (l). Seminis in malva formam placentam dixit (m). Monuit aliqua sine semine & flore

- (q) SEGUIER.
- (r) BURRTTE.
- (s) EPIPHAN. *de heres.* L. I.
- (t) PLIN.
- (u) Le CLERC p. 292.
- (x) LAERT. L. VII.
- (y) PLIN. L. XXVI. c. 6.
- (z) LAERT. L. VII.
- (a) NICANDRI *scholia*.
- (b) PLIN. L. XX. c. 9. PLIN. VALERIAN. *de re medica* c. 29.
- (c) PLIN. L. XX. c. 44.
- (d) IDEM L. XXII. c. 40.
- (e) IDEM L. XX. c. 48.
- (f) V. c. 18.
- (g) SEXTUS EMPIRICUS *contra mathem.* I.
- (h) L. II.
- (i) Ibid.
- (k) GALEN. *fat. Simpl.* I. c. 17. 33.
- (l) ATHENÆUS L. II. & IX.
- (m) L. II.

flore esse (n). Urticam laudavit (o), tum alimenti nomine, tum cibi. De cacto (p) etiam scripsit, de pastinaca (q) & de leguminibus (r).

APOLLODORUS vixit imperante PTOLEMÆO SOTERE seu LAGIDE, cui & libros dicavit (s). Scripsit περὶ φυτῶν (t). Brassicæ (u) & raphani (x) succum adversus fungorum venena laudavit: Urticam etiam celebravit (y), & Eryngium (z). Idem forte fuerit, qui etiam *de venenatis bestiis* scripsit, forte & idem, qui *de unguentis* (a) & *coronis* (b). Idem fuerit APOLLODORUS, cuius antidotum habet GALENUS (c), & ex quo HERACLIDES medicamentum sumpsit, in quo apium erat & cicuta (d).

Sed alii fuerunt APOLLODORI, qui aliqua ad plantas pertinentia scripserunt. APOLLODORUS Tarentinus (e) raphani pariter succum venenis opposuit. Alius LEMNIUS inter rusticæ rei auctores (f) recensetur. APOLLODORUM de vi cyperi citat *Pseudo Macer* (g).

DIPHYLUS Siphnius, medicus, DEMETRII POLIORCETIS (h) coœvus, ab ATHENÆO potissimum citatus; scripsit *de iis, quæ sanis ἐγγέριοι offeruntur* (i). Exstant ejus loca de cucurbita (k), ficu (l), lupinis (m), fungis (n), tuberibus (o), urtica (p), palma (q), castanea (r), cicere (s), prunis (t), earumque

(n) Ibid.

(o) PLIN. L. XXII. c. 15.

(p) ATHENÆUS L. II.

(q) IDEM L. IX.

(r) Ibid.

(s) STRABO.

(t) NICANDRI SCHOLIASTES.

(u) PLIN. L. XX. c. 34.

(x) IDEM L. XX. c. 13.

(y) IDEM L. XXII. c. 15.

(z) IDEM L. XXII. c. 8.

(a) ATHENÆUS L. XV.

(b) IDEM ibid.

(c) *Antidot.* II. c. 15.

(d) Ibid. c. 13.

(e) PLINIUS L. XX. c. 13.

(f) VARRO L. I. c. 1.

(g) p. 76. b.

(h) ATHENÆUS p.

(i) ATHENÆUS passim.

(k) IDEM L. 2.

(l) IDEM L. 2.

(m) Ibid. L. 3.

(n) Ibid. L. 2.

(o) Ibid.

(p) Ibid.

(q) L. 14.

(r) L. 2.

(s) Ibid.

(t) Ibid.

carumque usu. Fungorum malignorum symptomata vomitu excitato (*u*) sanat. Staphylini radicem ait (*x*) ad venerem facere. Colocasiam (*y*) laudat & malvam (*z*).

DIEUCHES *de parandis medicamentis* (*a*) scripsit, fere hujus ævi medicus, & de brassica (*b*); succum anisi ad lumborum dolores adhibuit (*c*). Staphylinum ad lienis (*d*) morbos laudavit, & jecoris, ipsumque volvulum. Ut oxymel temperaverit, apud PLINIUM videas (*e*). De pane locum habet ORIBASIU^s (*f*), quo docet, ut recte coquatur, & de polenta (*g*). Leniter alvum ducentia recenset (*h*) brassicam, lenticulam, &c.

DIOCLES CARYSTIUS illustris medicus, ex Asclepiadum gente, alter fama ab HIPPOCRATE (*i*), coævus fere THEOPHRASTO fuit, si genuina est epistola ad Regem ANTIGONUM (*k*), quam habemus, passim recusam. Eum ANTIGONI fuisse successorem ALEXANDRI necesse est, cum DIOCLES ante PRAXAGORAM vixerit. Scripsit εἰστομουμενα (*l*), in quibus, ut videtur, alterum descripsit hippomarathrum (*m*), longiori folio, coriandri semine, ut etiam novas aut non vulgares plantas videatur invenisse. Amaracum (*n*) dixit, quæ Sampsuchus Ægyptiis. Cucumerum decocto vomitum movebat (*o*). Scripsit etiam libros *de sanitate tuenda* (*p*) ad PLISTARCHUM, quorum fragmenta passim apud ORIBASIU^s (*q*) supersunt, & *de alimentorum præparatione* (*r*). Plantis enim fere in medicina facienda usus est (*s*) ut priores. His in libris videntur ea effata contineri, quæ de plantis ad victimum humannum pertinentibus supersunt. Panicum mel frugum dixit (*t*). Atriplicem (*u*) de cibis

(*u*) Ibid.

(*x*) L. 9.

(*y*) L. 2.

(*z*) Ibid.

(*a*) ORIBAS collect. L. IV. c. 7.

(*b*) PLIN. L. XX. c. 9.

(*c*) IDEM L. XX. c. 73.

(*d*) IDEM L. XX. c. 15.

(*e*) L. XXIII. c. 29.

(*f*) Collect. IV. c. 5.

(*g*) Ibid. c. 6. L. VIII. c. 42.

(*h*) L. VIII. c. 42.

(*i*) PLIN. L. XXVI. c. 6. Icon hujus viri exstat in biblioteca Vindobonensis codice DIOSCORIDÆ, in L. II. LAMBECII, & apud Nessel. III. p. 25. 35. 44. 51.

(*k*) Conf. le CLERC, SCHULZE p. 337. &c.

(*l*) SCHOLIASTES NICANDRI.

(*m*) PLIN. L. XX. n. 96.

(*n*) IDEM L. XXI. n. 23.

(*o*) ORIBAS collect. L. VIII. c. 22.

(*p*) ATHENÆUS L. III. IV. VII. IX. GALEN, *de facultat. aliment.* L. I. c. 13. 28. & alibi.

(*q*) Synops. L. V. c. 31. 33.

(*r*) ORIBAS collect. L. IV. c. 3.

(*s*) PLIN. L. XXVI. c. 6.

(*t*) PLIN. L. XXII. c. 63.

(*u*) IDEM L. XX. c. 83.

cibis repudiavit. Rapa laudavit (x), & allium (y), & halicacabum (z), & sifer erraticum, ad veterem hoc & ad urinam ciendam (a). De amygdalis (b) etiam egit, & de cicuta (c), deque cucurbitis (d). Recenset ea, quæ alvum emolliunt (e). De oleo locum habet GALENUS (f).

Epistola, quam diximus, ad viētus rationem pertinet. Eam per anni tempora dividit, & plantas fere habet, quas HIPPOCRATES. Ea passim exstat recusa, etiam in J. Alberti FABRICI bibliotheca græca (g). MIZALDUS edidit Paris anno 1573. ALDUS suo PAULO adjecit c. 100. L. I. Cum editione schołæ Salernitanæ prodiit Haag anno 1683. 12. Cum Praxi medicinæ Venet. anno 1545. 8°.

De medicamentis etiam *lethalibus* (h) scripsit. Medicamentum ejus ad sanguinis sputum, post aliquot secula, ab ASCLEPIADE juniori repetitur (i).

PRAXAGORAS Cous, & ipse ASCLEPIADES, diætetica aliqua reliquit (k), quæ interierunt. Succum raphani iliacis commendabat (l). Malorum succum rodentem vocavit (m). Stirpibus & ipse fere in medicina facienda usus est (n); scripsit etiam de veneno pharico (o).

PLISTONICUS, PRAXAGORÆ discipulus, Ellebori (p) usum ad coeliacam emendavit. Ocinum adhibuit (q) adversus colicos dolores. Raphani succo, ut PRAXAGORAS (r), utebatur.

PHILOTIMUS, & ipse PRAXAGORÆ discipulus, de alimentorum facultatis libos XIV. scripsit, tum *opsartyticum* seu de obsoniis (t). De cerealibus,

(x) IDEM L. XX. c. 83.

(y) Adversus hydroponem & phrenitidem PLIN. L. XX. c. 23.

(z) IDEM L. XXV. c. 105.

(a) IDEM L. XX. c. 17.

(b) ATHENÆUS 3.

(c) Ibid.

(d) Ibid.

(e) ORIBAS collect. L. VIII. c. 41.

(f) Faciat simplic. L. II. c. 5. 6. 18. 19.

(g) L. XII. p. 585.

(h) ATHENÆUS L. XV.

(i) GALEN. compos. med. sec. loc. L. VII.

(k) GALEN. facult. alim. I. c. 13.

(l) PLIN. L. XX. c. 12.

(m) ATHENÆUS L. III.

(n) PLIN. L. XXVI. c. 6.

(o) SCHOLIASTES NICANDRI.

(p) ORIBAS collect. L. VII.

(q) PLIN. L. XX. c. 48.

(r) IDEM L. XX. c. 12.

(s) ATHENÆUS L. III. GALENUS aliment. facult. c. 31. &c. ORIBASius collect. II. c. 69.

(t) ATHENÆUS.

libus, & fuse quidem egit, GALENO teste (*u*), de aliis parcus. Sed & legumina (*x*) dixit, & mala (*y*), nubes Sardianas, ficus, malum persicum; carnes (*z*) demum. Placita PRAXAGORÆ perpolivisile dicitur, sed hæc omnia, præter exigua aliqua fragmenta interierunt (*a*). De milio condiendo breviusculum locum ORIBASIU斯 habet (*b*).

MNESITHEUS Atheniensis, non satis certi ævi auctor, *de coronis* (*c*) scripsit, & *de alimentorum facultate* (*d*), & *de edulis* (*e*). Dulcia & salsa alvum ducere docuit, amara urinam, acerba sistere (*f*). De brassica locus apud ORIBASIU斯 supereft (*g*). Cepas, ait, in principio peripneumonice utiliter cefifse, cum ex desiderio æger eis usus effet (*h*). Nubes Euboicas, sive castaneas (*i*), damnavit. De pomis etiam egit (*k*), de cerealibus (*l*), de radicibus (*m*), medice ubique. Hellebori incommoda recensuit (*n*) apud ORIBASIU斯.

§. XIII. Non satis certi ævi Scriptores.

Horum tempora non reperi, sive quod ignorentur, sive quod me latuerint.

BOLUS seu DOLUS Mendesiüs, nam utroque modo legitur, post THEOPHRASTUM (*o*) vixit, cuius locum ex IX. Lib. *historiae plantarum* citaverit (*p*), et si ab aliis pro antiquiori habetur. Scripsit *de remediis physicis* (*q*) & *vitournata*, quæ etiam DEMOCRITO (*r*) adtributa fuerunt. Aliqua ejus artificia hortensia COLUMELLA conservavit (*s*). Pythagoræum vocat SUIDAS (*t*) & titulum

- (*u*) GALEN. *facult. aliment.* L. I. c. 13.
- (*x*) Conf. GALENUM.
- (*y*) ATHENÆUS L. III.
- (*z*) GALEN. *facult. aliment.* L. III. c. 30. 31. 32.
- (*a*) IDEM I. c. 13.
- (*b*) Collect. L. IV. c. 10.
- (*c*) PLIN. L. XXI. c. 9.
- (*d*) GALEN. *facult. aliment.* I. c. 13. ORIBAS collect. L. II.
- (*e*) ATHENÆUS β. VARRO apud GELLUM I. c. 13.
- (*f*) ATHENÆUS L. III.
- (*g*) Collect. L. IV. c. 4.
- (*h*) PLUTARCHUS *quest. natural.* ATHENÆUS L. III.
- (*i*) ATHENÆUS L. III.
- (*k*) IDEM ibid.
- (*l*) GALEN. *facult. anim.* I. c. 13.
- (*m*) IDEM L. II. c. 61.
- (*n*) ORIBAS collect. L. VIII. c. 9.
- (*o*) STEPHANUS apud REINESIUM var. lect. p. 122. CONRINGIUS.
- (*p*) De ovibus in Naxo felle parentibus ex usu Absinthii STEPHANUS Byzantinus in Absinthio.
- (*q*) SUIDAS p. 450.
- (*r*) COLUMELLA L. VIII. c. 5.
- (*s*) L. XI.
- (*t*) L. c.

titulum dat librorum περὶ θαυματῶν Φίσια δυνατέσσι, & περὶ συμπαθειῶν καὶ αὐτιπαθειῶν. DEMOCRITEUM vocat STEPHANUS.

MAGO Carthaginiensis florente ea Republica vixit, qua delecta Romani (*u*) ejus opera inter opinia spolia reportaverint: certa ætas ignoratur. Scripsit libros 28. *de re rustica*, punica lingua, quos ex senatus consulo Romani latine reddiderunt (*x*), DIONYSIUS Uticensis græce interpretatus est, neque unquam sine plurima laude aut VARRO (*y*) citat, aut COLUMELLA (*z*). In epitomen sex librotum convertit DIOPHANES (*a*). Fragmenta in veterinariorum collectione supersunt: & ad vitium cultum aliqua (*b*), tum de passo (*c*), & de secunditate mularum in Africa (*d*) apud COLUMELLAM, alia apud PALLADIUM.

IOLAUS Bithynus (*e*), non mediocris auctor, laudes GALENI (*f*) meritus & DIOSCORIDIS (*g*); scripsit *de herbarum facultatibus*. Opium recte ait parari ex caule nigri papaveris, quando marcescit (*h*). Medicamentum septicum ex charta uista, fandaracha, & auripigmento factum CELSUS habet (*i*).

CHÆREAS Atheniensis inter probatissimos rei rusticæ auctores a COLUMELLA recensetur, dictus etiam VARRONI. De carduorum facultatibus locum PLINIUS (*k*) habet, de vino babylonio ATHENÆUS (*l*).

SOLON Smyrnæus scripsit *de re herbaria*, & de victus ratione (*m*). Adjecit malvis bulapathum (*u*), dysentericis utile. Non bene negavit, in Italia atriplicem nasci (*o*).

PHILONIDES medicus (*p*) Dyrrachenus, idem forte, qui de *coronis* & *unguentis* scripsit (*q*). Ex PHILONIDE malagma ANDROMACHUS habet apud

F 2

GALE-

(*u*) COLUMELLA init.

(*x*) Ibid.

(*y*) L. I. c. 1.

(*z*) Locis paulo post citatis.

(*a*) Apud VARRONEM.

(*b*) COLUMELLA L. V. c. 5.

(*c*) L. XII. c. 39.

(*d*) L. VI. c. 36.

(*e*) SCHOLIASTES NICANDRI.

(*f*) *Antidot.* L. I. c. 2. Si idem est JOLLA.

(*g*) A principio.

(*h*) PLIN. L. XX. c. 76.

(*i*) L. VI. c. 6.

(*k*) L. XX. c. 99.

(*l*) L. II.

(*m*) GALEN. *de composit. medicament. secund. loc.* L. III.

(*n*) PLIN. L. XX. c. 86.

(*o*) IDEM L. XX. c. 83.

(*p*) NICANDRI SCHOLIASTES.

(*q*) ATHENÆUS L. XV.

GALENUM (r). Sed is fuerit PHILONIDES Ennæus ASCLEPIADEUS (s), cuius discipulus fuit PACCUS ANTIOCHUS (t), & qui idem de secta ASCLEPIADIS fuit. EJUS de helleboro locum citat DIOSCORIDES.

ASCLEPIODORUS Alexandrinus magna diligentia & vulgares plantas conquirerbat, & rarissimas (u), multum SUIDÆ laudatus.

EVENOR medicus *curationum* libros scripsit, quibus facultates medicæ plantarum traduntur. Anisi ægyptii radicem tusam ad epiphoras renumque morbos imponebat (x), & halicacabum laudavit (y).

DALION medicus ex eodem aniso cataplasmata parturientibus imponebat (z).

SOSIMENES *de medicina ex re herbaria* scripsit, & induratis partibus anum imponebat cum aceto (a).

TLEPOLEMUS & ipse anum ad quartanas febres adhibebat (b).

AGATARCHIDES *de herbarum natura* & facultatibus, & potissimum *de Helleboro* scripsit, auctoritate non optima epistolarum, quæ Catanensibus tribuuntur.

MNESIDEMUM (c) de papavere citat DIOSCORIDES.

ARISTOGENIS THASII libros XXIV. inter quos lib. περὶ σικυῶν SUIDAS citat.

HERODOTUS Lycius scripsit de ficubus.

CHRYSIPPUS Tyaneus *artopojeticon* scripsit (d).

GLAUCIDES *de malis* egit (e).

XENOPHANES *de natura cerasorum* scripsit (f)

MITHÆCUS *opartyticum* (g) reliquit, & *ficulorum opsoniorum adparatum*, quo libro de caricis egit (h).

STEPHA-

(r) *Compos. sec. gen.* L. VII.

(s) Ex STEPHANO BYZANTINO.

(t) MARCELL. p. 20.

(u) SUIDAS p. 352.

(x) PLIN. L. XX. c. 73.

(y) IDEM L. XXV. c. 105.

(z) IDEM L. XX. c. 73.

(a) IDEM l. c.

(b) IDEM ibid.

(c) L. IV. c. 60.

(d) ATHENÆUS L. II.

(e) IDEM ibid.

(f) POLLUX p. 590.

(g) ATHENÆUS L. VII. SUIDAS.

(h) L. XII. POLLUX L. VI. sm. 70.

STEPHANUS est inter *opsartyticos* (i) auctores, & ZOPHIRINUS (k), & ACESTIUS (l), & PAXAMUS (m), & AGIS (n).

PETRICHUS in carmine caucalidem dixit valere contra venena bestiarum marinorum (o), eamque jussit illinire. Scripsit *ophiacæ*.

DIAGORAS de *plautarum virtute* scripsit. E nigri papaveris caule opium fieri reliquit, si caulis, dum augescit, incidatur (p). Daminabat opium (q).

DOROTHEUS in carminibus chondrillam laudavit (r). Diversus fuerit a DOROTHEO Helio antidotorum scriptore (s).

EUMACHUS Corcyreus ἐιζοτομία dedit (t).

PHILISTION, quem non credo vetustissimum empiricum esse, ocimum coeliacis exhibebat (u). De medicinis substitutis scripsisse GALENUS.

APOLLONII multi fuerunt (x), quorum opera nostro ævo vix credo separari posse.

Pergamenius (y) & alter Lemnius (z) APOLLONIUS a VARRONE laudatur inter auctores rei rusticæ.

APOLLONIUS Mycerides de *coronis* scripsit & unguentis (a). Fuit & APOLLONIUS Memphiticus ex ERASISTRATI secta, cuius medicamentum ab HYBRISTE descriptum GALENUS habet (b). Fuit & Citiensis (c) APOLLONIUS, & A. GLAUCUS (d).

GALENICUS ille APOLLONIUS aliud videtur & posterioris ævi.

F 3

AGATHOCLES

(i) L. XII.

(k) Ibid.

(l) Ibid. POLLUX L. VI. n. 70.

(m) POLLUX l. c.

(n) ATHENÆUS L. XII.

(o) PLIN. L. XXII. c. 40. 96.

(p) PLIN. L. XX. c. 76. DIOSCORIDIS IV. c. 60. ex ERASISTRATO.

(q) Ibid.

(r) PLIN. L. XX. c. 45.

(s) Eum citat GALENUS *antidot.* L. II. c. 15.

(t) ATHENÆUS L. XV.

(u) PLIN. L. XX. c. 48.

(x) Duos medicamentorum inventores CELSUS recenset VII. c. 1.

(y) L. I. c. 1.

(z) Ibid.

(a) PLIN. L. XX.

(b) Habet & L. II. c. 15. Nominat cum AURELIANUS Chron. III. 8.

(c) IDEM Chron. I. c. 4. L. III. c. 4.

(d) Chron. IV. c. 1.

AGATHOCLES *de dieta* (e) scripsit, & sonchum adversus venenatum tauri sanguinem laudavit. Existit etiam AGATHOCLES CHIUS (f), qui *dere rustica* egit.

EUDEMUS pharmacopola PLINIO dictus est, ejusque de oleribus locus ab ATHENÆO (g) citatur, an idem prius dicto (*). Quatuor genera betæ perite distinxit. Perantiquum & SOCRATI coævum GESNERUS fecit (h). Ex EUDEMO seniore medicamentum ad dysenteriam repetiit ANDROMACHUS (i) junior. Junior alter, infelix culpa sua, dicetur, LIVILLÆ adulter.

ARISTOMACHUS Atheniensis in lib. περὶ Φυτῶν (k) cytisum laudavit (l).

MENANDER *biochresta* (m), de agri & herbarum cultu dedit; sed duo fuerunt MENANDRI rei rusticæ auctores, Pryenneus & Heracleotes (n).

TRYPHIODORUS Alexandrinus (o) Φυτικα edidit.

AMERII Macedonis φιλοτομία citantur apud ATHENÆUM (p).

ALCIBIUS Alcibii repertor fuit.

CONILUS plantæ Conili.

EPACTER, & PHARICUS, & PROMENUS, & EPAENETUS de oleribus a SCHOLIASTE NICANDRI citantur, iste etiam ab ATHENÆO & inter φαραγγῖς auctores (q).

GLAUCON (r) Bupleurum laudavit ob vires medicas.

TIMARISTUS in carmine Halicacabum (s) ad dentium dolores, & alia mala commendavit.

DORIONIS *georgica* ATHENÆUS (t) nominat.

PAMPHILUS botanicus (u) superstitione sua eminuit. HERMETIS libris de herbis certis diis dicatis multum utebatur. Historiam herbarum scripsit, fecun-

(e) SCHOLIASTES NICANDRI.

(f) PLIN. L. XXII. c. 44.

(g) L. IX.

(*) p. 29.

(h) Bibl. p. 188. ex suspicione.

(i) GALEN, *medicament. compos. sec. loc.* L. IX.

(k) PLIN. L. XIII. c. 17.

(l) IDEM L. XIII. c. 47.

(m) PLIN. L. XIX. XX.

(n) VARRO *init. COLUM init.*

(o) ATHENÆUS L. I.

(p) IDEM L. XV. c. 8.

(q) L. XIV.

(r) PLIN. L. XXII. c. 35.

(s) IDEM L. XXV. c. 105.

(t) L. III.

(u) GALEN, *passim.*

secundum alphabeti literas, & barbara nomina adjecit (x). Icon viri est in codice DIOSCORIDEO (y). An IDEM, qui de hydnophyllo scripsit? (z) Plantas ignorasse GALENUS (a), & descriptissimæ alias nemini notas (b). Vixit post NICANDRUM, cum in ophiaca sit commentatus (c). Sed vide suo loco.

PAMPHILUS Grammaticus idem, num aliud? georgicorum libros tres reliquit (d). Ad eum refert LAMBECIUS fabulas Geoponicorum Libri IX. & XI. (e), quæ mihi NESTORIS esse videntur, cuius similis fabula cum nomine citatur (f). Habet & alia vana, ut numerum quinarium, senarium, septenarium; novenarium scinnum (g). De putatione vitium (h) egit. Vimum odoratum facere (i) docet myrrha, œnanthe, aromatibus: inter ea asari folia nominat. Damascenorum (k), cerasorum (l) plantatio & cura apud eum reperitur; ut semina ex longinquo advecta comprehendant (m). Animalia etiam adtigit, & est inter mulomedicos. De eo dico, qui est inter Geponicos.

Alius PAMPHILUS Romæ medicinam fecit, & in curanda mentagra multum lucratus est (n). GALENUS PAMPHILUM μιγματοπολην vocat (o).

Marcus Terentius VARRO longum dat censum auctorum rei rusticæ, quorum opera undique interierunt.

Huc PHILOCHUS Atheniensis; ANAXIPOLIS Thasius; ARISTOPHANES Mallcotes; BACCHIUS Milesius, rusticorum auctor; CHÆRESTEUS Atheniensis; DIODORUS Priennæus; DION Colophonius; DIOPHANES Nicensis; EPIGENES Rhodius; EVAGES Thasius; EUPHRANII duo; HEGESIAS Maronites; NICESIUS Maronites; PYTHION Rhodius; MENECRATES Ephesus, idem poëta.

Aliorum ne patria quidem cognita est, quos enumero. ANDROTION; ÆSCHRION (p); ARISTOMENES; ATHENAGORAS; CRATES; DADIS; DIONYSIUS;

(x) IDEM *Simpl. facult.* L. VI.

(y) LAMBEC. L. II. p. 530. 537.

(z) ATHENÆUS β.

(a) *Simplic. facult.* L. VI. init.

(b) Ibid.

(c) SUIDAS.

(d) IDR.M.

(e) L. II. c. 7. p. 145.

(f) L. XII. c. 16.

(g) II. c. 20.

(h) V. c. 23.

(i) VII. c. 20.

(k) L. X. c. 39. 40.

(l) C. 41. 42.

(m) C. 86.

(n) GALEN. *compos. sec. loc.* L. V.

(o) IDEM l. c. L. VII. c. 3.

(p) Etiam PLINIUS c. 8.

NYSIUS; EUPHITON; EUPHORION; LYSIMACHUS; MNASEAS (q); MENO-
STRATUS; PLEUTIPHANES; PERSIS; THEOPHILUS (r);

Addas ex COLUMELLA Athenienses ARISTANDRUM, AMPHILOCHUM,
EUPHRONEM, CHRESTUM; ANTIGONUM Cyrenæcum; CLEOBULUM.

§. XIV. *Herophilus & Coevi.*

HEROPHILUS Chalcedonius, PRAXAGORAM audivit (s), & vixit Alexandriæ vir inter anatomicos primi ordinis. Stirpium etiam vires medicas summo studio requisivit (t), ex quibus sua fere remedia sumebat, illecebri (u) audax propinator, & magnarum compositionum laudator, quæ ab eo ævo invaluerunt (x). In DIOSCORIDE Aniciano inter principes botanicos pingitur. HIE-
ROPHILI philosophi liber *de facultatibus (y) alimentorum* in bibliotheca Vindobonensi latet, & in Parisina (z), qui forte fuerit HEROPHILI. Medicamenta ejus aliqua ad posteros descenderunt, ut ad sanguinis rejectionem, quod ex ANDROMACHO GALENUS repetit (a).

HICESIUS (b), HEROPHILI discipulus, scripsit *de alimentorum materie (c)* & *de unguentaria (d)*, & de herbaria in universum περὶ τὰς τάχας φυτῶν (e). Ex eo de violis locum ATHENÆUS habet (f). de leucacantha PLINIUS (g). Emplastrum Icesii GALENUS habet (h) & AURELIANUS (i). Annon idem HICESIUS Smyrnæus ex ERASISTRATI secta, cuius nummos habet R. MEAD.

SERAPION Empiricus, inter ejus sectæ principes fuit: scripsit *de medicamen-
tis facile parabilibus*, cuius libri fragmenta a CÆLIO conservantur. Malagma
ad:

- (q) Milesium facit COLUMELLA.
- (r) Istos etiam COLUMELLA habet.
- (s) GALEN. *method medend.* I. c. 13.
- (t) PLIN. L. XXV. n. 2.
- (u) IDEM L. XXIV. c. 5.
- (x) CELSUS præf. L. V.
- (y) LAMBEC. L. VI. p. 2. p. 125.
- (z) Apud FABRICIUM.
- (a) *Compos. sec. loc.* L. VII.
- (b) Nominatur a LAERTIO L. V. fin.
- (c) ATHENÆUS L. VII. passim.
- (d) IDEM L. XV.
- (e) Ibid.
- (f) Ibid.
- (g) L. XXII. c. 16.
- (h) *Compos. sec. loc.* L. V.
- (i) Chron. V. c. 1.

ad malum ischiadicum (*k*) , aliud ad nervorum vulnera (*l*) , & aliud adhuc emplastrum (*m*). ASCLEPIADES apud GALENUM habet. Nummum SARAPIONIS Smyrnæi MEADIUS sculptum dedit.

PHILINUS & ipse Empiricus *de plantis* scripsit. Medicamentum PHILINI ex ANDROMACHO GALENUS repetit (*n*).

ZENO Herophileus (*o*) καμπαρον cicutam esse scripsit, aut certe pharmacum refrigerans, cicutæ simile (*p*). Sonchi albi radicem adversus stranguriam adhibet (*q*). Ingenio, quam scriptis, clarior fuit (*r*).

ANDREAS inter Herophileos censetur, qui de herbis aliqua scripsit (*), ob superstitionem (*s*) & alia vitia (*t*) a GALENO damnatus, ut vanus homo & mendax, & plantarum ignarus; ad seclas tamen suos habuit (*u*). Ejus ραφθηξ a CLERICO & SCHULZIO pro pharmacopea portatili habetur (*). Lafer (*x*) ad ciborum coctionem adjuvandam laudavit, ex orientalium sententia. Opium Alexandriæ monuit adulterari (*y*). Ejus exstat ad ulceræ cancriosa medicamentum (*z*), & splenicum (*a*), in quo myrra & galbanum, malagma ad malum ischiadicum (*b*), medicamentum ad oculos CELSUS (*c*) habet.

CHRYSERMUS Herophileus (*d*) Asphodeli commoda exposuit (*e*). Medicamentum CHRYSERMI GALENUS habet, quod scylla ingreditur & radix bryoniæ (*f*).

MANTIAS,

(*k*) Compos. sec. loc. L. X.

(*l*) Ibid. L. VI.

(*m*) Id. Sec gener. L. VI.

(*n*) GALEN. Compos. sec. loc. L. VII.

(*o*) GALEN. Simpl. fac. L. I. c. 27.

(*p*) EROTIANI lex p. 31.

(*q*) PLIN. L. XXII. c. 46.

(*r*) LAERT. L. VII.

(*) EPIPHAN. hæref. L. I. add. APULEI c. 63. 67. 68.

(*s*) GALRN. Simpl. fac. L. VI. init.

(*t*) IDEM ibid. Nihil simile CELSUS L. V. præf.

(*u*) CÆL. AUREL. acut. III. c. 12.

(*) Apud NICANDRI Scholiasten in Theriac.

(*x*) PLIN. L. XXII. c. 19.

(*y*) PLIN. L. XX. c. 76.

(*z*) GALEN. compos. sec. gen. L. IV.

(*a*) IDEM comp. sec. loc. L. IX.

(*b*) IDEM ibid. L. X. CELSUS L. V. c. 18.

(*c*) L. VI. c. 6.

(*d*) SEXTUS Pyrrb. I. 24.

(*e*) PLIN. L. XXII. c. 32.

(*f*) Compos. sec. loc. L. IX.

MANTIAS, HEROPHILI sectator (g), præceptor HERACLIDIS (h); non paucorum voluminum auctor (i). Scripsit *de iis*, quæ secundum locos (k), & *de purgantibus & clysmis* (l), & meliora protulit, quam priores (m), pluri-
maque bona remedia primus descripsit (n). Addit tamen GALENUS, eorum,
quæ invenisset, nuperos omisisse, quæ minus haberent efficaciam (o), & melio-
ra conservasse. MANTIÆ attalica antidotus adversus vomitum superest apud
GALENUM (*).

Junior alius MANTIAS pharmacopola fuit (p).

HERACLIDES Tarentinus (q), MANTIÆ discipulus, Vir illustris (r), &
etiam GALENI laudes meritus (s), et si ad Empiricos transit (t), quibus GA-
LENUS adprime infensus fuit. Materiem, quæ vocatur medica, peculiari stu-
dio sibi ornandam sumisit. Multa volumina (u), & inter ea *Convivium* scri-
psit (x), in quo varia excuslit ad *victus rationem pertinentia*, & *de medicamen-
tis, eorumque selectis & optima præparatione* (y). Citantur libri ad ASTYDA-
MANTEM (z). Optima medicamenta & expertissima (a) descripsit (b), nec
alia, nisi quæ ipse esset expertus (c). Multa ejus medicamenta (d) ad poste-
ros pervenerunt, ut *ocularia* (e): Icesium nigrum emplastrum (f): Malagma
ad ulcera chironia (g); ad dentium mala (h), & Lichenes (i). Ad eruptio-
nem sanguinis de naribus medicamenta præscripsit, & ligaturam brachiorum (k).

Anti-

(g) Ibid. c. VI.

(h) Ibid. & sec. gener. L. II.

(i) Compos. sec. gener. L. II. init.

(k) GALEN. facult. simplic. L. VI. c. 1.

(l) Ibid.

(m) Compos. sec. loc. L. VII. add. Compos. sec. gener. L. III; Non mediocribus viris ac-
censet sec. loc. L. II.

(n) Compos. sec. gener. init. sec. loc. L. VI.

(o) Compos. sec. gen. L. II. c. 5.

(*) Compos. sec. loc. L. VIII. c. 3.

(p) GALEN. ibid. L. IV.

(q) PLIN. L. XX. c. 73. LAERT. L. V. fin.

(r) CÆL. acut. I. c. 17.

(s) Antidot. L. I. c. 2. facult. simplic. L. VI, init. Compos. sec. loc. VII. & II,

(t) Compos. sec. loc. L. VI.

(u) Ibid.

(x) ATHENÆUS L. II. III.

(y) GALEN. med. simpl. L. VI. præf.

(z) GALEN. Antidot. II. c. 3.

(a) Compos. med. sec. loc. L. VI. &c.

(b) Compos. sec. gener. L. III. & II. init. sec. loc. VI. VII.

(c) GALEN. compos. per gener. L. IV. c. 7.

(d) GALEN. compos. sec. loc. L. VI.

(e) IDEM ibid. L. IV.

(f) GALEN. compos. sec. gen. L. V.

(g) IDEM ibid. L. IV.

(h) Sec. loc. L. V.

(i) Med. sec. loc. L. V.

(j) Med. compos. sec. loc. L. III. fin.

Antidotus (*l*) , ejus in qua scylla (*m*) , & enneapharmacos (*n*) , & ad phalangia (*o*) alia superest , & catapotium ad somnum ciendum (*p*). Etiam ad cosmetica descendit (*q*) , & psilothra & psorica (*r*) , adque papulas faciei. Medicamentis indulgebat compositis. Præferebat potentiora medicamenta , ut elaterium , opium , cicutam , hyoscyamum , scammonium. Adversus phalangitæ medicamenta duo dat , in quorum altero cicuta est & opium (*s*). Anisum ad duas drachmas adversus ventriculi inflammationes propinabat(*t*). Teutlophacon olus fanis perinde dabat & ægris (*u*). Eryngium & elaterium dabat adversus toxica (*x*). Vomitum in angina movebat medicamento , quod in cupreæ vase steterat (*y*).

GLAUCIAM SCHULZIUS etiam post HEROPHILUM ponit. Sed duo fuerunt GLAUCIAE : alter ARISTOTELI coœvus , infelix HEPHAESTIONIS medicus : alter recentior , cuius putem esse librum *de Carduis* (*z*) diligenter scriptum. IDEM boletos stomacho utiles (*a*) esse , contra receptam sententiam docuit : Dracontium sylvestre ad Arum reduxit (*b*). Colocasiæ usum leniendi fine laudavit (*c*).

APOLLONIUS MYS , HEROPHILI (*d*) & ipse discipulus , scripsit *de facile parabilibus medicamentis* (*e*) , & ejus exstat adversus venena remedium , quo dicitur NICOMEDUM Regem usum esse (*f*). *De facultatibus medicamentorum* CELSUS (*g*) , qui idem forte opus intelligit.

G 2

§. XV.

(*l*) HERACLIDIS Philosophi ALEXANDER L. XI.

(*m*) *Compos. sec. loc. VII.*

(*n*) *Antidot. L. II. c. 15.*

(*o*) *Ibid. c. 3.*

(*p*) CELSUS I. V. c. 25.

(*q*) *Compos. see. loc. L. I. c. 3.*

(*r*) *Ibid. L IV. c. 5.*

(*s*) GALEN. *Antidot. II. c. 3.*

(*t*) PLIN. L. XX. c. 73.

(*u*) GALEN. *Facult. aliment. I. c. 18.*

(*x*) PLIN. L. XXII. c. 7.

(*y*) CAL. AURELIANUS.

(*z*) PLIN. L. XX. c. 99.

(*a*) L. XXII.

(*b*) L. XXIV.

(*c*) L. XXI. c. 30.

(*d*) PLIN. L. XX. STRABO L. XIV. AUREL. acut. II. c. 13. Idem , ut puto , APOLLONIUS Herophileus EJUSD. acut. II. c. 28.

(*e*) GALENUS passim. Multa de medicamentis scripsisse CELSUS L. VII. c. 1.

(*f*) GALEN. *Antidot. L. II. c. 8.*

(*g*) L. V. præf.

§. XV. Erasistratus.

Magnus fuit medicus & anatomicus, & ipse Juliade Cea natus (h). Alexandriæ vixit, CHRYSIPPI discipulus, ARISTOTELIS, secundum nonnullos, ex filio nepos. Plantis ad faciendam medicinam potissimum usus (i), simplicia prætulit compositis (k), & opium (l), & flagitiosas (m) illas purgationes veterum deseruit. Mitibus & refrigerantibus remediis indulgebat, & medicamentis destitutus norat ex facile parabilibus auxilia sumere (n). Oportet de plantis scripsisse. Sententiam de scandice, malo olere (o), apud PLINIUM reperias. Οὐαρτοτίκη (p) etiam scripsit, seu de opsoniis (q). Aliqua ejus medicamenta ad posteros pervenerunt, ut panchrestos ad oculorum vitia (r). Compositio ad aures (s); liquida ad oculum (t). Brassicam schola Erasistratea (u) plurimi fecit, etiam ad sanguinis sputum. Lysimachiam celebravit (x). Hedera chrysocarpo urinam duxit (y). Rubi succo se ipsum sanavit (z).

Alius fuit ERASISTRATUS Sicyonius, cuius ad podagram fomentum GALLENUS habet, quod hyoscynam recipit (a).

EPICURUS de plantis librum reliquit (b).

§. XVI. Medicinæ in tres artes divisio. Incrementa materiæ mediceæ.

Circa tempora HEROPHILI & ERASISTRATI medicinā in tres artes abiit (c), & a diætetica, sive curatione morborum internorum, Chirurgia secessit, & Pharmacia. Hæc divisio rei herbariæ favit, cum Pharmacopolæ unico fini intenti, longe adcuratius ad herbarum cognitionem animum intenderint,

(h) SUIDAS.

(i) PLIN. L. XXVI. n. 6.

(k) PLUTARCH. Symposiac. IV. Sed induisse compositis CELSUS L. V. præf.

(l) L. XX. c. 76.

(m) GALEN. purg. medic. facult.

(n) GALEN. compos. medicament. sec. loc.

(o) L. XXII. n. 38.

(p) ATHENÆUS L. XII. & VII.

(q) Compos. sec. loc. L. IV.

(r) Apud CELSUM & ORIBASIVM Syn. IV. & PAULUM, qui panchryson vocat.

(s) CELS. L. VI. c. 7.

(t) AETIUS L. II. f. 3. c. 13.

(u) PLIN. L. XX. c. 13.

(x) IDEM L. XXV. c. 35.

(y) Ibid. L. XXIV. c. 48.

(z) Compos. sec. loc. L. VI.

(a) Ibid. L. X.

(b) LAERTIUS.

(c) CELS. Præf. L. I.

derint, ut ex iis adparebit, quæ nunc monebimus. Ostendemus pharmacopolas etiam *ειζηρούς* dictos fuisse. Id autem medicinæ nocuit, quod medici principes stirpium curam neglexerint, & medicamenta a seplasiis (*d*) parata sumpserint. Hactenus profuit, quod plantarum cognitio ad vulgum descenderit. Ex Creta potissimum insula herbæ Romanæ mittebantur, & *herbarios* ibi CÆSARES aluerunt (*e*): neque unguentarius Romæ fuit, quin eas ex Creta missas herbas adgnosceret (*f*), succum etiam mandragoræ optimum (*g*) & hyoscyami (*h*) ex Creta adferebant.

ATTALUS, ultimus Attalidarum, CATONI coævus (*i*), coluit in horto venenæ, hyoscyatum, helleborum, cicutam, aconitum, dorycnium: earum plantarum succum, semen, fructus ad experimenta adhibuit (*k*), adque vim antidotorum in reis explorandam. Eximia vero & unica hæc ratio est, qua possit ad veras stirpium facultates cognoscendas perveniri. Medicamenta etiam componebat, saepe a veteribus citata, & bibliothecam ditissimam collegit. Attalicum emplastrum album ex cerussa, ab HERÆ nomine dictum, huic Regi GALENUS vindicavit (*l*); tum pamphilion, tum aliud ex ANDROMACHO. Attalum etiam emplastrum CELSUS habet (*m*). ATTALI Regis medicamentum ad icterum MARCELLUS (*n*) nominat. Est etiam inter *rei rusticae* scriptores.

Simile fere fuit MITHRIDATIS studium (*o*), nisi quod præterea in corpore proprio venenorū vini expertus, efficaciam toxicorum consuetudinē ipsa superaverit. Ejus Antidotum (*p*) & Theriacam GALENUS citat (*q*). Existat etiam ANTIOCHI PHILOMETORIS antidotus (*r*), & NICOMEDIS Regis (*s*). Denique etiam CLEOPATRA Ægypti Regina venenorū experientia in hominibus reis, & sceleratis fecit (*t*).

G 3

§. XVII.

(d) PLIN. L. XXXIV.

(e) GALEN. *Antidot.* L. I. c. 5.

(f) Ibid.

(g) *Compos. sec. gener.* L. I.

(h) Ibid.

(i) PLUTARCH. *Demetr.*

(k) GALEN. *Antidot.* I.

(l) *Compos. sec. gen.* L. I.

(m) L. V. c. 19.

(n) p. 158.

(o) GALEN. *antidot.* L. I. ubi ATTALI experimenta cum ipso communicat.

(p) CELSUS V. c. 23. A POMPEJO formulam Romani avectam Q. SERENUS SAMMONICUS c. 61. & PLINIUS L. XXIII. n. 77.

(q) *Antidot.* L. II. c. 5.

(r) GALEN. *ibid.* L. II. c. 15.

(s) C. 8.

(t) PLUTARCHUS in *Antonius*.

§. XVII. Nicander.

Hi scriptores omnes interierunt, NICANDRI aliqua supersunt. Colophoniūs, Apollinis Clarii (*u*) sacerdos, circa tempora ATTALI vixit, quem indeperdito libello sit adlocutus, & qui habetur pro priori ATTALO (*x*), Galatonice, Pergami rege. Amisum est potissimum *Georgicorum* poëma, CICERONIS (*y*) laudes meritum, ex quibus pluscula loca apud ATHENÆUM (*z*) supersunt; de raporum præparatione (*a*); de sinapi (*b*), de raphanorum cultu (*c*), de brassica sylvestri & culta (*d*), de pastinaca sylvestri (*e*), de viola cum fabula (*f*), de castanearum nominibus (*g*), de noxiis fungis (*h*), de palmæ cerebro (*i*), de faba ægyptia (*k*), & longus de floribus & plantis coronariis (*l*) locus, denique de fatione fungorum (*m*).

Multa alia scripsit, quæ perierunt. Tertius liber de epilepsia citatur ab AURELIANO (*n*). Supereft poëma περὶ αλεξιφαρμακῶν, cuius alia est editio nostra ab ea, quam PLINIUS legit (*o*): in ea enim Hippomarathrum desiderabatur, quod in nostris non omittitur. De poetica vi NICANDRI nunc omitto dicere. Describit venena, eorum malos effectus, ex herbis quidem, Aconitum, Coriandrum, Cicutam, Ephemeron, Ulophonon, Doryenion, Pharicum, quod potest compositum esse pharmacum, Hyoscyamum, opium, fungos. Descriptio vix ulla, symptomata fuse recensentur, & magna farrago & incondita plantarum potissimum alexipharmacarum subjicitur.

Θρησκῶν aliquanto longius est poëma. Ad rem herbariam ob plantas pertinet, quas ad variarum bestiarum morsus utiles esse credit; longa, incondita, & nullius fidei farrago: hactenus utilis, ut plantarum nomina teneas, & unam forte alteramq[ue] notam. DIOSCORIDES tamen multa videtur ex NICANDRO habere (*p*).

Ad

(*u*) *Alexiph.* vers. II.

(*x*) Vid. FABRIC.

(*y*) *De Orator.* L. L.

(*z*) L. III.

(*a*) L. IV.

(*b*) L. IX.

(*c*) Ibid.

(*d*) Ibid.

(*e*) Ibid.

(*f*) L. XV.

(*g*) L. II.

(*h*) L. II. Citat in *alexipharmacis*.

(*i*) L. III.

(*k*) Ibid.

(*l*) L. XIV.

(*m*) L. II.

(*n*) *Chron.* III.

(*o*) L. XX. n. 96.

(*p*) C. GESNER PRÆF. AD TRAG.

Ad hæc poemata exstant erudita *Scholia* anonymi, ad historiam medicinæ & veterum auctorum minime inutilia, quibus etiam plantæ ipsæ uberioris describuntur.

Deinde Cl. *Angelus Maria* BANDINIUS suæ editioni addidit ex bibliotheca Vindobonensi (q) & Medicea EUTECNII sophistæ paraphrasin, satis inutilem.

Editiones sunt, Græca Veneta anni 1499. fol. cum scholiis (FABRIC. SEGUIER) & Veneta anni 1506. fol. (SEGUIER.) Veneta apud ALDOS anni 1523. 8°. * cum scholiis, vel si mavis 4°. nam dubium est.

Tum alia Coloniæ anni 1530. 4°. pariter cum scholiis. *

Latina prosa J. LONICERO vertente Colon. anno 1531. 4°. cum aliquibus scholiis (BANDIN.) Prosaico etiam sermone versa a *Jaymo Pedro ESTEVE Valentino* Valentiæ anno 1552. 8°. (BUMALD.)

Carmina latina, *Euricio CORDO* auctore Francaf. anno 1532. 8°. & Helmstat. anno 1614. 8°.

Iterum carmine latino a J. GORRHÆO reddata Paris anno 1566. fol. (SEGUIER si recte intelligo), & Paris anno 1622. fol. cuius alias editiones continuo dicam.

Græca & latina cum GORRHÆI poetica versione. Alexipharmacæ quidem Paris anno 1549. 8°. (BODL.) Theriaca Paris anno 1557. 4°. (B. Bern.) & totum opus anno 1557. 4°. (B. Bern.) cum notis GORRHÆI, cui editioni scholia stes vetus accessit, latine non versus.

Græce & latine cum versione LONICERI, cum aliis Poetis Græcis Genev. anno 1606. fol. (BODL.)

Græce & latine, GORRHÆO vertente, cum notis GORRHÆI, absque scholiis edidit *Angelus Maria* BANDINI Florent. anno 1564. 8°. * Usus est duabus codicibus M. S. Italice ex versione Antonii Mariæ SALVINI.

Gallicis versibus, auctore *Jacobo GREVINO*, Antverp. anno 1567. 4°.

GORRISII (vulgo GORRHÆI) versio non ubique fida est. Ut *Marcente levis* (r) *pappi labuntur acantho* non respondet verbis σκιδνατας ως γηρει κατα φυκθευτος ακανθης. Spinam oportuerat dixisse, non Acanthum. Notæ fercunt comparatoriæ, & hactenus etiam ad herbas spequant.

Commentarii DIPHILI, & PAMPHILI (s), & aliorum veterum interciderunt.

Codex M. S. pulcherrimus exstat Vindobonæ, cum 43. animalium figuris (t).

§. XVIII.

(q) LAMBEC. L. II. c. 7. p. 596.

(r) Alexipharmac. n. 327.

(s) FABRIC. bibl. L. III. p. 620.

(t) NESSEL M. S. med.

§. XVIII. *Zopyrus.*

ZOPYRUS PTOLEMÆORUM, & MITHRIDATIS ævo vixit, ad quem (*u*) compositionem dedit, quæ servato ZOPYRI nomine ad posteros pervenit; PTOLEMÆO vero non satis definito, Ambrosiam (*x*). Videtur de medicamentis scripsisse, ut ad singulam indicationem eorum integrum censum adferret. Habemus certe apud ORIBASIVM ejus sudorifera (*y*), septica (*z*), adstringentia (*a*), lac augentia, emmenagoga (*b*), apophlegmatismos (*c*), diuretica (*d*), siccantia (*e*).

Nostro quidem ævo hæc farrago incondita videri posset. Inter sudorifera enim alia quidem alvum ducentia refert, alia vomitum, ut squamam æris, atramentum sutorium. Inter adstringentia urticam, crocum, althæam, altercum, pœoniam. / Inter lac augentia polypodium, polygonum. Inter emmenagoga chondrillam, mastichen, sal, alum, lanuginem cydoniorum. Inter apophlegmatismos anagallidem. Inter siccantia crocum, piper, sulfur. Zopyrion herbam DIOSCORIDES habet (*f*).

§. XIX. *M. Porcius Cato.*

Etsi latino sermone scripsit, & iste & aliqui eorum qui sequuntur, nimis tamen pauci sunt, quos a Græcis separe, a quibus alioquin plerique sua sumserunt. CATO quidem Vir Consularis & Censorius, longævus, ATTALI etiam tempore vixit, ruri amavit degere, regere familiam, remque suam augere, avarus, vendax, minime emax. Eo vero spectat ejus de re rustica liber, brevis, nullo ordine scriptus, sed totus antiquitatem spirans. In eo multa ad familiam, ad instrumentum villæ, ad impensas & necessaria cuiusque temporis & laboris pertinent, multa ad rem coquinariam, multa ad libationes & deorum religionem, aliqua ad medicinam, etiam adprime superstitionis. Ad rem herbariam aliqua faciunt, ut cultus vitis, oleæ, cypressi, falicis, laudes brassicæ (*g*), quam Pythagoream vocat, & aliqua de medimento alvum ducente ex ea parato. Pomorum species recenset. Veratro etiam ntebatur. Codex vitiosus est.

Multæ

(*u*) GALEN. *Antidot.* II. c. 8. Habet Zopyriam ASCLEPIADES apud GALENUM *Antidot.* L. II. c. ult. AURELIANUS *Chron.* II. c. 14. V. c. 10. PAULUS L, VII, AETIUS T. III, S. I. c. 31. & ex ARCHIGENE c. 37. ACTUARIUS p. 71.

(*x*) CELS. L. V. c. 23.

(*y*) L. XIV. c. 56.

(*z*) C. §8.

(*a*) C. 61.

(*b*) C. 55.

(*c*) C. 45.

(*d*) C. 50.

(*e*) C. 52.

(*f*) L. III. c. 108.

(*g*) Ea herba, tamquam remedio, per 600. annos populum Romanum usum esse PLIN. L. XX. c. 9.

Multæ sunt editiones. Seorsim prodiit Venetiis apud Jenson anno 1470. fol. HENNING. Regii anno 1482. ib. & 1498. ib. Edidit AUSONIUS POPMA & notas addidit Antverpiæ anno 1590. 8°. & 1598. 8°. (ASTRUC.) Leidæ & Franekeræ anno 1620. 8°.* Ad istam editionem POPMÆ notæ accesserunt, quibus cum PLINIO aliisque antiquis CATO comparatur, & voces Archaicæ explicantur: Non tamen botanici argumenti fere sunt, quæ Vir Cl. adjecit. De suo addidit librum de instrumento fundi.

Deinde in hac editione exstant J. METRSII ad librum de re rustica notæ, cum emendationibus & collationibus, cum codice, quem habuit optimum.

Exstant etiam in CATONEM Fulvii URSINI notæ Rom. anno 1587. 8°. FALC.

Et eo multa spectant Julii PONTEDERÆ in antiquitatibus, quæ suo loco laudabimus: Aliæ Ejus viri notæ ad opus GESNERIANUM (h) adcesserunt.

Denique notæ priorum, etiam F. URSINI suasque ILLISTRIS noster COLLEGA J. Matthias GESNER suæ editioni adjecit Lips. anno 1735. 4°.* Idem ILL. Viri J. B. MORGAGNI ad CATONEM eruditas notæ edidit.

Editiones cum VARRONE, & cum VARRONE, COLUMELLA & PALLADIO conjunctas, suis locis citabimus.

Codex membranaceus exstat Parif. in Bibl. reg. IV. p. 284.

Citat CATO MANGUM, PERCENNIMUM (i) Nolanum, a quo cypressi factionem dídicerit.

De viribus herbariorum medicis CATONEM scripsisse PLINIUS (k), quod aliud, ut videtur, opus est. Nostrum enim opus *de agro colendo* idem vocat (l).

§. XX. Cratevas Rhizotomus (m), alii.

MITHRIDATI Regi, ut videtur, magno illi EUPATORI, Mithridatiam duplice inscripsit (n), non adeo HIPPOCRATIS coævus. De herbis medicis librum reliquit, & icones herbarum edidit, subscriptis viribus medicis (o). Idem forte opus, cui titulus fuit ζετοφυτα (p), laudem GALENI meruit (q).

Oenan-

(h) Epist. III. ad VII.

(i) N. 152.

(k) L. XXV. n. 2.

(l) L. XIV.

(m) SCHOLIASTES NICANDRI. DIOSCORID. præf. L. I. PLIN. L. XXI. n. 9. Bibl. Constantinop. VERDIER.

(n) PLIN. L. XXV. n. 26. 27.

(o) IDEM. ibid. n. 4.

(p) Tres libros citat auctor spurii *de Centaurea libri* GALENO adscripti.

(q) Cum DIOSCORIDE, & aliis optimis auctoribus numerat, ANTIDOT. L. I. c. 2.

Oenanthidem descriptis (r), & a cotyledone oves incalescere (s) adnotavit. Halimi tertium genus dixit (t), & duo verbasca, folio alterum coriandri, alterum foeniculi (u). Hippomanes habere fructum spinosum cucumberis (x).

Ejus aliqua ANGUILLARA suo operi (y) inseruit, ut Asari totam descriptionem, ex qua adparet, fere ad DIOSCORIDIS saporem scripsisse. Alius de dracontio (z) locus est, alius de atractylide (a), alius de therapidio (b) planta alias ignota. Helenium etiam serpylli caulibus dixit, foliis lentis (c). Genotheridem sedare, qui a vino furerent (d). Panacem dixit, quam cuniam bubulam Romani (e).

Non satis plene *de plantis* egisse DIOSCORIDES (f).

In bibliotheca Constantinopolitana codex CRATEVÆ de materia medica inter libros Antonii CANTACUZENI fuit (g), & medicinale CRATEVÆ RISOTOMI in bibliotheca J. Michaelis CANTACUZENI (h).

Hoc studium iconum plantarum depingendarum DIONYSIUS (i) repetiit, quem PLINIUS post CRATEVAM recenset, ille idem Iticæus, ut puto DIONYSIUS, cuius quartum Georgicorum librum ATHENÆUS (k) citat. Id facile PLINIO dederis, eum figuræ stirpium in alios codices transcriberentur, vitiosas demum imitationes natas esse, ut satis ex DIOSCORIDE illo augusto adparet.

Cæterum DIONYSIUS rapa inter venerea laudavit (l). An idem, qui sandaracham (m) ad hæmorrhagiam jussit inspergi? Asphodelum marem & feminam fecit (n). Daminabat atriplicem (o): apii genus nigrius, brevi radice, separabat (p).

Sed

- (r) PLIN. L. XXIV. n. 102.
- (s) SCHOLIAST. NICANDRI.
- (t) PLIN. L. XXII. n. 33.
- (u) NICANDR. SCHOLIAST.
- (x) Schol. THEOCRITI.
- (y) De *simpli* p. 27.
- (z) p. 125.
- (a) p. 149.
- (b) p. 171.
- (c) Ibid.
- (d) PLIN. L. XXIV. c 102.
- (e) IDEM L. XIX. c. 50.
- (f) L. I. præf.
- (g) LAMBERC. L. VI. p. 156. VERDIER *bibl.* p. 61. vocatur ibi lib. in *materiam medicam*.
- (h) VERDIER p. 62.
- (i) An idem cum DIONYSIO Uticensi. Ita putat C. GESNERUS *bibl.* p. 172.
- (k) L. XIV.
- (l) PLIN. L. XX. c. 3.
- (m) CELS. L. VI. c. 18.
- (n) PLIN. L. XXII. c. 22.
- (o) IDEM L. XX. c. 83.
- (p) IDEM L. XX. c. 44.

Sed & METRODORUS idem studium depingendarum plantarum secutus est, quem ita post CRATEVAM & DIONYSIUM PLINIUS recenset, ut putas juniorem esse. Titulus erat ἐπιτομὴ τῶν ἐγκοτομουμένων (q), aut ἐγκοτομεύτα (r). Non ergo erat METRODORUS ille, ERASISTRATI discipulus (s), sed METRODORUS alter, Asclepiadeus (t). Is negabat resinam & bitumen calefacere (u). Noster alvum & lochia pepli ducebat (x).

CLEOPHANTUS (y), aliquanto ASCLEPIADE antiquior, staphylinum dysentericis propinabat. De vini in morbis (z) usu scripsit. Dracunculo multum in medicina usus est ad tussim, & pectoris morbos, & fere pro antidoto habuit (a).

Eius viri multa imitatus est ASCLEPIADES (b), qui tamen, cum rhetor esset, & in paucis diæticis fere auxiliis suam fiduciam poneret, botanica vix adtigit. *De sanitate tamen tuenda* scripsisse CELSUS. Antihemicdem vchementer laudabat (c) & vinum (d). Eius opus, cui titulus *Tanitrum*, videtur de medicamentis egisse *simplibus*, ubi & adnotat GALENUS, non egisse de omnibus (e). Multa priorum medicamenta rejicit, quod nocere crederet (f); habuit tamen etiam composita, ut ad aures (g), ex aromatibus.

CLEOPHANTUS a CICERONE laudatus, aliquanto nuperior, nihil hujus argumenti reliquit. Medicamentum CLEOPHANTI ad hydropem habet (h) GALENUS, & mithridaticam compositionem (i).

MOSCHION (k), qui *de raphanis* scripsit, videtur idem fuisse, quem GALENUS Asclepiadeum facit (l). Alius MOSCHION TRAJANI tempore vixit. Pluscula MOSCHIONIS medicamenta GALENUS citat (m), qui de ornatu scripsit (n), ocularium (o), alia.

H. 2.

MENE-

- (q) NICANDRI SCHOLIAST.
- (r) PLIN. L. XX. c. 81.
- (s) p. 38.
- (t) GALEN. *simpl. facult.* I. c. 27.
- (u) IDEM ibid. c. 33.
- (x) PLIN. L. XX. c. 81.
- (y) IDEM L. XX. c. 5.
- (z) IDEM L. XXVI. c. 8.
- (a) IDEM L. XXIV. c. 92.
- (b) CELSUS III. c. 14.
- (c) PLIN. L. XXII. c. 26.
- (d) *De eo* scripsisse PLIN. L. XXIII. c. 13.
- (e) *Simplic. facultat.* L. VII. c. 1.
- (f) CELS. V. præf.
- (g) L. VI. c. 1.
- (h) GALEN. *compos. sec. gen.* L. VII.
- (i) *Antidot.* L. II. c. 1.
- (k) PLIN. L. XIX. c. 26.
- (l) *Differ. puls.* L. III. c. 4.
- (m) *Compos. sec. gen.* L. II. III. V.
- (n) GALEN. *sec. loc.* I. c. 1.
- (o) Ibid. L. IV..

MENESTEUS οὐρανοῖς τῶν Φαῖμικῶν scripsit (p).

Ex ea etiam schola prodiit JULIUS BASSUS, qui materiæ medicæ studium suum impendisse dicitur (q). Græce scripsit. BASSI, an ejusdem? an potius ROMONII BASSI, Acopon ASCLEPIADES junior habet apud GALENUM (r); sed id fuerit forte BASSI sodalis GALENI (s). TULLIUM BASSUM medicum AURELIANUS (t) nominat, JULIUM BASSUM MARCELLUS, qui ejus collyrium citat (u). TYLEUM EPIPHANIUS inter botanicos (x) citat.

SEXTIUS NIGER, pariter ASCLEPIADEUS, inter istos primo loco a DIOSCORIDE ponitur. Adnotavit olim C. GESNERUS, quæ PLINIUS ex SEXTIO NIGRO repeatat, eadem fere apud DIOSCORIDEM reperiri (y). De materia medica scripsit (z), & de vi vocis λεπτού citatur (a). Inter bonos scriptores recenset GALENUS (b). Codex exstabat Constantinopoli (c).

Citatur etiam PETRONIUS DIODOTUS Asclepiadeum in *σλικοῖς*, quem GALENUS laudat (d). Dracunculum cum melle tabidis dabat (e). Dauci quatuor genera faciebat (f). Malvam cibo inutilem pronuntiavit (g). Alii PETRONIUM a DIODOTO separant.

Eadem est laus NICERATI (h) ASCLÆPIADEI. Remedium ad uterum NICERATI GALENUS habet, in quo cicer est, & palustres asparagi (i); aliud ad dyspnœam, in quo castoreum, ammoniacum, abrotanum, & aromaticæ varia (k) miscentur; tum ad morsus reptilium (l); & alia (m). Sed is fuit forte NICERATUS, qui de catalepsi scripsit (n).

HALIEUS

- (p) GALEN. *gloss.*
- (q) DIOSCORID. *præf.* L. I.
- (r) *Compos. sec. gen.* L. VII.
- (s) *Compos. sec. loc.*
- (t) *Acut.* III. c. 16.
- (u) L. I. c. 29.
- (v) *Hæres.* L. I.
- (y) *Præf. ad TRAG.*
- (z) *EPIPHIAN. p. 37.*
- (a) Ibid.
- (b) *Simplic. facultat.* L. VI. init.
- (c) Apud J. Michael CANTAGUZENUM VERDIER. p. 62.
- (d) *Compos. sec. gen.* L. II. Habet EPIPHANIUS.
- (e) PLIN. L. XXIV. c. 92.
- (f) IDEM L. XXV. c. 64.
- (g) IDEM L. XX. c. 84.
- (h) Ibid.
- (i) *Compos. sec. loc.* L. IX.
- (k) Ibid. L. VII.
- (l) *Antidot.* L. II.
- (m) *Sec. loc.* L. VII.
- (n) *Cæl. chron.* II. c. 5.

HALIEUS apud HERAM citatur, non satis certi ævi. Ejus emplastrum (o) & acpon (p), & gilvum (q), a GALENO emendatum exstat, huc is auctor fuerit eo nomine; sive, ut alii volunt, piscator.

§. XXI. *Auctores a Varrone citati.*

Antiquiores equidem eo viro, cæterum incertæ ætatis sunt.

CASSIUS DIONYSIUS Uticensis, qui MAGONIS vastum opus in compendium XX. libr. reduxit.

IDEM οἰζοτομουμενα scripsit, a STEPHANO citata. Mireris duos DIONYSIOS duo opera ejusdem scripsisse. Fuit etiam DIONYSIUS GALENI discipulus (r).

LASERNÆ pater & filius (s), libros reliquerunt, quos VARRO despicit ob superstitiosa & mendacia medicamenta. Arbuti cultum damnabant (t).

Addo his AURELIUM OPILIO (u), qui de sylvestribus arboribus scripsit apud MACROBIUM, & FESTUM. Ille quidem OPPIUM vocat.

BION Solensis de agri, vitium & arborum cultu scripsit, PLINIO teste, & inter auctores rei rusticæ a VARRONE nominatur. Alii idem CÆCILIUS BION, quem de virtutibus herbarum PLINIUS citat (x).

POMPEJUS LENÆUS, CNEI Magni libertus, quem solum inter nostros Romanos ait de herbis scripsisse PLINIUS (y). Myricam Ericam vertit (z). POMPEJI medicamentum GALENUS habet (a).

§. XXII. *Varro.*

M. TERENTIUS VARRO CICERONIS amicus, Romanorum doctissimus, plurima scripsit, quorum vix quidquam ad nos pervenit, præter istos *de re rustica* tres libros, quos anno ætatis octogesimo primo scripsit. Vir ingeniosus, sagax, bonus scriptorum judex, quo nemo vim vocabulorum & puritatem latini sermonis perfectius tenuit. Sæpe ab ingenio suo seductus ad doctas

H 3

disqui-

(o) Sec. gen. L. V.

(p) Sec. gen. L. VII.

(q) L. V.

(r) Sec. loc. L. V.

(s) VARRO L. I. c. 2.

(t) PLIN. L. XVII. n. 22.

(u) Etiam PLINIUS eum habet L. XXVIII.

(x) L. XXVIII.

(y) L. XXV. n. 3.

(z) L. XXIV. c. 41.

(a) Conpos. sec. gen. L. VII.

disquisitiones rediit, ut ad anni varietates. Sermo plenus leporis est & urbanitatis. Sed neque naturam ignoravit. Ex itineribus suis refert esse in Gallia, ubi creta filii agrum stercorent. Pinus cum fœnore seri monet. Opera rustica per menses enarrat, infestationem potissimum vitium, etiam nostris passim receptam. Varias fementes per sua discrimina distribuit, etiam cytisum & medicam. Tum niessis rationem docet, & vindemiæ: Uvarum & malorum varietates, & artificia, quibus terræ fructu condiuntur.

Libri II. & III. ad animalia pertinent.

In VARRONEM PETRUS VICTORIUS commentatus est Lugduni anno 1542. ex meis notis: Tum JOSEPHUS SCALIGER, & AUSONIUS POPMA. Porro, uti in reliquos rusticos GE. ALEXANDRINUS, PHILIPPUS BEROALDUS, FULVIUS URGINUS, REINESIUS (b).

NOTAS variorum & suas GESNERUS edidit; tum PONTEDERÆ, horum peritissimi.

Seorsim prodiit, a P. VICTORIO editus, Paris anno 1545. 4°. (B. Bern.) absque notis.

Cum EJUSDEM notis & SCALIGERI Paris annis 1569. 1573. (GESN.) anno 1581. IDEM & 1585. 8°.

Cum AUSONII POPMA commentariis Leidæ anno 1601. 8°. GESNER. Deinde Dordraci anno 1619. 8°. GESNER. Amstelodami anno 1623. 8°. FABRIC. Recusum est anno 1730. 12°.

Cum CATONE Basileæ anno 1521. 8°. (GESNER.) & anno 1576. 8°. GESNER. Et in meis notis Lugduni anno 1549. 8°.

Codex M. S. membranaceus exstat in Bibl. reg. Paris IV. p. 251. tum in bibl. fratr. min. Cesnae & alias Libri III. p. 282. in B. Reg. partim chartaceus partim membranaceus.

C. VALGIUS paulo post VARRONEM, aut cum ipso VARRONE vixit, vir eruditus, qui *de herbarum viribus medicis imperfectum librum* ad AUGUSTUM dedit (c).

L. TREMELLIO, SCROFAM (d), & JULIUM GRÆCINUM (e) de vitibus COLUMELLA citat (f).

§. XXIII.

(b) In var. lect.

(c) PLIN. L. XXV. n. 2.

(d) Corrigit negantem ulnum famaram ferre V. c. 6.

(e) De apibus L. IX. c. 21.

(f) L. III. c. 11, 12.

§. XXIII. Tempora Augusti. Musa.

THEMISON methodicorum princeps, etiam rem herbariam hactenus addidit, & librum scripsit de plantagine (g). Diacodium primus descripsit (h) suamque picram (i).

M. ANTONIUS MUSA, AUGUSTI medicus, ex felici usu frigidæ celebris, quam in morbo Imperatoris adhibuit, etiam lactucæ (k). IDEM est, quem nuper Japydis nomine a MARONE celebratum fuisse scripserunt. Inter meliores de medicamentis auctores a GALENO refertur (l). Multa ejus medicamenta ab isto repetuntur (m). Ad hepatis morbos cichoreum & succum filicis (n) laudabat. Stercore canino prius usus est (o).

Ejus nomini inscribitur libellus *de betonica* herbula radicibus & rubicundis, thyrso tenuiori, ultra cubitum alto, quadrangulo, semine querqus, flore in summitate spicato, ad thymbræ modum, bono odore. Ad omnia fere corporis humani mala commendat. Ipse libellus ad saporem L. APULEJI accedit, notante olim *Gabriele HUMELBERGIO*.

Basileæ prodiit anno 1528. fol. cum APULEJO Isinæ anno 1537. 4º. recensente HUMELBERGIO. Tum in collectione Veneta anno 1547. fol.

Codex M. S. erat inter libros CHRISTINÆ, & est inter codices regios Parisii IV. p. 256. & alter p. 283. valde nuperus.

Epistola etiam parvi momenti ad MÆCENATEM inter HIPPOCRATICAS male recepta est, & Noribergæ excusa 1538. & alias.

Plures libros scripserat (p).

EUPHORBUS ANTONII Musæ frater nomen Euphorbio dedit, quod equidem a JUBA ei plantæ impositum (q) esse dicitur, in libello de EUPHORBIO scripto (r), cuius regis medicus fuerit EUPHORBUS, & cui forte ejus plantæ historiam princeps debuerit. Eruditus princeps, historiam naturalem regni sui, arboremque etiam thuriferam, descripserat. Sed id remedium in antiquioribus

(g) PLIN. L. XIX. c. 39.

(h) GALEN. Medicament. composit. sec. loc. L. VII. c. 2.

(i) IDEM ibid. L. VIII.

(k) PLIN. L. XIX. c. 39.

(l) Compos. sec. gen. L. II.

(m) Ex CRITONE ad aphthas Compos. sec. loc. L. VI. Ex LAMPONE ibid. L. III. ad ozænam.

Ex ASCLEPIADE ibid. L. X. Ad tabescentes L. VII. Pastilli Musæ Med. sec. loc. L. III.

ORIBAS syn. L. III. Euporist. L. IV. Ad oculos multa GAL. sec. loc. L. IV. add. AETIUM.

(n) GAL. Compos. sec. gen. L. VIII. c. 8.

(o) GALEN. Compos. sec. loc. L. VI.

(p) IDEM ibid.

(q) PLIN. L. XXV. c. 38.

(r) GALEN. Compos. sec. loc. L. IX.

quioribus scriptis reperiri SALMASIUS (*s*) se ostendere putat ex poëtæ antiqui, MELEAGRI, epigrammate, in quo ARCHILOCHI poëmatibus εὐφορβη ἀκαρθη comparatur. Verum mirum esset antiquos medicos Euphorbium ignorasse, quod poëtæ notum fuerit. Et facile potuit nuperior auctor nomen MELEAGRI aut gessisse, aut usurpare (*t*). Neque potuit PLINIUS facile ignorare antiquam plantam fuisse. Scripsit etiam περὶ οπου.

EJUSDEM ævi ÆMILIUS MACER fuit, non ignobilis poëta, qui de toxicis, & de herbarum virtutibus scripsit, etiam QUINTILIANO dictus, & OVIDIO, qui senem carmen suum legentem audiverat.

Etiam huic viro miserum carmen suppositum est, de quo alias dicemus.

§. XXIV. Historici.

Colligo hic in unum cum DIODORO diversi temporis historicos, qui, cum regionum descriptione, plantarum aliqua indicia conjunxerunt. Princeps DIODORUS SICULUS in sua *Bibliotheca*, AUGUSTI ævo, troglodytas ex semine paliuri (*u*) succum exprimere reliquit, quem potent; semen vero ad ventris profluvia ab Arabibus adhiberi (*x*). In Arabia costum (*y*) nasci, & in valle (*z*) quadam sola balsamum provenire. Thuris in extrema Arabia excelsas arbores reperiri (*a*), & alias scribit, eas esse pusillas arbores, fabæ ægyptiæ similes, folio salicis, flore aureo, & succum ex incisa arbore stillare (*b*). Myrrham esse (*c*) Arabiæ arborem, Lentiscum imitari, folio tamen esse tenuiori, & magis stipato idem reliquit. Vernum fructum rubrum esse, hibernum album, succum emanare, effossa terra, circa radicem (*d*). Præstans etiam Cinnamomum in Arabia gigni (*e*). In Panchaja, Platanos, Cypressos, Lauros, Myrtos etiam & vites provenire (*f*), & præstans in Ægypto uberrimum esse ciborum (*g*), seu fabam ægyptiam, & abundare lotum, ex quo panem faciant (*h*). Circa Acherusia Ægypti esse sylvas calami (*i*). Dulcem in Ægypto Agrostin nasci, quæ etiani homines alat (*k*). Persicam a CAMBYSE in Ægypto confitam, dulcissimos

(*s*) *Homo. n. mat. med. proleg. p. 4. 5.*

(*t*) FABRICIUS pro εὐφορβης αναθη putat legi posse φορβης.

(*u*) L. III. n. 32.

(*x*) L. V. c. 41.

(*y*) II. c. 49.

(*z*) L. II. c. 48. tum in maritimis montibus c. 46.

(*a*) L. II. c. 49. L. III. c. 46. & in Insula Sacra Arabiæ L. V. c. 41.

(*b*) L. V. c. 41.

(*c*) L. II. c. 49. L. III. c. 46.

(*d*) L. V. c. 41.

(*e*) L. II. c. 49. L. III. c. 46.

(*f*) L. V. c. 43.

(*g*) L. I. c. 34.

(*h*) Ibid.

(*i*) L. I. c. 96.

(*k*) L. I. c. 43.

dulcissimos fructus ferre (*l*). In Hircania unam vitem metretam vini producere. Et alia ejusmodi (*m*).

Ita apud STRABONEM balsami arborem, cytiso & terebintho non dissimilem. Hierichunte nasci. Circa Emporium Hispaniae provenire (*) linum spartum & juncum. Hispanos ex herba apii simili toxicum parare. Gadibus arborem vivece, ramos ad humum curvantem, folio cubitali; ex ramo avulso lac, ex radice minium stillare. Carthagine nova arborem de spina corticem emittere. ex quo pulcherrimae telæ parentur. In Gallia arborem sicui similem dari, corni fructu, qua sagittæ venenentur. Duas esse Anticyras, quarum altera optimum veratrum producat, altera optime præparet. In Margiana vites dari, quas duo viri ægre amplectantur. Medicam herbam, qua equi alantur, & silphium in Media provenire. Styracem arborem circa Selgas nasci, ejus succum a vermium rosione cum furfure defluere, succini similem & odoratum. Bosmorum milio minorem inter annes apud Indos nasci. Magnarum arundinum radices natura & decoctione dulces esse. Byssum parari ex corticibus arborum Lanigeræ arboris, fructum habere nucleus, hoc detracto reliquum tomentum carminari. Arborem Gymnosophistarum esse ramis radicatis, & in novas arbores pullulantibus. In Gedrosia arborem lauri similem, funestam jumentis reperiri, & spinam ad terram effusam, cucumeres ferentem, qui adspergine excæcent. In ora Arabiæ maritima thus & myrrham crescere, regionem flumine a regione cinnamomifera separari, in eo flumine multum phleum provenire. Sabæam thus, myrrham, cinnamomum, palmas, calatum odoratum ferre, tum balsamum, & arborem optimi sed noxii odoris. Et alia.

Multo antiquior HERODOTUS passim similia habet de Ægypto, & Arabia etiam potissimum. Casiam ex paludibus Arabes colligere (*n*), non recte. Sillicypria, quæ in Græcia etiam nascantur, fructum ferre in Ægypto gravolentem, ex quo oleum promanet, ad lucernas utile. Cinnamomum (*o*) ab aliis ad Arabes adferri (*p*). In indica regione ad Acem fluvium melinen (*q*) & sesamum seri. In Arabia sola myrrham, casiam, thus, cinnamomum, ladanum provenire. Arabes styrace (*r*) suffire, & thus colere, ut serpentes submoveant (*s*).

CTESIAS in *indicis* historiam naturalem non totam omiserat, & arboris meminit, de qua fragrantissimum oleum stillaret (*t*). Arborem παγῆσον describit, fabulosam.

Ex

(*l*) L. I. c. 34.

(*m*) L. VI. c. 75.

(*) L. XVI.

(*n*) L. III. p. 202.

(*o*) L. II. p. 122.

(*p*) L. III. p. 203.

(*q*) L. III. p. 103.

(*r*) L. III. p. 201.

(*s*) Ibid.

(*t*) Apud PHOTIUM, & cum AGATHARCHIDE.

Ex NEARCHO ARRIANUS, arbores Gymnosophistarum describit (*u*), quæ umbra sua quinque terræ jugera protegant, & sub quarum una decem milie homines locum inveniant. Olera in Carmania & Persia non reperiri. Ex ARISTOBULO, Nardi radicem multam in Gedrosia nasci, eam Phœnices avehere: quæ ab equitibus conculcata late odorem spargat (*x*). In eadem regione myrrham nasci, & a Phœnicibus quæri (*y*); tum arbores lauri folio in aqua mersas, quando æstus mare elevat, recedente fluctu siccatas, altitudine triginta cubitorum, flore fere violæ albæ. Alium etiam caulem ex spina nasci validissima, ex qua secta succus fluat, ut ficuum, sed uberior (*z*). Hic videtur *Mangle* describere, & *Euphorbium*. Silphium in Caucaso nasci, & a pecudibus amari, quæ e longinquo adcurrant, ut radicem suffodian. Apud eundem legas (*a*) prata Arabiæ sponte Nardum gignere, ex fruticibus cinnamomum rescindi, & ex promontorio Macete ad Assyrios vehi, & in palustribus casiam prodire. Editi sunt libri VII. *de expeditione ALEXANDRI MAGNI* & ejusdem auctoris *Indica* Gr. lat. ex interpretatione Bonaventurae VULCANII cum notis Nicolai BLANCAARD. Amstelodam. anno 1668. 8°. Bur.

ARRIANUS in περιπλων maris rubri aliqua habet, ad arbores aromáticas & thuriferas Arabiæ, etiam Indiæ maritimæ pertinentia, ut arborem sanguinis Draconis, & triplex malabathrum. Coram est editio Lugdunensis anni 1577. fol.

AGATHARCHIDES in libris *de mari rubro animalia* (*b*), fusius, quam plantas descripsit, neque has tamen neglexit: De aromatibus Sabæorum aliqua habet, de planta, quæ dicitur capilli Isidis, & de thymiamate (*c*). Seorsim prodiit cum CTESIA apud Henricum STEPHANUM anno 1577. 8°. & 1594. 8°. (B. Bern.) Vixit imperante PTOLEMÆO Philometore.

PAUSANIAS plurima ejus generis habet. In suo *itinere* literato per Græciam passim plantarum nobiliorum mentionem facit. Ita ortum apud Salaminios post Ajacis mortem novum florem dicit, candidum, modice rubentem, iisdem literis (*d*) inscriptum, quibus hyacinthus. Herbam Pæderota nasci intra Sicyonem, intra septum veneris, sub dio, neque alibi, foliis fago (*e*) minoribus, majoribus quam Ilicis, quercus forma, hinc albis, inde nigris (*f*). Prope Trœzenas oleastrum ἔρχος nasci, quem vocent intortum, quod HIPPO-

LYTUS

(u) ALEX. *expedit.*

(x) L. VI.

(y) Ibid.

(z) Ibid.

(a) L. VII.

(b) Ibid.

(c) Apud PHOTIUM *bibl.* p. 1038.

(d) L. I.

(e) Ex Quercus genere.

(f) L. II.

LYTUS ad ejus truncum habenas implicaverit. Asterion herbam (*g*) proceram prope Mycenæ provenire, quam JUNONI offerant, exque foliis faciant corona menta (*h*). Oleastrum ex Hyperboreis primum ad Eleos ab Hercule adlatum (*i*) esse, unde arguas, minime in frigida regione eos Hyperboreos vixisse. Amare eam arborem Alphei ripam (*k*), eaque victores ab HERCULE corona tos fuisse. Balsami arborem esse myrti magnitudine, folia habere Amaraci (*l*). AVROS arbor ex vimum genere, ex ea signum ÆSCULAPII (*m*) sculptum. Plurima cæterum habet de ÆSCULATIO. Prodiit Hanoviæ anno 1613. fol. sed mea editio est Francofurt. anno 1624. 8°. editore Friderico SILBURG. Græce apud ALDUM anno 1516. fol.

§. XXV. *Vitruvius.*

VITRUVIUS equidem de architectura scripsit, arbores hactenus adtigit, ex quibus materies sumitur, earumque ad ædificandum aptitudinem & constantiam definivit. Coram est editio Florentina anni 1522. 8°.*

HYGINUS, AUGUSTI libertus, est inter auctores rei rusticæ, etiam COLUMELLÆ dictus. Apiastrum dixit, quod Græcis Melizophyllum (*n*), Cassiam, quod Cneorum (*o*).

SABINUS TYRO *Kepurica* ad MÆCENATEM dedit (*p*). Idem forte SABINUS fuerit, qui de villæ situ scripsit, & plantas salubres & insalubres recensuit (*q*). Sed etiam SABINUS, ut puto aliis, in HIPPOCRATEM commentarium scripsit (*r*), & medicamentum acopum SABINI GALENUS recenset (*s*). Is præceptor fuit STRATONICI, præceptoris GALENI (*t*).

I 2

§. XXVI.

(*g*) Etiam L. II.

(*h*) EODEM L.

(*i*) Eliac. V. p. 277.

(*k*) Ibid.

(*l*) L. IX.

(*m*) L. III. p. 172.

(*n*) PLIN. L. XX. c. 45.

(*o*) L. XXI. c. 29.

(*p*) L. XIX. c. 57.

(*q*) ORIBAS *Collect.* L. IX. c. 16.

(*r*) GALRN. *ord. leg. libr.*

(*s*) *Compos. sec. gener.* L. VII.

(*t*) GALEN, *de atra bile.*

§. XXVI. *Virgilius Maro.*

Omnium poëmatum, quæ hactenus innotuerunt, perfectissimum est, quod *Georgicorum* nomine P. VIRGILIUS MARO edidit, & in quatuor libros divisit. Nunquam res difficillimæ, & quæ nobis urbium incolis sordidæ videntur, nobilis & elegantius traditæ fuerunt. Continet autem præter hortos, reliqua opera rustica, quorum pars est in segetibus, vineis, & arborum cura. Ea breviter, ut vatem oportet, propriis tamen & naturam depingentibus vocibus VIRGILIUS tradidit, arborum variarum, Salicum, Ulmorum, Oleæ, Vitis, Alni, Citri arboris, Myrti, Palmæ, laudes, genera, cultum, insitionis artes. Laudat senem, qui in horto suo varii generis flores, & olera, utilesque stirpes coluerit.

Unicam editionem cito, P. V. MARONIS *Georgicorum* L. IV. with an English translation, and notes by John MARTYN Prof. of Botany at Cambridge, Lond. anno 1746. 8°. * cum doctis notis, quales a botanices perito exspectes, cum aliorum Geoponicorum locis analogis, etiam lectionibus variantibus codicium MEADIANORUM, aliorumque, ex Regia bibliotheca, exque bibliotheca Bodleyana & Cantabrigiensi, & nonnullis florum iconibus. Germanice redditæ editio MARTYNII prodiit Hamburg. 1759. 8°. Italicis versibus reddidit BERNARDINUS DANIEL. Brescia 1740. 12°. & vetusta fuerat versio F. EVANGELISTA FOSSA de CREMONA Venet. 1494. 4°. MARTYN.

EJUSDEM nobilissimi Poëtæ *Bucolica* non magis equidem hoc spectaverint, quam THEOCRITI Idyllia, plurimique poëtæ, qui florum elegantiam ad ornanda sua carmina adhibuerunt. Cum tamen IDEM Cl. MARTYN eadem poëmata *the bucoliks of Virgil with an English translation and notes* anno 1749. 4°.* Londin. ita ediderit, ut plantas floresque, reique naturalis momenta a vate tacta fuse & doctissime interpretetur, malui de juvenilibus magni poëtæ pauca addere. Ligustrum pro Convolvulo albo Cl. MARTYN habet, pallentes violas pro Leucojo luteo, secale pro Zea, Narcissum pro eo, qui circulo est croceo, Hyacinthum, & Vaccinium pro Martago reflexo.

§. XXVII. *Celsus.*

Cl. Cornelii (u) CELSI eadem ætas fuit, ut nuper Cl. MATTHIÆ (x) non improbabilibus argumentis adstruxit, aut certe TIBERIANA (y), cum a COLUMELLA citetur (z), qui CLAUDIO imperante scripserit. De *re rustica* (a) scripsit,

- (u) CORNELIUS, ut puto, medicus, cuius medicamentum adversus dysenteriam GALLUS habet Compos. sec. loc. L. IX. Sed id apud CELSUM non reperitur.
- (x) In propria disputatione & fere le CLERC. p. 517.
- (y) FABRIC. bibl. lat. L. II. p. 324. COLUMELLA enim suis temporibus adscripsit.
- (z) L. I. c. 1. & de apibus L. IX. c. 21. de legumine L. II. c. 12. de vineis L. III. c. 1. L. IV. c. 1. &c. & addit, suo ævo maxime probari L. IV. c. 8.
- (a) QUINTILIAN L. XII. c. 21. & ipse in primis suis vocibus adludit.

scripsit, sed ea mature interierunt. Contusam herbam *Ama* (vel *Aria*) cætera ignotam, cervici bovis febrentis imponi jubentem VEGETIUS (b) citat.

Quod nunc supereft opus de *re medica*, ad rem herbariam fere eo jure pertinet, quo HIPPOCRATES, quem CELSUS imitatus est, & passim descriptis. Vires nempe plantarum medicas tradit; post morbos auxilia enumerat, inter ea plantas. Deinde olerum, fructuum, aliorumque edulium virtutes (c) & vitia recenset, valde difficultis in adgnoscendis bonis, ut plurima stomacho aliena dicat, quæ nos credimus ei consulere, hyssopum, thymum, saturejam, panem fermentatum. Habet aliquas plantas prius non cognitas, ut herbam cantabricam (d), ad anguium morsus utilem. Eam PLINIUS ait, Augusti temporibus repertam fuisse, caule junceo, pedali, in quo flosculi oblongi, velut calathi, & in iis semen minutum (e). Mireris, ut aromata, & adstringentia medicamenta cum staphide agria ad alvum molliendam misceantur (f). An CELSUS corrigentia veterum cum vere purgantibus confudit? Id ejus laudatores nolint. Formulas multas habet & compositiones. CORNELII CELSI de *alimentis* placita ex Libro II. in unum collecta sensim prodierunt Venetiis anno 1545. 8°.

§. XXVIII. Heras. Menecrates. Alii.

HERAS CAPPADOX ante ANDROMACHUM, ut puto, juniores vixit (g), & ante CELSUM (h); cæterum Romanæ rei multa apud eum vestigia invenio. Sextarium Romanum, Græcis ignotum pro mensura habet (i). HYGINI emplastrum (k) citat, & locum XENOCRATIS (l). Cæterum innumera & emplastrum ex eo citantur, & interna medicamenta, fere composita, probata GALENO (m), & inter meliora recensa, qui magnam laudem addit, HERAM nullum medicamentum descriptissime, quod non sit probatum (n). Ea vero ipse inveniebat (o), & adscribepat modos utendi & virtutes medicaminum (p). Scripsit etiam de facultatibus (q) medicamentorum, & medicamentarium (r),

I 3

eumdem

(b) L. III. c. 4.

(c) L. fere II.

(d) L. V. c. 27.

(e) PLIN. L. XXV. p. 47. Habent pro Campanula rotundifolia.

(f) L. III. c. 21.

(g) GALEN. Composit. sec. loc. L. VI. c. 4.

(h) Qui eum citat L. V. c. 22. n. 3. TIBERII tempore le CLERC ex GAL. Comp. sec. loc. L. VI.

(i) GALEN. Compos. sec. gen. L. I.

(k) IDEM ibid. L. IV. c. 14.

(l) Sec. loc. L. I. c. 16.

(m) Sec. gen. L. III. c. 9. & L. II.

(n) IDEM ibid. L. II. init.

(o) Sec. loc. L. VI. c. 4.

(p) Sec. gen. L. I.

(q) IDEM ibid. L. I. c. 16.

(r) Sec. loc. L. VI.

eumdem forte, qui alibi $\nu\alpha\zeta\theta\eta\xi$ dicitur (s). Libros HERÆ citat GALENUS (t), paucos tamen (u).

Ejus recensetur a GALENO Isis (x), Acopum (y), Gleucinum (z), Panygron (a), Hellepontium (b), Diabotanon (c), album (d), quod podagræ opponebat: Melinum (e), Cyzicenum (f), acre (g). Ad alopeciam auxilia habet (h), & ad cruenta (i), & alia malagmata (k), & pastillum (l), & septicum (m). Inter interna diacodium (n), stomaticum ex rutæ sylvestris semine (o), antidotum ad morsum canis rabidi (p). Cranon ex tithymalo, Aloë (q), &c. AETIUS habet (r) remedia ad dysenteriam (s); ea erant ex char-
ta usta, cadmia, auripigmento. Ad anginam hirudines admovebat (t), & mori succum cum melle (u) coctum, & succum papaveris ad aurum mala (x). Cicutæ & opio in fomento usus est, ad fugillatos oculos (y).

CRATIPPUM oportet ante HERAM vixisse, cujus narthecium iste cita-
verit (z).

MENEGRATES Zeophletensis (a) TIBERIO imperante vixit, qui ante AN-
DROMACHUM & fere cum MUSA a GALENO citari soleat (b), & sub CLAUDII
imperio

(s) GALEN. *Compos. sec. gen.* L. V.

(t) *Sec. loc.* L. II.

(u) *Sec. gen.* L. II.

(x) IDEM ibid.

(y) IDRM ibid. L. VII.

(z) IDEM ibid.

(a) IDEM ibid.

(b) IDRM ibid.

(c) IDRM ibid.

(d) IDEM ibid. L. I.

(e) IDEM ibid. L. II.

(f) IDEM ibid. L. V.

(g) IDEM *Compos. sec. loc.* L. X.

(h) IDEM ibid. L. I. c. 1. 3.

(i) IDEM *sec. gen.* L. V.

(k) IDEM ibid. L. VII.

(l) ORIBAS *Syn.* L. III.

(m) CELE. V. c. 22. ex alumine, gallis, &c.

(n) GALEN. *Compos. sec. loc.* L. VII.

(o) Ibid. L. VI.

(p) Ibid. L. I.

(q) Ibid. L. IX.

(r) *Tetrab.* III. S. 2. c. 26.

(s) *Compos. sec. loc.* L. IX.

(t) Ibid. L. VI.

(u) Ibid.

(x) Ibid. L. III.

(y) IDEM ibid. L. V.

(z) IDEM ibid. L. VI. c. 1.

(a) AUR&L. *Chron.* I. c. 4. de epilepsia.

(b) GALEN. *Medicament. Compos. loc.* L. VI. c. 4.

imperio obierit. Fastuosum operi (c) titulum dedit, *insignium pharmacorum autoator hologrammatos* (d), quo libro de optimis remediis agebatur; ea multa invenit, & inter optimos rei medicamentariae scriptores recensus est (e). Autogrammaton dixit, quia pondera tota exscripsit (f). Inter ea fuerunt, quæ ad posteros descendérunt, ut discutiens emplastrum (g), & proteus (h), & diachylon emplastrum, & acopum (i), & stomaticum (k). Videtur idem esse, cuius titulus in lapide supereft TIBERIUS CLAUDIUS KUREINA MENECRATES, Cæsarum medicus (l).

CHARICLES TIBERII celebris medicus etiam medicamenta invenit, quæ posteri conservarunt, quæ ex ASCLEPIADE ad GALENUM transferint (m).

PHILO JUDÆUS, philosophus Platonicus, scripsit περὶ γεωγραφίας Ναε, περὶ φυτογραφίας Ναε, quos pro duobus libris Georgicorum (n) EUSEBIUS numeravit. Codex M. S. horum librorum in bibliotheca Vaticana exstat (o). Libri nempe de agricultura, & de plantarum cultu.

SERVILIUS DAMOCRATES sub finem imperii AUGUSTI vixit, cum Considiam filiam SERVILII (p) Consularis curaverit, qui mediis annis AUGUSTI consulatu functus sit. Varia scripsit, & potissimum jambis Græcis *de Iberide* (q), lepidio Græcorum, libellum ab ARCHIGENE dictum (r). Eam herbam ad ischiadicos dolores vehementer laudat (s). Inter optimos auctores medicamentorum recensetur (t). Scripsit & *Philiatrum* (u), ex quo poëmate GALENUS aliquas compositiones recenset, & dentifricium (x). Sed multa alia ejus medicamenta apud GALENUM superflunt, digerens emplastrum melinum (y), dyrrachites (z), acopum (a), tyrium, ægyptium,

(c) MERCURIAL. art. gymnaſt.

(d) GALEN. Compos. sec. loc. L. II. & L. VI.

(e) IDEM Compos. sec. gen. L. III. sec. loc. L. VII.

(f) Antidot. L. I. c. 7.

(g) GALEN. Compos. medicam. sec. gen. L. VI.

(h) IDEM sec. loc. L. V.

(i) IDEM Compos. sec. gen. L. VII.

(k) IDEM sec. loc. L. VI.

(l) GRUTER. p. D. LXXXI.

(m) GALEN. Compos. sec. loc. L. II. VII. X.

(n) Apud FABRIC. Bibl. Græc. T. IV. p. 107.

(o) GESNER Bibl

(p) PLINIUS L. XXV. c. 28. Lacte capræ, quam lentisco aluerat. Habet etiam GALEN. de theriaca.

(q) PLIN. L. XXV. c. 49. nuper factum, inquit PLINIUS. add. GALEN. Compos. sec. loc. L. X.

(r) GALENUS

(s) GALEN. ibid. & PLIN. L. XXV. c. 49.

(t) GALEN. Compos. sec. gen.

(u) Sec. loc. L. VII.

(x) Ibid. L. V ex TIMOCRATE.

(y) Compos. sec. gen. L. VI.

(z) IDEM ibid. L. V.

(a) IDEM L. VII.

ægyptium (b), adtrahens (c), album malagma (d), collyrium ex myrrha (e), & medicamentum ex dictamno (f). Tum inter interna diacodium (g), theriaca (h), antidoti adversus reptilia (i) & canis rabidi morsam, mithridatum (k), & charme (l). Medicamentum ex myrrha, croco & theriaca AETIUS (m) ex eodem auctore habet, & diafmyrneum (n).

§. XXIX. *Columella.*

CLAUDIO imperante vixit & SENECA^M coœvum citat (o) L. JUNIUS MODERATUS COLUMELLA, longe princeps auctor Georgicorum, Gaditanus (p), ruris ipse cultor (q), quæ in Cilicia & Syria videret seri (r) enumerat, variasque Asiæ & Europæ regiones citat, quas adiisse videtur, & M. COLUMELLAM patrum diligentissimum agricolam laudat (s). Ejus *de re rustica* libri XII. exstant, quorum secundo segetes, frumenta, pabula, messes describuntur. Videas Romanos ante Helvetos pratorum riguorum utilitatem novisse, & arvorum in prata conversionem, quæ per arationem fit, perque raporum cultum. Medicam nostram videtur dicere, quam ajat decem annis durare, & sexies nonnullis locis demeti posse. Lupinum & Viciam eo fine seri novit, ut aratro subigantur, & sint pro stercore (t). Terras miscere, fabulōque cretam corrigere a patruo didicit, muscuinque cinere compescere.

Lib. III. Vitium cultum tradit & plurima genera. Miracula vitium laudat, ut unam arborem, quæ 2000. uvas tulerit, lucrum ex vitibus redundans laudat, & silices amat. Labores varios docet, & artem, qua vites recte ponantur, minute, & per mensuras.

Lib. IV. Pergit in vitibus. Palos dat singulos. Proprio ex experimen-
to, contra priores, primi anni incrementa in malleolo falce castigat, quam
dat delineatam. Ea occasione etiam salices, genistas, arundines, castaneas
dicit,

- (b) IDEM L. VI.
- (c) IDEM L. VI.
- (d) IDEM L. VII. VIII.
- (e) IDR^M sec. loc. L. III.
- (f) IDEM Compos. sec. gen. L. V.
- (g) IDEM sec. loc. L. VII. quod fuerat THEMISONIS.
- (h) Antidot. L. I. c. 16. paulo aliter, quam ANDROMACHUS GALEN. Theriac.
- (i) GALRN. Antidot. L. II. c. 16.
- (k) IDR^M L. II. c. 2.
- (l) IDEM c. 4.
- (m) I. Serna. I. 85.
- (n) GALKN. Simplic. facultat. L. X.
- (o) L. III c. 3.
- (p) L. X. & mea quam generant Tartesi litore Gades.
- (q) L. V. c. 6. vide ejus inventa.
- (r) L. II. c. 10.
- (s) L. II. c. 16. L. V. c. 5. L. VII. c. 2. L. XII. c. 43. &c.
- (t) L. XIV.

dicit, ex quibus sustentacula vitium sumebantur. Sed infinita sunt, quæ mererentur excerpti.

Lib. V. Pergit. Ramponum arborem describit. Inde olearum cultum, tunc arbores pomiferas, & infisionis artes, trium generum, & inoculandi rationem, quam PLINIUS (*u*) ipsi tribuit inventam, & quæ nunc ablactatio dicitur. Negant nuperi veterum inoculationem succedere (*). In cytiso finit.

Lib. VI. De bobus huc possit referri, quod remedia aliqua tradat, ex bituminoso trifolio, tithymalo, hyoscyamo. Hic (*x*) setaceum describit ex Helleboro, in Iue boum etiam nunc celebre.

Lib. VII. Sic de ovibus, ubi perniciosa herbam sanguinariam adcausat.

Lib. VIII. Animalium est volatilium.

Lib. IX. Ferarum; etiam de apibus hic agit, qua occasione plantæ apibus gratae enumerantur. Adnotat interire apiculas, si verno tempore floribus ulmi aut tithymalo indulserint (*y*).

Lib. X. Est perelegans de hortis carmen, de eorum cultu, de plantis noxiis, de oleribus, de coronariis plautis; arbores aliquas paßim describit.

Lib. XI. Opera rustica per menses distribuit. Caprifictionem leviter tangit, tamquam qui ea non uteretur. Inverso cacumine menthastrum replantat, ut dulcius redeat.

Lib. XII. Condimenta olerum, fructuum, sapa, defrutum. Quando mustum deferbuerat, Romani gypsum injiciebant, ut vinum diu servaretur. Vini etiā curam, & vina medicata varia docet. Uvas sub aquis in puteo mersas servabat. A malorum odore uyas corrumpi monet. De olei cura.

In editione porro ALDINA & COMMELYNIANA (*z*), seorsim recensetur liber *de arboribus*, ab iis libris diversus, quos COLUMELLA SYLVINO inscripsit, similis tamen dictione tota & vocibus, COLUMELLÆ familiaribus. Auctor sibi propagandæ vitis modum inventum tribuit, quæ est ea ipsa ablactatio, quam PLINIUS (*a*) COLUMELLÆ inventam tribuit. Infusionem etiam describit: tunc enram arborum, olearum, pomarii. Monet, ut ad eosdem cardines mundi ramus insititus adaptetur, quem in sua arbore tenuerat. Acorem malorum (punicorum) lasere cum vino diluto se emendasse addit. Omnis generis arbores, omnis etiam generis surculos recipere contendit. In cytiso uberior est. Salicem, genistam, arundinem, rosam, violam paucis tangit (*b*). Hunc librū

(u) L. XVII.

(*) *On fruit trees* 1768. p. 75.

(x) L. VI. n. 5.

(y) L. IX. c. 13.

(z) p. 493.

(a) Eadem exstat L. IV. c. 7. 8.

(b) GESNER præf. p. IX.

librum summus harum rerum judex PONTEDERA habuit pro compendio Libri III. IV. & V. quod prius scripserit COLUMELLA; deinde uberioris tractato argumento aboleverit (c).

COLUMELLA (d) solus absque anni mentione Argentorati prodiit cum B. FIERÆ cœna anno 1543. 8°. (GESNER). Lugduni anno 1548. 8°. GESNER. BURETTE.

Interprete J. B. PIO Bononiæ 1520. fol. OSB.

Cum N. BARTHOLOMÆI carmine de hortis & aliis libellis anno 1545. 4°. GESNER ibid.

Liber X. solus Parmæ annis 1478. fol. 1496. fol. SEGUIER & anno 1520. fol. Paris anno 1538. 4°. B. Bern. quod exemplum plurimas doctæ manus notas adscriptas habet, & ib. 1595. 4°.

Germanice totum opus cum Palladio durch Michel Herren anno 1538. fol. TREW. Magdeburg. anno 1612. fol. durch Theod. MAJ. cum SEXTO PLATONICO.

Italice Venet. anno 1544. SEGUIER. & annis 1554. & 1564. 8°. PETRO LAURO interprete IDEM.

Gallice per Claude COTTEREAU Paris anno 1551. 8°. SEGUIER. GESNER. & correcte per J. Thierry de BEAUV AIS anno 1556. IDEM.

Cum PALLADIO Paris R. STEPHAN. anno 1543. 8°. Et cum aliis Poetis Lips. anno 1655. 8°.

CATO VARRO & COLUMELLA per Petrum VICTORIUM ad veterum exemplarium fidem restituti Paris anno 1543. 8°. * In eos tres rusticorum scriptores addita est Georgii MERULÆ priscorum vocum enarratio, quæ apud VARRONEM, CATONEM & COLUMELLAM reperiuntur. Ibid. & eodem anno seorsim tamen PALLADIUS prodiit. *

CATO, VARRO, COLUMELLA & PALLADIUS Venetiis apud JENSON anno 1472. fol. MEAD.

Rhegii anno 1482. fol. MEAD.

Bononiæ anno 1494. fol. OSBORN.

Rhegii anno 1496. fol.

Venet. anno 1496. fol. SEGUIER.

Rhegii anno 1496. fol. IDEM.

Bononiæ anno 1504. fol. MEAD cum PHIL. BEROALDI notis.

Paris

(c) GESNER II. p. 826.

(d) Videtur plures alias solius COLUMELLÆ editiones habere SEGUIER, sed non satis mentem explicat.

- Paris anno 1513. fol. SEGUIER.
- Venetiis apud ALDUM anno 1514. 8°. & 4°. ex edit. G. MERULÆZOCHA.
- Florent. anno 1515. 8°. apud JUNTAM SCHULZ.
- Bononiæ anno 1520. fol. SEGUIER.
- Venetiis anno 1521. 8°. Florentiæ eodem anno 8°. CAT. OSBORNE 1752.
- Incero loco anno 1528. 8°.
- Paris anno 1529. fol. cum BEROALDI notis B. Bern. anno 1533. fol.
TREW. MEAD 1533. 8°.
- Venet. apud ALDUM anno 1533. Osb.
- Basileæ anno 1535. 8°. ad ALDINAM.
- Lugdun. anno 1535. 8°.
- Coloniæ anno 1536. 8°. B. Bern. cum BEROALDI scholiis.
- Lugdun. anno 1542. 8°. ex emendatione Petri VICTORII.
- Apud COMMELINOS anno 1595. 8°. *
- Denique in ILL. GESNERI collectione anno 1735. 4°. *
- Codicem chartaceum COLUMELLÆ solius habet *Bibliotheca Regia Parisina*
IV. p. 282. & alium ib. & tertium ib. Chartaceos omnes.
- Exstant in COLUMELLAM notæ BEROALDI Bonon. 1514. & Parisiis editæ
anno 1529. fol. & 1533. fol. tum Lugduni anno 1535. 8°. Colon. 1538. 8°.
Paris 1543. 8°. quæ fere comparatoriæ sunt, & loca PLINII conferunt.
- Notæ JULII POMPONII FORTUNATI in eadem editione Paris 1533. fol.
exstant, & in editione Bononiensi anni 1494. Regiensi anni 1496. & Junita
anni 1521.
- Exstant & SCHOLIA CODRI anno 1521. 8°. apud Juntas edita, &
Parisiis anno 1529. 8°.
- Georgii MERULÆ ALEXANDRINI notæ fere cum BEROALDI notis reperiuntur.
- Johannis THIERRY satis copiose notæ ad editionem CLAUDII COTEREAU
accesserunt, ubi fusc de emendanda dictione agitur, variæ editiones & ana-
logi scriptores conferuntur, gallicæ subinde consuetudines & colendi agri ra-
tiones comparantur &c.
- Notas ubiores cum GESNERIANA editione PONTEDERA dedit & J. B.
MORGAGNUS. GESNERUS etiam suas variorum notas adjecit. Aliqua REINE-
SIUS adgit (e).

§. XXX. *Apion. Thessalus.*

Ad TIBERII tempora pertinet APION Grammaticus, vir eruditissimus, qui Anacampserotem descripsit (f). Medicamentum ad carbunculos APIONIS habet (g).

THESSALUS NERONI coœvus τετραδιάτονος scripsit (h).

§. XXXI. *Andromachus.*

ANDROMACHUS Archiater antidoto viperas & opium addidit, compositionem (i) NERONI dicavit, citante jam GALENO, & ejus miscelæ compositionem, atque plantas, quas recipit, elegiaco poemate descripsit (k), nuper Noribergæ recuso. Multum a veteribus laudatur (l) & ad posteros transiit, & aliquot de ea theriaca libelli Arabum (m) exstant & Judæorum (n). M. S. apud T. GALE.

§. XXXII. *Apuleius.*

APULEIUS CELSUS Centuripinus Siculus, SCRIBONII præceptor, de re rustica (o) scripsit, a PALLADIO citatum opus, cuius in collectione CASSIANI BASSI aliqua fragmenta supersunt; ipsum opus interiit, & quæ de herbis cum APULEIO PLATONICI nomine supersunt, longe deterioris sunt seculi. Librum de arboribus citat SERVIUS in *Georgica*. Huic APULEIO libellum MUSE de botanica tribuit MONGITORE, sed is senioris utique ævi est.

§. XXXIII. *Scribonius Largus.*

SCRIBONIUS LARGUS librum suum *de compositione medicamentorum* C. JULIO CALLISTO, celebri CLAUDII (p) liberto, inscrisit, quem etiam imperatorem in Britannica expeditione (q) comitatus est, Deumque (r) suum vocat. Theriacam citat, junior ANDROMACHO (s). Dicitio non est ad saporem seculi argentei,

(f) PLIN. L. XXIV. n. 102.

(g) GALEN. Compos. sec. gen. L. VI.

(h) CÆL. L. III. c. 17.

(i) GALEN. ad PISONEM de theriaca c. 5.

(k) Exstat in GALENI antidot. L. I. c. 7.

(l) GALEN. ad PISONEM de theriaca c. 5.

(m) Ketab al tariak akbar, & libellus Muaffac albagdadi HERBELOT. bibl. orient. p. 966.

(n) Abu Jacob Soleman al Israeli ibid.

(o) p. 94. ubi ejus antidotum citat.

(p) Ea epistola cum MARCELLO prodiit p. 22. non bene.

(q) C. 43.

(r) C. XI. p. 43. ed. RHODII.

(s) C. 43. plures habet, nullam quidem ANDROMACHI.

argentei, ut J. CORNARIUS (*t*) & CAGNATUS putaverint, SCRIBONIUM Græce scripsisse, ejus vero opus latine versum esse deteriori aliquo ævo. Sed ad ea argumenta MARSILIUS CAGNATUS respondet (*u*) & RHODIUS (*x*). Et epistola ad CALLISTUM, si PLINIO indigna fuerit, nimis terfa tamen est, quam a MARCELLI tempore exspectes.

Botanices studium omnino apud eum virum aliquod fuit, nusquam enim se in Italia trifolium bituminosum ait reperisse (*y*), nisi circa Lunæ portum.

Ad singulum etiam morbum simplicia ab initio medicamenta indicat, deinde composita. Horum multa GALENUS recepit, intercedit autem plurimum superstitionis, et si SCRIBONIUS passim ad suam experientiam provocat. ASCLEPIADEM plurimum citat. Symphytum ait alii Gallicum vocari (*z*). Chameleæ folia adversus hydropem adhibet (*a*). Ιτεαρ βοτανη Vettonicam vertit. Trifolium (*b*) bituminosum pro alexipharmaco habet (*c*). Desinit in venenatis cicuta, opio, alterco, coriandro, aconito, dorycnio, ixia, ephemero, fungo, cum eorum remediis.

Multa ejus viri medicamenta ad posteros transierunt, ut arteriaca (*d*), antidotai (*e*), remedia ad ozænas (*f*), emplastrum discutiens (*g*).

Editiones sunt, Basileensis anni 1528. fol. & 1529. 8°. ad codicem a RUELLIO e tenebris erutum. Cum Principibus Medicis recusus est; ejusdem primaria editio est Patavina anni 1651. 4°.* cum notis J. RHODII, & Lexico SCRIBONIANO. RHODIUS plantarum equidem non gnarus fuit, multa tamen collegit, ad historiam, antiquitates & aliorum scriptorum parallela loca spectantia.

§. XXXIV. Varii.

BESTINUM (scilicet VESTINUM) saepe citat ARETÆUS, ejusque laudat pharmacum δια φυσαλλιδων, ad urinam ciendam (*h*), & θηγαναιρ βησινου (*i*).

K 3

PHILO

- (*t*) Præf. ad MARCELLUM.
- (*u*) Var. obf. lect. III. c. 14.
- (*x*) A principio.
- (*y*) C. 43.
- (*z*) C. 21.
- (*a*) C. 34.
- (*b*) C. 39.
- (*c*) C. 43.
- (*d*) Ex ASCLEPIADE GALENUS Compos. sec. loc. L. VII.
- (*e*) Ibid. L. IV.
- (*f*) L. III.
- (*g*) GALEN. Compos. med. sec. gen. L. VI.
- (*h*) Cur. diut. I. c. 13.
- (*i*) Ibid. I. c. 4. II. c. 5.

PHILO antidotum, quæ etiam nunc superest, ænigmaticis versiculis descripsit. Eam opium ingreditur, sed & Euphorbium (k). Laudat tamen GALENUS (l). Collyrium CELSUS habet (m).

§. XXXV. Aretæus.

Non omittenda videtur memoria viri inter medicos Græcos principis, eloquentis, ornata dictione, judicio accurato, ordine, superiores meliori excellentis. Ipse ille illusor medicorum L. a CAPOA magni fecit ARETÆUM (n). Romæ vixisse omnia denotant, qui garum (o), viuum surrentinum, fundanum, falernum & signinum (p) citet, & far thyrrenum (q).

Post ANDROMACHM scripsisse putas ex frequente theriacæ seu bestiariæ (r) compositionis citatione, & ejusdem antidoto δια βεστα.

Non post GALENUM vixit, tum quod eo ævo Pneumatica secta fere extincta fuerit, quam ARETÆUS secutus est; tum quod in Euporistis Drosocordis citetur, ANDROMACHO dicatis, quorum Archiatrorum etiam qui junior fuit, tamen ante GALENU vixit. A paucissimis veterum citatur, nunquam a GALENO, a PAULO mutato nomine (s), ut tamen adgnoscas, ab AETIO passim. Inde conjectura HUXHAMI, ARETÆI opus esse ARCHIGENIS, cum ex eō scriptore passim apud GALENUM aliqua citentur, quæ reperiantur in ARETÆO (t). Ipsa dictio melior est, quam posteriori ævo fuerit.

Ad rem herbariam facit, ut HIPPOCRATES, ob plantas nempe, quas citat, medicas: ut Acaciæ & Hypocistidis succum (u), Anethum in gonorrhœa præstans remedium (x) & την γυτην (y): Malabathrum folium Indicæ arboris (z), cinnamomum, si quis ejus copiam habeat (a), argumento eo ævo rarum fuisse. Φυσαλλιδων (b) pharmacum ad urinam pellendam optimum; ασιρε
καρτα

(k) GALEN. Compos. medic. sec. loc. L. IX. OEIBAS Syn. III. [ARETÆUS L. II. c. 5. MYREPSUS n. 242. 243.]

(l) Ibid. L. VII.

(m) Ibid. L. VI. c. 6.

(n) Parere I. p. 319.

(o) Cur. acut. I. c. 2.

(p) Ibid. II. c. 3.

(q) Ibid. II. c. 2.

(r) ή πυξιδη δια θηρων Cur. diut. I. c. 4, ή δια σχιδων ἐπτεταν Cur. diut. II. c. 5. Agritæsi ex viperis Cur. diut. II. c. 13. &c.

(s) Cappadox ARETIUS L. IV. c. 1.

(t) Of fevers pref. p. IX.

(u) Cur. acut. II. c. 2.

(x) Gur. diut. II. c. 5.

(y) Ibid.

(z) Cur. acut. II. c. 10.

(a) Ibid. II. c. 7. & 10.

(b) Cur. diut. I. c. 13.

καρπα λευκα ad hæmorrhagiam (c) hic reperias. Validis remediis etiam utitur, contra seculi morem, ut coeco gnidio, cucumere sylvestri, thapsia (d), seniine rutæ sylvestris acerrimo (e). Habet etiam plantas alibi vix reperendas, *σινωρα* (f), quam cum cumino & ruta conjungit, & cuius decoctum commendat, tum *λημυρισιδα* (g) & *υδαγ* (h).

Editiones, Commentarii & viri historia alias dicentur; sufficit Leidensis anni 1731. fol.* Codex M. S. chartaceus exstat in *Bibliotheca Regia II.* p. 462. sed 16. seculi.

§. XXXVI. *Pedacius (i) Dioscorides, Anazarbeus (k).*
Alius (l) a Dioscoride Phaca (m).

PEDACIUS botanices Græcanicæ princeps auctor, NERONIS ævo (n) vixit, tum quod librum parabilem ANDROMACHO inscripserit, tum quod LECA-
NIUM (o) (LICINIUM) BASSUM (p) citet, tamquam AREI (q) sui amicum, tum quod a PLINIO & citetur (r) & exscribatur. PLINIO juniores fuisse, & ad tempora HADRIANI pertinere, argumento Iberidis a DEMOCRATE inventæ CIGALINUS (s): addunt Nervam demum Anazarbam condidisse, quæ prius Cyinda dicta sit (t), ut non possit Anazarbeus homo ante NERONEM vixisse. Sed ad ea responsum est abunde (u).

Clarissimus Medicus fuit (x), & ea occasione per Europam & Asiam peregrinatus est. Plantas breviter descripsit, ut aliquando adgnoscas, alias minime; signa enim ex colore, magnitudine, surculis, exque comparatione cum aliis plantis fere sumpta in solis vulgaribus plantis sufficiunt, & raro. Quare immensæ

(c) *Cur. acut.* L. II. c. 2.

(d) *Cur. acut.* I. c. 2. *diut. cur.* II. c. 4.

(e) *Cur. acut.* I. c. 7.

(f) *Ibid.* II. c. 5.

(g) *Ibid.* I. c. 2. *Adarce vertunt.*

(h) *Ibid.*

(i) Aliis PEDANIUS, & ita habet codex princeps Vindobonensis LAMBECIUS p. 591.

(k) GALENUS, STEPHANUS, Tarsensis MYREPSO.

(l) MARS CAGNAT. l. c.

(m) A lentiginibus dicto SUIDAS III. p. 574. qui cum nostro confundit, & cum eo J. BERNIER hist. p. 85. Alexandrinum vocat PAULUS L. IV. c. 24.

(n) Ante CHRISTUM natum LAMBECIUS l. c. p. 559. ob AREUM AUGUSTO familiarem, sed repugnant nomina LICINII BASSI, ANDROMACHI &c.

(o) LECANII exstat siccans GALEN. Compos. sec. gen. L. V.

(p) Præf. L. I.

(q) GALEN. Compos. sec. gen. L. VI.

(r) De hæmatite. Voces nempe DIOSCORIDIS repetit, & nuperum auctorem ita ait reliquisse.

(s) Patr. plin. L. I. II. & M. CAGNAT. l. c.

(t) CIGALINUS l. c. L. II. SUIDAS p. 163. MARSIL. CAGNAT. L. II. c. ult.

(u) SALMASIUS Exerc. Plin. c. 30. FABRIC. bibl. L. IV. p. 90.

(x) STEPHANUS in voce *Anazarba*.

immensæ de plantis DIOSCORIDIS lites extiterunt, quas denum desperatio composuit. Deinde vires medicas empirico modo tradit, nullo causarum aut temporum discrimine addito; & signa plantarum passim, & remedia ex NICANDRO sumvit. Vires medicas numerosas adniendum recensuit, & quibus ægre eventus satisfecerit. Ordo vix ullus est, numerus plantarum initur ad 600. Libri quatuor priores fere simplicia medicamenta tradunt, quintus varia vina medicata, primus olea & unguenta. Auctor ipse quinque libros numerabat, tum GALENUS, sic in sua editione SARACENUS: Sextus liber plerarumque editio-
num ab eodem *Alexipharmacorum* nomine & *Theriacorum* venit. Venenorū titulo etiam plantæ aliquæ comprehenduntur. Eosdem libros PHOTIUS vide-
rat, qui *septenos* numerat (y), *octo* (z) alii, & plurimi sex, exclusis
venenatis (a), pauci novem (b), & quinque (c), & septem (d) unice ob alter-
initos numeros. *Notha barbara*, & *paradoxa varia* SARACENUS recidit.

Utcunque vero hæc se habent, nemo tamen botanicorum famam & aucto-
ritatem DIOSCORIDIS adtigit (e). Eum perfectissime de medicamentis scripsisse,
& plenissime, ipse GALENUS (f) fatetur, etsi passim eum carpit (g), quod
vim vocum ignoraverit. Ex eo PLINIUS hausit, deinde GALENUS (h), &
ORIBASIUΣ (i), & SERAPIO (k), & tota posteritas. Arabes eum in suam
linguam verterunt (l) & ubique exscriperunt (m). Ipsi Maurorum medici
plantas suas ex DIOSCORIDE (n) discunt. Multo etiam frequentiores com-
mentatores, versiones, & editiones expertus est, quam ullus præterea rei
herbariæ scriptor. Laudes etiam LEONARDI a CAPOA meruit (o).

Ejus passim medicamenta ad posteros descenderunt, ut ad oculos (p)
pulvis (q), gleucinum (r), remedium ad ulcera chironia (s), ad carbunculos,
quod

(y) p. 400. 401. tum ORIBASIUΣ L. IV.

(z) IDEM PHOTIUS. Cod. M. S. Paris 2224.

(a) DROSC. ALDI. 1518. & 1495. Editiones RUELLII, MATTHIOLI.

(b) BIBL. MEDICINA.

(c) Cod. M. S. Bibl. Paris. II. n. 2179. 2180. 2182. 2183. 2185. & HERMOLEUS & CORNARUS.

(d) Bibl. Leid. ORIBAS synops. L. IV. CORNARUS.

(e) Vide judicium, certe peritum, PHOTII, qui DIOSCORIDEM omnibus aliis de herbis
scriptoribus præfèrit p. 400. 401.

(f) Simplic. facultat. L. VI. c. 1. Compos. sec. gen. IV. c. 2. Antidot. L. I.

(g) Simplic. facultat. L. XI.

(h) SPIGEL L. II. c. 17.

(i) GESNERO jam notante, CORDUM & SPIGELIO.

(k) GESNER. I. c. præf. ad CORD. TRAG.

(l) HURRELOT. bibl. p. 568. Ibn Galgal Reiske.

(m) EBN BEITHAR apud HERRELOT. p. 297. addit valde enim laudasse ABUZARAGIUM.

(n) SHAW. travels p. 263. ex editione MATTHIOLI.

(o) Par. I. p. 318.

(p) Cataplasma AET. II. L. III. c. 96. &c.

(q) MYRIEPSUS pulv. 36.

(r) GALEN. Compos. sec. gen. L. VII.

(s) L. IV.

quod AREO ASCLEPIADI tradidisse dicitur (t), arteriacum (u), adipson (x); catapotium ad exusta (y). Varia ad comitialem morbum ex DIOSCORIDE AETIUS exscribit (z) & ad febres, si noster est.

Opera omnia græce & latine edita sunt, cura J. Antonii SARACENI Lugduni anno 1598. fol. * quæ editio reliquis omnibus præfertur, tum Parisiis anno 1549. 8°. cum Jacobi GOUPYLI castigationibus (TREW) ex interpretatione RUELLII, FALC. &c.

Libri VI. de materia medica Græce apud ALDUM anno 1495. fol. cum titulo prodierunt πεδακιου διοσκοριδους περι υλης ιατρικης λογοι εξ, περι ιοβολων ετιω και περι λυστων εκμειαν, cum NICANDRO. Porro Venetiis 1518. 4°. ex HOTTON. 4°. & ex FREYTAG 8. continet L. VI. de mater. medica tum de animalibus venenatis, & de curatione ab iis percussorum, & indicem plantarum animalium dictorum DIOSCORIDI, & carmina, quæ edidit RENTORFIUS. Inde Basileæ 1529. 4°. * edente JANO CORNARIO cum titulo ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ περι υλης ιατρικης ΙΑΝΟΥ του ΚΟΡΝΑΠΙΟΥ cum indice & libro de venenatis animalibus, & cum notis fragmentis.

Interpretes latini sunt, antiquus auctor ignotus & semibarbarus; tum Hermolaus BÆRBARUS, Marcellus VERGILIUS, Johannes RUELLIUS & Johannes CORNARIUS.

Latine ergo DIOSCORIDES primum prodiit Coloniæ anno 1478. fol. SEGUIER. tum porro Romæ anno 1492. fol. (a)

Lugduni anno 1512. fol. parv. vel 4°. maj. * Titulus hic est DIOSCORIDIS . . virtutum simplicium medicinarum Liber capita 717. continens cum additionibus Petri PADUANENSIS. EJUSDEM DIOSCORIDIS de naturis & virtutibus aquarum; litteris Gothicis, ordine alphabetico.

Venetiis anno 1516. fol. cum interpretatione & corollario Hermolai BARBARI L. V. & J. B. EGNATII adnotationibus. Versio HERMOLAI ad PLINII saporem facta, verbis DIOSCORIDIS minus respondet.

J. RUELLIO interprete prodierunt DIOSCORIDIS L.VI. Parisiis anno 1516. fol. RIV. apud H. STEPH. tum anno 1537. 8°. anno 1542. 8°. ex notis meis, Basileæ anno 1532. 8°. TOURNEFORT. Venet. anno 1527. 8°. LAMBEC. Parisiis anno 1537. 8°. OSB. 1549. 8°. &c. cum Jac. GOUPYLI castigationibus & textu græco FALC. Lugduni anno 1543. 12°. LAMBEC. ib. anno 1547. 12°. 1550. 8°. GESNER. 1552. 8°.

Hæc

(t) L. VI.

(u) Compos. sec. loc. L. VII.

(x) OR. SAS Syn. L. IV. & VII. c. 39.

(y) IDEM ibid. L. III. IV.

(z) L. VI.

(a) Forte, TREW,

Hæc RUELLII versio reliquis solet præferri; & cum adjectis H. BARBARI annotationibus prodiit Argentorati anno 1529. fol. * Porro cum iconibus & notis GUALTHERI HERMENII RYFF, & J. LONICERI Marpurgi anno 1543*. Cum Euricii CORDI *de simplicibus judicio*, & GESNERIANIS herbarum nomenclaturis, cumque Valerii CORDI adnotationibus & figuris EGENOLPHIANIS Frankfurt 1549. fol. * LONICERUM parvi fecit GESNERUS.

Marcello VIRGILIO interprete Florentiæ prodiit anno 1518. fol. * Latine anno 1523. fol. LAMBEC. & Basileæ anno 1532. 8°. cum motborum indice, ad quos medicamenta enumerantur. Græce & latine Coloniæ anno 1529. fol. * MARCELLUS botanicus non fuit, & multus est in reprehensione HERMOLAI. Commentarii copiosi sunt, & pleni antiquorum librorum lectione, stirpibus tamen ignotis revelandis non conferunt.

Vertente J. CORNARIO. PED. DIOSCORIDIS *de materia medica* L. V. J. CORNARIO interprete. Ejusdem *de bestiis venenis & lethalibus medicamentis*. L. II. eodem interprete Basileæ anno 1557. fol. Notæ fere ad vocum significationem & proprietatem pertinent.

Ex editione P. A. MATTHIOLI, quæ fere est RUELLII, latine Venet. anno 1554. fol. * cum iconibus parvis absque notis; 1558. fol. cum figuris, & apologia; Lugduni anno 1554. 16°. * 1562. 4°. cum iconibus & apologia adversus AMATUM, indice curativo, & notis. Princeps editio est Veneta anni 1565. fol. * & 1583. fol. 1604. fol. Prodiit etiam Lugduni anno 1554. 12°. Venetiis anno 1569. 12°.

Italice, interprete Fausto di LONGIANO Venez. anno 1542. 8°. SEGUIER.

M. Antonio MONTIGNANO interprete Firenze anno 1545. 8°. SEGUIER. 1547. 8°. TREW.

MATTHIOLO edente cum ejus notis Venetiis anno 1548. 4°. GUNZ quæ editio II. dicitur, tum anno 1549. 4°. absque figuris, anno 1555. fol. LAMBEC. anno 1563. fol. 1570. fol. 1584. fol. 1604. fol. 1711. fol. Giorn de letter Mantuæ 1549. 4°. cùia figuris plantarum & animalium HOTTON. Lugduni 1562. 4°. TREW.

Hispanice, Dioscoride de la materia medicinal y de los venenos mortíferos traducido en la lingua Castillana per el D. Andreas de LAGUNA Antverp. anno 1555. fol. LAMBEC. Salmanticæ anno 1563. fol. FALCONET 1570. fol. HOTTON. B. THUAN. Madrit anno 1560. fol. SEGUIER. Valentia anno 1636. fol. BURETTE, anno 1695. fol. Madrit anno 1733. fol. ex not. Figuras LAGUNA addidit. Illustratus & valde auctus curante SUAREZ de RIBERA Madrit 1752. fol. 2 Vol.

J. JARAVA *historia de las Jervas y plantas sacada da DIOSCORIDES Anazarbeo y otros autores* Antverp. anno 1557. 8°. BURETTE.

Gallice,

Gallice, par *Martin MATHEE* anno 1553. fol. SEGUIER. anno 1559. 4°.
1580. 4°. B. RIV. Ex editione MATTHIOLI par *Antoine du PINET* Lugduni
anno 1561. fol. & par *Jean des MOULINS* Lugduni anno 1572. fol. 1573. fol.
1579. fol. 1580. fol. 1619. fol. 1642. fol. 1656. fol.

Germanice, durch J. DANZ von AST Francofurt anno 1546. fol. TREW.
quo anno DANZIUS obiit.

Ex editione MATTHIOLI versi a *Georgio HANDSCH* Prag. anno 1563.
fol. a *Joachimo CAMERARIO* recusa Francofurt anno 1586. fol. BASS. Catal.
1590. fol. ib. 1598. fol. 1600. fol. SEGUIER. anno 1610. 1611. 1614. fol.
1626. * cum iconibus GESNERIANIS. Revidit postremas edd. Petrus UFFENBACH.

Bohemice, ex versione MATTHIOLI, reddit a *Thaddeo HAGEK* Pragæ
anno 1562. fol. * cum magnis figuris.

J. B. EGNATII in Dioscoridem annotamenta, cum H. BARBARI corolla-
riis prodierunt Venet. anno 1516. fol. & vix ullius sunt momenti.

In DIOSCORIDEM exstant commentarii *Hermolai BARBARI* Cardinalis &
Patriarchæ Aquilejensis L. V. Hagenoæ anno 1518. fol. TREW. Venetiis anno
1516. fol. quæ prima in titulo dicitur editio, Coloniæ anno 1530. fol. * Basileæ
anno 1534. 4°. Diligenter veteres collegit, in natura ipsa non perinde versatus.

Cornelium PETRI dicemus.

Leonhardi FUCHSII adaptatio in Dioscoridis historia Argent. anno 1543.
fol. BLIV.

Johannis LONICERI scholia nomina tradunt hebraica & germanica, vide edi-
tionem anni 1543. fol. *

Andreae a LACUNA adnotaciones Lugd. anno 1554. 12°. LAMBEC. &
Commentarii hispanice anno 1552. fol. Exstant etiam in editionibus, quas
diximus. Innumeras plantas raras dicitur delineatas dedisse, in titulo editionis
Salamanticensis, & multos RUELLII errores gloriatur se correxisse, ex fide ve-
tustissimi cordicis.

Amati LUSITANI primum exegemata, cum nomine *Roderici de CASTELLO*
ALBO, in duos priores libros Dioscoridis, Antverpiæ prodierunt anno
1536. fol. Inde in totum opus, Enarrationes in Dioscoridem de materia me-
dica Argent. anno 1554. 4°. TREW. LAMBEC. Venet. anno 1553. 4°. 1557. 4°.*
& Lugd. anno 1558. 8°. cum notis CONSTANTINI & iconibus HOTTON. AMATUS
fere Galenum, & sequaces legit, & Arabes, nomina nupera quatuor linguarum
adjecit, loca tamen natalia aliqua hispanica addidit & italica.

Anonymi adnotaciones breves singulis DIOSCORIDIS capitibus adjectæ & aliquæ icones Lion anno 1550. 8°. GESNER. Eadem redeunt in editione anni 1552. 8°*. Auctor DALECHAMPIUS ex GALENO & MATTHIOLO sua sumptissime fatetur, & icones nonnullas adjecit, triginta vero & sex novas ad calcem.

J. Cosmæ HOLZACHII adnotaciones in Dioscoridem Lugd. anno 1556. 12°. BUMALD.

Roberti CONSTANTINI adnotaciones Lugd. anno 1558. 8°. eruditæ eæ.

Valerii CORDI adnotaciones Argent. anno 1561. fol. quæ prius dictæ sunt, nunc auctæ & emendatæ.

Antonii PASINI observationes anno 1592. 4°. dicemus. Titulum lego in CLESSII elenco annotazioni & emendazioni nella traduzione del ANDREA MATTHIOLI de cinque libri de Dioscoride Bergamo 1593. 4°.

J. Ant. SARACENI scholia cum operibus edita, diversas lectiones, emendationes, comparationes aliorum auctorum continent, herbarum non periti viri.

Nicolai MAROGNÆ in caput de AMOMO Basil. anno 1608. 4°.

Jacobi & Pauli CONSTANT notæ in Dioscoridem Poitiers anno 1628. fol. SEGUIER.

Sed etiam *Bartholomæi MARANTÆ* methodum huc referas & *Textoris l. de Differentiis*, & REINESIUM (b), & J. MANARDUM in epistolis, & alios ejus ævi Cl. Viros.

Huc etiam *Antonii STUPANI Rhæti simplicium medicamentorum facultates ex DIOSCORIDE* Lugd. 1561. 16°. cum iconibus MATTHIOLI.

Hieronymus BAGOLINUS Veronensis, DIOSCORIDEM latine verterat, eaque versio apud RHODIUM exstabat (c). Verterat etiam GASPAR GABRIELI (*).

Sed etiam *Johannes RAZENDITA paraphrasm* in DIOSCORIDIS librum de materia medica scripserat, quæ erat in bibliotheca Michaelis CANTACUZENI (d) & Michaelis PSELLI paraphrasis in bibliotheca Manuelis EUGENII, cuius partem additur anno 1570. prodiisse (e). NICANDRI Paraphrasis bis exstat in B. Escurialis.

Notas manu GUILANDINI scriptas, FALCONETUS possidebat (in catal. Bibl.). SALMASIUS commentarios in DIOSCORIDEM paraverat, GUIDONI PATINO dictos. LAURENTIUS GRYLLUS in itineribus plantas diligenter legerat, & commentarios in DIOSCORIDEM inchoaverat GRIENWALD.

Post

(b) In var. lection.

(c) In SCRIBONIUM p. 175.

(*) In B. S. JUSTINÆ Patavii MONTFAUCON,

(d) VERDIER p. 62.

(e) IDEM p. 64.

Post hos commentarios (*f*) adeo numerosos, tertia forte pars plantarum DIOSCORIDEARUM ignoratur. In secundo libro, quo notissimæ plantæ & olera continentur, 25. reperi de 102. speciebus, quæ vel omnino ignotæ sint, vel dubiæ. Nempe solus inter interpres MATTHIOLUS, & hactenus RUELLIUS, plantarum periti fuerunt, quorum prior multa equidem emendavit; reliqui scholastici & litterati fuerunt, qui herbas ipsas non legerint. Sed etiam MATTHIOLUS ipse, & RUELLIUS, vixerunt tamen in climate frigidiori, magisque occidentali, a calidis regionibus longe diverso, in quibus DIOSCORIDES suas plantas plerasque legit, ut ex variis plantis adparet, quas pro spontaneis recensent, cum sint calidiorum regionum propriæ. Etiam nunc desideratur Commentator, qui easdem, quas DIOSCORIDES, regiones percurrerit, plantasque in classico solo lectas, cum descriptionibus Cl. Viri comparaverit.

Huic desiderio satisfactum foret, si aliqua lux ex iconibus adfulgeret, quæ in pervetus codicibus DIOSCORIDIS supersunt. Dicitur codex cum bonis figuris Neapoli (*h*) exstare; alias in Bibliotheca LEIDENSI interprete HONAIN & STEPHANO. ANTONIUS MUSA BRASSAVOLA in antiquo DIOSCORIDE herbulam depictam vidit, quæ posset esse Caryophyllata (*i*). Alius codex Parisiis supereft (*k*), plusculi Vindobonæ, & inter eos splendidus codex Julianæ ANICIAE, quæ de AUGUSTA familia fuit, & ANASTASII DICORI JUSTINIQUE tempore vixit (*l*). De eo codice fusissime (*m*) LAMBECIUS egit, de quo viro justa querela est, quod ornamenta nulli (*n*) usui futura, & pavonem (*o*) sculpi curaverit, omnibus notum, plantarum iconem nullam. Quæ equidem apud DODONÆUM reperiuntur icones, spem magnam non faciunt. Aconitum LYCOCTONUM codicis Augusti alliariae simile pingitur foliis urticæ, quæ oportueret esse Platani, ut descriptioni responderet (*p*). Sic rudis est figura Alyssi, ex eodem codice descripta, foliis utcunque, floribus valde obiter expressis (*q*). Tuberraria in antiquo codice herbario misere depicta repetitur a C. AVANTIO (*).

Codex ille Cæsareus, opus DIOSCORIDIS, ab incerto auctore in alphabeticum ordinem reformatum, continet (*r*). Ejus generis alias (*s*), sed minus

L 3

splen-

(f) De commentatoribus DIOSCORIDIS GESNERI judicium exstat in præf. ad CORDUM.

(h) MONTFAUCON diar. italic.

(i) Exam. p. 274.

(k) MONTEAUCON diar. italic. SALMAS. ad SOLIN. p. 359. Bibl. Parif. II. n. 2179. add. excerpta e DIOSCORIDE de animalibus & plantis cum figuris II. n. 2294.

(l) LAMBEC. L. II. p. 572.

(m) L. II. c. 7.

(n) Repetito apud NESSELIUM M. S. Græc. Med.

(o) Is quidem pulchre delineatus, multa de plantis bona promittit.

(p) Pemptad p. 439.

(q) Apud FRANK. veronica theiz.

(*) Coen. Fier. p. 153.

(r) LAMBEC. p. 592.

(s) p. 599.

splendidus in eadem Bibliotheca servatur. Codex secundum alphabeti ordinem dispositus, cum l. de theriacis Parisiis exstat (t). Sed etiam recti ordinis codex (u) in ea bibliotheca reperitur. In *vaticana* etiam quatuor nisi fallor (x): alii tres in B.S. Marci: alii in *medicea bibliotheca* codices M. S. exstant, tum in Parisina, in libros octo & capita 1011. distributus cum indice (y) seculo scriptus XIV. Alius, librorum quinque, seu excerptorum ex iis libris, & lexico vocum botanicarum & ad rem jatricem pertinentium seculi XV. (z) Iterum plenum opus librorum V. de materia medica, librorum duorum de theriacis & alexipharmacis, & de venenato & rabido cane (a). Alius iterum pleni operis a DEMETRIO TRIBOLE seculo XV. accurate descriptus (b) cum indice: iterum alius totum operis, ut paulo prior (c), & aliis imperfectus a PETRO PADUANENSI elucidatus (d), & aliis ab eodem elucidatus (e) seculi XIII. & duo alii latini (f). Exstabant etiam in VOSSI bibliotheca duo codices. Alius Patavii redigeretur, alius erat in PELISSERII bibl. Exstebant codex DIOSC. de materia medica in bibliotheca Michaelis CANTACUZENI (g), & onomasticon botanicum ex DIOSCORIDE (i), & excerpta ex DIOSCORIDE, CRATEVA & GALENO (k). Tractatus herbarum DIOSCORIDIS, PLATONIS & GALENI valde nuperus in Parisina (l), & ex DIOSCORIDIS, GALENI & CRATEVÆ scriptis in ordine alphabeti codex (m). Iterum excerpta ex DIOSCORIDE (n) & denuo aliqua Ejus de plantis & animalibus (o), ibidem.

Pars etiam DIOSCORIDIS Libri nempe primi, & capita prima 26. secundi cum græcis scholiis marginalibus Viennæ exstant (p). Alius codex librorum quatuor absque primo, secundo mutato, antiquus seculi X. literis semi arabicis, in Ægypto ut videtur scriptus, cum nominibus arabicis & notis græcis & arabicis (q), ibid.

(t) Bibl. Reg. II. n. 2184. nuperus & seculi XVI.

(u) LAMBEC. p. 597. 598.

(x) REDUS & B. Medicea.

(y) II. n. 2224.

(z) II. n. 2180.

(a) II. n. 2185.

(b) II. n. 2182.

(c) II. n. 2183.

(d) Latine IV. n. 6820. seculi XIV.

(e) Itid. IV. n. 6819.

(f) IV. n. 6821. seculi XIV.

(g) VERDIER p. 62.

(i) p. 599.

(k) Ibid.

(l) Latine IV. n. 6822.

(m) Græce II. n. 2286.

(n) Græce II. n. 2294. de anim. & plantis cum iconibus & n. 2331.

(o) B. Thuan. 441. 8. græce.

(p) Nessel p. 25.

(q) B. Paris. II. n. 2179.

ibid. Alius codex mutatus in Parisina (r). Αντιφαρμακων codex exstat in bibliotheca medicea (s).

Cæterum dum de principe Græcorum de re herbaria scriptorum ago, licet meam de peritia ejus gentis in stirpium historia sententiam dicere. Gens ingeniosa non apta erat ad lentam rerum naturalium contemplationem, sequebatur summa rerum, neque numerum inibat partium, neque mensuras, neque demum figuræ curiose definiebat. Vix quærebat quidquam, præter stirpes in medicina utiles, aut ad artes aliquas necessarias. Non undique ignorabat generum dignitatem; plura Gerania, plures Ranunculos DIOSCORIDES adgnoscebat. Verum Græci minime exhauserunt naturæ dvitias, quas in sua possimum patria possidebant immensas, si Olympos suos, frigidissimos, cum calidis insulis Archipelagi pari studio expilassent. Quare, ut justi simus, Græcorum botanica peritia ita non æquavit nuperam illam Europæam peritiam, ut etiam a Chinensium, Japonenfium, & Benjanorun industria superetur. Legere tamen decet hos ipsos Græcos, quod ab iis potissimum speratae stirpium facultates ad nos descenderint, non valde mutatae.

§. XXXVII. Euporista.

Num genuinus liber sit, num spurius (t), disputatur: & ad istam sententiam LAMBECIUS inclinat. Cùm tamen AETIUS & ORIBASIUΣ (u) ex hoc opere loca frequenter citaverint, quæ DIOSCORIDI tribuunt, C. GESNERUS (x) & SARACENUS (y) malunt pro DIOSCORIDEIS habere. ANDROMACHO inscribuntur, & secundum partes corporis humani adfectas farraginem immensam citant medicamentorum, tum simplicium, tum compositorum, fere cum dosibus. Pluscula medicamenta simplicia hic exstant, quæ cum iisdem certe nominibus, in aliis libris non occurrunt, aliqua etiam nova, ut Moschus.

Hos EUPORISTON L. II. (z) Joh. MOIBANUS latine vertit. Græcum textum ex codice AUGUSTANO C. GESNERUS addidit, & eniendavit, versionem MOIBANI per obitum auctoris interruptam perfecit: utriusque etiam viri notæ accesserunt, quibus loca parallela continentur. Prodierunt Argent. anno 1565.80.* & a SARACENO recusa sunt cum nonnullis suis scholiis.

Alphabetum empiricum s. DIOSCORIDIS & STEPHANI Atheniensis de remediis expertis librum ordine alphabeticō scriptum citat & edidit CASPAR WOLF (a) Tiguri 1581. 8°. Ejus codex exstat in Parisina bibliotheca (b).

§. XXXVIII.

(r) II. n. 2287.

(s) Della viper. p. 23.

(t) p. 565.

(u) WIGAN.

(x) In præf. & in epistola ad MOIBANI editionem.

(y) In præf.

(z) In M. S. titulus erat περὶ απλῶν φαρμακῶν.

(a) BURSTTE.

(b) II. n. 2181.

§. XXXVIII. *Erotianus vel Herodianus.*

Cum AUCTOR opusculum suum ANDROMACHO inscriperit, hujus ævi fuisse necesse est; HERODIANUM verum nomen esse FABRICII (c) est suspicio.

EJUS των πάρα ιπποκρ. λεξεις primum Græcc ab Henrico STEPHANO sunt editæ anno 1564.* Deinde latine conversæ a Bartholomæo EUSTACHIO cum eruditis notis Venet. anno 1566. 4°. recusæ denique, & cum FOESII *, & cum CHARTERII HIPPOCRATE.

Brevis libellus est, & alphabeticus. Habet intermista botanica, ut de καμμαρω locum, a GALENO citatum, veneno frigido, de ορεμβηιω, quod sit sicutum Cicutæ nomen. Notas adjecit Henricus STEPHANUS.

Codex exstat M. S. in Bibl. Parif. II. n. 2177. cum emendationibus, sed nuperus omnino.

§. XXXIX. *Scriptores aliqui a Plinio citati.*

Antonius CASTOR Græcus, alias a Regis DEJOTARI genero, AUGUSTI fere tempore de plantis aliqua volumina edidit (d). Idem centesimo anno major plerasque herbas in horto colebat, PLINIO teste (e), quarum rariores aliquas ipsi demonstrabat (f). Hoc primum exemplum est horti botanici. Neque unicus fuit. Negat enim PLINIUS Meum in Italia nasci (g), nisi apud medicos, & vivere in Italia piperis arborem (h) & Casiam. Duo CASTOR distinguebat Marrubia, album & nigrum (i). Radicis ferulæ succum oculorum claritati (k) conferre docebat, oxymyrsinen myrti foliis acutis Ruscini vocabat (l). Hunc puto esse *Antonium* (m) herbarium (n) & pharmacopollam (o), quem GALENUS paſſim laudat (p), & cuius medicamentum ad capitis dolores recenset (q).

Alius fuit ANTONIUS archiater, cuius ischiadicum medicamentum ORIBASIUΣ habet (r). Num MUSA?

EVAX,

- (c) L. IV. c. 36.
- (d) PLIN. L. XX. c. 68.
- (e) L. XXV. c. 5.
- (f) L. XX. c. 17.
- (g) L. XX. c. 23.
- (h) L. XVI. c. 59.
- (i) L. XX. c. 89.
- (k) C. 98.
- (l) L. XXIII. c. 83.
- (m) L. XX. c. 48.
- (n) GALEN. *Compos. sec. loc.* II. quem addit multa experientia clarum fuisse.
- (o) IDEM ibid. L. IX.
- (p) Ibid.
- (q) Ibid. L. II.
- (r) Syn. III.

EVAX, Rex Arabum, de *simplicium effectibus* ad NERONEM scripsit, PLINIO auctore: carmina vero, quæ exstant, cum ejus Regis nomine supposititia sunt, & ad MARBODÆUM Rhedonensem pertinent, qui obiit anno 1523. (s).

ANTIPHANES in *agroico* (t) raphanum dicit *πραπερίδιον*.

DAMION (n) aut DAMON Cyrenæus, de bulbis scripsit. Ad vulnera recentia muscum in aquis nascentem adhibebat (confervam) (x).

XENOCRATES, quem avorum suorum tempore vixisse GALENUS ait, huc possis referre. Vanum vocat GALENUS (y) & improbat, quod turpibus medicamentis & stercore humano usus sit (z). Ad ipsum potius, quam ad discipulum PLATONIS, referrem librum de *alimentis ex aquatilibus*, & loca PLINII ad rem herbariam spectantia, ut de *Gallidraga* (a) leucacanthæ simili, barbaro nomine, neque attico; de Asphodeli viribus medicis (b) ad lichenes, de diuretica vi scolymii (c), de coriandri vi, qua menses supprimit (d): porro malvas aniaras esse (e), solanum ad omnia mala valere (f), ad tertianam febrem utiliter pulegium olfieri (g). IDEM varia ejus medicamenta GALENUS receperit (h), quorum aliquibus addit se sœpe usum esse (i). Emplastrum Ejusdem album GALENUS adhibebat (k), XENOCRATEM paulo aliter theriacum composuisse (l) IDEM.

EUPROSIMUM & JULIUM de vini cura (m) solo nomine cognitos habemus, tum ARISTOGITONEM, qui anonymon herbam probat.

T. CASTRICIUM de laboribus hortensibus (n) PLINIUS passim exscripsit. Citatur etiam a GELLO (o).

MUCIANUS

(s) FABRIC.

(t) POLLUX p. 507.

(u) PLIN. L. XX. c. 48.

(x) PLIN. VALERIAN. L. III. c. 19.

(y) Separat XENOCRATEM PLINII a XENOCRATE GALENI GESNERUS.

(z) *Simplic. medicament. facultat.* L. X.

(a) L. XXVII. n. 62.

(b) L. XXII. n. 32. Eo argumento vincitur, novum esse auctorem, novum enim hoc morbi nomen est.

(c) L. XXII. c. 43.

(d) L. XX. c. 82. Hæ quidem manifestæ sunt fabulæ.

(e) L. XX. c. 84.

(f) L. XXI. c. 105.

(g) L. XX. c. 54.

(h) Sec. loc. III.

(i) *Compos. sec. gen.* L. V. sec. loc. III; *Antidot.* II. c. 102.

(k) *Compos. sec. gen.* L. I. c. 16..

(l) *Theriaca.*

(m) L. XXVII. c. 14.,

(n) L. XIX.

(o) L. II. & XI.

MUCIANUM de cultu vini & renovatione (*p*) IDEM nominat.

THEODORUS lichenes sanabat bulborum succo (*q*).

MNESIS *de opio* (*r*).

CÆSENNII Kepuria (*s*).

ACCIUS in Praxidico de femente (*t*).

OPION vel OFION de plantis (*u*), qui siser pro alexipharmaco & venereo medicamento habuit (*x*).

SURA MAMILIUS *de re rustica* (*y*).

AMPHILOCHUS *de cytiso* (*z*).

Huc potius referrem AESCHRIONEM, cuius medicamentum ex cancris exustis (*a*), adversus hydrophobiam, quadraginta diebus continuis fumebatur, certo effectu (*b*). Præceptorem suum GALENUS vocat (*c*).

LYCUM citat PLINIUS de atriplice (*d*). An idem fuerit, cuius plurima est apud ORIBASIUM mentio, passim etiam apud GALENUM, si idem est Macedo, QUINTI discipulus & SATYRI, qui ante GALENUM vixit. Multum plantis usus est, ut lini (*e*) & foenigræci semine in cataplasmate, aliis herbis in clysteribus (*f*), tum inter alvum subducentia (*g*). Ejus medicamentum purgans ad posteros pervenit (*h*), & ex frumento cataplasma (*i*). Clysteres dixit nutritios (*k*).

§. XL.

(p) L. XI. n. 17.

(q) L. XX. n. 40.

(r) L. XX.

(s) L. XIX.

(t) L. XVIII. c. 55.

(u) L. XX.

(x) L. XX. c. 17.

(y) L. XVIII.

(z) Confuse scripsisse ibid. n. 43.

(a) GALEN. *facult. med. simpl.* L. XI.

(b) Ibid. & *Compos. sec. gen.* L. I.

(c) Ibid.

(d) L. XX.

(e) ORIBAS. *Collect.* L. IX. c. 25.

(f) *Compos.* L. VIII. c. 25. tamen etiam auripigmentum & alumenum.

(g) L. VIII. c. 43.

(h) *Synops.* III.

(i) ARTIUS I. S. 3.

(k) ORIB. *Collect.* L. IX. c. 4. 34

§. XL. C. Plinius secundus.

Novocomensis (*l*), vir illustris & magnis functus imperiis (*m*), VESPASIANI familiaris, maxima cum cupiditate libros legebat (*n*), quorum duo millia hoc in opus se stipasse ipse testatur. Continuo enim libertum lectitatem audiabat, etiam in balneo, quantum ejus fieri poterat, & in adversaria referebat, quemque legislet. Ita nata est *Historia Mundi*, cuius libros XXXVII. satis integros possidemus. Eorum, qui a duodecimo ad XXVII. sequuntur, fere ad stirpium historiam pertinent. Eas ipsum voluisse sibi innescere (*o*), ex iis autem, quæ de plantis apud CASTOREM visis & sibi demonstratis (*p*) scribit, & de Moly longissima radice sibi ex Campania adlata (*q*). Aliam sibi ait cyclaminum demonstratam cognomine (*r*) Chamæcissum.

Parca (*s*) tamen vestigia sunt, ipsas plantas PLINIO cognitas fuisse. Numeras equidem aliquas & Romanis notas, neque Græcis visas plantas habet.

In universum stirpium historiam fere ex Græcis auctoribus habet, THEOPHRASTO etiam potissimum, & NIGRO, & DIOSCORIDE, aut certe ex iisdem fontibus, ex quibus DIOSCORIDES hausit. Cum vero ex nobilium Romanorum more lectorre uteretur, cuius vocem stilo sequebatur, factum est, ut ad fines soni græcarum vocum sæpe summo viro imposuerint, & marrubium pro porro (*περσιον* pro *περση*), hederam pro cisto posuerit (*κιτσον* pro *κιτσω*), & alia id genus. Quare ampla patuit seges iis, qui in PLINIO corrigendo delectati sunt, SALMASIO principi, tum LEONICENO, DALECHAMPIO, C. HOFMANNO, MANARDO, HESSO, DODARTO, PAULO aliisque.

Ipsæ, quas de plantis adfert, historiæ sunt ad modum fere DIOSCORIDIS, descriptio brevis per summa capita, tunc longa virium œconomicarum, medicatarum, & sæpe fabulosarum series: miraculis enim rerum delectabatur, cum tamen EPICUREAM sectam sequeretur, quæ nulla poterat admittere.

Cum DIOSCORIDEAS historias cum PLINIANIS conjungerem, istas plerumque breviores reperi & aliquanto deteriores. Pretium tamen hac in tota collectione summum est, quod innumera veteris sapientiæ vestigia conservaverit, quæ non alibi supersunt. Præter eum THEOPHRASTEA & DIOSCORIDI

M 2

DEA

(l) Ita fuse ostendit CIGALINUS *de vera patria PLINII SECUNDI prælection.* L. I. Comi ann. 1605. 4^o. & ut puto BASILIUS PARAVICINUS Com. 1601. 8^o. FALCON,

(m) VESPASIANO suo opus suum inscribit.

(n) NEPOS in epistola.

(o) Pleraque se vidisse L. XXV. n. 5.

(p) Piperitin sibi demonstratam esse. L. XX. c. 66.

(q) L. XXV. c. 8.

(r) L. XXV. c. 69.

(s) Pro herbaria peritia PLINII CIGALINUS audiri potest Lect. II. & contra eam LEONICENUS.

DEA monumenta plurima alia collegit. Huc referas chartæ Ægyptiæ (*t*) fabricationem, videtur enim PLINIUS in artibus potissimum sibi placuisse. Multo numerosiores etiam plantas recenset, quam DIOSCORIDES aliique Græci. Cæterum infinita sunt, quæ sequi nemo possit.

Lib. XII. Peregrinas arbores tradit.

Lib. XIII. Et has & Italicas.

Lib. XIV. Vites & vini genera, etiam quæ artificio, aliis ex fructibus, parantur.

Lib. XV. Adhuc arbores fructiferas, pruna, poma, ficus, & baccas.

Lib. XVI. Glandiferæ arbores continentur, & coniferæ, & reliqua materies, & arborum discrimina, atque adfinitates: tunc arundines, salices.

Lib. XVII. Arborum cultus & agri. Marga in Britannia & Gallia agrum fecundari non ignoravit (*u*). De vitium cultu fuse, de caprificatione, artibus quibus fructus perficiuntur.

Lib. XVIII. Segetes, cerealia varia, quorum princeps Zea, quam GALLENUS nusquam invenit. Mireris Alicæ cretam additam fuisse. Tunc Cytisus, medica, herbæ frugibus noxiæ. In Rhætia inventum est rotas addere aratro. Neque ignoratum aratro segetem subigere pro lætamine. Opera menstrua. Prata calendis Juniis cædebantur, non præcocius, quam Rupe solebam, & potius serius. Præfigia tempestatum, superstitiosa fatis.

Lib. XIX. Lini cūltus; horti, olera, cucurbitæ, raphani, radices variæ, etiam arum, allia, lactucæ, betæ, brassicæ, alia hortensia.

Lib. XX. Vires plantarum medicæ, cucurbitaceæ, olera, radices, raphani & alia. Hic in primis ex Græcis plurima congerit.

Lib. XXI. De coronariis arboribus & herbis. Rosarum varietates, Liliorum, cum artificio, maceratis in liquore colorato gemmis, tingendi floris. Mireris cæterum parcitatem florum. Tum herbæ edules sponte nascentes. Utriusque generis vires medicas seorsim repetit.

Lib. XXII. Iterum herbæ medicatæ, primum aculeatæ, tum aliæ variæ. Earum solas fere vires describit. Sequuntur arte facta aliqua ex plantis, farina, panis. Inde leguminum medicatæ vires.

Lib. XXIII. Arborum vires medicatæ, vitium & vini: inde frugiferum arborum, palmarum, ficuum, aliarum.

Lib. XXIV. Porro arborum sylvestrium, glandiferarum, coniferarum, intermixtis ob nominum similitudinem herbulis, chamaepityi, pityusa; inde variarum

(*t*) L. XIII. c. 22. 23. 24. 25. 26.

(*u*) C. 4. post COLUMELLAM.

variarum arborum sylvestrium: tunc frutices sequuntur & herbæ, hæ fere ad literarum ordinem.

Lib. XXV. Herbæ celebres a Diis nomen habentes, aut Græcis temporibus notæ, aut Regibus inscriptæ; tunc aliæ notiores, & denique alexipharmacæ, aliæque medicatæ: tum venenatæ.

Lib. XXVI. Morbi cum remediis ex herbis ferc sumtis. Hic superstitione reperias, & saniora alia, & herbas varias suis cum medicis virtutibus, per membra humana dispositas, quibus medentur.

Lib. XXVII. Iterum plantæ alphabetico ordine. Alia passim dispersa omitto. Nam per regionum descriptiones earum aromata & raras stirpes fere solet addere, sed breviter.

Editiones sunt innumeræ, ut paucas ex multis citem.

Veronæ prima prodiit anno 1468. fol. FABR. quam pro suspecta habet SEGUIER, & aliam anni 1488. fol. citat.

Venet. anno 1469. fol. MEAD. FOLK. quæ princeps editio, anno 1470. fol. 1472. fol. FOLK. Bibl. THUAN. 1476. fol. OSB. anno 1483. fol. THUAN BURCKH. & 1486. fol. HARD. anno 1487. fol. SEGUIER. anno 1491. fol. FALC. HALLER-VÖRD. 1496. fol. SEG. anno 1497. fol. * cui præfatus est J. B. PALMARIUS & aliqua emendavit. Castigationes ad marginem adjectæ emendatorum fere locorum, aut variarum lectionem. FABRICIUS hanc editionem non habet, neque HARDUINUS, sed habet SEGUIER. Porro anno 1499. fol. 1507. fol. B. Bern. anno 1510. cum AL. BENED. castigationibus 8°. 2 Vol. 1513. fol. 1519. fol. 1525. fol. 1536. 8°. 3 vel 4 Vol. apud ALDUM MEAD. 1540. 3 Vol. MAIT. 1559. fol. 1571. fol. MEAD. 1648. fol.

Parmæ anno 1476. HARD. cum brevibus notis P. BEROALDI, tum anno 1480. fol. SEGUIER. 1481. fol. MEAD.

Tarvisii anno 1479. fol. CIGALIN patr. plin. cum BEROALDI notis. Reperio in meis editionibus annum 1480. fol. & annum habet 1481. fol. SEGUIER.

C. PLINII SECUNDI *Historiae Mundi* L. XXXVII. e castigationibus HERMOLAI BARBARI Rom. anno 1470. fol. MEAD. (x) 1473. fol. MONTF. anno 1496. fol. SEGUIER.

Mediolani 1491. fol.

Brixiae anno 1496. fol. MEAD. 1498. fol. etiam cum HERMOLAI castigationibus HARD.

(x) Habet editionem Venetam cum castigationibus H. BARBARI OSBORN. 1472. fol. ibid. ea fere suspecta est.

Hagenoæ anno 1518. fol. FABR.

Paris anno 1511. fol. SEGUIER. 1514. & 1516. fol. cum castig. H. BARB. notis SABELLICI, VOLATERRANI, & BEROALDI, BUDÆI, ERASMI & LONGOLII SEGUIER. 1524. fol. & 1526. fol. ASTRUC. anno 1532. fol. PLATN. cum H. BARBARI cast. & præfatione J. DANESII: 1542. 4°. bis. anno 1543. fol. cum notis GELENI, SEGUIER. HARD. ASTR. 1593. fol. cum GELENII PINTIANI & B. RHENENI adnotationibūs.

Coloniæ anno 1524. fol. GESNER. per J. CÆSARIUM, cum brevibus scholiis FABR. & anno 1535. 8°. SEGUIER.

Basileæ anno 1525. fol. & anno 1530. fol. Hæc editio a Sig. GELENIO, erudito typographiæ FROBENIANÆ directore emendata fuit, & a Desiderio ERASMO, ut ex præfatione adparet, ad veterum exemplariorum fidem. Adnotaciones etiam ad marginem habet BEATI RHENANI perpaucas, cæterum splendida & elegans. Prodiit etiam Basileæ anno 1535. fol. cum notis S. GELENII HARD. & 1539. fol. HIRSCH: iterum ad editionem ERASMI. & 1543. fol. FABR. 1545. fol. HARD. 1549. fol. FABR. OSB. 1554. fol. FABR.

Schlestadt 1537. fol. cum notis GELENII & PINTIANI.

Lugduni anno 1548. fol. cum notis GELENII, SEG. anno 1553. fol. ibid. anno 1560. 12°. 4 Vol. SEG. anno 1561. fol. HARD. anno 1563. fol. cum HERMOLAI castigationibus BIBL. THUAN. 1582. fol. cum notis PINTIANI, TURNEBI, Jos. SCALIGERI & aliorum. 1587. fol. cum DALECHAMPII emendationibus & variis lectionibus.

Leidæ anno 1582. HARD. anno 1635. 12°. 3 Vol. e SALMASII castigatione, anno 1669. 8°. 3 Vol. cura eruditissimi J. F. GRONOVII HARD.

Genevæ anno 1593. 12°. & 1606. fol. cum variis lectionibus PINTIANI, TURNEBI, DALECHAMPII FABR. & anno 1615. fol. 1616. 12°. SEGUIER. anno 1631. fol. cum castigationibus GELENII & PINTIANI & aliorum lect. tum anno 1635. fol. PINTIANUM seu Ferdinandum NANNEZ de GUSMAN, Græci sermonis ignarum, fontes PLINII non legisse HARDUINUS.

Francofurti anno 1582. fol. cum notis GELENII & iconibus SEGUIER.

Ex novissima & laboriosissima editione Jacobi DALECHAMPII Francofurti anno 1599. fol. cum PINTIANI & J. GRUTERI adnotationibus, & anno 1608. 8°. 2 Vol. * cui editioni ad marginem lectiones variantes, & emendationes, & ad calcem capitum notæ DALECHAMPII accesserunt. Ea omnia valde spernit HARDUINUS; sunt fere fontium indicia, ex quibus PLINIUS hausit, & loci paralleli aliorum veterum, subinde tamen DALECHAMPIUS alia ex propriis adnotationibus adspexit, & cum gallicis plantis PLINIANAS comparat, sed infrequenter usus est vetusto Vesontino codice CHIFLETI, & alio a Cujacio accepto.

accepto. Adjiciuntur *Pauli CIGALINI Novocomensis*, primarii Medicinæ Professoris Ticinensis, duæ lectiones de Plinii patria, doctæ certe, & contra Veronensium, tantum civem sibi adrogantium, argumenta destinatae, & *POLYCARPI PALERMI* tres libros *de vera Plinii patria* Veronæ anno 1508. 4°. excusos.

Nuper Glasguæ 1751. 8°. 3 Vol. Berolini 1766. 8°. 5 Tom.

Cum interpretatione & notis J. HARDUINI *PLINIUS* prodidit Paris anno 1685. 4°. & 1723. fol. 2 Vol. * (& Basileæ anno 1741. fol. *) Hæc ornatissima est editio. Usus est HARDUINUS codicibus M. S. undecim, inter quos est ille *Chisletianus*, habuit etiam notas M. S. G. PELISSERII, & Nic. RIGALDI. Accusatur, quod COSSARTI M. S. absque auctoris mentione usus sit. Vitio etiam vertit FABRICIUS, quod in SALMASIUM injurius sit, ex quo in multis profecerit. *PLINIANAS* stirpes omnes, paucis exceptis, in horto Parisino ait se vidisse & comparaſe, quod incredibile, & in tanta incertitudine multarum plantarum a PLINIO enumeratarum, omnino falsum. Catalogum scriptorum præmittit, ex quibus *PLINIUS* hausit, passim quidem vitiosum. Deinde notas & subjectas paginis addidit, & libri cujusque fini alias, quod incommodum. Fontes *PLINIANOS* comparat, & citat, & loca aliorum auctorum, & non raro emendat. Passim etiam addit, se stirpem cum nomine LOBELIANO vidisse aut DODONÆANOS, sed intacta plurima omittit, quæ ex COLUMNA aliisque penitus rem herbariam perspicientibus scriptoribus repetere potuisset; multa etiam præter rem adducit. Quis putet Sedi speciem foliis linearibus acutissimis posse Chrysolachanum esse, quod *PLINIUS* lactucæ simile facit. Nimis etiam facilis est in recipiendis plantis, quæ Belgæ illi scriptores *PLINIANIS* nominibus responderem putarunt. Varia contra eam editionem monuit Cl. CREVIER (y). Quare eadem nobis ad *PLINIUM* querela supereft, quam ad DIOSCORIDEM effudimus. Indicem cæterum copiosum, & non paucas nummorum imagines HARDUINUS addidit, quæ ad *PLINII* loca exponenda facere possunt.

Codices M. S. *PLINII* passim adservantur, toti libri 37. in *Bibliotheca Regia Parisina* IV. n. 6800. 6801. 6802. 6804. 6805. 6806. 6797. Integer etiam *PLINIUS* in *Bibliotheca Medicea* quater, & in *Vaticana*, & *Leidenſi*, *Oxonienſi*, *Ottoboniana*, *Neapolitana*, *Ambroſiana*, *Taurinensi*, *Victorina*, M. S. Michaelis *MONTFAUCON*.

Accedit vita *PLINII* a *SUETONIO* descripta in *Bibl. Reg.* n. 6801. 6802. 6804. 6805. 6806. 6807.

Librorum triginta duorum priorum antiquus codex seculi noni in *Bibliotheca Regia Parisina* IV. n. 6795.

Libri XXVII. priores IV. n. 6803. & Libri XXI. priores n. 6796. seculi XI.

Libri a XIV. ad XXIV. seculi undecimi ib. n. 6796.

Libri

(y) *Trois lettres écrites sur le Pline du Pere Hardouin* Paris anno 1725. 1726. 1727. 4°.
BURETTE, ASTR.

Libri a XVI. ad XXXVII. seculi fere 13. n. 6798.

Libri a XVII. ad XXXIII. ejusdem seculi n. 6799.

Libri XXXII. priores in *Bibliotheca Medicea*.

Index alphabeticas in opera PLINII seculi XIV. n. 6807. *Bibl. Reg. Paris.*

Versiones Italicae per *Christophorum LANDINUM* Rom. 1473. fol. Venet. anno 1476. fol. HARD. Tarvisii 1476. fol. Venet. anno 1481. fol. SEGUIER. anno 1516. fol. 1524. fol. Idem, & anno 1535. fol.

Per *Antonium BRUCCIOLEI* emendata Venet. anno 1543. 4°. 1548. 4°. SEGUIER. Per *Ludovicum DOMINICHI* Venet. anno 1562. 1564. 1580. 4°. 1586. 1589. SEG. 1603. fol. FABRIC. Hanc versionem præferunt.

Hispanice per *Hieronymum de HUERTA* cum adnotationibus Madrit anno 1599. ex meis notis & 1624. fol. HARD.

Gallice per *Ant. du PINET* Lion anno 1562. fol. 1566. fol. Bibl. exot. 1587. fol. cum novis notis. Paris anno 1608. fol. 1615. fol. 1622. fol. ASTR. Genevæ anno 1625. 4°. 2 Vol. ASTR. Editio anni 1566. præ se fert, ad multos codices latinos & græcos, M. S. & editos correctam, adnotationibus etiam ad marginem adjectis locupletatam esse.

Germanice vertente J. HEYDE Francaf. 1565. fol. TREW. *Catal. libr.* ad annum 1602. anno 1571. fol. FABR. 1600. fol. *Cat. libr.* 1618. 4°. Francaf. & nuper cepit eo sermone edi a Cl. DENSO Rostok 1764. 4°. Pridem libri aliqui, non tamen botanici argumenti, prodierunt Argent. anno 1543. fol.

PLINII compendium Arabes. habent L. *secret. creaturarum* BALINI Sap. *Bibl. Paris.* I. p. 202. n. 959.

Epitomen scripsit Lud. de GUASTIS cuius codex exstat Florentiac MONTE.

Singulatim aliqui libri prodierunt, quorum botanicos solos recenso.

Liber XXI. de natura florum & coronamentorum. Paris anno 1547. 8°. cum HERMOLAI castig. RIV.

Lib. XVII. ibid. anno 1549. 4°. MAIT.

Lib. XVIII. ibid. anno 1550. 4°. MAIT.

Histoire de l'agriculture ancienne extraite de PLINE Paris 1765. 12°. cum notis.

PRÆF. ad L. XXXVI. * a TURNEBO emendata Paris. 1556. 4°. PL.

Hermolai BARBARI castigationes Plinianæ Cremon. anno 1485. suspecta Ed. MAIT. Romæ anno 1492. fol. Venet. in notis meis & SEGUIER. Castigationes secundæ successerunt Romæ anno 1493. fol. PLAT. Castigationes castigatissimæ Cremonæ anno 1495. fol. SEGUIER. Basileæ anno 1534. 4°. HOTTON d'ETREES. Dicam de HERMOLAO uberius & suo loco. Nimium conjecturis tribuisse HARDUINUS.

Roberti

Robert de VALLE in naturalis historie difficultia explanatio Paris anno 1500. 4°. Valde contemnit HARDUINUS. Sed de eo libro suo loco dicetur.

Nicolai BERALDI & Guil. BUDÆI opera in emaculando PLINIO præstita exstat in editionibus Parisinis anni 1514. fol. 1516. fol. FABR.

Marini BECICHENII in PLINIUM prælectio Paris 1519. fol. FALC.

Martini de FIGUEREDO in PLINIUM Commentarius Ulyssip. anno 1529. fol. SEGUIER.

Stephani AQUÆI Commentarii Paris anno 1530. fol. collatitii ex R. VOLETERRANO, ALBERTO &c.

Sigisimundi GELENII castigationes in multa Plinii loca Parisiis anno 1536. 8°. SEGUIER. Probat eas HARDUINUS, etsi ex uno codice natæ sunt. Alii malum fuisse codicem objiciunt, & GELENIUM nimium dedisse conjecturis (z).

Fr. MASSARI in PLINIUM castigationes Basil. 1537: 4°.

Beati RHENANI observationes ad libros 14. Basilea 1526. fol. & apud COMMELINOS 1593. fol. &c. ad omnes, ni fallor.

Pier de CHANGY Sommaire des singularites des premiers seize libres de l'histoïre naturelle de Pline Lyon 1551. 16°. Bibl. Exot.

Ferdinandi PINTIANI observationes in loca obscura PLINII Salmanticæ 1544. fol. Parisiis anno 1547. 8°. FALC. cum B. RHENANI interpretationibus, tum Lugduni 1582. fol. Oss. Genevæ aut Parisiis anno 1593. fol. B. Bern. Usus est duobus codicibus, quorum alter bonus fuit & antiquus. Ex iis codicibus, tum ex fontibus Plinianis, & ex sua conjectura, PLINIUM suo tempore valde maculosum innumeris locis emendavit, neque enim ultra molitus est quidquam. Correxit editionem Basileensem anni 1539.

Guilielmus PELISSIER in Plinii libros notas reliquit, quæ in Bibliotheca regia adservatæ (a) sunt, paucissimæ nostri argumenti. Versatur & ipse in emendationibus.

Melchioris GUILANDINI in C. PLINII capitæ aliquot Commentarius Lausanno anno 1579. 4°.* suo loco dicetur.

Claudii SALMASII exercitationes Plinianæ Paris anno 1621. fol. & auctius Ultraject. anno 1689. fol. * EJUSD. de PLINIO judicium Dijon 1668. fol.

J. Frid. GRONOVIUS in librum XX. & seqq. notas eruditas dedit.

Christophori

(z) FABRIC. *Bibl. lat.* L. II, p. 407.

(a) II, n. 6808.

Christophori LONGOLII orat. de laudibus PLINII, & Comment. in XI. PLINII libros Paris fol. SEGUIER. Ineditas vocat HARDUINUS. Plerique ejus viri labores interciderunt HARDUIN.

Hadrianus TURNEBUS in adversariis Parisiis anno 1556. 4°. 1564. 1565. 1573. 4°. & plenius in operibus Argentorati anno 1604. fol. editis, varia adnotavit: & emendavit: tum REINESIUS in variis lectionibus.

In editione etiam Lugdunensi 1582. fol. *Josephi SCALIGERI* adnotaciones exstant.

Cum hoc cæterum viro historia naturalis pene interiit. *GALENUS* potius ad subtiles quæstiones propensus, plantas ipsas in agris & sylvis parce indagavit. Post *GALENUM* ad Arabes nemo ne molitus quidem est aliqua in re herbaria invenire; scriptoribus tamen hæc tempora non caruerunt.

§. XLI. *Aliqui incertæ etatis Scriptores.*

ATHENÆUS, Attaleus, auctor Sectæ pneumàticæ, *PLINIO* coœvus. Ejus loci exstant de tritico (*b*) ejusque discriminibus; de panibus (*c*), quos bene coctos melius credit alere, deque hordeo (*d*), de aqua (*e*) purganda. Ejus etiam medicamenta (*f*) ad dysenteriam *ANDROMACHUS* junior apud *GALÉNUM* habet.

PHILUMENI cognomento *MNASÆI* vel *MNASEÆ* multa est mentio, & citatur liber de jucundis potionibus (*g*). Medicamentum valde compositum ad oculos (*h*): Clidion malagma (*i*); anthora (*k*); emplastrum emolliens (*l*); aliud emplastrum (*m*). De siti locus (*n*).

Oportet tamen meminisse, *GALEM* suum scriptorem constanter *MNASEAM* dicere simpliciter, uti & *AURELIANUS MNASEUM* (*o*), vel *MNASEAM* (*p*) absque *PHILUMENI* nomine. Cum *SORANO CAELIUS* eum conjungit (*q*). Emplastrum

- (*b*) *ORIBASIVS Collect. L. I. c. 2.*
- (*c*) *C. 9.*
- (*d*) *C. 11.*
- (*e*) *L. V. c. 5.*
- (*f*) *Compos. sec. loc. L. IX.*
- (*g*) *AETIUS II. S. 1. c. 132.*
- (*h*) *ORIBAS. L. VIII. c. 45. & alibi passim.*
- (*i*) *IDEM Syn. III. & IV.*
- (*k*) *Ibid.*
- (*l*) *GALEN. compos. sec. gen. L. VII.*
- (*m*) *IDEM compos. sec. loc. L. III.*
- (*n*) *ORIBAS. Syn. VII. c. 38.*
- (*o*) *Acut II. c. 1. 5. 29.*
- (*p*) *Chron. II. c. 1. 7.*
- (*q*) *Chron. II. c. 7.*

plastrum Mnaseum citat, tamquam a vetere auctore (r). Medicamentum habet PAULUS (s). Habet etiam emplastra MNASEI ALEXANDER (t). Tandem MNASEAS apud PHILUMENUM ab AETIO citatur (u). Ad rem herbariam hactenus facit, quod innumera fere euporista ad singulos morbos proponat, quorum pleraque sunt ex plantis.

Sic PHILIPPUS de usu simplicium in *therapeute* egit, quēm GALENUS cum ARCHIGENE conjungit (x), & cuius passim medicamenta citat (y). Inter optimos de medicamentis auctores numeratur (z), qui non pauca primus invenerit (a). Pastillus apud MYREPSUM (c).

HERODOTUS pneumaticus (d), a Lycio diversus, de præsidiis evacuantibus scripsit (e) & fusissime de Helleboro, de loco quo optimus nascatur, & quibus cum notis (f) & de evitanda suffocatione (g): Mandragora utebatur in delirio (h); Helleborum propinabat (i). Locum de vino (k) ORIBASIU斯 habet. Quod adstringere dixerit, quæ ad dysenteriam faciunt, carpitur a GALENO (l).

PHARNACIS herbarii medicamenta ad hepar GALENUS repetit.

MANTIÆ pharmacopolæ, qui de re medica scripsit, æruginoſum (m) emplaſtrum exſtat.

N 2

§. XLII.

(r) Chron. V. c. 1.

(s) Chron. III. c. 23.

(t) L. III. c. 7. L. VII. c. 1. PAULUS L. VII. GALEN, *compos. sec. gen.* L. VII. & *sec. loc.* L. III.

(u) ARTIUS III. S. I. c. 150.

(x) *Simpl. facult.* L. VI.

(y) *Compos. sec. loc.* L. VII. IX. IV. *ad oculos.*

(z) *Sec. genera* L. III.

(a) *Compos. sec. gen.* L. II.

(b) *Compos. sec. loc.* L. IV.

(c) N. 14. &c.

(d) GALEN. *simplic. facultat.* I. c. 27.

(e) ORIBAS *collect.* VIII. c. 3.

(f) C. 4.

(g) C. 7. &c.

(i) ORIBAS *Synops.* L. VIII. c. 4.

(k) *Collect.* L. V. c. 27.

(l) *Simplic. fac.* L. I. c. 34. *Compos. sec. loc.* L. VII.

(m) *Compos. sec. loc.* L. IV.

§. XLII. *Soranus.*

SORANUS, princeps methodicorum, quatuor libros de medicina & monobiblon περὶ Θαρηκανῶν scripsit (n). Medicamenta multa docuit ad achorēs (o) diacodium (p), remedium ad oris mala (q), ad alopeciam. Ante ARCHIGENEM vixit, qui SORANI medicamento (r) ad alopeciam usus sit (s).

PUBL. VALERIUS MARTIALIS in *apophoretis* multas plantas medicas & alimentarias descripsit.

§. XLIII. *Plutarchus.*

Vir undique doctissimus, aliquam tamen partem rei herbariae adtigit. Ita in *Quæstiōnibus naturalib⁹* de tritici fertilitate quærit. Plura in *convivalibus* habet, ubi coniferas arbores negat inoculationem admittere, causamque requirit: porro quod oleum plantis infestum sit; cur mustum non inebriet; de tuberibus, & cur jove tonante gignantur; de EMPEDOCLIS & HOMERI malis tributis nominibus; cur ficus, quæ acerbi sit succi, fructum producat dulcissimum. Aliqua etiam in LL. de *placitis philosophorum* huc spectant. Usus sum editione Hermanni CRUSERII Francofurti anno 1580. fol.

A. GELLIUS, PLUTARCHO coœvus, aliqua huc pertinētia habet. Folia oleæ se solstitio æstivo & brumali convertere, ipse ait se vidisse (t). De Elleborō albo. & nigro fuse agit, & notas adfert discriminis, & illum sursum purgare, hunc deorsum, Hispanosque ejus succo sagittas inficere (u).

§. XLIV. *Varii ante Galenū Scriptores. Apollonii varii.*

Non quidem omnes confectionum & medicamentorum scriptores hic recensere animus est, qui infiniti a GALENO citantur. Aliqui tamen, quorum loci satis integri supersunt, & ad stirpium facultates pertinent, omnino omitti nequeunt.

Primum nomine APOLLONIUM pharmacopolam, qui diu Alexandriæ (x) vixit, & cuius libri *de parabilibus* GALENI tempore (y) exstabant, qui idem

(n) GALEN. *Compos. sec. loc. I. c. 8.* Narthecium vocat ORIBAS. II. S. 4. c. 43. Librum IV. περὶ Φαρμακῶν alibi citari video, & iterum περὶ Φαρμακῶν Succum Omphacii inter stomatica habet (ORIBAS).

(o) Ibid.

(p) Sec. loc. L. VII.

(q) Ibid. L. VI.

(r) I. c. 1.

(s) MYREPSUS n. 84.

(t) Noct. attic. IX. c. 7.

(u) XVII c. 15.

(x) GALEN. sec. loc. II. &c.

(y) IDEM *de simpl. facultat. L. I.* & *de compos. sec. loc. ubique.*

idem ab eo viro plurimis locis citatur, quoad pertæsus similitudinis, quam ejus consilia cum ARCHIGENIS (z) consiliis habent, eum porro omiserit citare. Non habeo, ut Cl. viri solent, pro antiquo aliquo HEROPHILI discipulo: nam, dum jubet Castoreum & Opium torrefacere, addit in testa Attica debere torrefieri, ea vero, si haberi non posse, in Romana (a). Is locus de temporibus HEROPHILI, aut paulo posterioribus, intelligi non potest, quo certe ævo Romana res Græcis vix erat cognita, & multo minus, quam res Atticæ. Sed GALENUS præterea omittit APOLLONII nomen in scriptorum antiquiorum, quorum rem medicamentariam laudat (b), recensione.

Ante ASCLEPIADEM juniorem vixisse videtur, cum ab eo citetur (c), & ante juniorem ANDROMACHUM (d), eadem de causa, & ante CRITONEM (e), qui eadem fere cum APOLLONIO verba habeat (f). Habet equidem APOLLONIUM Herophileum, qui *de parabilibus* scripsit (g), simili fere ut nostra ratione; nihil vero obstat, quin Cæsarum ævo HEROPHILI sectatores superfuerint, ut perinde ERASISTRATI.

Ejus scripta utique cum scriptis ARCHIGENIS plurimam habent similitudinem, & pariter ad quemque morbum plurima medicamenta fere simplicia offerunt, nullo temporum, causarumve plerumque discrimine. Eam culpam GALENUS sæpiissime (h) adscusat. Acetum præterea cum emollientibus miscuisse ei vitio dat (i). Varia etiam confusa, & sibi contradictia ad achores APOLLONIUS miscuit (k). Est tamen ubi GALENUS ARCHIGENI præfert, & diligentius scripsisse ait (l), quam ARCHIGENEM, meliusque causas distinxisse, ut in fugillatorum curatione. Raro composita habet: Thespianum (m) tameu APOLLONII, in quod Hyoscyamus recipitur & Mandragora, videtur nostri fuisse, cum GALENUS eum absque synonymo soleat citare; tum duo Phœnices (n). Alia succedit antidotus ad tussim (o) & ad sanguinis rejectionem (p). Malagma ejusdem alio loco habetur (q). Ad oculorum mala (r) medicamentum dedit.

N 3

Non

(z) Ibid. L. V. *de dentium doloribus*.(a) GALEN. *compos. sec. loc.* L. II. *de aurium doloribus*.(b) Ibid. L. VI. *de aphthis & iterum* L. VII. c. 1.(c) *Sec. loc.* L. IV.(d) L. VII. c. 3. 4. & *de compos.* L. X.(e) L. VI. *de aphthis*.(f) *Sec. gen.* L. VII.(g) L. VI. *de aphthis*. L. III. *de aurium dolore*.(h) l. c. L. II. *de capitis dolore*, L. III. *de aurium dolore*. Etiam ORIBASIUS præfert *Syrr.*

(i) L. VI.

(k) L. I.

(l) L. V. & L. II. *sec. loc.*

(m) L. VII. c. 3.

(n) *Compos. sec. loc.* L. IV.

(o) Ibid.

(p) C. 4

(q) *Compos. sec. gen.* L. VII.(r) *Sec. loc.* L. V.

Non displicet quod ad ægilopem, medicamentis non cessurum, nulla proposuerit (*s*). Vana varia admiscet, asini lotium ad laxatam uvam (*t*). Ejus remedia etiam apud AETIUM supersunt.

Admiserit GALENUS multos alios APOLLONIOS, de quibus ultra nihil innotuit, *Organicum* (*u*), cuius emplastrum habet ad carbunculum, *Tarseum* (*x*) GALENO coœvum, cuius ad hemorrhoides medicamen exstat: *Archistratorem* (*y*), cuius pastillum habet, CLAUDIUM denique APOLLONIUM. Hi nostri nuperi APOLLONII alii sunt ab iis quos alibi dixi (*z*).

§. XLV. Archigenes.

ARCHIGENES pneumaticus, AGATHINI discipulus, Apameus, Trajanus imperante (*a*) vixit, aut prius, a JUVENALE citatus. Dignitate eminuit (*b*) & honestate (*c*), cæterum ut ex plurimis locis adparet, a GALENO conservatis, ad modum empiricorum scripsit, & ad quemque morbum, nullo causæ, aut temporis, addito discrimine (*d*), sed confuse sæpe consilia projicit (*e*), plurima ex ordine medicamenta proposuit, nec pauca vana, & non raro distinctiones necessarias neglexit (*f*), ut in exemplo de achoribus. Innumera vero solet pari cum laude proponere. Ita ad hepatica (*g*) mala proponit trifolium acidum, aut fel ursinum, aut radicis Rubiæ corticem, aut Aristolochiam, aut Glycyrrhizæ succum, aut Nardi spicam, quæ quidem adeo vehementer inter se pugnant, ut si lenientia vere conducunt, acria conducere nequeant, neque aromaticæ, si acida convenient. Vana etiam aliqua ad parotides scirrhosas suadet (*h*). Ad icterum struthium, sterlus caninum (*i*); hæc acria, inde sicca & pene inutilia laudat, ut lichenem, qui in tegulis nascitur, (sed nascuntur innumeri), & Adiantum (*k*). Ita Anagallidem alias laudat, aut radicis Ari corticem, aut grana Hederæ, aquosa, acerrima, adstringentia. Vide etiam ad stomachi (*l*) mala quot pharmaca profuderit.

Integrum

(*s*) L. V.

(*t*) *Compos. sec. loc.* L. V.

(*u*) *Compos. sec. gen.* L. VI.

(*x*) Ibid. L. V.

(*y*) Ibid.

(*z*) p. 43.

(*a*) SUIDAS.

(*b*) GALEN. *compos. sec. loc.* L. VI.

(*c*) Ibid. L. I. c. 3.

(*d*) IDEM ibid.

(*e*) IDEM ibid.

(*f*) *Compos. sec. loc.* L. I.

(*g*) Ibid. L. VIII.

(*h*) Ibid. L. III.

(*i*) Ibid. L. VI.

(*k*) Ibid. L. IX.

(*l*) L. e.

Integrum fere opus ex **GALENO** possis restituere, cui titulus erat *de pharmacis secundum genus* (m). Numeratur inter copiosissimos rei medicamentariæ scriptores (n). Quæ Iberis **DAMOCRATI** celebratur, eam noster **Lepidum** vocavit (o), & pariter ad ischiadica mala laudavit (p). De præparatione ad Elleborum sumendum locus ejus exstat apud **ORIBASIVM** (q), &, ut puto, ex eodem de vomitu per raphanum citato (r): porro de Elleboro selecto Oeteo, Galatico, Siculo, signisque boni Ellebori. Purgantia recenset febrietum (s), & ad oculorum claritatem (t). Præter remedia plurimis auxiliis diæticis utebatur. Hiera **ARCHIGENIS** ad posteros pervenit (u). Etiam apud **AETIUM** multa ejus loca supersunt (x). Descendit ad cosmetica (y), & capillos denigrandos, aut impediendum eorum defluvium (z).

Eadem autem fere, quæ **APOLLONIUS** & **CRITO** habet, etiam **GALENO** (a) adnotante.

§. XLVI. *Andromachus junior.*

ANDROMACHI (b) Neroniani archiatri filius. Eum alias distinguit **GALENUS** (c), alias minime, ut satis tamen supersit rationis, cur etiam ea hujus **ANDROMACHI** esse rearis. Romæ vixit, & Romanis nominibus plantarum usus est, nepetamque dixit pro Calamintha. Scripsit (d) *de medicamentis intus adsumendis* soluta oratione (e). Alio libro *de externis* (f), tertio *de oculorum remediis* (g). Inter præcipuos rei medicamentariæ auctores a **GALENO** censemur (h), & eos, qui optima veterum retinuerunt, omisis, quæ minus certa essent. Ejus compositionem potius, quam **HERÆ**, **GALENUS** fecutus est (i).

Medi-

(m) **GALEN.** *Compos. sec. loc.*, L. I. VII. IX.

(n) *Compos. sec. gen.* L. III. fin.

(o) *Compos. sec. loc.* L. X. in 1. 2. *pharm. sec. gen.*

(p) **AETIUS** III. S. 4. c. II. & I. S. 3. in epistola ad **ARISTONEM**.

(q) *Collect.* L. VIII. c. 1.

(r) C. 2.

(s) C. 46.

(t) *Synops.* III.

(u) **MESUE** L. III. **AETIUS** I. S. 3. **MYREPSUS**.

(x) L. III. L. I. c. 31. 34. &c. L. I. S. 3.

(y) **GALEN.** *Compos. med. sec. loc.* L. VIII.

(z) *Compos. sec. loc.* l. c. I. 3.

(a) *Compos. sec. loc.* L. VI.

(b) *Compos. sec. gen.* L. III.

(c) *Compos. gen. sec. loc.* I. c. 3. *Antidot.* L. I. c. 7.

(d) *Antidot.* L. I. c. 7.

(e) *Ibid.* & *Compos. sec. gen.* I. c. 16.

(f) *Ibid.* & *sec. loc.* L. VI.

(g) *Ibid.*

(h) **GALEN.** *Compos. sec. gen.* L. II. III.

(i) *Compos. sec. gen.* L. V.

Medicamenta valde numerosa priorum scriptorum collegit (*k*), etiam sua adjectit, composita omnia. Neglexit addere utilitates medicamentorum, & rationem, qua conficiantur (*l*) & causarum atque temporum discrimina (*m*). APOLLONIUM (*n*) citavit, & VALENTEM (*o*), & RUFUM (*p*), & CRATERUM, & CELSUM (*q*), & SCRIBONIUM (*r*), & LECANIUM AREUM (*s*), qui creditur DIOSCORIDIS fuisse amicus. Antidotos habet numerosissimas (*t*), & diacodia (*u*), hieram (*x*); Colica medicamenta varia (*y*), arteriaca innumerata (*z*), alia. Miscet certe in unam compositionem nimis varia & sibi contraria medicamenta simplicia. Ita ad renum mala balsamica, mitia, venenata, ut Cicutam, Hyoscyamum, etiam Mandragoram (*a*), tum inutilia miscuit, ut Syriacum lapideum. Ad dysenteriam adstringentia, gallas, ericam, cinnamomum, opium (*b*). Ad icterum struthium & colocynthidem. Acria adversus colicam remedia adhibebat, & cum ægri stercus revomerent, Mandragoram (*c*), Opium, Castoreum, Hyoscyamum, cum aromatibus (*d*). In iafuso dysenterico chartam ustam dabat & auripigmentum (*e*). Arteriaca ingrediebantur decoctum filicis cum aromatibus, balaustris, mandragora & hyoscyamo (*f*).

Externa medicamenta nihilo pauciora habet, ut malagmata (*g*); pastillos (*h*), inter quos crocosus (*i*); emplastra epulotica (*k*), digestiva (*l*), catagmaticum (*m*), acpon (*n*), viride (*o*), melina (*p*); unguenta, ut ægyptium,

(*k*) *Compos. sec. gen.* L. I.

(*l*) Ibid. L. III. VI.

(*m*) Ibid. L. IV. VI.

(*n*) Ibid. L. V. VII. IX. X.

(*o*) Ibid. L. VII.

(*p*) Ibid.

(*q*) Ibid. CORNELIUM.

(*r*) *Compos. sec. loc.* L. VI. IX.

(*s*) Ibid. L. IX.

(*t*) GALEN. *Compos. sec. loc.* toto opere.

(*u*) IDEM Ibid. L. VII.

(*x*) l. c. C. VIII.

(*y*) L. IX.

(*z*) L. VII.

(*a*) *Compos. med. sec. loc.* L. X.

(*b*) Ibid. L. IX.

(*c*) Ibid.

(*d*) Ibid.

(*e*) Ibid.

(*f*) L. VII.

(*g*) *Compos. sec. gen.* L. VII. VIII.

(*h*) Ibid. L. V.

(*i*) Ibid.

(*k*) *Sec. gen.* L. II. IV.

(*l*) L. VI.

(*m*) L. II. V.

(*n*) L. VII.

(*o*) L. II.

(*p*) L. II.

egyptium (q), gleucinum (r); arida (s). Adversus ischiadica mala acerrima remedia exhibuit, ut semen calidissimum rutæ sylvestris, colocynthidem (t). Ex Aristolochia utraque, cum cerussa, ærugine & chalcanthro aliud (u), mire mistum, medicamen imposuit. Ad aphthas gallis & aliis adstringentibus, alumine, ærugine (x) utebatur.

Ad MYREPSUM usque ejus viri medicamenta de manu in manam tradita sunt.

§. XLVII. Asclepiades.

ASCLEPIADIS nomen multi medici gesserunt. Bithynus ille celebrior: tunc AREUS (y) ASCLEPIADES (z), qui Tarsensis (a), amicus DIOSCORIDIS, auctoris certe libri *de propriis medicamentis* (b), & cui medicamentum ad carbunculos DIOSCORIDES Tarsensis tradidit (c). Duos numerat ASCLEPIADES GALENUS (d), & alius est L. ARUNTIUS SEMPRONIANUS ASCLEPIADES (e), DOMITIANI medicus, & L. CALPURNIUS ASCLEPIADES PRUSIANUS (f), qui TRAJANO imperante vixit, alias demum ASCLEPIADES *philosophicus* (g), qui hyoscymo ad ventriculi mala utebatur (h). Conjungit CERICUS, sed a nostro citatur.

Denum noster MARCUS TERENTIUS ASCLEPIADES (i) cognomento *pharmacion* (k), diversus a prioribus, non paucos libros reliquit (l). *De internis affectionibus* quinque scripsit libros, operi titulum fecit inscriptum MNASONIS; deinde *antidota* (m), & *externorum* quartum MARCELLÆ inscripsit (n).

Inter-

(q) GALEN. *compos. gen.* L. II. VI.

(r) L. VII.

(s) Sec. *gen.* L. V.

(t) GALEN. *compos. sec. loc.* L. X.

(u) IDRM ibid. L. V.

(x) Ibid. L. VI.

(y) GALEN. *sec. gen.* L. V. *sec. loc.* L. X.

(z) *Compos. sec. loc.* L. V. VIII.

(a) *Compos. sec. loc.* L. IX. ANAZARBEUS, STEPHANUS *byzantinus in Anazarba*.

(b) *Compos. sec. loc.* L. IV.

(c) *Compos. sec. gen.* L. VI.

(d) *Sec. loc.* L. VI.

(e) *Conf. Giorn. de Letter* T. XI.

(f) Ibid.

(g) GALEN. *compos. sec. loc.* L. VII. VIII.

(h) *Compos. sec. loc.* L. VIII.

(i) *Compos. sec. gen.* L. VII.

(k) *Medicament. compos. sec. gen.* I. c. 16. L. III. VIII. c. 13. Eumdem esse cum MATRODORO GAROFALO *Giorn. Lett.* I. o.

(l) *Medic. compos. sec. loc.* L. I. *Tertius* citatur *compos. sec. loc.* L. IX.

(m) *Antidot.* II. c. I.

(n) *Compos. sec. loc.* L. IV, *Librum IV.* citat, & L. VIII, IX. X., *sec. gen.* L. V.,

Inter eos auctores a GALENO numeratur, qui rectissime (o) se in re medicamentaria gesserunt, & omisssis minus certis veterum medicamentis, optima retinuerunt (p); cuius etiam multa memorabilia medicamenta (q) inseruit. Discrimina etiam causarum addidisse laudat (r), & alias inconstantior negat (s). Medicamentorum conficiendorum rationem docuit (t). Quod ea studiose descripscerit (u), GALENUS profitetur.

ANDROMACHUM citavit (x), & SCRIBONIUM (y), ASCLEPIADEM philosophicum (z), & præceptorem suum LUCIUM (a), & XENOCRATEM (b), & MOSCHIONEM (c), & ANTONIUM PHARMACOPOLAM (d). Romæ vixit, qui far clusinum præscribat (e).

Medicamenta priorum scriptorum numerosissima collegit, etiam sua, ut antidotos (f), stomaticam (g), hepaticam (h), zopyriam (i), arteriaca (k), paccianum (l), alia.

In arteriacis Eryngium cum ficubus, succo brassicæ, gummi, & melle conterit (m). Uvam ursi sanguinem vomentibus & alia adstringentia (n) exhibet. Marrubium in tabescentibus præscribit, etiam Mandragoram, Hyoscyatum (o). Myrrham cum opio & mandragora in astere stomachico conjungit (p). Dysenteriæ gallam, rhus, ericam, chartam ustam, auripigmentum, hypocystidem, lycium, & opium opponit, ut eo fere ævo medici solebant (q). In

- (o) *Compos. sec. gen.* L. II. *secund.* loc. L. VII.
- (p) Ibid.
- (q) *Compos. sec. loc.* L. I.
- (r) *Compos. sec. gener.* L. VI.
- (s) *Medicament. compos. sec. loc.* L. II. fin. *sec. gen.* L. V.
- (t) *Compos. sec. gen.* L. III.
- (u) Ibid. L. II. init.
- (x) *Compos. sec. loc.* L. VIII. *sec. gen.* L. V.
- (y) *Compos. sec. loc.* L. VII. *sec. gen.* L. V. VI.
- (z) l. c.
- (a) *Compos. sec. gen.* L. V. VI.
- (b) Ibid.
- (c) Ibid.
- (d) *Sec. loc.* L. IX.
- (e) Ibid.
- (f) *Antidot.* L. II. c. 6.
- (g) GALEN. L. VI. *compos. sec. loc.*
- (h) L. VIII. c. 8.
- (i) L. II. *antidot.* c. ult.
- (k) *Compos. sec. loc.* L. II.
- (l) ORIBAS. *Syn.* III.
- (m) GALEN. *compos. sec. loc.* L. II.
- (n) *Compos. loc.* L. VII.
- (o) *Sec. loc.* L. VII.
- (p) Ibid. L. VIII. e. 3.
- (q) Ibid. L. IX.

In vomitu mandragoram dabat, cum futorio atramento (*r*). In ictero cichorium, solanum (*s*). A veneno poto vomere jubebat; a gypso sumito dabat lixivium farmentorum, & nitri duos obolos (*t*). Vides bona intercedere, esse quæ mali aliter scripta.

Neque pauciora externa medicamenta habet (*u*). Malagnata (*x*) ad mala ischiadica, & alia mala, pastillos (*y*), emplastra (*z*) varia, epulotica (*a*), acopa (*b*), inter quæ populeum Cyzicenum (*c*), album, ad ulcera chironia (*d*), ad carbunculos (*e*). Ad dentium mala acerrimis medicamentis utitur (*f*). In ventriculi (*g*) malis hyoscyami semen imponit, tum calida, castoreum, piper, & acria (*h*).

§. XLVIII. *Rufus.*

Circa hæc tempora vixisse oportet. Vulgo ad TRAJANI ævum relegatur, ex SUIDÆ auctoritate. ARCHIGENE & ASCLEPIADE junior fuit (*i*), quem citat. Ipse nullum signum habet, unde definias: neque enim novimus, qui nam sint nuperi illi medici Ægyptii, Græcam linguam male docti, qui nomen coronariæ & lamidoideæ, & squamofæ futuræ excogitaverint. RIFI (*k*) l. de vino, & *ad vulgus RAZEUS* citat (*l*). De herbis Librorum IV. poema scripsérat, GALENO (*m*) auctore, quod amissum est, præter nonnullos versiculos (*n*); & *de ratione victus* opus (*o*), sæpe à RHAZEO citatum (*p*), etiam a SUIDA (*q*). Hi forte de lacte (*r*) egit, & de vino (*s*), de melle (*t*), de arte

O 2

coquendi,

- (r) Ibid. L. VIII.
- (s) Ibid. L. IX.
- (t) *Antidot.* L. II. c. 7.
- (u) *Conf.* L. IV. *compos. sec. loc.* & ubique,
- (x) *Compos. sec. loc.* L. X.
- (y) Ibid. L. V.
- (z) *Sec. gen.* L. II. IV. V.
- (a) Ibid. L. II.
- (b) Ibid. L. VII.
- (c) L. V.
- (d) L. IV.
- (e) L. VI.
- (f) *Compos. sec. loc.* L. V.
- (g) *Sec. loc.* L. VIII.
- (h) Ibid.
- (i) AETIUS III. S. 2. c. 27.
- (k) p. 34.
- (l) *Contin.* p. 503. b.
- (m) *Simplic. medicament.* L. VI.
- (n) GALEN. *antidot.* I. c. 2.
- (o) ORIBAS. *collect.* II. c. 62.
- (p) *Simplic. medicament.* p. 157.
- (q) L. V.
- (r) L. I. ORIBAS. *Syn.* L. IV. c. 40.
- (s) L. V. c. 7. ex libro RIFI duodecimo.
- (t) SUIDAS, ex libro II.

coquendi (*u*), de aqua (*x*), de sapa (*y*), de aceto, & lora (*z*). Inter optimos rei herbariæ auctores citatur (*a*), & eum se sequi fatetur ORIBASIUS (*b*). RIFI esse suspicio est C. GESNERI poema græcum *de virtutibus herbarum DEO alicui conservatarum*, quod cum DIOSCORIDE ALDUS anno 1518. 4°. & 8°. edidit, & recudi fecit Cl. FABRICIUS (*c*), addita versione Cl. RENTORF, cum scholiis. Chamæmelum, Rhamnus, Artemisia monoclonus, Pentadactylus, Verbena Supina, Ruta, Dictamnum minus, Eleisphacon, Chamæcupressus, Centaurium majus, Buphthalmus, Pæonia, Polium, hic laudantur, & medicarum virium adest farrago, verarum & falsarum. Easdem penitus plantas in codice Vindobonensi descriptas LAMBIUS PAMPHILO tribuit (*d*).

In paucis cæterum operibus, quæ de RUFO supersunt, Pycnocomon dixit, cuius radix (*e*) rotundo malo similis, alvum repurget. Ficum satis alere, etiam athletas (*f*): sylvestrem rutam vesicas ciere vi ignea (*g*). Φανετίδης (*h*), vix alibi dictam plantam dicit, cuius drachmæ duæ valide alvum ducant. In libro de *purgantibus medicamentis* (*i*) loca natalia optimorum purgantium describit, Helleborum optimum ex Octa monte & Anticyris repetit, nigrum tamen etiam ex Lyncestide, & ex monte Parnaso, album ex Armenia & Galatia. Nigrum ait deorsum purgare, album sursum. Citat etiam pityusam, granum gnidium, sambucum, iridem &c. Anagallidem ad morsum canis rabi di jussit imponi (*k*), quod remedium nuper revixit. Multa venerea habet (*l*), ut Hieram RIFI (*m*), medicamentum ad penem erigendum (*n*), & alia. Medicamentum RIFI apud ANDROMACHUM exstat (*o*).

Sed datur aliis MENIUS RUFUS auctor remediorum (*p*).

S. XLIX.

- (*u*) ORIBAS. L. IV. c. 2. ex RIFI libro *extreme*.
- (*x*) IDEM L. V. ex RIFI L. II.
- (*y*) L. V. c. 7. ex libro nono.
- (*z*) Ibid.
- (*a*) L. III. p. 266.
- (*b*) Præf. Syn.
- (*c*) Bibl. Græc. T. III. p. 629.
- (*d*) L. II. p. 593.
- (*e*) p. 16.
- (*f*) Apud ORIBAS. collect. I. c. 40.
- (*g*) ARTIUS I. Serm. 1.
- (*h*) p. 15.
- (*i*) ORIBAS. collect. L. VII. c. 26.
- (*k*) ARTIUS II. S. 2.
- (*l*) ARTIUS I. c. 3.
- (*m*) ORIBAS. Syn. III.
- (*n*) Ibid.
- (*o*) GALEN. compos. sec. loc. L. VII.
- (*p*) Compos. sec. gen. L. VII.

§. XLIX. Criton.

C^{RITON} his omnibus junior videtur, & postremo certe loco a GALENO recensetur. Est tamen inter eos, qui medicamenta (q) studiose descripserunt, distinctius, quam ANDROMACHUS (r); selegit etiam veterum medicamenta & optima retinuit (s). Post ANTONIUM MUSAM natus est (t), vix post ASCLEPIADEM (u), & cum HERODOTO vixit, a quo formulam emplastri ICESII accepit (x). Galenen, quæ dicebatur, Theriacam vocavit, eam descripsit (y), & varia de accurata præparatione monuit. Quinque libros medicamentorum scripsit (z). Quatuor etiam libros fusissime scripsit *de ornatu*, quorum capita recenset GALENUS (a), & in iis se ad humiliores curas demisit, adque defluvia capillorum remedia dedit (b), & ad achores (c) varosque (d) & Lichenes (e), & psilothrum suum habet (f). Antidotum ejus existant apud GALENUM, & stomaticum ex punicis (g), arteriaca (h) ex ammoniaco gummi in vino soluto; diacodium (i), alia; ex salicibus apud ORIBASIUM (k). Locum de ephelidibus AETIUS conservavit (l).

Simplicia tamen medicamenta amasse videtur: ad aphthas portulacam, cum oleæ (m) foliis coctam ad collutiones adhibet, & baccas Myrti albæ ex vino, & gallam ex acri aceto illinit, & fere plantis utitur: sic in apophlegmatismis (n). In morbis aurium acria & narcotica, & variii generis medicamenta proponit (o).

O 3

Externa

(q) *Compos. sec. gen.* L. II. init. & L. III.

(r) *Sec. gen.* L. VI.

(s) *Compos. sec. loc.* L. II. VII.

(t) *Ibid.* L. VI.

(u) *Ibid.*

(x) *Sec. gen.* L. V.

(y) GALENUS *Antidot.* L. I. c. 18. Rejecit CLERICUS.

(z) *Compos. sec. loc.* V. Tertius liber citatur a GALENO *Antidot.* I. c. 13. *Primus Medic. sec. loc.* L. II.

(a) *Liber de Compos. sec. loc.* I. c. 3.

(b) *Ibid.* L. I. c. 1.

(c) *Ibid.* L. I. c. 8.

(d) *Ibid.* L. V. *Sec. gen.*

(e) *Ibid.*

(f) *Ibid.* L. I. c. 4.

(g) *Compos. sec. loc.* L. VI.

(h) *Ibid.* L. VII.

(i) *Ibid.*

(k) *Synops.* L. III.

(l) T. II. S. 4.

(m) *Compos. med. sec. loc.* L. VI.

(n) *Ibid.* L. II.

(o) *Ibid.* L. III. c. 1.

Externa medicamenta etiam habet, ut emplastrum ICESIUM (*p*), emplastrum diabotanon (*q*), & διασκόλλης (*r*), διασκονίς (*s*), & ad ulcera chironia medicamenta (*t*).

§. L. *Gallus. Quintus.*

GALLI sœpc GALENUS meminit, alias simplici (*u*) eo nomine, ut in siccante emplastro (*x*), & barbaro (*y*). Alias addit nomen AELII (*z*), ut tam ex adjectis, de medicamento CÆSARI (*a*) oblato, vocibus intelligas, eundem virum esse.

Post ANDROMACHUM putas vixisse, cum ejus *catagmatico emplastro* schistum lapidem (*b*) addiderit. Antidotum dicitur invenisse, quam CÆSARI obtulerit, adversus canis rabidi morsum, militesque multos (*c*) servaverit, ipsum etiam alibi CÆSAREM (*d*).

Ex alio loco GALENI putas antiquiorem esse; antidoto enim, quam CÆSARI GALLUS obtulerit, CHARMIDEM usum esse scribit, qui CLAUDIO imperante medicinam fecit (*e*).

Alibi GALLUM MARCUM ASCLEPIADEUM, ejusque medicamentum ad ventriculum (*f*) dicit.

De QUINTO GALENUS reliquit, duplii pondere Carpessi loco Cinnamomi usum esse (*g*). EJUS discipulum SATYRUM (*h*) addit PRÆCEPTOREM derisissime, qui inibelle medicamentum putaverit aucto. pondere reddi generosius. EJUS Antidotum habet ORIBASIU*s* (*i*).

AGATHINUS, ARCHIGENIS præceptor, de Helleboro scripsit (*k*), & ejus aliqua medicamenta a GALENO citantur.

LUCIUM

(*p*) *Compos. med. sec. loc. L. V.*

(*q*) *Sec. gen. L. VI.*

(*r*) *Ibid.*

(*s*) *Ibid.*

(*t*) *Ibid. L. IV.*

(*u*) *Antidot. L. II. c. 15. Compos. sec. loc. L. VII. Sec. gen. L. II.*

(*x*) *Compos. sec. gen. L. V.*

(*y*) *Ibid. L. II.*

(*z*) *Antidot. L. II. c. 1. II. 14.*

(*a*) *Ibid. L. II. c. 1. II. 14. 15.*

(*b*) *Compos. sec. gen. L. II.*

(*c*) *Antidot. L. II. c. 10. ACTUARIUS p. 71.*

(*d*) *Antidot. L. II. c. 1.*

(*e*) *Ibid.*

(*f*) *Sec. loc. L. VIII.*

(*g*) *Simplic. facult. L. VII.*

(*h*) *Antidot. L. I. c. 8.*

(*i*) *Synops. L. III.*

(*k*) *Chron. III. c. 16.*

LUCIUM ignotum medicum s^epe citat ASCLEPIADES. Ad catarrhum fumum tussilaginis jubebat per infundibulum sumere (*l*).

TERENTIUS EVELPISTUS de herbarum facultatibus scripsit, si MARCELLO fides (*m*).

§. LI. *Galenus.*

Vasti ingenii vir, multiscius, egregius pharmacopola, & qui propria manu medicamenta sollicite paraverit. Botanices non perinde peritus fuit. Lycopersicum equidem primus dixit, a mercatoribus sibi ostensum, & herbulas aliquas (*n*) ad theriacam pertinentes ipse testatur sibi accurate fuisse perspectas, & recto lectas tempore. Herbas recenset, quae Cyzici frequentes nascuntur. Petroselinum ex Macedonia, Scordium ex Creta monet accersi debere, Carpesium Sidæ pamphylicæ optimum nasci (*o*): Amaracum a Maro separat: Perseam nusquam se vidisse monet, nisi in Ægypto (*p*). Sed nimis exscribit DIOSCORIDEM, neque ullam addit descriptionem (*q*), ut intelligas nihil hic habuisse proprii. Medicamentariam artis partem non neglexit. In Palæstinam navigavit, ut bitumen propius inspiceret, balsamumque stillare videret (*r*). Terebinthinam veram, tum larignam, & strobilinam bene distinxit (*s*), ut istam haberet pro validissima, Chiam pro mitissima (*t*). Besasa tamen, quod passim semen ipse dicit sylvestris rutæ (*u*), Moly alicubi interpretatur, in eo inconstantior (*x*). Inde factum, ut AETIUS Besasam, Harmalam, & Rutam sylvestrem pro eadem cum Moly/planta habeat, quod vix potest verum esse (*y*).

DIÆTETICI libri GALENI hactenus ad plantas pertinent, potissimum libri III. *de alimentoorum facultatibus.*

In libro I. cerealia describuntur, qualia veteres colebant, nobis non satis cognita, & panis. Siligineum panem plurimum alimentum præbere ait, inde Similaceum, sed Siliginis, rei Romanæ, signa nulla dat. Casu cum edisset triticum elixum, difficulter coqui expertus est. Ptisanæ præparacionem describit. Zeæ nomen se in peregrinationibus nunquam audivisse, sed brizam in Macedonia dici semen frumenti, typhæ simillimi. Olyram post triticum

(*l*) *Tard.* II. c. 7.

(*m*) In Epist. ad MÆCENATEM.

(*n*) Chamæpityn, Chamædryn, Thlaspi, Centaurium, Hypericum, Polium, *Antidot.* L. I.

(*o*) *Antidot.* L. I.

(*p*) *Compos. sec. loc.* L. II.

(*q*) Olim PHOTIUS p. 400. 401.

(*r*) *Antidot.* L. I.

(*s*) *Compos. sec. gen.* L. II.

(*t*) *Ibid.* L. I.

(*u*) *Compos. sec. loc.* L. VI. & alibi.

(*x*) *Simpl. facultat.* L. VII.

(*y*) I. Serm. I.

triticum ponit, & eo deteriorem typham. Tangit Zeopyrum, etiam oryzam, qua legumina orditur. Fabas rotundas facit, aphacam & viciam compressas. Melampyron ex tritici degeneratione nasci docet.

L. II. De fructibus, etiam palmis, & sericis; & de oleribus. Inter ista Solanum numerat, & Cinaram, & Ocimum, quod cum garo edant, & Ari radicem.

De libro III. solum vinum huc pertinuerit, reliqua sunt de animalibus.

Liber de succorum bonitate & vitio; nempe de alimentis, quæ adtenuent, incrassent, ita scriptus est, ut GALENUS satis per singula eat, & etiam homonymias interpretetur. Cerealia, legumina, glandes, vinum, aliaque potulentorum genera considerat.

In librum HIPPOCRATIS *de salubri diæta* GALENI Conimentarius practici potius argumenti est. Prodiit Paris anno 1529. 8°. 1536. Basil. 1544. 4°. &c.

De adtenuante vijs ratione L. I. Laudat eam adtenuationem, & olera percurrit, fructusque, semina, radices, & cerealia, a quibus eam vim expectat, etiam animalia.

De ptisana liber, fuse & minute, de ejus præcipui alimenti ægrotorum præparatione agit.

De sanitate tuenda L. VI. potius ad exercitationes, veteribus familiares, & ad frictiones, adque refutandum THEONEM ALEXANDRINUM spectant. Habet tamen GALENUS aliqua libro IV. de populi, & conorum Abietis vileniente, quando in oleo infunduntur, deque cibis & potu, qui senibus conveniunt libro V..

Propius huc pertinent, quæ quinta classe operum GALENI continentur. Eorum princeps est opus, *de simplicium medicamentorum facultatibus* L. XI. qui equidem non toti ad rem herbariam faciunt. Quinque enim priores fere in ratiociniis consumuntur, inque stabiliendis quatuor præcipuis medicamentorum qualitatibus, calido sive acri, frigido, quo acorem & venena stupefacentia refert, humido, emolliente, & sicco seu adstringente. Quatuor harum qualitatum gradus primus constituit. Libro etiam I. de aceto, secundo fuse de olei natura, tertio de brassica disputat. Recte tamen monet, ab eventu in corpore humano inde consequente, non ab externis signis de eorum facultatibus debere definiri. Facit etiam earum qualitatum gradus. L. IV. est de faporibus. L. V. de classibus medicamentorum secundum vires, quas in corpore humano exercent. In L. VI. præfatione judicat de iis auctoribus, qui, ante se, de materia medica scripserint. Sequitur alphabeticæ enumeratio plantarum, quarum aliquis in medicina usus eo tempore erat, qui catalogus per librum VII. continuatur, & in libro VIII. finitur. Meræ sunt virium medicarum enarrationes, absque ulla descriptione.

Parum

Parum hic est proprii: & habet fere DIOSCORIDIS facultates. Pauca Romana admiscet, quo *Bretannica* spectat. Non est absque superstitione, & fidem Amuletis adhibet, etiam interposito suo testimonio. Videntur errores intercedere, & epimelis, quam dicit unedinem vocari, a Comaro seu arbuto diversa est. Aliquoties plebejorum experimenta citat, & passim DIOSCORIDEM refutat, ut in Coriandri viribus. In Lilio proprium sibi medicamentum citat. Reliqui ad finem usque libri sunt de fossilibus & animalibus.

Liber de *substitutis medicinis brevis* est, sed tamen utilitatem habere potest, ex comparatione plantarum, quas GALENUS sibi substituit, & quas inde colligas, similium fere virium esse. Id aliquando nostra nomina confirnat, ut in duplice Casiae dosi pro Cinnamomo substituta, aut in aliis exemplis, ubi pro Dauco Sium, pro Hyoscyamo semen Solani vesicarii subponitur; alias GALENUS longe a nostra opinione recedit, ut in Iridis radice pro Aconito, Acoro pro Asaro, & tamen pro Amomo, Argemone pro Sisymbrio (*Mentha*) & Seriphio, Asaro pro Zingibere, radice violæ albæ pro Balsamo, Lapathi radice pro Chamaedry, Coriandri semine pro Cicuta, Roseis pastillis pro Cinnamomo, Brassicæ semine pro Cumino, & Solani vesicarii pro Cynorrhodo, pro Hyacintho flore Isatidis, pro Peucedano glycyrrhiza, pro succo Polygoni semine Erucæ, pro Potamogitone Serpyllo substitutis. Alias per adfinitates discas aliqua de plantis, alias vix notis: ita sphagnum odoramenti genus fuisse adparet, cum pro Bdellio, calamo odorato, junco odorato detur. Ita Moly adstringere intelligas, cum pro Corallio & Symphyto supponatur. Ita Dorycnium narcoticum venenum esse constat, cum pro eo Hyoscyami semen adhibeatur, & idem Dorycnium pro Mandragora subjiciatur. Papiri radix vehementer purgat, cum pro Helleboro albo propinetur. Struthii succus pro Erysimo, radix pro Helleboro, Dryopteris (*Filix*) pro Cneoro, *Mentha* agrestis pro Ocymoide, Omphacium pro Oenanthe substituitur.

De purgantium medicamentorum facultate fere ad causas rerum potius spectat. Defendit vim certos humores adtrahentem, contra ASCLEPIADEM. Multum laudat remedia purgantia, & felices curationes citat, quas iis auxiliis perfecerit. Hos libros potuissemus reservare ad Bibliothecam practicam, sed incertus, num tantum vitæ mihi superfit, ut eo progrediar, malo hanc certe partem immensi operis pleniorum edere. Superstitiosa admiscet c. 6. quibus sibi fidem ipse detrahatur.

De theriaca ad PISONEM, cuius filium ulcere summæ coxæ laborantem ipse curaverat. Adfirmat veram theriacam experimento innescere; a serpentibus enim iectos non lædi, si theriacam bonæ notæ sumferint, perire qui secus. MARCUM ANTONINUM plurimum theriaca esse usum, & ad ejus exemplum alios nobiles Romanos. Ipsum Imperatorem medicinæ favisse. Defendit medicamenta composita, ut frangantur vires nimiæ, aut scopo contrariæ. Præfert descriptionem ANDROMACHI, quam operi inserit: aliquam monet de fraudibus seplasiarum in plantis supponendis. Debere theriacam purgatio-

purgationem alvi inhibere. Descriptio salis compositi, quem viperæ ingrediuntur. Non esse genuinum GALENI opus, fuse a LABBEO contenditur.

De Theriaca ad Pamphylianum brevis est l. & fere practici scopi.

De antidotis L. I. (z). Descriptionem continet Theriacæ, ad quam componendam AUCTOR a MARCO ANTONINO advocatus fuerit. Jubet simplicia medicamenta accurate perspicere, ex quibus fit Theriaca. It autem per singula, & mellis bonas malasque qualitates dicit, vina varia, trochiscos viperarum, scylliticos. Quæ herbæ in Italia bonæ nascantur, quas præstet ex Creta advehi, IDEM definit. Intercurrent plantarum descriptiones, ut cytisi fruticis myrto æqualis: Laudat GALENUS Cinnamomi arborem, ab ADRIANI ævo apud Augustos conservatam, qua sit in theriaca usus. COMMODUM medicamenta neglexisse, quare se, SEVERI imperio, cum theriacam pararet, vetusto Cinnamomo uti maluisse. Laudat formulas versibus comprehensas, quod non possint fallere. Inserit adeo ANDROMACHI senioris theriacam. Ipse Hedy-chroum versibus hexametris descripsit. Medicamenta adservata per ætatem debilitari, ut Cinnamomum, & alia, etiam acerrima. Porro varia adfert de Casia, Schoenantho, Stœchade, Chamæpity, Polio, Styrrace, Acacia, Thlaspi, quod in Cappadocia natum Cretico præfert. Alias formulas habet theriacæ, DAMOCRATEAM, anonymam aliam: & CRITONIS.

In L. II. varias compositiones describit, antidotos Mithridaticas, antidotum AELII GALLI, DAMOCRATIS, ASCLEPIADIS JUNIORIS, ZOPYRII, APOLLONII MURIS, MITHRIDATIS ipsius, ARCHIBII, ANTIPATRIS, EUCLIDIS, PALATIANI, ZENONIS LAODICEI, XENOCRATIS, ARPULI, aliorum, etiam circulatorum: tum Alyssa varia: inter quæ herbam cognominem describit.

Lib. de medicamentorum compositione secundum locos, nempe ad omnes a capite ad calcem morbos. Ratiocinia primum proponit de morbi indole; deinde medicamenta sua, & aliorum, plurima ARCHIGENIS, APOLLONII, CRITONIS, ASCLEPIADÆ junioris, hæc simpliciora; deinde ANDROMACHI antidotos, qui auctores & ipsi plurimos alios citant. Eorum labores passim dijudicat & carpit, quando vel aliena miscent, vel causarum & temporum distinctionem negligunt. Adparet GALENUM multum induluisse medicamentis purgantibus, quibus alopecias se sanasse gloriatur. Utebatur autem hiera picra, etiam thapsia sola, aut euphorbio extus illito. Cæterum sero ad hæc scribenda accessit, citat enim hic I. libro opus suum *de usu partium* (a), libro III. & IVto (b) librum de medendi methodo XII. & libro III. (c) quintum de pharmacis simplicibus, libro VIII. simplicium librum V. & methodi medendi decimum quartum.

L. II.

(z) CLERICUS habet pro spurio.

(a) C. 3.

(b) Init.

(c) Fin.

L. II. Ad morbos porro capit. Plantarum virtutes ipse enumera. Multa bene in APOLLONIUM empiricum monet, quo plurimum utitur. Opium in collyrio adhibitum amblyopiam fecisse adnotat. Inde ARCHIGENIS, spectati viri, consilia fuse expendit. Nimium adpensis herbis & Coronis videtur tribuisse. Intercurrent plusculæ vires simplicium medicamentorum. Sternutamenti loco ipsum elaterium in nares sufflavit.

L. III. Mireris GALENUM de radice Cucumeris sylvestris, Bryoniæ & Ari scribere, eas extra mordacitatem alvum ducere, tum quod hæc acerrima remedia cum Polio conjungat. Medicamenta cæterum APOLLONII HEROPHILEI & ARCHIGENIS, simplicia fere utriusque, aliqua tamen ex APOLLONIO ipse in usum revocavit. Polypum narium vœtat acribus tentari.

L. IV. Adversus oculorum mala suum aridum ex lapide Phrygio remedium describit, quod valde laudat, & addit in Rōmano Imperio multo in usu esse. Hic mireris nomen JOHANNII legere, citatum de medicamento ex rosis.

In L. V. aliqua adhuc habet oculi mala, tum dentium; & ejus doloris sedem sagaciter in se ipso GALENUS distinxit, ut aliis in gingivis resideret, in nervo dentis alias. Mire acria veteres in his malis adhibebant. Tithymali radicem in vino coquebant, eo os eluebant, & succum tithymali farina exceptum denti admoyebant.

L. VI. De oris morbis. In angina se ipsum laudat, quod in agro, cum medicamentis destitueretur, nucum succum cum melle coxerit, novum undique medicamentum, & feliciter adhibuerit. Stercus caninum ad oris escharas laudat, & negat ingratis quid habere. Ad columellæ mala rhus præfert, & gallas, tum medicamentum APOLLONII, quo alumén & gallæ continentur.

L. VII. Ad morbos organorum spiritalium. Hic innumerabilia arteriaca recenset, tum ad tabem & dyspnoeam medicamenta. Mandragora, Hyoscyamo, Opio veteres multum utebantur, non valde probante GALENO; fatetur tamen in colica non posse nos carere narcoticis. Citat suum diacodium, & distinguit, in morbis pectoris, ubi ei locus sit, aut Opio demum.

L. VIII. Stomachi adfectiones recenset. Multum utitur Hierac. Corrigit ASCLEPIADEM, qui atramentum sutorium & Mandragoram adversus vomitum dabat. Describit suum remedium ex succo malorum cydoniorum, cum pipere & zingibere. Multa solebant extus ad ventriculi mala adponere. Inde hepatitis mala. Non solas radices Chamæpityos, Cichorii & similiū, sed succos & totam plantam juvare recte monet.

Libri sexti, septimi, octavi codex M. S. in Bibliotheca Cæsarea exstat (d).

L. IX. Ad Icterum, splenis mala. Arsenicum flavum fuisse ex malagmate splenico colligas, quod non aliam ob causam aurei coloris fuisse potuit. Multum veteres utebantur emplastris in malis ventriculi, hepatis, splenis, inque hydrope. Inde morbi renum, & pauca ad partes genitales. Mireris Agarico in strangulatione ex utero GALENUM uti. Pompholygem ad hæmorrhoides præfert.

L. X. De renum morbis, & podagra: ad istam quidem potissimum malagmata præscribuntur.

De compositione medicamentorum secundum genera L. VII. His vocibus pars fere pharmaceutica intelligitur, & modus, quo emplastra, trochisci & unguenta ex arte parantur. Multus in his fuit GALENUS, & sua manu medicamenta præparavit, & in omnibus cautelis accuratissime se gesit.

Tuetur libro I. composita, quod simplicia sœpe non sufficient. Laudat suum diachalciteos medicamentum, quod multi imitantur. Negat argenti spumam frigidam esse. Corrigit ASCLEPIADEM, cum olei ad cerussam portionem nimis parcum fecisset: agit fere de emplastris albis ex Cerussa, & viridibus.

Libro II. pergit in emplastris varii coloris, demum bituminosis, seu barbaris, inter quæ est GALENI Ceratum, quod ad posteros descendit (e).

L. III. est totus extra ordinem, & proprie pertinet ad opus secundum locos. Nam tradit medicamenta, externa quidem, quæ ad vulnera nervorum adhibentur, & de iis vulneribus fuse GALENUS agit, adprime sibi notis, cum Gladiatores Pergami, adhuc juvenis, curandos accepisset. Adparet etiam passim, cum itinera obiret, exercuisse chirurgiam, neque facile suam operam cuiquam negasse. Solebat autem ruri uti euporistis, lixivio, euphorbio, propolide, ervorum farina, fermento. Perite distinxit a vagina tendinem. Euphorbium recens peracre esse, inde, & celeriter mitescere; sic thapsiam. Omnes sibi oblatos ægros se sanasse gloriatur.

L. IV. Pergit in iis, quæ ulceribus malignis convenient & cicatricem inducunt; tum ad ulcera cancrosa. Monet quæ indistinctim ANDROMACHUS scripserat, ea distinguere.

Sic L. V. passim comparat diversas auctorum compositiones, eas emendat, suasque tradit. Sequuntur trochisci ad ulceræ, carbunculos.

L. VI. Iterum emplastra, & primum ad ulceræ serpentia. Aliqua GALENUS se invenisse ait, nihil decedentia optimis. Celebre est diabotanon, varie descriptum a variis, de cuius usu accurate agit, & de variis variorum formulis: sic de fusco ægyptio. Inde digerentia & extrahentia.

L. VII. Theoriam dat scirrhi & describit emollientia. Præfert calidiorem leonis adipem. Comparat iterum varias compositiones HERÆ, ANDROMACHÆ, ASCLEPIADIS. Inde relaxantia, acopa, quæ lassitudinem tollant.

Cæterum

(e) Masur edit SYLV. p. 322.

Cæterum hoc opus in senio scripsit, post librum de simplicibus med., & post therapeuticen, post etiam duos alios de compositione medicamentorum libros jam editos, qui cum templo Pacis per incendium interierunt (f).

Denique omissis interim mere practicis operibus, & *Euporistis* (g), faciunt ad rem herbariam *interpretationes vocum obsoletarum HIPPOCRATIS*. Ita *αντίγραφον* interpretatur herbam, quam *Βουνερόν* etiam vocent (unde intelligas de nostri Antirrhini genere esse), & Lychiidem sylvestrem (*παρθενόν*) non debere reddi per Helxinen mercuriali finitimam, ita enim intelligo.

In Libro de *temperamentis* III. aliqua habet de ciborum & medicamentorum temperamento.

Fragmenta aliqua de vino apud ORIBASIVM & ATHENÆVM, de pane apud ATHENÆVM exstant.

Inter spuria GALENI integra aliqua opera botanici argumenti reperiuntur, ut liber alter de *Dynamidiis*, nam primi exigua particula supereft. Iste alter pro proœmio habet sœpe repetitam epistolam ad Mæcenatem; sequitur catalogus medicamentorum purgantium, inter quæ ysium, sed & allium & thymus est, & styrax. Inde varia medicamenta. Opium auctori est expressus succus foliorum & seminum, ad solem spissatus. Sequuntur morbi secundum loca, tunc eorum remedia, ad empiricorum morem. Unguento vult epilepsiam sanare, quod vocat probatum. Plurima vana habet & superstitionis. Hinc de diebus formidolosis: de urina, febribus, vulneribus, &c. Multum absunt omnia a subtili & dogmatico GALENI ingenio. Dynamidia REINESIUS GARIOPONTO tribuit.

Liber de *simplicibus medicamentis ad Paternianum* ordine alphabetico, neque ad Græcum alphabetum, neque tamen unice ad latinum scriptus est. In prima pagina vitriolum habet, nomen veteribus ignotum, & a Chalcantho, vitriolo cœruleo, distinctum. Nomina corrupta Alcimonium pro Alcyonio. Alosardion pro Halosanthos, Adarcha pro Adarce, calisiva pro calx viva.

De Centaurea ad fratrem suum Papiam. Citat THEMISTIUM celebrem magistrum. Liber mere empiricus est. Prodiit seorsim Venet. 1497. fol. Argentor. anno 1541. fol.

Neque persequor librum *secretorum* ad MONTIUM, totum arabistam.

Librum *venenorum* (h) GALENO inscriptum passim Arabes citant (i).

Librum de vini facultate ex ORIBASIO CHARTERIUS inter opera Galenica excudit.

(f) L. I. c. 1.

(g) Spuria esse putas, cum ORIBASIVS, diligentissimus GALENI lector, neget exRare Praefat. Primus liber hactenus ferri potest,

(h) SERAPIO obs. 353.

(i) RAZZ p. 319. &c,

Cæterum sibi viventi libros alienissimos suppositos suisse ipse GALENUS queritur (k).

Seorsim prodierunt libri III. *de alimentorum facultate*, ex interpretatione MARTINI GREGORII Parisiis anno 1530. 4°. (SEGUIER) anno 1543. 8°. ibid. anno 1547. 16°. ibid. Lugduni anno 1570. 16°. Leidæ anno 1633. 8°. BURETTE. Gallice vertit JEAN MASSE. 1552. 16°. VERDIER. Græce Paris anno 1557. 8°. BURETTE.

Liber de adtenuante diæta Lugd.. anno 1546. 1549.. 16°.

Liber de ptisana Paris 1536. & interprete J. POLITO Paris 1544. 4°. prodiit, & Basil. 1544. 4°. tum cum MAXIMILIANI de LUCIO Commentario Venet. anno 1575. 8°. Edidit etiam J. LALAMANTIUS cum libro de ptisana sui temporis anno 1578.. 8°.. LIND.

Libri *de sanitate tuenda*, Theodoro LINACRO interprete Colon. anno 1526. 8°. Paris. anno 1530. fol. Lugduni anno 1548. 12°. 1549.. 8°. GUNZ & 1559. 8°. OSB. & castigati a J. CAJO Basil. anno 1549. 8°. græce. Albano TORINO interprete Basil. anno 1578. 8°.. Italice edidit Josephus GALEANUS Panorm. 1650. 8°. MONG.

Commentarios in eos Antonius RABERIUS Basil. anno 1547. fol. edidit LIND. Enarrationes Ludovicus Jacobus BORDING Rostoch anno 1605. 4°. LIND. Adnotationes Leonhardus FUCHS Tubing.. anno 1541. 8°. GUNZ.

Deinde C. Hofmannus GALENI *de sanitate tuenda* L. III. accurata versione, & perpetuis commentariis & castigationibus illustravit, quæ editio curante Sebastiano SCHÄFFERO prodiit Francof. anno 1680. 4°. Codex M. S. versionis arabicæ exstat in Bibliotheca Parifina Katab Galinous fitedbir al schat (l).

Libri *de simplicium medicamentorum facultate* T. Gerardo GOUDANO interprete excusi sunt Parisiis anno 1530. fol. 1543.. 8°.. TREW. 1547. 12°. MAITT. Argentorati 1561. 8°.

Librorum *de simplicibus medicamentis* duas versiones Arabes habent (m).

In quinque libros priores Commentarius exstat Francisci VALESHI Francof. anno 1645. fol. Eosdem in XVI disputationes resolvit Melchior SEBIZ Argentorat. anno 1651. 8°.* Gallice totum opus vertisse dicitur HERVE FAYARD, cum additionibus FUCHSII & SYLVII & aliorum Limoges 8°. VERDIER.

Antidotorum L. II. cum notis Fr. TIDICÆI prodierunt Thorunii anno 1607. 4°. In compendium redacti a LACUNA prodierunt Antverpiæ 1587. 16°.* cum EVERARDO de nicotiana.

Libri de Theriaca Paris 1534. fol. 1536. 1531.

Libros

(k) De libris propriis ab init.

(l) I. n. 986.

(m) HERBELOT, p. 961..

Libri de compositione secundum locos soli prodierunt Paris 1530. fol. 1535.
fol. Lugd. anno 1549. 8°. In eos commentatus est J. CORNARIUS Basil. anno
1537. fol. Edidit etiam VIII. Periodos J. HOLLERIUS Francofurt 1589. 8°.

Libri secundum genera Paris 1530. fol.

Euporista Paris 1530. 8°. GUNZ. 1536. Basileæ anno 1576. 8°. & J. HOLLE-
RIO curante Paris anno 1549. 8°. & ex versione *Sebastiani SCROFÆ* Paris
anno 1548. 8°. FALCON.

Succedanea Paris 1530. 8°. 1536. Bas. 1544. græce.

Cum EVERARDO de tab. prodiit l. de theriaca ad PISONEM cum commen-
tariis & interpretatione Joh. JOVENIS.

Liber de purgantium medicamentorum facultate de his quos purgare oportet,
quibus medicamentis, quo tempore prodiit interprete Johanne POLITICO
Paris anno 1544. 4°. tum Basil. 1544. 4°.

Codices M. S. operum GALENI passim existant. Sex librorum de sanitate tuenda
nuperus codex in Bibl. Paris. II. n. 2172. græce, & latine 6867. tum in Medicea.

Iidem, quinque priores a Nicolao de RHEGIO conversi, sextus a BUR-
GUNDIONE & B. R. P. II. n. 6867. neque ipse vetustus.

De alimentorum facultate L. III. In Bibl. Paris. II. n. 2173. codex est, & iste novus
& II. n. 2164. & IV. n. 6865. versi a GUIL. de MORDECHO, tum in Medicea.

Libri I. & II. pars ib. n. 2157. pariter novus.

Liber regiminis sive de ciborum virtutibus, seculi XIV. IV. n. 6865. &
a BURG. versus 6865. a, & apud Mich. CANTACUZENUM de diæta & moris cu-
randis II. n. 2230.

Commentarius in HIPP. de victus ratione in morbis acutis B. R. P. II. n.
2165. & ipse novus, & 2332. tum in Medicea.

De ptisana & ejus conficiendi ratione Bibl. Paris. II. n. 2267.

Et de bonis & pravis alimentorum succis Bibl. Reg. P. II. n. 2164. & latine 6865.

Libri XI. de simplicium medicamentorum facultatibus Bibl. Reg. Paris. II. n. 2157.
2159. 2160. & 2170. neuter vetustus codex, græci tamen: latine in B. D. MARCI.

Libri V. priores Bibl. R. Paris. II. n. 2156. 2158. & duo tantum libri
n. 2279. 2280. omnes novi & græci. L. VI. posteriores versi n. 6865.

Liber de succedaneis Bibl. Reg. Paris. II. n. 2312. & 2319. græci & IV.
n. 7056. iste seculi XIII.

Ex eodem excerpta II. n. 2208.

De purgantium medicamentorum facultate II. n. 2165. gr. & in B. Medicea.

Liber

Liber de theriaca ad PISONEM Bibl. Reg. Parif. II. n. 2164. in *Bibl. Medicea* tum L. II. *de antidotis* in *Medicea*, & in *Parisina* n. 2164.

Libri X. *de compositione medicamentorum secundum loca* Bibl. Parif. II. n. 2123. & 2156. græce. & in *Bibl. Med.* & S. MARCI Veneta.

Octo ejus operis libri B. R. P. n. 2158..

Duo libri priores ib. II. n. 2164.

Libri VII. *de compositione medicamentorum secundum genera* Bibl. Reg. Parif. II. n. 2158. & 2156. græce. Huc *Catagenarum partes* VII. ib. IV. n. 6865.

Libri VI. in *Bibl. Medicea*.

Uter priorum sit l. *de compositione medicamentorum simplicium* B. R. P. II. n. 2167.

De medicinis experimentatis a JOHANNITIO versus n. 6893. De qualitate herbarum & aromatum n. 6837. *Dynamidia* in *VATICAN*.

Quid fuerit *Lexicon botanicum GALENI* in *Bibl. Medicea*.

Post *GALENUM* mascula medicina declinavit, & veratri potissimum usus obsolevit, neque quidquam rei herbariæ additum est.

§. LII. Scriptores incertæ etatis.

Subjungam hic scriptores aliquos, quorum ætas incerta est. Huc ANTYLLUS (n), nusquam dictus a GALENO, frequenter ab ORIBASIO. Titulum operi fecit *de medicamentis, quæ agroris offerantur & de eorum præparatione*; citatur etiam ex tertio de auxiliis libro & ex secundo. Agit de pane, alica, ptisana, malva cum garo cocta & oleo, quam valde laudat. (o). Alio loco de Elleboro agit, in libro *de remediis evacuantibus, & de symptomatibus evitandis*, quæ ab Ellebori-usu superveniunt, syncope, sensuum interceptione, spasmis, hypercatliarsi. Demum ex secundo libro *evacuantium* (p) loca existant de apophlegmatismis; & ex libro *de iis, quæ extrinsecus occurruunt* (q), magnum fragmentum de suffocationibus, olfactoriis, adstringentibus, collyriis, pessis, infusis, unguentis, malagmatibus, acopis, sternutamentis, cataplasmatibus, aliisque.

PHILAGRIUS Epirota, NAUMACHII discipulus, Thessalonicæ medicinam fecit (r), & *libros medicos* scripsit septuaginta (s). Citat librum *de potionibus* (t) *suavibus* ORIBASIU, & ex eo libro de apomelite, de diacodio loca (u), ubi AUCTOR *GALENUM* citat (x); tum de confectione ex cydoniis & cornis, omphaco-

(n) ORIBAS. collect. L. IV. c. 11.

(o) IDEM ibid. L. VIII. c. 5. 6.

(p) L. VIII. c. 10. Locum de exhibendo veratro citat AETIUS I. S. 31

(q) L. X.

(r) SUIDAS III. p. 597. 598.

(s) IDEM ibid.

(t) ORIBAS. collect. L. V. c. 15.

(u) C. 19.

(x) C. 20. AETIUS III. S. 4, 23,

•omphacomeelite (y) ad morbos acutissimos utili, de rhodomelite (z), apii de eoecto (a). Alius locus de milio. Stomaticum PHILAGRII idem (b) citat. Ceratum ejus habet AETIUS (c), PAULUS (d) ALEXANDER (e), J. ME-SUE (f), MYREPSUS, & SERAPION (g).

§. LIII. Alexander.

ALEXANDER APHRODISEUS, GALENO coævus, qui tamen ad CARACALLÆ usque tempora vixit, commentator ARISTOTELIS, scripsit etiam *ἰατρικαὶ απορρηματαὶ καὶ Φυσικαὶ πρεσβληματαὶ*, quorum duo libri Paris 1540. & Francofurti anno 1587. 4°. græce prodierunt. Inter multas quæstiones pauculæ ad rem herbariam pertinent. Cur sinapi, piper, & alia acris eutem imposita adtrahant, alvum vero non ducant. Cur a raphano comestio ructus (h) alias olidi adscendant (i), alias inodori. De farinæ hordei frigore (k). Cur idem piper & sinapi integra devorata alvum non calefaciant, sed comminuta (l). De fructibus horæis coloratis & decoloribus (m). Cur oleum cum aqua non misceatur (n). Posterioris ævi esse, neque genuinos gnari Viri partus, passim fatentur. In quæstionibus physicis & moralibus nihil ad nos pertinet.

Problematum cōdex exstat in *Bibliotheca Parismna* II. n. 2230. tum in *Medicea*, & in B. D. MARCI.

Gallice prodierunt Paris. 1555. 12°. cura HARETI.

§. LIV. Q. Serenus.

QUINTUS SERENUS SAMMONICUS SEPTIMIO SEVERO imperante inclaustruit, qui ab ANTONINO, quem CARACALLAM vocant, interemitus sit, maximæ bibliothecæ dominus, SPARTIANO & CAPITOLINO testibus.

EJUS *de medicina præcepta saluberrima*, carmine heroico, minime contemendo, continent mörborum censum, ad quos SERENUS sua remedia,

etiam

(y) C. 21.

(z) Ibid.

(a) C. 23.

(b) L. IV. c. 16.

(c) III. S. 4. c. 23.

(d) L. III. c. 46. & alibi.

(e) L. VIII. c. 10.

(f) p. 322. editionis SYLVII. anni 1544.

(g) Tr. IV. c. 21.

(h) I. c. 30.

(i) C. 42.

(k) C. 53.

(l) C. 67.

(m) II. c. 26.

(n) C. 67.

etiam potissimum ex plantis adjicit, non absque superstitione. Ita quartanam Homericis versiculis sanare suscipit (o), & Abracadabra hemitritæ opponit. Inclinatæ latinitatis vertigia reperias in pomis Sabuci, pro Sambuci baccis. Vix quemquam citat. Præter *Philonia*, & antidotos, etiam simplicia medicamenta suadet, sed ad empiricorum morem longam absque discrimine farraginem.

Editiones primo meas addam. Parisiis apud Colin anno 1533. 8°. cum aliis poëmatibus. Tiguri anno 1540. 4°. cum *Gabrielis HUMELBERGII* copiosis commentariis, plerumque quidem ex antiquis scriptoribus collectis, non tamen absque proprio experimento. Ita veterum consilium cibis opprendorum, quibus vomitum movebant, sæpe funeste cadere monet, ex *LEONELLI VICTORII* præceptoris sui testimonio. Porro prodiit *SERENUS* cum *Roberti KEUCHENII* eruditis, sed collectaneis emendationibus & notis, Amstelodami anno 1662. 8°. * & in collectione *Henrici STEPHANI*; & demum cum notis *Petri BURMANNI* inter *poëtas latinos minores* Leid. anno 1731. 4°. * cum J. CÆSARII & aliorum notis. Prodiit etiam Lipsiæ 1540. & 1654. 8°. Venetiis anno 1502. cum CELSO, & 1488. 4°. cum AVIENO & ARATO, & nuper Venetiis 1763. 8°. cum CELSO. Codex M. S. cum variantibus lectionibus exstat in *Bibliotheca Regia Londinensi* 210. & plures in *Regia Parisina* IV. n. 4839. 6864. 7099. 8454. alii in *Leideniæ* & *Vaticana*.

§. LV. *Athenæus Sophista.*

Ægyptius, Naucratites, polyhistor, vixit COMMODO imperante, cuius meminit, OPPIANO junior, et si GALENUM, ARRIANUM, PLUTARCHUM, & ULPIANUM in suo convivio collocutores introducit, qui HADRIANI coævum Poetam sibi notum fuisse dicit. Male ergo a SUIDA ad MARCI ANTONINI tempora refertur (p).

Doctissimus homo innumerabiles veterum locos memoriasque hominum conservavit, non alibi reperiendas, ut vel eo fine, ob maximum numerum scriptorum ad rem coquinariam & ciborum historiam pertinentium, & eorum de plantis placita, hoc uno loco conservata, inter præcipuos sit auctores herbariæ historiæ, quo plurimum & ipse usus sum.

Δειπνοφιλος libros XV. non integerrimos possidemus, cum duorum priorum librorum & initii tertii tantum habeamus epitomen, tum in antiquis editionibus finem libri XV. desideremus.

Græce prodiit hoc opus, curante M. MUSURO apud ALDOS Venetiis anno 1514. fol. B. Bern. & Basileæ anno 1535. fol.* *Jacobo BEDROT* & *Christiano HERLIN* curantibus, imparibus oneri, judice CASAUBONO, & certe valde mendose, et si aliquot centurias errorum BEDROTUS se sanasse ait, nullo cum auxilio codicum, citationes etiam aliorum auctorum & loca parallela emendasse.

Græco

(o) C. 49.

(p) Conf. ista apud FABRICIUM Bibl. Græc. L. IV. p. 631,

Græce & latine cum eruditissimis Commentariis J. CASAUBONI apud Com-
melines anno 1598. fol. *, tum Lugduni anno 1612. fol. & 1657. fol. FABRIC.
hic cum nonnullis fratrum FERMAT observationibus.

Libri XV. lacunam supplevit *Guilielmus (q) CANTER*, eaque accessit ad
nuperiores editiones.

Latine vertente *Natali COMITE Venet.* anno 1556. fol. FABRIC.

Jacobus DALECHAMP emendatiorem versionem & pleniorem editionem
cum commodis indicibus & nonnullis notis dedit Lugduni anno 1583. fol. *

Isaaci CASAUBONI animadversiones seorsim prodierunt Lugduni anno 1621. fol. * et si dedicatio anno 1600. data est. Uſus est vir undique doctif-
simus multis codicibus, optimo potissimum *FARNESINO*. Habuit etiam aliqua
a *GESNERO* & *WELSERD*. Notæ criticæ, & emendatoriæ accesserunt, tum
collectio locorum parallelorum; nam botanicæ res a studiis Clari Viri alienæ
erant. Multa ad *ATHENÆUM REINESIUS* monuit (r).

Gallice ab Abb. de *MAROLES* versus prodiit Paris 1680. 4°.

§. LXI. *Aelianus.*

CL. AELIANUS Prænestinus, qui multa ex *ATHENÆO* habet, in variis
historiis aliqua tangit ad rem herbariam pertinentia, de vinis Græcis (s),
de plantis Deli insulæ (t).

Editit *Conradus GESNERUS*, cum reliquis operibus, Tiguri anno 1556.
fol. versionem a J. VULTEIO inceptam; & cum plurimis adnotationibus
varias historias solas *Abrahamus GRONOVIUS* Leidæ anno 1731. 4°. 2 Vol.
Dederat etiam *PERIZONIUS* Leidæ 1701. 8°.

§. LXII. *C. Julius Solinus Polyhistor.*

Γραμματεὺς Ægyptius, vixit post Parthorum destructionem per Artaxer-
xem, restauratorem (u) Persici Imperii, quo tempore vulgo sericum in vesti-
bus adhibebatur. Dicitio tamen non pessima non sinit multo posteriorem fa-
cere. Scripsit miracula fere regionum, inque iis magis ad animalia & ad
lapides respexit, quam ad plantas: has tamen adgit, breviter quidem, &
obiter (x). Herbam Sardoam habet (y), Alimon Creticam, arborem quæ
gummi

Q 2

(q) FABRIC.

(r) Var. lect.

(s) L. XII. c. 31. & L. XIII. c. 6.

(t) L. V. c. 4.

(u) SALMAS. proleg. ibid.

(x) C. 4.

(y) C. II.

gummi animoniacum (z) stillat, & Lafer, Balsamum, cuius eo ævo magnus in Judæa proventus erat, Medicam (a) nempe Citrum, Ficum indicam, seu Benjanorum (b) arborem, cuius umbra latissime patet, Arundinem Bambu, cuius ex radicibus succus melleus exprimatur, denique Ebenum.

Utor editione SALMASII Ultraject. anno 1689. fol. *

§. LVIII. Nestor.

NESTOR POETA, ALEXANDRO SEVERO (c) imperante vixit, & singulis literis se carere posse carmine ostendit. Ejus extabat *Panacea*, in qua ZOROASTER (d) citatur, tum elegiacum carmen $\alpha\lambda\epsilon\xi\eta\pi\tau\sigma$, qui liber a PAXAMO nominatur, ubi fabulosa aliqua de Brassicæ virtutibus refert. Citatur etiam NESTOR ex VARRONE, qui ab eo aliqua habet remedia (e), crasso errore. Oportet omnino titulos auctorum in collectione Geponico vitiosos esse, cum nullo modo in ordinem reduci possint.

§. LIX. Hesychius.

Incerti ævi auctor, quem FABRICIUS (f) quidem Christianum fuisse, & Alexandrinum, & seculo tertio vixisse autumat; Cl. vero editor Johannes ALBERTI (g) neque christianam fidem secutum, neque certi ævi esse contendit, & quæ Christiana habere videatur, ea aliena esse glossemata. Ut sit, non quidem omnes, neque plerasque, herbas in suo Lexico recensuit, alias tamen & cum nominibus sœpe insolitis (h) adulit, ut possis ad eos libros referre, quos penitissime res veterum intellecturum legere oporteat.

Utor editione Johannis ALBERTI cum vastis Commentariis edita Leidae anno 1740. fol. *

PTOLEMÆUS HEPHÆSTION, VERI præceptor, in *polymathea* de $\varphi\alpha\lambda\alpha\kappa\pi\theta\alpha$ herba scripsit, PHOTIO teste. CYTHERUM vocat SUIDAS.

§. LX. Quintilii.

QUINTILII frates, Georgicorum scriptores (i), habentur pro viris illustribus, CARDIANO aut CONDIANO & MAXIMO (k), quos COMMODUS occidit;

(z) C. 27.

(a) C. 46.

(b) C. 52.

(c) SUIDAS.

(d) *Gepon.* L. XV. c. 1.

(e) Ibid. L. XII. c. 16.

(f) *Bibl. Græc.* L. IV. c. 35.

(g) Præf.

(h) Αεγυριος, ειδος βοτανης &c. Βρεβηνος, φιζαρια τινα, Απερχαι (labrusca).

(i) HEROCLES hippiatr. præf.

(k) Ex XIPHILINO, EUSEBIO.

occidit; quos etiam fratres de Fraxino, terebintho, sive pistacia scribentes ATHENÆUS (*l*) citaverat. Citantur iidem a FLORENTINO (*m*). Vixerunt in Roma pagana, & Cæsareis temporibus. Boni enim ingenii plantam Laurum a Romanis aiunt dici (*n*).

De variis stercoribus agunt (*o*), de humano, ut eo Arabes utantur, de asinino, caprino, bubulo; de cultu Cannabis (*p*), & Liri (*q*). Opera menstrua agri enarrant (*r*). Alicæ (*s*), ut puto, Tragi (*t*) & ptisanæ præparationem (*u*) docent: farmenta sumere jubent de vitibus optimis & medio loco (*x*): de diversa duratione vini (*y*); oleas meliores reddendi articia docent, circumfodiendo (*z*), adfusa amurca, aut urina, terebrando, inferendo ramos meliores; &c. Ne flores aut folia dejiciantur ab arboribus, curari circumfodiendo, complendo fossam fabarum palea (*a*). Pyrus, ne quid (*b*) lapidosi habeat, obscure indicat: deinde ut ex stolonibus plantetur. De infestatione & cura Lauri (*c*). Ne cucumeres vel melones semen (*d*) ferant, particula farmenti de terra prominente assidue resecta. Porro, ut eos fructus in fictili vase figuram variam jubeas induere, etiam characteres. Medicatæ vires cucumeris sylvestris; ut serventur cucumeres. De animalibus etiam & universa adeo domo rustica hi fratres scripserunt.

§. LXI. *Sextus Julius Africanus.*

Imperante vixit SEVERO. Κεσον scripsisse dicitur (*e*), variae eruditionis opus, libris novem (*f*), ORIGENIS (*g*) coœvus, & de *remediis physicis* egit. Sed auctor noster multo posterioris est ævi. Inscriptionem Christianam eo seculo non expectes (*h*), boni viri, sed superstiosi: idem FLORENTINUM citat (*i*).

Q. 3

Non

- (*l*) L. XIV.
- (*m*) L. X. c. 2.
- (*n*) L. XI. c. 3.
- (*o*) L. II. c. 21.
- (*p*) L. II. c. 40.
- (*q*) Ibid.
- (*r*) L. III.
- (*s*) Ibid. c. 7.
- (*t*) C. 8.
- (*u*) C. 9.
- (*x*) L. V. c. 8.
- (*y*) L. VII. c. 1.
- (*z*) L. IX. c. 9.
- (*a*) L. X. c. 88.
- (*b*) C. 22.
- (*c*) L. XI. c. 3.
- (*d*) L. XII. c. 19.
- (*e*) NEEDHAM ex PHOTIO & SYNCERIO.
- (*f*) Alii 14. ut SUIDAS.
- (*g*) Et EUSEBIO.
- (*h*) L. VII. c. 14.
- (*i*) L. IX. c. 14, L. X. c. 66,

Non undique laudandus auctor varia semina macerare suadet, ne post sationem injuria adficiantur, non tamen sine vanitate (k). Sex tantum diebus uvas (l) maturas manere. De occidendis vernibus, non fatis vere (m). Ridicule ait, fertilem fore vitem, si vinitor hedera fuerit coronatus (n). Alumine injecto vult a vino aquam separare (o), quod nuper est renovatum ad emendandam aquam. Vana varia remedia habet ebrietatem impeditura (p). Oleam fertilem reddit terebrato truncō, & pinguis oleæ insertis ramis (q). Inde de citrio malo in gypso modulo, in speciem capitis humani aut aviculæ formando. Intelligas Romanis hesperidum eo tempore copiam fuisse, quo noster scripsit, aut ex alio mutuavit (r). Idem artificium ait ad omnes fructus valere. Punica sine granis (s), exemta pariter certa medullæ parte curat. Omnia punica eundem granorum numerum habere (t). Nigram & albam ficum facere, utriusque generis oculis colligatis, ut in unum (u) truncum coalescant. Ut caveatur ne ficus maturæ de arboribus delabantur (x). Dulces reddere ex amaris amygdalas, perforato truncō, lacruma effluente (y). Nucem absque putaminibus nasci ex nucleo, cuius refractum sit putamen (z). Lapathi vires medicæ (a). De animalibus etiam, totaque adeo domo rustica scripsit. Habet fabellam de dextro & sinistro testiculo ligando. Est inter mulomedicos, & ab ISIDORO citatur.

§. LXII. Philostratus Senior.

PHILOSTRATUS SENIOR SEVERO & JULIÆ DOMINÆ innotuit, & fuit inter eruditos viros, quos is imperator solebat convocare. Mirificam reliquit vitam APOLLONII, cuius editionem Græcam cito, quæ coram est, cum latina interpretatione Alexandri RINUCCINI Venet. anno 1502. fol. non pleniorē illam God. OLEARII Lips. anno 1719. fol. Magnam partem fabulosi libelli PHOTIUS conservavit. In mirifico eo opere de monte Caucaſo Indiæ dicitur, Cinnamomo radicem consitam esse, reliquum montem diversis aromatibus. Piper in eodem monte ait partim ab hominibus plantari, & partim a simiis, &

- (k) *Gepon.* II. c. 18.
- (l) V. c. 45.
- (m) C. 48. 30.
- (n) C. 24.
- (o) VII. c. 9.
- (p) C. 31.
- (q) L. IX. c. 8.
- (r) L. X. c. 9.
- (s) C. 31.
- (t) C. 36.
- (u) C. 53.
- (x) C. 56.
- (y) C. 59.
- (z) C. 66.
- (a) L. XII. c. 36.

& alias etiam in planiori India arbores describit, ut Sesamum, Milii genera, arborem pomis cæruleis. Varia quidem & ficta.

§. LXIII. *Julius Pollux.*

ΙΟΥΔΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΤΟΥΣ ὄροψινος (L. X.) post *Wolfgangi SEBERI* editionem emendatum, suppletum, illustratum. Præter notas *SEBERI* accedit Commentarius *Godofredi JUNGERMANNI*, & alius *Joachimi KUHNII*. Consultulerunt, in ordinem redegerunt VII priores libros *STEPHANUS LEDERLINNUS*, reliquos *Tiberius HEMSTERHUYSEN* Amsterdam anno 1706. fol.* Etsi fere *COMENIANA* janua est, technicorum vocabulorum ad diversas artes accommodatorum, satis hactenus inepta, etsi eruditioni potius sophisticæ destinatur, tamen aliqua plantarum nomina huc pertinent. Integrum artem agriculturæ plusculis paginis persequitur, & hortorum, arborumque curam & vitium, & instrumentum rusticum, & olerum nomina. Sic in capite de convivio plurima de alimentis adducit. Porro de arte tinctoria agit, de coquinaria, de myropolis, denique sparsim de nonnullis plantis.

Versio passim vitiosa. Ita χορδὴ cartilaginem interpretantur, cum oporteret Alicam vertere, quæ utique melius cum lacte & adipe edulium fuerit, quam cartilago.

Vixit imperante *COMMODO*, cui passim libros suos dedicavit (b). *Ægyptius* fuit, & *Naucratites*.

Aliæ editiones sunt Græca *ALDINA* Venet. anni 1502. fol. *FABRIC.* *Juntarum Florentina* anni 1520. fol. *B. BERNA.* denique *Basileensis* anni 1536. 4°. *GESNER.*

Latina est Basileæ anni 1541. 4°. aut 1542. cum adnotationibus editoris *Rudolphi GUALTHERI*.

Græco latina *W. SEBER* Francof. anni 1608. 4°.

Ultima *HEMSTERHUYSI* aucta est & emendata ex Græcis codicibus, & *SALMASII*, *VALESII*; *CANTERI* notis.

Seorsim *Caroli LABBEI* specimen animadversionum in *POLLUCEM* prodierat Argentorati anno 1675. 12°., curante *Joachimo KUHN.*

DIOGENES LAERTIUS ob vitas *THEOPHRASTI* & *DEMOCRITI* legi mereatur. Vixit & ipse exeunte *SEVERO*.

§. LXIV. *Geponici. Florentinus.*

Hic desperatione aliqua adacti conjungemus Geponicos, etsi eorum aliqui nuperiores fuerint. Cum enim alii mutuo alios citent, atque vicissim ab iisdem citentur,

(b) Etiam *Suidas.*

citentur, nullo modo possunt in ordinem tolerabilem reduci. Initium adeo a FLORENTINO faciemus, cuius actas certior videatur.

CASSIANUS FLORENTINUS, villæ Maratonymi in Bithynia & vicini agri dominus, ex præcipuis est auctoribus operis Geponici, & a multis pro solo habetur. Utrumque nomen ejusdem esse viri constat, quod & CASSIANO (c) & FLORENTINO (d) eadem villa Maratonymus tribuatur. FLORENTINIANO operi *de re rustica* titulus fuit (e), cujus L. I. & II. in isto Geponicorum opere citatur (f). A JULIO AFRICANO citatur (g), & a DIOPHANE (h), aque DIDYMO (i), aque PALLADIO passim, et si nomen non additur (k), demum a Pseudo Democrito (l). Roma florente vixisse putas, cum in ea urbe Camelopardalim viderit (m) in PHILIPPI forte spectaculis, & ipse oleuvæ (n) apud MARIUM MAXIMUM MACRINI Præfectum urbis visæ meminerit: vixerit adeo seculo III. nondum adulto. QUINTILIOS citat (o). Stereoris præparationem (p), & augmenta ex alga docet, ex coriaris retrimentis & aliis sordibus, & de messis tempore (q). Mensuram panis, quam ex dato frumento requiras (r), ut adgnoscas villæ dominum; deinde de Ciceris cultu (s) agit, & lentis (t), & milii (u), & lupini (x). Modum operarum, & numerum & viatum (y) definit. Inde fuse vitium cultum tradit (z); cuius rei magna in eo viro peritia fuit, & primum de vite arbustiva (a). De theriaca vite (b), antidoto loco medullæ inserta, & de purgatrice (c): de insitione vitium (d) accurate, etiam in cerasum; de terra vitibus apta (e),

quana

(c) L. V. c. 6.

(d) L. X. c. 2.

(e) PHORIUS n. 163. Liber XI. citatur a J. AFRICANO.

(f) L. IV. c. 8.

(g) L. IX. c. 14.

(h) L. X. c. 76. L. XIII. c. 9.

(i) L. XI. c. 18. L. XVI. c. 22. L. II. c. 34. quem vicissim citat L. X. c. 37.

(k) Jan. 15. Febr. 28. Mart. 3. 4. II.

(l) L. X. c. 51.

(m) L. XVI. c. 22.

(n) L. XIX. c. 14.

(o) L. X. c. 2.

(p) L. II. c. 22.

(q) C. 25.

(r) C. 32.

(s) C. 36.

(t) C. 37.

(u) C. 38.

(x) C. 39.

(y) C. 47.

(z) L. IV.

(a) L. IV. c. 1.

(b) L. IV. c. 8.

(c) Ibid.

(d) C. 12.

(e) L. V. c. 1.

quam nigrām desideret, qualem Ægyptus habet. Recte durabile vinum a rubris uvis nasci (*f*), minus firmum ab albis. Quæ uvæ maximi sint quæstus (*g*). De tempore, quo vites plantare conveniat (*h*). Addit experimentum in Bithynia captum, oportere autumnio vitem plantare in locis non irriguis, quo loco CASSIANI nomen exstat. Præfert plantationem per totalem defoßionem (*i*) ei, quæ fit per palam, easque fossas desiderat (*k*) trium minimum pedum. Duo farmenta pangit (*l*) potius, quam unum. Non debere mixtas vites diversi generis (*m*) plantari. Uvarum (*n*) genera, quæ in Bithynia præferantur. Sideratas vites Bithynorum experimento corrigit, clavo truncum penetrante (*); œnanthen ut legere oporteat (*o*), quæ videtur flos esse vitis; ut uvæ passæ fiant (*p*), & de plantandis arundinibus (*q*). De torculare, vasis (*r*); etiam olei, de cella vinaria (*s*), doliis, picatione (*t*). Ne mustum ferveat (*u*): ut triduo purum fiat (*x*). Bene clauso in vase mustum dulce manere (*y*), melius in puteo (*z*). De vini gustatione & fraudibus cauponum (*a*). Vina διηγευμένα, quod vitii genus per colationem corrigit, ut sanentur (*b*). Vinum Thasium ut fiat, uvis cum aqua marina expressis (*c*). Olearum cura (*d*) & insitio (*e*); ut oleæ condiantur (*f*). Oleam vidit in vitem insertam (*g*) & fructum gustavit, & in Lybia nasci addidit. Horti in universum situs & ratio (*h*). Arborum plantatio. Quo tempore arbores plantare conveniat (*i*). De plantando citrio (*k*). Juxta muros plantat, hieme

stercus

- (*f*) C. 2.
- (*g*) Ibid.
- (*h*) C. 6.
- (*i*) C. 9.
- (*k*) C. 12.
- (*l*) C. 17.
- (*m*) C. 15.
- (*n*) C. 17. (*) C. 37.
- (*o*) C. 51.
- (*p*) C. 52.
- (*q*) C. 53.
- (*r*) L. VI. c. 1.
- (*s*) C. 2.
- (*t*) C. 7. 8.
- (*u*) C. 14.
- (*x*) C. 15.
- (*y*) C. 16.
- (*z*) Ibid.
- (*a*) L. VII. c. 7.
- (*b*) C. 37.
- (*c*) L. VIII. c. 23.
- (*d*) L. IX. c. 2. 4.
- (*e*) C. 16.
- (*f*) C. 28. 29. 30.
- (*g*) C. 14.
- (*h*) L. X. c. 1.
- (*i*) C. 2.
- (*k*) C. 7.

stercus circumjicit, fructum forma gypsea figurat. Posse in malum inseri & vicissim, & in morum: Duracina aquosis locis gaudere (*l*), quod nuper confirmatum est, durare magis, si in prunum damascenam, aut in amygalum amaram inserueris. De punicorum cura (*m*) & insitione (*n*). De amygdalarum plantatione & collectione (*o*). De insitione (*p*), inoculatione, & infestatione; hæc accurate, ut ab artifice. Ut a vermibus arbores defendantur (*q*). Croci plantatio & decerpctio (*r*), sic myrti ex ramo depacto (*s*) educatio. Inseri albam in nigram, etiam in pirum, mespilum, malum punicam. Idem de buxi plantatione (*t*). Res hortenses imprimis curavit. De horto in universum (*u*). De cultu lactucæ & viribus medicatis (*x*), & melopeponum (*y*); de rapo (*z*), & raphano (*a*), ut dulcis reddatur, deque ejus ad scorpii ictum viribus, aliisque (*b*). De apio (*c*), ut magnum fiat, & crispum, ejusque usu medico. De mentha (*d*), quam mireris hic dici inutilem esse. De ruta (*e*) sylvestri & hortensi; sic de eruca utraque (*f*); de nasturtio (*g*) semper medice. Animalia etiam habet; & de apibus proprium caput (*h*): nam subnascentem apum pullitatem sollicitus inspexit.

§. LXV. *Apulejus Geoponicus.*

Iste APULEJUS non fuit Centuripinus ille, neque antiquus rusticorum auctor, neque asini scriptor, nam FLORENTINUM citat (*i*), & totus homo alterius est faporis. Citatur a DIOPHANE (*k*) aque BERYTIO.

Hujus

- (*l*) C. 13.
- (*m*) C. 29.
- (*n*) C. 37.
- (*o*) C. 57. 58.
- (*p*) C. 75.
- (*q*) C. 90.
- (*r*) L. XI. c. 26.
- (*s*) C. 7.
- (*t*) C. 9.
- (*u*) L. XII. c. 2.
- (*x*) C. 13.
- (*y*) C. 20.
- (*z*) C. 21.
- (*a*) C. 22.
- (*b*) Ibid.
- (*c*) C. 23.
- (*d*) C. 24.
- (*e*) C. 25.
- (*f*) C. 26.
- (*g*) C. 27.
- (*h*) L. XIV. c. 2.
- (*i*) L. II. c. 39.
- (*k*) L. XIII. c. 9.

Hujus APULEJI multa exstant in Geoponicorum collectione. Ita de montibus arboribus conferendis (*l*), & loco, ubi quodque genus melius proveniat. Myricam ponit in humida. Semina vino macerare suadet, ut minus corruptantur (*m*); ut uvas calcare oporteat (*n*). Humiditatem (*οτιαν*) Garo, & terris pinguibus incensis vult corrigere (*o*). Acetum ut acre fiat (*p*). Olei omphacini præparatio (*q*). Mala alga, musco, foliis, aliis modis conservat, ut durent (*r*). Erucas necare vult (*s*) tum maceratione varia & fungorum suffitu, tum superstitionis. Habet etiam animalia aliqua.

§. LXVI. *Sotion.*

SOTION varia scripsit (*t*), & inter ea de fluminibus, lacubus, fontibus: fed & alia rustici generis. Vixisse putatur (*u*) circa tempora TIBERII, cum POTAMONEM Lesbium citet. Citatur a FLORENTINO & refutatur (*x*), & ab ANATOLIO (*y*), aque PALLADIO, nomine ut semper omisso (*z*). Si vere SOTION noster Cæsarum tempore vixit, oportet duos esse SOTIONES, antiquiorem, & alterum christianum.

Ergo veriora ista priori SOTIONI tribues.

Ne formicæ frumenti (*a*) acervos tangant. Cedria extremam plantatæ (*b*) vitis fedem ungere. Tria vel quatuor vitium genera una ferere (*c*): ut circumfodianter (*d*) vites & pastinentur (*e*) & pampinentur (*f*). Nimium lacruentes falce esse detruncandas (*g*). De defuis uvis (*h*) & luxuriantibus (*i*). Lunæ multum tribuit (*k*). Signa vini acescentis (*l*). Floreni delet oenanthe

R 2 injecta.

- (*l*) L. II. c. 8.
- (*m*) L. II. c. 18.
- (*n*) L. VI. c. 11.
- (*o*) L. VII. c. 26.
- (*p*) L. VIII. c. 38. 39. 40.
- (*q*) L. IX. c. 19.
- (*r*) L. X. c. 21.
- (*s*) L. XII. c. 8.
- (*t*) PHOTIUS n. 189.
- (*u*) Proem. p. 19.
- (*x*) L. V. c. 9.
- (*y*) L. IV. c. 10.
- (*z*) Febr. 29.
- (*a*) L. II. c. 29.
- (*b*) L. V. c. 9.
- (*c*) C. 16.
- (*d*) C. 19.
- (*e*) C. 20.
- (*f*) C. 28.
- (*g*) C. 38.
- (*h*) C. 39.
- (*i*) C. 40.
- (*k*) L. V. c. 10.
- (*l*) L. VII. c. 15.

injecta (m). Citra uvam vinum facere ex myrrha, corno, &c. (n). Accum scilliticum (o). Cura olearum (p). Oleum medicum lauro, cypero conditum Liburnico simile (q).

An IDEM fuerit, an alius junior & Christianus SOTION? qui in aratro RAPHAEL jubeat inscribere (r), ut semina evadant fertilia, qui idem DIDYMUM citet (s). Æque ridicula habet ad arcendam Orobanchen (t) consilia. Inter signa vini acescentis serpens viti implexus (u). De reponendis citriis (x). Nugas porro varias, quibus caveatur, ne arbores fructum abjiciant (y). De ocimi cultu, superstitiosa (z). De betis earumque usu medico (a). De pomis (b) earum cultu, & viribus medicis. Forte & capita de alliis (c) & cepis (d) eo pertinuerint, quibus vires medicæ traduntur. Animalia etiam habet.

§. LXVII. *Pseudodemocritus.*

Qua ætate hic scriptor vixerit, difficile est dictu: antiquum esse credas, quod a plurimis satis antiquis scriptoribus citetur, ut a PAXAMO (e), præterea a DIDYMO (f), a DIOPHANE (g), a TARENTINO (h), a FLORENTINO (i). Citat ipse ARISTOTELEM (k) & FLORENTINUM (l). Theriacam notam habuit (m), & armeniaca mala vocat Βερικονα seu præcoccia (n). Christianus certe fuit, Græculus, parum antiquus. Nemo vero DEMOCRITO adserat. Vox ADAM sola intercedit, quæ spectare videtur ad vires illas

Abraxa-

(m) L. VII. c. 25.

(n) L. VII. c. 35.

(o) L. VIII. c. 35.

(p) L. IX. c. 9.

(q) L. IX. c. 27.

(r) Geopon. II. c. 19.

(s) L. X. c. 87.

(t) L. II. c. 42. virginem nudam agrum circumire.

(u) L. VII. c. 15.

(x) L. X. c. 10.

(y) C. 87.

(z) L. XI. c. 28.

(a) L. XIII. c. 15.

(b) C. 29.

(c) C. 30.

(d) C. 31.

(e) L. XVII. c. 14.

(f) L. XI. c. 5. 18. L. IX. c. 7.

(g) L. XIII. c. 9. L. XV. c. 7. Celebre illud veteris Democriti testimonium de vi benefica mellis.

(h) L. XX. c. 6.

(i) L. V. c. 3.

(k) L. XV. c. 9.

(l) L. X. c. 51.

(m) L. V. c. 3.

(n) L. X. c. 73.

Abraxarum. Ex citato FLORENTINO, qui vicissim DEMOCRITUM citat, adparcat, quam difficile sit, hos viros in ordinem redigere, ut omnino videantur tituli capitum vitiati fuisse. Cum passim a PALLADIO exscribatur, vixerit tamen ante seculum V. (o).

Princeps ejus fuit *de re rustica* opus, cuius magna pars inter Geponicos servatur. In eo mira miscela est, multa enim persapienter & utiliter dicta habet, ut plantarum (p) uidi soli catalogum, quas inter indicos etiam *meflocalamos* habet, ut peregrinatorem adgnoscas. Equisetum bene distinguit, & Quinquefolium, & Batrachium Chrysanthemum, & odoratum Cyperum. Serere jubet circa finem Novembris, ob pluvias ejus temporis (q). Legumina cum sinapi coquere suadet, ut mollescant (r). Uvam absque acinis facere docet, exenta medulla (s). Theriacam pro medulla (t) subditam, optimas uvas facere. De vario situ, qui viti (u) conveniat. Mustum acescens per arenam (x) colare. Vinum ex madefactis (y) uvis debilius adjuvat, continuo transfundendo, etiam coquendo. Ut aqua vino admista detegatur (z). Olei emendationem docet (a). Generosiores palmas fieri, si *helices* (spadices) mares siccis in truncis (b) suspenderis, quod est antiquum per pulvereni marem fecundandarum palmarum exemplum. Inscriptam persicam nasci, si (c) in ejus nudata amygdala lineas duxeris: sic rubra (d) duracina fieri, si aperte officulo cinnabari nucleum circumfuderis. Cydonia mala figurat (e), & ut serventur (f) docet; ficus purgantes (g) reddit adfuso veratri aut tithymali fructu. Amygdalum sterilem corrigit radicibus hieme nudatis (h). Nomina definit nucis regiae, castaneae, armeniacae, quam Βερικονης vocat (i). Opora separat ab αργοδρυω (k). Faetidissimis fordibus plantas a jumentis vult defendere (l). Dendrolibanus ut plantetur (m) docet. Animalium etiam

R 3

miram

- (o) Febr. 29. Mart. 10. Aug. 8. Oct. 19. Nov. 10. 20.
- (p) L. II.
- (q) *Gepon.* L. II. c. 14.
- (r) L. II. c. 41.
- (s) L. IV. c. 7.
- (t) L. V. c. 3.
- (u) C. 4. 5.
- (x) L. V. c. 19.
- (y) L. VII. c. 4.
- (z) C. 8.
- (a) L. IX. c. 25.
- (b) L. X. c. 5.
- (c) C. 14. sic inscriptas ficus c. 47, & amygdalas c. 60.
- (d) C. 15.
- (e) C. 27.
- (f) C. 28.
- (g) C. 51.
- (h) C. 61.
- (i) C. 73.
- (k) C. 74.
- (l) C. 89.
- (m) L. XI. c. 16.

miracula tradit. Ex lingua nascentis agni colorem futuræ ovis non male præfagit (n).

Memorabilem hic locum habet, quem totum adponam; ut ostendatur novum artificium veteres non latuisse (o). „Habebis multos pullos citra incubationem gallinæ, hoc modo: sterlus minute tusum & cibratum in ventriculos mitte, & gallinarum pennas circumpone, eique gallinæ ova recte impone. Perinde super hæc iterum sterlus injice, donec undique sint contecta, singulis diebus converte, ut æqualiter foveantur. Post vigesimum diem, reperies ova in ventriculis rupta. Vigesima itaque die putamen adimie, & pullos pasce.„

Est etiam inter mulomedicos. Fragmentum de sympathia & antipathia recessum exstat apud FABRICIUM (p). M. S. Φυσικῶν καὶ μαγικῶν Vindobonæ exstat (q) in Bibliotheca Cæsarea.

Contra inania plurima reperias; signa tempestatum a Jovis (r) diverso in signo situ. Agri ab orobanche (s) servandi absurdum artificium: tum detuendis vitibus (t). Cupedinem vini tollere succo de farmentis (u) cæsis fluente. Aceti duplicatio huc pertinet (x); sic infinita alia (y). Arbores destruit adfusis menstruis (z). De horti emendanda conditione (a). De serpentibus immobilibus reddendis (b), deque columbis servandis (c). Lepores sexum mutare (d).

§. LXVIII. Pseudo Zoroastres.

ZOROASTRES, spurius procul dubio auctor, est inter Geponicos.

Præfagia tempestatum ex stellarum & Jovis potissimum loco sumit (e): prognostica ex seminibus, quæ canicula lædit, aut illæsa relinquit (f). Citat HESIO-

- (n) L. XVIII. c. 6.
- (o) L. XIV. c. 8.
- (p) Bibl. Græc. L. IV. P. ult. p. 333.
- (q) LAMBEC. L. II. P. 6. p. 170.
- (r) Gepon. L. I. c. 12.
- (s) L. II. c. 42.
- (t) L. V. c. 10.
- (u) L. VII. c. 32.
- (x) L. VIII. c. 41.
- (y) L. IX. c. 12.
- (z) L. X. c. 67.
- (a) L. XII. c. 6.
- (b) L. XIII. c. 8.
- (c) L. XIV. c. 5.
- (d) L. XIX. c. 4.
- (e) C. 12.
- (f) L. II. c. 15.

HESIODUM Græculus (*g*), PLUTARCHUM (*h*), THEOPHRASTUM (*i*), ARISTOTELEM (*k*). Citatur a DIOPHANE (*l*), & a DIDYMO (*m*), aque PALLADIO exscribitur (*n*); ut non totus novus sit, etsi falsum titulum præfixum gerit.

§. LXIX. *Didymus.*

DIDYMUS incerti ævi, a SUIDA dictus Alexandrinus, *Georgicorum* scripsit L. XV. Citatur ab AETIO (*o*), a DIOPHANE (*p*), a FLORENTINO (*q*), a VINDANIO (*r*), & a SOTIONE (*s*), & exscribitur a PALLADIO (*t*). Citat FLORENTINUM (*u*), DEMOCRITUM (*x*), ZOROASTREM. Ut iterum perobscurum sit, citari a DIDYMO FLORENTINUM, & a FLORENTINO DIDYMUM. DIDYMUS herbarum peritissimus ab AETIO citatur.

Ejus locus (*y*) exstat de tempore, quo frumentum & hordeum ferere convenit; aliis de seminibus in contraria ferendis; ut in campestribus nata in montanis seras, & vicissim, quæ etiam nunc recepta (*z*) est opinio, ut tamen alio loco vetet in deteriorem locum plantas transferre (*a*). Porro de areæ præparatione (*b*); de pane absque fermento (*c*); ptisana; fabis (*d*); de viviradicibus transplantandis, ubi Bithyniæ consuetudinem (*e*) citat; de insitione per terebrationem (*f*); de uvis discoloribus (*g*); de conservandis uvis, palea, fœno, in aqua (*h*); de plantario ad Bithynorum morem (*i*).

Vivi-

- (g) L. VII. c. 6.
- (h) L. XV. c. 1.
- (i) Ibid.
- (k) L. XIII. c. 16.
- (l) L. XIII. c. 9.
- (m) L. XI. c. 18.
- (n) Jun.
- (o) L. II. S. 2. c. 15.
- (p) L. V. c. 11. 20. 76.
- (q) L. X. c. 37.
- (r) L. X. c. 43.
- (s) C. 87.
- (t) Mart. 10. Maj. 8. Oct. 21. Nov. 13.
- (u) L. X. c. 71.
- (x) L. IX. c. 7. L. XI. c. 5, 18.
- (y) L. I. c. 14.
- (z) L. II. c. 17.
- (a) L. II. c. 48.
- (b) C. 26.
- (c) L. II. c. 33.
- (d) C. 35.
- (e) L. IV. c. 3.
- (f) L. IV. c. 13.
- (g) C. 14.
- (h) C. 15.
- (i) L. V. c. 3.

Viviradices præstare vult farmentis (*k*). De perticis: ad amineas vites altiores, in terra sicca (*l*), humiles requiri. Ut optima pix ad dolia in Italia paretur (*m*). De gypsatione (*n*). Vinum dulce fieri in Bithynia (*o*), in tortis trigesimo ante vindemiam die racemis. Ut dulce mustum servetur, primum exhalatione permissa (*p*), deinde accurate obturato vase. Vini aminei præparatio, cum aloë, cypero, nardo, cinnamomo (*q*). Olearum planarium (*r*), quod non valde probat, cum absque eo celerius proveinant. Rationem tamen docet scrobum (*s*): tum condiendi modum (*t*) & contusas oleas (*u*), & colymbades in muria conditas (*x*). De palmis adjuvandis (*y*). Augeri colorem punici, si aqua cum lixivio balneorum rigaveris (*z*). De ficuum plantatione & cura (*a*). De avellanæ speciebus (*b*) & plantatione, & mespilorum (*c*), & siliquarum (*d*): breviter ista. Quo tempore ipse inserat arbores (*e*) exponit, & qua cum cura. Superstitiose (*f*) vult versiculis Homericis cavere, ne arbores fructum dejiciant. De cupressi plantatione (*g*). De rosarum cultu (*h*). De terra oleribus apta (*i*), & de stercore (*k*): ut varia olera ex eadem radice proveniant, depacta in ovillum sterlus (*l*). Asparagum ex semine educat (*m*). De seridis medicis viribus (*n*). Animalia etiam habet, totamque adeo domum rusticam. Camelos cursu vidit excellere (*o*), & in Antiochia Camelopardalim (*p*). Aliquot ejusdem auctoris

- (*k*) C. 14.
- (*l*) C. 27.
- (*m*) L. VI. c. 5. 6.
- (*n*) L. VI. c. 18.
- (*o*) L. VII. c. 18.
- (*p*) L. VII. c. 19.
- (*q*) L. VIII. c. 22.
- (*r*) L. IX. c. 5.
- (*s*) C. 6.
- (*t*) C. 31.
- (*u*) C. 32.
- (*x*) C. 33.
- (*y*) L. X. c. 6.
- (*z*) L. X. c. 33.
- (*a*) C. 45. 46.
- (*b*) C. 68.
- (*c*) C. 71.
- (*d*) C. 72.
- (*e*) C. 77.
- (*f*) C. 87.
- (*g*) L. XI. c. 5.
- (*h*) C. 18.
- (*i*) L. XII. c. 3.
- (*k*) C. 4.
- (*l*) C. 14.
- (*m*) C. 18.
- (*n*) C. 28.
- (*o*) L. XVI.
- (*p*) C. ult.

auctores in collectione Mulomedicorum sunt capita. Citatur etiam ejus codex de lignis varii generis, qui in Bibliotheca regia Par. exstat (q), certe in VOSSIANA. Adparet in Bithynia vixisse.

§. LXX. Paxamus.

PAXAMUS *de arte culinaria* (r) scripsit; tum *de arte tinctoria*; & *de re rustica* libros duos (s). PAXAMUM dicimus, qui ante COLUMELLAM vixit. Verum noster citat NESTOREM (t), quem NEEDHAMUS sub ALEXANDRO SEVERO ponit, neque adeo a COLUMELLA & ATHENÆO citari potuit. A PALLADIO citatur (u), ut ante seculum V. ponendus sit. Citatur a TARENTINO (x). Multa ex COLUMELLA habet.

In *Geponicis* multa ex *Georgicis* PAXAMI, ut videtur, conservata supersunt, de Orobanches noxa & Lolii (y); de vite unguentaria (z); de secunda pampinatione (a) quo 30. diebus ante vindemiam fit. Vappescere vina circa initia hiemis (b), aut florente vite. De olcarum (c) messe, & olei expressione. Ut aridæ ficus (d) integræ in dolio ferventur. Circumfossis (e) radicibus & stercore suillo adfuso punica fieri dulcia. Amygdali insitio (f) & cura arborum (g). De Brassica, longum caput, & de viribus ejus oleris medicis (h). Caucalides diureticæ (i). Animalia etiam habet.

§. LXXI. Damogeron.

DAMOGERON PAXAMUM citat (h), ignotus cæterum auctor; a PALLADIO paſſim (l) exscriptus, & a collectore Geponicorum citatus (m). Docet ut

(q) FABRIC.

(r) SUIDAS, POLLUX L. VI. c. 70. ATHENÆUS L. IX. COLUMELLA L. XII.

(s) Plures, nam tertius dicitur L. X. c. 34.

(t) L. XII. c. 16.

(u) Mart. 10. Aug. 8. Oct. 14.

(x) L. XX. c. 6.

(y) L. II. c. 43.

(z) L. IV. c. 9.

(a) L. V. c. 29.

(b) L. VII. c. 10.

(c) L. IX. c. 17.

(d) L. X. c. 54.

(e) C. 34.

(f) C. 62.

(g) C. 84.

(h) L. XII. c. 17.

(i) C. 32.

(k) L. X. c. 12.

(l) Janvar. 15. Octobr. 12. 14.

(m) L. XI. c. 30.

ut hordeum diu servetur (*n*) , aut farinā : sed illud quidem fatetur (*o*) veterascendo amarum fieri. De putatione vitium (*p*) sollicite agit, & de farmen-
tis in fossa binis (*q*). De corrigenda vite morbida (*r*). Panaceam describit
duraturas facturam uvas, quam aloē, cassia, crocus & spica nardi, ingrediuntur (*s*). Ut vinum vetus facias ex novo, amaris fere testis vetere vino im-
butis (*t*). Oleum ex terebinthi tuo fructu (*u*), ut fiat. Oleum ut fiat
Hispanico simile (*x*), coquendo cum aqua & sale, admisto succo foliorum
olivæ. De pistaciorum plantatione (*y*). Castanea ut plantetur (*z*): eam arborem
frigidis gaudere. De nucum plantatione (*a*). Arborem terebra perforat, ut
fructum det meliorem: experimentum suum citat (*b*), ut nucum in terebin-
thum feliciter infoliaverit, & magnas sit naētus arbores. Hederam nigram ap-
pensam ad splenis mala valere (*c*). De mālvæ viribus medicis (*d*). De Si-
fymbrio, quod sub terra nutriatur (*e*). Animalia non habet.

§. LXXII. *Tarentinus.*

TARENTINUS Geoponicorum ab editore putatur HERACLIDES esse. Id
quidem fieri non potest. A DIOPHANE citatur, quem ostendimus poste-
rioris ævi esse, deinde exscribitur a PALLADIO (*f*). HIEROCLE prior est,
a quo citetur (*g*), qui idem, ABSYRTUM cum citet, seculi V. est. Citat
etiam PAXAMUM, & DEMOCRITUM (*i*), & DIOPHANEM (*k*).

Ejus exstat locus de seminibus ferendis (*l*), de frumento sub terram
recondendo (*m*), insperso cinere, aut pravi odoris herbis. De uvæ in myr-
tum

- (n) L. II. c. 30.
- (o) C. 31.
- (p) L. V. c. 21.
- (q) C. 22.
- (r) C. 37.
- (s) L. VII. c. 13.
- (t) C. 24.
- (u) L. IX. c. 18.
- (x) C. 26.
- (y) L. X. c. 12.
- (z) C. 63.
- (a) C. 64. 65.
- (b) C. 65.
- (c) L. XI. c. 30.
- (d) L. XII. c. 12.
- (e) C. 35.
- (f) Novembr. 19. 20. 21.
- (g) *Hippiatr. proœm.*
- (i) L. XX. c. 6.
- (k) L. XIII. c. 9.
- (l) L. II. c. 12.
- (m) C. 27.

tum insitione (*n*), & præcocibus uvis ex insitione in cerasum (*o*) procuratur, & ferotinis (*p*). Vinum acescens corrigit, olla nova in dolium demissa (*q*). Olei depuratio quæ sale (*r*) fit, & nuce præusta, aut infusa cum sale cera, aliisve modis (*s*). De insitione pirorum (*t*), etiam in terebinthum, & morum. De violarum plantatione, Romanos ad menses (*u*). Ut fungi obtineri possint: non bene absque semine tentat (*x*). Animalia etiam habet, superstitiose, & piscium capturam.

§. LXXIII. *Diophanes.*

DIOPHANES Nicensis in VARRONIS (*y*) & COLUMELLÆ censu rusticorum habetur; coævus JULIO CÆSARI. Idem MAGONEM in compendium sex librorum rededit, misitque DEJOTARO (*z*). Tertium librum citat FLORENTINUS (*a*). Verum noster multo nuperior, & DIDYMUM citat (*b*), & FLORENTINUM (*c*), & PLUTARCHUM (*d*), & APULEJUM (*e*), & TARENTINUM (*f*), & ZOROASTREM (*g*), ut multo recentioris esse ævi necesse sit.

EJUS exstat de aqua colligenda & emendanda locus apud GEOPONICOS (*h*). Ex terra in aqua soluta, exque ejus odore, & sapore, vult præfagire, quale vinum ea vinea sit datura (*i*). Vana aliqua de avertenda pruinæ (*k*) noxa. De paranda sepe viva (*l*). De maturitate uvarum (*m*), ut mustum in dolia condire oporteat (*n*). Nigram uvam valentius vinum dare (*o*). De pistaciis

S 2

plan-

- (n) L. IV. c. 4.
- (o) C. 5.
- (p) C. 6.
- (q) L. VII. c. 16.
- (r) L. IX. c. 21.
- (s) C. 22. 23. 24.
- (t) L. X. c. 24.
- (u) L. XI. c. 23.
- (x) L. XII. c. 41.
- (y) VARRO L. I. init.
- (z) COLUMELLA L. I. PLIN. L. VIII.
- (a) Geopon L. V. c. 15. L. XI. c. 26.
- (b) L. X. c. 11. 20. 76.
- (c) L. X. c. 76. L. XIII. c. 9.
- (d) L. XIII. c. 9.
- (e) Ibid.
- (f) Ibid.
- (g) Ibid.
- (h) L. II. c. 7.
- (i) L. V. c. 7.
- (k) C. 31. 32.
- (l) C. 44.
- (m) C. 45.
- (n) L. VI. c. 12.
- (o) L. VII. c. 3.

p'antandis (p). Mala in citrum inserta toto anno (q) fructum ferre. De pirorum (r) & cydoniorum (s) plantatione. De arboribus (t) quæ in se invicem possint inseri; ficus in morum & platanum; morus etiam in malum & pirastrum, & populum albam, unde alba mora; pirus in morum, rubra latura pira. Mala in cydoniam optime. Precox in damascenam & amygdalas. Citrum infoliationem non admittere. Blattas ventre ovillo (u) colligit, ut perdat. Animalia etiam adtigit. Caput de abigendis scorpionibus est inter mulomedicos.

§. LXXIV. *Leontinus.*

LEONTIUS vel LEONTINUS, incerti ævi auctor, quem editor Geponicorum suspicatur seculi esse JUSTINIANEI (x): sed tota collectio antiquior est.

De seminibus diversorum cerealium & leguminum (y) in propriam terram serendis. Uvas acerbas, aut corruptas, aqua ad mustum addita vult corrigere (z). De aliis, præter vinum, potibus inebriantibus, & varia cerevisia (a). Sapa optima ex croco cum musto cocto (b). De plantatione olearum & de scrobibus (c). De ficu sananda (d), & inferenda (e). De arborum falce purgandarum cura (f). De palmarum plantatione (g). De Iridis cultu (h). Pulegii vires ad lippitudinem (i). Animalia etiam cortina adtigit. Summam ejus inter Geponicos auctoritatem esse PHOTIUS (k), qui LEONTA vocat.

§. LXXV. *Fronto.*

FRONTO Emisenus Rhetor fuit (l), & alias, Romanus vir ill. De nostro non constat.

Domum

- (p) L. X. c. 11.
- (q) C. 20.
- (r) C. 23.
- (s) C. 25.
- (t) C. 76.
- (u) L. XII. c. 9.
- (x) Proleg. p. XIII.
- (y) L. II. c. 13.
- (z) C. 47.
- (a) L. VII. c. 34.
- (b) L. VIII. c. 32.
- (c) L. X. c. 11.
- (d) C. 50.
- (e) C. 52.
- (f) C. 78.
- (g) C. 4.
- (h) L. XI. c. 21.
- (i) L. XII. c. 33.
- (k) p. 350.
- (l) Suidas.

Domum rusticam videtur scripsisse. Exscribit eum PALLADIUS (m). Vinnum gypso, & sale condit (n); ne acescat, & cinere, aliisve artibus; albuminibus ovorum reddit limpidum (o); Altheæ radice arefacta, rasa, intrita, facit, ut multam aquam ferat (p). Animalia & canes habet.

Duo FRONTONES citantur ab ABSYRTO, ad quos literas dederit.

§. LXXVI. *Anatolius.*

ANATOLIUS nullam certam ob causam pro eo habetur, qui THEODOSII magister fuit, SUIDÆ dictus. Noster SOTIONE tamen nuperior est, quem citet (q), PALLADIUS eum exscribit (r).

Lunæ phases observat (s). De plantando palmeto (t). De fossione (u), pastinatione (x), & stercorationis modo (y). De lora paranda (z). De citri plantatione (a) a talea, & a clavo. Qua cura magnæ arbores (b) transplantentur. Ut rubra Lilia fiant (c), ex bulbis caulinis in fæce vini nigri maceratis. Plura etiam Lilia haberí, si plures deposueris bulbillos. Raphanum & rapam (d) a pulicibus infestatam defendi, si in succo Sempervivi macerentur, aut Cucumeris sylvestris. Bulbi ut magni (e) habeantur. De animalibus, & universa adeo domo rustica scripsit, & de morbis animalium cortinorum.

Frequens est inter mulomedicos RUELLII.

Fragmentum Ναπούλειου, sed legit ANATOLII, exstat in *Bibliotheca Græca* FABRICII (f) ex RENDORPHII communicatione, cum Commentariis. Innumerabiles illas animalium curationes continet, quas a Natura edocta in se ipsis suscipiunt.

S 3

§. LXXVII.

- (m) Octobr. 14.
- (n) L. VII. c. 12.
- (o) C. 22.
- (p) C. 23.
- (q) L. V. c. 10.
- (r) Januar. 15. Mart. 10. II. Septembr. 3.
- (s) C. 10.
- (t) L. V. c. 19.
- (u) C. 25.
- (x) C. 26.
- (y) Ibid.
- (z) L. VI. c. 13.
- (a) L. X. c. 8.
- (b) C. 85.
- (c) L. XI. c. 20.
- (d) L. XII. c. 7.
- (e) C. 36.
- (f) L. IV. P. ult. c. 29.

§. LXXVII. *Berytius.*

BERYTIUS Geoponicorum, habetur ab editore pro HERMIPPO BERYTIO (g), libertino, PHILONIS BYBLII discipulo, qui, temporibus ADRIANI Imperatoris vixit. Sed noster vix ADRIANO imperante vixerit, qui ex APULEJO (h) superstitionis locum citet, quem putet esse Madaurensis Apuleji. Et iste quidem ANTONINIS regnantibus vixit.

Noster medicamentorum nonnullorum auctor est: & scripsit de conservandis uvis (i). Recte monet, nihil serendum in vinea (k). De rubigine vana aliqua (l). Coi vini præparatio; coquebatur cum aquæ marinæ quarta parte, etiam cum aromatibus (m). Ut punica diu incorrupta serventur (n). Mora alba fieri, si ramus in populum (o) albam inseratur. Ex seminibus dissolutis crescere, præstare taleam. De scilla præ sagium vanum (p). De animalibus etiam egit cicuribus. Est inter mulomedicos caput BERYTII de fungandis muscis. PALLADIUS aliqua ex eo habet (q).

§. LXXVIII. *Vindanius.*

VINDANIUS PHOTII, VINDANIONIUS dictus in *Geponicis*, ignotus, & incerti ævi auctor.

Ariditatem fructus in vite vult deradendo & insperso sanare cinere (r). Vini medicati formula (s). De zizyphorum (t) plantatione & conservatione. Super tegulas ut olera proveniant in horto non irriguo (u).

Mire nos hic turbat PHOTIUS (x), qui unum nomen facit VINDANII ANATOLII BERYTII, cuius sint Georgicorum L. XII. Addit ex scriptis DEMOCRITI, AFRICANI, TARENTINI, APULEJI, FLORENTIS (FLORENTINI), VALENTIS (y), & vel maxime ex DIOPHANIS *Paradoxis* hunc scriptorem sua sumisse.

PAMPHILUM non repetimus (*).

§. LXXIX.

- (g) SUIDAS.
- (h) L. V. c. 33.
- (i) *Geopon.* II. c. 11.
- (k) L. V. c. 11.
- (l) C. 33.
- (m) L. VIII. c. 24.
- (n) L. X. c. 38.
- (o) C. 69.
- (p) L. XII. c. 37.
- (q) Mart. 10. Maj. 9.
- (r) L. IV. c. 34.
- (s) L. VII. c. 36.
- (t) L. X. c. 43. 44.
- (u) L. XII. c. 5.
- (x) p. 350.
- (y) Is in nostra collectione desideratur.
- (*) p. 47.

§. LXXIX. *Geponici.*

Τεωπονικα. Geoponicorum, seu de re rustica L. XX. CASSIANO BASSO scholaſtico collectore antea CONSTANTINO Porphyrogenetæ inscripti Græco latini, M. S. contulit, prolegomena notas & indices adjunxit PETRUS NEEDHAM Cantabrigiæ anno 1704. 8°. *

Ita mea editio audit, ad quam plusculos codices M. S. & notulas manu doctorum virorum consignatas EDITOR adhibuit. Adjecit *lectiones variantes* plusculas, notas paucas: & utilem catalogum auctorum, qui a CASSIANO collecti sunt. Non nimis emendata est editio, passim legi vitia, ut *opus* loco *θυμου*.

Priores editiones sunt Græcæ Venet. 1538. 8°. FALC. Basileæ anno 1539. 8°. * curante J. *Alexandro BRASSICANO.*

Latine CORNARIO vertente 1538. 8°. Basileæ 1540. 8°.* Coloniæ anno 1543. 8°. vertente ultimos 8 libros *Andrea LACUNA* & CORNARIUM passim corrigente, cum titulo CASSII DIONYSII Uticensis *de agricultura* L. XX. male, cum tot nuperi auctores in hac collectione citentur.

Italice ex PETRI LAURI versione Venet. anno 1542. 8°. 1554. 8°.

Gallice vertente ANTONIO PIERRE Lugduni anno 1557. 12°. FALC. & ex meis notis Paris 1550. 8°. tum 1545. 8°. FALC.

Germanice vertente Michaeli HERR ex recognitione Lud. RABI Argent. anno 1566. 8°. FABRIC. Basil. 1622. 8°.

M. S. codex Græcus in Bibliotheca Vindobonensi exstat (z). Alii Parisiis in Bibliotheca regia II. n. 1995. 2313. & Neapoli in B. S. JOH. CARBONARA in B. PRÆS. de MESME & in VOSSIANA græce MONTE.

Auctor operis incertus est. In *proœmio* dicitur CONSTANTINUM Regem, non alia nota designatum, conquisitis undique hujus argumenti libris hos Commentarios scripsisse. Fieri etiam potuit, ut antiquior collectio, CONSTANTINI ævo recensa, vel aucta, vel etiam diminuta fuerit. Ita præfixo AUGUSTI nomine factum est, ut ea de Apio ex CONSTANTINO SERAPION citaverit, quæ in *Geponicis* reperiuntur. POGONATO CORNARIUS tribuit. PHOTIO cæterum juniores CONSTANTINI, auctores ejus collectionis non possunt fuisse, quam PHOTIUS citet. Alibi collector dicitur CASSIANUS, Bithynus, ex villa Maratonymo natus. Et certum est, ad Bithyniam fere hic revocari, quæ de re rustica ab aliis dicuntur (a), maximamque libri partem tribui FLORENTINO. Neque tamen potest pro eo collectore haberi. Nam eum mature vixisse ostendimus, & Christiana varia in collectione citantur, & demum I. & II. Liber Georgicorum

FLOREN-

(z) LAMBECK. L. V. P. 2. p. 163, 164.

(a) L. XIII. c. 5. &c.

FLORENTINI a collectore citatur, ut alieni auctoris (*b*). Neque ad CONSTANTINI aut Porphyrogeniti aut POGONATI ævum pertinet, cum hæc ipsa collectio innumeris locis a PALLADIO exscribatur, quem auctorem nemo post initium seculi V. ponit. Cum vero PALLADIUS Græcorum nomine nostros GEOPONICOS intelligat, neque tamen omnia in nostris reperiantur, quæ suis Græcis PALLADIUS tribuit, persuasum est Cl. viro, nos fragmenta mera prisci operis possidere, quæ CASSIANUS BASSUS collegerit (*c*).

Cæterum Geoponicorum collectio *integra dominis est rustica*, ut nulla pars fere agri omittatur: pretiosum utique opus, etsi plurima vanissima continet, in quo plurimos scriptores non alias superstites conservatos habeamus, Vulgarium scriptorum præter VARRONEM & DIOSCORIDEM vix quemquam citat.

L. I. est astronomicus, continet etiam præfagia tempestatum, ventos, & Jovis mirificum dodecennium, hoc ex ZOROASTRE. Pleraque tamen ad rem herbariam pertinent.

Libro II. agitur de variis plantis humidum solum prodentibus: de conferendis arboribus. De seminandi diversa ratione, & temporibus ferendi, & electione, de modo efficiendi, ut semina secunda sint, de horæis fructibus, & conservando frumento: de pane, ptisana, fabis, cicere, lente, milio, lupino, aliis leguminibus; de Orobanche herba.

L. III. Opera rustica per menses emarrantur. Intervenit præparatio Alicæ, Tragi, ptisanæ.

L. IV. est de vitibus, earum cultu, de uvis medicatis, de infistione varia.

L. V. pergitur de vitibus, earum cura, putatione, variis laboribus, plantandis arundinibus.

L. VI. de torculare, doliiis, conservando musto, de lora.

L. VII. de vinorum varietate, & cura, & emendatione.

L. VIII. de vinis medicatis ex DIOSCORIDE: de aceto, ejusque augendo robore, & aceto medicato.

L. IX. de oleæ cultu, de ejus in vitem insertione, cura servandi olei, perficiendo oleo, & condiendis olivis.

L. X. de horto: de palmarum cultu; de plantaïdis citriis, duracinis, malis, piris, cydoniis, punicis, prunis, cerasis, zizyphis, ficubus, amygdalis, nucibus, mespillis, siliquis, avellaniis, moris; de arboribus plantandis & conservandis.

L. XI. Fabulæ de arboribus variæ, & laudes; de cultu lauri, cypressi, myrti, pini, lentisci, fallicis, silicis, dendrolibani, rosæ. De Lilio, Iride, Viola, Narciso, Croco, Ocimo, Hedera.

L. XII.

(b) L. IV. c. 8.

(c) PALLADIUS *Gesn.* II. p. 99c.

L. XII. denuo, quæ Constantinopoli quovis mense ferere conveniat. Hortensia, olera, lâctuca, beta, brassica, asparagus, cucumeres, raphanus, apium, ruta, erica, nasturtium, intybus, porra, allia, cepe, caecalides, sisymbrium, lapatum, fungi.

L. XIII. est de animalibus noxiis, non hujus loci.

L. XIV. de columbis & avibus.

L. XV. Physicæ sympathiæ & antipathiæ. Multa hic potissimum fabulosa: tum de apibus, & melle.

L. XVI. De equis. Hic veterinaria.

L. XVII. de vaccis, admissione boum, armentorum morbis.

L. XVIII. de ovibus, capris, ovium morbis, lacte.

L. XIX. de canibus, suibus.

L. XX. de piscibus, de esca ad varios pisces capiendos, copiosissime ista, & de garo.

Auctores rei agrariae, legesque variæ, quas edidit GOES Amstelodamii anno 1674. 4°. nihil faciunt ad rem nostram.

§. LXXX. *Gargilius Martialis.*

Addam his Græcis GARGILIUM MARTIALEM, latinum, frequenter a PALADIO citatum, aque CASSIODORO laudatum, quem vir non ignarus *de hortis pulcherrime scripsisse* dicat (d). Ejus codex dicitur apud VOSSIUM (e) fuisse, *de boum cura*. Virides nuces ait, suo experimento, liberas putaminibus, in melle demersas, post annum virides superesse, mel vero arteriacum fieri (f). Ut cucumeres in fictili figurentur, ut sine semine fiant (g), quæ etiam in Geponicis redeunt. In Affyria citros poma ferre (h), neque unquam iis carere. Ut punica maximæ autumno poma ferat, si obruto circa terram fictili vase claudatur, & ad palum adligetur (i). Ut ficus, persica, olea, inoculentur, quod iis solis arboribus conveniat (k).

Ejus de mulomedicina libellum editurum se promittit RHODIUS (l), & fragmentum dat in rusticis suis GESNERUS. Codex exstat in VOSSIANA.

§. LXXXI.

(d) FABRIC. B. LAT. p. 461.

(e) Ibid.

(f) Januar. tit. 16.

(g) Mart. tit. 9.

(h) Ibid.

(i) Maj. tit. 6.

(k) Jun. tit. 6.

(l) In Lexico SCRIBONIANO.

§. LXXXI. *Apicius.*

CAELII APICII de arte coquinaria L. X. Hoc opus solum de infinitis illis ὄψεστικοις veterum superest. Auctor ignoratur, neque enim ullus potest esse trium APICIORUM, GURGITUM & GANEONUM, quorum historia meminit. Etsi enim eorum ultimus ostrea ad TRAJANUM in Parthide militantem misit, & in nostro opere artificium recensetur, quo ostrea conservantur (*m*), multa sunt tamen quæ faciunt, ut posterioris ævi esse cum LISTERO persuadear. Adnotavit vir cl. Isicia (*n*) ex piscibus apud APICIUM passim describi; sed ea Isicia HELIOGABALI esse inventum recte monet, quem VARII nomine LAMPRIDIUS (*o*) citat: sed porro APICIUS Conchiclam COMMODIANAM ex pisibus describit, cum COMMODUS legumina cocta in cœnas reduxisse dicatur (*p*). Psittaci (*q*) inter aves edules cum Phœnicoptero meminit, quam ipsam avem HELIOGABALUS inter (*r*) cibos receperit. Porcellum Celsinianum describit, a CLUDIO CELSINO SEVERI æquali (*s*) dictum. Imo vero Hædus seu agnus Syringatus, etiam magis ferrei ævi videtur, ex inficēta græci verbi in latinum metamorphosi. Denique legas in voces *super hædum componis in zerbo*, οὐ omentum charta cooperies, quæ vox (zerbus) ni fallor est Arabicæ (*t*), omentum denotat. Stylus, si emendatior esset, non fuit pessimus. Corruptus cæterum codex, & passim ab editoribus non intellectus. Ita Oli-satratra procul dubio Olus atrum erit (*u*).

Cæterum, etsi ubique olera & condimenta ex plantis sumta dicuntur, tamen liber III. peculiariter *cepuros* audit, & hortensium præparationem describit. Ptisanæ APICIO (*x*) dictæ longe differunt a simplici illa HIPPOCRATICA, & cum variis acribus decoquuntur.

Editio I. Mediolani prodiit a 1490. 4°. & 1498. 4°. tum Venetiis 4°. absque anno, & Venetiis anno 1504. 4°. (LISTER nam alias lego 1503. MEAD.). Deinde *Albanus* TORINUS APICIUM recudit, adjutus duobus codicibus M. S. & passim pro suo judicio emendavit, Basileæ anno 1541. 4°. cum PLATINA & aliis, (ubi tres libri numerantur). Ea editio eodem anno Lugduni recusa fuit GESNER. Gabriel vero HUMELBERGIUS Tiguri anno 1542. 4°. aliam editionem dedit, modestior & minus in emendando audax. Deinde *Martinus* LISTER, cum HUMELBERGII & C. BARTHII, atque SALMASII notis Londini

(*m*) L. I. c. 12.

(*n*) L. II. c. 1.

(*o*) Vit. HELIOGABALI.

(*p*) LAMPRIDIUS in vit.

(*q*) L. VI. c. 7.

(*r*) LAMPRIDIUS.

(*s*) L. VIII. c. 7.

(*t*) L. VIII. c. 6.

(*u*) L. III. c. 12.

(*x*) L. IV. c. 4,

Londini anno 1705. 8°. APICUM reddidit quæ editio Amstelodami anno 1709. 8°. recusa fuit. *

Multo uberiores HUMELBERGII sunt adnotatio[n]es, quarum exiguum partem LISTERUS conservavit. Fusæ enim illæ sunt, & aliæ ad emendationem vocum pertinent, quam & ex analogia & ex ingenio, & ex collato vetusto exemplari Vir Cl. sumisit: aliæ ad illustrationem faciunt, diligenter enim HUMELBERGIUS auctores rusticos, PLINIUMQUE & alios cum CAELIANIS confert, ut vocum s[ecundu]m difficultum sensus eruatur.

Codex M.S. in Bibliotheca Medicea servatur, & in VOSSIANA.

§. LXXXII. Cælius Aurelianus.

CAELIUS AURELIANUS ex Sicca Venerea Africæ urbe natus, acer defensor sedet methodicæ, SORANI admirator, Romæ vixisse videtur, cum mores gentis, victusque modum, & alimenta, & vīna & mensuras Romanas ubique memoret, nihilque de suæ Africæ peculiaribus fructibus immisceat. Quo terapore vixerit, valde obscurum est: stylo usus est adeo barbaro, ut non ad quintum seculum, ex REINESII sententia, sed ad octavum & decimum releggare possis: sunt tamen, quæ faciunt, ut antiquiorem putem. Nihil habet, quod christianam religionem sapiat, non vixit adeo serius, quam seculo ad summaum quinto. Neminem citat, qui sit GALENO junior, cum multos Scriptores citet, & in iis medicis recensendis & carpendis perpetuo verisetur, qui vixerunt ab HIPPOCRATE ad ARCHIGENEM. Medicamenta primo a GALENO seculo celebrata ubique citat, nulla mentione facta nuperiorum, neque morbos habet ORIBASIO (y) primum dictos, aut peltis memoriam, quæ adeo gravis JUSTINIANO regnante Orbi incubuit. Denique integro capite morbum, ut frequentissimum, describit, quem veteres *mollitiem* (z) vocabant, & qui HELIOPHABALI exemplo inclinaruerat, apud priores Satyrarum scriptores sepius exagitatus. Eum partim bella perpetua minuerunt, quæ Romanum Orbem concusserunt, partim religio christiana extirpavit.

Non longe adeo post ea tempora CAELIUM reposuerim, & potuit in remota provincia natus barbare scripsisse, cum præterea voces ci non occurserent, quibus SORANI sui Placita apte redderet, quem *latinizandum* (a) susceperebat, ipse parum Græcus (b). Antiquos ergo Scriptores solos citat, cum SORANUM reddat, qui non potuit nuperiores citasse.

Praxin equidem Clinicam AURELIANUS descriptis, interspersit autem, ut alii medici, herbarum usum & in memoriam, et si neque compositiones ne-

T 2 glexit,

(y) *Lycanthropiam.*

(z) *Chron.* IV. c. 9.

(a) *Acut.* Lib. II. c. II.

(b) Ostendit REINESIUS *var. lect.* L. III. *Lepida cyprina pro aeris squama* *Chron.* III. c. 8.

glexit, de quibus proprio libros edidit (c). Caricariam herbam inter adstringentes habet, & clysteri ad cœliacam admiscet (d), & *calicari* caprum pascit, cuius lac exhibeat (e), nūquam dicta alibi. Emendant, ut sit Calycularia, forte Parietaria. Strobili decocto ad morbos pectoris multum utitur (f). Helleborum raphano inferebat, per noctem, altero mane raphanum (g) propinabat. Fumum tuſilaginis per infundibulum a catarrhosis admittendum LUCIUS (h) suadebat, CÆLIUS rejicit. Inter adstringentia, cum Polio, & Gentiana, Macer recenset (i): ita Astrutii (k) meminit inter sternutamenta. In hydrope veratrum (l) dabat & Euphorbium, & æris squamam, cum cæterum acria medicamenta damnare soleat. Capræ lac variis herbis pastæ suadet, etiam ut DAMOCRATES Lentisco (m).

Editiones alias recensebo: utor Amstelodamensi anni 1722. 4°. quæ est alterius anni 1709. ibidem editæ repetitio. Curam ejus gesserat J. Conradus AMMAN. Accesserunt notæ *Theodori* ab ALMELOVEEN.

Bucolicos & *Venaticos* omítto.

LIBANII sophistæ, JULIANI amici, *laudatio agriculturæ* hactenus hic pertinet, quæ Græce & Latine Parisiis anno 1602. 8°. & 1606. fol. prodidit, tum *laus Palmæ & Pomæ*, cum horti descriptione Parisiis anno 1621. 8°. edita. Codex M:S. est in B. Vat.

§. LXXXIII. *Oribasius.*

Seculi quarti auctor, cum universi artifices & inter eos medici, post M. ANTONINUM rarescant.

ORIBASIUS Pergamenus, JULIANI CÆSARIS archiater & amicus, auxiliorum empiricus collector, superstitiosus sœpe & vanus, ut in laudibus steroris lupi (n), cuius utilitatem vult ipse adnotasse. Plantarum etiam usum a forma separavit (o). Primum desiderante Imperatore, cum una in Gallia esset, collectionem ex veterum monumentis collegit septuaginta libris, quorum multi perierunt; septemdecim tamen fere ad nos pervenerunt, ideo pretiosi, quod amissa alioquin scriptorum deperditorum loca multa conservent.

Pertinent autem hic ex libro I. qui ad diætam pertinet ATHENÆI fragmenta de tritici pane, hordeo.

In

- (c) *Chron.* II. c. 3. & in responsionibus *Chron.* III. c. 4. & L. IV. c. 8.
- (d) *Chron.* II. c. 6.
- (e) *Chron.* IV. c. 3.
- (f) *Chron.* II. c. 13. 14.
- (g) *Chron.* II. c. 1.
- (h) *Chron.* II. c. 7.
- (i) *Chron.* II. c. 13.
- (k) *Chron.* I. c. 4.
- (l) *Chron.* III. c. 8.
- (m) *Chron.* IV. c. 3.
- (n) *Synops.* L. IV.
- (o) PHOTIUS p. 400. 401.

In L. II. Ex RUFO de ficubus, de melle in L. IV. de parandis eduliis, de aquis. L. V. de vino, de sapa, de potu ex vinaceis: L. VII. de purgantibus.

In L. V. ex ANTYLLO de alimentis ægrotorum, ex GALENO de vino. L. VIII. de Elleboro. Lib. IX. de suffitibus, collyriis, infusionibus, malagratibus, acopis, sternutamentis, unctionibus.

In Libro V. ex PHILAGRIO de potionibus suavibus, de apomelite, de capitum papaverum confectione.

Ex eodem libro quinto ex PHILOTIMO de potionē ante & post cibum.

In L. VIII. ARCHIGENIS locus, ut præparandi sint, qui helleborum sumunt, & qui ex raphano vomunt, deque dando Helleboro. L. etiam VIII. de purgantibus in febre.

In L. VIII. ex CTESIO de Elleboro.

Pariter in L. VIII. ex LYCO de dysentericorum clysteribus, & de leniter alvum ducentibus. L. IX. de cataplasmatibus ex pane & variis herbis.

L. VIII. Iterum de leniter alvum ducentibus.

L. VIII. PHILUMENI varia ad oculorum mala.

L. IX. ex SABINO de herbis salubribus & insalubribus.

Liber undecimus, duodecimus, & decimus tertius ex DIOSCORIDE sumuntur, eodem servato ordine.

Liber XIV. ex GALENO, plantæ secundum gradus qualitatum, deinde secundum qualitates suas secundas seu effectus, quos in corpore humano exercent.

L. XIV. ex ZOPYRO de apophlegmatismis, diureticis, arteriacis, sudoriferis, acribus & septicis, adstringentibus, lac crientibus & emmenagogis.

L. XV. ex GALENO, de simplicium medicamentorum qualitatibus.

Secundum opus ORIBASII sunt *Synopseos ad filium EUSTACHIUM* libri IX. Ex præfatione adparet, nūperiorem esse collectione, & ejus quasi compendium. Magna pars argumenti est botanici. L. I. a c. 16. est purgantium medicamentorum. Libro II. plurimæ plantæ continentur secundum alphabetum, in classes juxta vires medicas dispositæ, selectus etiam additur, notæque boni medicamenti. L. III, composita habet, pleraque aut omnia ex GALENO, quorum plurima de plantarum classe sunt. Emplastra ex venenatis stirpibus veteres non ignorarunt, ut ex Dorycnio & Mandragora. L. IV. facultates habet alimentorum, potissimum secundum eorum vires, quas in corpore humano exercent. Reliqui libri ad curandos morbos pertinent.

EJUSDEM de facile parabilibus medicamentis ad EUNAPIUM. Fere RUFUM se ait sequi. Libro I. agit de facultatibus alimentorum, eaque fere secundum

dum classes disposuit. Libro II. secundum literas alphabeti, adjectis viribus, fere ex GALENO. In fine tamen ad classes reddit. Duo reliqui libri sunt Clinici, & medicamenta etiam composita continent; multa ex GALENO. Libri III. & IV. sunt fere VIII. & IX. Synopseos.

Liber de equorum medicina (*p*) erat in Michaelis CANTACUZENI bibliotheca. Editiones hic non persequor.

Totum opus reperitur latine inter principes STEPHANI.

Latine *collectionum* libri XV. priores, cum XXIV. & XXV. Venetiis 1596. Basileæ prodierunt anno 1557. 8°. vertente RASARIO, & Paris anno 1555. 8°.

Libri X. M.S. in Bibl. Parif. exstant II. n. 2190.

Et libri XV. II. n. 2189. nuperi codices.

Synopsis ad EUSTACHIUM prodiit Venet. apud ALDUM anno 1554. 8°. * Paris anno 1558. * FABRIC. Basil. anno 1557. 8°. *

RASARIUS a Nicolao SAMICHELLIO codicem habuit, quem ex Græcia retulerat. Codex etiam M.S. exstat Vindobonæ (*q*); tum excerpta ex ORIBASIO. Codex alias in Bibl. Reg. Paris II. n. 2188. & in Medicea & I. MORI.

Euporistion L. IV. ad EUNAPIUM Basil. anno 1529. fol. SEGUIER. Venet. anno 1558. 8°. * denum cum HILDEGARDI &c. Argent. anno 1533. fol. SEGUIER. & 1544. fol. FABRIC. Codex M.S. est in Bibl. Reg. Londin. 212. & in Regia Parisina. II. n. 2177. & in MEDICEA.

Fragmentum de ratione victus per totum annum prodiit seorsim cum SORANO & aliis Basileæ anno 1528. fol.

Græce exigua pars operum, & præter anatomica & chirurgica Libri I. caput 14. & capita sex priora Libri V. prodierunt AUGUSTINO RICCIO curante Romæ anno 1543. 8°. Codex L. XXIV. & XXV. est in B. ESCUR.

MACROBIUS in saturnalibus aliqua ad historiam medicinæ, & paucula ad plantas habet.

- §. LXXXIV. *Euporista Galeno adscripta.*

Euporista s. *de medicamentis parabilibus* libros GALENO vulgo adscriptos hic recenso, qui adeo manifesto alterius sint auctoris. A tertio incipio, quem JUNIUS PAULUS CRASSUS latine vertit. In eo GALENU斯 passim citatur. Deinde remedia stupidæ superstitionis plena passim præscribuntur, ut cervi cornu & candela super Panis Dei facellum posita, hæc inceensa. Notarius regius,

(p) VERDIER. p. 62.

(q) LAMBEC. L. II. c. 98.

gius, qui dicitur, tempora Byzantina indicat; Panis Dei facillum superstitem Paganorum religionem. Quare huc ponere visum.

Liber ad CLAUDIANUM SOLONEM archiatrum, viri nomen in genuinis libris GALENI nusquam reperiundum, aliquanto minus malus est, quæ & ipsum J. P. CRASSUS latine vertit. Medicamenta proponit a capite ad calcem: sed ad empiricorum morem, nulla causarum & temporum distinctione facta, quod vitium GALENUS in veteribus acriter carpit. Acanthum romanis tricadumæam dici, innuit deteriora tempora: superstitiosa etiam & GALENO indigna reperias, septem flores leucanthemi, & galli guttur ustum adversus urinæ incontinentiam: experimentum absurdum, cum hordeo & tritico factum, quæ lotio feminæ gravidæ conspergit; ita marem gerere docet, si triticum prius pullulavit, feminam si hordeum.

Liber denique ad GLAUCONEM primum ab HUBERTO BARLANDO conversus aliquanto magis ad GALENICA accedit, remedia habet magis probabilia, causarum aliquam distinctionem, frequentem citationem ANCHIGENIS, periapta, quæ novimus GALENO non displicuisse, inter ea nuper celebratam ad capitis dolus verbenam. Morbos etiam a capite ad calcem recensit, & ea medicamenta, fere ex plantis. Non placet tamen illud aliud & aliud, GALENI prudentia indignum, qui alia aliis non æqualia, sed præstantiora definisset. Neque sinit genuinum esse testimonium ORIBASII.

§. LXXXV. *Vindicianus.*

Præceptor PRISCIANI, Africæ PROCONSUL (r), Archiater VALENTINIANI, nihil admodum reliquit, nisi Poëmation ad eum spectet, quod alii MARCELLO tribuunt, cuius ad calcem edi solet, aliqui & SERENO. Recusum exstat cum minoribus poëtis Petri BURMANNI, & a RIVINI cura Lips. 1654. 8°. Continet multorum simplicium medicamentorum catalogum, ex herbarum genere.

§. LXXXVI. *Theodorus Priscianus.*

Archiater, temporibus VALENTINIANI II. vixit. Methodicum vocant, nescio, an satis ad verum. Etsi enim unguenta, & olea valde amat, & gestationem, & passim credas habere aliqua ab AURELIANO non abudentia, HIPPOCRATEM tamen ubique laudat, siletque de methodi scriptoribus; totum etiam opus ad saporem est empiricorum. Sordida dictio, viri tamen, quem sentias sibi confidere, & in dignitate versari.

In editione Basileensi anni 1532. 4°.* tres tantum sunt libelli, omnes ad medicinam pertinentes. Etsi enim liber dicitur Euporistorum, tamen vere est morborum externorum catalogus, capitum 38. ad quorum quemque longo ordine medicamenta fere simplicia, absque ullo selectu, subjiciuntur, quorum multa superstitiosa sunt & inania.

IIDEM,

(r) PRISCIANUS in principio L. IV.

IIDEM tres libelli QUINTI OCTAVII HORATIANI titulo prodierunt Argentorati anno 1532. fol. * cum quarto libro adjecto, cui titulus est physica materies; farrago varia, & plurimum vanitatis habens & superstitionis.

EJUSDEM putatur esse THEODORI liber *de diæta seu rebus salubribus* Argentorati anno 1544. editus; Halæ Saxonum 1632. 8°. & 1638. cum notis GEORGII EBERHARDI SCHREINER GUNZ, & Lipsiæ anno 1654. 8°. Codex M.S. est in B. J. MORI.

Passim PRISCIANI antidoti citantur, ut apud AETIUM T. IV. S. I. c. 46. S. II. c. 48.

§. LXXXVII. *Absyrtus & Vegetius.*

Vetustior VEGETIUS sub CONSTANTINO militavit: iste junior noster est qui ABSYRTUM citet: uterque mulomedicinam scripsit. Noster fuerit senioris multo xvi. Nam equi Frisici, Burgundici & Turingici vix potuerunt ante sextum seculum vulgo noti, & Romae in usu fuisse.

ABSYRTUS in collectione RUELLIANA prodiit Paris anno 1530. fol. *

VEGETII de mulomedicina Libri IV. Basil. anno 1528. 4°. * & 1574. 4°. sed multo emendatius inter Geponicos Viri ILL. J. MATTHIÆ GESNER. Germanice Francof. 1565. 4°. Codices exstant in MEDICEA, BARBERINA, OLIV. NEAP. VOSSIANA.

Uterque vix ad rem herbariam pertinet, nisi per medicamenta simplicia ex plantis repetita, quibus fere easdem in malis veterinarum facultates tribuunt, quas habent in humanis. Celebratur imprimis potio Diapente, quæ aristolochiani & gentianam recipit.

COLUMELLAM a VEGETIO exscribi ostendit MORGAGNUS.

LXXXVIII. *Palladius.*

FESTI philosophi *de re rustica & hortensi* codex e Græco in arabicum verfusa SERCHAS filio Heliæ, etiam in persicum, exstat in Bibl. Leid. incertæ auctoritatis.

CLAUDII RUTILII TAURI AEMILIANI viri illuistris de re rustica Libri XIV.

De auctore nihil valde constat. Post plerosque Geponicos vixisse manifestum est, quos, Græcorum quidem nomine complexus, fere omnes citet, argumento jam eo tempore fuisse in unum collectos; ABSYRTUM (s) certe, AFRICANUM (t), ANATOLIUM (u), APULEIUM (x), BERYTIUM (y), DAMO-

GEROX-

(s) Mart. tit. 13.

(t) Januar. tit. 15. Mart. tit. 10. II. Septembr. tit. 3.

(u) Februar. tit. 25.

(x) Octobr. tit. 50.

(y) Mart. tit. 10. Maj. tit. 9.

GEKONTEM (z), DEMOCRITUM (a), DIDYMUM (b), FLORENTINUM (c), FRONTONEM (d), PAXAMUM (e), QUINTILIUM (f), SOTIONEM (g), TARENTIUM (h), ZOROASTREM (i) quos exscribit, præterea GARGILIUM MARTIALEM, & COLUMELLAM, hunc fere nominatim, VITRUVIUM, PLINIUM. Quare non potuit ante quartum Seculum vixisse, forte & serius. PALLADIUM laudat CLAUDIUS RUTILIUS NUMATIANUS GALLUS, generis sui spem atque decus (k), circa annum 416. (l) æræ Christianæ, quem CLAUDII illustris viri familiarem fuisse non repugnat. Dictio & ipsa jam declinat, & alia vocibus genera impertit, quam prisci solebant. Utut pleraque exscriperit, palliū tamen ad experientiam (m) suam provocat, & suum in re rustica iudicium interponit, aut certe quæ sibi sint a rerum peritis indicata (n) fidenter proponit. Credulus brassicanī in rapam vetustate transire persuadebatur (o). In Sardinia fundos possidebat, & in Neapolitano agro Parthenopeo, ut puto, nam Campaniæ morem (p) sæpe citat.

Libri operis sunt, quos recenseo.

Primus communia quædam rei rusticæ præcepta continet; sequentes duodecim opera singulorum mensium.

Colocasiam (q) eo tempore in Sardinia colebant. Citria (r) per totum annum fructus ferre, ut alter alteri succederet. Pinum lignum in Sardinia servari, ne putrescat, ut toto anno in piscina mersum lateat (s), quod etiam de fagino obtinet. Cæterum totam domum rusticam, segetes, arbores, vites & animalia curat.

Liber XIV. est de insitione arborum.

Ejus major pars elegiacum est carmen.

Prodiit

- (z) L. II. tit. 15. Octobr. 12. 14.
- (a) Februar. tit. 29. Mart. tit. 10. August. tit. 8. Octobr. tit. 9. Novembr. tit. 7. 10. 20.
- (b) Februar. tit. 33. Mart. tit. 10. Maj. tit. 8. Octobr. tit. 21. Novembr. tit. 13.
- (c) L. II. tit. 15. L. III. tit. 28. Mart. tit. 13. 4. 11. April. tit. 2. 3.
- (d) Octobr. tit. 14.
- (e) Mart. tit. 10. August. tit. 8. Octobr. tit. 14.
- (f) Mart. tit. 8.
- (g) Februar. tit. 29.
- (h) Novembr. tit. 19. 20. 21.
- (i) Jun. tit. 9.
- (k) In Edit. BURMAN-p. 70.
- (l) IBIDEM. p. 4.
- (m) De ficuum cultu Mart.
- (n) Februar.
- (o) Februar
- (p) Mart.
- (q) Februar. tit. 24.
- (r) Mart.
- (s) Novembr.

U

Prodiit solus Paris anno 1536. aut 1539. 4°.

Italice ex Petri MARINI, Fulginatis versione Venet. anno 1528. 4°. B.
Bern. & 1538. 4°. cum notis, & vertente SANSOVINO Venet. anno 1560. 4°.
GESNER.

Gallice ex Joh. DARCES interpretatione (FABRIC.) anno 1533. 8°. 1554.
8°. FALC. Germanice, vertente MICHAELI HERR libri XIV. Argentorat. 1538.
fol. Bibl. Tig.

Cum COLUMELLA Regii 1482. fol. & apud Rob. STEPHANUM anno 1543. 8°.*
vel si mavis solus.

Plerumque CATO, VARRO, COLUMELLA & PALLADIUS una conjuncti
prodierunt, ut Venetiis anno 1472. fol. (t) 1496. fol. FABRIC. 1514. 4°.
ZOCHA apud ALDUM, sic anno 1533. 8°.

Regii anno 1482. fol. OSB. GESNER. anno 1496. fol. GESNER. duæ
diversæ editiones: anno 1498. * fol. FABRIC. Anno 1499. fol. GESNER.

Bononiæ anno 1494. fol. GESNER. anno 1496. fol. FABRIC. 1504. fol.
OSB cum notis P. BEROALDI. 1520. fol.

Paris, anno 1513. fol. GESNER. ex CL. SCHOTTGEN, tum anno 1529. fol. *
cum MERULÆ, & ALDI laboribus, & BEROALDI, JULII POMPONII, & Bapti-
tae PII rotis in COLUMELLAM. Porro 1533. fol. cum iisdem.

Florentiæ apud JUNTAM anno 1515. 8°. GESNER. anno 1521. non 8°.
sed 4°. ut puto, a Nicolao ANGELIO recogniti, cum expositione dictionum,
& libro de umbris & oris apud PALLADIUM. Iterum anno 1533. fol. GESNER.

Basil. anno 1521. 8°. 1535. 8°. ad ALDINAM GESNER.

Absque loco & anno 1528. 8°. GESNER.

Lugduni anno 1535. 8°. GESNER. anno 1542. 8°. GESNER. cum emen-
dationibus Petri VICTORII; tum anno 1548. 1549. 8. GESNER.

Coloniæ anno 1536. 8°. * cum G. (MERULÆ) ALEXANDRINI inter-
pretatione priscarum vocum, & ALDI libro de horis & umbris apud PALLADIUM.

Apud COMMELINUM anno 1595. 8°.* ex veteribus membranis emenda-
tor, cum indice copioso SYLEURGII.

Lipsiæ anno 1735. 4°. 2. Vol. * cum VEGETIO. In ista editione notæ
SCHOETGENII, GRONOVII, CODRI, PONTEDERÆ & aliorum continentur.

Germanice cum COLUMELLA Strasburg. 1578. fol. Francofurti 1612. fol.

Exstant libr. XIII. in Biblioth. Reg. Paris IV. n. 6892. 6842. decimi seculi
duo Codd. & tertius 6830. hic undecimi seculi, & denuo 6830. G. decimi seculi iste
tum

(t) Describitur hæc editio in Excerpt. liter. anno 1759. n. IV. p. 47.

tum in BASILICA PETRI, in Basilica JOH. PATAVINA, in B. BODLEY. GALEI,
CANTABR. PONTINIAC. MONTF.

In Bibliotheca Leidensi alius codex est & duo in Biblioth. Vaticana n. 1951.
1969. alius, libris XV. distinctus in *Medicea*. Excerpta B: R. P. n. 7131.

§. LXXXIX. *Plinius Valerianus.*

Aevi est ultimi & seculi Marcelliani (u). SIBURIUM suspicatur esse GUNZIUS,
nullo quidem argumento addito. Liceat hic cum simili fere Scriptore conjungere.

GALENUM saepissime citat: scripsit, quo tempore Principis uxor Reginna (x) dicebatur, uti CLAUDIANUS frequenter SERENAM Reginam vocat, & videtur pronuntiatio linguae græcae eo seculo jam corrupta fuisse, quo is homo scripsit. Χαιράδης enim, ad morem neogræcorum, cyratus reddit, οχοιαράθη squinantum, opium cyrenaicum pro succo cyrenaico habet, qui silphium est.

Prodierunt ejus auctoris Libri V. *de re medica* Romæ 1509. GUNZ & emendatius paulo, tamen valde vitiouse, Basileæ 1528. fol. curante ALBANO TORINO *. Argentorati 1533. fol.

Venetiis 1547. fol. cum aliis principibus medicis. Basileæ 1549. fol.
Et inter H. STEPHANI Principes.

Codex est in B. R. ANGL.

Librum ipsum cum fastidio legas, sive ad stylum respexeris, sive ad res ipsas. In universum quidem verior PLINIUS hic compilatur, quatenus ad rem medicam spectat, Libri I. II. & III. ordo est secundum morbos a capite ad calcem, ad quorum quemque farrago medicamentorum recensetur, fere ex PLINIO. Habes autem hic sapam CONSTANTINI, Vinum Burdigallicum, Apostolicum rotundum, Fessæ animal, ex arabico detortum.

Liber quartus & quintus alterius auctoris videri possunt, qui multo contiores sint, deinde peculiaris illa ex templo Coo antidotus hic repetitur, quæ in priori Libro jam describebatur.

Plantæ ipsæ hic ordinem ducunt. In malva SEXTIUS NIGER cum DIOSCORIDE conjunctus citatur; deinde in omnibus capitibus GALENUS & DIOSCORIDES. Capita sive plantæ sunt 58.

In Libro V. Victus ratio secundum morbos docetur. Hic iterum liber valde barbare scriptus est.

C. BARTHII adversaria non sunt ad manum, in quibus PLINIUS iste recensetur: sed T. REINESIUS, dum adversarium refutat, justum pene commentarium in hunc posteriorem PLINIUM dedit (y).

(u) Citantur duo a MARCELLO PLINII.

(x) Livia Regina I. c. 5.

(y) Var. Lect. multis locis, potissimum p. 182. seqq. & p. 388. seqq.

§. XC. Apuleius.

Iose quidem L. APULEIUS, Madaurensis, ANTONINORUM ævo vixit, Rhetor, Sophista & fabularum Milesiarum auctor.

Liber *de herbis seu de nominibus & virtutibus herbarum* Basileæ prodiit anno 1528. fol. * cum PLINIO VALERIANO excusus, Albano TORINO editore, qui duobus antiquis codicibus se usum fuisse dicit. Ibidem recusus est 1549: fol.

Eodem anno 1528. etiam Parisiis prodiit fol. * cum BENIVENIO *de additis rerum causis*. Tiguri editus est anno 1537. 4º. cum *Gabrielis HUMELBERG* * commentario. Iste quidem nullo codice usus, ex DIOSCORIDE & PLINIO suum Scriptorem emendare est conatus, quorum loca addidit, nominum monstra passim delevit, repetita capita conjunxit, aut omisit. Plantas etiam Germanicas admiscet sed rudiuscule. Redit APULEIUS in LUCII operibus omnibus Lugduni anno 1604. 4º. & apud SANDER de Clar. ANTONIIS Noriberg. 1538. 8º. Prodiit etiam Romæ perantiqua editio MAITT.

Non potest valde nuperi scriptoris opus esse, si quidem *Is. VOSSIUS* in Bibliotheca sua codicem APULEII ante annum 1200. scriptum habuit, cum figuris elegantibus, quem promiserat se editurum (z), & opus de *remediis salutaribus* SALMASIUS. Alius pulcher codex existabat apud COMITEM de NEUENAAR (a) cum figuris; alii duo in *Bibliotheca Medicea*; alius in *Bibliotheca Regia Parifina*, sed valde nuperus IV. n. 6838, alias seculi decimi n. 6862. Erat etiam inter libros CHRISTINÆ reginæ ejusdem auctoris codex. Tres códices in *Medicea* sunt, & perantiquus in B. Cassinensi; alius in Vaticana.

Fuisse opus Afri hominis, indicio est asparagus, quem PLINIUS Libycum, auctor nostrum vocat. Etiam affectatio nominum Daciorum ad TRAJANI tempora spectare videtur.

Denique L. APULEIUS Madaurensis utique & de AESCULAPIO proprium librum scripsit, & servum habuit medicum (b), & de piscibus multa inter *questiones naturales* protulerat, ut omnino ab ejusmodi opere non alienus fuerit.

Libellus exiguus est, & capita habet 130. Magna pars consumitur in nominibus Aegyptiis, Dacicis & varie barbaris, ad imitationem PAMPHILI adjectis. Sequuntur nomina morborum, ad quos quamque plantam putat utilem esse, nimis in ipsis credulus & liberalis. Errores crassiusculi passim intercedunt: ita fel terræ vocat Centaurium majus, quod nomen ad Centaurium minus spectat. Minorum mendorum seges est plurima. Passim nomina habet latina minus recepta, Radiolam pro Polypodio, Victoriam pro Daphnoide, Ostriaginem pro Holosteo. Corruptio mira lectionum adest, ut Botortes pro Batrachium &c., & admista fabulosa, ut de Basilisco. Habet etiam plantas non alias dictas. Huc Gryas vel Cryas, Apula, Basilica.

XCI.

(z) FABRIC. *Bibl. lat.* L. III. p. 526.

(a) BRUNFELS T. II. p. 232, 236.

(b) *Apolog.* I.

§. XCI. *Marcellus, vulgo Empiricus.*

Burdigalensis, Archiater & Magister officiorum THEODOSII magni, ARCADII tempore de officio depulsus, omnino empiricus, etiam a rusticis & plebejis medicamenta collegit.

Prodiit ejus liber *de medicamentis* Basileæ anno 1536. fol. * curante Jano CORNARIO, quem lego non satis fideliter suis codicibus usum esse, ut adpareat ex Is. VOSSII antiquo codice comparato (c).

Mera est collectio formularum & medicamentorum simplicium, etiam carminum, absque historia morbi, aut temporum discrimine, nulla etiam cuiquam medicamento data prærogativa; dictione barbara, ut etiam carmen, quod ipsi tribuitur, MARCELLI puritatem superet. Totum SCRIBONIUM (d) LARGUM compilavit. Nulla ei fides etiam quando addit, expertum esse (e) medicamentum. Habet tamen aliqua ad rem herbariam. Plantarum nomina pluscula nova, aut parum nota. Huc pycmos (f) ad colicam utilis, canis cerebellum (g), Symphoniaca (h) ad albugines, gladiatoriæ herbæ succus ad tuſsim (i), bergilonii radix ad arthritidem (k), herba, quæ gallice *vernetus* dicitur, & quæ bluthagia (l), Leucandron ad morbos auris (m). Reddit etiam alio modo plantas veteribus notas, Argemoniam (ut puto Agrimoniam) Græcis Sarcocollam vocari (n). Polygonum Græcorum modo Millefolium (o) vertit, modo Verbenam: Anagallidem Maciam (p), Oxymyrsinen Scopam (q) Regiam, Trifolium Visumarum (r). Herbas denique aliquas ad propria officia adhibet, *Turæ* & *Anturæ* succum ad oculos (s).

Ab AETIO citatur (t), primusque inter medicos nobis dictos Christianus fuit (u).

Non debet dissimulari, nostrum auctorem MARCELLUM egregium (x) medicina citare, sive is aliis, & GALENO vetustior MARCELLUS fuit, sive auctor libri

U 3

a MAR-

(c) FABRIC. *Bibl. lat.* p. 863.

(d) Ita præceptorem suum VALENTEM vocat, nulla SCRIBONII facta mentione.

(e) p. 56. 88.

(f) C. 29.

(g) p. 56.

(h) p. 67.

(i) p. 122.

(k) p. 175.

(l) C. 9.

(m) Ibid.

(n) Ibid.

(o) p. 68.

(p) p. 40.

(q) p. 176.

(r) p. 40.

(s) p. 68.

(t) L. VI.

(u) Spina, qua Christus coronatus p. 163.

(x) De oxyprio.

a MARCELLO, cui tribuitur, diversus, dignus cæterum seculo PRISCIANI.

Codex seculi IX. exstant in Biblioth. Reg. Paris. IV. n. 6880.

§. XCII. Olympiodorus, Cosmas. Heliodorus.

OLYMPIODORUS, qui scripsit de rebus HONORII, etiam Asiæ historiam naturalem descripsit (z).

COSMAS auctor *Cosmographiae Christianæ*, JUSTINO imperante vixit (a). In ejus *τονωγαριας* fragmento exstat de pipere, coco, memoria aliqua (b).

In HELIODORI *Aethiopicis* Basil. 1534. editis plantæ aliquæ describuntur.

§. XCIII. Stephanus.

STEPHANUS BYZANTINUS, antiquior scriptor, cuius epitome JUSTINIANI ævo compilata fuit, aliqua, pauca quidem ad rem herbariam habet; ad historiam medicinæ pluscula. Optima editio est *Abrahami BERKELII* Leid. anno 1694. fol. * Græco latina, cum notis. Titulum dedit Σθέφανος οἰκουμενικός. De Veratro, Lauro Alexandrina (c) & aliis agit.

ASCLEPIODOTUS Chaldaicus, mathematicus, musicus, amissum olim usum albi Hellebore renovavit (d).

§. XCIV. Aetius.

AETIUS Amidenus, Christianus, supersticiosus homo (e), Alexandriæ studium medicum persecutus, Comes dicitur suis Obsequii.

Citat Jacobum PSYCHRESTUM (f) LEONIS Thracis (g) archiatrum; MARCELLUM (h), THEODORUM (i), aliasque scriptores, ex quibus deducas, sub finem quinti seculi vixisse.

Utique adeo libere GALENUM (k) exscripsit, ut nullo ejus indicio facto, propria persona usus, GALENI experimenta & inventa repeatat: ut in Oxy-

melle

(z) Apud PHOTIUM.

(a) PHORIUS.

(b) Reperitur apud THEVENOT *relation de divers voyages*.

(c) p. 96.

(d) PHORIUS p. 1051.

(e) Tetrab. II. s. 4. e. 10. de spina per certa verba de gula avellenda.

(f) Tetrab. III. s. 4. c. 43.

(g) Jacobus HESYCHII F. PSYCHRESTUS. SUIDAS.

(h) L. IV. serm. II. c. 12.

(i) Hunc, qui PRISCIANUS vulgo dicitur, frequenter citat.

(k) Bibl. Grac. L. V. c. 23.

melle liliato, in bitumine Sodomæo; in Jaspidis vi ad sanguinem suppriumendum; in stercoris canini usu, a præceptore suo laudato; in viperæ ad lepram utilitate; in ozæna sananda (*l*); in nucis rancidæ usu ad livores (*m*).

Ita illusit J. A. FABRICIO, ut ipsum AETIUM ex Cœlesyria Gagatem retulisse putet, sed retulerat GALENUS (*n*). Sed neque LUCIUS AETII præceptor fuit, dudum citatus ab ASCLEPIADE, cuius præceptor fuerit. Et minimum est, quod cum nomine GALENI citet, cum id nomen plerumque omittat. Est tamen ubi sua a GALENICIS sejungit, ut de thymo (*o*)..

Princeps cæterum scopus viri fuisse videtur, formulas & compositiones colligere. Carpit eum PHOTIUS, quod non plenus sit (*p*), cæterum perutiliter esse fatetur.

Sigillatim *Tetrabiblii primi* L. I. S. I. est materiae medicæ pars, ex plantis sumta. Rhus adhuc ait adstringere. Ad finem libri I. S. 2. habet bonas notas simplicium medicamentorum, deinde ex ORIBASII libris plantas secundum qualitates suas distributas.

In P. III. redit ad enumerationem medicamentorum purgantium, ubi scammoniam, peplium, veratrum, recenset &c. & ex ANTYLLO & POSSIDONIO fuse de sumendo veratro & avertendis ejus noxis agit. Inde morbos a capite ad calcem persequitur, describit singulos, & medicamenta subjungit, innumera, absque selectu, undique conquisita, potissimum ex GALENI & ORIBASII collectionibus.

In *tetrabibili* IV. Libro I. recurrunt venenatæ plantæ ex GALENO & DSCORIDE. Arnabon veteribus non dictam habet.

Editiones alias repetam, usus sum CORNARIANA versione Lugduni anno 1541. fol. * excusa, & alia Basileæ anno 1535. fol. * Codex M.S. Græcus (*q*) plenorū librorū sedecim Vindobonæ exstat, ex quo ALDINA editio perfici possit, & alter, qui libros a nono ad decimum quintum continet (*r*).

In Bibliotheca Regia Parisina continentur plures AETII codices. Libri XVI. toti II. n. 2191. 2192. 2193. 2198.

Libri undecim posteriores II. n. 2194.

Libri V. VI. VII. & VIII. ib. n. 2195.

Libri V. ad XIV. II. n. 2199.

Libri

(*l*) *Tetrab.* II. f. 2. c. 92.

(*m*) *Tetrab.* II. f. 4. c. 2.

(*n*) *Bibl. Gr.* l. c.

(*o*) *Tetrab.* I. Serm. I.

(*p*) I. 400.

(*q*) LAMBECK. P. II. L. VI. p. 102.

(*r*) L. II. p. 25.

Libri IX. X. XI. XII. seculi undecimi codex II. n. 2196.

Libri XIII. XIV. XV. XVI. II. n. 2197.

Libri II. synopseos medicamentorum simplicium GALENI II. n. 2256.

In Bibliotheca VOSSII codex M.S. integer AETII fuit; & in Vaticana.

In nostra editione præmissa sunt *Hugonis SOLERII* scholia, quæ unice ad medicamenta simplicia, & parte quidem prima ad plantas pertinent Lugduni anno 1549. data. Non meræ sunt lectionis, locosque natales Gallicos passim citant. Locum COLUMELLÆ de consilagine, tamquam setaceo adhibita, minime omittit, & idem, ubi ficuum etiam suo tempore in Gallia usitata nomina addit, coccum Gnidium circa Aquas Sextias vulgo nasci docet, & verum Scordium circa Parisios.

§. XC V. Alexander Trallianus.

SSEPHANI filius (*s*), a patria civitate Lydiæ dictus, vixit Romæ (*t*), & Alexandriæ (*u*), & itinera varia (*x*) suscepit. Magnus certe medicus, nullique superiorum inferiorum, si superstitionem ei condonaveris. Ejus merita alibi laudabimus, GALENO tamen multum usus est.

Librum suum COSMÆ dicat, ejus medici filio, qui apud barbaros vixit.

JACOBUM PSYCHRESTUM, LEONIS archiatrum (*y*) citat, & AETIUM (*z*), & MARCELLUM (*a*), & THEODORUM. Vixit JUSTINIANI ævo, seculo sexto (*b*).

Passim citantur ejus composita medicamenta, ALEXANDRI nomine (*c*), ut antidotus aurea (*d*). EJUSDEM est purgativum ex melle rosaceo (*e*), emplastrum (*f*) TRALLIANI, hiera (*g*).

Liber equidem practicus est totus, neque tamen ad botanicen inutilis.

Vim alcyonii (*h*) usi ad alopecias ipse expertus est. Multas alias herbarum virtutes post suas adnotaciones indicat. Rubiam infolito nomine

θεατρον

(*s*) L. IV. c. 1. p. 230.

(*t*) L. XI. c. ult. L. XII. c. 3.

(*u*) L. XII. Vina etiam Ascalonitica, Gazea, & nulla, ut puto, Europæ laudat.

(*x*) In Tuscia L. I. p. 80. In Hispania p. 82. Ex Gallia medicamentum p. 81.

(*y*) L. V. c. ult. L. XII. c. ult.

(*z*) L. XII. p. 779. de erysipelaceis viscerum affectionibus.

(*a*) L. VIII. c. 8. & ejus antidotus. L. X. c. ult.

(*b*) Ex AGATHIA.

(*c*) MYREPSUS XII. 12. de hedrico. MSSV p. 566.

(*d*) ACTUARIUS p. 58.

(*e*) MYREPSUS L. XXVI. p. 2.

(*f*) p. 173.

(*g*) n. 9. IDEM p. 374.

(*h*) L. I. c. 1.

θαῦτον vertit (*i*), & ad colorandos capillos commendat. Passim victus rationem per singula præscribit (*k*), & olerum, fructuum, leguminum facultates medicas indicat. Ruta sylvatica ex consilio rustici, epilepsiam sustulit. Plantaginem minorem ad (*l*) palpebrarum crustas, & alia oculorum mala, utiliter imposuit (*m*). Rheo (*n*) barbarico in dysenteria utitur; sinapi in podagra felicissime impositum fuisse testatur (*o*). Hermodactylos valde laudat (*o**) in podagrīcī affectibus, & Myurum herbam, parum notam. Absinthio in tertiana notha usus (*p*) est, & peponibus ad febres (*q*).

Ejus operis aliquas editiones citabo. Meæ sunt Græca libris duodecim Paris anno 1548. fol. * cum nonnullis Goupyli notis. Græco latina Basil. anno 1556. 8°. libris XII. * J. GUINTHERO Andernaco interprete, & latina Basil. anno 1533. 8. vertente ALBANO TORINO * libris tantum V. qui non plene duodecim illos GUINTHERI repræsentant. Versio etiam deterior est. Denique est inter Principes HENRICI STEPHANI.

Codices integri exstant in Bibliotheca Parisina II. n. 2200., 2201 & 2202.

Alius fuit, ut puto, ALEXANDER, cujus *ται ταν ιερην θοταριν περιεχουσαι κρατεις* in Bibliotheca SAMBUCI M. S. exstabant (*r*).

§. XCVI. *Isidorus.*

Hispalensis Episcopus, circa initia septimi seculi, scripsit *Etymologiarum* L. XX. quarum editio apud ZAINERUM anno 1470. * excusa coram est. Pertinet ad rem herbariam liber XVII. *de re rustica*, & liber XX. in quo hortense instrumentum traditur. In eo voces id instrumentum exprimentes, & arborum, atque plantarum nomina, etymi, aliqua etiam de earum forma & usu traduntur. PLINIUM potissimum exscribit, & etymi sæpe fabulosi sunt.

§. XCVII. *Paulus.*

PAULUS, a patria Aegineta dictus, ALEXANDRUM bis citat. Romæ & Alexandriae (*s*) vixit, HERACLII ævo (*t*), nondum. ut videtur, Saracenis subjectæ, ante

(i) L. I. c. 3.

(k) E de Phrenitide L. I. de podagra, &c.

(l) L. I. c. 15.

(m) L. II. c. 7.

(n) L. VIII. c. 3. ^{περι}

(o) L. XI. c. ult. (*o**) Ibid.

(p) L. XII. c. 8.

(q) L. XII. c. 73.

(r) FABRIC.

(s) L. VII. in cyphoide & in acopo ex atramento librario. Medicamentum, quod in Alexandria accepi L. IV. c. 49.

(t) HERBLOT. p. 215.

ante victoriam adeo Ducas Califarum AMRU, atque adeo ante annum 640. Compendium veterum, ad modum ORIBASII, & saepe ex eo ipso (*u*), & ex GALENO (*x*) concinnavit, ut tamen aliqua addiderit materiae medicæ (*y*): id septem libris comprehendit, de quo alias & virtutis dicemus & virtutes. Ad rem herbariam pertinent tum interspersæ ubique facultates medicæ, & alimentorum vires: tum venenorum, ex plantis catalogus in libro V. a c. 38. ad 55. Glaucum, quo multum ad oculorum mala veteres utebantur, non esse papaver corniculatum, deducas ex loco, quem istud quidem inter venena occupat (*z*). Denique bona pars libri VII. tradit materiam medicam ex plantis, fere ad ORIBASIUM, tamen ut aliqua aut nova-aut nupera aromata hic occurrant, ut arnabo, succedaneum cinnamomi, & caryophylli veri, nostrigue. Betonicam suam ramulis pulegio similibus, facultatem nullam gustu prodere adparet, & aliam esse a Betonica Romanorum, quæ sit *κεστον* Græcorum. Iterum eodem libro Veratri usum describit, Rhei barbari vim purgantem laudat. Finis est in catalogo antidotorum & medicaminum compitorum.

Hæc ad editionem Græcam Basili. anni 1538. fol. * & latinam, ex versione J. GUINTHERI Basili. anni 1534. fol. & ALDI anni 1553. 8°. * & 1554. 8°. * Ad istam non inutiles adnotationes Jacobi GOUPYLI & marginales note J. B. CAMOTII accesserunt. GOUPYLUS passim plantas veterum cum stirpibus Gallicis comparat, ut Ambrosiam, quæ ibi est Chamædrys laciniata. In editione Lugduni anni 1551. 8°. 1567. 8°. adjectæ sunt notæ DALECHAMPII. Libri VI. vertente PETRO TOLET prodierunt 1579.

Codex M.S. librorum VII. rerum medicinalium non unus in Bibl. Reg. Parisina est II. n. 2205. qui seculi X. fuit, & n. 2206. seculi undecimi, & 2207. & 2208. 2209. 2210. 2211. 2213. 2214. 2212. 2215. & 2292. tum in *Medicea* bini, & in BODLEYANA.

Libri quinque posteriores II. n. 2217. seculi XI. !

Libri tres priores II. n. 2216. & græce atque arabice II. n. 2293.

Pars Libri VI. n. 2192. L. V. VI. & VII. in B. *Medicea*.

Pars Libri VII mi n. 2294. & in *Medicea*, tum excerpta ejus libri.

Libri de succedancis Bibl. Paris n. 2240. Excerpta n. 2153. 2158. tum in *Med.*

Catalogus simplicium medicamentorum ex libro VII. excerptus seorsim prodidit ex editione Othonis BRUNFELS Argentorati anni 1531. 8°. 1532. 4°. FABRIC. cum COFI libro: & quæ PAULUS de alimentorum facultatibus scripsit cum APICIO & PLATINA Basileæ anno 1541. cura ALBANI TORINI, & Lugdun. anno 1541. 8°.

Ejus

(u) L. II. c. 1.

(x) SPIGEL. *Isag.* II. c. 17.

(y) PHOTIUS p. 401.

(z) Ibid. c. 52.

Ejus etiam *salubria de tuenda valetudine præcepta*, quæ pars est libri I. seorsim prodierunt, G. COPO interprete Parisiis anno 1510. & 1511. & 1512. 4°. GUNZ 8°. MAITT. Basileæ 1541. 4°. MEAD. Argentorati 1531. 8°. Noribergæ anno 1525. 1541. 4°. MEAD. & cum S. AUSTRII interpretationibus Argentorati anno 1578. 4°. Excerpta ex LEOMATE PAULO & PYROPULO (a) exstant Vindobonæ in Bibliotheca Cæsarea. *Bibl. Reg.* Paris. n. 2153.

Bulos al Aigianithi versus a HONAIN filio ISAACI Arabicæ exstat (b), & PAULUS arabicus alias, a M. ZETH conversus exstabat in Bibliotheca Michaelis CANTACUZENI (c).

§. XCVIII. Medicinæ Occasus.

Hic fere finis est medicinæ Græcorum, & imprimis botanices. Etsi enim PALLADII & SYNESII & DEMETRII *Pepagomeni* opera non omnino sfernenda priscæ sapientiæ compendia repræsentant, nihil tamen ab eo tempore in Græcia scriptum est, quod non sit a Priscis repetitum, aut ab Arabibus sumtum, qui PAULI ævo inceperunt caput efferre. Rei potissimum herbariæ studium, quod paulisper effloruerat a MITHRIDATIS ævo ad CASTOREM, ita penitus intercidit, ut in codice DIOSCORIDEO, quem ANICIA Regio sumtu concinnari jussérat, icones inutiles, neque agnoscendæ reperiantur, uti monuimus (c*). Id tamen hactenus tempus victoriarum Imperii Orientalis erat; inde res Romanæ in Occidente quidem penitus interciderunt; in Oriente leniora, sed perpetua decrements passæ sunt, ut pari passu & vires Imperii. & artes in deterius abirent. Conjungeret liceat quæ, pauca certe, de ea nupe-riori Græcia supersunt monumenta.

§. XCIX. Stephanus.

STEPHANI Atheniensis quæ supersunt, non sunt botanici argumenti. Ad eum tamen refertur *alphabeticum de re medica opus*, cuius codex Vindobonæ exstat, & Parisiis *Bibl. Reg.* II. n. 2181. Materia est medica ex DIOSCORIDE sumta & ex STEPHANO, qua vires fere stirpium medicæ continentur. STEPHANI salem MYREPSUS citat (d). Alphabetum ex STEPHANO & DIOSCORIDE Vindobonæ exstat (e), sed confer. n. 37.

AELIUS PROMOTUS incerti temporis auctor, reliquit librum περὶ τοῦ θολῶν καὶ δηλητηρίων Φαρμακῶν, cuius codex M.S. Græcus exstabat apud MERCURIALEM. Toxicum non plantam, sed venenum compositum fuisse docuerat (f).

X 2

§. C.

(a) LAMBECK. L. II. P. VI. p. 117.

(b) HERBELOT. p. 215.

(c) VERDIER. p. 62. (c*) p. 85.

(d) N. 18.

(e) LAMBECK. L. II. P. VI. p. 99. 124.

(f) MERCURIAL. *Venen.* L. II. c. 10. p. 40.

§. C. Photius.

PHOTII *Bibliotheca* non debet negligi, in qua multa veterum medicorum, & rei naturalis Scriptorum, opera recensentur, non alibi obvia. Medicinam ipse fecit (g), & perite de medicis judicavit. Seculi est noni. Editio nostra Græco latina vertente Andrea SCHOTTO Augustæ prodiit anno 1606. fol.* non quidem satis feliciter. Melior est DAVIDIS HOESCHELII Rothomag. 1653. fol.

§. C I. Suidas. Phile.

SUIDÆ *Lexicon* omnino huc pertinet, in quo non solum plurima ad medicorum historiam, sed etiam plantarum passim memoria reperiatur. Uſus sum editione Græco latina Ludolphi KUSTERI Cantabrig. a. no 1705. fol. 3. Vol. ex tribus codicibus Parisinis sumta, cum variantibus lectionibus codicis Vaticani, emendata, notulis pauculis additis.

Homo non doctissimus neque accuratissimus. Posteriori vero ævo aliena aliqua addita fuisse putes. Annos (h) 651. numerat, a quo Roma nova condita est, sed ea 326. (i) anno ab AUGUSTI CÆSARIS Imperio condita est. Vides ætatem auctoris ad finem seculi X. cadere, Vix etiam nuperiora ulla eo seculo habet, nisi quæ putes ab alieno auctore adlita fuisse, & Codices M.S. antiquitatem præferunt (k).

In Physicis PHILOPONO, in grammaticis & vetustate ARISTOPHANIS fere scholiaſte uſus est.

Ecce aliqua specimina ad plantarum cognitionem. Σαγαπηνον (l) succus ferulæ ad oculos utilis. Σιλφιον Laser olim magni fiebat, folium, succus, caulis, fructus. Ampeliotæ Apollini obtulerunt; radix est suaveolens, planta (m) parva. Cyrenis optima provenit. Cyrenæi in nummo Silphium signarunt, & alicui Battiadaram tribuerunt inventum. Σικνον (n) Cucumber κυρασοντα vocant. Αβυρτακη intritum est ex καρδαμω & πεπεσοις, Medis familiare, ex THEOPOMPO. Αγχουρα herba, cuius rubra radice feminæ faciem pingunt.

MANUEL: s. PHILE carmina Lipsiæ anno 1767. 8°. cura CL. WERNSDORF excusa, inter annum 1270. & 1340. scripta putantur. Passim plantas tangit. De fluoribus viterosa, granato.

§. C II.

(g) GRISLER de PHOTIO.

(h) T. II. p. 366.

(i) p. 365.

(k) KUSTER. præf.

(l) T. III. p. 272.

(m) ib. p. 214.

(n) ib. p. 313.

§. CII. *Psellus.*

MICHAEL PSELLUS *de victus ratione ad CONSTANTINUM MONOMACHUM*
Imperatorem scripsit, seculo undecimo nondum adulto, parvum libellum,
Basileæ anno 1529. 8°. latine (o) editum.

Liber primus secundum classes virium ad vitam aleandam utilium & noxiarum cibos distribuit: altero plantas edules pariter ex veteribus, sigillatim enumerat.

Codex M.S. exstat Vindobonæ (p), & alias γεογύικων M. PSELLI Parisiis in Bibliotheca Regia (q). Alius, de *victus ratione*, quem ineditum vocant ib. II. n. 2218. *Synopsis de alimentorum virtute*. ib. II. n. 2181. & *syntagma de alimentorum facultate, utilitate, & noxa ordine alphabeticō* II. n. 2151. 2316. alias cum eodem titulo 2194. De re medica in BODL.

§. CIII. *Simeon Seth.*

Aliquanto majoris molis est Συμεωνος μαρισχου αντιοχειας τω Σηθι συνταγμα κατα σοιχειων και τροφων δυναμεων. Civis noster Martinus BOGDAN eum libellum edidit Paris anno 1658. 8°. * Græco latine, ex duobus Bibliothecæ MENTELIANÆ (r) codicibus. Stirpes edules, etiam medicatæ aliquæ, secundum alphabeti ordinem enumerantur, neque describuntur, facultates vero recensentur. Balsamum ea ætate in Ægypto nascebatur. Pepones ad febres ardentes laudatur. Moschum descripsit. Arabes utique citat, & aromata habet. Versio boni BOGDANI non semper accurata est. Χυνεια planta, quæ urinam rubro colore tingit, manibus comprehensa, hic Juncus ruber vertitur, quæ forte Caja fuerit, celebris, inodora planta, ad rubrum colorem gossypio imprimendum celeberrima, aut Chenna Arabum. Fontes tamen commode adscripsit, ex quibus SIMEON hausit, & notulas addidit, etiam botanici argumenti.

Alia editio cum titulo *Syntagma de cibariorum facultate* LILIO GREGORIO GYRALDO interprete, prodiit Græco latine Basileæ anno 1538. 8°. FALC. & latine per Dominicum MONTHESAURUM correcta Basileæ anno 1561. 8°. FALC.

Codex M.S. Vindobonæ in Bibliotheca est (s), & *Syntagma de facultatibus alimentorum* ab editis diversum (t), alias in BODLEYANA & in libriss PELLISERII, & in AUGUSTANA & AMBROSIANA. Codices ejusdem operis plusculi sunt in Biblio. Reg. Parif. ut cum titulo *de cibariorum condimentorum Aromatum & aliorum simplicium facultatibus Syntagma* II. n. 2230.

X 3

&

(o) Cum RAZR de pestilentia & Comment. in vitam medicam GALINI.

(p) LAMBEC. L. II. P. VI, p. 161.

(q) FABRIC.

(r) Codex exstat in Bibl. Reg. Parif. IV. n. 7049.

(s) LAMBEC. L. II. P. VI. p. 110. 156. 161.

(t) p. 161.

& 2229. 2231. & iterum n. 2224. parlo plenias quam in editis, & alio cum titulo 2301. 2302. 2260, & in BODL. 2303. 2324. Excerpta ib. n. 2235.

EJUSDEM viri *Lexicon botanicum* latet in Bibliotheca Vindobonensi (u).

§. CIV. *Actuarius.*

JOHANNES ab officio ACTUARIUS, vir splendidus, qui legationes obierit, fere infimæ ætatis est. Ejus exstat liber *de medicamentorum compositione*, J. RUELLIO, paulo ante mortem, interprete Parisiis editus anno 1539. 8°. min. * & anno 1546. 8°. FABRIC. Venetiis anno 1541. IDEM, & Basileæ cum GESNERI succedaneis anno 1540. 8. * Codex M.S. L. Primi de *compositione medicamentorum* exstat in *Bibl. Reg. Paris.* II. n. 2239. & 2231. Pleraque a priscis habet, aliqua tamen sibi vindicat. Arabum voces & medicamenta (x) cum Græcis conjungit. Cæterum sunt classes medicamentorum, secundum formam suam distinctæ. Multa vanis titulis narravit, ut antidotum, quæ HIPPOCRATI tribuitur, pestem Atticam curaturo. Interponitur catalogus medicamentorum purgantium simplicium, & medicamentorum etiam, quæ vomitum movent, inter quæ Hippophæstum est. Arabum cathartica habet Seme (Sennam) Cassiam nigram (Cassiam siliquosam), Mannam, Myrobalanos, etiam Diambar, Diamoschu, nucem moschatam, laccani. Aquas, ut alias dicetur, habet stillatitias.

Nuperius hujus viri opus est, post libros duos *de morborum notitia & causis* scriptum (y).

De ætate litigatur. In seculum XIV. collocavit LAMBECIUS (z); Antiquorem seculo XIII. facit FREINDIUS, seculi XIII. alii, neque facile est definitu.

Nonne fuerit is magister JOHANNES (a), quem MYREPSUS citat. Habet IDEM THEODORUM (b) ACTUARIUM, & ACTUARIUM simpliciter (c) dictum.

§. CV. *Myrepssus:*

Nicolaus MYREPSUS ALEXANDRINUS ACTUARIO junior, ultimæ ætatis, & seculi XIII. novissimis annis, partim Alexandriæ (d) vixisse videtur, sed omnino

(u) LAMBEC. L. II. P. VI. p. 37. 64. 117. 124.

(x) p. 15.

(y) p. 229.

(z) L. VI. P. 2. p. 112. & FABRIC. L. VI. c. 7.

(a) Pil. compos. 99.

(b) Pulv. p. 138.

(c) P. 40. n. 8.

(d) *Collyr.* 85. Enema, quo usus sumi Alexandriae 11. 17. sal, quo caenobii Aegyptiorum utuntur sal. 16. Antidotus, quam accepi a civitate Alexandria n. 241.

omnino etiam in Italia, ut a P. de ABANO (*e*) citari minus mirum sit. Ab Italibus habet, quæ vocantur pilulæ Cotzeræ (*f*), & Aoriæ (*g*). Eo Turnesii pondus (*d'un sou tourneſis*) (*h*), sal purgativus, quo Papa NICOLAUS (*i*) est usus. Vinum malvaticum (*k*), fructus Nerantziæ (*l*). SYNCCELLUM etiam citat & LEONEM DRUSARIUM.

Græce libri 22. priores in bibliothecis latent. Toti libri 24. exstant in Bibl. Reg. Paris. n. 2238. & 2243. donum olim ANTONII EPARCHI, tum alias etiam plenior cod. II. n. 2231, alias in BODLEY, alias in ESCURIALENSI. Latine primum a Nicolao RHEGINO, inde melius a Leonhardo FUCHSIO conversus prodiit Basileæ anno 1549. fol. * Titulus est *Medicamentorum opus in sectiones 46. divisum, digestum.* In editione alia Noribergensi anni 1658. 8°. titulus est *Theatrum medicopoliticum s. de recta Medicamentorum præparatione & usu opus in 48. Sectiones digestum.* GUNZ &c. editio optima est.

Ordo est secundum literas alphabeti Græci, non ad formulas, neque ad morbos, sed ad nomina & titulos, ut omnes Athanasiæ in unam sectionem congestæ sint, in aliam Lexipyreta, Drosata, Dysenterica, &c. Plantas habet Arabicas, veteribus ignotas, ipsum Menegetæ granum (*m*), & Mumiam (*n*). Sæpe nominibus aliter utitur, quam reliqui scriptores, ut Esulæ, quæ ipsi est aroma (*o*), Arsenici, quod & ipsum ei est aromati genus (*p*): *καρπαθας* dicit pro Cumino Aethiopico (*q*); *δροσιθεταρον* pro Betonica (*r*). Alias mire nomina corrumpit, ut præter emendationes FUCHSII plurimis aliis locus sit (*s*). Nova Romana nomina passim habet, & Italica, exemplo Veronicæ (*t*), & perfæpe latino nomine græca refingit. Huc *κοριτζολι* (*u*) ex Corrigiola. Nerantziā (*x*), seu pomum aurantium, Melantzania.

Numerus compositionum enormous est, & superstitionis admistæ plurimum: sibi etiā tribuit, quæ vetustissima exscripsit, ut GALLI antidotum (*y*).

FUCHSIUS

- (e) FREIND.
- (f) N. 123.
- (g) N. 97.
- (h) Drosaton 116.
- (i) Sal 9. ὁ παππας.
- (k) Ex Monembasia Antidot. 467.
- (l) Ad dysenter. n. 90.
- (m) Antidot. 22.
- (n) Antidot. 13.
- (o) Antidot. 180.
- (p) Pilul. 21.
- (q) n. 1.
- (r) Antidot. 10.
- (s) Antzitoli Drosat. 113.
- (t) Antidot. 327.
- (u) Drosaton 112.
- (x) Hedricum 20.
- (y) p. m. 364.

FUCHSIUS bona sua officia præsttit, neque omnia tamen intellexit, ut neque vocem *Nerantzia*. In principio operis aliquas notas ex herbaria adjecit, paucas, neque ultra continuatas.

J. A. FABRICIUS (z) NICOLAUM, cuius δυναμερον apud AETIUM laudatur, habet pro nostro, cuius primi libri 24. cum titulo (a) Νικολαου το μεγα δυναμερον extant M.S. in Bibliothecis (b). Verum nostri MYREPSI libri 24. priores sunt omnino posterioris ævi, & æque nuperi, ac ii, qui ex ordine literarum sequuntur reliqui. Nam & MESUEN passim exscribit (c); & παπαθερος απεριν dicit (d) pro albo Papaveri; & πουρεκης pro Borragine (e); & Veronicam (f) nominat, & Nerantzia (g); & novum neque ante Arabes notum μεργεται (h); & Curcumam (i).

Sed etiam aliis est NICOLAUS, antiquior GALENO, cuius compositiones sæpe citat.

Aliæ editiones sunt, ad FUCHSIANAM versionem Lugduni anno 1550. 8°. Falc. Fraicof. anno 1626. 8°. & inter H. STEPHANI principes.

NICOLAUS præpositus (k) capita 150. ex MYREPSO decerpit, quæ prodierunt Lugduni anni 1505. 4°. 1536. 4°. qui idem est, quem nunc dicemus.

CVI. *Nicolaus Alexandrinus.*

NICOLAUS ALEXANDRINUS, potius salernitanus, fere MYREPSI compendium scripsit. Passim citatur nomine *Antidotarii* (l), & eo cum titulo insertum est MESUEI supplemento in plurimis editionibus. Venet. annis 1484. 1495. 1512. 1513. 1527. fol. 1538. 8°. 1561. 1602. fol. & Lugdunensi 1511. 12°. Primum prodiit Venet. 1471. fol. MEAD. Antiqua exstat editio fol. Goth. cum titulo: *Dispensarium ad Aromatarios* FALC. *Dispensarium ad Aromatarios* Lugdun. 1505. fol. GUNZ. & 1512. fol. TREW 1512. 4°. cum Titulo *Isagogicum in artem apothecariorum*. Alia editio *Dispensarii* accedit recognitum multis additionibus auctorum & antidotorum descriptionibus modoque dispensandi tyriacan. Lugduni 1512. 4°. In hoc Antidotarium Johannis de S. AMANDO Tornacensis Ecclesiæ canonici commentarii exstant, & Johannis PLATEARII Venetiis &c. annis 1497. fol. 1527. fol. 1528. 4°. FALC. 1582. 4°. FALC. cum Titulo NICOLAI PRÆPOSITI introductorum in artem apotecariatus, tum Lugd. 1512. 4°. GUNZ TREW. Distinguere

(z) *Bibl. Græc. Lib. VI. c. 9. p. 5. & 346.*

(a) *Tetrab. II. Serm. 2. n. 27.*

(b) *Michaelis CANTACUZENI* apud VERDIER g. 62. *Bibl. Paris. II. n. 2149.* in quo codice aliquot literæ desunt.

(c) *Sect. I. Antidot. 21.* Nominat *Sect. 32. pil. 117.* & alibi.

(d) *Antidot. 21.* quæ *Sectio est.*

(e) *S. I. Antidot. 224.*

(f) *Ibid. Antidot. 327.*

(g) *Sect. 10. n. 190.*

(h) *S. I. Antidot. 22.*

(i) *S. I. Antidot. 219.*

(k) *Monuit DESSERNIUS p. 408.*

(l) *Antidotarii*, ut puto parvi, varii Codices sunt inter Codices M.S. *Bibl. Regia Parisina IV. n. 6823. 6988. 6988.A 7056. & 7058.A* latini omnes. *Magnum, est ipsum Myrepsi opus.* Utrumque distinxit SALADINUS de dosib.

ftinguere oportet NICOLAI ALEXANDRINI Antidotarium, seu *de compositione medicamentorum secundum loca*, quo 1100. compositiones continentur. Id prodidit cum libro AGRICOLÆ AMMONII 1602. fol. * Ingolstat. anno 1541. & recusum est Venet. anno 1543. 8°. ab ANT. STUPANO auctum.

Magnum, est MYREPSI. opus Conf. SALADIN de dosibus, qui etiam discrimina utriusque Antidotarii habet.

Antidotarii minoris passim codices supersunt in B. S. Viæt. Par. PAULINA Lipf. B. R. Parif. n. 6988. 7038. Vaticana, Coll. nov. Oxoni.

§. CVII. Varii.

Passim in Bibliothecis aliqui codices M.S. botanici argumenti latent, ut *Lexicon botanicum* (m) Græco barbarum, & codex herbarum cum figuris pictis (n); & anonymi herbarum ex DIOSCORIDE descriptio (o).

EUGENII Poema de planta Nymphaea in *Bibl. Medic.*

C. PORPHYROGENETUS (p) de alimentis, & THEOPHILUS de diæta ad CONSTANTINUM PORPHYROGENETAM (q).

Anonymi opus de facultatibus (r) alimentorum, est inter Parisinos codices (s).

Alterius Anonymi de compositione medicamentorum (t).

Et alterius Anonymi de bonis alimentis & parabilibus (u).

Anonymus de alimentis, urinis & pulsibus (x).

Anonymus de diæta (y).

Excerpta de alimentorum virtute ex variis, & antidotorum & confectionum (z).

Egyp̄neicæ Botarwv, & Anonymi glossæ lexici botanici, & alia Anonymi herbarii argumenti Parisiis supersunt (a), & CONSTANTINI Meletiniotæ antidota ex medicamentis Persicis (b). NEOPHY-

(m) LAMBEC. L. II. P. VI. p. 105. *Bibl. Reg. Parif.* II. n. 2149. 2287. 2318. 2286. 2294. 2208.

(n) Ibid. p. 124.

(o) p. 145.

(p) KNIPHOF de M.S. An Idem Anonymus de viribus herbarium *Bibl. Reg. Parif.* IV. n. 6988. A. & II. n. 2091.

(q) In Biblioteca Regia Parisina, absque titulo II. n. 2303. aut n. 2244. B.

(r) LAMBEC. I. c. p. 132. 159. An I. de diæta *Bibl. R. Par.* IV. n. 6842. B.

(s) FABRIC. *Bibl. Græc.* VI. p. 8. An Anonymus de alimentis ad C. PEGONATUM. II. n. 2224.

(t) LAMBEC. p. 107. 155.

(u) II. n. 2228.

(x) II. n. 2159.

(y) II. n. 2287.

(z) II. n. 218. B. R. Par. n. 2194.

(a) *Bibl. Græc.* VI. p. 8.

(b) Conf. *Mediceæ Plut.* 73.

NEOPHYTI Monachi *Prodromeni* tr. de plantis aliisque rebus ad curandos morbos idoneis Bibl. Reg. Parif. n. 2256. & in PELLES.

Anonymus de natura arborum, de granis & fructibus, latinus, in *Bibl. Med.* & *Anonymi* simile opus. ib.

Alter Anonymus de variis oleorum generibus n. 2229.

Excerpta ex HERMETE TRISMEGISTO de herbis & plantis 12. signorum Zodiaci & 7. Planetarum (c).

Anonymus de simplicibus ad purgandum idoneis B. R. P. n. 2318, & aliis de remediis purgantibus, oleis, emplastris trochiscis ib. 2091.

Anonymus de Betonica diversus a Musa IV. n. 6862.

PLATONIS herbarium quod accepit ab ÆSCULAPIO Bibl. *Cantabr.* CAJI & GON. II. 97.

Antiquum herbarium pictum UFFENBACHII Reis. III. p. 10.

In Bibliotheca Michaelis CANTACUZENI erat Medicinale Nigri VERDIER p. 63. de materia medica.

Georgii ZIGABENI de herbis particularibus demonstratio ib.

In B. MEDICEA *Plut.* 74. de virtutibus herbarum, secundum alphabeti literas & denuo alias codex de herbis & variis medicamentis ib.

CALLISTUS de emplastris, antidotis & unguentis LAMBEC. VII. p. 99. & 122.

Codex de medicamentis purgantibus: & Lexicon antiballomenon ex veteribus, etiam JAC. PSYCHRESTO DAMMASTO & PALLADIO sophista B. *Medic.* Pl. 74.

Fragmenta de compositione medicamentorum Compositio oymellellis JULIANÆ & antidoti Julianæ ib. *Plut.* 75.

Varia de coloribus HERACLII & aliorum B. R. Parif. IV. 6741.

Remedia ad pedum dolores, cum plantarum iconibus n. 2091.

Excerpta observationum medicarum, in quibus vinum absinthites &c. LAMBEC. VI. p. 92.

CYRILLO Patriarchæ Alexandriæ perperam inscriptus l. de plantarum & animalium proprietatibus. In *Mazarina*.

Anonymi antidotarium universale. In *Vaticana*.

ANDREÆ THAUMASTI de medica materie M. CANTACUZ.

Anonymi opus tripartitum de compositione medicamentorum LAMBEC. L. VI. p. 107.

Antidotarium ex antiquis, cum emplastris, catharticis & aliis pharmacis B. VATICAN.

Aliud antidotarium B. R. Parif. n. 2243. 2219.

GALENO tributum lexicon Plantarum B. *Medic.* *Plut.* 75.

Alia botanica capita 28. ib. a Græco nuperiori compilata.

ASCLEPIO tributa de herbarum potestate: medicamenta ex herbis in Arabia felici inventis M. CANTACUZEN.

Succedanea varia B. R. Parif. n. 2224. 2153. LAMB. VI. 132.

Excerpta ex DIOSCORIDE, GALENO & lexicon botanicum n. 2286. 2287. Collectanea Bot. LAMB. VI.

(c) II. n. 2180.

ARA-

LIB. II.

ARABES.

§. CVIII. *De Arabibus in universum.*

Imperiorum fata ipsæ artes sequuntur. Cum Græcorum potentia etiani medicina, & ejus pars herbaria declinavit: cum Arabum florente Imperio eadem medicina apud victricem gentem incrementa cepit, & ipsa res herbaria tutclam principum hactenus sensit, ut certe per eam gentem indica aromata innotuerint, quæ per regiones Arabibus subjectas ad Græcos (a), & Italos venirent; ut medicamenta etiam aliquanto mitiora vehementibus illis veterum drasticisque purgantibus successerint, in Mannæ, Cassiæ, Sennæ, Tamarindorum exemplo. Denique passim plantæ Orientis aliquæ, Medicis Bagdadensisbus familiares, per eos laudatæ hactenus nobis innotuerunt, & earum una loca natalia orientalia eademque nova. Arabes tamen vere botanicen amasse, aut ejus gratia labores aliquos suscepisse, præter EBN BEITHAR, vix invenias, nam in iis fere stirpibus hæserunt, quæ in pharmacopolia recipiuntur.

Descriptiones iidem parum utiles dederunt; DIOSCORIDEM (b) imitati non optime intellexerunt (c), & etiam id habent incommodi, quod pravos fere interpretes nocti sint. Nimis sibi similes, si unum legeris, tenes omnes (d). Ipsa nomina plantarum medicatarum plurima ex Græco sermone reficta sunt. ita passim corrupta, ut etiam scriptorum opera vitientur (e). Latinos libros ignoraverunt, neque PLINIUM citatum vidi, etsi & ipse Arabice versus est. Antidotis compositis etiam magis indulserunt, quam Græci. Ipsi Principes theriacæ studiosissimi fuerunt, & Khalifa MOTAWAKKEL homines a viperis curabat morderi, quos sua thériaca curaret (f).

Ordo Scriptorum Arabum difficilis est. Duo videntur fuisse medici MESSVE nomine, duo *Johannes SERAPIONIS* filii, ut per singula adparebit. Invitus certe me ad hanc historiam demisi, qui linguam in pueritia tactam, per tot alios labores neglexi: cum præterea arabici codices paucis locis la-

Y 2

teant,

(a) Cinnamomum optimum *Musulum* (per Mussul adiectum) S. SETH. p. 14.

(b) Vide FARIND p. m. 230.

(c) Vide persequentem Arabes FUCHSIUM in *paradoxis*.

(d) Vide ipsum monentem SERAPIONEM c. 246. 309.

(e) MUIBOM *scriptt. Med.*

(f) HERBELOT. p. 876.

teant, in ESCURIALI monente jam F. CAESIO, PARISIIS & LEIDÆ, pauci vere omnino, & male latino versi impressi sint.

§. CIX. Aaron.

Vétustissimus videtur AARON, Alexandrinus presbyter, Mahometo coævus, qui *Pandectas medicinæ* Syriaco sermone scripsit, libris XXX. comprehensas (g). Arabice versum opus passim citatur a SERAPIONE (h), citat etiam MESVE, & RHAZEUS.

Hoc quidem opus intercidit. Ejus auctor (i) res naturales & non naturales breviter descripsit, & morborum curationes potissimum docuisse videtur.

§. CX. Honain ♂ Filius.

Paulatim, adjuvantibus Khalifis, Christiani potissimum inceperunt græcos libros conquirere, AL MOHDI & AL MAMONIS (k) tempore, & arabica lingua reddere; sæpe tamen ex Syriaco versos (l).

ISCHAK BEN HONAIN ARISTOTELIS librum de plantis convertit, & titulum dedit *Ketab alnabat*. HONAIN BEN ISHAK, filius prioris, Hippocratem ex Syriaco sermone convertere cepit, librum certe *de natura hominis* (m) *aphorismos*; & *epidemias*; tum duos libros *de mulierum morbis*, *prognosticum*, librum *de aere & locis*; porro GALENI *de facultatibus alimentorum* librum (n), & *de medicamentis simplicibus*; & *de conservanda valetudine* (o). In GALENO etiam vertendo occupatus fuit AL BATARICH (p). R. CHANIN BEN ISHAK GALENUM de sc̄tis hebraice reddidit (q), & EBN BEITAR DIOSCORIDE plurimum usus est, cuius, & PAULI, versiones Arabicas, suo loco diximus. PAULUM ISCHAK BEN HONAIN convertit.

HUNAIN vixit sub AARONE AL RASHID, & proximis KHALIFIS, neque facile est opera patris & filii separare. Propria etiam opera HONAIN scriptæ videtur. Citatur ab AVICENNA quintuplex ejus Absinthium Tarsense, Susianum, Nabatenum, Choraseenum, & Romanum (r), unde putes Te agnoscere Orientalis Asiæ hominem. Citatur etiam a MESVE (s) & a SERAPIONE

(g) HERBELOT. p. 129.

(h) In composit. p. 95.

(i) HALI ABBAS Proleg. L. I.

(k) HERBELOT. p. 978. Anno 813. RENAUDOT pref. ad Vers. hisp.

(l) RENAUDOT ib.

(m) In Bibl. MEDICEA.

(n) HERBELOT. p. 209.

(o) In Bibl. Medicæ FABRIC.

(p) SERAPION *Simplic.* c. 197.

(q) REINMANN. *Biblioth. Vindob.* p. 96.

(r) CANON. L. II. t. 2. c. 2.

(s) p. 416.

PIONE (*t*), qui etiam HACHIM (Medicum) EBN HUNAIM citat (*u*): sic Expositionem Synonymorum Græcorum Arabice redditam HONAINI RHÆZEUS (*x*). De Theriaca scripsit (*y*) IDEM librum, a SERAPIONE dictum, & ei etiam viro *Introductio in artem parvum* tribuitur, quæ exstat in *Artisella*.

Opus certe de *Theriaca*, cum nomine JOHANNITII, frequentissime citatur a RHAZE (*z*) in continente (*a*); tum *liber ciborum* (*b*). Liber de *simplicibus medicamentis* prodiit Lugduni anno 1515. fol.

§. CXI. *Ebn Abu Zahar.*

EBN ABU ZAHAR vixit anno hegiræ 125. & de plantis scripsit, figuraque addidit, de iis tamen plantis egit unice, quas IV. libro DIOSCORIDES dixit, et si quatuor mundi plagas a se peragratas dicat, ut plantas conquireret (*c*).

§. CXIII. *Isaac Ebn Amram.*

ISAAC EBN AMRAM passim citatur a J. MESVE (*d*), & a SERAPIONE (*e*). Videtur de materie medica scripsisse, & est ex antiquioribus chemicis, Camphoræ enim sublimationem (*f*) docet: solebat descriptiones plantis addere, & fere fons fuisse videtur, ex quo reliqui Arabes materiam medicam hauserunt. Nonne fuerit HAMRAN SERAPIONIS (*g*). Putes, cum MESVE scribat EBN AMARAN. Ab ISAACO filio A. ERRAM (*h*) JOHANNIS LEONIS (*i*), & ab EMRAM ejusdem (*k*) hunc nostrum separare oportet, qui multo juniores sint.

Y 3

§. CXIV.

(*t*) *Simplic.* c. 28. 107. 108. 116. 136. 143. 280. &c.

(*u*) C. 107. 108. 185. 280.

(*x*) *Simpl.* c. 975. in contin. add. c. 415. 442. 486. 574. 802.

(*y*) C. 78. 94. 179. 183.

(*z*) C. 420. 277. 348. 473. 572. 676. 728. Etiam cum nomine sapientis filii JOHANNIS C. 171.

(*a*) Conf. GESNER bibl. p. 351. qui a FRANCISCO CABALLO ait citari.

(*b*) C. 137. 175. 238. 611. 703. *De regimine sanorum* vocat p. 500.

(*c*) *Bibl. Paris.* n. 968.

(*d*) p. 237. b.

(*e*) C. 2. 8. 9. 18. 23. 26. 58. *De Senna* c. 142. *De Cotino* c. 334. *De Camphora*

(*f*) SERAPIO l. c.

(*g*) *De antidot.*

(*h*) In seire aran.

(*i*) C. 26.

(*k*) C. 27.

§. CXIV. Mesve Senior.

In MESVE laboratur. Vetustior enim scriptor fuit filius MASUJE seu JOHANNIS BEN MESSUIAH ABU ZACHARIAH, facetus homo, qui AARONIS (*l*) AL RASCHID, MAMONIS (*m*) & VATHEK BILLAH (*n*) archiater fuisse dicitur. Multos libros in Arabicam linguam convertit. Passim a veteribus citatur, ut locus *de Mace*, sive (*o*) *involucro mordicante* uti Cubebæ, a RHAZEZO (*p*), & ab ipso nostro juniori MESVE nominatur. RHAZEUS non alio auctore præter GALENUM frequentius usus est. Habet multis locis SERAPIO (*q*). Auctor fuit electarii (*r*). Nomen varie redditur, filius MESSE (*t*) & MESUE (*u*), & BIM MASUI (*x*), ABEN MESUIAH (*y*), & JOHANNES ABN MESUAI (*z*), & ME-SAZUE (*a*). Putatur idem (*b*) fuisse DAMASCENUS, quem RHAZEUS sèpissime citat (*c*), & SERAPIO (*d*), & cuius exstant Medicinæ therapeuticæ L. VII. Basil. anno 1543. fol.* editi, in quibus multa primum leguntur descripta, variolæ, nyrobalani, musa, nuces faufel. Sed dubium movet, quod iste DAMASCENUS & ipse JOHANNEM filii MOSAGUE (MESUE) & Regem Mamonem, & GABRIELEM medicum sèpissime citet, quod de coætaneis minus speres; se ipsum vero omnino non potuit citasse. Neque potest MESSIUS esse (MBSUE), cuius meminit HALI ABBAS, qui regulas componendorum medicamentorum non subjiciat morbis capit, ut MESSIO vitio vertit HALI.

An noster MESVE cum isto antiquo idem fuerit? Certe video ABU OSBAIA ipsi tribuere librum *de medicamentis purgantibus*, & *de decoctis*, cum quo titulo libri MESVÆ tributi etiam nunc exstant. Cum tamen noster MESVE RHAZEUM multo nuperiorem citet, non poterit seculo nono ineunte vixisse. Manuscriptus codex J. DAMASCENI in Bibl. Medicea exstat, & passim alii alibi. Cæterum in ejus JANI DAMASCENI operibus morborum a capite ad calcem census reperitur, ad GALENI ductum, cum plurimis medicamentis, & inter ea græcis non paucis cautum & prudentem virum fuisse, neque imperitum artificem

ad

- (l) ABUL FARAT.
- (m) I. LEO c. i.
- (n) HERBELOT p. 494. 562.
- (o) AVICENNA L II t. 2. p. 456.
- (p) *Contiz.* l. *Simplic.* c. 294. innumeris locis, & *de variolis*.
- (q) C. 73 de Baslico, &c.
- (r) HERBELOT. p. 494.
- (t) RHAZE *simpl.* c. 233. 234. 235. 236. &c. SERAPIO e. 2.
- (u) C. 14. 21. 49. 54. 60. 96. 270. 274.
- (x) C. 319. 326. 328. & aliis locis creberrimis.
- (y) SERAPIO c. 25.
- (z) IDRIM c. 764.
- (a) *Antidot.* p. 90.
- (b) Vid. ad hæc J. G. HAHNIUS.
- (c) *Simplic. medicam.* c. 60.
- (d) C. 107. 192. 194. &c.

ad conquirendam famam utilium, ejus aphorismi iudicant. Sed neque noster JANUS DAMASCENUS (*e*) ea habet, que plurima diætætica ex eo RHAZEUS citat, neque videtur idem DAMASCENUS eile cum MESVE, cum in eodem capite RHAZEUS & DAMASCENUM citetur (*f*), & filium MESVE, ut omnino manifestum sit, vetustioris MESUES opera interciduisse.

§. CXV. *Gabriel Fil. Baktischua.*

GABRIEL filius BAKTISCHUA, Christianus, amatus AARONIS AL RASCHID archiater, ad res agendas idoneus, ex urbe Nisabur natus, multa medicamenta invenit, quæ a JANO DAMASCENO (*g*) & a SERAPIONE (*h*) passim citantur. Libri nulli ad posteros pervenerunt.

SALUBE filius GABRIELIS a SERAPIONE citatur, ex gente Nisabur.

§. CXVI. *Sabur Ben Schaled.*

SABUR BEN SHALED, medicus Christianus, scripsit *Abdal aladuiat*, sive *succedanea*. Obiit anno 870 (*i*).

§. CXVII. *Ibn Wahsijah.*

IBN WAHSIIJAH scripsit *de agri cultura*, anno Hegiræ 291. seu seculo IX. exeunte (*k*) Calendarium hortense dedit de anni tempestatibus, ad varia opera rustica idoneis, de stercore, destructione inutilium. Tertia pars est Agricultura Nabathæa, de plantis & oleribus, caryophyllo, multis que plantis nobis ignotis. Exstat codex M.S. ex lingua chaldaica conversus in Bibl. Leidensi, si vere diversus est a compendio.

Ejus enim opus in compendium redegit MUHAMMED filius IBRAHIM, filius JAHIR, Kebtensis. Exstat in Bibliotheca Leidensi (*l*), & in Parisina (*m*). De telluris colendæ ratione egit, de fementis ratione, & tempestatum divinatione.

Aliud est opus IBN WAHSIJAH de Venenis eorumque antidotis, ex JARGIUKA & SACHAB, chaldæorum libris, & ex Nebathea lingua in Arabicam versum

§. CXVIII.

- (e) C. 40. 546. 703. 729. 754. 755. 767. 837. Christianellus Damascenus dicitur c. 4. & Christianellus c. 6. 165. & Christianus c. 232.
- (f) Contin. c. 60. 294. 454. &c.
- (g) Tr. VII. p. 796. de confect,
- (h) Tr. V. c. 527.
- (i) HERBELOT. p. 727.
- (k) Bibl. Paris. n. 913.
- (l) n. 291.
- (m) Ibid. n. 914. 915.

§. CXVIII. *Alkindus.*

Jacob ALKINDUS Christianus, refertur a FABRICIO ad seculum duodecimum. Verum id omni modo locum habere nequit. Nam non SERAPIO solus, & MESVE, & AVICENNA, aliique ALKINDUM citant, sed RHAZEUS in *continente* (n), qui liber certe eo seculo antiquior est, & ipse HALI ABBAAS saepissime nostrum citant.

Eius opus de rerum gradibus Venetiis anno 1527. fol. 1538. fol. 1581. & 1602. fol. cum MESVE & in collectione librorum de formulis & gradibus Venetiis pariter excusa, tum Argentorati anno 1531. fol. * iterumque Lugduni 1584. 8°. excusum, est equidem formularum ex calculis arithmeticis concinnandis methodus. Hactenus vero huc spectat, quod in exemplis variarum plantarum qualitates & gradus, & pondera recenseat.

Codex exstat in B. R. LOND. CASHLEY.

§. CXIX. *Peregrinatores Arabum.*

In Itinerario Arabum, qui Chinam anno 851. adierunt, a RENAUDOTO edito, prima exstat memoria herbæ SAH, (Theæ) cuius infusum in ea regione bibunt (o). MEHEMET etiam arabs apud RAMUSIUM editus aliqua de thea s. Chiakataj habet.

§. CXX. *Auctores a Rhazeo dicti.*

Ante RHAZEUM dicere oportet libros de medicamentis simplicibus, quorum locis fere totum opus constat, cui titulum fecerunt *continens*, genuinum idem, cum ejus HALI Abbas meminerit. Plurimum ergo usus est HIPPOCRATE, DIOSCORIDE, RUFO, ARCHIGENE (p), PHILUMENO (q), MNESITHEO (r), ANDREA (s), GALENO, ORIBASIO, PAULO, etiam ALEXANDRO (t) & GEOPONICIS (u), nusquam quantum memini AETIO. Deinde scriptores aliquos citat, qui & ipsi antiqui videntur, ut TRITUS de agricultura (x), & ARSECENUS (y), & BARBIOS de agricultura (z), cæterum nobis ignoti; sed etiam AKAMBIOVEN (a), vel

(n) l. c. 232. de coloquintida.

(o) p. 31.

(p) Arcagenius c. 424. 679. Archigenius c. 465.

(q) Huc refero Filemen c. 133. 145.

(r) Mesidinos c. 47. 277.

(s) C. 277.

(t) C. 651. 687.

(u) Nomen scribitur COSTA de agricultura c. 209. 222. 228. 230. 269. 297. 503. &c. & COSTES c. 679. 143. confer inferius. Corrigit SERAPIO, & CONSTANTINUM nominat c. 280. de Apio.

(x) C. 143.

(y) C. 166.

(z) De Faba. Etiam SERAPIO habet c. 94. An BERYTIUS,

(a) C. 143.

vel AKAN BIONNEM (*b*), aut ACAM BIONNEM (*c*), demum HAKAM BINONIDE (*d*), & BADIGORIUS (*e*), aut BEDIGORIUS (*f*) monstra videntur nonum antiquorum, ut tamen novissimum nomen PYTHAGORÆ scriptum spurium significare videtur, cuius liber VII. *de proprietate granorum* (*g*), & plurima loca ad materiem medicam & diætam pertinentia hic repetuntur.

Reliquos putas, aut Arabes fuisse, aut Arabum tempore vixisse, ut ABRMOR (*h*).

ABUGERIG (*i*) (cognomine *monachus* (*k*)), qui & EBUGERIG (*l*), & BUGERIC (*m*), & EB MERAG (*n*), AB MIRAG (*o*), nam & iste monachi nomine citatur, & denique *monachus*, nullo cum nomine. Filium GEORGII interpretor, neque separo EEVIRAGI.

CALAMAN (*p*), CAHLMAN (*q*), eundem, qui ALCAHLEMEN (*r*) & ACHALAHEMEN (*s*).

CHUZ (*t*), ELCHUZ (*u*), ELCHUZI (*x*), plerumque plurali nomine citantur, quod frequens apud RHAZEUM nomen est. SERAPIONI CHOZI dicitur (*y*).

CHYSALMUIA (*z*).

HESE (*a*), HAHESE (*b*) forte idem, qui JESUS (*c*), BUCCAJESU (*d*), & ISAI.

- (*b*) C. 650.
- (*c*) C. 751.
- (*d*) C. 65.
- (*e*) C. 209. 213. 215. 519. 558. &c.
- (*f*) C. 54. 157. BEBIGORAS SERAPIONI c. 49.
- (*g*) C. 268.
- (*h*) C. 611.
- (*i*) C. 124. 205. 349. 395. 424. SERAPIO frequentissime c. 6. 171
- (*k*) C. 124. Eremita SERAPION. c. 15.
- (*l*) RAZEUS C. 436.
- (*m*) C. 430. 465. 651.
- (*n*) C. 210. 230.
- (*o*) C. 33.
- (*p*) C. 230.
- (*q*) C. 330. 395. 655. 764.
- (*r*) SERAPIO c. 84. 156. 194.
- (*s*) IDEM c. 236. de tubere.
- (*t*) RAZE C. 360. 423.
- (*u*) C. 481. &c.
- (*x*) C. 498.
- (*y*) C. 93.
- (*z*) L. XXIV. de diæta.
- (*a*) C. 142.
- (*b*) SERAPIO c. 327.
- (*c*) C. 225. 264.
- (*d*) C. 236.

ISAI (e); quod idem est nomen cum JESU. Idem procul dubio AYEISE SERAPIONIS (f).

JOHANNES (g), & JOHANNES GRAMMATICUS (h) (nam JOHANNITIUM diximus), & GRAMMATICUS (i).

JUDÆUS absque nomine (k).

BIMASSA (l), & BINMASSA, qui videtur a MESUES filio differre, cum eodem capite & iste citetur, & BIMASSA (m). Idem fuerit ISAC BI-MASSA (n). Nonne ABU ALI BEN MASSIHI HERBELOTI.

Tum alter, cuius mutabile nomen MASAR (o) scribitur, & MASARGUE (p), & MASERUCE (q), idem non dubie cum MARSE (r), MARSAREY (s), MARSERICE (t), aut MARSERUCE, MARSINICE (u), MARSEMAY (x), MARSEYME (y), plerumque tamen MASARGUI. Hic fuerit MESARUGIE, juniori SERAPIONI (z) sæpiissime dictus, & videtur esse MASSARGIEH s. MASSARIWAIH Judæus, qui Aaronis *Khenasch*, & alia arabice reddidit (z*).

MIBAH (a), MIHSI (b), MISSUA (c), qui MESEHA SERAPIONI (d), MUSAIH (e), MUSIACH (f), MUSICH (g). Fuerit ABU SAHAL ISSA BEN JAHIAH ob religionem christianam dictus MASSIHI (g*).

PERSUS (h), etiam PERSIANUS (i) SERAPIONI ALFEREZI (k).

SASSA-

- (e) C. 438.
- (f) C. 107. de Bdellio.
- (g) C. 299. SERAPIO antidot.
- (h) C. 294.
- (i) SERAPIO Antid. p. 108. 1106.
- (k) RAZE C. 247. 680. 825. &c. SERAPIO C. 107.
- (l) RAZE C. 26. tum 334. 353. 863.
- (m) C. 326.
- (n) C. 325.
- (o) C. 768. 769.
- (p) C. 333. 340. 341. 357.
- (q) C. 276.
- (r) C. 98.
- (s) C. 120.
- (t) C. 133. 209. 213. 215. 231. &c.
- (u) C. 74.
- (x) C. 49.
- (y) C. 65. de auricula muris.
- (z) C. 6. 21. 49. &c. (z*) HERBELOT.
- (a) C. 348.
- (b) Sæpe, ut de Croco c. 343. de Casia c. 374. de folio c. 376. de Lilio c. 385. [de Blito c. 424.]
- (c) C. 764.
- (d) Sæpe ut c. de passulis c. 77. c. 170. de vino.
- (e) C. 340.
- (f) C. 650.
- (g) C. 324. (g*) HERBELOT.
- (h) C. 209. 230. 353. 357. 536. 639.
- (i) C. 54.
- (k) C. 178. de Thure, c. 201. de Aloe.

SASSAHAM (*l*).

SABAUIAH (*m*).

Filius SERMOI (*n*), & SALMUC (*o*), & SELMUEY (*p*), & SALMUJA (*q*). Medicus Califæ Motassem, seculi IX.

SINDISCAR (*r*), & SINDISAR, qui SARAC Indus (*s*), & SCARAC India-nus (*t*), & SARAC (*u*), & SINDYA (*x*). A SERAPIONE SINDAXAR voca-tur (*y*), & XARCHA Indus (*z*), & XARCA INDI (*a*).

TABRI procul dubio a patria, qui ipse frequentissime citatur, ad diaetica (*b*), SERAPIONI sæpe dictus, cum corrupto nomine ATABARI (*c*), alias a nuperiore ALTABARANI (*d*).

TRUSIAH (*e*).

§. CX XI. Serapion Senior.

Est etiam inter scriptores a RHAZEØ citatos SERAPION (*f*), & BIN SERAPION (*g*); senior nempe ille JOHANNES SERAPIONIS filius, cuius HALY ABBAS meminit, & in quo carpit, quod solas morborum historias dederit, & etiam inter eas multas omiserit. Eum ante RHAZEUM ponit, ut ætate superiorem. Ille idem est, cuius practica opera possidemus. Eius ergo Practicæ Tractatus septem studio M. RUINALDI Noviomagensis prodierunt Basil. 1499. fol. MAITT. & apud Juntas anno 1550. fol. Andrea ALPAGO interprete. Practica dicta Breviarium cum aliis prodiit Venet. 1479. fol. UFF. Practica s. breviarium cum l. de simplici medicina, Venet. 1497. fol. MAITT. 1530. fol. 1569. fol. M.S. exstat in Bibl. Oxon. MERTON, & ex GER. CARMONENSIS versione Bib. Reg. Parif. n. 6894. 6891. & 6893.

Z 2

Practicæ

- (l) C. 519.
- (m) C. 386. de Cypresso.
- (n) C. 378.
- (o) C. 294.
- (p) C. 125. c. 143.
- (q) De cucumere c. 606. de Bdellio c. 725. de Nucleis c. 792.
- (r) C. 213. 219. 238. 389. 539. 688. 813.
- (s) C. 825.
- (t) C. 54.
- (u) C. 353.
- (x) C. 121.
- (y) C. 84. 156.
- (z) C. 95.
- (a) C. 357.
- (b) C. 208. de Fœnogræco c. 230. de morbis per trifolii oleum curatis c. 231. de eice-ribus c. 237.
- (c) C. 15 21. 43. de Mahaleb.
- (d) Inferius.
- (e) C. 778.
- (f) C. 74.
- (g) L. 25.

Practica ex operibus HIPPOCRATES GALENI & aliarum, interprete ABRAHAMO JUDÆO & S. JANUINSI in Bibl. Londunensi MONTE.

Diversus ab isto SERAPIONE est, cuius opus de medicamentis simplicibus & compositis indicabimus, post RHAZEUM. Noster ad undecimum seculum a FABRÍCIO refertur, sed oportet RHAZEÓ fuisse antiquorem.

Pauci citantur in isto SERAPIONIS opere auctores, ut ALTHISANI (*b*); JOHANNES MESUE filius (*i*), JOHANNES (*k*), GABRIEL (*l*), MOYES filius IBRAHIM (*m*), URNEMESVI (*n*), LUCAS (*o*); demum BUBACHER (*p*), qui non potest RHAZEUS esse, cum RAZEUS SERAPIONEM citet.

ABU MASAR de medicamentis simplicibus. B. PAUL LIPS.

§. CXII. *Abubecker vulgo Razens.*

ABUBECKER MOHAMMED BEN ZACHARIA EL RASI Arabum me judice princeps, nomen duxit a patria civitate REY. Bagdadi, Alexandriæ, & deum in Hispania vixit (*q*), seculo decimo (*r*). Legit veteres & nuperos, & in opus suum eorum placita stipavit, quod vocatur Continens: ordine quidem malo, ut sœpe idem titulus bis & ter redeat, non tamen ut compilator, sed suo utique judio interposito, additis etiam de facultatibus stirpium non vulgatis adnotationibus (*s*). Hoc opus genuinum est & ab HALI Abbas citatur, non perinde libri citantur, quos RHAZEUS ad Mansorem dedit. Pertinent ad rem herbariam libri XXI. XXII. XXIII. quibus materia medica continetur; & Liber XXIV. quo victus ratio docetur. In miserrima versione ne plantas quidem ipsas adgnoscas, quarum nomina aut Arabica sint, aut mirifice ex Græco sermone corrupta: cæterum hic omnes Arabum divitias Indiæque thesauros recensos invenias, Borach, Musam, Nucem Indicam &c. Latine vertit FERRAGUS Judæus Agrigentinus, Regio jussu, M. S. ejus translationis codex exstat in Bibliotheca Parif. n. 2912. & tres libri n. 6913. Prodiit Brixiae 1486. fol. & 1483. fol. emendatius ab HIERONYMO SURIANO (in edit. 1506. dicitur SALIUS) Venet. anno 1606. fol.

BODL.

(*h*) p. 126.

(*i*) p. 25.

(*k*) Puto illum Grammaticum hic dici *agr. cap. c. 13.*

(*l*) p. 54. 60. 536.

(*m*) *Ægr. cap. c. 13.* Nonne MUSACH RAZBI.

(*n*) Tr. V. c. 21.

(*o*) Tr. V. c. 18.

(*p*) C. 21.

(*q*) I. LRO c. 1.

(*r*) Obiisse Cordubæ anno 1023. I. LEO.

(*s*) De vipera c. 234. de Mandragora c. 835. a cuius quinque pomis feminam in deliquum vidit delapsam; de Scorpione c. 544. quem ab aqua radicis filicis occidi expertus sit,

BODL. RIV. 1509. fol. 3. vol. TREW. 1542. fol. * (t), eadem forte editio, novo ornata titulo. Libri sunt XXXVI. An is fuerit tractatus Medicus ABU-BECKI RASIS f. ZACH. Mediolani 1481. fol. impressus.

De libris ad MANSOREM (u) non dubitandum est, quin ejusdem sint auctoris. Nam in iis *Continens* citatur (x). Ad rem herbariam pertinet L. III. cuius 54. capita, brevia satis, sunt de plantis ad victum & ad medicinam utilibus. Nomina pariter plurima barbara. Macalb ante AVICENNAM (y) habet. Deinde pars libri VIII. huc spectat, qua venenatæ plantæ traduntur. Mercurii sublimati hic meminit, & experimenti sui in simia facti (z), cui argentum vivum absque noxa dedit: hactenus huc etiam fecerit *Antidotarius*. Hi libri prodierunt GERARDO CARMONENSI interprete Venet. 1497. fol. PLATA Basileæ anno 1544. fol. * & seorsim liber *de simplicibus medicamentis* Venetiis anno 1497. fol. TREW. Argentorati anno 1531. fol. * cum SERAPIONIS & AVERRHOIS ejusdem argumenti libellis, curante Othono BRUNFELSO nostro. Codices M.S. exstat in Bibliotheca Medicea, in Oxoniensi, in Vaticana bini, alias in Bibliotheca Berolinensi (a), alias Cesenæ, inque Lipsiensi, & duplex etiam hebræus, latini vero plusculi in Bibliotheca Parisina n. 6893. 6901. 6902. 6903. 6904. 6905. 6906. 6907. 6907. A. 6908. 6917. omnes interprete GERARDO CARMONENSI. In plerisque codicibus etiam antidotarius exstat. Alius Oxonii, in coll. MERTONENSI n. 6940. MONTF.

Latini ex versione GERARDI CARM. in Medicea ib. omnino quatuor alias in Bibliotheca, quæ fuit CHRISTINÆ, alias Neapoli MONTF.

Continentis L. 9. II. & 12., hebraice FARAGO interprete Bibl. Reg. 6913.

Hebraice opera medica cum additionibus JOSEPHI CARCASSON Turini. MONTF.

Antidotarii M.S. exstat in Bibl. Reg. Paris. n. 6906. 6993. & 7046.

Librorum ad almansorem V. posteriores in B, Reg. n. 7046.

Nomina hujus viri passim corrumpuntur. Nam etiam ZACHARIAS, & Filius ZACHARIE, & Filius ZEZAR, & HAMECH (b), a MESUEO nuperiori

Z 3

passim

(t) Habet Venetam anni 1506. fol. BODL. 1511. fol. FABRIC.

(u) KRNASCHAF AL MANSUR HERRELOT p. 956. Prorex erat Corasanianæ RAZIUS & antidotis.

(x) De affect. jundetur. c. 13.

(y) C. 22.

(z) C. 42.

(a) MORSEN Epist. I.

(b) MESUE p. 49. &c.

passim dicitur. Christianum fuisse necesse est, si nonnullæ præfationes genuinæ sunt, in quibus DEI ex virginie nati fit mentio.

ABU ALI IBN DAVID EL MISRI scripsit compeudium RAZEI de medicina, cuius codex M.S. est in *Bibliotheca Medicea* (c).

§. CXXIII. Haly Abbas.

HALY filius ABBAS post RAZEUM vixit (d), quem fuse dijudicat. Medicus fuit ADAD HEDDULÆ Sultani BUJADÆ, religione Persa (Gebrus).

Ejus liber totius medicinæ necessarius prodit Venet. 1492. fol. MAITT, & emendatus ab ANTONIO VITALI cum tit. *Regalis dispositio* Lugduni 1523. 4°. * sed alia editio vetustior videtur.

Vertit ex Arabico STEPHANUS anno 1127. Codex M.S. Leidæ exstat. Alius in B. R. Par. latinus, & nuperus, partis II. practicæ n. 6919. Alius inter libros RANCHINI MONTFAUC.

Integræ artis compendium est. Ad plantas pertinet pars libri V. *Theories*, in qua ciborum facultates recensentur, tum odoramenta & aromata. Porro Liber X. quo victus ratio exponitur. Inde practices Liber II. in quo medicamenta enumerantur, secundum qualitates suas. Deinde catalogus planitarum medicatarum, cum nominibus barbaris. In Libro III. plantæ venenatæ dicuntur; in Libro X. medicamenta composita.

Pars operis s. tractatus 7. 8. 9. & 10. etiam in B. Reg. exstant arabice n. 1015. pars alia, de sanitate tuenda, medicamentis simplicibus, febribus & earum remediis n. ib. 1061. & eadem præter tr. de febribus n. 1012. pars alia n. 1013. Pars prima n. 1012. pars 7. 8. 9. & 10. n. 1016. tractatus 10. partis secundæ de purgantibus compositis n. 1014.

Omnis Arabes fratres sunt fraternimi, ut qui unum eorum de plantis legerit, legerit fere omnes.

§. CXXIV. Isaac.

Pantechni (e) ISAACI filii adoptivi SALomonis idem est cum complemendo medicinæ HALY ABBASSIDÆ, & idem opus sibi CONSTANTINUS AFRICANUS tribuit in ed. Lugduni anno 1515. fol. In epistola tamen ANDREÆ TURINI id opus ISAACO vindicatur, & CONSTANTINI plagium detegitur, & prius a SYMPHORIANO CAMPEGIO. IDEM enim Isaaci opus cum HALY ABBASSIDÆ labore convenire sensit, male tamen RAZEO ISAACUM seniorem fecit.

Codex M. S. Pantechni exstat in B. Cath. Metensis MONTE. Omnia opera ISAACI prodierunt apud BARTHOL. TROT. Lugdunensem anno non rite indicato TREW.

IDE

(c) FABRICIUS

(d) Primus ordinem posuit medicinæ BERENGAR, fract. crav. p. 58.

(e) TREW, EXIND.

IDEM ISAAC BEN SALOMON & ISAAC I-RAELITA dicitur, cuius exstat opus de dietis universalibus & de particularibus dietis, cuius codices M.S. pa-
sim exstant, in Bibliotheca Vaticana, Medicea, Leidenſi, & Parisina n. 6868.
6871. 6871. a. 6883. 7034. 7036. 7037. 7039. 7044. h. latini. De dietis particulari-
bus in B. Corp. Christ. Biblioth. Parisin. 7040. 7038. De universalibus B. Med.
Plut. 73. Uterque in bibliotheca S. EBRULFI Uticensis MONTE. & in coll. ORIEL Oxo-
nii. Prodiit Patavii anno 1487. 4°. GUNZ. Uterque liber cum aliis ISAACI
operibus, Lugduni 1515. fol. De dietis universalibus & particularibus cum
titulo *de vietis salutaris ratione & alimentorum facultate*, a J. POSTHIO Basileæ
editus anno 1571. 4°. & 1577. 8°. MERKLIN Antverpiæ anno 1607. 8°. FABRIC.

In dietas universales glossæ anonymi exstant in Bibliotheca Parisina
n. 6883. A.

§. CXXV. *Ebn Gnefith.*

EBN GNEFITH, vulgo ALBENGNEFITH, a juniori SERAPIONE citatur.
EJUS exstat liber *de virtutibus medicinarum & ciborum*, interprete Geraldo CAR-
MONENSI, Argentorati editus cum EBN BITAR & ALKINDO anno 1531. fol. *
& 1533. fol. * SEGUIER & cùm MESVE Venetiis anno 1527. fol. TREW.
anno 1535. fol. anno 1602. fol. *. Præter generalia aliqua, habet titulos qualita-
tum secundarum & tertiarum, & nomina medicamentorum simplicium, quæ
ad quamque classem pertinent. Brevis est libellus. Vires plantarum variis
ex signis, etiam ex sapore definit (f).

An non idem fuerit AL BEN CENIF, quem HERRERA saepe citat, qui de
viribus medicis & cultu plantarum scripsérit.

§. CXXVI. *Abu Hassān.*

ABU HASSAN ALI BEN ISSA GIAVALLAH medicus Bagdadensis, pro Kha-
lifa Moktafi Billah Abbasside scripsit *Takuin al abdan fi tedbir al ensan*, seu
de curandis morbis & remediis magis parabilibus Bīb. Reg. I. n. 1020.

AHMED BEN MOHAMMET AL SARAKHSI anno 387. hegiræ scripsit de
confectionibus & quo die eas oporteat componere HERBELOT p. 972. Titulus est
Ketab Alhabikh.

ISHAK BEN SOLIMAN AL ISRAELI ejusdem ævi auctor scripsit de cibis &
medicamentis HERB.

§. CXXVII. *Johannes Serapionis filius junior.*

JOHANNES SERAPIONIS filius, junior, qui post RAZEUM (g) vixit,
plurimos scriptores citavit, plerosque etiam RAZEO dictos, cuius libros 21.
ad

(f) p. 266.

(g) Qui citat c. 34. 49. 67. &c. Huc liber aggregatus c. 18. 68. 192. de Cypero RAZEO
tributus c. 79. Sed ipse etiam RAZEUS librum aggregationum citat c. 371. 521.
alium ut puto.

ad 24. manifestissime exscribit (b), aliquos tamen sibi peculiares scriptores citat; nomina habet etiam magis corrupta, cæterum numerosiora, nisi fallor, reliquis Arabibus (i) simplicia. Inter antiquos DIOSCORIDEM & GALENUM plurimum repetit (k), etiam PAULUM, & subinde ALEXANDRUM (l). Ob DIOSCORIDEM niale intellectum saepe peccat (m). Multas stirpes recenset, quas apud Græcos non invenias, ut Dadi (n), Chakelen (o), Nucemhenden (p), Musam (q), Abrong (r), Nucem moschatam (s), Vomicam (t), Verz (u), Jasminum (x), Nersin (y), Feleng (z), Fagre (a), Culcul (b), Mihad (c), Ribes (d), Kali (e), Buzeiden (f), Beletsel (g), Macis (h) granum sellim (i), Santalum (k), Thamarindos (l), Dend (m), Musaragi (n), Methel (o), Myrobalanos Emblicas & Indas (p), & Halili (q), hendacocha f. trifolium aquaticum (r), Nucem indicam cocos (s), Gariophylon (t). Neque est absque proprio experimento, ut de vi decocti tamarisci ad lepram (u), gentianæ

(h) GESNER præf. ad TRAG.

(i) Arabum optimus FUCHS castig. p. 22.

(k) Vide Mandragoræ effectus c. 333.

(l) C. 34. 223.

(m) LEONICEN Error. Plin. ad POLITIANUM.

(n) C. 24..

(o) C. 65.

(p) C. 79.

(q) C. 84.

(r) C. 153.

(s) C. 161.

(t) C. 163.

(u) C. 170.

(x) C. 176.

(y) C. 187.

(z) C. 199.

(a) C. 200.

(b) C. 215.

(c) C. 217.

(d) C. 231.

(e) C. 247.

(f) C. 250.

(g) C. 251.

(h) Verum Macis Simpl. c. 2.

(i) C. 127.

(k) C. 336.

(l) C. 338.

(m) C. 318.

(n) C. 358.

(o) C. 375.

(p) C. 95.

(q) C. 107.

(r) C. 6.

(s) C. 218.

(t) C. 309.

(u) C. 31.

gentianæ adversus morsum canis rabidi (x), colocynthidis in melancholia & lepra (y). Christianos norat & citat (z). Liber eodem fere scopo scriptus est quo RAZEI, & compilatio priorum cum nominibus eorum, per quos profecerit, tantum, quod classes sequatur. Post classes medicamentorum, ipsa simplicia medicamenta sequuntur, quorum ultima sunt ex animalibus & fossilibus. Titulus est SERAPIONIS *Aggregatoris de simplicibus commentarii* ABRAHAMO juniori & SIMEONE JANUENSI *interpretibus* curante OTTONE BRUNFELS Argentorati anno 1531. fol. TREW, & Venet. apud Juntas anno 1550. fol. *. 1569, fol. BASS. Alia interpretatio Nicolai MUTONI prodiit Venetiis anno 1552. fol. TREW, quod autem potius NICOLAI MUTONI opus est (a). Eum fere PLEMIUS sequitur (b). Sed liber aggregatus *de medicamentis simplicibus* ex SYMEONIS JANUENSIS versione prodierat Venetiis anno 1479. fol. BODL. UFF. inter alia opera cumque titulo libri *de simplici medicina* Venetiis anno 1497. fol. & similiter anno 1503. fol. & anno 1530. fol. TREW. Basil. 1499. fol.

Codices ejus l. de simplicium medicaminum temperamentis M. S. passim exstant, ut in *Bibliotheca Vaticana* & in *Parisma* n. 6896. 6897. 6898. 6899. 6900. latini omnes ex ABRAHAMI JUDÆI & SIMONIS JANUENSIS interpretatione.

Exstat etiam codex in *Colleg. maj. Lips.* & in *monasterio trinitatis Windocinensi* MONTEFAUC. & in *Coll. Cov. Oxon.* inque D. PETRI Cantab.
Cantab.

Sæpiissime citatur AL CHANZI (c), rarius ABENGNEFITH (d), sæpe ABIX (e) vel HABIX (f), sæpe ABUHANIFAH (g), semel AMRAM filius BIAUMET (h), semel ABRAHAM filius (i) SALOMONIS Israelitæ, alias ABRAAM (k): an forte JUDÆUS ille RAZEI? Semel ABEN JULIEL (l); porro ALMANZOR (m), forte RAZEUS ad MANZOREM, ALMASAHERODI (n), AL-

BATA-

(x) C. 253.

(y) C. 272.

(z) C. 46.

(a) TREW.

(b) *Caron.* p. 205.

(c) C. 6. 21. 31. 34. 41. &c. addo *Antidot.* p. 95. MESUE p. 56. b.

(d) C. 12. 120. de arbore Nabech. c. 150. de urtica: c. 354. de Cataputia minore.

(e) C. 14. 46. &c.

(f) C. 14. 34.

(g) C. 39. 40. 47. 50. 58. de Senna &c.

(h) C. 6.

(i) C. 61.

(k) C. 163.

(l) C. 67.

(m) C. 68.

(n) C. 177.

BATARICH (o) (qui forte etiam ALBATARI (p) translator GALENI (q), AHAMET EBN DAVID HUMAR (r), ARMASIOS (s) HERMES ut videtur, AARON, iste raro (t), HABONHASEU (u), CHIAFETEBENI (x), ISMAHELI-TA (y), ALBUSID (z) puto qui SEID MESVEO (a), MEHERERIT (b), KAZEGRAS (c), ISRAEL (d). SULAHIN EBN HAHASEN (e) idem forte, qui SALOMON EBN HASEN (f), ARTRAM (g), YHAIE (h).

Verum præterea liber *de antidotis, sive medicamentis compositis*, qui septimus est inter practicos SERAPIONIS, vulgo senioris, manifesto nuperioris est auctoris, qui passim ZACHARIAM (i) citat, seu RAZEUM. Habet etiam multa medicamenta GABRIELIS (k) filii BACTISCHUA & filii ejus SALUBE, plurima etiam Græcorum medicamenta, & potissimum GALENI, aut ejusmodi, quæ apud GALENUM descripta exstant, ex aliis græcis defumta.

Insertus est sermo JOHANNITII de *medicamentis alvum solventibus*.

Citat BARZUATUM sapientem (l), & JACISSUHA Regis medicorum (m) medicamentum, & DAVID filium SERAPIONIS (n) & SERAPIONEM medicum (o), & XIRAXES medicorum regem (p), & ALBAMD AL HAGELEGI (q), & JACOB filium MARZUR (r), qui forte MAZAR ille RAZEI fuerit, & HALI nostrum (s), ut puto, addito cognomine parvi.

§. CXXVIII

- (o) C. 85. de Melochia.
- (p) C. 116. 145.
- (q) C. 197. 209.
- (y) C. 234. de Melone.
- (z) El HARABI c. 247. de antidotis passim.
- (a) p. 237. b.
- (b) C. 201. de Aloe.
- (c) C. 313. de Senecione.
- (d) *Antidot.* p. 111.
- (e) C. 26.
- (f) C. 250. *antidot.* p. 1106.
- (g) C. 218.
- (h) C. 59.
- (r) C. 118. de cephalione.
- (s) C. 143. 210. de Keiri.
- (t) C. 161.
- (u) C. 185. de Musco.
- (x) C. 197. de Aloe.
- (i) C. 108. a. b. c. 109. a. b. c. 111.
- (k) Confectio anacardina, pilulae ad tremorem, pilulae stomachicæ.
- (l) Confect. anacard.
- (m) Pilulae p. 866.
- (n) Ad Sodam.
- (o) p. 87.
- (p) p. 96.
- (q) Pilulae hydropicæ.
- (r) Trochisci de arsenico.
- (s) p. 111.
- (t) p. 108. b.

§. CXXVIII. *Avicenna.*

ABU ALI HUSSAIN BEN ABDALLA BEN SINA, cognomine *AL SCHEIK*, *AL REIS*, vulgo *AVICENNA*, qui pro principe medicorum Arabum habetur, vir præcocis & summi ingenii, & medicinæ quodammodo restaurator, Bokharæ natus, Bagdadi & Ispahani vixit, & archiater atque vazir fuit Sultani de BUIDARUM gente; splendidus vir & magnanimus. Obiit aut circa annum 1051 (u), aut aliquanto prius anno 1036 (x). Plantas non neglexit, qui in procœmio *canonis* mentionem faciat tabularum suarum medicamentorum simplicium suis coloribus pictarum, ut discipuli possint inspicere. Ad rem herbariam pluscula ejus opera pertinent, primumque *Canonis* totus liber II. quo præter generalia & cautelas colligendarum plantarum medicamenta simplicia secundum literas Arabicas recensa continentur. Usus est fere *DIOSCORIDE* (y), quem enixe laudat, & *GALENO*, Arabibus paucioribus. Ordo compilationis melior est, descriptiones pauciores, ut sermo fere in viribus medicis versetur. Judicium suum nonnunquam interponit. *Tithymali* succum rejicit, ipsi *GALENO* etiam ausus contradicere. Sæpe in rerum nonminibus aberrat.

Etsi pleraque græca sunt, habet tamen etiam plantas, easque permultas, Orienti proprias, ignotas *DIOSCORIDI*. Ecce aliquas Om Gheilan, Azadiracht, Alnafel, Adakhiam, Afkharatsan, Attinth, Bunk (z), Betsbatsa (Macis verum), Bedasigân, Gullbehenk, Darkesia (nonne arbor Cassia?), Wartz annon Virtz SERAPIONIS?), Zarneb (procul dubio Arnabo Græcorum), Keln lignum Indum, Ketsengi tuber solidum, Laija, planta amara lactescens, Maru, quod non bene Marrubium redditur, Melwach, Muldatsefran floris genus, Narmusk, Tsaded atsfid, Khakhala, Kirfa attheib cortex odoratus, Konnabara, Kohlkâts diversissimum a Colocasia, Rai aldhammâm herba Myrti semine, Rifâkhen, allii similes bulbi, & Orchidis, ut puto, Siukaa spinæ genus, Siabanek Abrotano adfinc, Tenbul folium in India rascens, Bahaman planta aphrodisiaca.

Citat AVICENNA HONAIM, passim (a), filium GUIRIHI, GIARIGI, GIZRIG (b); ALCHDZI toties RAZEO dictum, ALRAHEB monachum (c), filium MATSUEJI s. MESVEN SENIOREM (d), MATSERGUI filium (e), qui MA-

A a 2.

SARGUI

(u) HERBELOT p. 813. J. LEO. c. 9.

(x) FREIND anno 1036. & PLEMP. & ex SORIANI calculis.

(y) Alio exemplo usus est, in quo varia spuria exstabant conf. p. 1156.

(z) Non potest esse Coffæa granum, cum radicum spinæ Arabicæ præ vetustate deciduarum partem esse putatum sit.

(a) In capite de Absinthio, Coriando, Shadanegi.

(b) Lotus, Coriandrum. Anzarut. Idem videtur GABRIEL BACTISCHUAH, GEORGII filius, AAFONIS archiater, idemque quem supra p. 177. citavimus EBN. GERIG.

(c) Ardakiari.

(d) Bensjawásjan, Murdatsefran, Dsandal.

(e) Portulaca, Macis, Giedwâr, Murdadsefran.

SARGUI RAZEI MATSERHUVIA (*f*), MUTHSIH (MUSIH RAZEI), METSCH (*g*), ALKINDIUM (*h*), DAMASCENUM (*i*) MAHOMET filium ZACHARIÆ (*k*) sive RAZEUM.

Liber IV. continet plantas venenatas cum antidotis.

Liber V. Canonis est antidotarium, & hactenus ad nos spectat, quod simplicia medicamenta nominentur, ex quibus compositis antidoti constant. Pássim sua habet AVICENNA theriacata, compositionem minorem, Hieram suam, Electuarium suum, Syrupum acetosum suum, Trochiscos suos, pulvrem ad ulcus vesicæ, confectionem de hyacintho. Cæterum Græcorum antidotos & Arabum hic repetit, non sine fabellis.

Citat medicamenta ALBUMUSELI (*l*), KULME (*m*), ALCANZI, MUTAGUACHIL Israélitæ (*n*), ALKINDI (*o*). ALCALAMET (*p*), filii ALHARITH (*q*) filii HUBEIRE (*r*). Filii HELGEBEN &c.

Sæpe recusus est Canon, seu *fil. Thebb* (*s*). Solus Canon versus a GER. CARMONENSI Venetiis anno 1488. 4°. GRAV. 1510. 4°. cum I. de PARTIBUS expositione, & sine loco, editio antiquissima fol. RIV: & anno 1505. C. Tig. cum GENTILIS de FULGINO expositione BODL. & 1500. 4°. FALC. 1520. 4°. TREW cum eadem expositione, & Papiae 1510. & 1511. fol. magno GUNZ BODL. tum Florentiæ cum castigationibus ANDREÆ BELLUNENSIS anno 1527. fol. cum emendatione I. RUSTICI & notis SYMPHORIANI CHAMPERII Lugduni 1512. 4°. BODL. 1527. 4°. Cum castigationibus Petri RINII Venetiis anno 1582. 4°. BODL. CANON per JOH. HEBERT Patav. 1473. fol. MAITT, cum tr. de viribus Cōdis, & Cantico. Ope G. de FULGINO, JACOBI de PARTIBUS, UGONIS SENENSIS, DINI Florentini, JACOBI de GRADI & THADDÆI FLOR. Venet. 1489. & 1490. & 1491. fol. 2. Vol. GUNZ. Cum expositionibus G. de FULGINO I. de PARTIB. DINI, AVERROIS, & THADDÆI FLORENTINI, Venet. 1523. fol. maj. TREW.

Petrus KIRSTENIUS Libri II. tractatum I. seorsim ex *codd. Cæsarr.* edidit Breslau anno 1609. fol. Arabice & latine, illius sermonis imperitus, ut lego.

Canon

- (f) Tirbed.
- (g) Betsatsa, Cicuta.
- (h) Chandtshal.
- (i) Chirwan.
- (k) L. III. tract. II. c. 15.
- (l) C. 528.
- (m) C. 531.
- (n) C. 542. b.
- (o) C. 544. b.
- (p) Ib.
- (q) C. 545.
- (r) HERBELOT p. 250.

Canon per G. CARMONENSEM, & A. ALIAGUM, cum B. RINII lucubrationibus, Basil. 1566. BODL.

Lib. III. folus Patav. 1473. fol. cum JAC. de PARTIBUS expositione MAITT. Solus Venet. 1412. fol.

Solus liber I. & II. Canonis AVICENNÆ *Vopisci Fortunati PLEMPII* opera Lovanii prodit anno 1658. fol. Usus est PLEMPIUS codicibus M.S. plusculis, Constantinopolitano, Goliano, Halebensi. Habuit etiam ad nostrum secundum librum Commentarium botanicum ELKHARASII. Versionem GERARDI CARMONENSIS fidelem, sed rudem, reformavit, monstra nominum castigavit, commentarium addidit, Græcorum loca & suorum codicum diversas lectiones comparavit, neque tamen in conferendis reliquis Arabibus diligentiam adhibuit, quod facillimum fuisset, & in universum ab herbarum cognitione nimis alienus fuit. Carpit etiam virum G. H. WELSCH, quod suos codices arabicæ editioni ad *codices Mediceos* factæ prætulerit (t).

AVICENNÆ liber Canonis *de medicinis cardialibus & canticum* ex versione G. CARMONENSIS ab ANDREA ALPAYO, inde a Benedicto RINIO eruditissimis lucubrationibus illustratur Venetiis anno 1555. fol. * prodit. Multas marginales notas collectitias habet. Adjecta est vita a Nicolao MASSA ad SORIANI AVICENNÆ discipuli commentarium exscripta.

Opera omnia. Opus medicinæ Venet. 1490. fol. ib. *Medicina Avic.* Venet. 1483. fol. MAITT porro Patav. 1479. MAITT. Venet. 1508. fol. & 1544. fol. apud JUNTAS & 1608. fol. MEAD. Eadem ex versione GERARDI & ALPAGI cum RINII notis Basil. anno 1556. fol. prodierunt, quam editionem PLEMPIUS laudat. Canoni soli tribuit BODL. Cum explanatione I. de PARTIBUS Lugdun. 1498. fol. 2. Vol. B. Tig. Canoni soli tribuit BODL.

Melior mihi videtur editio operum omnium a Paulo MONGIO & Joanne COSTÆO adornata Venetiis apud Valgrisium anno 1564. fol. 2. Vol. * & 1595. fol. MAITT. ni fallor. Notæ quidem ad simplicia medicamenta paucæ sunt, & fere loci collati. Adjecta est Andreæ ALPAGI interpretatio, non copiosissima, vocum Arabicarum.

Arabice opera AVICENNA Romæ anno 1593. fol. edita sunt AVICENNÆ opera BODL. quam editionem Cl. GALAND ob nitorem omniibus aliis libris Arabicæ excusis præfert.

Cæterum in his editionibus, mihi non visis, vereor ne passim erraverim.

Non aliud in librum medicum plures exstant Arabum Commentarii.

EL KHARAFI Commentarius a PLEMPIO adhibitus est. Sed citat præterea HERBELOTUS FAKREDDIN MOHAMMED AL RAZI COTHBEDDIN AL SHIRAFFI (u) trecentis annis ZACHARIÆ filio (x) juniorem, qui varia in AVICENNA carpsit. Ejus commentarii compendium fuerit ABU ISHAK JACOB (y). Explicavit etiam COTHBEDDIN IBRAHIM BEN ALI AL MESRI (z), & AL MASSIHI, iste elegantior (a), & EBN AL KAF, qui vulgo dicitur ABULFARAGIUS, & ALI BEN KEMALEDDIN MAHOMED (b) AL ASTERABADI circa annum hegiræ millesimum, & nuper explicavit DAVID AL AM-TAKI (c).

Contraxit in duo volumina SCHENK KHENERDI, & ABULFARAGIUS (d) & NIDA filius ISSA, qui tamen librum 2. Canonis de medicamentis simplicibus potissimum in epitomen contraxit (e), nuperus auctor & seculi 17. Sic aliam s. *Entekhab al echedhab* scripsit ABULKHAIR Archidiaconus, Antiochenus (f). Compendium Canonis fecit NEG MEDDIN JEHIA EBN ALBADI B. R. anno 1056. & compendium *Mergiaz* ALAEDDIN ALI BINALNASI (g). Medullam Canonis seu *Khelassar al Canun* reliquit ABUSAID BEN ABU SURUR AL ISRAELI AL SAMAR Judæus Ascalonita (h).

Repulit correctiones junioris RAZEI, & refutavit (i) MUAFFEKI ENSAF (k), tum ACHMED BEN ABUBEKER BEN MOHAMED al NAKHSHIRVANI in libro *Hell Schokuk al Kanun* (l) demum in Meftah NAGREDDIN. Idem in Agiubah Canonem emendavit (m). Alia expositio partis primæ cum titulo *tessir fel canun* B. Parif. n. 1001..

In quartum l. commentatus est Anonymus B. Reg. n. 6939..

In sen. II. & III. libri III. alias ib. n. 6938..

In librum IV. n. 6940..

In

- (u) p. 250.
- (x) REISKE *Coroll.*
- (y) HERBELOT p. 250.
- (z) Ibid.
- (a) Ibid.
- (b) Ibid.
- (c) Idem.
- (d) Ibid.
- (e) *Bibliotheca Parifina* n. 1052.
- (f) p. 316.
- (g) HERBELOT p. 250.
- (h) p. 251.
- (i) p. 250.
- (k) Ibid.
- (l) p. 250..
- (m) *Bibl. Reg. Parif.* n. 1058.

In canones generales de virtutibus simplicium antidotorum Libri II. DINI de GARBO exstant.

Hebraice Canon conversus est, & exemplum exstat in Bibliotheca MEDICEA, & in PARISINA (n), & duo exempla apud PLEMPNIUM fuerunt.

Liber II. folias exstat M.S. in Bibl. Vaticana, & in regia Par. arabice n. 999.

Latine in Bibliotheca Paris. n. 6916. vertente G. CARMONENSI (o).

Liber tertius in B. Reg. n. 996. & 997. arabice.

L. II. & III. fen L. I. in *Vindob. LABEC.* I. p. 171. 178.

Tertius & quintus Lib. n. 6923.

Libri II. III. IV. in Cathedrali Metensi MONTE.

Pars L. III. cum commentario in B. R. P. n. 6928. latine & 6924. & n. 6929.

Libri IV. V. arabice B. Reg. n. 998.

Libri vero quatuor (p) latine.

Libri V. arabice & persice in B. Reg. n. 999.

Totus Canon in Vaticana. MONTE. & latine B. Reg. 6916. 6918. 6915. 6919. A. in S. Germanensi ib. in Leidenſi, in Oxoniensi MONTE. in Greshamensi ib. & in Medicea. inque B. R. Lond.

Hebraice in BODLEIANA, & Bononiæ, opera Mos. MAIM.

Excerpta L. I. & II. n. 407. arabice.

Flores arabice B. Reg. P. 704.

Opera omnia apud S. GERMANENSES & in cœnobio S. Trinitatis de Vindocino.

Canticum AVICENNÆ compendium est, in quo etiam census medicamentorum simplicium reperitur, per brevis, secundum medicamentorum facultates: diætetica etiam aliqua habet, & de facultatibus alimentorum.

Seorsim prodiit latine versum per ARMEGANDUM BLASII DE MONTE PESSULANO Lugduni anno 1522. 4°. & cura Antonii DEUSING Groning. anno 1649. 12. *

Repetitur in editione operum anni 1564. fol. aliisque, & in *Artisella Venet.* anno 1523. fol.

In

(n) n. 994. 995.

(o) n. 6915. 6916. 6917. 6918. 6922.

(p) n. 6919. 6919. A. n. 6915. 6916. 6918. 6919. n. 7

In Canticum Commentarius exstat AVERRHOIS, in quo facultates, & earum gradus ad nomina plantarum adduntur Venetiis excusus anno 1552. fol. * Hebraici codices exstant in Bibliotheca Vindobonensi p. 178. 181. Latini, vertente ARNALDO de VILLANOVA in B. R. P. & arabici ib.

Liber de *corde*, seorsim J. BRUYERINO interprete editus est Lugduni anno 1559. 8°. * quo simplicia medicamenta cordi amica recensentur, & folæ facultates, & quas vocant qualitates. Exstat etiam in editione anni 1564. fol. & in aliis. Codex exstat latinus in Bibliotheca Parisina IV. n. 6949. & 7131. in Laudunensi & in Oxoniensi coll. nov, & Cantabrigine in Coll. S. PETRI & CAJI atque GON.

Demum brevis libellus *de Syrupo acetoso* exstat in eadem editione anni 1564. aliisque.

Annon idem fuerit ALBU HALI HUIXENI, cuius liber de medicina, interprete Ger. CARMONENSI M.S. exstat in Bibliotheca Taurinensi.

§. CXXIX. Mesve junior.

MESUACH filius MESVE, junior, ejus nominis, auctor, & RAZEO nuperior, Christianus, Bagdadinus, qui Caïri medicinam fecit, Johanni LEONI dictus, qui de rebus potabilibus & de medicamentis compositis, ait scripsisse (s). Noster certe Græcos legerat, GALENUM, HIPPOCRATEM, DIOSCORIDEM, RUFUM, PAULUM, ALEXANDRUM (t), sœpc & DEMOCRITUM, HERMETEM.

Arabes, ut facile credas, mustos citat, HALY., ALKINDUM, HUMAIN, JUDÆUM, FILIUM SERAPIONIS, ALKANZI, GABRIELEM, ut puto, filium BACTISCHUAH (u), & in practico opere ABOALI, unde deducas, AVICENNA esse nuperiorem, etsi ante eum, & anno 1015. obiisse legas (x). Neque colligit unice, sed sententiam suam, ut peritus, interposuit, & aliter sœpe medicamenta composuit, quam Principes ante se viri. Titulus præcipui operis est *Johannis MESVE Damasceni* (y) *de re medica* L. III. Jacobo SYLVIO interprete Paris anno 1542. fol. TREW. 1544. fol. * nitida. editio, anno 1543. fol. ut puto 1549. fol. TREW, & 1561. 8°. * Venetiis anno 1575. fol. SEGUIER, anno 1581. fol. 1589. fol. anno 1602. fol. * a. 1623. fol. SEGUIER. SYLVI adnotaciones prodierunt etiam Basileæ anno 1545. fol. SEGUIER. Lugd. 1550. 8°. ASTR. Magnum laborem in emaculando MESVE SYLVUS posuit, quem æstimaveris, si hanc editionem cum MUNDINI editione comparaveris. Ex barbaro enim sermone nitidum & latinum fecit: voces nullum sensum habentes expunxit, & legitimas restituit.

Liber

(s) C XI.

(t) MESVE p. 566.

(u) *De antidot.* p. 205. Sylv.

(x) Apud I. LEONEM.

(y) Confusa cum priui Mesve patria.

Liber primus agit de delectu medicamentorum, & correctione per contraria, de commissione, ejusque utilitate, de medicamentorum varia præparatione: de diversis formulis: de symptomatibus superandis, quæ sumtis medicamentis supervenient.

Liber II. est de medicamentis simplicibus purgantibus, Aloë, Myrobolanis, Cassia, quam Arabes medicamentis addiderunt.

Huc etiam refert Rosas, Fumariam, Eupatorium, folia Centaurii minoris, imo Thymum, Adiantum, Hyssopum. Scammoneam, & fortiora fere medicamenta reprobatur. Non bene album Veratrūm nigro mitius facit. Centaurium majus cum minori confundit IDEM.

Liber III. est de *antidotis*, nempe conditis, & aliis medicamentis officinarum, sirupis & similibus, quæ iterum fere ex plantis parantur, de dosibus compositionum, & coquendi & miscendi modo, etiam de decoctis, & infusis, & aliis pharmacopolarum laboribus, quorum noster princeps auctor est. Habet etiam antiquas antidotos PHILONIS, Hieram GALENI, & ARCHIGENIS dupli modo paratam, Diaphœnicon ALEXANDRI, emplastra ARISTARCHI, ORIBASII, etiam electuarium de Bryonia DEMOCRITI & Sinapinum, & de fermento. Subjecta sunt adsuta aliqua de facculis, de ptisana.

Jacobus SYLVIUS, optime alioquin de MESVE meritus, de rebus ipsis copiosas adnotationes addidit, ipse rei pharmaceuticæ peritus. Divisiones libri mutavit, aliqua ex Gallicis simplicibus medicamentis contulit. Medicas aliquas observationes interspersit, ut felicem usum peponum in morbis calidaram regionum. Demum interpretationem vocum Arabicarum ex ordine litterarum alphabeti. Sirupum συρίας οπον significare vix credas.

SYLVII versionem, præter pauca aliqua loça, retinuit Joh. COSTÆUS in editione Veneta anni 1602. fol. * cui MUNDINI, CHRISTOPHORI de HONESTIS, MANARDI, SYLVII, & COSTÆI ipsius notæ accesserunt, hæ ubiores. MANARDUS fere MESVEI errores arguit, defendit eum COSTÆUS, non inanis scriptor, ut suo loco ostendam. Icones etiam adjectæ sunt, tum ex MATTHIOLO, tum propriæ aliquæ.

Barbara est editio literis Gothicis excusa, cum additionibus FRANCISCI de PEDEMINTIO, PETRI de APONO, commentariis CHRISTOPHORI de HONESTIS, PLATEARIO &c. Venet. 1484. fol. 1490. fol. GUNZ. quæ eadem forte fuerit editio anni 1495. (z), & anni 1502. fol. B. Bern. 1497. fol. GUNZ. 1508. fol. eadem etiam 1513. 8°. 1521. fol. 1527. fol. 1535. fol. ex I. B. de NICOLINI castigatione GUNZ. Deinde auctius Lugduni prodiit eadem ut puto in universum editio anno 1519. fol. TREW. cum expositione MUNDINI & cum HONESTO: tum 1533. fol. TREW. cum ABENGNEFITH. Est etiam antiqua editio Antverp. 1479. fol. MAITT.

B b

Opera

(z) TREW. præf. ad BLAKWELL, MALT,

Opera omnia excusa sunt Venetiis anno 1558. fol. cum duplii versione libri de simplicibus medicamentis, quarum altera SYLVII; deinde anno 1561. fol. in qua editione accesserunt ANDREÆ MARINI adnotationes in simplicia, tum P. de APONO & FR. de PEDEMONTIO supplementum, NICOLAI antidotarium parvum, I. PLATEARII & I. de S. AMANDO expositiones GENTILIS FULGINATIS l. de complexione & proportione medicamentorum: porro l. de medicinis substitutis: expositio nominum, rerum; l. Servitoris, SALADINI ASCULANI instructiones; ABENGNEFIT, APULEJUS, ut dicitur, de ponderibus & mensuris, ALCKINDUS, summa JOH. de PARTIBUS. Similes puto esse editiones 1581. fol. & alias.

Italice liber de simplicibus anno 1475. fol. 1493. fol. SEG. 1521. fol. & simplicia & composita, tum Venet. 1559. 8°. G. ROSETTO vertente, & 1589. 8°. 1621. 4°. Liber della consolatione delle medicine simplici Venet. 1475. fol. 1521. fol. OSMONT. Gallice cum Commentariis TAGAULTI.

Hebraice codex est in Bibl. Paris. I. n. 389. tum in CANTABRIGIENSI D. PETRI. Alii sunt in B. MAGDALENÆ Oxon. in B. Fr. Min. Cesenæ MONTE.

Grabadin s. antidotario solus versus per J. THEOBALDI & Marium de PAPIA antiquissima est editio absque loco & anno Riv. *De medicamentis universalibus* Venet. 1471. MAITT.

Codex M.S. de medicamentis purgantibus est in Bibliotheca Vindobonensi (a), & in Parisina (b), & Londinensi p. 201. & OTTOBONIANA. Italice in B. MEDICEA.

Opera an hujus MESUES, in Bibliotheca Vaticana? & compendium simplicium per JACOBUM de PARMA (c) in eadem UFFENBACHIANA exstabat. Codex M.S. in quo nominantur antidota collectanea in R. Leid. Antidotarius ad marginem AVICENNÆ adscriptus est in B. Reg. Par. n. 6915. lat. & *Grabadini s. confectionum* L. II. ib. n. 7016.

Commentarii MUNDINI & CHRISTOPHORI ab HONESTIS Ferrariæ prodierunt anno 1488. fol. SEGUIER. Bononiæ anno 1486. fol. Lugduni 1519. fol. 1534. fol. TREW. 1531. 12°. SEG. Venetiis 1490. fol. 1495. fol. GUNZ 1497. fol. TREW. 1502. fol. 1508. fol. GUNZ. TREW. 1527. fol. 1538. fol. 1543. fol. TREW. 1558. fol. 1581. fol.

Sympho-

(a) LAMBEC. II. c. 6. p. 131.

(b) N. 2287. 2312. 2239. græce: n. 6943. 6944. 6945. 6946. 7104. latine. Arabice L. de purgantibus n. 409. cum titulo JOHANNIS MASCHKI filii MASSEI est etiam in Bibl. Reg. Lond. p. 201. Codex M.S. compendii medicamentorum simplicium latinus in Bibliotheca Parisina n. 6943. & 6944. & L. I. n. 6945. 6946. Liber vero II. n. 6947.

(c) UFFENBACH.

Syphoriani CAMPEGII castigationes Lugduni anno 1532. 4°. SEGUIER.
P. APONENSIS additiones Venetiis 1490. 1508. 1497. 1527. fol. Lugduni 1531.
12°. Venet. 1535. fol. 1519. 8°. 1561. fol. Additiones F. de PEDEMONTIO
Venet. 1490. fol. &c.

ANDREÆ MARINI adnotationes Venet. 1561. fol. 1575. fol. MERKL.

J. TAGAULT Comm. in librum de *purgantibus medicamentis* L. II. Lugduni anno 1537. 4°. 1549. 12°. 1555. 12°. SEGUIER.

In capp. de Rhabarbaro & Cassia *Ludovici a METHINA* commentarius anno 1541. 4°. SEGUIER.

Canones universales in compendium redacti a NICOLAO HOVEL. Paris. 1571. 8°.

In Antidotarium cum declaracione simplicium medicamentorum COMM. *Angeli a PALEA & BARTHOLOMÆI AB URBE VETERE* Parisis prodiit anno 1543. fol. SEG. in lit. & 1546. 8°. SEGUIER. cum receptario, & Lugduni anno 1550. 8°. B. Tig.

I. MANARDI adnotationes in MESVEN Lugduni anno 1556. cum epistolis: Venet. anno 1589. fol. & cum ipso MESVE Hanoviæ anno 1611. fol. BODL.

In librum II. *grabadin* exstat supplementum FRANCISCI de PEDEMONTIO, cuius etiam M.S. codex in Biblioth. Parisiina exstat (d). De CHRISTOPHORO de HONESTIS suo loco dicetur.

Denique JACOBUS de PARTIBUS medicamenta secundum morbos recensuit, quibus opponuntur.

Liber *quid pro quo* & tractatus de synonymis, & servitor, & opus de S. AMANDO jam exstant in editione Veneta anni 1497. fol.

Carolus CRASSUS in MESUEN de simplicibus scripsit Venetiis anno 1588. 8°. MERKL. ANTONII ab AQUILERA JUNQUERAN demum *Exposition sobre las preparaciones de Mesve* prodiit Alcala 1569. 8°. BODL.

§. CXXX. *Giazalah. Taberani. Abdalvahid. &c.*

ALI BEN HOSSAIN AL KATEB vulgo GIAZALAH ex Christiano Mahometanus, anno Hegiræ 493, obiit: scripsit *Mehag al bejan fi ma jesta malho al ensan seu de rebus omnibus*, quibus homines utuntur, nempe cibis, medicamentis simplicibus & compositis, ordine alphabeticō (e). Sed EJUSDEM accurate tituli aliud opus recensetur anno C. 1079. scriptum, cuius auctor vo-

B b 2

catur

(d) N. 6946. 6947.

(e) Bibl. Paris. n. 1021.

catur SCHERFEDDIN ALI JAHIA BEN ISSA BEN GIASLA. Exstat codex M.S. arabicus in Bibl. Paris. n. 1021. cum appendice anonymi, & notis EBN BEITHAR, in quibus multa sphalmata BEN GIAZALÆ emendantur, & supplementum anonymi, in quo laudatur EBN GIAZALAH, & ejus errores excusantur. Credas idem opus esse, causas ignoro cur nomen auctoris diverse scribatur. Temporum ratio vix sinit, ut idem sit auctor cum BUHAHYLYHA archiatro CAROLI M. &c. etsi nomen simile est.

Paulo posterior AVICENNA fuit ETTABARANI, ut puto, a patria dictus EL TABARANI (f), qui scripsit *Firdus ulbecime* (*Paradisum sapientiae*) de virtutibus herbarum, lapidum & animalium. Regis GHAZNAÆ medicus fuit. Ejus mors cadit in annum 1081.

ABDALVAHED BEN ABDAL AL RAZZAK scripsit *tag fi Keifat al alaq* de medicamentorum proprietatibus & remediis tam simplicibus quam compositis cum nominibus plerumque persicis. Codex Bibl. Parisinæ I, n. 1020. dicitur anno 1150. scriptus fuisse.

Seculo etiam undecimo scripsit ABU OMAR EBN HAGIASCH, cuius *Meftah al falahat seu clavis agriculturæ* anno Hegiræ 466. prodiit, citante AL AONANI (g). Citat idem opus COSTHAI, qui de agricultura Nabathea scripsit.

§. CXXXI. Avenzoar.

AL VAZIR ABU MERWAN ABDELMELEK IBN ZOHR Hispanus, inde MANSORIS medicus, sub finem seculi duodecimi vixit, & Marocci obiit.

In M.S. Bibliothecæ Parisinæ titulus est *Ketab al adiwa u agdiah*, s. liber medicamentorum, quæ nullo negotio reperias, & quæ cibis quodanmodo possunt adnumerari.

Exstat autem al *Teizir fil Modawadi wiral Tadbir* s. facilitatio regiminis & indicationis latine, cuius alium titulum reperio *Tejessir fil meduiat*. A Jo. de CAMPANIA versus (h) est, in quo medicamenta simplicia & venena describuntur. Florum Nenuphar vim in frangenda venenata facultate Hellebori laudat.

Editionem habet B. Bodl. antiquissimam Venetiis anno 1490. fol. tum 1496. 1497. fol. Riv. cum AVERRHOIS colliget, & 1510. B. Bodl. aliam, & Venet. 1553. fol. * cum AVERRHOE, & Lugduni anni 1531. 8°. Nomen corrumpunt veteres & dicunt ABHOMERON, vel ABIMERON. Codex est in B. CAJI & CON. Cant. tum *Antidotarii*. Antidotarium huc facit, & aliquæ adnotaciones Mellisucharum præfert.

§. CXXXII.

(g) J. LEO c. 10.

(e) n. 912.

(h) n. 6948.

§. CXXXII. Abenzoar jun.

ABU HALI ABENZOAR filii, ut videtur, *de regimine sanitatis libri V.* editi sunt a J. Georgio SCHENK Basileæ anno 1618. 12. MERKL. Similis etiam argumenti, cum patre libros scripsit, quorum codex est in *Bibliotheca Parisina*: Habetur enim in ea *Bibliotheca ABULOLA EBN ZOHAR vera & selectæ utilitates, quæ e variis plantis medicamentis simplicibus & aliis rebus percipi possunt.* Excerptus se dicit auctor Paganos, Christianos & Mahometanos: sed multa insulsa continere monetur Bibl. Paris. n. 1676.

AL BATENIUS VOLATERRANI, ad fine nomen est auctoris, qui de medicamentis simplicibus scripsit. Citatur ALBATEGNI a SERAPIONE, sed is translator est GALENI.

§. CXXXIII. Averrhoes.

EBU ELVELID EBN RUSHAD seu AVERRHOES, Hispanus, Cordubensis, subtilis ARISTOTELIS commentator, quem primus Arabice vertit (HERB.) vir splendidus & judicis dignitate auctus, ob suspectam religionem ab invidis oppressus obiit sub initia seculi XIII.

In canticum AVICENNÆ Commentarios scripsit jam dictos, quorum codex M.S. exstat in Bibliotheca Vindobonensi (i) & in Leidensi, & latinus alias in Biblioth. Paris. (k). Prodiit cum *Colliget* Venetiis anno 1490. fol. MAITT. 1496. fol. 1552. fol. 1559. fol. emendatius, & prius Lugduni anno 1531. 8°. Seorsim Venetiis anno 1484. fol. * Lugduni anno 1555. fol. MAITT.

Deinde in sui *Colliget* L. V. recenset plantas, quæ inter alimenta veniunt. Subjecit etiam de compositione formularum librum, in quo multis ARCHINDUM refutat. Hanc partem magni operis seorsim cum SERAPIONE excudi curavit Otho BRUNFELS.

Canones dedit salutares 34. de medicamentis, quorum versio a MAGISTRO MAYNO adornata est in Bibl. Paris. (l).

Duos libros *de plantis* in ARISTOTELEM M.S. habuit NAUGERIUS (B. GESN. APP.)

Codices M.S. *Colliget* latini exstant in Coll. nov. Oxon. & d. PETRI Cantabr. Biblioth. Paris. (m) tum Extractum de medicamentis simplicibus alphabeticum (n). Ipsum *Colliget* saepe prodiit, ut Venetiis anno 1482. fol. UF-

B b 3

FEN-

(i) REIMANN p. 783.

(k) n. 7103.

(l) n. 6999.

(m) Ib. n. 6950.

(n) n. 7163, latine.

FENBACH 1496. fol. GESN. 1497. fol. MAITT 1498. fol. ID. 1552. fol. 1553. fol. * cum AVENZOHAR melius & emendatius: Argentorat. anno 1531. fol. TREW. Lugd. 1537. 4°. vertente duos libros BRUYERINO.

Librum *de theriaca & de venenis* Lugduni anno 1517. 4°. & 1552. ex bibliotheca I: a CRUCE editum B. GESN. anno 1553. fol. excusum, video, cum elogio, primum nunc prodire. Codex exstat in B. PAULINA Lips. & in ORIEL. OXON. & COLL. Nov.

§. CX XXXIV. *Fata Arabum.*

Seculo decimo tertio inclinatæ dudum res Khalifarum Abbassidarum ruinam dederunt, cum HULAKU Bagdado capto, ultimum Khalifarum imperio privatum occidisset. Una eruditio, & potissimum etiam medicina, Arabum ita declinavit, ut vix quidquam ab eo ævo scriptum sit, quod typis sit editum. Codices tamen M. S. passim aut citantur, aut exstant, incertæ ætatis, sed nostri argumenti.

§. CX XXXV. *Ebn Alwam.*

EBN ALWAM Hispalensis seculi VI. Hegiræ scriptoris *de agricultura* liber in Bibliotheca Escurialensi latet. Artem colendi agri & pomarii docet: enumerat plantas & arbores in Hispania obvias, quarum aliquæ interierunt, & herbas medicas, Memiza Sebesten, Hyosciamum Bangue, tum hortensia, olera, & totam domum rusticam. Caput 17. & 19. Hispanice prodiit cum DUHAMELII l. de agricultura: agitur in iis de cerealibus.

ABUL MANED BEN ABUNASSAR BEN HAFFADH ISRAELI HARUKI vulgo COHEN ATTAR, Pharmacopola Cairensis, ex Aaronis familia, scripsit *menhag al dokian u dokan* s. praxin pharmaceuticam, artemque conficiendi potionis medicas, bolos, confectiones, sirupos; trochiscos, catapotia, collyria, clysteres, cerata, emplastra & alia id genus. Vixit anno 558. HEG.

OMMIA BEN ABDALAZIS EL ANDALUSSI s. Hispanus, scripsit *adujat almofredut* s. de med. simplicibus. Obiit anno 529. HERB.

§. CX XXXVI. *Ibn Alwardi.*

IBN ALWARDI Alepensis (o) *Scheridat al adgiaib* sive *opus Cosmographicum*, seculi decimi tertii est, aut posterioris ævi. Botanices ignarus, plantas triginta recenset, quas ex Paradiso ADAMUS secum adtulerit. Palmæ duos sexus, & amores, & fecundationem feminæ per ramum masculum describit, & germinationem ex officulo, & varietates. Deinde Coccum, Prunum, Cerasum, Ziziphum, passim excitatis locis operis Geponici. Ejus codex est in Bibl.

(o) Car. AURIVILLIUS in particula *operis cosmographici* IBN ALWARDI Upsal. anno 1752. 4°.*

Bibl. Reg. n. 590. 591. 589. 592. Historia naturalis Syriæ nuper a J. Bernhardo KOEHLERO edita Lips. anno 1766. 4°. arida est, & parum lucis ad plantas ad fert.

§. CXXXVII. Daud Ben Nasser.

DAUD BEN NASSER AL AKHBERI AL MUSSALI archiater Califarum Fati-mitarum scripsit *Mehajat alvadrah alagradhat men alrabdhin* seu *de medicamentis compositis & antidotis*, quem librum SALADINI fratri dedicavit. Exstat in Bibliotheca Medicea (p) & Regia Par.

§. CXXXVIII. Abu Oseibah.

In codicibus de rarissimis casibus medicis ABU OSEIBAH, manuscriptis, qui Leidæ servantur (q), pluscula ad vires medicas plantarum pertinent, de Scammoniæ dosi, de vi baccarum, ignoto nomine *El Stomaticon* dictarum ad dysenteriam deploratam, de Camphoræ in gangræna usu, de Cydoniorum vi laxante & adstringente, de fomento ex foliis Hyoscyami in cephalagia salutari, de uvis vi laxante imprægnatis. Vixit exente Seculo XIII.

§. CXXXIX. Ebn Beithar.

DHIAEDDIN ABDALLA BEN ACHMED AL MAGREBI AL MALEKI BEN BEITHAR Africanus Veterinarius, multa itinera per Africam & Asiam, in Indiam usque, suscepit, SALADINO CAIRI a servitiis fuit (r), atque anno hegiræ 648. diem suum obiit. Scripsit *Ketab al-mofredat* (s), sive *Ketab al-aduja* (t) fel tiame aladviat al mofredat (u), *historiam universalem medicamentorum simplicium*, secundum literas alphabeti. Ejus codex exstat in Bibliotheca Regia (x), in Leidenensi (y), & in Escorialensi; Arabicus etiam codex apud *Guil. POSTELLUM* fuit, ex quo omnes lacunas DIOSCORIDIS, GALENI & ORIBASII suppleri posse sperabatur (z). Citat etiam codicem BOCHARTUS, quem a SALMASIO habuit, iste a PEIRESCO, qui ex Ægypto accersiverat. Verum multum de ea spe decessit per TOURNEFORTII testimonium, qui meram ait esse compilationem. DIOSCORIDEM saepe citari ABULFARAI.

Ketab

(p) HERBLLOT. p. 667.

(q) REISKE in *diff. inaug. de observ. med. ex Arab.* Leid. anno 1746.

(r) LEO c. 19. HERBLLOTUS mortuum ait anno 1254; nimis magno post mortem SALADINI intervallo p. 199.

(s) p. 596.

(t) p. 963.

(u) p. 199.

(x) n. 1024. 1025. 1073. 1074. & cum Syriacis scholiis n. 1073.

(y) Duo vel tres codices.

(z) Apud GESNER in Bibl. & in præf. ad CORD.

Ketab al Mogni hujus operis est compendium (a), & GEMALEDDINI ANSARII opus (b).

Recensetur etiam in *Bibliotheca Parisina* codex *Ketal menafé al haiwanat* &c. seu *de utilitatibus animalium & simplicium*. Additur esse compendium *giamé*, alio ordine, per classes dispositum, & arborum rudes addi icones (c).

Recensetur etiam in eadem *Bibliotheca* (d) anonymi appendix, cum notis EBN BEITAR, in quibus corrigantur sphalmata ben Giazalæ.

Vertit etiam BEITARIDÆ *de Limonibus* brevissimum libellum *Andreas AL-PAGUS*, & edidit Venetiis anno 1583. & Parisiis anno 1602. 4°. Recusus est idem ex codice manuscripto, & duabus editionibus prioribus, Cremonæ anno 1758. 4°.* cum commentariis Viri Cl. Pauli VALCARENghi.

Ipse libellus forte unicum caput fuerit magni operis, & in facultatibus medicis Limonum prædicandis versatur. Syrupum de Limonibus describit. Citat ignotos auctores EBN GIEHEMIA alios.

In Commentariis vires Limonum adversus aerem pestilentem nosodochiorum, in morbis acutis, hecticis & scorbuticis, & adversus lenta venena, a Cl. editore laudantur.

EJUSDEM BEITARIDÆ *Menhal al dekan* seu *praxis officinarum* M.S. exstat in *Bibliotheca Parisina* (e). Capita 20. de simplicibus Vindobonæ ap. LAMBEC. I. p. 173.

Scripsit etiam *Taalik*, librum quo respondet libro *Bengiazalah*, cui titulus *menhage al Bejan*, in quo varia BEITHARIDÆ carpebantur.

Ufus est Arabibus, qui de medicamentis simplicibus scripserunt, EBN WAHED, EBN SAMGIAN: MOFFIK EDDIN AL BAGDADI. ABUL FADHL BEN AL MOHANDES Granatensi, ABU MASLAT AL ANDALUSI. RASCHID EDDIN ABU MANSUR EBN COBARI qui a. 1241. vixit. HERB.

Non EJUSDEM sunt *Tacuini sanitatis*, qui tribuuntur ELLUCHASEM ELI MITHAR, filio HAHADUM filii BUCCELLAM de BALDACH, editi Argentorati anno 1531. fol. * tabulæ nempe fructuum & olerum ad cibos pertinentium, cum viribus medicis, fere ex Græcis collectis: multis admistis astrologicis. Adiectæ in editione nostra icunculæ. Codex M.S. latinus duplex est in *Bibliotheca Parisina* (f). Alii duo in Vaticana, cum titulo de sex necessariis ad conservandam sanitatem MONTE. Fere eosdem esse, qui *Tacuini BUHYLYHAL FREIND.*

§. CXL.

(a) HERBELOT. p. 596. 597. cuius codex est in *Biblioth. Parisina* n. 1008.

(b) *Bibl. Paris.* n. 1025.

(c) n. 1037.

(d) n. 1021.

(e) n. 1027.

(f) n. 6977 & 6977. *

§. CXL. *Abubeker Yesdensis.*

ABUBEKER Yesdensis seu YESDY scripsit anno Hegiræ 597. de rebus naturalibus tractatum, cūjus pars III. est de arboribus, frumentis & granis, quarta de plantis, octava de oleribus, undecima de venenis. Codex exstat in Bibl. Reg. Paris.

§. CXLI. *Moses.*

RABBI MOSES filius OBEDALLA Cordubæ (g) AVERRHOEM audivit, & Caïri ineunte Seculo XIII. obiit. Exstat ejus *regimen sanitatis* ad Sultanum Babyloniarum Aug. Vindelicorum editum anno 1518. 4°. PLAT. & Venetiis anno 1514. fol. 1521. fol. 1553. fol. * cum AVERRHOE. M.S. cod. est in B. Reg. I. n. 393. & 413. & in Vindob. I. p. 178.

EJUSDEM I. de venenis interprete MOYSE fil. TABBUN fil. SAMUEL est in B. CAJI CANT. & in B. Medicea. ARDOYNUS eum codicem sæpe citavit.

EJUSDEM *de cibis vetitis* I. a MARCO WOELDICKE latine versus & notis illustratus prodiit Lips. 1734. 8°.

ABDALLA EBN BACCAL Toletanus legitur circa annum 1269. *de agricultura* scripsisse.

§. CXLII. *Abu Ischak.*

ABU ISCHAK IBRAHIM BEN MOHAMMED scripsit *Tadhkerat al Savidi* sive de omnibus medicamentis simplicibus secundum locos. Obiit anno heg. 620.

ABULMEKI BEN ABUNASR BEN HEFIZ judæus Pharmacopola Cairensis anno 658. scripsit. *Menhage al decan u destui alajan* f. Pharmacopœia HERBELOT. p. 572.

§. CXLIII. *Abul Casem.*

ABUL CASEM vulgo AL ZAHARAVI (h). Ejus liber *theories & practices* f. *Experimentarius Medicinae* prodiit Augustæ Vindel. ann. 1515. fol. RIV. FALC. In eo compendio, præter plantas venenatas & earum antidotos, nihil ad rem herbariam facit, & alioquin notum est, HALY ABBASSIDÆ opus ab eo homini compilari. Codex M.S. exstat (i) Hebraice versus a MASCULAM BEN JONAI.

EJUSDEM BULCHASEM BEN AFERAZERIN lib. 27. seu *servitoris liber de preparatione medicinarum* vertente S. JANUENSI paſſim cum MESVE editus est, etiam Venetiis anno 1471. 4°. MEAD. 1483. fol. BOEHM. 1484. fol. 1490. fol. 1495. fol. MAITT. 1497. fol. 1502. fol. GUNZ. 1527. fol. 1538. fol. 1558. fol. 1561. fol. 1602. fol. Minime malus liber, quo encheireses pharmaceuticæ & variorum medicamentorum simplicium præparationes traduntur, ut extra hendorum succorum. Non merus compilator se ad DIOSCORIDIS præcepta suc-

Cc cum

(g) J. LEO c. 28.

(h) AZARARA SIM. JANUENFIS.

(i) *Biblioth. Vindob.* REIMANN. II, p. 89.

cum Memithæ voluisse parare ait, nunquam glaucum obtinuisse, denique se didicisse, addi Amylum. Destillationem aquæ rosarum fuse docet: Vertit ABRAHAMUS JUDÆUS, inde SIMON JANUENSIS. Citat HEBENGIZAR, Interpreti ABR. CARMONENSI exstat in B. TAURINENSI MONTFAUCON: est etiam in B. D. PETRI CANT.

Antidotarium, an idem liber, latine est in *Bibl. Taurinensi* (MONTE).

An differt *Antidotarius* GALAE, FILII ALBUCASIM, ab *Joanne Lodoyco TETRAPHARMACO* de Arabico in latinum translatus, anno Domini 1198. ut nota in fine indicat. *Bibl. Marci Lat.*

§. CXLIV. Joseph ben Ismael.

Codicem M. S. *Malaijasa*, qui Cl. MEADII fuit, passim citat *Guil. CHAMBERS* (k), cuius auctor est JOSEPH BEN ISMAEL AL GIUNI nuperus admodum scriptor, qui anno Hegiræ 711. seculo adeo XIV. incipiente vixerit. Prima pars de arboribus agit, & fruticibus, altera de plantis humilioribus. Ad cultum plantarum potius pertinet, quam ad facultates medicas. Thesaurus est botanicus, collectus ex Græcis & Orientalibus scriptoribus, & quasi supplementum & emendatio operis *Giamie BEITHARIDÆ*. Codex exstat in Bibliotheca WOLFII Hamburgensis & in Parisina fol. * Diversus videtur ab alio JOSEPHO BEN ISMAEL p. 204.

§. CXLV. Ibrahim ben Wassaf.

IBRAHIM BEN WASSAF SCHAH egit de prærogativis Ægypti, opio, hordeo rubro, balsamo, Colocasia, Cassia, Papiro, &c. (l).

Circa annum Hegiræ 696. obiit.

§. CXLVI. Mohammed Abdalla.

In eadem Bibliotheca Regia (m) exstat codex MOHAMMED ABDALLA THIF BEN JOSEF AL BAGDADI *Ketab fi Ossul mofredat al thebb* seu *de iis, quæ medicum non ignorare oportet*, de herbis nempe medicatis, & earum virtute, cum nomine & alphabeticō ordine. Est etiam seculi XIV. ineuntis, seu anni Hegiræ 711.

ALAMAH *Escharat almofredat* s. de medicamentis simplicibus anno C. 1254. HERBEL.

ABU' HASSAN ALLADIN EBEN ALI HAZM Karschita. Ejus est medicinæ compendium, cuius Pars II. est de medicamentis simplicibus (n). Dicitur obiisse anno hegiræ 696. SCHAH-

(k) *De Ribe Arabum & Ligno Rhodio*, & nuper in *Phil. Transf. Vol. LVII.* citari video. Conf. *Bibl. Mead.* p. 236. Sex erant volumina.

(l) HERBELOT p. 580.

(m) n. 1030. & 1088.

(n) *Bibl. Reg. Par.* n. 1050. n. 1051. & in *Bibl. Leid.* Idem videtur opus ABUL HASSAN in *Bibl. Reg. Par.* n. 1059. etsi ordo in quatuor libris paulo aliud est, & medicamenta simplicia quarto loco ponuntur.

SCHANAKI Indi *Ketab al Samun* (o) sive *de venenis opus*, Persice redditum est per ABU KKALEM. An forte SCHARAC Indus, saepe a nobis citatusque.

JACUKA AL NABATHI AL KESRA ALKUKANI *Tekab al Samun*, Arabice redditus est ab EBN ALRASCHIAH (p).

§. CXLVII. *Hamdalla Abubekr.*

HAMDALLA ABUBERR filius EL CASUINI obiisse dicitur circa annum 750. Hegiræ, & scripsit *Nūshet ul Kulub* seu delicias Indicas, cuius operis pars prima agit de arboribus & plantis (q).

BEDREDDIN HASSAN BEN OMAR BEN HABIB scripsit descriptiones planitarum, & animalium, circa anno 778. HERB.

§. CXLVIII. *Scheik ali. Alii.*

SCHEIK ALI filius HUSSEINI, AL ANSARI, cognomine ZEIN U ATTARR ELSCHIRAZI de medicamentis simplicibus & compositis, alphabetico ordine anno Hegiræ 770. scripsit Codex exstat in Bibliotheca Parisina (r). Neque videtur differre alias codex (t), cum auctor dicatur DSHEMALE, quod nomen est reginæ *Bedi al Dschemal*, cui inscribitur.

Alius SCHIRAZITA MUHAMMED filius MACHMUT, commentatus est in ABDALLATHIF, & tertio libro agit de medicamentis simplicibus & compositis (u).

ALI BEN OMAR AL CAZUINI scripsit in *Mohassal Razei* HERB.

MOHAMMED filius MAHMUD cognomine al KHIFI ELCAZUINI in Historiæ naturalis mirabilibus, de arboribus, etiam de plantis & leguminibus agit (x).

Nomen paulo aliud est EL CAZUINI, cuius reliqua nomina sunt ZACHARIA EBN MOHAMMED EBN MACHMUD AL KEMUNI vulgo EL CASUINI, auctor, puto, idem. Ejus *Aschiaib al Makhlujat v garaib al Maglukat admiranda* peregrina continet, ubi varia ad historiam naturalem pertinentia (y) habet. Videtur esse prioris compendium, certe ex codice 983. PARIS.

Iterum aliud nomen est MOHAMMED BEN AL THALEB AL ANSARI AL SOFI AL DEMASCHKI qui scripsit de mirandis in terra & mari cum figuris. Titulus est *tofhat aldahar v aschiaib albort, v albahr* HEREEL.

Exstat etiam CUFENSIS de vini variis nominibus libellus Cat. Leid. Bibl.

C c 2

p. 344.

(o) p. 970.

(p) Ibid.

(q) Bibl. Reg. n. 127.

(r) I. n. 157. 150.

(t) n. 161.

(u) Ib. 1003.

(x) I. p. 284. n. 141. 898. 958. 900. 956. 915. & in BIBL. REG. Leid.

(y) Ib. I. n. 983.

p. 344. & *Mogiarrabat al Kalsuni medicamentorum expetitorum collectio.*
Nomen viri etiam est AL CASUINI Bibl. Reg. n. 1082.

AL CASVINI DICTUS AL CUFI. Ejus compendium est *Tohfat al albab* scriptum a MAHOMET AL MOCRI. HERBEL.

§. CXLIX. *Mahumed fil. Abdallæ & Kheder ben ali.*

Paulo nuperior est MAHUMED filius ABDALLÆ Granatensis, cuius anno 761. Hegiræ editum est opus medicum, in quo Pars II. de cibo & potu agit (z).

KHEDER ben ALI BEN KHATTHAB cognomine HAGI PASCHA scripsit quatuor tractatus, quorum secundus est de cibis & medicamentis. Operi finem fecit anno Heg. 758. B. Reg. Par. I. n. 1017. & 169. Conf. HERBEL.

§. CL. *Isaac Ben Israel.*

ISAAC BEN ISRAEL de aromatibus & herbis codex Hebræus, scriptus anno 4143. sive A. C. 1383. in Biblioth. Medic. liber est pharmacenticus, collectius, senioris ævi, MONTE.

§. CLI. *Joseph fil. Ismaelis.*

JOSEPH fil. ISMAELIS, cognomine EBN ELCABIR, *de iis, quæ medicum non oportet ignorare*, continet inter alia remedia tam simplicia, quam composta Bibl. Reg. n. 1029. Codex anno 711. Hegiræ scriptus est.

SCIEHABEDDIN BEN ABDALGIAFAR ALMALEKI primus de Coffea scripsit. Ex eo sua sumxit

§. CLII. *Abdalcader: alii.*

ABDALCADER BEN MOHAMMED AL ANSARI, AL GEZIRI, AL HANBALI anno 936. Hegiræ s. A. C. 1487. scripsit *Omidat al Safuat fiball al cahuat seu de usu legitimo potus Coffææ* (b).

HOSSEIN IBN MOHAMMED cognomine AL TABIB scripsit de venenis & eorum remediis anno Heg. 983. Bibl. Reg. Par. I. n. 157.

ABU TAKIN MOHAMMED vulgo SADREDDIN scripsit anno 941. contra vini usum HERB.

§. CLIII. *Habderrahman.*

HABDERRAHMANI, Asciutensis Ægyptii, tractatus triplex *de proprietatis ac virtutibus medicis animalium, plantarum ac geminarum*, ex Arabico latine versus ab ABRAHAMO ESCHELLENSI Maronita & Parisiis anno 1647. 8°. editus & Leidæ 1699. cum notis I. ELIOT. Nondum ad manus meas pervenit.

(z) Ib. n. 1070.

(b) Ib. n. 971. *Journal des savans* 1699.

An Idem est ABDAL RAHMAN NASSER BEN ABDALLAH, cuius citatur *Idhan fiasvar al nekah seu de rebus ad partum adjuvantum aut reprimendum idoneis, & de iis, quæ veneri facient Bibl. Paris. n. 1091?*

ABDALRAHMAN BEN MOHAMMED BEN ALI BEN ACHMED Hanefta scripsit *Aldorrat allameat fil aduiat al giammat seu de medicamentis universalibus* Bibl. Reg. (c). Multa superstitionis habet.

§. CLIV. Scriptores &tatis mihi ignota.

Habet Bibliotheca Leidensis codicem M. S. LEVINI WARNER de rebus medicis in Corano & traditionibus Muhammedis repertis, quem codicem multum laudat Cl. REISKE (d).

ANONYMUS philosophicas notas in Partem I. dedit, quarum exemplum est in Bibliotheca Parisina n. 1001.

BEN ABDALLAH AL ALACAZI *Ketab aladuiat seu de remediis simplicibus* (e).

ABUL HASSAN AL MOKHTAR BEN HASSAN BEN AIDUN, Medicus Bagdadensis, scripsit *Takuin al schat seu rectæ sanitatis institutionem*, in qua ciborum & medicamentorum genera, cum suis proprietatibus, recensentur. HERB.

ABUKHARAN SAHAL BEN MOHAMMED AL SEGESTANI *Ketab alnabat seu (f) de planta.* Scripsit etiam de melle. HERB.

ABUBEKER AL FARSI *Ketab al dorrat al montekhabas fil aduiat al megiarrat seu de medicamentis usu & experimento comprobatis* dicatus Sultano AL MELIK AL MODHAFFER filio AL MELICK. Multa magica dicitur continere, & exstat in Bibl. Reg. n. 1085.

ABUGIAFAR MOHAMMED BEN HARIB cum eodem titulo (g) librum edidit.

ALAEDDIN EBN AL NAPHID Kareschita compendium universæ medicinae dedit, in quod exstat anonymi commentarius perpetuus (h). Liber 2. huc facit, quo de alimentorum natura & medicamentis simplicibus & compositis agitur.

Auctoris Africani *Ketab aschiaib v garaib de rebus admirandis*: liber octavus de plantis est (i).

KEMALEDIN ABUL FADHL GEISEI IBRAHIM BEN MOHAMMED TIFLES-
SI (k) (Tebilitanus) AL MOHANDES. Ejus operis codice multum usus est

C c 3

in

(c) N. 1087.

(d) l. c.

(e) HERBELOT p. 967.

(f) HERBELOT p. 980.

(g) Ibid.

(h) Bibl. Paris. I. n. 1009. arabice.

(i) p. 873.

(k) p. 837; vid. Bibliothec. Parisin. n. 1028.

in *hierobotano* CELSIUS, laudatque, quod ad stirpes Orientis cognoscendas, aptissimum & per amplum opus sit. Titulus est *aladuiat almofredat*.

Tacuin aladuiat almofredat seu medicamenta simplicia IBRAHIM, BEN ABWAID AL MAGREBI (l) AL OLAI. In singulo folio quinque simplicia, eorum natura, electio, temperamentum, vis medica, ratio utendi, & dosis traduntur (m).

KITAB Khuras ul eschia s. Anonymi de proprietatibus rerum, de confiendis remediis, plantisque &c. Bibl. Paris. n. 160.

Anonymi miscellanea de mirabilibus etiam inter vegetabilia ib. n. 145.

Ketab al thabib giavalho seu *liber de iis*, quæ medicum ignorare nefas est.

AL HAKIM KOSTHUS BEN ASCURAI KANAHL de agricultura Græcorum, Græce scripsit Lib. II. cum titulo *Ketab al felahat al Rumiach* seu de agricultura Græcorum, quem librum cum titulo Filahat passim puto ab Arabibus citari. Eum vertit Arabice SERGIUS ELIÆ filius (n). Valde suspicor, sermonem esse de opere Geponico, quod CONSTANTINO tribuitur, & passim cum nomine COSTA & COSTES citatur ab Arabibus. Aliam versionem dedit COSTAS LUKA ALBALBEKI, aliam ASTHATH, aliam ABUZACHARIA BEN JAHIA BEN ADI.

De arborum utilitate est etiam libellus in Biblioth. Reg. & in Parisina (o).

ABU MONA filius *ABUNASSER* cognomine *KUVIN* Israelita capita 25. scripsit, in quibus de medicamentis & simplicibus & compositis agitur. Ad finem catalogus est alphabeticus simplicium (p).

SADI ALSCHAD HOSSA MEDIN est *Ketab thabkh a lâffer de sapa ex vino coquenda* (q).

ABU NASR ANAZARBENOI opus perfectum & sufficiens in arte medica, de rebus non naturalibus, de cibo adeo & potu (q).

TAMIMI (TEMINI) ALMODESSI magnus medicus, auctor est libri *Morschel elagiauaher al agdiah*, de cibis sanitati utilibus & adversis (r); & de simplicibus medicamentis. Hunc nunc disco ex HERBELOTO anno 370. Heg. vixisse.

ABU ZACHARIA JEHIA EBN MOHAMMED EBN ACHMED AL AONAM *Ketab al falahat* seu *Tractatus de agricultura* (s). In prima parte agit de teluris natura, irrigatione &c. in altera de variis seminibus.

EBN

(l) p. 837. & in Biblioth. Paris. n. 1032.

(m) Bibl. Paris. n. 1027.

(n) HERBELOT p. 975.

(o) p. 199.

(p) Scriptus manu ISSA BEN AL ABGER auctoris pro nepote.

(q) Bibl. Reg. I. p. 210.

(r) Ib. I. n. 1067.

(s) n. 912.

EBN AONAM AL COTHAI de agricultura Nabatheorum HERBELOT.
Idem forte fuerit.

GEMALEDDIN ABDALLA BEN ABUL HAZAN ALI BEN AIUB *Curatio morborum, seu repositorium, quo mineralia, plantæ & animalia afferuantur.* In T. I. agit de venenis, in T. III. de antidotis (t).

ABULHASSAN *Ketab al Maregiaz fi el Teb seu Compendium medicinæ,* cuius pars quarta agit de medicamentis simplicibus (u). An IDEM cum paulo priori.

HASSEN HUSSEN Damascenus, cognomine EBN AKKAD scripsit L. in quatuor partes divisum, quarum secunda est de cibis & de medicamentis simplicibus & compositis B. R. I. n. 1080.

EZZIDIN EBN ACHMED AL WADD hierosolymitani tr. *de avibus & floribus* est in Bibl. Reg. I. n. 966, potius philologus. HERB.

EBN CANUSI alias HONAIN f. AMRAM hierosolymitanus *de medicamentis simplicibus* B. Reg. I. n. 392.

MUHAMMED ZAMAN, dum Ispahano in Indiam iter faciebat, scripsit *hadikai alem* hortum mundi, quo memorabilia naturæ collegit ex Græcis latinis, & franco celebri, cui nomen TAHMAS' quem vix definias B. R. P. I. n. 158.

MUHAMMED f. MUHAMMED alphabetico ordine scripsit *de remediis compositis* B. Reg. I. n. 155.

IBN ABI HAGIALA, nomen ut puto non integrum est viri, qui de Ægypti miraculis, & historia civili, sed etiam ad finem botanica scripsit Cat. Leid. p. 361.

SALALIUS, nomen pariter corruptum, *de medicamentis simplicibus* secundum morbos partium B. Leid. p. 297.

R. JACOB f. JUDÆ de regimine quod septem vitæ lineis absolvitur B. Paris. I. n. 393.

EBN MALCHI, nomen parum plenum viri, qui *de medicamentis simplicibus* scripsit. ib. n. 427.

MUHAMMED EBN BAKER EL SAHRI in geographia etiam alimenta singularum gentium adtigit. ib. n. 596.

Jadiguiar IBN SCHERIF f. IBN SCHERIF tractatus de medicina, e veteribus & nuperis medicis collectus: quinque habet partes & de tuenda etiam valetudine, venenis eorumque antidotis, & theriacæ conficiendæ ratione agit. ib. n. 168.

MUHAMMED f. ALI Samarcandanus Indicem alphabeticum medicamentorum scripsit I. n. 1022.

Quid

(t) Ib. p. 216. n. 1084.

(u) N. 1057.

Quid sit pretium vini, subtilitas vini, Comment. in Ester Mosis f. CASIN codex impressus Cremonæ anno 319. 8°. ego quidem ignoro. Ita lego in B. Medicea MONTE.

ZEINON ABIDINA f. CHALIL de conservanda valetudine, l. dicatus SULTAN MORAD CHAN. Putes esse AMURATHEM IV. In B. Leid.

ABUCHASARIS medicinæ simplices per ARN. de VILLANOVA ex Arabico conversæ in Paulina Lipsiens. MONTE. Forte Albuchasis.

Herbarum liber Arabice a R. JEHOCHUA B. VIVIS EL RAKI scriptus, Hebraice versus a R. Josepho VIDAL B. BEN DENAST. Arabice, Hebraice & Hispanice editum nominat REIMANNUS (x).

Regimen sanitatis R. JEHUDA B. JACOB in Bibliotheca Vindobonensi exstat.

ABU MEZERAN BEN ZOHEIRI De medicamentis & diæta, exstat in Bibliotheca Medicea (y).

M.S. Arabicum de viperis & theriaca Andromachi Vindobonæ (y*). An forte HONAINI, cuius exstabat de theriaca liber, sæpiissime ab Arabibus citatus?

MOHAMMED BEN ALAN AL MEKKI f. Meccensis scripsit contra opium, Beng. & Tabacum librum *Tanbik dhui aledrak hebormat al theriak v althabak. HERB.*

ABDU AMRU ISCHAK ben MORAD AL SCHEINBARI; & BEN AARIB AL ASMAI scripserunt de apibus & melle. HERB.

SCHEHABEDDIN AHMET BEN AMMAR scripsit poëma *Argiuzat al Negiassat* f. de cibis apud Mohammedarum inpuris HERB.

BADREDDIN ABU ABDALLAH MOHAMMED BEN ABDALLAH AL ZIRKESCHI scripsit *dahr u lavisch fi ahkam al haschisch* f. de legibus circa Beng. HERB.

ACHMED IBN IBRAHIM IBN ABI CHALID librum de medicatis simplicibus ab HIPPOCRATE omisis FABRIC. in B. Medic.

Tanuki Beian al Faſl aschubah Bein al halal u alharam sive de potibus apud MOHAMMEDANOS licitis & illicitis. HERB.

ISCHAK BEN ALI scripsit EDEBAL THABBIB f. de virtutibus herbarum. HERB.

KHOGENDI scripsit Borthan al attharin f. hortum apothecariorum. IDEM.

Waslat el Alhabib fi Wass Atthaibat v althaib, de aromatibus, confectionibus conservis &c. Anonymi opus, qui ipse omnia paraverat.

BEN

(x) Biblioth. Vindob. p. 779. LAMBERG. I. p. 129.

(y) FABRIC. (y*) p. 143. L. VI, 508, cum iconibus.

BEN ALMUKAH scripsit *Kefaiyat al Thibb* s. de medicamentis LIPOPOCRATIS ordine alphabetico. HERB.

Ketab alahiar de plantis & lapidibus l. ARISTOTELI tributus. HERB.

Ketab el Kabir v scherrha v sakka de vino & ebrietate. HERB.

Ketab al soccar Indi opus de Saccharo HERB.

ABU AMRU AL ZACCHKALI *Ketab al scharb* de potulentis, HERB.

Ketab al akakir Indi de radicibus aromaticis. HERB.

Sianat al ensan men dha almandan v al nabat v al haivan Curatio venorum etiam ex plantis HERB.

ALBUKHAIR archidiaconus majus opus scripsit, quæstionum quæ in Canone Avicennæ tractantur Ejus compendium est *Entekhab al Etedhab* p. 190. HERB.

Holbat al Comait de vino & ejus abusu. HERB.

HASSAN BEN AL MONDIR *Kheridat al aschiaib* s. de mirabilibus, etiam ex plantis. HERB.

ABRAHAM BEN RABBI JEHUDAH hebraice de compositione medicamentorum scripsit LAMBEC. I. p. 180. ID. de quorumdam simplicium nomenclatura.

Librum in quo plantæ Arabiæ, Ægypti & Æthiopie pro Sultano depictæ, Cari P. ALPINUS vidit p. 133. b.

Glossarium nominum Arabicorum ex AVICENNA, Vindobonæ exstat M.S.

In Ægypto multum utuntur opere J. EBN ANGEL, in quo medicamenta simplicia & composita describuntur.

KYRANUS in KIRANIDIBUS de viribus medicamentorum l., Lipsiæ ab ANDREA RIVINO anno 1636. 8°. editus, collectanea sunt ex spuriis hermeticis decerpta & superstitione (z); sœpe citantur a SANTE ARDOYNO, & quæ decerpit, nullius sunt pretii. Græcus Codex in Bibliotheca Reg. Parisina exstat.

ASCLEPII spurium opus, materia medica ex herbis etiam sumta, Arabice exstabat apud Michaelem CANTACUZENUM (a).

AL KATRANI de arte medica tractatus quatuor, quorum secundus de cibis agit, deque simplicibus medicamentis, est in Biblioth. Reg. (b) Paris.

SCHIABBEDDIN CALIUPEI Catalogus alphabeticus plantarum, fructuum, ad rem medicam pertinentium, & ipse in Biblioth. Regia est (c).

HEBAT

(z) REINÉS. var. lect. I. p. 67,

(a) VERDIER p. 62.

(b) I. n. 1005.

(c) N. 1069.

HEBAT ALLAH BEN MAKRAN medicus Hebræus celeberrimus & felicitus Clinicus, scripsit l. *Akrabaddin* s. de antidotis (*d*), nisi alias HEBAT ALLAH EBN SAID auctor est (*e*).

AGBARI scripsit *Nehajat aladrak* de compositis medicamentis.

Et ADELI l. *Nehajat al adrak fi akrabadhin HERB.*

NUWAIRI Magnum opus, encyclopædiæ simile, etiam de plantis tractatum continet (*f*).

MUHAMMED IBN ABUL WALFA Poëma scripsit, quo incomium vini continetur *Bibl. Leid.*

Anonymi *Ketab Karafadin s. de remediis compositis.* Biblioth. Reg. Paris. I. n. 156.

De medicamentis laxantibus, epitome medicamentorum cordialium ordine alphabetico MEAD. Bibl. I. p. 383.

Thesaurus materiae medicæ Bibl. Leid. p. 294.

Anonymi opus — de remediis ex herbis & animantibus Bibl. Reg. Par. I. n. 384.

De Medicina Lib. VII. in quorum quinto de cibis & cataplasmati, sexto de nonnullis rebus ad conservandam valetudinem idoneis agitur. ib. n. 387.

Tr. de Medicina, in quo liber II. agit de alimentis & medicamentis simplicibus, l. III. de compositis: scriptus est seculo 16. Citat inter Arabes AVICENNAM, ABUGERICHE, MENIHI, RHAZEUM, TEBIT f. LORAH, HONAIN f. ISAACI & MESVEN Bibl. Reg. n. 545.

Alius etiam nuperior, titulo *Bahnavah Padi Schahi* de remediis simplicibus & compositis. In Oriente magni fit. Bibl. Reg. I. n. 173.

Anonymi index medicamentum. Alterius de medicamentis Bibl. Reg. I. n. 1023.

Antidotri Africaniæ, de remediis in Pharmacopolis usualibus, de siruporum & emplastrorum confectione, virtutibus & usu Biblioth. Reg. Parsi. I. n. 1101.

Anonymus de vinis naturalibus & artificialibus Reg. Bibl. Paris. I. n. 355.

Anony-

(d) HERBELOT p. 441. Apostamatam fuisse IDEN.

(e) Id. p. 440.

(f) REISKE ad ABULFEDÆ tab. Syriac.

Anonymi tractatus de arboribus, & fruticibus, & utilitate ex iis capienda extat in Bibl. Reg. (g).

Alius de arboribus, fructibus, mineralibus, &c. codex in Bibl. Vat.

Alius alphabeticus de herbis & plantis in eadem Bibliotheca Vaticana.

Alterius miscellanea de mirabilibus etiam ad vegetabilia pertinentibus est in Bibl. Reg. Par. (h).

Anonymi liber de medicamentis simplicibus ad curandos morkos maxime idoneis in Bibl. Parif. I. p. 211. n. 1034.

De medicamentis simplicibus Leid. p. 321.

Anonymi *Tadkerat aubi al albab*, seu *memoriale sapientum*, in quo inter alia de medicamentis simplicibus & compositis agitur, extat in Biblioth. Reg. ex Parif. (k).

Anonymi Tractatus de medicina cuius pars secunda agit de alimentis. Adiectus est catalogus alimentorum & medicamentorum B. Reg. I. n. 170.

Hebraicus liber *simplicium medicamentorum ex Arabibus* est in Bibl. Medicæ.

Alius de *alimentis* Arabicus & Hebraicus, ibid.

Liber ex arabico sermone in hebraicum versus a R. SCHEMTOB fil. ISAAC in cuius c. 20. de herbis unguentis & pilulis agitur Bibl. Reg. I. n. 419.

Liber *simplicium medicamentorum hebraicus ex arabibus decerptus* in Bibl. Medic.

Liber de *alimentis*, ex quo lexicon botanicum potest concinnari. Arabes exscripsit. In B. Medic.

Codex chartaceus Alepo advectus, quo ex Græcorum & Arabum medicis de medicamentis compositis agitur, hebraice Bibl. Parif. n. 422.

Perfica *historia naturalis* cum figg. Bibl. Bodl. Liber fructuum plantarumque cum figuris.

Codex M.S. Hebraicus ex IBN ZOHAR, IBN SINA, RASEO & aliis decerptus, est in Bibl. Leid.

Tum liber Perficus de medicamentis simplicibus & compositis; eorum usu & abusu, & vocum emendatione, ex illustribus auctoribus selectus, ib.

Et liber de medicamentis simplicibus & compositis, serie alphabeticæ.

Et hortus aromatariorum.

D d 2

Medi-

(g) I. n. 969.

(h) I. n. 143.

(k) I. n. 1058.

Medicamentorum compositiones ex Persico sermone in Græcum a CONSTANTINO MELITINIOTA versæ sub finem seculi XIII. B. Parif. n. 2194.

Aliud simile opus ab Anonymo conversum ib. tum tertium de variis remediis curarum morborum.

Lexicon vocum saracenicarum, græce redditarum, inter quas plantæ, in Bibl. Ambros.

Lexicon medicum de plantis arboribus & mineralibus, quarum in medicina usus est. In eo plures voces arabicæ & turcicæ occurruunt, Scriptus est in Polonia seculo 17. Bibl. Reg. I. n. 123. A.

Lexicon Medicum Arabico Persicum Bibl. Leid.

Constantinopoli adlatus liber nuperus, in quo arborum & florum picturæ non contemnendæ, est in Bibl. Regia Par. (l).

§. CLV. Chinenses.

Ad finem historiæ botanicæ Arabum liceat addidisse Chinensium libros botanicos, quorum ætas partim ignoratur, partim minus ad nostram rem facit, cum nullum huic genti cum Græcis & latinis commercium fuerit, & neutri a neutrī profecerint.

Magnum opus est *Puen Cao Kang mo* (m) s. *Proprietates & aptitudo herbarum*, vera nempe medicinæ herbarum repræsentatio, & proprietates cuiusque. In præfatione agitur de primis herbarum collectoribus FOHI, HOANGTI TSCHIN-NUNG, & aliis antiquissimis medicis. Inde plantæ per genera & species recensentur, tum & plantæ & animalia iconibus repræsentantur. Plurima per volumina sunt & ultra 32. impressa imperante TSCHUN TSCHI, patre KANGHI.

Hujus libri epitome est *Puen cao nung civen* s. instrumentum pescatorum ad excipienda quæ sunt in *Puen cao*. Nomina hic adparent herbarum omnium & indices rerum in magno opere contentarum, etiam de plantis. Illustrata est a medico seculi XVI. TSCHIN KIA MO, & impressa imperante KANGHI.

PUEN KAO KIVEN XE PA ex titulo putes esse partem libri pariter *PUEN KAO* dicti, cum figuris plantarum & animalium malis. Tria adsumunt volumina quartum, duodecimum, & decimum tertium, in Bibl. Reg. I. p. 382.

CHUEN CU XAOXU de literis quas Sinenses a plantis imitati sunt. I. n. 85.

CÉM PU KU KIN Y KIEN, opus medici LUNG SING, liber impressus imperante TSCHUN TSCHI, sunt experimenta auctoris & arcana Bibl. Reg. I. n. 34.

Porro

(l) I. p. 293. n. 129.

(m) Bibl. Reg. I. n. 19. & proculdubio etiam 27. & 44.

Porro FUEN PU PUEN (*n*) CAO est tractatus particularis de plantarum proprietate. Plantæ omnes per species & classes dividuntur, ut faciles sint repertu. Auctor KU HUNG PE, idem & HOI CONG, seculi XVI. scriptor. Opus editum est imperante TSHLNG TI.

VAI KOKUO TSCHU YAO doses sunt herbarum & mineralium, ut ad quemque morbum sua remedia subjiciantur (*o*).

NUM - CHIM CIVEN XU s. agriculturæ perficiendæ liber; ad vitam rusticam & bombycum cultum. Figuras plurimæ auctor addidit, & florum & arborum plurima nomina recensuit. Volumina sunt XII. Auctor PAULUS Christianus. Bibl. Reg. I. n. 37.

PUEN CAO XUM YVE Catalogus librorum qui de re herbaria scripserunt, ad 46. Tum herbarum numerosa nomina & proprietates. ib. I. n. 62.

Liber imperfectus ib. n. 61. in quo plantæ etiam enumerantur.

PEN SAN KAN MAO compendium medicinæ Chinensis, a medico LI TCHI SIN scriptum, citatum etiam a Cl. MALOUIN (*hym. Med. T. I. p. 8.*) Continet etiam botanica.

In *Lettres edifiantes* (*p*) excerpta habentur, ex herbario Chinensi de viribus plantarum. Intercedunt pluscula vana & superstitionis. Subtiles cæterum sunt in eruenda rerum utilitate Chinenses, & multa in bonos usus convertunt, quæ tamquam inutilia, nos omittimus. Ita Chenopodium bliti folio in cibis adhibent, pappis salicum utuntur &c.

In *Bibliotheca* I. G. GMELIN exstabat *historia naturalis Imperii Sinensis* 6. Vol. fol. M.S.

De meo libro vide p. 5.

(n) T. I. n. 18.

(o) Ib.

(p) n. 25.



LIB. III.

ARABISTÆ.

§. CLVI.

Cum Imperii Romani occasu & ipsæ artes in occidente paulatim corruerunt, tum quæ liberales dicuntur, tum quæ vulgo magis propriæ sunt. Medicinæ vix ulla memoria mansit, ut Judæis medicis, Arabicorum librorum non imperitis, ipsi Cæsares usi sint, & Toletum ad Arabes proficisci oporteret, si quis mathemata, aut artem medicam discere vellet, quæ fere ejus seculi Magia erat. Rari inde pâssim existiterunt scriptores, qui ex Arabibus, malisve veterum Græcorum versionibus, aliquid compilare possent. Id etiam historiæ naturali, & perinde herbariæ, valde nocuit, quod quidquid artis esset reliquum, id apud monachos ejus ævi conservatum fuerit. Ii homines ex ipsis suæ vitæ cœnobiticæ legibus, ab itineribus & a libertate ipsius in agris & sylvis consulendæ naturæ interclusi, solis in libris naturam discebant. Arabes fere citabant & GALENUM, neque enim reliqui medici antiqui eo ævo latine versi existabant.

§. CLVII. *Carolus Magnus.*

CAROLI M. *Capitulare de Villis suis* ab HERMANNO CONRING editum Helmstadji anno 1647. 4°. hactenus huc pertinet, quod sub finem census extet florum, & arborum, & olerum, quæ omnia IMPERATOR in suis villis coli vellet. Mireris recenseri Coloquintidas, quas putem esse cucurbitas; Ravænulos hic primum legas. Nomina addita sunt aliqua pomorum, Germanicæ fere originis.

§. CLVIII. *Walafridus Strabus.*

WALAFRIDUS STRABUS, S. Gallensis Monachus, Abbas insulæ Augiensis majoris, seculi IX. auctor, post CAROLUM M. anno fere 842. scripsit *hortulum*, breve poëmatum, non certe, ut illa ætate, inelegans, etsi metri gratia non nunquam vocabula aliqua mutat. Pauculas Plantas describit. Prodiit Norbergæ anno 1512. 4°. RIVIN. Basileæ 1527. 8°. cum MACRO GUNZ. Friburgi Brisgovici anno 1530. 8°. *. Parisiis anno 1533. 1571. 12°. cum cœna

FIERÆ

FIERÆ, SEGUIER, & Francofurti anno 1564. 8°. Ingolstatt. anno 1604. 4°.
BODL. Basileæ anno 1627. 8°. SEGUIER.

§. CXLIX. *Aemilius Macer.*

Nuperior est ille barbarus AEMILIUS MACER *de herbarum virtutibus*, cum STRABUM refutet. ODONI tribuit GEORGIVS MERULA & GENERUS. Longius est poema; multo magis barbarum, in quo (p) multo plures herbæ describuntur. Auctorem GALLUM fuisse putas, nam Ifatidem *Gaisolam* vertit (Guasole), solanum Maurellam (Morelle). PALLADIUM citat, & APOLLODORUM, & ignotum mihi MENASCUM, & SCHOLAM SALERNITANAM. Prodiit omnium primo Neapoli 1477. 4°. cum virtutibus herbarum 88. inde Mediolani 1482. GUNZ. Porro cum figuris ligneis absque anno 8°. & alias 4°. * literis Gothicis. Iterum Venetiis 1506. 4°. 1508. 4°. Cadomi 1509. GUIL. GHEROALDO interprete. Notas non maximi momenti editioni Friburgensi anni 1530. 8°. (& Basileensi 1627. 8°. GUNZ.) *Johannes ATROCIANUS* addidit. Porro Parisiis recusus est anno 1522. 8°. Denuo Interpretē *Simone de Lovitz* cum figuris herbarum Cracoviæ anno 1532. 8°. Libri V. *Materiæ Medicæ* per J. CORNARUM emendati Francofurti anno 1540. 8°. GUNZ. cum alio anonymo Poëta, ipso citante auctore, quæ editio multo est plenior. Iterum cum G. PICTORII obscuriorum locorum expositione Basileæ anno 1559. 8°. LIND. & 1581. 8°. SEGUIER.

Alium MACRUM HENRICUS RANZOV Vir. ILL. edidit anno 1590. 8°. Hamburgi anno 1590. 8°. & Lipsiæ etiam 1590. * cujus L. I. aliquot capita de animalibus habet. Liber II. ex SERENO SAMMONICO exscriptus est.

Anglice versus est a JOH. LELAMAR, inde a T. LINACRO London 12°. Gallice versa, sed tantum septem capita, a Ludovico TREMBLEY, cum titulo prodierunt: *Les fleurs du Livre des vertus des herbes par Macer Floride avec les Commentaires de Mr. Guill. Guerouft*. Rouen anno 1588. 8°. FALCON.

Codex M.S. exstat in Bibl. Reg. Londin. alii in *Lipsiensi*, in *Bibl. dominicana S. MARIAE Florentiæ*, in *Cantabrigiensi*, in *BODLEYANA*, in *VOSSIANA* Leidensi, & in *Bibl. Reg. Parif. IV. n. 5009. (q) 7924. 8197. & 8454*. Hos etiam puto esse L. II. metricos de viribus herbarum Bibliothecæ PONTINIANÆ MONTFAUC. Hic idem fuerit ODO de usu herbarum cum notis B. Mediol. Ambrosianæ MONTE. & Mediceæ, ubi & aliis codex est cum MACRI titulo.

Scripsit de ÆMILIO MACRO proprium libellum FRID. BOERNER Lipf. 1754. 4°.*

§. CLX.

(p) De Ligustico p. 49.

(q) Huic adjectus est libellus de modo quo herbas colligere oportet & conservare.

§. CLX. *Constantinus.*

CONSTANTINUS AFRICANUS, Carthaginensis, Christianus, diu in Oriente vixit, primus Arabum opera in Europam retulit, & in monasterio Cassinensi obiit, versus finem seculi undecimi. Præter opus *de omnibus medico cognitu necessariis* Basil. anno 1539. fol. editum TREW. quod idem est cum HALY ABBASSIDÆ opere, alios etiam libros practici fere argumenti reliquit, numero novemdecim, Basileæ editos anno 1536. fol. * Eorum ultimus est de gradibus simplicium. Brevis est materia medica, in qua medicamenta simplicia juxta primum, secundum, tertium & quartum gradum disposita sunt. Citat COSTAM LUCÆ filium, qui de Myrobalanis scripsit, ALEXANDRUM & STEPHANUM de pyrethro, & paucos alios. Vires medicatæ cum qualitatibus continet.

Ejus *glossæ herbarum & specierum* prodierunt inter opera & Basileæ 1560. 8°.

Ejus *de regimine sanitatis* codex M.S. exstat in Bibliotheca Regia Parisina n. 6957.

Ejus antidotarium ex latino in Græcum translatum est in B. Vindob. LAMBEC. VI. p. 131.

ISAACI librum *de dieta* CONSTANTINUS ex Hebraico latine vertit.

§. CLXI. *Varii.*

HENRICUS de HUNTINGTON archidiaconus imperante STEPHANO & HENRICO II. scripsit *de herbis & animalibus* L. VIII. TANNER B. Brit. p. 395.

ODO seu OTHO CREMONENSIS *de elezione medicamentorum simplicium* scriptit versus leoninos 115, Francofurti anno 1533. & 1551. 8°. excusos.

§. CLXII. *Schola Salernitana.*

SCHOLA SALERNITANA (s) seculo undecimo (t) inclinuerat, nunc fere deferta. Ejus præcepta *de victus ratione* eodem seculo fere inclinato primum scripta sunt, versiculis, quales ea ætas ferebat, frequentissime tamen recusis. Libellum in ordinem rededit JOHANNES MEDOLANENSIS (u), subscrispsit tota schola. Nihil vulgare magis aut humile eo opusculo.

Codices M.S. passim exstant, ut in Bibliotheca Parisina n. 6931. 6891. 6941. alii in Bibl. Reg. Londin. p. 201. 208. in UFFENEACHIANA &c.

Antiqua

(s) De ea schola vide GIANNONI L. X. Multa debuisse CONSTANTINO AFRICANO.

(t) Circa annum 1099 teste BARTHOLOMÆO CORTE,

(u) GIANNONE L. X. p. 198.

Antiqua est editio *Regimen sanitatis Salerni ordinatum* ab ARNOLDO A VILLANOVA Monspeli 1490. 4°. B. Bern. alia Lion anno 1482. 4°. MEAD.

Alia Pifæ 1484. 4°. Argentorat. 1491. 4°. BOECLER. Cum versione Germanica Brunsvig. 1509.

Porro prodiit Lugduni 1516. 4°. MAITT. Paris 1493. 4°.

Francofurti cum I. KATSCHEI placitis de regimine sanitatis ex HIPP. & GALENO de promis 1549. 12°. RIV.

Editiones etiam aliquot coram habeo *Conservanda sanitatis præcepta saluberrima* cum ARNALDI VILLANOVANI exegesi, per JOHANNEM CURIONEM locupletata, ut novum opus videri posset Francof. anno 1538. & 1545. 12°. RIV. 1553. 8°. RIV. 1555. 12°. MAITT. per J. CURIONEM & J. CRELLIUM, & iterum Francof. anno 1559. 8°. cum ANASTASII de ratione victus epigrammatibus tum ib. 1573. 8°. HUTH. Francof. 1582. 8°. Genev. 1591. 8°. Colon. 1594. 16°. 1595. 8°. * & absque loco 1599. 12°. Monspel. 1622. 12°. RIV. Heribili 1623. form. pat. Genev. 1638. 12°. ad J. CURIONIS editionem. In editione 1559. 8°. & 1573. 8°. Versio Germanica versiculis barbaris constat. Adjectæ sunt icunculæ, cum JOACHIMI CAMERARIÆ versiculis diæticis, secundum mensium ordinem, & OTHONIS CREMONENSIS declaratione simplicium poetica, & POLYBI de victus ratione opere. ARNALDI de VILLANOVA Commentarius non pessimus est, ex Arabibus & Græcis compilatus. Plantarum in alimentum cedentium adjectæ sunt collatitiæ facultates. Recusa est hæc editio anno 1611. 8°. cum CURIONIS, CRELLI, COSTANSONIS, & Renati MOREAU observationibus, & alia laude digna prodiit Parisiis anno 1625. 8°. & 1672. 8°. spissum volumen, versuum tamen pauciorum.

Similem editioni CURIONIS editionem dedit Zacharias SYLVIUS, & præfationem adjecit, tum varia opuscula DIÖCLIS CARYSTII, J. KATSCHEI nonnulla de regimine sanitatis, & Petri SCRIVERII saturnalia, in quibus quædam potissimum de Nicotiana epigrammata. Prodiit Hagæ Comit. anno 1649. 12°. & 1683. 12°. * & nuper Argentorati 1713. 8°. & Augustæ Vindelicor. 1753. 8°. HUTH. Lovanii edidit R. BRUYTSMA 1641. 8°. HOTT.

Italice SCHOLA SALERNIT. prodiit castigata a J. FRANCISCO LOMBARD Venet. 1566. 4°. tum Parmæ 1712. 8°. & illustrata a FULVIO GHERLI Venetiis anno 1733. 8°. FALC.

Gallice primum excusa est cum Commentariis ARNALDI, remedio adversus pestem, tractatu de urina, & remedio adversus luem venereum Paris anno 1501. 4°. ASTRUC. & 1561. 8°. B. Exot. & 4°. ib. cum notis ARNALDI. Inde iterum versiculis redditæ est Paris anno 1637. 8°. BUR.

Porro Parisiis prodiit 1651. & Rothomagi anno 1660. 8°. ridiculis versiculis expressa, qui Guidoni PATINO tribuuntur: deinde scrio magis a Jacobo

cobo du FOUR de la CRESPELIERE Paris anno 1669. non plene; iterum anno 1671. *commentaire en vers sur l'École de Salerne ejusdem auctoris*, quæ plenissima est editio. Denique serio nuper a B. L. M. versibus redditur Paris anno 1749.

Germanice anno 1474. fol. prodiit, & cum latinis versiculis Lips. 1508. 4°. Brunschwyg 1509. Coloniæ 1595. 8°. & nuper latine cum versibus germanicis Hamb. 1642. 4°. denique Fr. & Lips. 1750. 8°. HUTH.

Hoc etiam puto esse *Regimen sanitatis, oder Ordnung der Gesundheit*, editum Augustæ Vindel. 1481. fol. 1495. 4°.

Anglice, vertente THOMA PAYNELL Londin. 1530. 1541. 4°. TANNER p. 583. Vertente R. H. Lond. 1667. 8°. BODL.

Boghemice & latine Poson 1721. 12°.

§. CLXIII. Hildegardis.

Abbatissa Bingensis, circa annum 1180. scripsit *de simplicibus medicamentis*, L. I. *de compositis* L. I. & *physica* edita Argentorati anno 1533. fol. 1544. fol. TREW. anno vero 1536. fol. cum titulo *Horti sanitatis* ut libro non viso ex BOERNERO repeto. Ejus sacræ Virginis nomen semibarbarum aliquem scriptorum usurpasse WELSCHIUS (x).

Georgius KRAUT proprium librum in hoc HILDEGARDIS opus edidit Argentinæ excusum anno 1544. fol. Codex HILDEGARDIS M. S. exstat in Biblioth. Parif. n. 6952.

§. CLXIV. Varii.

ROB. de BELLO Foco Carmen in laudes cerevisiæ scripsit anno 1190. TANNER.

Rogerius BACON M. S. codices reliquit de *graduatione medicinarum*: *de gradibus & antidotarium*: qui in Colleg. Pembrokiano Cantabrigiæ servantur.

Hujus seculi codices botanici argumenti sunt de natura pecudum, arborum & lapidum Bibl. Reg. Lond. p. 212. 204.

De naturis herbarum p. 149.

Anonymi miscellanea de mirabilibus vegetabilibus animalibus aliis ad arcana naturæ & artis spectantibus. B. Reg. Parif. I. n. 143.

Valde laudat GABRIEL NAUDE ÆGIDIUM Corbulensem, cuius 6000. versus de compositione medicamentorum, non pessimi, exstant in M.S. Archistar fuit PHILIPPI AUGUSTI.

HERNICI

(x) Hecatost. I. obs. 63.

HERNICUS ARVIELL, qui varia itinera suscepserat, & Bononite circa annum 1280. vixit, codices reliquit *de botanica L. sive stirpium variam historiam* TANNER.

J. BRAY *Synonyma de nominibus herbarum*, quorum prima sunt Alleluja, Panis Cuculi. In Bibl. SLOANEAE TANNER p. 122.

Huc codex qui dicitur 400. annorum esse, & de fructibus, oleribus, carnibus, piscibus, volatilibus, valetudinis servandæ causa agere, qui in B. Cathedr. Metensi servatur MONTFAUC.

Et codex antidotarii B. R. Parif. IV. n. 7010.

Anonymi antidotarium alphabeticum seculi XIII. ib. n. 7009. & fragmentum n. 7031.

Et tr. de herbarum usu & virtutibus n. 7035.

In Bibl. Reg. Londinensi de natura pendarum arborum & lapidem ejusdem seculi codex est p. 12.

De arboribus, aromaticis plantis, de herbis &c. *Bibl. Reg. Lond.* p. 209.

Liber de natura ciborum forte ALBERTI M. in B. Magdalen.

Hoc seculo XIII. itinera in Orientem aliqua a Christianis sunt susceppta. Huc ergo Iter *Johannis du PLAN CARPIN* ad aulam M. Khani, anno 1246. aditum.

Iter Petri ASCELIN in Tartariam anni 1247.

Iter Marci PAULI VENETI anno 1252. per magnam partem Asiae & Africæ.

- Iter Vincentii de RUBRUQUIS ad M. Khanum anni 1253.

Hæc itinera omnia sterilia sunt, & historiam naturalem raro, botanicam vix unquam adtingunt, nisi quod pañim naturæ dona in quaue regions breviter nominentur. Collecta per Petrum BERGERON prodierunt Paris 1634. 8°. Haag. anno 1735. 4°.

§. CLXV. Gilbertus.

GILBERTUS ANGLICUS circa hæc tempora vixit, & Arabes, ut alii coœvi, excerpit; laudatur tamen apud FREINDIUM, quod stirpium virtutes recte explicaverit. Ejus est, quod non legi, *compendium medicinæ* Lugduno anno 1510. 4°. editum, de quo alias. Ad venena sæpe a SANTE ARDOYNO citatur. Plantas alexipharmacas recenset, & consilia dat non mala adversus Hellebori vim venenatam, & ad Hyoscyami noxas.

Eiusdem GILBERTI est Codex *de viribus & medicinis herbarum, arborum & specierum*, quem dicit TANNER Bibl. Brit. p. 474.

§. CLXVI. Gentilis. *Guilielmus de Sal. Alii.*

Gentilis de FULGINEO tractatus de proportione medicinarum componendarum, & de modo investigandi complexiones earum, & adserendam convenientem dosim cuiusque medicinae solutivæ anno 1486. fol. prodiit, parvus libellus C. GESNER. In collectione Veneta de formulis redit Lugduni 1584. 8°. & cum MESVE Venet. 1527. 1538. 1561. fol. 1602. fol. &c.

In tertiam Fen libri III. CANONIS expositio exstat in Bibl. Reg. Paris. n. 6934.

Methodus dosandi secundum G. de FULGINO exstat in Bibl. D. PETRI. Cantabrigiensi.

In libello de febribus agit p. 48. de myrobalanis p. 49. de meliloto. Accessit l. de venenis.

In Canonem Avicennæ commentatus est Papiæ 1514. BODL.

Guilielmus de SALICETO magister fuit LANFRANCI, seculi adeo XIII. fere medii scriptor. Chirurgia cum aliis ejusdem argumenti libris pariter antidotarium continet, & in L. V. enumerationem medicamentorum simplicium alphabeticam, cum facultatum enarratione, quæ Venetiis prodiit anno 1546. fol. & alias. Ejus codex exstat de simplicibus.

Hujus temporis fuit J. STEPHANUS, aut antiquioris, cuius canon de medicamentis purgantibus anno 1305. descriptus, exstat in Bibliotheca Regia Paris. n. 6964.

Tum quid pro quo, seu Collectio rerum, quæ certa quadam cognitione conjunctæ, non absque periculo aliae pro aliis adhiberi possunt ibid. n. 6964. 6991. 6988. Sæpe excusus est libellus, quem video PLATEARIO tribui, fere cum MESVES operibus, Venet. 1495. 1497. 1512. fol. 1538. fol. 1561. fol. 1581. fol. 1589. fol. 1602. fol. &c. Lion 1517. 4°. Ejus codex M.S. est in Bibl. Reg. Paris. IV. n. 7058. A.

§. CLXVII. *Matthæus Sylvaticus.*

Matthæus SYLVATICUS, Mantuanus, non XIV. seculo vixit, sed XIII. quem PETRUS APONENSIS citaverit (y), & ante Simonem GENUENSEM. Scripsit opus Pandectarum medicinæ, quo vocabula innumera explicat. Barbari auctoris opus chaoticum novo explicatore eget; etymos dedit idem ad ISIDORI morem. Prodiit Bononiæ anno 1474. fol. Venetiis anno 1475. fol. cur. MATTHIÆ MORETI Brixiani 1477. fol. 1478. fol. 1480. fol. GESNER, 1488. fol. MAITT, 1492. fol. 1498. fol. MAITT, & cum additamentis MARTINI de SOSPITELLO Turin 1526. fol. BOEHM. Lugduni anno 1478. fol. 1524. fol. 1541. fol. TREW.

Liber

(y) In editione anni 1492. annus nominatur 1317.

Liber cibalis & medicinalis Pandectarum prodiit Neapoli 1477. fol. OS-MOND. MAITT. Aliqua adjecit S. JANUENSIS. Codex M.S. est in Bibl. Reg. Parif. n. 6960. & in B. D. MARCI.

§. CLXVIII. *Simon Januensis.*

Simeonis de CORO, vulgo JANUENSIS, Capellani NICOLAI IV. *opusculum seu clavis sanationis*, est Dictionarium botanicum ex Græcis & Arabibus compilatum, fusum, non unice tamen ex aliis sumitum scriptoribus. Nam testatur, se *informationes ex toto mundo per viros doctos cepisse*, & aniculas Cretenses herbas decerpentes per montes & arva comitatum esse, ut nomina Græca disceret. Non displicuit LEONICENO.

Prodiit Patavii anno 1474. fol. SEGUIER. Venetiis anno 1486. fol. 1507. fol. 1510. fol. SEGUIER. TREW. 1513. 1514. fol. *

Codices M.S. passim exstant; ut synonyma cum appendice MANFREDI de MONTE IMPERIALI in Bibl. Reg. Parif. n. 6823. 6958. tum in *Medicea* absque commentario.

Notas dedit ad M. SYLVATICUM.

Clavis sanationis seu Glossarii medicinæ codex adest n. 6959.

ALSAHARAVI l. de præparatione medicinarum interpretatus est p. 201.

Denique ope ABRAHAMI JUDÆI. Ejus interpretatio in l. SERAPIONIS de medicamentis simplicibus, & in ABUL CASEM de Proportione Medicinarum prodiit Venet. 1558. & codices ejus sunt in B. R. P. n. 6896. 6997. 6898. 6899.

§. CLIX. *Platearius.*

Johannes PLATEARIUS de S. PAULO, Salernitanus medicus, ante P. de CRESCENTIIS vixit, seculo adeo XIII. ineunte. Ejus exstat liber de medicina simplici dictus *circa instans*, cuius Codices sunt in Biblioth. Regia Parif. n. 6954. 6976. in Cantabrigensi D. PETRI, & in Coll. CAJI & GON. & in B. BEROL. MOEHSSEN Epist. II. p. 58. Editus est l. cum SERAPIONE anno 1497. fol. Bibl. Bern. 1499. fol. & 1530. folio, cum Nicolao PRÆPOSITO, & Lyon anno 1512. fol. & Parisiis anno 1582. 4º. MERCLIN. Cum MESVE anno 1502. fol. & 1508. fol. GUNZ, & Venetiis anno 1525. fol. SEGUIER. Lyon 1525. 4º. B. Bern. Est catalogus medicamentorum simplicium satis nudus, non tamen absque propriis sententiis. An aliud est opus tractatus *de medicamentorum simplicium virtutibus* secundum I. de S. PAULO alias secundum PLATEARIUM, qui est in Bibl. Reg. Parif. n. 6988.

Deinde *expositio (a)* in *Antidotarium Nicolai Præpositi*, edita Venetiis anno 1490. fol. 1495. fol. 1497. fol. B. B. cum MESVE & 1502. fol. 1508. fol.

(a) MOEHSSEN Epist. II. p. 61. sqq.

1513. 8°. 1527. fol. & 1561. fol. 1602. fol. Id opus omnino ad rem herbariam pertinet, nam simplicium medicamentorum, ex quibus antidoti componuntur, facultates exponit; alterius autem AUCTORIS, & forte Germani, opus est, in quo PLATEARIUS passim citatur. MATTHÆUM vocat ÆGIDIUS & FABRICIUS (b), nam opera sunt eadem.

§. CLXX. *Albertus.*

ALBERTUS de Dominicis religione, vulgo Magnus, omnes historiæ naturalis partes hoc ipso seculo adtigit, compilator superstitionis, ut patientiam lectoris fatiget. Ejus Liber *Aggregationis* seu *Liber secretorum*, *de secretis mulierum*, *de virtutibus herbarum, lapidum & animalium quorundam* iterato prodit. Habeo coram editionem perantiquam seculi XV. Gothicò charactere impressam, an forte Argentinensem anni 1497, citatam in BIBL. UFFENBACH. & aliam Parisiis apud J. PÉTIT ineunte seculo XVI. excusam 4°. Lipsiæ etiam prodit 1505. 4°. Venetiis 1508. 4°. & Lugduni anno 1596. 24°. Amstelodami anno 1643. 8°. 1669. 12°. 1702. 12°. 1740. 12°. In editione Neapolitana 1493. 4°. & alia 1539. 8°. titulus est *liber adgregationis secretorum de virtutibus herbarum lapidum & animalium*. BODL.

Germanice edente Q. APOLLINARI prodit Argent. anno 1549. 4°. cum variis aliis, etiam cum iconibus, tum 1554. 4°. 1564. 1581. 8°. 1585. 8°. Nurnberg 1731. 1742. 12°. 1755. 8°. Bas. 1581. 8°.

Anglice *the virtues of herbs stones and beasts* Londini anno 1632. 8°. 1650. 8°. OSB.

Italice Turin 1508. 4°. Venez. anno 1537. 8°. 1543. 8°. FALC. Bonon. 1671. 8°.

Gallice etiam Gand 1551. Lyon 1745. 12°. 1758. 12°. 2. Vol. & nuper Liber I. est plantarum perpaucarum fere 18. post quas aliæ aliquæ subjunguntur.

Porro majus scripsit opus, *de vegetabilibus & plantis* Lib. VII. qui extant in T. V. collectionis operum, & *de agricultura* L. I. Codex exstat in Bibl. Reg. Paris. n. 6516. & in AMBROSIANA. in Bibl. D. PETRI Cantabr. & in MERIONIensi Oxon. Obiit exeunte seculo XIII.

Neque oportet dissimulare, nuperos scriptores HERCULI de SAXONIA, ALBERT. discipulo, hoc de secretis mulierum opus tribuere, cuius etiam nomen in editione Francofurtensi 1615. 12°. præfertur, & in Augustana 1498. GESN.

In tanta credulitate vir barbarus tamen suos laudatores invenit. G. NAULEUM, I. VOSSIUM, QUENSTEDIUM.

Denique das Buch der Natur ex ALBERTO magno sumptum esse, suo loco dicemus.

(b) *Bibl. Latin. inf. at. L. 12. p. 156.*

JACOBI a MARLANT *historia naturalis rhythmis belgicis scripta potissimum ex ALBERTO M. exscripta est cum titulo Der Naturen Blome Ultrajecti 1345. Existabat in Bibl. Uffenbach. III. p. 98.*

I. BURGUNDI Senatoris Pisani, L. *de vinidemia* s̄epe citatur a VINCENTIO BELLOV. Codex exstat in Bibl. Reg. Paris. n. 7131.

Ejus regimen sanitatis ex GALENO exstat in B. D. MARCI.

§. CLXXI. Petrus de Apone.

Petrus de APONO vel ABANO ejusdem fere seculi fuit, & saporis, Philoſophus & medicus, ſuperstitiosus homo, qui ſuo testimonio vim carminis adverſus viperæ morſum conatus ſit confirmare, præterea Astrologus. Ejus exiguis libellus *de venenis* huc facit, ſepe recuſus, Papiæ 1450. cum Conciliatore Mantuæ anno 1472. SEG. 1473. fol. alii, Mediolani 1475. 4°. RIV. Venetiis anno 1473. 4°. 1476. fol. SEGUIER. anno 1485. fol. 1487. 4°. RIV. 1550. 8°. Lipsiæ anno 1488. 4°. ibid. 1497. 4°. HENN. 1498. fol. 1500. 4°. 1550. 8°. Argentor. 1566. 8°. cum SCHILLERO & alias ex edit. G. GRATAROLI. Francofurti 1679. fol. cum Sereno, Venet. 1537. 8°. & cum SCHILLERO de pestilentia Basil. 1531. 8°. Romæ anno 1490. 4°. RIV. Marburgi anno 1537. 8°. ex editione DRYANDRI, & Venetiis anno 1548. fol. & anno 1565. fol. SEGUIER. 1595. fol. CLESS. Codex M. S. exstat in Bibl. Reg. Paris. n. 6839. tum 6910. A. (c), & in B. M. de S TRINITATE Vindocismensi MONTE. & in AMBROSIANA, inque VATICANA PETAVII bini. Gallice prodiit vertente LAZARO BOET Lyon 1593. 16°. Aureum libellum vocat editor, sed mera eſt compilatio. Nuperior eſt MATTHÆO SYLVATICO, cuius Pandectas citat. Adiecti ſunt versiculi de venenis aliqui. Multa venena habet vulgo neglecta, ut Oleandri ſiliquas, Ficum Pharaonis, cuius in Sardinia noxas cominus vidit, Bedeguar, avellanias. Cuique ſuam dat antidotum, Qui Realgar adsumferat, ſanatus fuit butyro & lactis ſero. Nimis laudat lapidem Bezoar.

In conciliatore controverſiarum, qui Venetiis 1471. fol. MAITT. & 1473. 4°. anno 1483. fol. MAITT. 1491. 1496. 1506. 1520. CLEM. 1522. fol. FALC. & 1545. 1548.* fol. 1555. fol. CLEM. 1565. fol. & Papiæ 1490. fol. 3. Vol. MAITT. 1595. fol. Mantuæ 1472. fol. MEAD. Paris 1494. fol. CLEM. & paſſim cum S. CAMPEGII cribrationibus prodiit; paucula quædam ſunt herbarii argumenta, de Centaurio utroque, de Saccharo, de Cicutâ, de ptifana male parata a Parisiensibus, & fuſe quidem de vino. Codices exstant in Biblioth. Reg. Paris. n. 6961. 6962.

Compendium in M.S. Bibl. Reg. P. n. 7008. 4°.

Denique ad MESVES canones de medicamentis purgantibus additiones edidit Venet. anno 1497. fol. cum omnibus fore editionibus MESVES recuſas Venet.

Venet. 1484. fol. 1490. fol. 1495. fol. 1497. fol. Bibl. BERN. 1502. fol. 1508. fol. 1513. 8°. 1527. fol. 1538. fol. 1561. fol. 1581. fol. 1589. fol. 1602. fol. Lugd. 1531. 12°. SEG. *Supplementa dicuntur in 2. libr. secretorum MESVES in Biblioth. Paris. M.S. n. 6943.*

IDE^M DIOSCORIDEM in capita 712. reformatum edidit, neque enim aliis
• PETRUS PADUANENSIS.

§. CLXXII. *Vincentius Bertruccius.*

VINCENTIUS BELLOVACENSIS quatuor scripsit specula.

Naturalis volumina sunt duo, *Doctrinalis* unum: *moralis* tria: *historialis* quatuor. Coniuncta prodierunt Argentorati 1473. fol. Nurenberg. 1483. fol. Lyon 1591. fol.* In naturali speculo L. VI. agricultura traditur, ager & hortus. In Libris XVI. ad XX. lexicon botanicum reperitur. In Libro XXXII. mirabilia regionum.

In speculo *doctrinali* liber VI. est *Oeconomicus*, & in eo agitur de herbis, plantis hortensibus, arboribus viribus, ut domus sit rustica.

In *speculo historico* occasione creationis nonnullas herbas & arbores re-enset.

Ita in editione 1591. Barbarus auctor, collectanea sua effundit, multum ISIDORO usus & PLATEARIO.

BERTRUCCIUS floruit circa anno 1312. ORL. Ejus collectorium medicinæ prodiit Lyon 1509. 1518. 4°. ORL. GUNZ. Colon. 1537. ORLAND. Liber III. est de sanitatis regimine liber 7. de venenis.

§. CLXXIII. J. a S. Amando.

Johannes a S. AMANDO Ecclesiæ Torracensis Canonicus, incerti ævi auctor, dedit adnotaciones in NICOLAI Antidotarium. Cum MESVES variis editionibus prodierunt Venetiis anno 1495. fol. 1497. fol. 1502. fol. 1508. fol. 1527. fol. 1538. fol. 1561. fol. 1602. fol. (d). Arabibus usus vires simplicium medicamentorum addit & causas componendi. Aliqua habet de phlebotome & de sanguifugis.

EJUS

(d) MS. etiam codices exstant Parisii in Biblioth. Reg. Parisina n. 6888. & areola seu tructatus de virtutibus & operationibus medicinarum simplicium & compositarum n. 7063.

Ejus de *usu idoneorum auxiliariorum* libellus editus est Moguntiae anno 1534. 8°. GESNER.

Codex membranaceus I. *de conservatione sanitatis & tardatione senectutis*: & alius *de medicinis compositis* in *Bibliotheca Uffenbachiana* 119. p. 96.

Glossarum in NICOLAUM codex Bibl. Reg. I. 6888. Areola s. tractatus de virtutibus & operationibus medicinarum simplicium, & compositarum ib. n. 7063. & 6976., qui liber non videtur a Glossis differre. Exstant etiam in B. D. PETRI Cantabrigiensi.

§. CLXXIV. Petrus Hispanus.

Petri HISPANI Archiatri Pontificii, inde summi Pontificis, *Thesaurus pauperum*, seu *de medendis corporis humani morbis per Euporista*, Antverpiæ 1497. fol. MAITT. & Coloniæ 1503. fol. prodiit, & Lugduni anno 1525. 4°. B. BERN. & Parisis 1577. 16°. Francfurti anno 1576. 8°. 1578. 12°. RAST. HOTTON d'ETR. & Anglice *the poor mans treasure* London anno 1556. 8°. BODL. & *treasure of health containing many profitable medicines* London anno 1585. 8°. &c. Italice Venez. 1494. 4°. SEG. in lit. 1500. 4°. MAITT. Nunquam mihi occurrit. A Rosa Anglica parum differre C. GESNER (e).

Codices M.S. thesauri pauperum exstant-Parisiis in Bibliotheca Regia n. 7053. 7054. alius in Bibl. CAJI & GON. Cantabrigiæ, & in Bibl. Acad. & alius in *Bibliotheca Uffenbachiana* fuit, & in Vaticanæ donis CHRISTINÆIS. Eundem etiam THESAURUM puto esse, qui est in BODLEYANA, etsi non facile separatur a Thesauro ARNALDI. Primus Cicutæ decoctum ad epilepsiam laudasse dicitur.

Ejus Commentarii in ISAACUM *de dietis universalibus & particularibus* prodierunt Lugduni anno 1515. fol. MERKL. Codex exstat in Bibl. Corp. Christ. Oxon.

§. CLXXV. Petrus de Crescentia.

Petrus de CRESCENTIA, Senator Bononiensis, natus anno 1230. ipse agrum coluit, & lectionem antiquorum cum experientia coniunxit.

Ejus *opus ruralium commodorum* continet libri XII. Rarissimam editionem Lovaniæ absque anno excusam possideo, & MAITTAIRIUS citat, atque forte non differt Lovaniensis anni 1474. fol. TREW. Sæpiuscule etiam alias prodiit Augustæ, ut videtur. anno 1471. fol. TREW. Argentorati anno 1486. fol. MAITT. FALC. Vicentiæ anno 1490. fol. BUMALD, Venetiis anno 1536. BUMALD. Basileæ anno 1538. 4°. * & 1548. fol. cum iconibus. *

Italice

(e) In proemio.

Italice hoc opus sœpissime recusum est, ut Florentiæ anno 1478. fol. SFG. Venetiis anno 1503. 4°. 1511. 4°. cum icon. anno 1519. 4°. 1535. 8°. FALC. anno 1536. 8°. VOIGT. anno 1538. 8°. SEGUIER. anno 1542. 8°. anno 1553. 8°. & denuo versum a Francisco SANSOVINO anno 1561. 4°. cum iconibus, & anno 1564. 8°. VOIGT. Emendatum ex codicibus M.S. per NERIGNO s. Baptianum de Rossi anno 1605. 4°. SEGUIER. & ut lego Patav. 1745. 8°. cum ALAMANNO. VOIGT. Neapoli anno 1724. 8°. MEAD. Gallice *Profits champêtres & ruraux* Paris. anno 1486. fol. OSMOND. anno 1517. 4°. ZOCHA. anno 1521. fol. FALC. anno 1534. fol. SEGUIER. 1537. fol. RAST. Germanice anno 1499. fol. min. TREW. cat. anno 1494. fol. TREW. cum figuris, tum anno 1512. fol. cum titulo von *Pflanzung der Aeker, Bäume und aller Kräuter* UFFENB. Argentorati anno 1518. fol. anno 1581. fol. cum titulo von *dem Nuz der Dinge, die in Aekern gebaut werden*. anno 1600. fol. 1602. fol. cum titulo *new Feld- und Ackerbau*. Francofurti anno 1583. fol. Anglice London 1616. fol.

Multi codices M.S. ejusdem operis existant, velut in Bibliotheca Regia Parisina n. 6830. H. n. 6830. I. & superiores n. 6830. L. n. 6830. M. n. 6830. N. tum in Basilica S. PETRI MONTFAUC., & apud FR. minores CÉSENÆ; in AMBROSIANA Mediolani, apud S. VICTOREM Parisiis, in Bibl. Medicea, in Lipsiensi, in Londinensi Regia CASLEY.

Hujus operis auctor non debet confundi, cum aliis hujus ævi miseris scriptoribus, quem certe multas ob causas utiliter legerim. Nam primum CATONIS (f), VARRONIS, COLUMELLÆ, & PALLADI potissimum scripta legit, & saepè integra loca decerpit, ex quibus nostræ editiones emendari possunt. Legit etiam CONSTANTINUM (g), & Arabes, hos ad partem medicam, & frequenter amicorum experimenta secum communicata recensuit.

Deinde agrum & ipse colit, & yarios vitis agrive colendi modos in diversis Italiæ provinciis receptos comparavit, minime cum exscriptoribus Monachis comparandus.

Pertinet ad rem nostram L. II. de arborum insitione & cultu. Lupinos eo scopo seri jubet, ut aratro subacti sint pro lætamine. Aquam ad irrigandum stagnantem & fimo temperatam laudat.

L. III. De agro, semente, messe, frumenti & leguminum generibus. Habet rapa pro lætamine concisa.

L. IV. Fusæ de vitibus. Hic uvarum varia nomina fusissime explicat, & quæ prætent, eas laudat.

L. V. Arbores fructiferæ, & steriles. Inter istas nomina aliqua Italica parum nota sunt, ut Anoverus arbor alpina, Grillus.

L. VI.

(f) L. II. c. 13. 22.

(g) L. IV. c. 11.

L. VI. Est de herbis, & fere ad virtutes medicas pertinet.

L. VII. De pratis & irrigatione.

L. VIII. De viridariis.

L. XII. De operibus menstruis.

L. XI. Compendium est totius operis.

Citat Joh. BURGUNDIUM de Vindemia (h), GERARDUM (i), quent non alibi reperi, Mulieres Salernitanas, PLATEARIUM, ALBERTUM, NICOLAUM.

§. CLXXVI. *Guilielmus Var. Arnaldus.*

Guilielmi de VARIGNANA secreta sublimia ad varios curundos morbos Lugduni prodierunt anno 1526. 8°. scripta anno 1319. Remedia simplicia ad morbos a capite ad calcem recenset, & ad venena.

Arnaldus de VILLANOVA Galliæ Narbonensis medicus magnæ famæ & Chemicus, & Theologus, hæreticus equidem, Monspelii artem didicit; mortuus anno 1313. si vitæ fides.

In Collectione operum Lugduni 1532. fol. * & Basileæ 1585. fol. excusa
huc faciunt

Speculum medicinae, in quo & cibi, & remedia recensentur, & medicatæ plantæ secundum classes virium.

Regimen Sanitatis, diætetica nempe consilia pro varia ætate, & ciborum genera, etiam remediorum classes.

Aliud Regimen ad R. Aragoniæ, in quo denuo de cibis judicat.

Tertium R. sanitatis s. commentarii in scholam Salernitanam.

Breviarium practice, princeps opus, in quo multæ etiam plantarum vires medicæ laudantur, ut virgæ aureæ adversus calculum. Hic cymbalariæ primum dictam reperias, & Camphoratam, & mentham balsamitam, & plures plantas Galliæ Narboneisis, si sollicite legeris.

De venenis & antidotis. Plantas hic venenatas recenset parum notas, ut Cassis arborem amarissimam.

De gradationibus medicamentorum s. formulis concinnandis. Plantarum etiam hic medicatarum catalogi.

De simplicibus secundum classes virium primas, secundas, tertias. Ejus in Bibl. Cant. Cagli codex est.

(h) L. IV. c. 31. 32. 34.

(i) De Cataputia L. VI.

De vinis, nempe medicatis ; Germanice Eigenschaft allerley Wein fol. absque loco.

De conferentibus & nocentibus Plantis.

AVENZOAR opus *de conservatione corporis* latine vertit in B. Coll. f. BENED. Cantabr.

Tabula Siruporum & electariorum exstat in codice B. R. P. n. 6988. A.

Libros etiam Languedocica lingua edidit.

Seorsim prodierunt l. *de virtutibus herbarum aliorumque medicamentorum simplicium* Venetiis 1520. 4°. B. TIG. quorum censum secundum gradus & qualitates init.

Consilium de salubri olerum, fructuum usu Parisiis excusum anno 1572. 8°. MAITT. 1573. 8°. 1586. 8°. SEGUIER. & Coloniæ anno 1577. 8°. cum MIZALDO, qui brevis est & simplex libellus.

Breviarium practicæ Mediolan. 1483. fol. MAITT. Lyon 1527. 8°.

Regimen sanitatis 1482. 4°. MEAD. Germanice Witteberg. 1541. 8°.

Le tresor des pauvres Lyon 1527. 4°. quem vereor ne passim cum opere P. HISPANI confuderint.

De arte cognoscendi venena Mediolan. 1475. 4°. RIV.

Commentarii in scholam salernitanam Parisiis 1484. 4°. MAITT. Lovan. 1482. 4°. Pisis 1484. 4°. & cum aliis editionibus.

Opera omnia etiam Lugduni prodierunt 1520. fol. & Basil. 1585. fol.

Codices M.S. varii exstant, ut libelli de vinis in *Bibliotheca Regia Parifina* n. 7058. 6948. & in Bibl. WOLFIANA.

Areolæ seu tractatus de simplicibus n. 6910. 7063. A.

De regimine sanitatis, hic antiquus Codex n. 6972. A. 6978. Bibl. AMB. & CAJI & GON. Cantabrigia.

De medicamentis conficiendis in eadē Bibl. WOLFIANA.

L. de *venenis* Bibl. Reg. Parif. I. n. 6971.

Memoriale medicaminum ib. n. 7058.

De dosibus Theriacalibus ib.

L. de *conferentibus & nocentibus* B. R. P. n. 6992.

De aquis aëre, vinis, pane, leguminibus. ib. n. 6972.

Vitam nuper scripsit Gallice PETRUS JOSEPH. de HAIZE anno 1719. 12°.

§. CLXXVII. *J. de Gaddesden. J. ab Ardern.*

Johannes de GADDESDEN ineunte Seculo XIV. vixit post GORDONIUM. Eius Rosa Anglica, quam *Guil. de CAULIACO* fatuam vocat, prodit Papice 1492. fol. MEAD. Venetiis anno 1506. fol. * Neapoli 1508. fol. SCHULZ. Venet. 1595. 4°. 2. Vol. SCHULZ. &c. Agyrticum homini ingenium fuit, & ad nummos augendos incitatum. Ad venena sæpe citatur a SANTO ARDOINO, et si breviter de iis agit libri II. c. 23.

JOHANNES ARDERNUS ab Ardern de Newark volumen reliquit miscellaneorum de re herbaria, physica & chirurgica, quod exstat inter codices SLOANEOS TANNER Bibl. Brit. p. 48. Vixit ab anno 1349. ad 1370.

§. CLXXVIII. *Vitalis.*

VITALIS de FURNO Cardinalis & Archiatri, pro conservanda sanitate, — ad totius humani corporis morbos salubrium remediorum liber Moguntiae anno 1531. fol. *. Lexicon est medicum, quo etiam medicamenta simplicia traduntur. Collatitium opus ex CONSTANTINO sæpiissime, etiam ex PLATEARIO (k) exscriptum. Vixit ineunte seculo XIV. & si BELÆ tempora nostra vocat (l), potest tamen in primo juventute BELÆ coævus fuisse. Mirifica aliqua & pene nugacia admista habet (m), ut candelam e nixe factam (n). Editio Veneta emendatior est ipso primo codice, passim tamen neglecta.

§. CLXXIX. *Mondinus.*

Ad initia hujus seculi pertinet MONDINUS de LENTIIS, qui in MESVES canones universales de purgantibus commentatus est Florentiae vixit anno fere 1305.

Exstat etiam codex M.S. eodem anno absolutus, in quo de arboribus etiam communibus & aromaticis agitur, in B. R. P. 6838. A.

ALDOBANDINUS, REDO dictus, in dithyrambis, laudes cerevisiae fecaline circa annum 1300. scripsit.

§. CLXXX. *Dinus. Jacobus de Dowdis.*

Dinus de GARBO, Florentinus, sub initia seculi XIV. vixit, & dedit expositiones super canones generales de virtutibus simplicium medicamentorum AVICENNAE, Venetiis editos 1499. fol. & anno 1514. fol. Plantas etiam veterum constituere tentavit.

F f 3

Codex

(k) C. 8. 203. &c.

(l) De Saphiro.

(m) C. 130.

(n) C. 306. de thure.

Codex M.S. exstat in Bibliotheca Regia Parisiæ n. 6860. & in 2. L. Canonis n. 6935.

Jacobus de DONDIS vergente hoc seculo scripsit, quem *aggregatorem Patavinum* dixerunt. Ejus exstat *Prontuarium medicinae Venetiis anno 1481. excusum, & 1576. fol. SEGUIER.* *GESNERUS* vocat *librum adgregationis*, certo eundem. Citat etiam librum 1. de primis & universalibus virtutibus medicamentorum simplicium. 2. de secundis, 3. de tertiiis, 8. de Chirurgia.. Codex exstat in Bibl. Reg. Paris. n. 6973.

Ejus *simplicium ad morbos chirurgicos pertinentium enumeratio* exstat in *GESNERI collectione chirurgica.*

Liber de medicamentis simplicibus in folio absque anno editus *TREWIO dictus*, est *herbolario volgare nel quale si dimostra a conoscere le Erbe e le sue virtù Venetiis anno 1536. 8°. & 1540. 8°. excusus, nunquam a me visus,* scriptus anno 1385. *Magnum se simplicium inventorem* vocat.

§. CLXXXI. *Guilielmus de Chauliac.*

Guilielmus de CAULIACO ejusdem ævi, aut paulo superioris, scriptor in *Chirurgia sua magna* dedit catalogum medicamentorum simplicium, quorum aliquis in medicina usus est. Notulas addidit *Laurentius JOUBERT* & interpretationem nomimum barbarorum *Isaacus JOUBERT*, *Laurentii filius*; ea editio *Lugduni prodiit anno 1586. 4°. ** cum gallicis nominibus. In *antidotarium additiones* addidit *ANT. ROMEKY* Lion 1520. B. Exqt.

Auctores plusculos citat, inter quos ad nostrum scopum pertinent *PLATEARIUS*, *JACOBUS*, *J. de S. AMANDO*, *NICOLAUS PRÆPOSITUS*, quem vides non posse medio seculo XIV. recentiorem esse..

M.S. *De gradibus simplicium* est in Bibliotheca Regia Parisiæ n. 6957.

§. CLXXXII. *Thomæ de Garbo Sc.*

Thomæ de GAREO, *DINI filii* exstat liber *de reductione medicamentorum ad actum, & de gradibus eorumdem Patavii excusus anno 1556. 8°. 1579. 4°. MERKL.* Redit excusus in collectione de dosibus Veneta.

MANFREDI de MONTE IMPERIALI, exstat codex M.S. *de herbis & plantis, que in medicina adhibentur* cum figg: & *EJUSDEM appendix ad S. JANUENSIS synonyma* in Bibliotheca Regia Parisiæ n. 6823.

§. CLXXXIII. *Hieronymus Manfredi..*

Hieronymi MANFREDI il perche le ragioni di molte cose necessarie alla conservazione della sanità è virtù delle herbe Bononiæ 1474. 4°. OSBORNE. Venetiis.

tiis anno 1540. 8°. 1567. 12°. 1600. 8°. FALCON. Causas rerum demonstrat ex GALENO & Arabibus. Ternariis vernaculis facultates alimentorum, deinde arborum & fructuum exprimit. Inter quæstiones, multæ ad plantæ pertinent.

J. de TOLETO liber M.S. de *conservanda sanitate*, exstat & ipse in *Biblioteca Regia Parisina* n. 6978. & in *Londinensi* p. 201. inque Cantabrigiensi CAJI & GON.

Ei herbarium & specierum liber ib. CASLEY p. 231. Ej. medicina ib.

Tum Francisci de PODEMONTIO supplementum in librum MESVE, qui *Grabadin s. Antidotarius* n. 6947. 6946. & in Bibl. Reg. SUECIÆ, & PETAVII; cum variis editionibus MESVES excusis Venet. 1484. fol. 1490. fol. MAITT. GUNZ. 1495. fol. 1497. fol. 1508. fol. 1561. fol. 1581. fol. 1589. fol. 1602. fol. &c.

§. CLXXXIV. Bartholomeus.

Bartholomai ANGLICI (de GLANVILLE ex comitibus de SUFFOLK,) *de proprietatibus rerum* Colon. 1481. fol. MAITT. 1482. fol. MAITT. Argentinæ anno 1480. fol. MAITT. 1483. fol. OSB. 1485. fol. TREW. forte & 1488. 4°. TREW. anno 1491. fol. anno 1505. fol. LEHM. Noribergæ iterum anno 1483. fol. 1485. fol. 1493. fol. 1498. fol. TREW. MAITT. 1519. fol. TREW. Londini anno 1535. fol. MAITT, SEGUIER, & cura Bertholdi PONTANI a BRAITENERG Francofurti anno 1603. fol. 1619. 8°. FALC. addito libro 19. Belgice anno 1479. fol. cum titulo BARTH. ENGELSMAN van de Eigenschaften der Dingen. & 1485. fol. quæ splendida est editio ejusd. tituli (o). Italice Venet. 1516. 4°. Gallice *Le Proprietaire des choses*, translate en François l'an 1472. (male pro 1372.) par le commandement de Charles le Quint, & par son Chapelain frère Jehan Corbichon, de l'ordre de St. Augustin, imprimé à Lyon l'an 1482. fol. & 1491. fol. B. B. 1500. ADANSON. Paris 1556. fol. cum titulo *le grand proprietaire de toutes choses d'ETREES* ut videtur, Anglice Lond. 1471. 1535.

Codices passim exstant, ut in Bibl. Reg. Londin. B. S. VICTORIS. Parif. MONTE. in Cathedrali Metensi, inter l. RANCHINI, in S. GERMANENSI, in AMBROSIANA, in CHRISTINEA VATICANA, in PETAVIANA, in Bibl. Reg. Parif. n. 347. R. B. C. D. & E. 523. A. n. 276. 350. A. Demum in CANTABRIGIENSIS Academica Eclog. & in MERTONENSI Oxonii, & in MAGDALENÆA ib.

Hoc opus fere ex ISIDORI etymologicis desumptum est, ejusque hic pertinet Liber 17. de arboribus, & plantis. Citantur tamen & Arabes, & PLATEARIUS. Mera est compilatio, ipso fatente sub finem auctore; absque judicio facta monente GESNERO (p). Vixit vergente jam seculo XIV. TANNER.

Quare

(o) UFFENBACH. Itin. III. p. 505.

(p) Pref. ad TRAGUM.

Quare si vere codex 523. Bibl. Reg. Paris. scriptus est anno 1376. non poterit hoc opus esse BARTHOLOMÆI. Et in Bibl. RANCHINI adscriptum erat, esse ALBERTI M.

Commentatus fuisse videtur BATEMAN upon BARTHOLOME Lond. anno 1582. fol. AMES.

Videtur idem esse liber, qui Vincentii de BURGOS *Historia natural do se tratan las propriedades de todas las cosas* Toledo anno 1529. fol. SEGUIER. Nam 17. lib. de plantis ait agere.

Alius videtur codex seculi XIII. libris scriptus XIX. quorum 10. est de arboribus, 11. de arboribus aromaticis, 12. de herbis B. Reg. Lond. p. 209.

§. CLXXXV. Codices Mis. seculi XIV.

Anonymi Carmen de variis plantarum generibus seculo XV. descriptum exstat in Biblioth. Parisina n. 6930.

Et ANTOLI, cuius trattato delle pietre preiose, e de li arbori, secolo XV. scriptus ibidem servatur n. 8750.

Simplicium medicamentorum descriptio metrica Bibl. Reg. Lond.

GALTHERI de Tconomia s. husbandry codex exstat, EDUARDI III. tempore scriptus TANNER.

HENRICI DANIEL Dominicani Aaron de re herbaria: de arboribus fruticibus &c. ex alphabeti ordine TANNER p. 218. 219. auctoris confidentis, qui circa 1379. floruit..

Ignoro ætatem JOHANNIS de S. PAULO, qui aphorismos de virtutibus simplicium M.S. reliquit in B. Baillol. Oxonii adseratos TANNER l. c. p. 582. & Eclog.

Tum ætatem GALFREDI s. GALFERDI, cuius tractatus ostendens omnem modum inferendi arbores aromaticas, fructus conservandi, vites, vina, cognoscendi Cantabrigine exstat JAMES Bibl. Oxon. Cantabrig. II. p. 88.

IDEM Galfredus videtur Vinosalvensis, TANNERO dictus, p. 736.

NICOLAUS BOLLAR de arborum tractatione, generatione, insertione, emendatione, &c mutandis arborum virtutibus latine & anglice scripti libri III. TANNER. p. 110.

VIRIVASIUS de herbarum virtutibus Cantabrigie exstat JAMES l. c. II. p. 104..

LUDOVICI de CAERLEON de vegetabilibus L. II. in B. R. Lond.

Anonymi simplicium medicamentorum descriptio metrica in B. R. Londonensi, est MACER..

Auctioren:

An etiam de medicinarum simplicium virtutibus IB. & de herbarum stellarum lapidum & figurarum virtutibus secundum Hermetem ib.

Anonymi de præparatione ciborum & potionum, seculi XIV. in Bibl. Reg. Parif. n. 7091.

Antidotarium n. 7121.

FRANCISI SENENSIS lib. de venenis anno 1375. scriptus n. 6979.

Anonymi de gradibus Bibl. Reg. Parif. n. 6891..

Ætatem ignoro GUALTHERI Salernitani *de dosibus*, cuius codices exstant in B. Cantabrig. Dom. S. Petr. & in Bibl. Reg. Parif. n. 6964.

Exstat etiam in CAJI & GON. Bibliotheca ignoti ævi *alphabetum, herbarium & Cinomia (Synonymia) herbarum.*

Aliqui in Bibl. Reg. Parif. codices huc pertinent, quorum tempora ignorantur.

Anonymus de herbarum virtutibus n. 6988. A. & alias 6844.

Anonymi Antidotarium n. 7061. duplex.

Libri de coquina n. 7131. latinus & gallicus.

Anonymus de simplici medicina. IBID.

De coloribus varii, inter quos experimenta 118. & P. de S. AUDOMARO de coloribus, & J. ARCIERIUS, omnes n. 6711. & SALERNITANUS de coloribus Eclog. Oxon. Cant.

§. CLXXXVI. Christ. de Honestis.

Veram ætatem *Christophori Georgii de Honestis* ignoro, qui in MESVE libros de solutivis aliisque remediis compositis commentatus est. Ante Santem ARDOYNUM vixit, a quo citatur. Citavit passim NICOLAUM, SIMONEM, PLATEARIUM & PETRUM de ARGELATA, ut seculi sit decimi quinti ineuntis; inter antiquos etiam ALEXANDRUM & PAULUM. Artis pharmaceuticæ peritus fuit; adnotavit ubique, quæ medicamenta composita in usu sint, quæ obsoleverint; simplicium etiam medicamentorum, quæ antidotos ingrediuntur facultates exposuit. Mediolanensium citat consuetudines. Prodiit Bonon. 1488. fol. MAITTE Venetiis anno 1490. fol. GUNZ. anno 1495. fol. 1497. fol. TREW. cum MESVE, tum anno 1502. 1508. fol. GUNZ. 1527. fol. 1535. fol. 1561. fol. 1602. fol. * Lugduni-1519. fol.

Problemata ejus & de venenis loca Santes ANDOYNUS citat.

Codex M.S. exstat in Bibliotheca Regia Parisina n. 6910.

G g

Ejus

Ejus etiam *de inundationibus, aqua hordei & ptisana libellus* passim cum priori opere exstat, ut Venet. 1558. fol. &c.

Petri BERCHOIRE *Repertorii moralis* L. XIV. Argentorat. 1473. MAITT. Daventria anno 1477. fol. excusi sunt, tum Noriberg. 1489. Parisiis anno 1521. fol. Venetiis anno 1589. fol. SEGUIER. Gallice vertente RISVARD le BLANC 1584. 8°. Scriptum est anno 1342. Vixit Avenione.

Codex exstat in B. PEMBROKIANA Cantabrigie.

Libro XII. & XIV. de plantis agit.

§. CLXXXVII. *Valescus.*

Sub prima initia seculi XV. vixit VALESCUS (BALESCON) de THARANTA, Doctor Monspeliensis, cuius practicæ medicinæ opus, quod *Philonium* inscribitur, prodiit Lugduni anno 1490. 4°. MAITT. GESNER. Venetiis ASTRUC. Venetiis anno 1502. fol. SCHULZ. 1511. fol. Lugd. 1521. fol. ASTRUC.

Ejus operis compendium habeo, non quidem tenue, Lugduni editum anno 1535. 8°. maj. * etsi ob gothicum characterem antiquius videri, tum 1560. 8°. & Basil. 1500. 4°. GUNZ. Ipse auctor diem expressit, quo operis initium fecerit, anno nempe 1418. post 36. annorum praxin. Id opus ob excellentiam numeri in septem partes dividit. Morbi sunt a capite ad calcem recensi: hactenus vero hoc pertinet, quod medicamenta varia, saepe ex simplicibus parata, passim describantur, tum venena. De practicis alibi agetur. In puriore aliquanto dictionem versum hoc compendium exstat, etiam auctius, J. Hartmanni BEYERI cura, Francofurti anno 1599. 4°. & 1680. 4°. * excusum, adjectis adnotationibus.

Adeo rude erat seculum, ut inter reges sui temporis JOHANNEM Angliae Regem enumeret, qui nunc maxime Rothomagum obsideat. Is fuit JOHANNES HENRICI V. Regis frater.

§. CLXXXVIII. *Nicolus, Ardoynus, Gazius &c.*

Nicolaus NICOLUS hujus ævi est. Ejus sermo octavus est de medicamentis simplicibus & compositis. Venetiis prodiit anno 1491. fol. & alias. Sermo IV. continet l. de venenis. Exstat in B. R. P. n. 6985.

Antonius GUAINERIUS Turinensis, in *Antidotario* etiam medicamenta simplicia, secundum facultates enumerat, Papiæ excuso anno 1518. 4°. MERKL. EJUSDEM de venenis l. prodiit Papiæ 1518. 4°. Lugdun. 1525. MERKL. Codex M. S. utriusque operis est in Bibl. Reg. Par. n. 6981.

Santis (SANCTII) ARDOYNI Pisauensis libri de venenis septem prodierunt Venetiis anno 1492. fol. TREW. & Basileæ anno 1562. fol. * *Theodoro ZWIN-*

ZWINGER O curante, ad exemplum a GESNERO acceptum. Vixit circa annum 1430. Scripsit anno 1426. Farrago est ex variis scriptoribus collecta, in qua vix distinguis, quæ auctori propria sint. Tribuit tamen sibi viri curationem, qui arsenicum sumferat, & diu languerat. Citat inter alios Christophorum de HONESTIS.

PETRI de TUSSIGNANA *de formulis* Venet. 1518. & 1553. fol. ORLAND. Lugd. 1587.

Jacobi de FOROLIVIO *expositio in primum AVICENNAE Canonem* continet librum de regimine ejus, quod editur & bilitur, cion expositione J. de PARTIBUS Papiæ anno 1512. fol. MERKL. Venet. 1547. fol. tum tractatum de gradibus medicamentorum GESNER.

Antonii GAZII *Corona floridæ medicinæ de conservatione sanitatis excusa* Venetiis anno 1491. fol. SEG. in Epist. Lugduni anno 1514. fol. GESNER. anno 1516. BODL.

Et Tractatus de vino & Cerevisia, atque aerarium sanitatis Basileæ anno 1541. fol. SEGUIER. Patav. 1549. 8°. Augustæ anno 1546. 8°. Bibl. Botan. & Argentorati 1546. 8°. Bibl. Botan. Patavii anno 1549. 8°. B. THOMAS.

EJUSDEM quibus, & qualibus medicamentis purgationes fieri soleant Basileæ anno 1540. BODL. 1541. fol. GUNZ. cum ALBUCASI. Mihi non visus, ex GESNERO, est collectio ex veteribus de ciborum & potulentorum facultatibus.

§. CLXXXIX. Hugo Benzius. Platina &c.

Hugonis BENZII *Regole della sanità e della natura dei cibi, con annotazioni da Lud. BERTALDO* Torino anno 1620. 8°. FALCONET. cum PISANELLO.

Jacobi de PARTIBUS CAROLI VII. Archiatri *Inventarium omnium medicaminum, confectionum, pulverum, pilularum, emplastrorum, unguentorum, oleorum* MERKL.

EJUS *summula* a S. CAMPEGIO edita Lugduni 1531. 8°. 1587. CALV. quæ etiam cum plerisque editionibus MESVES prodiit.

In AVICENNAM comm. exstat M.S. in Bibl. D. PETRI Cantab. & prodidit Lugdun. 1498. fol.

Bartholomei MONTAGNANA *de dosi medicinarum* Venetiis anno 1565. fol. & in collectione opusculorum de dosibus anno 1556. 8°. MERKL. ubi vide. *Antidotarium in quibus Unguenta, emplastra cerata,* Venet. 1565. fol. TREW. Francfurt 1605. fol.

Bartholomæus (q) de SACCHI vulgo PLATINA, qui sœpe BAPTISTA dicitur, ex Cremonensi ditione, pagoque Piadonna, quem pagum *Platinam* in suo nomine

(q) *Gior. de Letter. d'Ital.* T. XIII, p. 416.

nomine reddit; vergente hoc seculo diem obiit anno 1481. Huc faciunt ejus Auctoris libri X. *De obsoniis* & *De honesta voluptate* & *valetudine*, etiam *de ratione victus*, & modo vivendi. Rem potissimum coquinariam docet, pertinet tamen etiam ad alimenta ex vegetabilium genere. Prodiit Vienaæ 1470. 4°. MAITT. qui tamen suspicatur verum annum esse 1480. eumque annum habet B. DRESD. Porro in Cividade del Friuli anno 1480. 4°. (r) Venetiis 1498. 4°. MAITT. Bonon. 1495. MAITT. anno 1516. 4°. MAITT. 1517. 4°. &c. Argentorati 1517. 4°. HEIST. Paris 1541. 8°. cum APICIO Basil. 1591. 4°. BODL. Coloniæ anno 1529. 4°.

Gallice Lyon anno 1505. 8°. BODL. 1548. Paris 1571. 16°. anno 1560. 16°. VERDIER. *Germanice von allen Speisen und Gerichten*. Adjecto modo, wie man alle Weine und Eßig ziehen, halten, wiederbringen, und mit allerley Kräutern zur Gesundheit bereiten soll. Strasburg apud Egenolf 1530. 4°. HIRSCH. Augspurg 1542. fol.

Gerardi de SOLO Introductorium juvenum Venetiis anno 1505. fol. 1526. fol. editum continet librum de generibus medicamentorum. Cum ARN. VILANOVANI thesauro pauperum Gallice Lyon 1527. fol.

Dyalogus Creaturarum moralizatus Gouda 1488. fol.

§. CXC. Puch der Natur.

Das Puch der Natur August. Vind. absque anno prodiit *. Cl. SEGUIER, cuius dono inter meos libros est, inter annum 1475. & 1478. editum putat, accuratius Augustæ anno 1478. TREW. Ex latino versus est, per CONRADUM von MEGENBERG. cuius aliam editionem habet MAITTAIRE Arg. Vindel. 1499. eum eodem titulo, auctæ versionis. IDEM Cl. SEGUIER putat, antiquissimum esse operum, quæ figuræ continent plantarum. Omnia certe antiquitatem referunt, nulii sunt paginarum custodes, literæ rudes, coalitæ, stili antiquissimi. Describit totam naturam, animalia etiam, arbores, plantas 176. cum nominibus miris & corruptis, & nonnullis malis icunculis. PLATEARIUM saepe citat, tum PLINIUM & YSIDORUM.

Idem videtur opus esse CONRADI MENGBERGER. quod C. GESNERUS germanice ait prodidisse, & de herbis & cæteris rebus naturalibus agere. Prodiit enim CONRADI MENGBERGER *Naturbuch von Nuz, Eigenschaft, Wunder, Wirkung und Gebrauch aller Geschöpfe, Element und Creaturen*, Frankfurt apud Egenoff 1536. fol. cum iconibus B. THOMAS. & 1540. fol. TREW.

* Denique reperio apud LAMBECIUM L. VI. p. 844. ALBERTI MAGNI I. de rebus naturalibus a M. CONRADO Germanice versum, esse id ipsum Buch der natürlichen Dingen.

THADDÆI FLORENTINI *de regimine sanitatis secundum quatuor anni partes.* Bonon. 1477. 4°.

PHI-

(r) Giorn. de letter. b. c.

PHILIPPUS de LIGNAMINE *de conservatione sanitatis Bonon.* 1475. 4°.
MONGIT.

The mirour of the world Lond. 1480.

§. CXCI. *Ortolf. Saladinus.*

Ortolf HEYDENBERGER'S von Bayerland Arztbuch Noribergæ anno 1477.
fol. prodiit Bibl. Uffenb. & 1488. 4°. TREW. cum compilatione de plantis
ex PLATEARIO & aliis.

Regimen sanitatis MAGNINI Paris anno 1483. 4°. FALC. 1453. 4°.. MAITT.
& absque loco 1482. 4°. MEAD. Lovan 1486. 4°. Anon. Bibl. Lips. anni 1757.
Video etiam ARNALDO inscribi.

Marci GATINARIA fragmentum unicæ pagellæ de Taraxaco, Iva & Esula
exstat in T. II. BRUNFELSH. Ivam ad ischiadica mala se efficacem reperisse
testatur.

Angelus de GYRA, ignotus auctor, GESNERO dicitur *de gradibus medicamentorum* scripsisse.

SALADINUS *Asculanus* alieno loco a scriptoribus dispositus, floruit anno
1448 (s), Principis Tarenti medicus. EJUS compendium aromatariorum mi-
nime malum est, si solam ad artem respexeris. Citat NICOLAUM utrum-
que, & distinguit, tum Arnaldum de VILLANOVA. Diversas Encheireses
Neapolitanorum, & Patavinorum, medicorum comparat. Dum conservationem
medicamentorum simplicium docet, ea describit, eorumque certum init, tum
compositorum, quæ oporteat in medicina reperiri. Fere cum MESVE editus
est Venet. 1490. fol. 1495. fol. 1497. fol. 1502. fol. 1508. fol. 1527. fol. 1538.
fol. 1561. fol. 1602. fol. * &c. Indicat etiam solum Bononiæ 1488. excusum
MAITT & Turini 1492. fol.

Cum MUTONI commentariis Venet. 1561. fol. etiam 1551. 1553. fol. &
1555. fol. & 1561.

Prodiit etiam Venetiis 1501. fol. emendante ALBERTINO Vercellensi SEG.

Tum Aug. Vindeli or. 1486. fol. Lugdun. 1503. fol. 1536. 4°. & Italice
vertente PETRO LAURÆ Venetiis 1559. 4°. SEG. litt.

Hispanice versus ab ALFONSO RODRIGUEZ de TUDELA Pinciæ 1515. 4°.

§. CXCII. Quiricus.

QUIRICI de AUGUSTIS de Torthona Lumen apothecariorum, eum aliis ejusdem argumenti operibus prodiit Venetiis anno 1549. fol. De ætate auctoris nihil invenio, citat autem SYLVATICUM, PETRUM de AONO, GENTILEM de FULGINO, J. de S. AMANDO, CHRISTOPHORUM de HONESTIS, MONTAGNANAM, GUILIELMUM de VARIGNANA. Vir minime sui diffidens, peritusque pharmaceutices, pharmacopolarum sui ævi ignorantiam passim carpit, & mores suorum civium, qui Theriacam cum vino aut spiritu vini temperatam sumant; sua etiam inventa passim citat, sua remedia, suum sirupum aceto-sitatis Citri. Antidotarium cæterum est, in quo auctor de simplicium, ex quibus antidoti componuntur, facultatibus judicat.

§. CXCIII. Petrus Suardus.

Pauli SUARDI thesaurus aromatariorum medicis & aromatariis aequa utilis ad Mediolanenses Medicos Lugduni prodiit anno 1528. fol. GESNER. Venetiis anno 1512. fol. HIRSCH. 1517. fol. 1556. fol. 1602. fol. Mediolani 1512. fol. per ZANOTUM de CASTILIONE. TREW. & cum MANLIO & QUIRICO Venet. 1549. fol. SCHULZ. 1551. fol. 1556. fol. 1561. fol. Lugduni 1528. Cum QUIRICI fere opere conjungitur, quod passim hic exscribitur. Scopus auctoris idem est, citationes eadem, & saepe LEONARDUM de PREDA PALEA, & GUILIELMUM de SALICETO, J. ARCUANUM, & SAVANAROLAM, & BLASIUM de BESANA nominat. Ipsam inscriptionem ad J. Franciscum fratrem imitatur. Valde laudat ceratum adversus abortum, ab uxore PHILIPPI DUCIS Sabaudiæ utiliter adhibitum: Hispaniam viderat.

§. CXCIV. Manlius de Bosco.

J. Jacobus Manlius de Bosco, Alexandrinus (puto Insuber). Ejus *Luminare majus* prodiit Venetiis anno 1496. fol. TREW. 1499. fol. MAITT. 1501. fol. TREW. anno 1517. fol. SEGUIER. Lugduni anno 1536. 4°.: & cum Nicolai MUTONI appendicibus in QUIRICO & SUARDO apud JUNTAS Venetiis anno 1549. fol. TREW. anno 1551. fol. cum duobus prioribus antidotariis SEGUIER, anno 1556. fol. anno 1561. fol. TREW. anno 1563. fol. mutato titulo, anno 1566. fol. BODL. Italice a PETRO LAURO versum Venez. 1559. 4°. Insuber Mediolanenses passim citat & Pavienses, raro S. JANUENSEM, MACRUM, ACTUARIUM & QUIRICI opus, quod tenebras potius, quam lucem inquit adferre, quod idem saepissime carpit; tum Christophorum de HONESTIS, Antonium GUAINIER, J. Franciscum & Petrum de TUS-SIGNANA; J. de CONCOREGIO, ANGLICUM, SALADINUM. Multum utitur ISIDORO. Antidotarium est, multo prioribus amplius; simplicia etiam medicamenta describit, quæ quamque formulam ingrediuntur.

Vide

Vide nova botanices incrementa. Caryophyllos, qui dicuntur tunicae, depictos tantum vidit apud MANFREDUM de M. IMPERIALI. MUTONUS formulas veterum Græcorum suæ editioni adjecit.

J. Jacobi de MANLIIS *difficilium herbarum explanatio* exstat in T. II. operis BRUNFELSIANI. Excerptum est ex ejus, quod diximus, Luminari. Non spernit virum CORDUS (t).

§. CXCV. *Icones Botanicae:*

Circa hæc tempora novum rei herbariæ præsidium ianotuit. Plantas nempe veterum, obiter in DIOSCORIDE descriptas, neque medici distinguebant, neque rhizotomai. Nunc, inventa arte typographica, figuræ plantarum in lignum incidi ceperunt. Inventi gloria SCHÆFFERI heredibus debetur, & Germaniæ. Rudia fuerunt initia, sed ipsa cum natura consuetudo novam gratiam sequente seculo huic arti addidit, quæ post 70. annos ad summam perfectionem pervenit, cum Conradus GESNERUS sua industria eam expoliret.

§. CXCVI. *Herbarius.*

De *Buch der Natur* diximus. Alterius operis botanici, figuris ligneis ornati, ignoti auctoris, duas editiones absque alio titulo habet TREWIUS, quam *Herbarii*. Prima mea editio, quam etiam habet vir Illustris, titulum præfert *Herbarius Moguntii impressus anno 1484. 4°.* * Citatur etiam editio Germanica ib. 1483. sive figuris.

Editionem aliquanto ampliorem Belgicam anni etiam 1484. TREWIUS describit *de Verghering der simpelder medicinen in manier van practigien.*

Sequitur *Herbarius Patavii impressus anno 1485. 4°. 1486.* TREW. Meum exemplum nullum annum additum habet, forma est in 4°. Liber a Germanico herbario SCHÆFFERIANO diversus, nomina Germanica tamen & latina habet.

An idem *Herbolario volgare nel quale si dimostra a conoscere le herbe e la sua virtù* capitibus 150. iconibus ligneis Venez. 4°. absque anno excusus, tunc 1520. 8°. & uno capite addito 1539. 4°. & 18. capitibus 1536. 8°. ib.

Herbarius Patavinus dividitur in duas partes. Prima est Lexicon materiæ medicæ paginarum 150. quod in urtica desinit; hæc icones habet misserrimas: altera, medicamentorum purgantium capita habet 96. icones nullas.

§. CXCVII.

(t) *Botanolog.* p. 18.

§. CXCVII. *Ortus Sanitatis.*

Ex hoc cæterum opere natus est *Ortus sanitatis*, aliquanto copiosior, farinæ ejusdem, iconibus potius melioribus, ordine semper alphabetico, dictione primum Germanica. Prodiit Moguntiæ anno 1485. fol. Hanc ed. puto apud me etiam esse, et si capite caret, & titulo. Capita sunt 435. Lexicon est medicamentorum simplicium, cuius maximam partem occupant plantarum descriptiones aliquæ, tum vires medicatæ. Icones malis coloribus depictæ, multæ non valde malæ, & omnino ad naturam expressæ, aliæ factitiæ (u). Fontes sunt Arabes, & PLATEARIUS, opus ipsum multo prioribus præstantius. Recusum habet cum titulo *Herbarius ILL. TREVIUS* Augustæ Vindel. 1486. 1487. 1488. UFF. 1496. UFF. per JOH. SCHOENSPERGER: tum Ulm. 1487. fine loci nomine cum melioribus figuris.

Latine *Ortus sanitatis* recusus est ter absque loco & anno (x), & alias Moguntiæ anno 1491. fol. tum Venetiis anno 1511. & denuo anno 1517. absque loco. Ditiores omnes opere Germanico, Veneta editio etiam deterior; Porro anno 1521. etiam Venetiis excusus est, & Argentorati anno 1536. fol. sola tamen pars posterior. Ita TREW.

An idem cum Moguntino Herbario p. 240. 'Herbarium Vicentiae editum anno 1491. 4°. Venetiis anno 1509. 4°. 1520. 4°. & *The great Herbal* Anglice anno 1526. fol. anno 1539: fol. anno 1561. fol. recusum apud Cl. SEGUIER; Addit Cl. AMES editionem 1516. fol. & anni 1527. fol. 1529. fol. Horum operum nullum vidi: sed hue putem pertinere, cum in multis editionibus legas herbari, oder Kräuterbuch, oder Gart der Gesundheit, Argentor. 1507. fol. 1515. 1521. 1528. 1529. & in editione Lubecensi 1492. fol. Dat Bock der Krude genannt de genochliche gharde der Sandheit. GUNZIUS anno 1517. fol. absque loco editum l. habet cum titulo *ortus sanitatis de herbis plantis animalibus, reptilibus, avibus, urinis.*

Gallice *Jardin de santé ou toute sorte d'oiseaux pierres précieuses herbes plantes reptiles poissons &c.* Paris absque anno fol. OSM. & 4°. RUFFORT & Paris 1539. fol. vertente le NOIR.

Germanice hortus sanit. recusus est Argentorati 1507. fol. 1509. fol. 1515. fol. TREW. auctius. 1521. fol. RIV. 1528. fol. RIV. 1529. fol. RIV. 1536. fol. d'ETR.

Huc etiam Belgica editio Antverpiæ anno 1514. fol. SEGUIER, MARTIN. & Utrecht anno 1538. fol. etiam *Groten Herbarius* TREW. Porro Der

(u) *Apollinaris, Anacardus, Aloë, Agaricus conf. præf. mea ad opus WEINMANN,*

(x) TREW. n. 5. Ad annum 1470. refertur in B. RUFFORT.

Der hylige and nygliche Garde der Suntheit (y), Lubec. anno 1492. fol. plenius opus est capitum 688. quorum botanici argumenti sunt capita 540. Plusculas icones habet proprias, deteriores, sic capita integra nova. Aliæ icones sunt ex opere paulo prius dicto, & idem est sermo. IDEM l. ib. 1510. fol. & cum titulo prodiit *Die genochliche Garde der Sundkeit und de Herbarius*, & anno 1520. RIV.

Latina mea editio, ineuntis seculi XVI. absque anno, & auctore, præfationem tamen eamdem habet, quæ in *Garde der Suntheit*, iconibus plerumque iisdem 528. Nomen in præfatione recurrit *Ortus noster amenissimus*. Capita tantum sunt 130. meræ plantæ, sed sermo diversus & multo plenior, plus habet eruditionis, etiam icones non paucas proprias, absurdas aliquas, ut Narcissi, Mandragoræ. Accedit ad editionem SEGUIER anni 1517.

Simile exemplum aliud habeo, in quo plantæ quidem simillimæ, sed præterea & que spissum de animalibus & lapidibus opus adjectum est, titulusque præfixus *Ortus sanitatis de herbis & plantis, de animalibus, &c.* Neque hic annus additus.

Demum auctoris adest indicium in editione Egenolfiana anni 1533. TREW. 1535. fol. anni 1536. 1538. Ibi enim vocatur *Kreuterbuch von allen Erdgewächsen anfanglich von Joh. CUBA zusammengebracht, vermehret durch Eucharius RHODION*. Editio fere priorum similis, figuræ novæ, & meliores. Ipse auctor CUBA Augustæ, deinde Francofurti, medicinam fecit. Addit Ct. SEGUIER editionem Venetam anni 1538. fol. & similem aliam anni 1536. fol. TREW. Gallice anno 1539. prodiit SEGUIER.

Mihi coram est editio *Kreuterbuch von aller Kreutter, Gestein, and Metall, Natur, Nutz und Gebrauch*, Francofurti anno 1535. fol. * recusa 1550. fol. ubi *Eucharius RHODION* ait, se CUBÆ opus emendasse. Figuræ sunt insectorum, animalculorum, plantarum, istæ eadem, quæ in DORSTENIO. Nomen CUBÆ jam reperio in editione Antverpiensi 1517. fol. MEAD. vixit enim circa annum 1486.

In quatuor postremis editionibus neque CUBÆ nomen adparet, neque RHODIONIS TREW.

Iterum nempce perfectior editio redit *Kreuterbuch neu zugericht von allerley Bäumen, Stauden, Früchten, &c.* Frankfurt anno 1557. fol. TREW. & 1560. fol. 1569. fol. 1573. fol. DRESD. Accedit *Destillierens Bereitschrift, Beschreibung der fürnehmsten Thier, Metalle &c.* Hæc editio ab ADAMO LONICERO correcta & emendata

(y) Alium titulum habet SCHULZIUS cum eodem anno *Dat Boeck der Krüder*.

data TREW. Quæ ita oportet intelligere, ut EGENOLPHUS bibliopola icones suas addiderit *Adami LONICERI* operi, quod omnino diversum est, sermone potissimum, sed etiam iconibus. LONICERUS enim omissis Arabibus, quos CUBA compilaverat, rem ipsam describit. LONICERI nomen exstat in fine dedicationis anni 1557. Icones seorsim prodierunt fere octingentæ apud Egenolf anno 1562. 4°. TREW.

Idem forte liber fuerit Gallice editus *Arbolayre contenant les qualités, vertus & propriétés des herbes*, absque anno.

§. CXCVIII. *Le grand Herbier.*

Le grand Herbier en françois, extrait d'Avicenne, de Rasis, de Constantini, de Isaac, de Plateaire, imprimé à Paris par Pierre CARON, translate du latin, non idem cum paulo priori opus est, neque cum Patavino, neque cum Moguntino herbario, & sermo ordoque alius, folia 4. formæ 147. icones præter animalia 297. Earum aliquæ ex Moguntino libro imitatæ, aliæ propriae, sæpe repetitæ, alias cum eodem similive nomine (z), diversa tamen cum historia, alias (a), cum diverso, sæpe alienissimo; ita Tithymalus datur pro Elleboro nigro, Meliloti figura est quasi Turritidis; aliæ fictitiæ sunt, ut Mandragoræ, cuius radix homunciones refert. Editio mea nullum habet annum, sed lego præfixum nomen urbis Parisiorum & annum 1499. fol. annum 1521. fol. RASR.

Aliam etiam habeo editionem *le grand herbier* chez GUILLAUME NYVERT, cætera similem, charta paulo majori, nonnullis ornamentis divisam, iconibus iisdem.

§. XCIX. *Hieronymus.*

*Hieronymi BRUNSCHWYG, qui ad summam senectutem vixit (b) l. de arte destillandi Germanice prodiit Strasburg. anno 1500. fol. TREW. cum iconibus, quales sunt CUBANI operis in editionibus Argentoratensisibus. Exemplum meum titulum habet *Hir anfahen ist das Buch genannt, Liber de arte destillandi, von der Kunst der Dijstillierung, colligiert von Hieronymo BRUNSCHWYGK,* nullo anno addito, sed deest mihi finis. Ad rem herbariam pertinet aquarum secundum alphabeti literas census, ad quas singulas etiam suæ plantæ historia adjecta est. Icones sunt, quæ in *Herbario Gallico*, absque ulla emendatione,*

(z) *Saxifraga & Saxifragea minor (foliis pinnatis). Incensaria & Herba Incensaria, Lingua avis & Lingua anseris.*

(a) *Myrtus & Cynoglossa, Acanthus, & Solatrum rusticum, Consolida major & Dictaminus (Polygonatum), Camphora & Spicanardus.*

(b) Ad annum 110. RANZOV.

tione, sed ordo mutatus, & ad literas Germanicas reformatus. Nomen eius
viri est *des Geschlechts Salerni* (c), vel *Saulern* (d), *bürtig von Strasburg*.

Idem *Medicinarius das Buch der Gesundheit de arte destillandi*, &c. Argentiniæ anno 1505. fol. editus est nomine auctoris in præfatione expressio. Corain est. Habet icones easdem, & idem sermo est. Innumeræ aliæ sunt editiones Argentorati 1508. fol. 1513. fol. 1519. fol. 1523. fol. 1532. fol. *das Buch zu destillieren, und das Buch Thesaurus Pauperum durch H. BRUNSWICK ausgeklubt* TREW.

Anglice H. of BRUNSWICK noble experience of the virtuous handywork of surgery — and of destillation. Southwark 1525. fol.

Das destillier buoch das buoch der rechten Kunst zu distilliren, &c. redditio cum nomine auctoris, Strasburg. anno 1515. fol. & 1521. prodiit, nonnullis futilibus iconibus omissis TREW.

Editio anni 1512. fol. non habet plantas.

Distillier buch der rechten Kunst zu nuz aller Kreuter Wasser zu brennen und zu distilliren Francf. 4°. bis prodiit, figuris melioribus, tum 1552. fol. TREW. 1580. fol. 1595. fol. 1597. fol. ex G. H. RYFF. editione.

Ars destillandi &c. cum DIOSCORIDE DANZII redit in editione Francofurtensi anni 1610. fol. * absque plantarum historia & figuris.

Hæc pleraque ex TREWIO sumsi, præter eas editiones quas coram habui. Scripsit etiam H. BRAUNSCHWEIG *thesaurum pauperum s. hausapotheke guter gebräuchlicher Arzney*, Argentor. 1512. fol. 1532. fol. TREW. Francf. 1576. 8°. 1585. 8°. 1594. 8°. 1598. 8°. Lips. 1591. 8°. qui l. plerumque cum opere de destillatione prodiit, etiam solus Francf. 1598. 8°. TREW.

Adjectus libellus MARSILII FICINI fecit, ut legas in catalogis M. FICINI Kräuterbuch Strasburg 1581. fol.

§. CC. Rob. de Valle.

ROBERTI de VALLE Rothomagensis *difficilium Plinii explicatio* Paris anno 1500. 4°. * Duo sunt opera. Primum est Compendium Plinii secundum ordinem 37. librorum, in modicum volumen contractum: alterum est Elucidatio alphabetica vocum difficilium, & Lexicon quasi Plinianum, cum H h 2 defi-

(c) Id ita interpretatur C. BOERNER relat. I. p. 125. 126. ut auctor Salernitana se e schola esse profiteretur. Vis linguae non videtur hoc ferre: sed neque medicus fuit, pharmacopœia potius & chirurgus.

(d) In titulo libri *Chirurgia, das ist, Handwirkung der Wundarzney*, Argentorati anno 1534. 4°.

definitionibus plantarum, animalium, & vocum technicarum. Ipsæ voces valde corruptæ, & absque emendatione, *Bomber*, *Brancha ursina*, *Budeſtin* (*Buprestis*). *Bupluron*, *Camedreos*. Intercurrent voces non paucæ, quas PLINIUS nunquam admisit. Plantarum explicationes fere ex M. SYLVATICO & Arabibus sumitæ.

§. CCI. Varii.

Das Buch regimeni sanitatis Augspurg 1495. 4°. THOMAS Num. KREUSSERI?

THEODORICUS ULENIUS *de pharmacandi comprobata ratione* carmen scripsit Noriberg. 1496. 8°. Scholia addidit in alia editione GEORGIVS PICTORIUS.

TERTIUS DAMIANUS WISSENAUS *de victus ratione, medendi modo, purgatione, hidronoso s. morbo Anglico* Antverp. 1491. 4°. MAITT. 1541. 4°.

FRIDERICH KREUSSER *regimen sanitatis von der Ordnung der Gesundheit aus Aristotele Avicenna Almansor* Noriberg. 1493. 8°. MAITT.

Ricettario di dottori dell' arte, e di medicina del Collegio Fiorentino all instantia delli Signori Consoli della universita delli speciali. Firenz. 1498. fol. MAITT. Primum, quantum reperi, dispensarium.

Laurentius MAJOLUS de gradibus medicamentorum egit Venetiis anno 1497. 4°. ANDERS.

J. TOLLAT von VOCHENBERG, Professoris Vindobonensis, *Margarita medicinae, ein meisterliches auserlesenes Büchlein der Arzney*, absque anno 1500. 4°. prodiit * Argentor. 1508. 4°. HEUMANN. & Nürenberg anno 1517. 4°. HIRSCH. Habet plantas per alphabetum dispositis, cum viribus medicis, ad genium seculi.

IDEA, ut puto est, J. TOLLAT, cuius *Arzneybüchlein der Kräuter* habet Erford. anno 1530. 8°. editum RIVINUS.

Ferdinandi PONZETTI Cardinalis Melphitani *de venenis libri III.* Venetiis 1492. fol. Romæ 1520. 4°. (e) Basileæ anno 1562. fol. * Arabista, & collector. Unicum proprium exemplum habet vis venenatæ Hellebori, neque addit, albusne fuerit, an niger? Parum botanicus, amygdalas amaras habet pro Coccis gnidiis.

J. MATTHÆUS ex Ferraria, vulgo DE GRADIBUS, super Avicennam MAITT. Mediolani 1494. fol. MAITT.

§. CCII.

(e) TOPP. MERKLINUS editionem anni 1521. 4°. addit, mihi suspectam, cum in Basiliensi diserte dicatur, prodiisse ante annos 40. quod de Romana editione verum est,

§. CCII. G. Torella alii.

Antidotarius cum ROGERII practica editus Venet. 1499. fol.

Herbariolum s. tractatus de herbarum virtutibus Venetiis 1499. 4°. HOTTON.

*Gasparis TORELLA Archiatri de regimine seu præservatione sanitatis, deque
esculentis & potulentis Romæ anno 1506. 4°. nunquam a me visus liber.*

PETRUS ANTONIUS RUSTICUS PLACENTINUS varios libellos conjunctos
edidit, inter quos est Canticum Avicennæ.

*Udalrici BINDER regiminis sanitatis L. II. de simplicibus medicamentis L. I.
anno 1510. fol. MERKL. Neque iste mihi visus est.*

J. Michael. SAVANAROLA liber della natura e delle cose, che nutriscono,
riformato ed accresciuto, e emendato per Bartol. BOLDO Venet. 1575. 4°. BU-
RETTE. 1576. 4°. BOEHMER.

EJUSDEM Catalogus continens tam simplicium, quam compositorum medica-
mentorum nomenclaturas Argentor. anno 1533. 4°. & 24°. LIND.

ANT. VENUTI de agricultura opusculum Neapoli 1516. 4°. MONGIT.
Venet. 1536. 12°. italice.

§. CCIII. Codices M.S.

Hic recensemus plusculos auctores seculi XV. quorum opera non prodierunt.

HENRICUS Calcoensis Synopseos herbariæ L. I. reliquit TANNER. p. 394.
IDEM vertit PALLADIUM de re rustica Venet. anno 1493. TANNER.

RICARDUS FORSTER de proprietatibus rerum B. R. Lond. an alias a
GLANVILLIO.

Forte & hujus ævi fuerint medicinæ simplices alphabeticæ, & an herbal
alphabetice ib.

De medicinarum simplicium virtutibus liber ib. in B. Lond. ordine al-
phabetico.

ALANUS OGILBY Scotus, de virtutibus herbarum scripsit L. VI. TANNER
p. 560.

GUIL. HERMAN herbarum Synonyma ib. p. 412. forte eadem quæ in
Eclog. Oxon. Cant.

J. FRUMENTARIUS vulgo Whithamstede de medicinis simplicibus, herbis, her-
barum virtutibus : de graniis, succis, gummis, seminibus, & eorum virtutibus, & de
medicamentis compositis p. 441. Hi seculi fuerint XV.

J. MARTINI Ferratiensis ad FRANC. SFORZIA de venenis eorumque remediis R. R. P. n. 6980.

J. de TORNAMIRA régimen sanitatis ib. 6989.

Registrum Coquinæ, quomodo præparentur cibaria per totum annum, & diversa pulmenta & falsamenta. Auctor est JOH. BUCHEHEN coquus MARTINI P. M. Bibl. Reg. Parif. n. 7054.

J. SOMERSET de virtutibus olei olivæ secundum P. de CRESCENTIES circa annum 1441. scriptus codex, TANNERO dicitur.

§. CCIV. J. de Vigo 3^oc.

Job. de VIGO Genuensis, Chirurgus JULII II. jam senex scripsit Chirurgie practicæ P. I. Lugduni anno 1519. 8°. 1538. 8°. 1561. 8°. * & alias excusam. In libro VIII. plantæ Chirurgo utiles, tum composita medicamenta recensentur. In L. IX. de victus ratione agitur, & olera describuntur, aliisque cibi.

Gerardi NOCITO Siculi Lucidarium medicinæ, seu notitia omnium simplicium medicinalium, in quo tempora collectionis plantarum determinantur Neapol. anno 1511. 4°. BUMALD. MONGITOR.

CLEMENTIL CLEMENTINI de ARMERIA Clementia Medicinæ, Rom. 1512. fol. Continet antidotarium sive formularum l. III.

J. de ZANTULIETE dicta totius anni Lugdun. ann. 1517. 4°. LIND.

Leonhardus LEGHIUS Papiensis, cuius flosculos ex GALENI libris collectos citat MERKLINUS, secundum GESNERUM, cum iis edidit summam medicamentorum simplicium & compositorum, secundum literas alphabeti. In eo l. simplicia partim secundum qualitates recenset, partim cuique opponit medicamentum compositum, cui admiscetur, Venetiis anno 1523. fol.

§. CCV. Symphorianus Champier.

Symphoriani CHAMPIER, qui in posterioribus libris se CAMPEGIUM vocavit, Lugdunensis, castigationes seu emendationes pharmacopolarum & Arabum medicorum & aliorum juniorum Lugduni prodierunt anno 1532. 8°. Pars prima pertinet ad medicamenta simplicia, altera continet adnotaciones ad antidotarium. MESVES.

EJUSDEM sylvæ medicinales Lugdun. 1507. 4°. etiam de plantis agunt.

EJUSDEM Rosa Gallica aggregatoris Lugdunensis Parisiis edita est anno 1514. 8°. * Magna pars hujus operis botanici est argumenti, & totum fere pertinet ad victus rationem. Liber III. est de oleribus, & radicibus edilibus, deque fructibus & condimentis. L. IV. de potu. Auctor ingenio minime contentendo fuit, cæterum, ad morem seculi, ex Arabibus sua collegit, quos ad amissim legerat.

In Margarita sanitatis medicamenta secundum suas qualitates traduntur, plerique equidem composita. Aliqua etiam ex Geponicis habet, ad condimenta & conservationem fructuum.

EJUSDEM *Hortus Gallicus*, in quo Gallos in Gallia omnium morborum remedia reperire docet Lugduni anno 1535. 8°. * Arabes, quos descripserrat, odit nunc & reprobat, atque lapidem Lazuli rejicit, & ipsam confectionem alkermes. Monspelienses carpit, quod abutantur Scammonia & Colocynthide; denique sex in libellis recenset Gallicæ originis medicamenta, cum suis facultatibus, & dosibus. Inter purgantia est Manna Brigantina: deinde inter aromaticâ Buglossa, & alia alterius loci: Ita nardum vocat, quæ nobis Lavandula. Inde poma recenset, & medicamenta, denique succedanea. Mercuriale Cassiæ loco substituit; Agaricum pro Rheo, Ebolum pro Aloë, Genistam pro Senna. Reliqua pars operis titulum habet *Camporum Elysiorum*, in quibus quidquid apud Indos Arabes, & Pænos reperitur, in Gallia reperi possè demonstratur. Accedunt formulæ & multa aliena.

EJ. de Græcorum atque Arabum Scammonio dissertatio edita anno 1537. 8°. absque loco. GUNZ.

EJUSDEM officina apothecariorum ac juniorum medicorum, accessit Antidotarium continens secreta sublimia. Lugduni 1532. 8°. GUNZ.

EJUSDEM L. IV. etymologii ISIDORI, qui est de medicina Lyon 1508. 8°.

EJUSDEM pentapharmacum, Rhabarbaro, Agarico, Manna, Terebinthina & sene Gallicis constans, cum Donati a MUTUUS Ragusani opere de Terebinthinae resine facultatibus Lugduni anno 1534. 8°. VERDIER. Supplém.

Vitam J. MESVE, ejus canones universales, Grabadin & medicinarum particularium libros edidit Lugduni 1531. 8°. RIV.

EJUSD. epistola pro Græcorum defensione in Arabes Lyon 1558. B. THOM.

Non est IDEM qui BENEDICTUS CURTIUS hortorum auctor, ut non nullis visum est.

§. CCVI. Varii.

In Antidotarium Johannis MESVES cum declaratione simplicium medicinorum, & solutione multorum dubiorum, per ven. Fratres BARTHOLOMÆUM Urbevetanum, & Angelum PALEAM Juvenatiensem, minoritas obss. Venetiis anno 1543. fol. Lugduni anno 1545. 8°. Vulgo citantur cum titulo Monachorum.

ANT. ROMERY additions sur l'antidotaire du GUIDON. Lyon 1520. VERD.

FRANC. CABALLUS de theriaca Lyon 1525. 4°.

Opera nuova nella quale si contengono tre utilissimi ricettari Venet. 1526. 4°. B. THOM.

J. SCHOENER nützliches Büchlein vieler bewehrten Arzneyen, Nürnberg 1529. 8°. GUNZ. 1542. 8°. GUNZ. Etienne

Etième DAIGUE Sieur de Beaulvais Singulier traité contenant la propriété des tortues, escargots, grenouilles & artichaults Parisiis anno 1530. 4°. BUR. anno 1550. 8°. FALCON.

J. PETRI ARLUNI Mediolanensis Commentarius vimini mixtum an meracum juncturarum doloribus obnoxiiis magis conveniat Paris. 1577. 8°. Venet. circa annum 1530.

§. CCVII. *Alfonſus de Herrera.*

*Gabriel Alfonſo de HERRERA liber de agricultura, que es de labrança y eriança, y de muchas otras particularidades de las cosas del Campo Tolet anno 1520. fol. anno 1546. fol. SEGUIER. anno 1551. fol. Pampelonæ anno 1605. fol. TREW. SEGUIER. Medinæ anno 1584. fol. Madrid anno 1620. fol. 1643. fol. SEGUIER. 1646. fol. FALC. Nostra editio est Gronno in Galloecia, anni 1528. fol. * Italice etiam versus est a MEMBRINO ROSEO & editus Venet. anno 1568. 4°. FALC. 1592. 4°. ZOCHA — 1633. 4°. HOTTON. Latine a MICHAEL TOMMAZINO versus Romæ 1557. 4°. Melior plerisque Arabistis, ex antiquis Geoponicis, PLINIO, & CRESCENTIO pleraque collegit, & multa admiscuit sua, nam agrum coluit, ut puto, Talaveræ (f): Italianam (g), & varia regna (h) vidi, & Hispaniæ provincias.*

L. I. est de segetibus & leguminibus. L. II. de vitibus. L. III. de arboribus. L. IV. de herbis. L. V. de animalibus. L. VI. de operibus mensuariis. Transferri posse Aurantias arbores, Cordubæ (i) vidi. Posse Talaveræ Limonum & Citriorum arbores coli, si gnari haberentur homines (k). Verengenes (*Melanazana*) a Mauris (l) in Hispaniam esse translata. Aveniam veram veterum vix intelligi (m). Incommodum est, quod arboribus & plantis synonyma non addat.

§. CCVIII. *Varii.*

*Luciani BELI quæſtio de Rhabarbaro Bononiæ anno 1533. 4°. SEGUIER, recusa cum Antonio Maria BETTO in Avicenniam * Bononiæ anno 1560. fol.*

Leonhard MARSCHALL of the art and manner how to plant and graft all sorts of trees how to sette stones and sow pepins Lond. anno 1529. HARLEY; anno 1582. 4°. HARLEY; anno 1592. AMES. anno 1651. 4°. HARLEY. anno 1652. 4°. OSBORN.

Garfæs

(f) P. XC VIII, CXXXIII.

(g) P. LII.

(h) Gallæ & Italæ parvuli boves V. b.

(i) P. XC VI. b.

(k) P. XC VIII.

(l) P. CXCV.

(m) P. XVI, b.

Garsias Perez de MORALES del balsamo y de sus utilidades para las enfermedades del cuerpo humano Hispali anno 1530. 4°. Nic. ANT.

CHRISTOPHORUS de VEGA anno 1532. de reperta manna faligna agit, quæ fit mordentis insecti effectus.

§. CCIX. *Paracelsus.*

Theophrastum PARACELSUM, semibarbarum, hic recenseo, qui passim plantas tetigit, & potissimum etiam Helleborum laudavit. Huc liber de vita longa Francof. anno 1560. 8°. & alias.

EJUSDEM etliche Arzneybüchlein nehnlich von Terebinthen und beyderley Helleborus; vom Franzosenholz &c. Cölln 1567. 4°. BASS.

EJUSDEM etliche Tractat von natürlichen Dingen — Beschreibung etlicher Kräuter 1568. 8°. Strasburg 1570. 8°. BASS. 1587. UFFENB. 1597. 8°. B. THOMAS.

EJUSDEM Declaration zu bereiten Hellebore sunt ein Caput von Perforata durch Adam von BODENSTEIN publicirt 1568. 8°. BASS.

EJUSDEM Holzbüchlein vom Nutz und Gebrauch des Franzosenholzes 1564. 8. DRAUD.

In EJUSDEM operum tomo VII. exstat Herbarius, tum seorsim capita de Persicaria, Carduo angelico, Corallis, Terebinthina, Helleboro albo & nigro, Hypericone, heliolibano.

EJUSDEM de gradibus de compositionibus de dosibus receptorum ac naturam Mülhausen 1562. 8°. B. THOM. Basil. 1562. 8°. IID. 1568. 8°. 1608. 8°.

Drey nützliche Bücher von der französischen Krankheit Strasburg 1518. 8°. 1565. 8°. Basil. 1577. 8°.

In operum omnium collectione Argentor. 1603. fol. cuius opera partim latina sunt, partim germanica, reperio.

L. de vita longa; utraque lingua.

De renovatione & restauratione.

De crescentibus multa cum jaētatione.

De gradibus naturalibus, ubi plantæ secundum classes virium medicatarum recensentur.

De præparatione quorundam oleorum.

Herbarius in quo vires medicæ nimium ornantur.

Zwey Tractätlein vom Terpentin.

De guajaco s. Xylobalsamo.

In MACRI herbas.

De re herbaria.

In errores MACRI & herbariorum.

De virtute consolidae aureæ, hyperici, serpentinae, persicariae, plantagine.

De vini materia.

Miras ubique fabellas reperio. Facere Carlinam, ut qui ea munitus sit, possit duplo cum pondere alacriter progredi, dum reliqui laffantur.

Ecce ut vires plantarum definiat. Plantago componitur ex mercurio mortificato congelato, diaphano, perspicuo, & ex sale mercuriali fixo, constrictivo, exsiccatorio non diaphano, incarnativo &c.

In T. I. de generatione plantarum, arborum, frumentorum, leguminum herbarum, & de fungis agit.

In *Chirurgicis* 1605. fol. Argentorati Germanice editis exstant *Holzbüchlein* 2. de Guajaco & s. Xylaloë, quam in curanda lue venerea laudat. In LL. Chirurgicorum V. etiam aliqua de Guajaco habet.

§. CCX. Rhodion. Fitzherbert.

Anton. FITZHERBERT vel FITZHARBERD book of husbandry Lond. prodiit anno 1534. 8°. 1546. 8°. HARL. 1555. 12°. SEGUIER. 1631. 8°. Nuper recusus est anno 1767. 8°.

EJUSDEM second book of surveying and improvements ibid. anno 1539. 8°.

EJUSDEM operis libri quatuor, meliori dictioni restituti Lond. anno 1598. 4°. SEGUIER. quam suspicatur esse the whole art of husbandry in 4. books Lond. anno 1631. 4°. editam. IDEM.

EUCHARIUS RHODION (*Röslin*) CUBÆ opus auxit, & cum nomine *Kräuterbuch von allerley Kräuter, Gethier, Gestein und Metall Distillirzeug &c.* recudi fecit Francof. apud Egenolf 1533. fol. 1535. fol. 1556. fol. TREW. quod IDEM opus quarta vice auctum rediit 1569. fol. TREW. Vide p. 241.]

§. CCXI. Varii.

Polyonymi SYNGRAPHEI (quod nomen videtur fictum esse) *schola apitiana ex optimis auctoribus constructa* Francof. anno 1534. 8°. MERKL. Antverp. anno 1535. 8°. MERKL.

Sebastiani

*Sebastiani MONTUL Dialexeon medicinalium L. II. Lugduni anno 1537. 4°.
Liber I. est de simplicibus. GESNER.*

EJUSDEM annotatiuncula in Errata recentiorum medicorum per Leonhardum
FUCHSIUM Germanum collecta, item Epist. apologetica pro defensione Ara-
bum a D. Bernardo UNGER composita Lugduni anno 1533. 8°. 1548. 8°.
MERKL.

*Jason PRATENSIS de tuendis sanitate L. IV. Antverpiæ anno 1538. 4°.**

*Nicolai PLETII Compendium de vietis ratione pro anni 3° etatis partibus
instituenda Paris anno 1538. 8°. MERKL. 1539. MAITT.*

*Epularie overo del modo di cucinare &c. Bressa 1537. 8°. ZOCH. Venez.
1579. 8°.*

*Antonii FUMANELLI de vino & facultatibus vini Venetiæ anno 1536. 4°.
Tiguri anno 1577. & in collectione operum Parisiina.*

EJUSDEM de rosarunt facultatibus. ibid.

ROB. GEOPRETII Atrebatis Regimen Sanitatis Gandav. 1538. 4°. PL.
Parisiæ 1540. 16°.

Tractatus de herbis ac animalibus Venetiæ 1538. fol.

MATTHIÆ APIARIE hortus sanitatis Argentorati 1536. fol. Non satis
novi, num hoc spectet.

§. CCXII. Amatus.

J. Roderici de CASTELLO ALBO (Castel blanco) *Index Dioscoridis, ejus-
que campi historiales* Antwerp. anno 1536. fol.

EJUSDEM, qui vulgo *Amatus LUSITANUS* dicitur, enarrationes in *Diosco-
ridem* (n) Venetiis anno 1553. 4°. TREW. anno 1557. 4°. * Argentinæ anno
1554. 4°. SEGUIER. TREW. Lugduni anno 1558. 8°. TREW. (ista editio cum
FUCHSIÆ iconibus & CONSTANTINI adnotationibus). Editionis nostræ præfa-
tio Romæ data est anno 1551. Ipse Salmanticæ ALDERETO (o) præceptore
artem didicit. Male audit Judæus iste scriptor, & passim carpitur. Non ta-
men nulla sua merita habet, BRASSAVOLÆ amicus, & CANANI, Arabum
ceterum defensor: non nimis eruditus in utraque lingua, neque diligens
plantarum investigator: græcorum etiam minus peritus, nimius de se ipso

I*i* 2.

scriptor.

(n) *DIOSCORID.* p. 268.

(o) p. 151.

scriptor. Propria aliqua habet, in seplasiis adnotata, de mercibus, quæ eo ævo a Lusitanis undique advehabantur: signa etiam bonæ notæ medicamentorum exhibet. Deinde plantarum Hispanicarum & Lusitanicarum locos natales passim addit, earum etiam quæ Anconæ proveniunt, aut passim in hortis. Ita Halimum Salmanticæ (p) reperit, passerculorum herbam (q) in patrio *Castello albo*. Argentum (r) vivum absque malo deglutiri, ad integrum libram monet; Harmel non esse semen Cicutæ (s) docet; Spicam Nardi veram Venetiis vidit (t), Rhaponticum Anconæ, & Cochinellam ex America adulatam (u). Castoris etiam anatomies meminit (x). Passim vero errat. Ex Cotula (y) fætida ait unguentum amaracinum paratum fuisse. Rosas moschatas rubras cum flagitio alvum purgare (z). Rubum Idæum nigrum vult se vidisse (a). Potamogetonem cum Pulmonaria confundit (b). A passerum stercore putat herbæ in muris nascentes flores in passeris speciem reformati (c).

In epistolis de methodo propinandæ radicis Chinæ egit, quæ fragmenta a LUISINO recusa sunt.

§. CCXIII. *Guil. Puteanus.*

Guilielmi PUTEANI Elangiaci, medici Gratianopolitani, J. MESVES *Aloen* non aperire venas, aliaque similia contra MANARDUM & FUCHSIUM ad simplicium medicamentorum facultates noscendas non parum utilis defensio prodiit Lugduni anno 1537. 8°.* Varia, pro Mesve, Aloen stomacho non nocere. Scordium, ut vulgarem herbam, describit. Rhaponticum idem esse cum Rheo barbaro, & circa Gratianopolin nasci. Rheum barbarum etiam cum detimento ægris exhiberi.

EJUSDEM *de medicamentorum quorundam purgantium facultatibus* Lugduni anno 1552. 4°. anno 1564. 8°.

FRIDERICI MECUM von den Kräutern und ikrer Kraft, Witteb. 1539. 4°.

§. CCXIV.

- (p) p. 105.
- (q) p. 269.
- (r) p. 490.
- (s) p. 317.
- (t) p. 15.
- (u) p. 399.
- (x) p. 193.
- (y) p. 64.
- (z) p. 121.
- (a) p. 393.
- (b) p. 426.
- (c) p. 269.

§. CCXIV. Varii.

THEOE. LEPLING. *Isagogē de usu pharmaceuticē in concinmandis medicamentis* Lugduni 1539. 8°.

Le bon menager, qui traite du labeur des champs, vignes, Jardins, arbres, &c. Paris anno 1540. fol. SEGUIER.

Joh. BROHON *de stirpibus vel plantis, ordine alphabetico Epitome* Cremon. anno 1541. FALCON.

THOMAS ELYOT *castel of health* Lond. 1541. 4°. MAITT. 1561. 1572. 1576. 1580. 1587. 8°. 1595. 4°. TANN. & the glass of health by WYER.

Precepts of good health Lond. 1543. OSE.

Tarquinii OCYORII (*Schnellenberg*) von Wurzeln wider die Pest. Trefurt. anno 1546. 8°. 1552. Francof. anno 1566. 8°. 1579. 8°. Königsberg anno 1551. 4°. 1555. 4°. Argentorati anno 1587. 8°. 1589. 1594. 8°. anno 1651. 12°. 1677. 8°. Francof. ad Oder anno 1613. 8°. Annaberg anno 1680. 8°. RIV.

EJUSD. (cum nomine SCHNELLENBERG) Bericht von etlichen edelen Balsam, Oelen und Wundtränken Frankfurt 1549. 4°.

§. CCXV. Q. Apollinaris.

Q. APOLLINARIS, facti nominis, ein neuer Albertus Magnus von Weibern, und etlicher fürnehmner Kräuter Tugenden, gebessert durch Q. APOLLINARIS Argentor. anno 1549. 4°. 1581. 8°. Königsberg 1555. 4°. RIV. Inde cum titulo Kurzes Handbüchlein und Experiment vieler Arzneyen vermehrt Francofurti anno 1550. 8°. anno 1563. 8°. * 1564. 8°. 1570. 8°. 1584. 8°. 1585. 8°. 1626. 4°. Strasburg anno 1575. 8°. 1578. 8°. TREW. 1587. 8°. BASS. 1594. 8°. 1596. 8°. Catal. libr. 1602. 1607. 8°. 1651. 8°. SEGUIER. 1677. 8°. 1689. 8°. anno 1700. 8°. Priores illæ editiones cum iconibus RHODIONIS prodierunt. Idem puto libellus est Auserlesenes schön Arzney- und Kräuterbuch Erford. anno 1626. 8°. SEGUIER. Farrago est formularum, & in libro II. icunculae ex BRUNFELSO, & aliunde descriptæ, etiam propriæ, sed monstrosæ aliquæ, novi nihil (d). Recusus est mit vielen Kräutern vermehrt samt dem Experimenten-Buch von 20. pestil Kräutern T. OCYORI Frankfurt anno 1594. 8°. Argentorati anno 1607. 8°. &c.

EJUSDEM Q. APOLLINARIS *Enchiridion remediorum facile probabilem*, e germanico latine versum a Rod. GOCLENIO cum iconibus 124. plantarum, Frankfurt anno 1610. 8°. FALCON. RIV. &c.

ANTONIUS STUPANUS Rhæticus (ex valle Tellina) dispensatorium N. COLAI auxit Lyon 1543. QUADRI.

New herbal of Macer, Names of herbes in Greeke, Latin, Engliske, Dutche and Franche 1548. 8°. OSB. anno TURNERI.

MAESTRO ROBERTO Cocinero mayor libro de Grisados manjares y potages intitulado libro de Cocina, Toledo 1544. 4°. BUR. Logronno 1629. 4°. BODL.

A booke of the properties of herbs called an herbal — the tymes that herbes flowers and seede should be gatherd — the virtue of herbes drawn out of antient books by W. C. Lond. absque anno 12°. TANNER. Bibl. Britanni. p. 199.

ANDREÆ CARLSTAD de brassica libellum germanicum GESNERUS citat ad TRAGUM, annum non dicit.

§. CCXVI. Codices M.S.

Æstatem igitore eorum quos dico Codicem.

Traité des simples représentés in figures MONTFAUC. in Bibl. s. Germ.

Duodecim herbæ 12. signorum in B. S. TRIN. Dublinensi MONTE. & in VOSSIANA.

Liber de venenis & eorum remediis in Bibl. VOSSIANA.

Opus agriculturæ in VATICANA PETAVIANA.

Aliud Gallicum ib.

Maniere de planter & greffer. ib.

De re rustica, vitibus, arboribus, brutis ib.

De arboribus ib.

Notabilia de vegetabilibus in Bibl. Cantab. Eclog.

Nomenclaturam vocabulorum in medicina receptorum, præfertim etiam herbarum, servant in Bibl. Oxon. Magdalen.

L. de herbis in Bibl. Corp. Christi.

JEAN le BEGUE differentes receptes sur les couleurs B. R. P. n. 6741. qui codex seculi est XV.

GEORGII KATZENBERGER herbarium vivum in B. GOTHA.

LIB. IV.

INSTAURATORES.

§. CCXVII.

Felicitas est seculi XV. quod eo vertente literæ in Europa renasci cœperint. Eo enim ævo Græci Constantinopoli pulsi in Europam configuerunt, & secum codices veterum M.S. adtulerunt. Eos publicos reddidit, vulgoque utiles, inventa eo ipso tempore ars typographica, quæ librorum pretia diminuit, exempla vero cujusque operis immensum multiplicavit, ut semina adeo bonarum artium, & cultioris Græciæ inventa, etiam ad pauperes pervenire potuerint. Multum hic ALDI adjuverunt, qui principes Græcorum scriptores typis ediderunt, THEOPHRASTUM etiam, ARISTOTELEM, & DIOSCORIDEM. Denique crebriores & meliores versiones eorum ipsorum operum magis & magis de prelis prodierunt, ut etiam ad eos lux antiquitatis penetraret, qui Græcam linguam ignorarent. Ita sensim barbarities Arabum displicuit, & innotuit ex Græcis esse, quæ ipsi deterius reddidissent. Integro tamen seculo bonæ literæ eguerunt, quoad sensim barbaritem superarent. Circa eadem tempora novus orbis detectus suas cepit reperire divitias. CODRUS quidem medicus periit, cum ad novas plantas detegendas eo navigaverat (e): sed feliciores alii paulatim adjectis ex utriusque India noviter detectis plantis antiquorum thesauros duplicaverunt, quarum primæ lignum sanctum fuerunt, atque Guajacum.

§. CCXVIII. (G. Valla.)

Georgius VALLA ex primis fuit melioris linguae reparatoribus. Ejus de expetendis & fugiendis rebus opus de medicina libros VII. continet, in quibus etiam de simplicium natura per ordinem literarum ex Græcis agitur, apud Aldos excusum anno 1497. & 1501. fol. (f).

EJUSDEM de simplicium natura L. VII. Seorsim prodiit Venetiis 1488., & L. I. Argentinæ anno 1528. 8°. TREW. Lexicon botanicum ex Græcis.

EJUSDEM de tuenda sanitate per viatum, cum Pauli BREG de ciborum facultatibus Argentorati excusus est 1529. 8. PLATN.

§. CCXIX.

(e) CARDAN. varietat. L. VIII.

(f) Conf. TREW.

§. CCXIX. *T. Gazeus.*

Theodorus GAZA Thessalonicensis, qui anno 1478. diem suum obiit, industrius certe ARISTOTELIS, & potissimum THEOPHRASTI interpres, hic laudari meretur.

§. CCXX. *Hermolaus Barbarus.*

Castigationes plinianae HERMOLAI BARBARI Romæ anno 1492. fol., & iterum 1493. fol. & secundæ castigationes Romæ anno 1493. fol. conjunctæ Basil. 1534. 4°.* & castigatissimæ: quum vix post Romanas cæteris tamen adhuc impressis: vel ab opicis quidem non posthabendæ Crenionæ anno 1495. fol. d'ETREES. 1497. fol. Adparet PLINII exempla eo ævo vulgo corruptissima fuisse, quo HERMOLAUS scripsit. Ea vitia a barbaris adspersa abstergit quidem, & lectionem meliorem restituit, ex vetustis codicibus, & aliis antiquis auctoribus. Neque debet ejus viri labor ex nostra æstate æstimari, sed ex ea, qua ad PLINIUM castigandum accessit, certe niaculosissimum. Multa enim Cl. viro veterum librorum peritia fuit, THEOPHRASTI, DIOSCORIDIS, Georgicorum & Poëtarum, & restitutions pleraque bonæ sunt. Totus autem in vocabulorum emendatione fuit, neque definitiones rerum addidit, aut historias. Eximus, ut eo tempore, labor, cuius utilitatem vel ex ROBERTI de VALLE comparato libro æstimes: vertit autem, ut ipse auctor videretur, HUETIO judice. Vide laudantem passim FUCHSIUM.

Secundæ castigationes sunt priorum supplementa.

EJUSDEM *Glossemata* ad ALEXANDRUM VI. pontificem, dictionarium volumi rariorum & technicarum Basil. 1534. 4°. *

EJUSDEM in *Dioscoridem Corollariorum* L. V. Colon. anno 1530. fol.* Doctum opus, & undique ex antiquitate collectum, ut conjuncta videas, quæ vetustas de aliqua arbore aut planta reliquerit; ad naturam tamen Cl. virum non accessisse fatendum est. Nam de Lollio, in exemplo, ait inebriare, & circumligare Tritica, quorum alterum cum altero consistere nequit.

PHILIPPI BEROALDI in COLUMELLA aliisque veteribus labores laudavimus. *Adnotationes etiam* in PLINIANAS castigationes edidit Brixiae 1496. fol. d'ETREES.

MARCELLI VERGILII versionem & adnotationes ad Dioscoridis L. VI. de materia medica Ulano 1518. fol. diximus. Epitome earum adnotationum prodidit Argentorati 1569. BODL.

§. CCXXI. *Maffeus. Alii.*

Raphaelis MAFFEI VOLATERRANI Commentariorum urbanorum libri XXXVIII. Parisiis anno 1515. fol. 1526. fol. SEGUIER. Basileæ anno 1530. fol.

fol. 1544. fol. GESNER. In libro XXVI. agit de plantis, passimque compilationes continet, ex Græcis tamen sumtas. Non valde probat GESNERUS.

JUSTULI SPOLETANI *de cultu Croci* l. Rom. 1510. 4°. SEGUIER.

Angeli POLITIANI *Sylva Florentiae* anno 1497. fol. excusa, & cum MEURSHI arboreto Amstelodami anno 1668. 12°. SEGUIER.

EJUSDEM *ruficrus* Lips. 1515. 4°. Utrecht 1672. 16°. cum RAPINO; huc videtur facere.

Polydorus VERGILIUS de inventoribus artis herbariæ, & bestiarum imitatione egit *Inventorum* L. I. c. 21. de agriculturæ origine L. III. c. 1. 2. de agriculturæ auctoribus ib. c. 3. De vitis inventoribus & Oleæ c. 4. De iis qui primum arbores peregrinas in Europam adtulerunt c. 6. De iis, qui linum invenerunt &c. Prodiit Basileæ anno 1521. fol. 1536. 8°.

J. Jovianus PONTANUS, poëta & historicus, *Hesperidum* libros II. scripsit Florent. 1513. aut 1514. 12°. Argentorati 1515. Venetiis anno 1505. 8°. NEAULME. 1513. 1531. 8°. & alias editos, de cultu Hesperidum, malorum aureorum, Citriorum, cum admistis fabulis. Nuper cum versione Italica recudi fecit ANT. de LUCA Venet. 1761. 8°. * In *Eridanorum* L. I. elegans est carmen de Palma hydruntina & Bituntina Venetiis anno 1518. 8°. *

Baptista FIERA Mantuanus vixit exente seculo XV. celebris Medicus & Poëta. Ejus *cœna de herbarum virtutibus*, & artis mediceæ parte, quæ in vietus ratione consiftit, sæpe prodiit. Duæ sunt mihi editiones. Cum EOBANO HESSO Frankfurt anno 1564. 8°. edita recusa est cum Caroli AVANTII annotationibus Patavii anno 1649. 4°. Prodiit etiam Mantuae anno 1515. 4°. MAITT. Basileæ anno 1522. 12. SEGUIER. Argentorati anno 1530. 8°. BUMALD. Parisiis anno 1533. 8°. Lips. 1626. 8°. HAEN. Versiculi satis comiti sunt, & renascentium literarum vim senserunt. Signa cujusque medicamenti simplicis tradit, & vires medicas, in epigrammatibus MARTIALIS apophoreta imitatus. Castoris DURANTE plagium commentator Carolus AVANTIUS detexit.

Intercidit JAC. COCI *dendrographia* s. de plantis L. IV. cuius operis codex M.S. existabat penes UFFENBACHIUM III. n. 5. p. 202.

FRANCISCI MARIÆ GRAPALDI de partibus ædium absque anno tum 1494. 4°. 1501. 4°. Parmæ 1506. 4°. 1516. 4°. elegantior 1517. 4°. B. Bern. Taurin, 1517. 4°. B. THOM. (CLEM. 1516.) Paris 1517. 4°. Argent. 1508. 4°. B. Bern. Basileæ 1533. 4°. 1541. 4°. Lugduni 1535. 8°. & Dordraci 1618. 4°. Plusculi libri hujus collectionis ad arboretum, ad sepes, ad olera, ad plantas hortenses, ad vinum pertinent, ex veterum locis compilati, sæpe satis vitiosi, absque proprio experimento. Plantæ hortenses capite V. libro I. & c. 3. vinum libro II. c. 3. fructus edules c. II. dicuntur tum fungi. Editiones ex D. CLEMENT sumsi.

MARCI

Kk

MARCUS HIERONYMUS VIDA, elegans inter nuperos poëta, *de bombyce* cecinit Rom. 1537. 4°. Lyon 1537. 8°. Antverp. 1585. 12°. Cremon. 1593. 8°. B. DRESD. quæ nuper Patavii recusa sunt 1731. 4°. 2. Vol. & Oxonii 1722.

§. CCXXII. Alex. Benedictus.

Alexandri BENEDICTI de re medica opus insigne Basil. anno 1549. fol. * Morbos equidem describit a capite ad calcem, multa habet tamen propria. vir ex multis peregrinationibus doctior. In Creta vidit mala medica priapeja (g), quorum semen priapeja regenerat. *Alexandriæ (h) Musam* vidit & describit. Rhamnum in Græcia & Dalmatia reperit (i). Multas medicas stirpium facultates proprio experimento comprobavit, neque quemquam hoc opus pœnituerit evolvisse.

§. CCXXIII. Nicolaus Leonicenus.

Nicolai LEONICENI, longævi senis, qui anno 1524. anno ætatis 96. obiit post comitialem morbum per decem annos toleratum. *Ejus est de Plinii aliorumque in medicina erroribus ad Angelum POLITIANUM.*

EJUSDEM Epistola ad Hermol. BARBARUM in primi operis defensionem.

EJUSDEM de Plinii & aliorum medicorum erroribus novum opus ad F. TURTUM.

EJUSDEM ad H. MENOCHIUM epistola, in qua eadem materia de simplicibus medicamentis pertractatur, & quædam Plinii & aliorum medicorum errata continentur. Horum libellorum prima editio est Ferrariæ anni 1492. 4°. B. DRESD. mea vero 1509. 4°. * Deinde Basileæ anno 1529. 4°. * & 1532. 4°. eum notis Andreae LEENII prodiit. In editione operum omnium 1532. Basileæ fol. * hæc redeunt.

Eruditus vir, primus a multorum seculorum memoria critico usus acuminac. Adnotat in prima epistola errores Marrubii ex Prasii simili nomine natas, exque Trifolii & Polii, Parthenii & Parietariæ, tum in Cisto inque Hedera, Glasto & Isatide aliisque, in quibus PLINIUS fere DIOSCORIDEM recte scribentem, aut THEOPHRASTUM male intellexit. Inde NICOLAUS SERAPIONEM, & alios Arabes & Arabistas, per singulas herbas corrigit, quæ merentur omnino per singula legi. Tum aliquas HERMOLAI defensiones PLINIANAS refutat, de Cisto & Hedera, de Adarce, Aira & Ægilope, Glasto & Isatide, Personata & Perfoliata, Citro & Alcibio, Sio & Silao, & aliis. COLLENUCIUM & literas & plantas ignorare ostendit. GAZAM etiam paſſim carpit, & THEODORUM, qui PLINIUM fecutus erraverat.

In

(g) Oper. L. II. c. 18.

(h) L. XIX. c. 22.

(i) L. XXII. c. 31.

In tertia Epistola errores arguit in Teramo & Ateramo commisso, in Bromo & Ægilope, in Atriplice & Chrysolachano, in Fragaria, quam PLINIUS facit quinquefoliam. Inde errores aliquot AVICENNÆ exponit, male Græcos legentis.

Epistola quarta spectat ad Arabes, adque AVICENNAM, herbas diversissimas confudentem, pauca ad PLINIUM.

In L. *de morbo gallico* Arabes monet herbas confundere, & repetere, cissum & volubilem.

In editione Basileensi 1532. fol. accesserunt libelli *de Dipsade* & *viperā*.

Pars *botanica totius operis* recusa est in II. parte BRUNFELSI.

§. CCXXIV. Collenutius.

Pandulphi COLLENUCHI Pisaurensis l. *de Pliniana defensione adversus LEONICENI accusationem* Ferrariæ 4°. lit. gothicis prodiit absque anno* & Schlestadtii anno 1510. 4°. Neque ineruditus undique, neque ignarus plantarum, nimis sui PLINII amans, elevator DIOSCORIDIS, quem negat a PLINIO lectum fuisse. De Cisto & Pentaphyllo fragifero frigida est excusatio. Balloren in speciem porri transformat, Horminum in plantam cerealem. In alia epistola gaudet *Hermolaum BARBARUM* pro PLINIO militare, & singula exempla decerpit; refutat eumdem, quoties facit pro LEONICENO. Quæ ad rem herbariam faciunt, redeunt in secundo BRUNFELSI Tomo.

PONTICUS VIRUNNIUS contra COLLENUTIUM pro LEONICENO scripsit (k).

§. CCXXV. Varii.

ANTONIUS GALLUS sive le Coq. *de ligno sancto non permiscendo* Paris 1525. 8°. 1540. 8°. Pro mercuriali frictione ante THEOD. de HERY scripsit. Discrimen ligni sancti & Guajaci ostendit, sanctum præfert, & describit.

NICOLAUS LEONICUS THOMÆUS dialogos edidit Venet. 1524. 4°. & 8°. DRESD. Paris 1530. fol. B. B. Inter eos est de alica libellus, in quo contendit alicam esse partim tritici genus quod Zea monococcos, partim facitium quid, quod græci chondrum dixerint.

STEPHANI NIGRI Mediolanensis de *nimia obsoniorum appetentia* Mediolan. 1521. 4°. B. Bern. cum aliis libellis. MUSONIO (l) tribuit philosopho, qui quarto seculo vergente vixit. Sed manifesto posterioris ævi est, & ex ATHENÆO potissimum decerpsum. Olera, edulia varia.

K k 2

IDEM

(k) Giorn. de letter d'Ital. XXIV. p. 273.

(l) Mentitur esse MUSONII nomen C. GESNER.

IDEM ni fallor est *fragmentum de helluinibus & bibacibus* Basil. 1533. 8°. BODL. quod cum titulo *de luxu græcorum in Thesauro GRÆV.* T. VIII. recusum est. Agit de vino c. 3. de coronis c. 8. & de plantis coronariis, c. 11. de unguentis; porro de fructibus edilibus, ceteris, malvis, lactucis, raphanis, fungis, aliis oleribus.

HELIUS EOBANI HESSI Poetæ, qui nomen sibi fixit, *præcepta bone valitudinis conservandæ* Erfordiæ 1524. 4°. RIV. Argent. 1530. 12°. HUHT. Ratisbonæ 1561. 8°. Francof. 1551. 8°. RIV. 1556. 8°. 1564. 8°. RIV. 1571. 8°. RIV., hac cum commentariis J. PLACOTOMI tum 1582. 8°. cum STRABO, Erfordiæ 1568. 8°. RIV. & cum HASSARDI comm. Paris 1553. 8°. SEG. Lips. 1626. 8°. Argent. 1713. 8°. curante HENNINGERO. Apophoreta sunt s. epigrammata in alimenta varia, & fructus potissimum horucus, & alia vegetabilia. Vitam dedit BRUCKER *Ehrentempel* p. 132.

J. PETRÌ CRINITI *de honesta disciplina* Parif. 1525. fol. L. IV. agit de mulsa. L. XXIII. de vino. L. XXV. de manna veterum, & manna thuris.

§. CCXXVI. U. a Hutton &c.

Ulrici de HUTTEN Equitis nobilissimi *de Guajaci medicina & morbo gallico* L. I. Bonon. 1521. 4°. TH. Maguntiæ editus anno 1524. 4°. * imprimis practici est argumenti, & cautelas describit, quas in Guajaci usu adhibere necesse sit, quo quidem medicamento ipse curatus fuerat. Gallice vertit JOHANNES CHERADAME Lyon 4°. sine anno VERDIER, titulo præfixo *Experience & approbation de la Medecine du bois dit Guajacum &c.* Anglice vertit THOMAS PAYNELL & edidit cum titulo *of the medicine Guajacum and of the french disease* Londin. 1536. 8°. 1539. 8°. 1541. 8°. TANNER. Bibl. Brit. p. 583.

LEONHARDI SCHMAUSS *de malo Gallico tractatus August.* Vindel. 1518. 8°. & in LUISINI collectione. De ligno Indico. Nonne idem est Recept, wie man das Holz Guajacum für die Franzosen brauchen soll 1518. 4°. BOEHMER.

Sic JACOBUS a BETHENCOT, cuius *dialogus aquæ, argenti & ligni, Guajaci colluctantium* Parisiis 1527. 8°. prodiit MERKL.

§. CCXXVII. J. Manardus.

JOHANNES MANARDUS obiit anno 1536. Ejus adnotationes in Mesven saepè prodierunt, etiam Venetiis anno 1602. fol. * & cum epistolis Basileæ anno 1549. fol. Sed pars certe aliqua scripta est anno 1521. 16°. (m), &

eo

(m) *De Elleboro.* GESNER.

eo anno edita cum titulo *Annotaciones & censuræ in medicamenta simplicia & composita Mesue. Epistolarum primi sex libri* prodierunt Parisiis anno 1528. 8°. Argentinæ anno 1529. 8°. Francofurti anno 1541. Ferrar. 1541. 4°. nisi hæ postremæ editiones plures habent epistolæ. Deinde libri 18. Basileæ anno 1531. fol. tandem libri XX. Basileæ anno 1540. fol. TREW. anno 1549. fol. *. Lugduni anno 1549. 8°. TREW. Venetiis anno 1557. SEGUIER, & cum titulo Αντρέας Μεσούη Hanoviæ anno 1611. fol. Cum MUNDELLÆ, MASSÆ, THEODOSII & LANGII epistolis Lugduni anno 1557. fol. MERKL.

In Commentariis ad MESVEN fere Græcorum loca adducit, fontesque placitorum scholæ Arabicæ apud Græcos quærerit, corrigit eosdem, quoties a Græcis recedunt; & doses medicamentorum definit. Nonnunquam citat, quæ ipse viderit, in Pannonia etiam & Polonia. Sennam, deteriorem equidem, in Apulia nasci vult. Gemmas inutiles esse sapienter (n) monuit. Quæ antidoti bonæ sint, quæ obsoleverint, quæ sint paratu difficiles, solet monere.

Epistolæ partim practici sunt argumenti, multæ tamen botanici, totus imprimis liber VIII. in quo fere in DIOSCORIDIS interpretatione HERMOLAUM defendit, MARCELLUM refutat, & proprium ad codicem Græcum textum emendat. Non satis plantarum guarus fuit, cum paulo rariores non adtigerit, sed neque vulgatorum valde peritus fuerit. Passim etiam in aliis libris de rebus botanicis inquirit. In eo laudem meretur, quod ab Arabibus homines ad Græcorum puriores certe fontes revocaverit. Lilium convallium de genere Polygonati esse (quod Fraxinellam vocat) sagax vidit, quod primum forte indicium est vis methodi naturalis (o). Epistolæ scriptæ sunt ab anno 1500. ad 1536.

Censuræ MANARDI (male MAINARDI) ex Epistolis decerptæ, recusæ exstant in BRUNFELSI T. II.

§. CCXXVIII. F. Delicado. Alii.

Francisci DELICADO presbyteri *el modo di adoprare il legno di India Occidentale* Venetiis anno 1529. 4°. Vim beneficam recenset, quam in se ipso erat expertus.

NICOLAI MASSA *de morbo Neapolitano* liber Basil. 1536. 4°. ob descriptionem & laudes ligni sancti huc facit.

NICOLAI POLL *de curatione morbi gallici per lignum Guajacum* Basileæ 1536. 4°. & in LUISINI collectione. Ob eamdem causam huc facit.

(n) Ad Electuarium e Gemmis.

(o) L. IX. Epist. 4. anno 1522.

§. CCXXIX. O. Brunfels.

Otho BRUNFELS Moguntinus, theologus & medicus, poliater Berneensis, in quo officio anno 1534. obiit.

Ejus *Theses, seu communies loci totius medicinae, etiam de usu pharmaceuticorum, &c.* Argentinae anno 1532. 8°. prodierunt, GESNERUS opus vocat *informatum*.

Onomasticon medicinae, nominis continens omnium stirpium, medicamentorum simplicium, aliorum ad medicinam pertinentium Argentorati anno 1534. fol. 1543. fol. Lexicon est, & ipsum monente dudum GESNERO immaturum, & feltine congestum.

EJUSDEM *Jatrlon medicamentorum simplicium continens remedia omnium morborum Argentorati anno 1533. 8°.* paulo ante mortem auctoris prodiit. Libri promittuntur quatuor, mihi duo sunt, qui tamen spissum volumen efficiunt. Ordo affectus diversarum corporis humani partium sequitur, liber ipse ex veteribus, etiam potissimum ex PLINIO VALERIANO compilatus est, neque ob hoc opus instauratoribus addi meretur.

Sed ob icones omnino, quibus priorum omnium industriam superavit. Germanice prodiit *Contrafayt Kräuterbuch neulich beschrieben Argentorati 1532. fol. TREW. & ander Theil anno 1537. fol.* Est etiam apud ILL. virum J. GESNERUM. Idem est *Kräuterbuch Contrafayt vollkommen Argentorati anno 1534. 4°.* GMEL. cum figuris minoribus 197. & viribus medicatis: & alia editio cum eodem titulo Francofurti anno 1546. fol. HEIST.

Porro *In Dioscoridis historiam herbarum rectissima adaptatio cum variis iconibus* Germanice prodiit Argentorati anno 1543. fol. TREW. quæ eadem sunt operis latini icones 314.

Denique latini operis prodiit Tomus quidem primus Argentorati anno 1530. fol. recusus anno 1532. * 1537. & 1539. aliquanto auctior TREW. Tomus II. anno 1530. 1536. * 1539. in posterioribus editionibus paulum mutatus. Tomus III. anno 1536. & 1539. hic auctus TREW. & anno 1540. *

Totum opus prodiit etiam tribus tomis absolutum Argentorati 1537. fol.

Herbarum ergo vivæ icones ad naturæ imitationem imitatae & appendix de usu & administratione simplicium est tomus I. hujus operis. Præmittitur Encomium medicinae. Icones bonæ sunt (p), ad naturam factæ, ut pictor etiam vitia speciminum expresserit, quæ delineanda accepisset. Ad quamque plantam

(p) Probat etiam Euricius CORDUS p. 14. de nominibus dubitat p. 15.

plantam auctor colligit loca Græcorum, Latinorum & SERAPIONIS, & Arabistarum PLATEARII, SYLVATICI, aliorum, denique HERMOLAI & MARCELLI; tum nomina Germanica & alia, denique vires medicas. LEONCENI censuras ad sua capita interponit, & COLLENUTII apologias, & MANDARDI adnotations. Plantæ vulgares sunt, aut Germaniæ indigenæ, aut hortenses, multæ tamen hic primum adparent, tot post seculorum intervalla ab AUCTORE primum dictæ, ut Orchides aliquæ, etiam fuciflora & spiralis, Bifolii icon, Hyacinthi stellati, Pulsatillæ. In appendice historiam aliquam plantarum collegit, tum ad THEOPHRASTI plantarum differentias, deinde secundum vires medicas dispositarum. Has differentias *Guilielmus MONTANUS Epitomes medicae* titulo recudi fecit Antverpiæ anno 1540. 8°. tamquam novum opus.

Novi HERBARII Tomus II. ipse quidem est ejusdem scopi. Hic Carlina primum exprimitur, & Gentiana cruciata, Unifolium, Rapunculus, & vulgatores aliquæ plantæ.

Longa hujus Tomi est appendix, & *Exegema simplicium*, quæ sunt apud DIOSCORIDEM, & collatio cum iis, quæ in officinis habentur. Utitur auctor passim M.S. codice Bononiensi; in quo plantarum loca natalia Bononiensia recensebantur, sed onus nimium BRUNFELSIUS susceperebat. Reliqua aliorum sunt auctorum.

In Tomo III. primum corollaria sunt, in quibus suis calumniatoribus respondet, CORDO potissimum patri. BRUNFELSIUS partim se excusat, partim tuetur, in eo occupatus, ut nostras plantas cum Græcis conciliaret. Sequuntur novæ icones, cum viribus medicis. Icones bonæ, sed nomina sœpe erronea. Trifolium vulgare monopetalon vocat Brunellam, Melilotum Fragariam, Calcitrapam Eryngium, Been Smilacem, Sophiam Millefolium. Aliquæ icones ex primis Tomis repetuntur.

EJUSDEM Reformation der Apotheken von Kräutern, Wurzeln, Saft, Sämen, Blumen, Oel, Feistigkeiten, wie man solche Dinge bekommen, behalten und brauchen soll, vertente HANS ELER. Strasburg 1536. 4°. HIRSCH. & Bericht von allerhand Confectionen, Latwergen &c. Frankfurt 1552. 4°. B. THOMAS.

SERAPIONEM, & AVERRHOEM & RHAZEUM de simplicibus edidit Argentorati 1531. fol. cum libello de Centaurea, qui GALENO tribuitur.

Pauli AEGINETÆ pharmaca simplicia vertit BRUNFELSIUS, & edidit Argentorati anno 1531. 8°. nimia, quam neque diffitetur, properatione usus, vitirosus libellus: nomina barbara, ut ovi anisci (onisci), Balanus myrepistica confusa cum myrobalano purgante. Quæ dictio! *Cantharides obliquos luteos zingulos* habent. Ludimagister, Theologus, Medicus, nimis in multa se diffudit.

Schema pharmacorum vulgarium ventrem ducentiam & secundi libri themum app. citat TREW. fol. maj.

§. CCXXX. Cornelius Petri.

Cornelii PETRI, Leydensis physici, *Annotatiunculae aliquæ in quatuor libros Dioscoridis Anazarbei Antverpiæ anno 1533. 8.* * Ex primis auctoribus est, qui plantas DIOSCORIDIS in frigida nostra Europa se reperiisse putarunt: Infeliciter passim, nam Papirum vocat Gramen Helm Belgarum, Atractylida quæ Bardana, Arabin quæ Sambucus, Amomum quod Geranium, Myrtum, quæ Huls (Aquifolium); Anagyrin ait in maritimis Hollandiæ nasci. Propria tamen industria plantas investigare est adnisi: catalogum enim dat herbarum, quarum putat nullam aquud DIOSCORIDEM mentionem fieri, in quo sunt Epilobia tria, Veronica, Rorella, Ribes nigrum, Sanicula, Vulvaria, Bugula, Pirola, Thora, Spergula, Ceterach, Terzella (puto Cassidam); *Nova admiranda* seria aliqua sunt, pleraque nugæ.

§. CCXXXI. Lud. Cælius.

Ludovici CÆLI RHODIGINI *lectionum antiquarum libri XXX.* recogniti ab auctore, & tertia parte aucti Basileæ anno 1542. fol. * Plurima veterum, Græcorum etiam potissimum, hic loca collecta sunt, magis ad clinica & anatomica, pauca ad botanica, quæ fere ad Græcorum sententias redeunt. Libro V. agitur de Palma & Dactylis Nicolais, libro VI. de Lauro. Libro VII. de Ficubus, de floribus coronariis. L. VIII. de partibus florum. L. IX. de pane, de Fungis, Colocasia. L. X. de Mentha. L. XI. de Aconito. L. XII. de Olea. L. XIII. de leguminibus. L. XVIII. de Balsamo. L. XX. & XXI. de plantarum sexu. L. XXIV. de odoramentis. L. XXV. de Pinn. L. XXVI. de Cardamo. L. XXVIII. de vino, de aratione, & partibus plantarum. L. XXX. de vino.

Laurentii FRIES, auctoris optimi GESNERI censuram experti, *Synonyma materiæ medicæ, sive de simplicium pharmacorum latinis, Græcis, Aræbibus Barbarisque vocabulis* Argentorati anno 1535. fol. MERKL. & germanice *Synonyma gerechts Nahmen und Auslegung aller Wörter, so man den Kräutern, Wurzeln, Blumen &c. zuschreibt,* neu corrigirt Strasburg 1535. 4°. TREW. reperio etiam 1584. 4°. Gallice *les Synonymes latins, hebreux & grecs de différentes fleurs plantes pierres & minéraux de Phrysius* 1579.

EJUSD. *Beschreibung von allerley Speisen zur menschlichen Nahrung* Mühlhausen 1559. 4°. B. THOMAS.

EJUSDEM *Spiegel der Arzney durch den Autorem Laurentium Fries und M. Othonem Brunfels wiederum gebessert* Strasburg anno 1526. fol. 1532. fol. * Continet etiam medicas & celebres plantas, & earum facultates, seu gradus, ut tunc vocabant. Poterat cum Arabistis stetisse.

§. CCXXXII. Johannes Leo.

In J. LEONIS Africæ descriptione IX. libris absoluta, & Romæ anno 1526. edita, & Antverpiæ 1556. 8°. (noltra editio est Elzeviriana anni 1632. 16°.) alioquin

alioquin lectu dignissima, passim naturæ dona per varia Africæ regna tangentur, & potissimum in Libro VIII. Euphorbium, Cassia, & aliæ parum notæ plantæ Africæ indigenæ dicuntur, Gallice prodiit Lyon anno 1556. fol. NEAUME. Anvers anno 1564. VERDIER. Anglice 1600. 4°.

Huc statuta nobilis artis babatteriorum urbis Romæ 1526. 1617. cum notis FULVII BENIGNI recusa, & cum titulo *Gli statuti dell' agricultura con varie osservazioni e decreti volgarizati per G. degli ANNIBALI della MOCARA* Rom. 1718. 4°.

STEPHANI AQUEI ericomium brassicarum seu Caulium Paris anno 1531. 8°. FALCON. *Comm. ad PLINIUM* diximus p. 97.

§. CCXXXIII. Euricius Cordus.

Euricius CORDUS, sive *Henricus URBANUS* (q), Simmershusa Hassica natus, LEONICENI (r) discipulus & J. MANARDI, Erfordiæ, & Marpurgi vixit, & denique cum Bremam secederet vocatus, obiit. Paulo ante mortem scripsit *Botanologicon Coloniæ* 1534. 8°. * Parisiis anno 1551. 12°. excussum, in quo non mediocrem, qualis tunc erat, botanices peritiam demonstravit. Nam in horto plantas colebat, & in agro conquirebat, ex lectione etiam veterum & nuperorum doctior, emunctæ naris homo, Poëta & criticus. Plantas Germanicas in hoc opusculo cum plantis DIOSCORIDIS comparat & conjungit alias; alias negat nostras respoñdere plantis veterum, non ignarus, non debere veterum Græcorum herbas in frigida (s) Germania quæri, & passim rariores plantas in Italia vias recte Germanicis præfert, ut in Narciso, Acantho, Centaurio majori. De nuperis auctoribus judicat, non inique, ut de BRUNFELSO, BRUNSCHWYGIO (t), amator RABELÆSII. Vires medicas hactenus adtingit, ut diureticam facultatem spongiolæ Eglanteriæ; passim querulus, de Marpurgensibus & DRYANDRO etiam potissimum. Consilium scribendi operis botanici abjecit (u).

EJUSD. von der Tugend des edeln Theriaks Marpurg 1532. 8°. HUTH.

§. CCXXXIV. Horti Botanici.

Circa hæc tempora plantas in hortis colere ceptum est: ita de suo CORDUS, & de J. RUD. NORDECII Cassellani (x) hortulo. In Gallia Renatus du BELLAI (y), VASSAEUS (z), GEOROI (a) hortos aluerunt, & ipsi

in

(q) Melch. ADAM p. 24.

(r) Vitam viri dedit Cl. WIGANDUS KAHLER Rinteln anno 1744. 4°.

(s) Ut Hyssopum, cui folia sint Origani.

(t) p. 20.

(u) p. 11.

(x) p. 49.

(y) C. STEPHAN. de re hort. p. 36. In eo Pistacia sem. p. 111.

(z) SOLERIUS ad ACTIUM.

(a) Jam tunc hoc curioso pharmacopejo nomen fuit STEPHANUS *seminar*. In eo viña Sycomoris,

balistarii (*b*) ; in Helvetia C. GESNER ; in Italia PRIULI Senator (*b*), Julius MODERATUS Ariminensis Pharmacopola, Vincentius a MONTE CATTINO Luccæ (*c*), J. Vincentius PINELLUS (*d*), Sinibaldus FLISCUS Genuæ (*e*), Gaspar a GABRIELIS Patavii (*f*).

Publicorum hortorum primus Patavinus est, quem (*g*) Danielis BARBARI hortatu Veneti anno 1533. condiderunt. Inde Florentinus anno 1544. (*h*), Luca Ghiso magistro. Successit PISANUS a COSMO (*i*) Mediceo fundatus, & curæ CÆSALPINI commissus. Hos Leydensis hortus & alii exceperunt, magno rei herbariæ incremento, cum in horto & plures ejusdem generis classisque species aptissime comparentur, & tota plantæ vita a primis initiis ad feminis perfectionem multo melius, quam in sylvis agrisque, possit edisci. Plurimæ etiam stirpes brevi tempore & cum minimo labore nobis in hortis innotescunt, eæque ex omni undique terrarum orbe collectæ, quas non alio modo, nisi per infinita itinera, IDEM homo posset inspicere.

Exsisterunt paulatim studiosi stirpium homines, qui in plantis indagandis laborem posuerunt. Celebris botanica laude sub initia seculi fuit DOMINICUS LENNUS Patavinus. JOHANNES FALCONER anglus multas plantas AMATO adtulit.

§. CCXXXV. Hermannus a Neuenae*r* &c.

Conjugemus cum BRUNFELSI HERMANNUM Comitem de NEUENAR, cuius tractatus de nonnullis plantis earumque facultaribus, anno datus 1529. redit in BRUNFELSI Tomo II. Agitur de Lapatho, Acetosa, Cyclamine, Cissampelo &c., ex ordine literarum alphabeti. Eas herbas quærit conciliare, ut DIOSCORIDEIS nominibus plantas Germanicas adaptet. Addit specimen operis botanici, in quo veterum sententias collectas edere voluit.

Joachimi SCHYLLER medici, Basileensis, Tractatus de flore Grasblum (Tunica), cum BRUNFELSI Tom. II. prodiit.

In J. GERSDORF Feld - und Stadtbuch berühmter Windarzney Argent. 1557. fol. * Frankfurt 1598. 4°. 1606. 4°. & alias edito, simplicia medicamenta & composita recensentur.

Apotheck für den gemeinen Mann, quo continentur HIER. BRUNSCHWYCK, von bewährten Stücken der Arzney : & MICHAEL SCHRICK von rechtem Brauch und Nuz der gebrannten und distillirten Wasser, Nürnberg 1529. 4°.

Aus-

- (b) GERVIN. Venen. p. 285.
- (c) BELLON.
- (d) MARANTA.
- (e) BRASSAVOLA.
- (f) C. STEPHAN. arbust. p. 22.
- (g) BELLON neglect. cult.
- (h) TARGIONI prodrom. chorograph. Toscana.
- (i) ROLFIK veget. in genere. p. 136.

Ausgebrannte und distillierte Wasser &c. Strasburg 1530. 4°. HIRSCH.

Lustgärten und Pflanzungen, wie man sie halten soll, Strasburg 1530. HIRSCH.

Allerley Flecken aus Kleidern zu bringen, wie Garn und Leinwand, Holz und Bein mit mancherley Farben zu färben, Maintz 1532. 4°.

Lustgarten und Pflanzung mit wundersamer und seltsamer Verimpfung allerhand Bäume, Kräuter, Blumen und Früchte, wie ein Hausvater mit seiner Arbeit das ganze Jahr über sich verhalten soll, Augspurg 1530. 4°. HIRSCH.

§. CCXXXVI. Hier. Bock.

Hieronymus BOCK (vulgo TRAGUS) Heidenbachensis Bipontinus (k) verbi divini minister & medicus, qui anno 1554. vix quinquagenarius extinctus est. Non in libris foliis plantarum peritiam quæsivit, sed late per Alsatiæ Vogesumque (l) montem, partemque Rhætiæ, plantas conquisivit, plurimasque (m) primus detexit, omnino hinc gratas laudes GESNERI meritus. Jocularis homo, indulxit nominibus exoticis, & communi fecerat Germanorum vitio, plantis suæ frigidæ regionis paulo licentius veterum nomina tribuit.

Et primo anno 1531. dedit ad BRUNFELSIUM herbarum aliquot consuras & dissertationes. Plantas nostras Germanicas cum Græcorum & Arabum plantis confert, & utrasque, ut potest, coaptat.

Edidit inde *New Kreüterbuch vom Unterscheide, Würkung und Nahmen der Kreüter, so in Deutschland wachsen.* Prima editio absque iconibus prodiit Argentorati anno 1539. fol. * in duas partes divisa. Veterum placita, & nomina, etiam barbara, collegit undique, facultates medicas copiose recenset, species generi cuique plusculas subjicit.

Inde recepit in opus suum icones FUCHSII, quibus adjecit alias, pulchre satis a Davide KANDEL delineatas. Seorsim prodierunt hæ icones cum nominibus anno 1550. 4°. * 1553. 4°. TREW. vivæ atque ad vivum expressæ imagines omnium herbarum in H. Bock herbario depictarum; Deinde in editione herbarii Argentoratensi anni 1546. fol. quæ multum aucta prodiit, tabulæ etiam sunt repetitæ, & capita multo plura, omnino 430. quæ in priori sunt 319. tum in editionibus Germanicis anni 1551. & 1556. fol. * quæ ipsa recusa fuit 1560. fol. 1565. fol. TREW. anno 1572. fol. * 1595. fol. Capita sunt eadem, & tota editio repetita. Sic procul dubio etiam editio 1580.

L 1 2 fol.

(k) Brettanum vocat THEODORUS.

(l) Hist. Lugd. p. 92. TRAG. apud BRUNFELS II, p. 275.

(m) TRAG. hist. de Cyclamine;

fol. hæc a M. SEBIZIO aucta, tum annorum 1586. 1587. 1595. SEGUIER. 1630. fol. TREW.

Latina versio prodiit anno 1552. 4°. * cura Davidis KYBER, cum GESNERI docta præfatione.

Plurimas hæc tenus plantas tradere C. GESNER. Detexit in Germania nascentem TRAGUS Fraxinellam, Hypericum pulchrum, Glau-
cium, Papaver rhoæs capitulo hispido, Lappulam RIVINI, Millefolium nobile, Asterem, qui herba vulneraria an der Pfiem, Quinquefolium album scapo radicato foliis breviori, Passerinam, Struthiopteridem, Lycopodium Sabinæ facie, Trifolium Cytisum, Triglochin, Iridem tenuifoliæ, Tribulum aquaticum, Vaccinium rubrum, Chenopodium Stramonii folio, Helleborum viridem, alias. Vulgatiorum etiam plantarum bonas dedit icones, ut Acini, Valerianæ sexu distinctæ, Helianthemi, Echioidis cærulei, Pedicularis minoris, Balsamines impatientis, Esulæ minimæ, Luteolæ, Knawel, Bupleuri, Polygalæ, Astragali glycyphylli, Cirsii acaulis, Caucalidis tenuifoliæ, Cardui pratensis: Linagrostidis, Nidi avis; etiam rariorū, ut Rutæ Sylvestræ, Glaucii, Cyani latifolii, Chrysocomes, Adonidis perennis, Passerinæ, Acrostichi, Struthiopteridis, Ceterach, Lycopodii sabinæ facie, Trifolii Cytisi, Triglochinis, Iridis tenuifoliæ, Raphani rusticani, Tribuli, Vaccinii rubri, Staphylodendri, aliarum. Habet nuces juglandes ferotinas, nuper celebres.

Argentorati etiam *de alimentis* librum Germanicum edidit 1550. 4°.
C. GESNER Bibl.

§. CCXXXVII. Leonhardus Fuchs.

Leonhardus FUCHS Wemdinga Suevus, ob religionem se Onolsbachum, & demum Tubingam recepit, ibique medicinam docuit, vir sua ætate doctus, & excitati critique ingenii: qui minus tamen cum natura ipsa confuevit, quam TRAGUS, neque raras aut devias plantas descripsit, iisque fere contentus fuit, quæ in pharmacopolia recipiuntur.

Primum ejus opus inscribitur *Adnotaciones aliquot herbarum & simplicium medicis hæc tenus non recte intellectorum*, quæ in Tomo II. operis BRUNFELSIANI prodierunt anno 1532. Arabes exagitat, & ex Græcorum monumentis castigat.

Inde *historiam plantarum* edidit, latine equidem Basileæ anno 1542. fol. * Germanice ibid. anno 1543. fol. * tribus capitibus auctam. Icones dedit, solis quidem umbris circumscriptas, cæterum magnas & præstantissimas, plerasque proprias, aliquas ex BRUNFELSO imitatas. Historia ipsa ex DIOSCÓRIDE aliisque descripta, pauca propria habet, & commune ei ætati vitium, ut scriptores

scriptores nimiam spem conciperent, frigido sub cælo plantas calidioris cæli se detexisse. FUCHSIUS nimis sui confidens errores suos non amabat adgnoscere, & amorem monentis GESNERI non pro meritis amplexus est (n).

Recusa est hæc historia Basileæ 1545. 8°. RAST. Parisiis anno 1543. 12°. SEGUIER. anno 1546. 8°.* Lugduni anno 1547. 12°. 1555. 12°.* hæ absque iconibus, tum 1546. 8°. SEGUIER. & anno 1549. 8°.* cum minoribus iconibus.

Minori forma recusæ sunt figuræ: Solæ Germanice anno 1545. 8°. cum titulo *Lobliche Contrafeytung aller Kräuter, so Fuchs im ersten Bande seines Kräuterbuchs hat begriffen*, tum latine Basileæ anno 1545. 8°. RAST. anno 1549. 8°. MERKL. Lugduni anno 1549. 8°. & TREW. 1595. 8°. 1555. C. HOFM. BURCKART.

Belice prodiit idem opus *den grooten herbarius met figuren anno 1547.* fol.

Gallice vertente Aegidio MAIGNAN *Commentaires sur l'histoire des plantes, composés par Leonard Fousch* Paris anno 1549. fol. * capitibus 344. iconibus minoribus: & Lugduni anno 1549. 8°. 1555. 1558. 4°. HOTT. UFF. Rennes anno 1685. 12°. Vertente vero Guilielmo GUERQULT Lugduni anno 1548. 4°. VERD. anno 1545. fol. 1550. fol. SEGUIER.

Hispanicé per J. JARAVAM (SEG.) cum titulo *Historia de las yervas y plantas sacada de Dioscoride y otros autores*, Antverp: anno 1557. 8°. Icones bonas esse ADAMSON.

Secundum Tomum historiæ suæ ceperat præparare FUCHSIUS, quem in Pandectis jam GESNERUS exspectabat. Quingentas super mille nunc icones paraverat, tribus Tomis edendas (o). Earum aliquæ, ligno insculptæ, Tübingæ servantur (p); aliæ Tiguri in J. GESNERI collectione. Codex M.S. Ulmæ servabuntur apud WAGNERUM Bibliopolam.

EJUSDEM *paradoxorum medicinae* L. III. prodierunt Basileæ anno 1535. fol. * Tiguri anno 1540. 8°.* & Parisiis anno 1555. 8°.* Francf. 1567. fol. TR. Scopus fuit, deprimere Arabes, qui etiam eo ævo in scholis dominabantur. Magna pars botanici est argumenti. Aloëj alias, quam Arabibus visum, facultates vult possidere. Rheum nostrum barbarum Casiamque, & Mannam differre a cognominibus Græcorum medicamentis, Eupatorium Agrimoniam esse; Centaurium utrumque ab Arabibus confundi; Napelli & Cicutæ confusas fuisse historias, & illum quidem male ad medicamenta adhiberi. Pentaphyllum nihil habere pernicioſi. Pessime semen Cicutæ pro Harmalæ seu Rutæ sylvestris semine vendi. Ladanum ex Cisto, non ex Hedera, parari, & alteram AVICENNÆ esse confusionem, Hederæ cum Volubili. Populum Arabibus igno-

L 3

tam

(n) Epist. p. 61.

(o) GESNER. epist. p. 115. b. 137. 6. HIZLER vit. FUCHSII.

(p) HIZLER ib. p. 29.

tani videri. Mezereon male ab Arabibus cum Thymelæa confundi, & male etiam inter herbas lactarias admiscoeri. Alsineni, Helxinen, Anagallidem, & Myosotidem ab Arabibus misceri. Sanguinem draconis longe differre a succo Sideritidis, neque cubebas in Myrto sylvestri nasci. Borraginem esse veterum Buglossum. Saccharum nostruni a veterum saecharo differre. Memi-then esse Glaucium veteranum, non Papaver nostrum cornutum.

L. II. Decocto pisorum post catharticum medicamentum male nos uti, neque recte pultem ex avena confectam febrientibus propinari. Plura omitto.

EJUSDEM APOLOGIA, qua repellit malitiosas Gualtheri RYFF imputationes, quas DIOSCORIDI adtexit, obiterque ostendit multas, iuso propemodum omnes herbarum imagines e sua stirpium historia esse suntas Basileæ anno 1544. 8°. SEGUIER. TREW. & anno 1536. 8°. MERKL.

Adversus Christophori EGENOLPHI typographi calumnias responsio Basil. anno 1535. 8°. MERKL.

De medicamentorum omnium præparandi, conponendi, miscendique usitata ratione ac modo legitimo L. IV. Basil. 1555. fol. TREW. Lugduni anno 1563. 12°.

Apologiae tres, quartum printa adversus Guil. PUTEANUM docet, Aloëni aprire ora venarum Basileæ anno 1540. 4°.

Cornarius furens Basileæ anno 1533. 8°. MERKL anno 1545. 4°. SEGUIER.

Nicolai etiam MYREPSI opus FUCHSIUS latine vertit & edidit, cum adnotationibus sœpe botanicis. p. 167.

§. CCXXXVIII. Petrus Martyr.

*Petri Martyris de ANGLERIA (Anghiera) de rebus Oceanicis & Orbe novo decades tres. Legationis Babylonie L. III. in oppido Carp. & anno 1516. fol. TREW. Basileæ anno 1533. fol. * Colon. 1574. 8°. Paris 1587. 8°. vertente R. HAKLUYT. Anglice 1577. 4°. Germanice per N. HOENIGER. Basil. 1582. fol. Americam non adiit, sed Granatæ & Madriti ex viris de novis coloniis educibus hausit, quæ hic de COLUMBO, & ejus primis successoribus tradit. Queritur sua compilata esse a CADAMUSTO. Arbores & plantas utiles adtigit, Manyoc, Ananas, gratissimum FERDINANDO Regi fructum. Arborem focum vapore venenantem dixit. Iter Babylonicum etat Memphis, quod anno 1502. ipse orator Regis ad Soldanum susceperebat.*

Die neue Welt der Landschaften und Inseln, so jüngsthin von den Portugalefern und Hispaniern herfunden: was Güter und Waaren sie liefern &c. vertente ex latine sermone MICHAELE HERR Strasburg 1534. fol. HIRSCH.

Idem puto opus quod *novus orbis regionum insularum, ALOYSII CADAMUSTI navigatio, tum C. COLUMBI, PETRI ALONSI a PINZONE, ALBERICI VESPUCCII*

VESPUCCI, JOSEPHI INDI &c. cum PETRI MARTYRIS nupero opere Basileæ 1537. fol. HIRSCH.

§. CCXXXIX. Joh. Ruellius.

Sueßionensis, Regius medicus, deinde Canonicus Parisinus, vir Græc & latine doctus (q), eximius interpres, cuius versionem DIOSCORIDIS suo loco laudavimus, neque ipsarum plantarum ignarus, quarum vulgatiores species dixit, & nonnullis nomen suum imposuit, nondum obsoletum. Major tamen ei cura fuit librorum, & ex antiquis elegantissime collegit, quæ de quaque stirpe reliquissent, Arabum, quos Mauros vocat, et si nomina tacet, tamen opera legit, & iis utitur, quoties propriae quid habent.

Ejus *de natura & historia stirpium* Libri III. justo volumine, prodierunt Parisiis anno 1536. fol. * & paulo post Basileæ anno 1537. fol. * inde Venetiis anno 1538. 8°. SEGUIER. & Basileæ anno 1543. fol. anno 1573. fol. SEGUIER. In L. I. ad aliquam THEOPHRASTI imitationem, generalia plantarum, deinde ad ordinem literarum arbores tradit; Libro secundo & tertio stirpes reliquias. Ad quamque, quoad ejus fieri potest, Gallicum nomen adaptat, & hactenus eas describit, ut tamen vix distinguas, quæ verba ex veteribus repetat, quæ sua sint auctori. Nomina & genera veterum repetit, neque oportet rarum quid, aut a communi notitia remotum a docto viro expectare. Gentianam habet, sed speciem unicam. Sedentarius (r) homo fuit,

§. CCXL. J. Camerarius. Jod. Willich.

Joachimi CAMERARII patris Commentariolus de theriacis & mithridatiis &c. Noribergæ anno 1534. 8°.

EJUSDEM viðus & cultus ratio, versibus expressa cum schola Salernitana Antverpiæ anno 1562. 16°. & alias MERKL.

IDEM opuscula quædam *de re rustica* recusa dedit Tubing. & Noriberg. 1539. 8°. 1596. 8°. D'ETR. Pars I. sunt veterum de propriis rei rusticæ partibus sententiæ insigniores. Pars IV. pictura antiqua designans agricolæ officia V. Encomium rei rusticæ VII. catalogus auctorum, qui de re rusticæ & herbaria scripserunt.

JUL. POMPONIUS FORTUNATUS interpretationes in COLUMELLAM dedit Parif. 1537. fol.

*Jodoci WILLICH erudita scholia in Virgilii Bucolica Argentorati anno 1535. 8°. ** Plantas explicat & cum nostris conciliat, de quibus VIRGILIUS agit.

EJUSDEM

(q) QUIQUERANUS *Laud. Prov.* p. 50. b.

(r) BRASSAVOLUS *Exam. simplic. med.* p. 51.

EJUSDEM ars magirica seu de cibariis, ferculis, obsoniis, alimentis, & potibus diversis parandis, eorumque facultatibus anno 1563. 8°. BURETTE. Accedit epistola JACOBI BIFONTIS de operibus lactariis.

§. CCXLII. *Gundisalvus Hernandez.*

Gonzalez HERNANDEZ de OVIEDO *Historia general y natural de las Indias, y tierra ferma del mar Oceano* Toledo 1526. fol. MEAD. Sevilla anno 1535. Valladolid 1557. fol. THUAN. Salamanca anno 1541. SEGUIER. 1547. fol. MEAD. Gallice a I. POLEUR versa Parisiis anno 1555. fol. 1556. fol. * cum titulo, *Histoire naturelle & generale des Indes.* Libri sunt X. & in Gallica editione XX. Ad rem herbariam pertinent L. VII. VIII. IX. & X. In L. VII. plantas & arbores utiles describit, ut panificia ex Mayz & Manyoc, cuius duas species bene distinguit, salutarem & venenatam. Deinde hic Battatas dicit, Ananas, alias plantas edules. L. VIII. Bixam, Pitahayam, quæ non videtur Pitahaya Californica, Tunam, Cereum. Icones aliquæ additæ. L. IX. arbores sylvestres dicit Mangle, Mançanillam, Filices arboreas. L. X. arbores & plantas medicas, Guajacum, ejusque vim medicatam, Gof-sypium, Avellanæ purgantes, a Ricino diversas.

Italice exstat in collectione RAMUSH. *

Tractatus de ligno Guajaco & alter de ligno sancto in LUISINI collectio-ne recusus est, cum nomine Gonzali FERRANDI.

Aliud GONSALVI opus est Summario della natural y general historia della India Occidentale, trad. della lingua Castillana Venetiis anno 1535. 4°. * non magnum opus, ex memoria fere ad CÆSARIS delectationem scriptum. Candidus vir & satis gnarus anno 1522. Rector erat S. Mariæ in Terra firma. De Yucca, succo ejus venenato, arboribus, plantis, herbis, Battatas, Platano (Pisang) agit, cum malis figuris. Venenum ex mansanilla, formicis majoribus & Scorpis paratum flammis se dedisse narrat. IDEM etiam opus apud RAMU-SIUM exstat.

Quæ historia general y natural de las Indias Islas Salamanca 1646. fol. FRANCISCO HERNANDEZ tribuitur, fuerit potius GUNDISALVI.}

§. CCXLII. *Carolus Stephanus.*

Carolus STEPHIANUS (ETIENNE), qui idem anatomicas tabulas STEPHANI de la RIVIERE commentario comitatus est, Parisinus medicus, Vir latinæ linguae peritus, quæ in ea familia quasi hereditario jure exculta est. RUELLII potissimum opere usus, linguae proprietatem magis quæsivit, quam stirpium inventionem.

Ejus

Ejus pluseculi libelli sunt, quorum aliquos pueris ipse destinabat, ut tamen ævo nostro, minus veterum fontium amante, etiam provectionibus usu fuerint.

EJUSDEM de re hortensi libellus, vulgaria herbarum, florum, ac fruticum, quæ in hortis nasci solent, nomina latinis vocibus efferre docens Parisiis anno 1538. 8°. TREW. anno 1536. 8°. SEGUIER. cum altero de satione hortorum libro anno 1539. 8°. * 1545. 8°. * Trecis anno 1542. 12°. SEGUIER. Lugduni anno 1563. 8°. SEGUIER. Est nomenclator Græcus, latinus, gallicus, rerum ad rem herbarium spectantium, cum veterum brevibus sententiis, & aliqua descriptione. Herbae adjectæ sepestres, coronariae, ad areolas utiles, cucurbitaceæ aliquæ, condimenta, olera, acetaria, radices: deinde tempora & modi serendi, & hortorum inimici.

Italice prodiit Venet. 1545. 8°. BODL.

EJUSDEM Seminarium & Plantarium fructiferarum præsertim arborum, quæ post hortos conseri solent Parisiis anno 1536. 8°. TREW. & auctius anno 1540. 8°.* Accessit alter libellus de conserendis arboribus in Seminario (s), & in Plantarium transferendis. Addit ILL. TREW. editionem anni 1548. 8°. Fattetur CAROLUS, sua se ex Hermolao BARBARO habere, & a RUELLIO, artem tamen inserendarum arborum se a focero Aegidio VALESIO didicisse. Describit antiquorum fere verbis seminarii arborum, & nomina pertinentia ad arborum insitionem & cultum. Sequuntur fructus horæi, cum nominibus nostris, ad veterum stirpes adaptatis. Succedunt etiam nuces, olivæ, ficus, mora. In altera parte articia docentur, quibus arbores feruntur, edificantur, transferuntur, inseruntur, coluntur, veterum semper verbis. Adjecta sunt nupera articia ablactationis (t), & plurimi specierum in uitam arborum insitiones, quæ raro successum inveniunt. Finis in arborum morbis, & in fructuum horæorum conservatione.

Italice 1536. 8°. BODL. & cum priori Venez. 1545. 8°. ALMEL.

Vinetum Parisiis anno 1537. 8°. Lugduni anno 1536. BUMALD. 1537. 8°. ALMEL. Præter vitis cultum recensentur plantæ sponte in vinetis subnascentes, cum nonnullis propriis scriptoris adnotationibus. Vitium etiam diversæ sp̄ecies viñique. Pro vino Rhætico Rhenanum, diversissimum, non bene subponit.

Italice cum horto & seminario Venez. 1545. 8°

EJUSDEM Arbutum, fonticulus, spinetum Parisiis anno 1538. 8°. ALMEL anno 1542. 8°. * Basileæ anno 1538. 8°. SEGUIER. Traditur hic Salicetum, (cujus salices vix adgnoscas), Ulmarium, Populetum, ubi tres species Populi

(s) p. 114.

(t) Ex COLUMILLÆ

puli confunduntur; Lauretum, Myrtetum, Platanetum. Non pluto vere Basileæ Platanum viguisse. Fonticuli vicinæ herbæ describuntur, Bryum etiam potissimum. In spineto & spinosæ arbores dicuntur, & Cardui. Methodus omnium eadem.

Italice cum vineto, seminario & hortis Venez. 1545. 8°. ALMEL.

EJUSDEM *Sylva*, *Frutetum*, *Collis* Parisiis anno 1538. 8°. SEGUIER. ALMEL. In *Sylva* arbores glandiferæ, & aliæ *Sylvestres* recensentur. *Collis* habet plantas in collibus nascentes, tum lactarias. Nondum noverat NOSTER nomen minoris *Valerianæ*.

EJUSDEM *Pratum*, *Lacus*, *Arundinetum* Parisiis anno 1543. 8°. * Pratorum cura, herbæ pabulares, medica, vicia. Inde herbæ pratenses, *Trifolia*, *Bellis*, *Daucus creticus* (*potius vulgaris*), *Millefolium*, *Anserina*, *Quinquefolium*, *Gallium*, *Linaria*, *Fungi*, *Boleti*, cum nuperis cognominibus. Ad lacum *Nymphææ*, *Siler*, *Potamogeton*, *Plantago aquatica*, *Tribulus*, *Junci*, *Cyperi*. Denique *Arundines*.

Ager. Ignoro, num seorsim prodierit, legi in *prædio rustico*; Frumentorum cura, & plantæ segetales.

EJUSDEM *De latinis & Græcis nominibus arborum, fruticum, herbarum, piscium & avium* Parisiis anno 1536. 8°. MAITT. 1538. 8°. ALMEL. & auctius anno 1545. 8°. 1547. 8°. * 1556. 8°. MAITT. Pictavii anno 1552. 4°. Lugduni anno 1548. 16°. SEGUIER. Lexicon est botanicum cum nominibus Græcis, latinis, Gallicis. ROBERTO S. LINDENIUS tribuit.

Hi libelli conjunctim prodierunt cum titulo *prædii rustici* Parisiis anno 1554. 8°. * 1629. 8°. TREW.

Gallice vertit gener C. STEPHANI *Johannes LIEBAUT*, medicus, & edidit *l'Agriculture & la maison rustique de C. ETIENNE & de Jean LIEBAULT*. Anvers 1584. 4°. RUF. Paris 1567. 4°. CHIV. 1574. 4°. SEG. Montluel 1572. 4°. ALMEL. Paris anno 1586. 4°. auctius. Editio III. continet *Petri AYRRAL tubulam* *sementium*; libros domus rusticæ 7. tractatum de *Nicotiana & Mechoacanna* & I. de *CLAMORGAN de venatione luporum*. Rediit Rouen anno 1602. 4°. 1625. 4°. SEGUIER. 1658. 4°. UFFENB. Paris anno 1641. 4°. SEGUIER. Lyon anno 1668. 4°. *. Hæc editio opus est undique a STEPHANIANO diversum, rejectis antiquitatibus, modernis inventis auctum, ordine diverfissimo. Libri sunt VII. in quorum secundo plantæ hortenses, cum arboribus hortensibus, & libellis de Mehocanna & Nicotiana. L. III. Arboretum. Insitio, cultus, arbores ex ordine, Sicera, Olecum, & aliqua de arte destillandi. L. IV. continet pratum & platenses plantas, irrigatione neglecta. Hic Saliceta. L. V. *Ager*, frumenta, legumina, panis, cerevisia. L. VI. *Vinetum*, vina Gallica: inter ea Campanica vix nominat, & prædicat Aurelianensia. L. VII. *Sylva* & arbores *Sylvaticæ*.

Hoc

Hoc prædiuum Italice versum est ab Hercule CATO Ferrariensi, *L'agricultura e casa di villa di C. Stephano Venez.* anno 1581. 4°. ad editionem anni 1573. tum anno 1581. 4°. 1606. 4°. TREW. cum CLAMORGANI luporum varia-
tione, & anno 1668. 4°. SEGUIER. 1677. fol. Versionem horti, seminarii,
arbusti & vineti diximus.

Anglice, vertente Richardo SURFLET Londini anno 1606. 4°. SEGUIER.
Belgice *de Veltbouw of te landwinninge* Antverp. 1566. 8°. WACHEND. 1582. 4°.
Amsterdam 1588. 1593. fol. 1622. 1627. fol.

Germanice a Melchiore SEBIZ edita est Argentorati anno 1579. fol. TREW.
1580. 8°. BASS. anno 1607. fol. auctius. Huc etiam editionem Amstelodamen-
sem anni 1593. fol. refert Cl. SEGUIER, Belgicam forte. Edificio mea hunc titulum
habet *Fünfzehn Bücher voni Feldbaue und von der rechten Bestellung eines Land-
sitzes, davon etliche von C. STEPHANO und J. LIEBAUT, und theils durch M.
SEBIZ, theils aus den allerneuesten Zusätzen deutsch übersetzt sind. Anjero theils
aus dem erneuerten französischen Exemplar, theils aus Georg. MARII publicirter
Gartenkunst, theils aus J. FISCHARTS Feldbauerechten hinzugethan worden.* 1555.
fol. TREW. 1588. fol. * 1592. fol. TREW. 1607. fol. TREW. DRAUD.
Quindecim librorum tertius pertinet ad hortum. L. V. ad arbores hortenses.
L. VII. Pratum est. L. IX. Ager. L. X. Legumina. L. XI. Vites. L. XII.
Sylva. Gallica editione multo auctius opus est, ex qua versum est. Capita
hortensium ista habet 62. germanica 110. Laudat ob plantas pabulares
ZINKIUS.

Exstat etiam Caroli STEPHANI L. III. *de alimentis* Paris anno 1550. 8°. *
Victus rationem præscribit, tum ad morbos, tum pro iis, qui bene valent.
Cibos & potus ex vegetabili regno breviter recenset, secundum scopum, ad
quem præscribuntur: ex veteribus autem cujusque facultates sumit, addit
Gallorum inventa. Denique alimenta ad prævislos fines certas in classes ordinat.

§. CCXLIII. Christianus Egenolf.

Christianus EGENOLF, bibliopola Francofurteris, herbarum imagines vivas
edidit, quæ cum CUBÆ herbario ab EUCHARIO RHODIONE recuso prodier-
rant anno 1533. fol. TREW. anno 1535. fol. TREW., & anno 1538. Pars vero II.
anno 1535. 1569. fol. HOTTON. Redierunt hae icones anno 1540. cum DOR-
STENIO; anno 1542. cum J. DRYANDRO. Deinde aucto numero in utroque
Dioscoride WALTHERI RYFF anno 1543. fol. & anno 1549. fol. Recusæ
sunt etiam anno 1550. fol. TREW. cum herbario Germanico, solo cum nomine
EGENOLPHI *Kräuterbuch &c. über vorige Edition gemehrt &c.*, & anno 1551.
& 1555. fol. TREW. cum Adamo LONICERO, bis etiam germanice, eodem
edente, anno 1569. fol. 1577. fol. TREW. 1579. fol. 1582. & 1598. 1604. fol.
denique

denique auctiores a Petro UFFENBACH Francofurti anno 1609. fol. 1628. fol. ZOCH. 1630. fol. TREW. anno 1678. fol. 1679. fol. 1705. fol. 1737. fol.

De his iconibus judicium dabo cum DORSTENIO, cumque LONICERO & RYFFIO.

Prodiit etiam CHRISTIANI EGENOLPHI nomine *adversus illiberales L. FUCHSI columnias responsio* Frankfurt 1544. 4°. HIRSCH.

§. CCXLIV. C. Oroscius. Textor.

Christophorus OROSCIUS, (HOROSCO) Salmanticensis, annotationes dedit in PAULI interpretes Venetiis anno 1536. fol. MERKL, 8°. TREW. & posteriores in L. VI. annotationes anno 1536. Stirpium nomina ex vetustis codicibus corrigit. TREW. Dedit IDEM annotationes in AETII interpretes Basileæ anno 1540. 4°. TREW.

Benedicti TEXTORIS, Segusiani, florum differentiae ex Dioscoride Venetiis anno 1534. 16°. anno 1537. 16°. *, & cum TRAGO KYBERI Argentorati anno 1552. 4°. * Initum est a plantarum descriptionibus; sequuntur differentiae plantarum a folio, flore, aliave plantæ parte sumtæ, tum adfinitates, & comparationes. Methodicus est in DIOSCORIDEM index.

§. CCXLV. Joh. Lonicer.

Johannes LONICER NICANDRUM, ut alias diximus, latine vertit. Ad DIOSCORIDEM MARCELLI VERGILII scholia addidit Marburg anno 1543. fol. * edita, in quibus nomina hebraica excogitavit, & passim parallela DIOSCORIDIS, GALENI, aut PLINII loca colligit. Ad naturam non accessit, neque id ipsi vitæ genus fuit.

§. CCXLVI. Hieronymus Fracastorius.

Hieronymi FRACASTORII, Veronensis, celebris medici & Poëtæ *Siphilis* Basileæ prodiit anno 1536. 8°. Antverpiæ anno 1562. 8°. inde variis locis & nuper Patavii 1739. 4°. & Londini anno 1746. 8°. tum in collectionibus operum auctoris Venetiis 1555. 4.* Genevæ anno 1637. 8°. Gallice, versa a CL. MACQUER & la COMBE, cum bonis notis Paris 1753. 12°. Ingratam materiem, dum ingenio suo ornat, magnam laudem meritus est. Guajacum, quod Hyjacum vocat, potissimum describit, ejusque adversus novam pestem vires deprædicat.

EJUSDEM *de vini temperatura* Venetiis anno 1534. 4°. & in operum collectionibus.

§. CCXLVII.

§. CCXLVII. Gonfalonerius. Barlandus &c.

J. Baptista GONFALONERII Veronensis de vini natura, ejusque alendi & medendi facultate disquisitio Venetiis anno 1535. 8°. FALC. Basileæ anno 1535. 12°. ibid. In vino & calidam facultatem esse, & humidam, & sicciam, & frigidam.

Jacobi PRÆEFTI, Netiui, Medici sicuti, Archiatri Pontifici, de diversorum vini generum natura liber Rom. anno 1536. 8°. SEG. & Venetiis anno 1559. 12°. B. B. Vina generosiora nuperiorum & veterum recenset: vires medicas fere ex veteribus exponit, quæ vel profundunt, vel nocent; & varia problemata ad veterum morem resolvit.

Huberti BARLANDI, Namurcensis, velitatio cum Arnoldo NOOTZ, quæ docetur, non paucis abuti nos vulgo medicamentis simplicibus, ut Capillo Veneris, Xylaloe, Xylobalsamo, Spedio Antverp. anno 1532. 8°. Arabes & Avicennani passim castigat, laudes meritus Euricii CORDI.

ANTONII FUMANELLI Comm. de vino Venetiis 1536. 4°. HEINS.

§. CCXLVIII. Brassavolus.

Antonius MUSA BRASSAVOLUS, Ferrarensis, LEONICENI discipulus, MANARDI æmulus & adversarius, a libris non alienus, etiam a linguis nuperis, & a Germanica, & denique in plantis patriis minime rudis; ut ea ferebat ætas. Galliam adiverat anno 1528.

EJUS EXAMEN MEDICAMENTORUM SIMPLICIUM JAM ANNO 1536. ROMÆ PRODIIT fol. SEGUIER. recusum Venetiis anno 1538. 8°. SEGUIER. anno 1539. 8°. SEGUIER. anno 1545. 8°. SEGUIER. & anno 1556. 16°. Basileæ anno 1538. 4°. Tiguri anno 1555. 8°. tum Lugduni anno 1556. 12°.* Dialogus est inter auctorem, herbilegum, & senem pharmacopolam. Ii, quos novissime diximus, errores fere proferunt. Contra eos BRASSAVOLA veriorem sententiam tuetur, Barbaros fere refutat, quos Arabistas diximus, etiam MANARDUM, LEONICENUM & MESVEN. Descriptiones breves, & solorum generum. Facultates medicas non raro ex proprio experimento tradit, hactenus non inutiles. Aliqua in canibus tentavit, quos pasta scammoniata occidit. Rhabarbari genus in Calabria nascens, drachmæ unius pondere, vehementer alvum ducere expertus est. De Centaurio majori seu Rhapontico (u) Garganico. Senam esse *καρπούχα*, & acerrimam Laureolam. Epidemiam verminosam equorum describit. Schoenanthum in Calabria provenire, Polium, pro quo alias herbariæ pharmacopœæ colligant, circa Bononiæ abundare monet. Lupulum describit PLINIO dictum, non DIOSCORIDI.

EJUSDEM DE MEDICAMENTIS TAN SIMPLICIBUS, QUAM COMPOSITIS CATHARTICIS, QUÆ UNIQUIQUE HUMORI SUNT PROPRIA. Tiguri anno 1555. 8°. * SIMPLICIUM MEDICAMENTORUM

torum facultates etiam per experimenta docet; Absinthii succum alvum leniter ducere, herbam integrā nequaquam. Aquam marinam pariter alvum ciere. Decoctam cum Lupulo aquam, ad unciam sumtam, aliquantum alvum laxare. Soldanella marina commode se in febre tertiana epidēmica alvum movisse, *fucco* ad semunciam dato, etiam herba. Nasturtio cum aqua cocto efficaciter se febres tertianas sanasse, ut venter leniter moveretur; sic cum Chamædry. Nucleos pineos alvum non ducere, et si emollient. Pomis omnino, Origano Cretico, Thymi & Tragorigani succo aut decocto, Genistæ flore, semine & radice, potentius tamen fucco, etiam ad duas drachmas dato, alvum laxari. Ex Colocynthide sumta in principe hypercatharsin factam vedit, secutumque sanguinem. Hermodactylum ait in Apennino monte provenire, & Scordium in Ferrariensi agro detexit. Primus Elleborum nigrum, a longis temporibus intermissum, ausus est propinare, atramque bilem educere comperit, & maniacum ex illustri gente MALATESTARUM eo pharmaco sanavit. Iridis fucco vehementer aquas duxit, siccæ radicis pulvere blandius, Soldanellam aduersus hydropon laudat. Succo lactucæ sylvestris, ad unciam dato aquas civit. Multa in reis hominibus se experimenta fecisse, ipse addit.

EJUSDEM examen omnium Syruporum, quorum publicus usus est Lugduni 1540. 8°. * Non omnes, sed aliquos syrupsos examinat, & simplicia medicamenta, quibus in iis syrupis locus est. Passim habet inter multam confabulationem aliqua eo ævo non vulgaria, ut de Polygono coccifero. De Ribe Arabum fatetur, sibi non liquere.

Citat SANDER libros de simplicibus medicamentis: de syrupis, de pilulis, de medicamentis catharticis: de electuariis non solventibus, de suf s. collyriis: de suffuf s. pulveribus, de oleis, ceratis, unguentis, emplastris, trochiscis, looch, aquis, infusionibus, decoctionibus, propriis medicamentis humores eduentibus simplicibus & compositis Venet. 1551. quæ videretur eorum librorum fere omnium collectio esse, qui continuo dicentur.

EJUSDEM Examen omnium linatum, pulverum, aquarum, oleorum, quorum apud Ferrarienses usus est Venetiis anno 1553. 8°. MERKL. Lugduni 1555. 16°. BURETTE. Examen omnium electuariorum, pulverum & confectionum catharticorum Venetiis 1548. 8°. MERKL. Examen omnium catapotionum & pilularum Basileæ 1543. 4°. Lugduni anno 1546. 16°. 1549. 12°. RIV. 1556. 16°. MERKL. Venet. 1548. 8°. Examen omnium trochiscorum, unguentorum, ceratorum, emplastrorum, cataplasmatum & collyriorum, quorum frequens est apud Ferrarienses usus Venetiis 1551. 8°. MERKL. Lugduni 1555. 12°. vel 16°. BURETTE 12°. FALC.

EJUSDEM de usu radicis chinæ, & quæstiones de ligno sancto, cum Aloysii LUISINI Gallica collectione Venet. anno 1566. fol. Leidæ 1731. fol. *

Pharmacopæa, quæ exstet cum libro de morbo gallico, citatur ab ASTRUC. Lugduni anno 1555. 16°.

FRANCISCUS MASSARIUS vir eruditus, Constantinopolin iter fecerat: stirpes & medicamenta PLINII non absolvit. Laudat tamen, C. GESNERUS & aliqua de plantis habet in *castigationibus* (& *adnotationibus*) in IX. libros Plinii de *natura aquatilium* Basil. 1537. 4°. Paris 1542. 4°.

J. TAGAULT *de medicamentis simplicibus purgantibus* L. IH. Basil. 1537. 4°. 1571. 8°. MAITT.

J. STOKAR *Regiment, wie man sich mit aller Speis, Getränk und Früchten halten soll.* Augspurg 1538. 4°. B. THOMAS.

§. CCXLIX. Al. Mundella..

Aloysius MUNDELLA, Brixensis, horti Patavini Praefectus IIIdus, scripsit *annotationes in ANTONII Musæ Brassavolæ simplicium medicamentorum examen*, quod cum Epistolis Basileæ anno 1538. 8°. & iterum anno 1543. 4°. Basileæ prodiit, & nuperius quam 1538. absque anno 8°. TREW. Percurrit ANTONII peculiares sententias, nonnunquam defendit, saepe tamen refutat, non quidem ex plantarum ipsarum contemplatione, sed ex comparatis veterum locis. Codicem DIOSCORIDIS proprium græcum citat.

EJUSDEM *Epistolæ medicinales novem* prodierunt anno 1533. *Viginti duæ in editione nostra anni 1543. 4°.** præter *adnotatiōnes in Brassavolam*; Editionem Basil. 1538. 8°. UFF. non vidi. *Triginta & septem* in editione anni 1549. & 1556. 4°. TREW. Recusæ sunt cum MANARDI epistolis Lugduni anno 1557. fol. Inter eas aliquæ pertinent ad Rheum barbarum, Radiculam, Senam; pleraque tamen clinici sunt argumenti.

EJUSDEM *Dialogi* Tiguri 1551. 4°. omnino decem, fuse & asiaticæ scripti. In II. aliqua pertinent ad ciborum & potulentorum facultates. Epistola VII. agit de Papaveris inter edulia loco. Pleraque clinici sunt argumenti.

Theatrum seu Indicem GALENI omittimus.

§. CCL. Alfonſus Ferrus.

Alfonſi FERRI *de ligni sancti multiplicii medicina & exhibitione* Rom. anno 1537. 4°. SEGUIER. 1538. 8°. Basil. anno 1538. 8°. Paris anno 1540. 16°. 1542. Lugduni anno 1547. 12°. SEGUIER. cum titulo Méthode curative de diverses maladies par la potion du bois de Gayac autrement dit le saint Bois, composé par Alphonſe FERRIER, & traduit, & corrigé par Nic. MICHEL. Poitiers 1546. 16°. 1550. 8°. Latine in collectione LUISINA. Uteunque, rudi tamen stylo, lignum sanctum describit.

MICHAELIS SERVETI *sȳruporum universa ratio* Paris 1537. 8°. MEAD. Venet. 1545. 8°. GUNZ. Lyon 1546. 8°.

§. CCLI. J. Agricola.

J. Agricolæ AMMONII (Paürle) *medicinae herbariae* L. II. quorum primus habet herbas hujus seculi communes cum veteribus; secundus fere a recentibus

tibus medicis inventas herbas, quæ post GALENUM accesserunt Basileæ anno 1539. 8°.* Professor Ingolstadiensis, in Italia artem didicerat. Duo sunt Lexica. Prius habet nomina antiqua medicamentorum simplicium, & plantas Germanicas, quæ iis nominibus respondent. Intercurrent aliqua non inutilia, Alceam in dysenteria utilem repertam fuisse: ex Colchico sumto pueros interisse. Equiseti decoctum ad vesicæ scabiem valere. Aquas meliores distillare docet, si vasculum vapore calidæ calefiat. Ononidem ad dysenteriam laudat; de Polygono coccigero differit. Allium victorialem describit. Esulae corticem ex medici experimento laudat adversus hydropem. Sui dissidens de Veronica BRUNFELSIUM consulebat, & ipsum incertum.

De editione Nicolai PRÆPOSITI diximus.

§. CCLII. Antonius Gallus alii.

Robert Britanni Scoti, vero nomine BARTON, Agriculturæ encomium Paris anno 1539. 4°. THUAN.

PLETHO dell' arte di tintori che insegnia a tingere panni Venet. 1540. 4°.

Caroli FIGULI herbarum methodus Colon. anno 1540. 4°.

CL. BIGOUTIER raptorum encomium Lugduni 1548.

Leonhardi JACCHINI, Professoris Pisani, tractatus adversus AVICENNAM, MESVEN & Arabes omnes Lugduni anno 1534. 8°. Cum novæ Academiæ Florentinæ opusculis adversus Avicenniam & medicos neotericos scripsit, qui neglecta Galeni disciplina Arabes colebant. Materiei medicæ ignorantia Arabistis objicitur, ipsaque remedia minus aut apta, aut efficacia esse. Absinthii succum non esse ventri inimicum.*

EJUSDEM Lettera apologetica in difesa e lode del Pepone Firenz anno 1600. 4°. BURETTE. FALC.

§. CCLIII. T: Dorstenius.

*Theodoricus DORSTENIUS botanicum scripsit, continens herbarum, quarum usus in medicina est, descriptiones & icones Francofurt apud EGENOLF anno 1540. fol. * Alphabeticus liber, tradit nomina aliqua & descriptionem ex veteribus, deinde virium medicarum farraginem collectitam, satis barbarem. Herbarium nenipe est Germanicum; saepe dictum p. 240. 241. latine versum, & ab editore locupletatum. Figuræ toties recusæ EG NOLPHIANÆ, non magnæ, sed minime iartificiosæ sunt, umbris exaratæ, & ad naturam factæ, nonnunquam tamen ad imperfecta specimina. Nomina saepe aliena; Croci loco Cartiamus depingitur &c.*

LIB. V.

INVENTORES.

§. CCLIV. Val. *Cordus.*

Valerius CORDUS, EURICII filius natu maximus, ad sumnum in herbarum cognitione fastigium pervenisset, nisi eum anno ætatis 29. præmatura mors abripuissest. A prima juventute in medicamentis cognoscendis & præparandis industriam suam adhibuit (x). In alia etiam se diffundit, etiam in historica (y). In Germania primum, Hassia, Thuringia & montibus metalliferis SAXONIÆ plantas tanto studio collegit, ut aliquot earum centurias primus detexerit. Inde in Italiam (z) profectus, per æstus æstivos, & insalubrem oram maris inferi facto itinere (a), febrem malignam sibi concivit, & anno 1544. Romæ extinctus est. Opera, ut in brevi vita, pluscula vel edidit, vel edenda reliquit.

Adnotationum in Dioscoridem L. V. cum *Dioscoride RIVIANO* prodierunt Francof. anno 1549. fol. * Paris. 1551. 12°. MAITT. CORDUS non mediocrem hic & librorum cognitionem ostendit, & stirpium Germanicarum, quas cum veterum stirpibus comparat: & loca natalia indicat. Hæ adnotationes multum auctæ & emendatae redierunt Argentinæ anno 1561. fol. * GESNERI ope, plusculis etiam novis additis numeris, & nonnullis notulis.

Deinde posthumos edidit GESNERUS *historiae plantarum libros IV.* Argentorati anno 1561: fol. quibus multæ plantæ eximiæ primum describuntur, nominibus a CORDO ex lingua Græca fictis. Inter eas sunt Gratiola, Anblatum, Aizoon ferratum, Comarum, Mcyanthes, Turritis, quæ Brassica virgata, Thalictrum minus, & tenuifolium, Thamæcneum (vaccaria), Mercurialis sylvestris, Intybus nauseofus, Polium Germanicum, Prenanthes purpurea, Oxyccoccus, Thysselinum, Lactuca cærulea, Brassica arvensis, Limnopeuce, Phalangium non ramosum, Helleborinæ aliquæ, Dentaria baccifera, Parnassia, Pimp-

(x) Bonum elaterium paravit CORD. *Botanolog.* p. 28.

(y) Chronicon JOACHIMI scriptum.

(z) Cum eo ad mare inferum Cedrum Lyciam legit BILLON conser. p. 106.

(a) Ex potu frigidæ FOREST. præfat. ad L. I.

Pimpinella cœruleo succo, Myrrhides & Selina aliqua, Gentiana autumnalis, Moschatellina, Rhamnoides, Cytisus alpinus, & glaber, Thymelæa linifolia, Guajacanam, Nardus Celtica, Centaurium majus, Mahaleb. Intercedunt, quas difficulter adgnoscas, uti jam GESNERUS fassus est.

Sylva observationum, quas inter peregrinandum adnotavit, una edita, multa quidem ad fossilia habet, plantas tamen etiam tradit, fere omnes novas, ut Chamæbuxum, Lichenem Islandicum, Petasiten Germanicum, Trientalm, Tripolium, alia. Primus plantas ad naturam, omissis veterum pigmentis, describere docuit.

Stirpium descriptionis Liber V. in Italia scriptus prodiit Argentorati anno 1563. fol. * Eo multæ plantæ, quas nunc primum (b) in calida regione viderat, descriptas dedit. Accessit Hieronymi SCHREIBER de morte CORDI epistola. Liber VI. cuius J. BAUHINUS meminit, & quem ÆMILIUSS viderat, nunquam prodiit (c). Hunc V. librum, ex schedis GESNERIANIS Cl. SCHMIEDELIUS Noribergæ anno 1752. recusum dedit fol. * cum castigationibus satis numerosis.

EJUSDEM dispensatorium seu pharmacorum conficiendorum ratio Noribergæ anno 1535. 8°. Paris 1548. Noriberg. 1551. 8°. HUTH. Venet. 1563. 12°. HUTH. & saepè alias cum Petri COUDENBERG scholiis, & cum LOBELII notis, correctionibus, & auctariis Antverp. 1568. 12°. SCHULZ. Lugduni 1579. 12°. HUTH. ut lego, 1600. 12°. RIV. Leidæ ut lego anno 1590. 12°. 1599. 12°. RIV. 1651. 12°. * Gallice versum ab ANDREA CAILLE cum titulo *le Guidon des Apoticaires Lyon* 1572. 16°. 1578. 8°. BOECL. Hactenus hoc pertinet, quod ad compositiones in brevibus scholiis adjiciat simplicium, quæ quamque antidotum ingrediuntur, aliquam descriptionem. IDEM opus opera collegii medici Noribergensis anno 1592. emendatum Noribergæ prodiit, tum 1598. fol. OSB. 1612. fol. HUTH. & auctum 1666. fol. 1686. fol.

§. CCLV. C. Gesner.

Verum omnes alios & sui ævi, & prioris, herbarum cognitione longe superavit, uno anno VALERIO minor Conradus GESNERUS Tigurinus, vir animo, labore, ingenio pariter eximius. Paupertas juvenem pressit, ut ad labores tanto viro indignos se dimittere coactus fuerit; enixus est tamen sua virtute, ut victum sibi paraverit (e), & sufficerit non modicis sumtibus, quos in rem naturalem erogavit. Nam & hortum (f) condidit, raris plantis confi-

(b) De Scordio, Thlaspi & Distamno MANARDUS desperaverat Epist. 3. L. VI.

(c) In Libanotide amara.

(e) Epist. p. 49. b.

(f) p. 115. & præf. ad librum de hortis Germanie, ubi duorum meminit,

consitum, & pictorem (g) sculptoremque suo sumtu aluit, & thesaurum (h) rerum naturalium primus, nisi fallor, mortalium collegit, quem undique ex universa Europa Cl. viri ditaverunt; ex ipsa Polonia (i), & Britannia (k), Italia (l), Gallia (m), Germania (n), Helvetia (o) universa.

Naturæ vitia labore suo superavit, debili natus corpusculo (p), ut a renibus (q) metueret, hydropem etiam sensit (r), & arthritidi obnoxius (s) fuit, quo morbo se thermis Badensibus (t) liberare conatus est, deinde vapore accensi spiritus vini motoque sudore, denique ulcere sponte subnato (u) sanatus. Myops etiam (x), usus est conspicillo, quo objecta remontiora minutiora adparebant (y), quod primum exemplum beneficæ facultatis vitrorum concavorum mihi occurrit. Itinera plurima suscepit, tum ob animalia, Argentoratense (z) & Venetum (a), tum ad plantas colligendas. Proiectiori ætate, & debili corpusculo, inf lacu natavit, ut plantas aquaticas corraderet (b). In alpes fæpe adscendit (c), neque enim itinera omnia potui eruere. In ipsam vallem Tellinam (d) anno 1560. & 1561. (e) comite J. BAUHINO (f), prius

N II 2

autem

(g) p. 27. h. Magnos se sumtus in eo facete p. 146. WOLF, polis. p. 446. J. BAUHINO sumtibus GESNERI icones depingi curabat p. 20.

(h) Hist. vit. p. 14.

(i) p. 115.

(k) A CAJO p. 134.

(l) ALBROVANDO p. 79. QUADRIQ de Aconit. I. p. 50. CORTUSO epist. ad J. BAUHINUM n. 20.

(m) A VALERRANDO DOURIZ epist. ad Job. BAUHIN. n. 19. Eustacio QUERETANO de acon. p. 13.

(n) A J. KENTMANNO epist. p. 5. b. epist. ad KENTMANNUM n. I. Ab Adolpho OCCONE Epist. WOLF. p. 69. 77. Leonhardo Rauwolf. p. 60. LEUSCHNERO epist. ad KENTMANNUM p. 27. HOLZACHIO p. 84. 87. STOECKLINO p. 80.

(o) J. FABRICIO Curiensi Epist. p. 97. 926. Felice PLATERO p. 101. b. J. BAUHINO p. 101. b. 121. b. &c. Theodoro ZWINGER p. 101. 105. b. Benedicto ARISTIO p. 116. b. 119. b. 121. b. add. p. 99. COLLINO Sedunensis Aconit. p. 5. HOLZHALDIO p. 84. b. Gasparo WOLF. p. 122.

(p) Epist. p. 92.

(q) p. 112. b.

(r) Vit. p. 4.

(s) Epist. p. 83. b. Epist. ad J. B. p. 97.

(t) p. 76. 88.

(u) p. 88. b.

(x) p. 84.

(y) p. 136. b.

(z) Hist. vit. p. 10.

(a) Hist. vit. p. 5. 14. b. & pref. ad aquatil.

(b) Ibid. p. 27. b.

(c) Singulis fere annis Praef. ad montem Frañum,

(d) p. 23.

(e) p. 1. b. 23. 85.

(f) Ex Praefatione C. BAUHIN. ad epistolam J. B. & GESNERI mutuas: denique ex GESNERO app. alt. ad hort. German. fin. tum ex J. BAUHINO. Sed vide Hist. Stirpium Helveticarum II. p. 110.

autem in Glarogenes alpes, & in montem Fractum (g) & Bockmatt. Galliam etiam meridionalem (h) adiit, & Insubriam. Ipse pingendi peritus lineas ducebat subtilissimas, & pictorem dirigebat (i). Quare icones quidem dedit perfectissimas, nullis recentiorum cessuras, cum charactere, & omnibus plantæ partibus.

Methodi botanicæ rationem primus pervidit, dari nempe & genera, quæ plures species comprehendenderent, & classes, quæ multa genera (k). Varias etiam classes naturales in libro de ecollectione stirpium expressit. Characterem adfinitatum in flore inque semine (l) posuit, in quibus depingendis ipse monet, se summo studio esse versatum (m). Calycis etiam a petalis discriminem in Helleboro, per ejusdem calyeis constantiam stabiliit (n). Quare sensit Staphidisagriæ cum Consolida (o) regali adfinitatem, Scorzoneræ cum Tragopogone (p), Moluccæ cum Lamio (q); Dulcamaræ & Solani (r), Calceoli & Orchidum (s).

Ante omnes nuperos justam gratitudinem doctis viris rependere conatus est, quorum nomina stirpibus imponeret. WOLRATAM (t) destinaverat: ad ARETIUM scripserat, ut ARETIAM sibi feligeret (u), BAUHINIAM JOHANNI obtulit (x), GASSERIAM vel ACHILLEAM (y) Achilli Pyrminio GASSERO, ADOLPHIAM vel OCCONIAM Adolpho OCCONI proposuit (z), aut Bursam pastoris, si ejus succum, liquores & vires explorasset. CORTUSUM (a) & CALCEOARIUM (b) suo nomini dicatas sibi plantas addebat selegisse.

In plantas a prima juventute insaniit (c), a J. FRICCIO avunculo ad eorum aniorem illectus. Quare multorum annorum labore impendit (d), ut ad

(g) Anno 1555.

(h) RAUWOLFIO socio Epist. WOLF, p. 60. b. rit. p. 6.

(i) p. 27. b.

(k) p. 39. b.

(l) p. 113.

(m) p. 113. 646.

(n) Epist. ad KENTMANNUM n. 24. Ab imperitis pro flore haberi addit.

(o) p. 113.

(p) p. 36.

(q) p. 65. b.

(r) p. 84. b.

(s) p. 95. b.

(t) p. 120. b.

(u) p. 120. b.

(x) Epist. ad J. BAUHINUM n. 32.

(y) p. 42.

(z) p. 75. Pirolam proponit p. 63. aut Bursam pastoris p. 73. b.

(a) l. c.

(b) Ibid.

(c) Vit. p. 5. 14. b. Epist. 117. 118. h.

(d) Pref. ad catal. quadrupart.

ad historiam stirpium se præpararet, cum anno 1551. jam centum icones paratas haberet (e).

Plantas aut novas invenit, aut vagantes constituit tanto numero, ut octingentis illis veterum speciebus facile octingentas alias addiderit, quarunt multas in summis alpibus detexit, in eo minus felix, quod operi pene perfecto immortuus, gloriam inventorum CLUSIO fere reliquerit. Anno 1565. mille & quingentas icones paraverat (f), quas WOLFIO reliquit.

Sed etiam medicam partem botanices studiosissime coluit. Cujusque plantæ saporem, & odorem explorabat, vires etiam in canibus, ut in Nuce vomica (g), Paride (h), Balsamine impatiens (i). Denique in se ipso experimentum faciebat, saepè ab amicis monitus, ut ab ea temeritate (k) abstineret, sensim aucta dosi (l), ne sibi noceret, neque vere unquam sibi nocuit. Etsi enim a duabus drachmis radicis Doronici (m) ventriculum sibi sensit debilitari, facillime tamen convaluit, & illepida fabella est, quæ a COSTEO nata ad posteros (n) descendit, ut ex ejus radicis usu summum virum periisse scriberent; qui tamen rem totam ipse narret, transactam sesqui anno ante mortem, quæ ex peste accidit 13. Decembr. anni 1565. Sed neque rusticorum (o) experimenta neglexit, paratus vel a Mago discere.

Ita sensim peritiam adquisivit in æstimandis plantarum viribus, ut vel solo ex odore vim purgantem sagiret. Eam vim in cannabino Eupatorio invenit (p), in Gratiola (q), in Helleboro (r). Antithoræ (s) etiam & foliorum Nicotianæ (t) vires exploravit, tum Thoræ Valdensium (u), & Polygalæ (x), in qua vim catharticam detexit. Lycoperisci integrum pomum absque noxa edit (y).

Experimenta in se ipso facta ad ægrorum commoda adhibebat. Eclegma de Spina Cervina invenit (z). Hellebori usum, a meticulosis Arabibus

N n 3

inter-

(e) p. 116. b.

(f) WOLF pollic. p. 436.

(g) Epist. p. 133. & Epist. ad J. BAUHINUM n. 34.

(h) Nempe J. J. MURALTUS dedit.

(i) Epist. p. 109.

(k) In venenatis plantis, quibus minime abstinebat. Epist. p. 71. b.

(l) Ibid.

(m) p. 18. b. 74. b. 78. bort. Germ. p. 247.

(n) In FLOYERI pharmacopæia.

(o) Hist. vit. p. 14.

(p) Epist. p. 6. 121.

(q) p. 22. 71. b. ad J. BAUHIN. n. 33.

(r) Ibid.

(s) Epist. p. 66. Epist. ad J. BAUHINUM n. 30.

(t) Epist. p. 79. b.

(u) Aconit p. 186.

(x) Epist. p. 121.

(y) p. 107.

(z) p. 16. b.

intermissum, non ad alvi solum apriendæ officium, sed ad incidendos cras-
fos humores revocavit, in asthmate, arthritide, apoplexia, mensibus sup-
pressis (a). Ex albo Veratro cum oxymelle (b) mite satis catharticum me-
dicamentum paravit. Dabat & aquam (c) ex albo Helleboro cum aceto stil-
lantem, & infusum cum eo vinum (d), & ipsum Veratum cum melle &
aceto coctum (e).

Impatientis vim diureticam in ægris (f) expertus est, & fragorum (g),
& lixivii cinerum (h) fabarum ad calculum. Gentianæ succo (i) in febri-
bus feliciter usus est; Paridis baccis (k), ex narcotica planta, ad hæmorr-
hoides. Oleum (l) lini in pleuritide feliciter exhibuit. Opium, quod vulgo
pro veneno habebatur, maximarum virium esse & sudorem movere, primus
invenit nuperorum (m).

Inter purgantia medicamenta plusculas stirpes indigenas recepit, Polyga-
lam, Gratiolam (n); Eupatorium (o), quod commode vomitum moveret.
Hyoscyami semine hæmoptoicam feminam sanavit (p). Certas plantas in-
certis in dispensatoriis (q) substituit, ut Tunicae flores utriusque Been.

Cum hisce dotibus admirabilem omnium pene, qui unquam existissent,
scriptorum cognitionem conjunxit. Nam non medicos solos & philosophos
& literarum auctores, sed potissimum etiam theologos undique ita suos fe-
cerat, ut non alibi fusiores recensiones dederit. Solebat omnis generis (r)
monumenta colligere, ut alterum latus libri vacuum relinqueret, quod pro-
lubitu posset dissecare.

Eo eum ingenio animum excelsum conjunxit. Amatas sibi plantas se-
posuit, ut MOIBANI (s) heredibus aliquod commodum ex opere paterno na-
sceretur, quo iis liberaliter cessit. GUILANDINUM (t) ab asperiori in MAT-
THIOLUM, communem adversarium, expostulatione revocavit. Eundem pro-

præ-

- (a) Epist. ad J. BAUHINUM p. 134. 140.
- (b) Epist. p. 9. 12. b. 20. b. 39.
- (c) p. 11. 25.
- (d) p. 12. 13. b.
- (e) Ibid.
- (f) p. 109.
- (g) p. 92. b.
- (h) p. 73. b.
- (i) p. 58. 63. 97.
- (k) 34. b. 21.
- (l) p. 20. 108.
- (m) p. 61. 69. b. 114. b.
- (n) Epist. ad Job. BAUHINUM p. 147.
- (o) Epist. p. 63.
- (p) Epist. ad J. BAUHIN, p. 105.
- (q) p. 52. 80.
- (r) p. 62. b.
- (s) p. 41. b.
- (t) p. 140.

præceptore adguoscit, tanto peritior (u). KENTMANNUM, nescio quare iratum, humiliissimis vocibus conatus est sibi reconciliare, J. BAUHINUM ipse incitavit, ut opus sui æmulum urgeret (x). Pietate in Deum fuit summa, ut ex epistola paulo ante improvisam mortem edita adparuit (y).

Alias laudes, non botanici argumenti, alias VIRO IMMORTALI impertiemus.

Opera botanica GESNERI sunt *succedanorum medicaminum tabulae Græco latinae* Basileæ anno 1540. 8°. * GALENI primo succedanea græca hic recensentur, aut glossis alienis aucta, aut alieni scriptoris; tum versio latina, & notæ; porro antiballomena ex DIOSCORIDE, AETIO, PAULO excerpta, sæpe valde peregrina, ut Lolii vires Iridi comparatæ, tum ex GALENO.

Historia plantarum & vires ex DIOSCORIDE, PAULO, THEOPHRASTO, PLINIO & recentioribus Græcis juxta elementorum ordinem Basileæ anno 1541. 12°. * Venetiis anno 1541. 16°. Breves descriptiones ex Græcis & PLINIO collectæ, additis etiam Arabicis nominibus.

Apparatus & delectus simplicium medicamentorum. De compositione medicamentorum secundum genera ex PAULO, & GALENO Lugduni anno 1542. 8°. * Libellus Lugduni in peregrinatione datus est; simplicia sunt medicamenta, breviter descripta, cum signis, ex quibus dignoscas, num bonæ notæ sint, cum præparatione, & colligendi & adhibendi modo. Pars altera est de medicamentis compositis & eorum præparatione, compendium ex GALENO & PAULO. Illa ad olea & emplastra: hæc ad pastillos, unguenta, collyria, emplastra, &c.

Catalogus plantarum nomina latine, Græce, Germanice & Gallice propo-
nens, secundum ordinem alphabeticum Tiguri 1542. 4°. * Adiectæ subinde aliquæ adnotationes GESNERI, & ejus optio nominum, quæ putet optima convenire. Plantæ fere vulgares sunt, nomina ex RUELLIO, FUCHSIO, TRAGO & GORNARO. Ad calcem adjectus est, secundum elementa, catalogus nominum insolitorum, quæ DIOSCORIDI adscribuntur, cum nominibus magis receptis. Hic catalogus recusus est cum Dioscoride RIVII Fran-
cofurti anno 1549. fol. *

Libellus *de lacte & operibus lactariis, cum epistola ad Jacobum AVIENUM de montium admiratione* Tiguri anno 1543. 8°. * vel 1541. 8°. Ex variis scriptoribus hæc collegit, propriis eorum vocibus servatis: & occasione cœsi Glaronensis, aliqua ad stirpium historiam pertinentia admiscuit.

Biblio-

(u) p. 65.

(x) p. 55. b.

(y) Epist. ad J. BAUHINUM p. 158, 162.

*Bibliotheca universalis, seu Catalogus librorum locupletissimus omnium scriptorum lingua latina, Græca & hebraica extantium & non extantium Tiguri anno 1545. fol. ** Pertinet ad historiam auctorum rei herbariae. In hac editione plenius de his scriptoribus agit, & judicia sua, sæpe etiam specimina aliqua librorum, addit. Eadē bibliotheca instituta & collecta a C. GESNERO; deinde in *Epitomen redacta*, per J. SIMLERUM aucta Tiguri anno 1555. fol. * & denuo locupletata, & in duplum aucta a J. SIMLERO prodiit Tiguri anno 1574. fol. *. Iterum & tertio locupletata aliquot mille opusculis ex Vienensi bibliotheca, per J. Jac. FRISIUM Tiguri anno 1583. fol. * Librorum memoria hic contracta, & omissa specimina. Adjecti multi libri ab Hugone BLOTO, bibliothecæ Vindobonensis præfecto potissimum communicati, tum a POSTELLO, KENTMANNO, DRÉSSERO, WOLFIO.

Enumeratio medicamentorum purgantium, vomitoriorum, & alvum bonam facientium, ordine alphabeti Basil. anno 1546. 4°. cum BRASSAVOLÆ libro de pilulis.

*Pandectarum, seu partitionum universalium, qui secundus Tomus Bibliothecæ nostræ L. XXI. Tiguri anno 1549. fol. ** Omissa est medicina: Botanicam tamen partem, & secundum titulos arborum reperias, qui scriptores eas arbores tradiderint. Immensum opus in viro 32. annorum. In Epitomen redigit Robertus CONSTANTINUS Paris anno 1551. 8°.

Ad editionem H. TRAGI anni 1552. GESNERUS adjecit *historiam scriptorum, qui de re herbaria utcunq; egerunt, cum suis judiciis.*

*Tabulæ collectionum in genere & particulatim per 12. menses, in usum pharmacopolarum cum Lexico KYBERI prodierunt Argentorati anno 1553. 8°. ** Præcepta ad collectionem stirpium in universum spectantia tradit, deinde plantas cuique mensi proprias. Breviter, non sine rarioribus tamen plantis admisit.

Hæ tabulæ locupletatæ a Caspary WOLFIO recusæ sunt Tiguri anno 1587. 8°. * Multo utique auctior editio. Præmissa varia minora opuscula variorum, tum differentiæ stirpium, & partium plantæ definitiones, ut florū, tum classes, lactariæ (planipetalæ), cardui, flores radiati, monopetali, polypetali, quatuor, quinque, & plurimum foliorum. Deinde calyces aut siliquæ innati, aut petiolis. Flores præterea umbellati, verticillati, folisequi, Folia item varia, bina, quaterna, stellata. Flores supra fructum, circa fructum, flores gymnonospermii. Vides initia methodi & classum naturalium. Sequuntur plantæ hortenses aut sylvestres, secundum mensium ordinem: intercurrunt Alpinæ aliquæ.

*De secretis remedii thesaurus Erythrina GESNERO auctore Tiguri anno 1554. 8°. ** & pars II. a WOLFIO edita anno 1565. 8°. *. Est equidem pharmacopœa, cum aliqua parte chemiæ. Pertinet tamen ad rem herbariam ob aquas

aquas herbarum stillatitias, quarum facultates indicantur. Deinde de dubiis medicamentis simplicibus passim inquiritur. Sic olea etiam expressa & stillatitia vir Cl. discutit, & extracta Ellebori, Aloës, vina medicata. Chemicorum, quæ non contemnenda hic latent, alius erit locus (z). Germanice a J. RUD. LANDENBERGER conversus recusus est, pars quidem I. Tiguri anno 1555. 4°. TREW. 1582. 4°. BASS. 1583. 4°. GMEL. 1608. 4°. DRAUD. Pars II. Tig. anno 1583. 4°. Cat. libror. anno 1500. ad 1602. & 1608. 4°. cum titulo *Köflicher und schöner Schatz*. Gallice *Eonime Philiatre le tresor des remedes secrets* vertente BARTHOLOMEO ANNEAU Lyon 1555. 4°. d'ETR. Anglice vertente PETRO MORWING f. MORWYNGE *the treasure of Euonymus* Lond. 1559-1564. 4°. TANNER p. 536. 1565. 4°. OSB.

De rarissimis admirandis herbis noctu lucentibus, quæ lunariae nominantur
Descriptio M. Fracti Tiguri 1555. 4°. * Prior libellus Hafniæ recusus est anno 1669. 8°. *. Continet collectionem de herbis noctu lucentibus ex veteribus: deinde plantas Lunariarum nomine venientes ex nuperis nonnullis. Succedunt icones & descriptiones Auriculæ ursi, & Lunariae bulbonach, Osmundæ regiae, Rorellæ, Thoræ absque flore; descriptio demum Osmundæ, & aliarum nonnullarum stirpium.

In montis Pilati historiam, præter lactaria opera, plantæ etiam describuntur, inter quas novæ plusculæ; Jacobæa rotundifolia, Rubus non asper, Dryas, Saxifragia glauca, & aurantia, Muttelina, Daucus Creticus, Pulsatilla alba, Rhododendron, Alchimilla argentea, Pinguicula, Gentiana minima, Asclepiadea, Rubra; Trollius, Ranunculus albus, Pedicularis major. Recudi fecit SCHEUCHZER Hist. Natur. Helvet. T. I. Tiguri anno 1716. 4°. *

*De stirpium aliquot nominibus veteribus & novis, ut sint Mamiraas, Moly, Oloconitis, Doronicum, Bulbocastanum, Grana Alzalin Epistolæ due; altera Conradi GESNERI Basileæ anno 1557. 8°. * & Patavii anno 1558. 4°. * & inter MATTHIOLI epistolas. Fatetur GESNERUS, Mamiras a Tralliani Bulbocastano diversum esse, & a Dulcichino Italorum: & Durung Arabum, Zedoariæ ad fine, a Doronico aliud esse. Mylen GALENI esse Moly DIOSCORIDES, a moly GALENI diversum, quod idem fit Oloconitis HIPPOCRATIS.*

Epistola ad Casparum COLLINUM de Tulipa, novo eodem tempore flore, Chamæceraso, Chamæespilo, Chamænerio & Conzyoide, cum CORDO edita, data anno 1560.

Porro Valerii CORDI historiam stirpium & adnotaciones in DIOSCORIDEM edidit Argentorati anno 1561. fol. * istas ex M.S. codice auctoris emendavit & auxit. Addidit catalogum scriptorum, qui in Dioscoridem essent commentati cum judiciis. Multas icones de suis & pulcherrimas adjecit.

Cum

(z) Traditur in *Euonymo liquoris, anodyni* HOFMANNI præparatio.

Cum CORDI opere edidit *Hortorum Germaniae descriptionem*. Catalogus est plantarum, quæ vel in hortis, vel in agro & ipsis alpibus nascerentur, ut Absinthium alpinum, album, Delphinium Aconiti folio, Anthora, Calceolus, Arnica, aliæ. In appendice prima alpinæ aliquæ reperiuntur, interque eas Onobrychis (Esparrette). Rariores vero exstant in altera appendice: ut Fragaria flava, fructus ferens, nondum a nuperis reperta: Caryophyllata Apii folio, Achillea Genipi, Celtis, Pyrethrum alpinum, Ranunculus graminifolius.

Cum libro quinto CORDI emendationes aliquas ad VAL. CORDI opera dedit Argentorati 1563. fol. *

Euporista DIOSCORIDIS ex MOIBANI codice concinnavit: perfecit versionem imperfectam, & edidit (a) Tiguri 1565. 8°. *

In egregio libro *de rebus fossilibus* corallia aliqua, marinasque plantas depictas dedit. In vasto de *animalibus* opere passim botanica adtigit, ut in Anblato.

A morte summi Viri prodierunt *Epistolarum medicinalium* Libri III. per Casparum WOLFIUM Tiguri anno 1577. 4°. * malo ordine editi, turbatis temporibus, pleræque paucis ante mortem annis scriptæ. Thesaurus est annotationum botanicarum, & medicarum, cuius ne gustum quidem dare licet, sed monere potius, ut legat, quicunque elegantiorem rei herbariæ peritiam amat.

Una prodiit *de Aconito primo ad severatio* GESNERI & *Oxymellis helleborati utriusque descriptio & usus*. Thoræ bonam iconem dat, nisi quod tetrapetalam faciat, eamque esse Aconitum veterum Pardalianches, non Doronicum, contra MATTHIOLUM defendit, hujusque tuetur innocentiam.

Epistolarum (b) medicinalium liber IV. Witteberg anno 1584. 4°.* Cum KENTMANNUS ob dilatam dedicationem MOSCHIONIS GESNERO iratus esset, humillimiis precibus vir incomparabilis tandem KENTMANNUM vicit, ut secum in gratiam rediret.

Epistolæ a Cl. BAUHINO editæ Basileæ anno 1591. 8°. * Ad J. BAUHINUM summiæ spei juvenem datæ sunt, unica ad patrem ejus cognominem. Numerus est 34. omnes argumenti sunt botanici. Multa certe iis annis officia GESNERO BAUHINUS præstítit, non tamen aut ingrato, aut superbo.

Denique aliquot epistolas ineditas ad Henricum imprimis BULLINGERUM scriptas mecum vir ILL. J. GESNERUS communicavit, quæ ad historiam vitæ summi viri, & ad difficultates pertinent, cum quibus luctatus est.

Huc

(a) Conf. p. 87.

(b) Raras esse oportet, quas Cl. BAYER non viderit Epist. p. 104.

Huc etiam pertinet *vita G. GESNERI a Josia SIMLERO edita.* Continet enim GESNERI epistolam de scriptis propriis, & prodiit Tiguri anno 1566. 4°.* Ipse GESNERUS in Bibliotheca suam vitam hactenus descripsferat.

Pertinet huc etiam Cl. WOLFII *de stirpium historia C. GESNERI edenda pollicitatio ad J. CRATONEM* Tigur. 1587. 4°.* Quos thesauros herbarios accepit, hic exponit, historiam ejusdem generis, qualem GESNERUS de animalibus dederat, ex 260. scriptoribus collectam, icones 1500. Addidit harum specimina, Cuminoides, lacrumam Jobis, Terebinthum, Casiam, duo Ornithogala, quatuor Absinthia, Cyclamen longa radice, hanc a KENTMANNO missam & deterioreni.

Verum res nullum invenit exitum. WOLEIUS partem quidem operis perfecit, sed exiguum, longo sermone, cuius specimen cum GESNERIANIS SCHMIEDELIUS edidit. Cæterum nihil edidit C. WOLFIUS, & denique codices GESNERIANOS Joachimo CAMERARIO vendidit.

Is plurimis, & pene mille, iconibus ad ornandam suam MATTHIOLE epitomen usus est, quam edidit Francofurti anno 1586. 4°.* Comparavi, paucas reperi inter 1003. quæ non aut novæ essent, & a MATTIOLIANIS totæ diversæ, aut certe a GESNERO characteribus auctæ, & reformatæ. Non omnes æque bonæ, plurimæ autem adeo sunt eximiæ, ut nihil subtilius habeamus, nitidiusve: quare ea editio, mediocris aliunde libri, inter præcipua est plantarum addiscendarum instrumenta.

CAMERARIUS opera etiam posthumæ GESNERI edenda suscepit, & aliquos in eo opere progressus fecit, quod fere in compilationem erat transiturum.

Codices GESNERI ad alios, ad VOLCAMERUM (c), THOMASIUM, demum ad TREWIUM, pervenerunt. Figuræ sunt fere 1600. quarum pulchritudinem cominus sum admiratus, adjectis fere locis natalibus variisque GESNERI notis. Aliæ icones, ab amicis communicatæ, non ejusdem sunt præstantiæ: aliæ ex GESNERIS & CAMERARIANIS mislæ, denique ad FUCHSIANAS expressæ aliæ minores, quibus GESNERUS characteres adjecit. Harum aliquas Ill. C. C. SCHMIEDELIUS edidit, Ill. TREWII liberalitate adjutus. Titulum fecit Conradi GESNERI *Opera botanica.* Continetur eo volume *Index figurarum GESNERIANARUM* jam editorum, quæ sunt in thesauris TREWII, & quarum pars aliqua ad CAMERARIUM pertinet: adjecta sunt loca, ubi excusæ exstant.

Sequuntur icones ligneæ 197. nunc primum editæ, cum nonnullis GESNERI notis. Earum multæ Alpinæ sunt, etiam rarissimæ, ut Astragalus Christianus. Aliquæ prius prodierant, ut in WOLFII pollicitatione.

O o 2

Tunc

(c) Conf. occasione plantæ serpentinae Tirolensis *Comm. Lit. Nov. 1738. hebd. 48.*

Tunc icones teri incisæ 175. aliquæ eadem cum ligneis, ut ipse Astragalus Christianus, Nidus avis, aliæ.

Denique figuræ quinque cum vivis coloribus, inter quas perpulchræ, ut Gentianæ punctatæ.

Secutus est Noribergæ anno 1759. fol. * C. GESNERI *historia plantarum fasciculus*, quem IDEM Cl. SCHMIEDELUS edidit. Figuræ sunt qui. quaginta, vivis expressæ coloribus, quarum alias adjectis suis characteribus Cl. editor auxit. Inter eas plusculæ sunt alpinæ, & inter eas non satis nota planta ex classe nasturcina. Aliquæ figuræ repetuntur; satis autem vel ex his speciminiibus adparet, quam multa CLUSIO GESNERUS præcipuisset, nisi ejus thesauri totis duobus seculis latuissent.

Prodiit etiam de simplicibus medicamentis liber ex GALENI I. de medicamentorum simplicium facultatibus cognoscendis Sangall. 1584. 8°. cura CASPARI WOLF.

§. CCLVI. J. SYLVIUS.

Jacobus SYLVIUS Ambianus, Professor Regius, moribus asperior, doctus vero homo & laboriosus.

Ad rem herbariam pertinent methodi medicamenta componendi ex simplicibus L. IV. Paris anno 1539. fol. 1541. fol. TREW. 1544. fol. Lugduni anno 1558. 12°. 1584. 8°. MERKL. In L. I. alphabeticò ordine catalogi existant medicamentorum simplicium, cum earum medicis facultatibus. In L. II. catalogi solorum nominum, secundum qualitates secundas & tertias. In L. III. adulteria medicamentorum, succedanea, & bonæ notæ. Reliqua pharmaceutica.

EJUSD. de medicamentorum simplicium præparatione, delectu, mistionis modo L. III. Paris anno 1542. fol. TREW. Lugduni anno 1548. Ill. GESNER. anno 1555. 12°. FALCON. anno 1584. 16°. MERKL. Gallice prodiit Pharmacopee de la maniere de bien choisir & preparer les simples, & bien faire les compositions traduite par ANDRE' CAILLE Lyon 1574. 8°. Etiam nostro ævo laudem meruerunt Cl. BAUME'. Iterum bonæ notæ singulorum. Reliqua & ipsa sunt pharmaceutica.

EJUSDEM Schema rerum omnium, ex quibus alimenta hominum deponuntur. De victu parco & duro, Consilium adversus famem & victus penuriam. De tripla valetudine in senio; pertinent omnia ad facultates alimentorum ex plantis sumtorum Paris anno 1557. 16°.

EJUSD. Victus ratio scholasticis pauperioribus parata facilis & salubris Paris 1542. 12°. FALC. 1577. 12°. RIV.

Quæ SYLVIUS in MESVEN præstítit ea diximus. Opera omnia, curante Renato MOREAU, prodierunt Genevæ anno 1635. fol. *

§. CCLVII.

§. CCLVII. *Remaclus Fuchs.*

Remacli FUCHS Limburgensis, Medici Leodiensis, plantarum, quarum hodie apud pharmacopolas usus est, magis frequens nomenclatura Paris. anno 1541. 8°. 1544. 12°. SEGUIER. Venetiis anno 1542. 8°. Antverpiæ anno 1544. 8°. Catalogus nudus, absque judicio TREW.

EJUSDEM *historia omnium aquariorum*, que in communi hodie practicantium sunt usu, vires & recta destillandi ratio. Accedit conditorum & specierum Aromaticarum, quorum usus frequentior apud Pharmacopolas cat. Paris 1542. 8°. B. B. Aquæ vulgares & formulæ compositionum.

EJUSDEM *Pharmacorum omnium*, quæ sunt in usu, tabulae 10. cum GORDONO Paris anno 1569. 8°.

EJUSDEM *de simplicibus medicamentis*, de eorum præparatione & correctione Lugduni anno 1550. 8°.

EJUSDEM *de plantis antea ignotis*, nunc neotericorum diligentia inventis liber Venetiis anno 1542. 12°. SEGUIER.

EJUSDEM *de herbarum uotitia, natura, atque viribus*; *de simplicium elec-*
tione tabella Antverpiæ anno 1544. 16°. SEGUIER.

EJUSDEM *de methodo curandi luem venereum per guajaci decoctum* Paris anno 1541. 4°. * Capite 12. & sequentibus lignum Indicum describit, ejusque usum.

Compilatorem fuisse GESNERUS.

PETRI PLANTINÆ Cremonensis, *de tuenda valetudine, natura rerum & popinæ scientia* Basil. 1541. 4°. THUAN.

LUD. de MATHAM *de Rhabarbaro & Cassia* 1541. 4°. LIND.

§. CCLVIII. *Kuefner. Lobera.*

J. KUEFNERI apud salinas Oeni medici *Pharmacoliterion*, seu *medicamenta composita secundum ordinem effectuum alphabeticum* Ingolstad. anno 1542. 8°. GESNER.

REGINALDI de VILLANOVA *novum regimen sanitatis* Paris 1542. 8°. GESNER. Suppl.

CASP. BRUSCHEN'S *Beschreibung des Vichtelberges*, si huc omnino facit Witteberg 1542. ni fallor, & 1612. 8°. & auchus a ZACCHARIA THEOBALDO Nürnberg 1683. 4°.

LOYS MEIGRET edidit Paris 1542. 8°. l. III, & IV. COLUMELLÆ, quibus de vineæ cultu agitur.

Luis LOBERA de AVILA Vergel de sanidad, de todos los alimentos Alcala anno 1542. De alimentorum facultatibus.

EJUSDEM Opus de quatuor morbis aulicis hispanice exstat, ex quo liber de morbo gallico, in latinam linguam versus, repetitur in LUISINI collectione. In eo agitur de ligno Guajaco.

Michael Angelus BLONDUS de ancipiti ligni Indici proprietate adversus plurimum opinionem Venet. anno 1542. 12°. Rom: 1559. 8°. hist. & in collectione GESNERI & LUISINI.

J. GUNTHER in veteri & nova medicina, quæ demum Basil. 1571. fol. prodiit B. B. habet dialogos, qui toti de plantis agunt, ut L. II. Dial. V. VI. VII. VIII.

*Johannis DRYANDRI der ganzen Arzney gemeiner Inhalt Frankfurt anno 1542. fol. * In Gallia medicinæ operam dedit, quam Marburgi docuit. Encyclopædia est medica, qua etiam plantarum medicatarum catalogus continetur, cum figuris stirpium, quæ alimenta præbent.*

§. CCLIX. G. H. Ryff.

*Gualther HERMANN RYFF medicus & chirurgus Argentinensis, bis DIOSCORIDEM edidit, primum Marburgi anno 1543. fol. * cum iconibus EGENOLPHIANIS & TRAGIANIS; deinde Francofurti anno 1549. fol. * cum nomine Gualtheri RIVII, cum iisdem figuris & scholiis. Plagiariuni fuisse, & non una civitate ob morum flagitia expulsum GESNERUS.*

EJUSDEM Reformirte deutsche Apothek — Conterfaytung der firnemisten Kräuter, ihre Kraft und Wirkung — Latwergen, Confecten, Tyriah und Mithridatum, und purgirende Arzneyen Strasburg anno 1573. fol. B. Tig. 1593. 4°. 1602. fol. 1602. fol. aucta a NIC. AGERIO 1652. fol.

EJUSDEM Unterweisung und Anzeiging alle Latwergen, Confect, Conserven, Einmachereyen, von mancherley Früchten, Blumen, Kräutern und Wurzeln zu machen Strasburg 1590. 1592. 4°. HUTH.

EJUSDEM Gebrauch, Vermischang und Zubereitung aller Laxativen Strasburg 1541. 4°. quæ tertia pars est prioris operis.

EJUSDEM Spiegel und Regiment der Gesundheit, auf — die Deutschen gerichtet Frankfurt 1555. 8°. HUTH. 1544. 4°. HUTH. 1552. 4°. HUTH.

EJUSDEM Beschreibung der Eigenschaft — rechter Bereitung und Gebrauch in Speis und Trank Würzburg 1549. 4°.

Nonne idem liber qui Koch und Kellerey von allen Speisen und Getränken — Latwergen, Confect, Conserven, Einbeizen von Früchten, Blumen, Wurzeln &c. Frankfurt 1545. 4°. HIRSCH.

EJUSDEM

EJUSDEM *Confectbuch und Hausapotheke* Frankfurt 1558. 4°. 1575. 8°. RIV.
1578. 8°. RIV. 1584. 4°. RIV. 1610. 8°. RIV. 1593. cum iconibus.

EJUSDEM von allerhand apothekerischen Confectionen, Latwegen, Oel, Pillulen, Tränken, Trochiscen &c. Frankfurt 1552. HUTH.

EJUSDEM *kleiner Deutschen Apothek, Confect - oder Latweger - Büchlein.*
I. 4. Strasburg 1541. 4°.

EJUSDEM *Lustgarten der Gesundheit im Hausgemach, Viehzucht &c.* Frankfurt 1546. fol. Vereor ne aliqui libri hic repetantur.

EJUSDEM *Kurzer Auszug und summarischer Bericht der Natur, Eigenschaft und Wirkung der Wurzel China, aus lateinisch- und toscanischer Sprache transferirt* Würzburg 1548. 4°. RIV.

EJUSDEM *Franzosencur vermittelst des Quajaci* Basil. 1559. 8°.

IDEM BRUNSCHWYGII librum de destillatione auxit & edidit Francofurti etiam 1597. fol.

Eumdem esse auctorum libelli, qui cum nomine Q. APOLLINARIS produxit, GESNERI est suspicio.

§. CCLX. J. Dantz.

J. DANTZ von Ast, GESNERI amicus, vir diligens, medicus Francofurtensis, translator DIOSCORIDIS, tabulas dedit simplicium medicamentorum, que apud Dioscoridem, Galenum, & Plinium inveniuntur. Item de simplicium medicamentorum facultatibus in genere, de iisdem per rationem & experientiam investigandis dialogi IV. Basil. anno 1543. fol. GESNER. FALC.

IDEM edidit *Canones universales MESVES*, cum adnotationibus SYLVII Basileæ anno 1545. fol. 1550. fol. B. Tig.

§. CCLXI. J. Monheim. Alii.

ANTONIUS STOPPANI edidit Dispensationum NICOLAI multum auctum Lyon 1543. QUADR. Conf. p. 169.

Johannes ERVERVELDEN dictus a patria MONHEIM in compendio philosophie naturalis ejusque Tomo II. librum de plantis Coloniæ anno 1544. 8°. edidit, quem plagi pariter GESNERUS postulat.

BERNARDUS RINIUS in L. Canonis, in cantica & cordiale AVICENNAE eruditissimas lucubrations edidit Venet. 1544. 1555. 1556. fol. &c. LIND.

ZUARTE SARACENO ricettario di Galeno Venet. 1544. 8°.

§. CCLXII.

§. CCLXII. *J. Hagenbut.*

*Janus CORNARUS (Haynbut) Zwickaviensis, multorum veterum operum translator, etiam DIOSCORIDIS, acres cum FUCHSIO lites agitavit. Eo pertinet *Vulpecula excoriata*, seu *refutatio historie L. FUCHSII de plantis Francofurti anno 1543.* 4° edita: & *nitrum & brabyla pro vulpecula excoriata* ibid. anno 1545. 4°. EJUSD. *vulpecula catastrophe* Francf. 1546. 8°. & conjunctim, tres libelli *Fuchseidos* L. III. ib. 1546. 8°.*

Eiusdem *theologie vitis viniferæ* L. III. Heidelberg. anno 1614. 8°. SEGUIER.

Impensè virum laudat EURICIUS CORDUS (d).

Carmina græcorum edidit, etiam anno 1701. recusa B. Tig.

§. CCLXIII. *Varii.*

Philippus MELANCHTHON, vir undique doctissimus, in *Georgica VIRGILII* commentarios edidit Basileæ anno 1544. 1545.

Inter EJUS *declamationes* aliqua sunt, haec tenus ad nos spectantia.

Cælii CALCAGNINI de Citrio, Cedro & Citro commentarius exstat in *operibus omnibus* Basil. anno 1544. fol.

POMPILII AZALI Placentini de omnibus rebus naturalibus, quæ continentur in mundo Venet. 1544. fol.

Leodigarii a QUERCU in *RUELLIUM epitome, & volatilium, gressibiliuum, piscium & plantarum magis frequentium apud Gallos nomina.* anno 1539. 12°. SEGUIER. & Cadomii anno 1541. 8°. SEGUIER. & auctius Paris anno 1544. 12°. B. PLATN.

Gisberti HORSTII de Turpetho, Thapsia Romæ anno 1545. 4°. Non vidi.

NICOLAI MAGNI de medicis pulveribus lib. Paris 1545. 8°. si huc facit.

PETRI GOREI particulae ex L. II. CELSI de natura & proprietate cuiusque rei qua vescimur Venet. 1545. Paris 1555. 16°. LIND.

§. CCLXIV. *Ludovicus Alamanni*

Luigi ALAMANNI *Coltivazione* L. VI. Paris. anno 1546. 4°. pulchra editio. Firenze anno 1546. 12°. SEGUIER. 1549. 8°. 1580. 8°. 1590. 8°. 1593. 8°. B. Exot. Padova anno 1618. 4°. FALC. inde nuper Patavii anno 1718. 4°. * & 1716. 4°. quæ utraque editio non differt, tum nuper cum notis *Vincentii BENINI* Patavii anno 1745. fol. 1746. 8°. & Bononiæ 1746. 4°. * quæ editio iterum a Patavina 1718. non differt, minus vero nitida est. Ante has editiones omnes MAITTAIRE editionem *delle opere Toscane ALAMANNI* indicat Lyon 1532. 8°.

Vir

(d) *Botanolog.* p. 168.

Vir ILL. in Francisci L. aula exul vixit. Poëma ipsum Georgici quidem generis est, sed ejusmodi, ut potius ornamenti poëticis & mythologia plurima materiem ornet, quam quidem doceat, in eo Virgiliano inferius. Opera rustica primum verna indicit, prata, agrum, insitionem. Inde æstatem, messem, vitium labores. Tunc autumnum, Bacchum, Pomonam; etiam de siccandarum uvarum artificio. Inde finum, & fementem. Tunc hiemem, olivarum fructum, lignationem. Hinc redit ad hortos, flores, olera. Denique signa tempestatum impendentium & ventos dicit.

§. CCLXV. *Andreas Vesalius.*

Andreas VESALII radicis Chinæ usus Basil. anno 1546. fol. * *Lugduni anno 1547. 16°.* * & in collectione operum: tum, quæ ad Chinæ radicem pertinent, in collectione LUISINI. Pleraque anatomici sunt argumenti. Radicem Chinæ modice laudat, & ei in curandis ægris Guajaci lignum longe superius fuisse testatur. Radicis, qualis tunc innotuerat, historiam tradit, & fatui fere laporis esse recte monet. De Sparta (salsa) parilla, novo tunc medicamento, aliqua adspergit. Rhaponticum verum ex Oriente habuit, & a Centaurio majori separat.

Pharmacopœa Lugdunensis 1546. 12°.

In Antidotarium JOHANNIS Filii MESVÆ censura, opus medicinæ studiosiss necessarium Lugduni 1546. 8°. SCHULZ.

§. CCLXVI. *Varii.*

JOHANN DONIZER de stirpium cultura Francf. 1547. HAUSVATER. An forte LONICERI opus.

J. RUDOLPH STUMPF *gemeine Eidgenossenschaft Beschreibung* Zurich 1548. fol. &c. aliqua etiam ad herbas continet.

P. CARARII *quaestio de venenis ad territum*, cum I. PETRI de ABANO prodiit Venet. 1548. fol. *

ELOY MAIGNAN *les Commentaires de l'histoïre des plantes* Paris 1549. fol. Nonne FUCHSIUS.

VALENTIN BOLZ *Illuminirbuch, künstlich alle Farben zu machen* Frankfurt 1578. 8°. & prius 1547. Habet utique gummi plantasque, ex quibus colores parantur, & artificia quibus id fit. Ita ex flavo cortice interiori Berberis cum aqua & alumine flavum colorem parat: ex flore tinctorio cum calce & creta pariter flavum: purpureum ex myrtillis.

Etliche Kunst mancherley Dinten und Farben zuzubereiten, Schrift und Gemählde auf stakeline Waffen zu ezen &c. Argentor. Videtur aliquanto vetustior priori.

BAPTISTE des CAVIGNIOLES M. tr. des propriétés du vinaigre. 16. absque anno & loco. VERDIER.

Contra eum scripsit DAVID FINARIENSIS traité de le nuisance que le vinaigre porte au corps humain pour refutation des raisons de Batt. des CAVIGNIOLES absque loco etiam & anno: sed IDEM anno 1547. 8°. Parisis edidit de astrologia & libero arbitrio &c. l.

Hoc anno Venetiis collecti prodierunt scriptores latini Q. SERENUS, PLINIUS, VINDICIANUS, MARCELLUS, SCRIBONIUS, L. APULEJUS, A. MUSA, AEM. MACER, STRABUS, PRISCIANUS Venet. 1547. fol. cum titulo Medicorum latinorum omnium, qui latinis literis scripserunt.

CHRISTOPHORI LANGTHON de principalibus medicinæ partibus s. rebus naturalibus, rebus non naturalibus, & rebus contra naturam Londin. 1548. 8°.

§. CCLXVII. Matthiolus.

Petrus Andreas MATTHÆOLUS, ut GESNERUS scribit, aut MATTHIOLUS, Senensis, Medicus, qui in Aula Cæsarea Pragæ, denique in Goritiensi Comitatu diu vixit, vir, si famam crebris editionibus & versionibus metiaris, post ipsum DIOSCORIDEM celeberrimus. Arabum & nuperorum lectione innutritus, non perinde aut reconditorum fontium cognitione valuit, aut cum plantis ipsis familiaris fuit. Quare multa cum ab amicis (e) exspectaret, subinde pessime sibi illudi passus (f) est, a pictore etiam sibi impositum fuisse, ne ipse quidem dissimulat (g). Passim etiam ne planta veterum aliqua deesset, icones dedit ficticias, ad veterum verba expressas, ut in Sideritidis speciebus, Doronico, Gramine Parnassi. In universum tamen in posterioribus operis sui editionibus pulchras dedit figuræ, furculosas & ramosas, plantarum in hortis natarum, etsi characterum nulla ei fuit conjectura. Adjuvabatur collatitia nobilium Virorum stipe, multaque ejus sunt merita, si cum MANNARDO, BRASSAVOLA, RUELLIO comparaveris. In Bohemia etiam & circa Goritiam plantas alias, etiam alpinas, detexit, & de earum facultatis experimenta aliqua in facinerosis celeberrima fecit. In nominibus plantarum FUCHSIO aliisque prioris ævi & modestior est, & gnarus magis. Multo

(e) CALCEOLARIUS MATTHIOL. p. 233. ic. 4. CORTUSUS p. 898. VINCENTIUS CANNONUS p. 949. I. GHINUS, MELCHIORIUS, CRATO, FALLOPIUS, PARTHINUS, DONZELLINUS, TREVISANUS, MARTINELLUS, qui in præfatione laudantur. Tum PETRUS BEROLDUS, qui semina & bulbos misit CHIÖCC. Med. Veron.

(f) In Lycio ANGUILLARA p. 63.

(g) In Tubere Epist. ad MARANTAM.

Multo purior ejus fama fuisset, nisi elatiori animo, & alienorum meritorum contenitore motus, FUCHSIUM, MANARDUM, BRASSAVOLUM, RUELLUM, GESNERUM, nimis cupide refutasset, & acerbas cum AMATO & GUILANDINO inimicitias exercuisse.

Princeps opus est DIOSCORIDIS editio, cum commentariis amplis. Prima editio, Italici sermonis, est Veneta anni 1548. 4°. altera Mantuana anni 1549. 4°. tercia Veneta anni 1550. 4°. TREW. haec absque iconibus. Prima mea latina Veneta est anni 1554. fol. cum parvis iconibus, tum anni 1557. fol. ASTRUC. & 1558. fol. cum *apologia adversus AMATUM*, auctior 133. iconibus TREW. inde 1560. fol. cum eodem *apologia* TREW. 1570. fol. VATER. & anni 1573. ibid.

Prima cum magnis figuris Pragensis, Bohemici sermonis, anni 1562. fol. * cui respondet altera Germanica ibid. anni 1563. fol. *.

Optima & præstantissima cum magnis iconibus latina Veneta anni 1565. multis locis, multisque iconibus auctior. RUELLI versionem, quam in universum fecutus est, multis tamen locis emendavit, *textumque ipsum ex duobus codicibus a BUSBEQUIO sibi communicatis correxit*. Aliquas etiam icones erroneas melioribus subplevit, ut Erythronii Satyrii. Recusa est Venetiis anno 1583. fol. quam editionem mutilatam esse C. BAUHINUS auctor est.

Italice cum parvis iconibus recusi sunt Venetiis anno 1554. fol. cum tit. *discorsi del M. sopra gli sei libri di Dioscoride Sc. & anno 1555.* fol. TREW. anno 1563. fol. SEGUIER. anno 1570. fol. & 1584. fol. tum 1568. fol. & anno 1604. fol. cum magnis iconibus SEGUIER. & ut puto 1621. fol. Primas non vidi.

Latine cum parvis figuris Lugduni anno 1562. 4°. TREW.

Gallice vertente *Andrea du PINET* Lugduni anno 1561. fol. SEGUIER. anno 1566. fol. TREW. anno 1572. fol. haec auctior. 1573. fol. anno 1580. fol. SEGUIER. anno 1619. fol. & 1656. fol. & vertente J. des MOULINS Lyon anno 1572. fol. 1579. fol. SEGUIER.

Germanice vertit *Georgius HANDSCH*, Pragæ anno 1563. fol. * cum magnis figuris. Vertit etiam DANZIUS, auxit variis additamentis *Joachimus CAMERARIUS*, & adjecit figuræ GESNERIANAS, quas ad eum finem sculpi curavit, ediditque Francofurti anno 1586. fol. * (h), recuderunt annis 1590. TREW. 1596. fol. SEG. 1598. 1600. fol. TREW. 1610. 1611. fol. TREW. 1614. fol. TREW. 1626. fol. * nihil mutatam. Transiit in VERZASCHÆ opus Basileæ 1628. fol. inde in ZWINGERI theatrum.

(h) Ex dedicatione, nam exemplum meum imperfectum est, sed adde *deutscher Bücher-Catalogus bis anno 1602.*

*Compendium de plantis omnibus, de quibus scripsit in Commentariis in Dioscoridem edidit Venetiis anno 1571. 4°. ** Icones sunt 921. cum brevi descriptione & facultatum compendio. De CAMERARII editione dicemus suo loco.

In minimum Compendium rededit Antonius PINEAU, & cum titulo *Historia plantarum* Lugduni edidit anno 1561. 16°. Paris. anno 1567. 16°. SEGUIER. Icones minimæ 640. Subjecti varii catalogi plantarum secundum suas facultates dispositarum. Gallice id compendium reddidit Gaufredus LINOCIER, adjectis aromatibus Paris anno 1622. 16°. SEGUIER.

Epistola de bulbocastano, Holoconitide Mamira, trasi, Moly, Doronico, zelin ad GABR. FALLOPIUM Prag. 1558. 8°. GUNZ. & cum epistola GESNERI.

Apologia adversus AMATUM Lusitanum cum censura in ejus enarrationes prodiit Venetiis anno 1558. 8°. *. Aspera refutatio: ipsam enim religionem Judaicam AMATO exprobrat: & satis ostendit, cum virum sua fere a pharmacopolis habuisse. Describit lignum Rhodium insularum Archipelagi, Kali, Tragum a se ipso inventum. È Apologia recusa exstat in L. II. *Epistolarum*, tum censura.

EJUSDEM *Epistolarum medicinalium Libri V.* Prag. anno 1561. fol. * Lugduni 1564. 8°. OSBORNE. Pene totus non exiguus liber botanici est argumenti. GALENUM negligenter DIOSCORIDEM legisse, & passim sibi contradixisse ostendit. De Cerealibus veterum. In Monachos, MESVES interpres. De antiquitatibus Rhei & Sacchari. De resinis DIOSCORIDIS. In L. II. ad duas epistolas GUILANDINI & GESNERI, MATTHIOLI judicium, asperum in GUILANDINUM. L. III. Ad QUACELEBENUM de plantis Constantinopoli ad se transmissis. Ad NÆVII epistolam responsum. Ad J. HESSI epistolam de exhibendo Helleboro nigro adversus quartanam febrem. Ad HEROLDI epistolam, ad ALDROVANDUM de Picea, Pino, Chamæleontis generibus, Geranio bulboſo, Saxifraga, Lino, Platano, Castancis equinis. De Helleboro nigro, Secacul, Eupatoria MESUÆ. Adversus GUILANDINUM. De Cocculis. De amygdalis & malis. Iterum de Ellebori propinazione. De Fungo Cervino, seu Phallo. L. IV. de Larice. Iterum in GUILANDINUM. Ad MARANTAM cum iconibus Lonchitidis utriusque, & Ceterach; de Chamæconte nigro, Oxyacantha, Draba, Doronico. In L. V. tres Epistolæ ad CORTUSUM de plantarum sibi missis iconibus, Elatine nondum sibi prius visa, Sesamoide minori, Bryo marino, aliis plusculis: tum de herbis Theriacam ingredientibus non parvum opusculum. De Durungi, Secacul, Centaurio Garganico, Zedoaria. De Scorzonera Hispanica, Styrace.

Interrunt amicorum Epistolæ. Julii ALEXANDRINI apologia pro GALENO.

Pamphili FLOREMBENI de Clematide.

MONA-

MONACHORUM in MATTHIOLUM animadversiones.

Guilielmi QUACELBENI, medici BUSBEQUII, de plantis Constantinopoli ad MATTHIOLUM missis.

Caspar NÆVIUS de Scorpioide, Polygala, Cytiso.

J. HESSI de Glycyrrhiza, Hyoscyamo albo, Gelsemino, Cardamomo.

Georgii MARII Herbipolensis, de Picea, Chamaeleontibus, Pyrethro, Saxifraga, Helxine, Dactylo.

Hieronymi HEROLDI de plusculis plantis Germanicis, earumque antiquis nominibus.

Thaddei NEMICI a HÄGEK de Cocculis piscatoriis.

J. CRATO contra GUILANDINUM.

Bartholomæi MARANTÆ non parvi momenti epistola, de Lonchitide sua, aliisque plantis.

J. Odorici MELCHIORII icon & descriptio Scorzoneræ Hispánicæ folio finiato.

LAURENTIUS SPAN de Cycejo & Kalliphyllo.

Disputatio adversus XX. problemata GUILANDINI Pataviis anno 1562. 8°.* Venet. anno 1561. 4°. SEG. Asperimus libellus, in quo legas & Agasonem fuisse GUILANDINUM, & Regio monte in exilium actum. Cæterum de plantis quibusdam veterum conciliandis agitur.

De simplicium medicamentorum facultatibus, secundum locos & genera Venetiis anno 1569. 12°. FALC. Lugduni anno 1571. 16°. RIV. Varias habet Mithridaticas antidotos, deinde simplicia medicamenta recenset, ex quibus componantur, & loca natalia passim addit, ut Scordii, quod in agro Mediolanensi plurimum reperit.

De cura morbi gallici opusculum in LUISINI collectione. Usum ligni Guajaci describit.

Denique operum omnium novam dedit editionem Caspar. BAUHINUS, trecentis iconibus suis, aut CAMERARIANIS, & multis plantis auctam. Synonyma etiam ex auctoribus classicis adjecit. Prodiit ea collectio Francofurti anno 1598. fol. * & recusa est anno 1674. fol.

§. CCLXVIII. Varii.

Ervé FAYARD Galen sur la faaulté des simples medicaments, avec des additions de FUCHS & de SYLVIUS, & des antiballomènes Limoges anno 1548. 12°. SEGUIER.

Johannes PONTANUS, Professor Regiomontanus, scripsit equidem de methodo componendi theriacam, libellum multo serius inter WILLICHII consilia impressum Lips. anno 1604. 4°. Sed est inter libros meos M.S. descriptio itineris circa hos annos per Poloniā, Russiam, Borussiam facti, in quibus plantae cujusque loci recensentur. Ita Gratiolam (Butomum) multum circa Islebiā nasci monet. Arnicam etiam describit, & Ledum roris marini folio. Agaricum in Polonia legit. Russos Ricini seminibus sibi alvum ducere scribit, Polonos Sphondylio se curare, quod cum paucō frumento coctum pro alimento & medicamine solo se sustentent. Datum est iter anno 1548. & J. SYLVIO inscriptum.

Petri TOLET paradoxe de la faculté du vinaigre contre les écrits des modernes Lyon anno 1549. 8°. BURETTE. FALC.

BARTHOLOMÆI ANEAU PASQUIL antiparadoxe contre le paradoxe de la faculté du vinaigre Lyon 1549. 8°. B. EXOT.

JEAN GOCUROT M.S. Regii tr. de l'entretenement la santé, & de la nature de toute sorte de pain, & vin, eau, chair, poisson & autres choses, qui sont en commun usage pour la commodité de la vie Paris 1549. 16°. Lyon 1550. VERDIER.

Hugonis SOLIER Scholia ad AETRUM diximus.

Dévis sur la vigne, vin & vendanges d'Orleans Paris anno 1549. 8°. FALC. SEGUIER annum facit 1550. & titulum Orleans de suave.

MELCHIOR FIND de appellatione panum Witteberg. 1548. 8°.

§. CCLXIX. *J. Placotomus f. Bretschneider.*

JOH. PLACOTOMUS f. BRETSCHNEIDER Regiomonti edidit de Natura cerevisiarum & de mulsa libellum 1549. 8°. Paris 1555. 12°. Francof. 1551. 8°.

Inde de tuenda sanitate doctrinam Elbing. 1559. 8°. Antwerp. 1560. 12°.

Commentarios in EOBANUM HESSUM de tuenda bona valetudine Francfurti 1551. 8°. RIV. 1571. 8°. Paris 1555. 12°.

Pharmacopeæ compendium Lugduni 1561. 8°. BODL.

Dispensatorium utilissimorum hoc tempore medicamentorum disciplinarum continens Lugduni 12°. PRAETOR athen. Gedan.

In hoc dispensatorium BERTALDUS Scholia scripsit Turin 1613. 4°. vel 1614. 4°.

PLACOTOMUS etiam POLYBUM de diæta salubri edidit & Scholiis illustravit Antwerp. 1561. 12°.

Joh.

JOH. KATSCH *de gubernanda sanitate secundum res non naturales tractatus*
Francfurt 1557. 8°. KOENIG, & prius cum titulo alii 1556. 8°. *Excerpta quæ-*
dam ex HIPPOCRATE & GALENO ad sanitatem tuendam utilia in sex res non
naturales digesta Lipsiæ 1549. 4°. & Francofurti 1570. 8°. RIV.

ANDREÆ BUTTNER *de theriaca & mithridatio Græcorum 1549. 8°. TREW.*
Vendebat ipsa theriacam, & negabat posse ad Græcorum formulam præparari.

§. CCLXX. *Georgius Pictorius.*

GEORGII PICTORII Villingani *Methodus tuenda sanitatis per sex rerum na-*
turalium ordinem Basil. 1555. 8°. Paris 1580. 12°. Vetustiores etiam adsunt edi-
tiones, siquidem Italice exstant ejus dialogi del modo del conservare la sanità
Venez. 1550. 8°. D'ETR. Germanice etiam prodit *Ordnung die Gesundheit zu*
erhalten Mülhausen 1561. 8°. & Gallice *Dialogues traitant la maniere de con-*
tregarder la santé &c. vertente ARNALDO PASQUET Paris 1557. 8°. VER-
DIER.

EJUSDEM Medicinæ simplices quam compositæ ad omnes corporis humani
adfectus ex HIPP. GAL. AVIC. AEGINETA & alijs ordine alphabeticō conscriptæ
Basil. 1560. 8°. RIV.

EJUSDEM pantopolium plantarum, animalium, metallorum naturas carmine
comprehendens &c. Basil. 1563. 8°. *

EJUSDEM sermonum convivalium. L. X. *De pharmacandi comprobata ra-*
tione: de medicamentorum simplicium rectificatione Basil. 1559. 8°.

EJUSD. opera omnia Basil. 1569. 8°.

Scholia in AEMILIUM M. nunquam antea edita cum graduū tabula Basil.
1559. 8°. LIND.

§. CCLXXI. *J. B. Ramusius.*

J. B. RAMUSII collectio hoc anno primum cepit prodire, ut ex Cat. de
HOND'T anni 1764. video. Titulus est *Navigationi e viaggi nelli quali si con-*
tienne la descrittione dell'Africa del paese del prete Janni, del mar Rosso, Ca-
licut, isole Moluche, e la navigazione intorno il mondo Venez. 1550. fol. 1556.
fol. * Tertia editio est anni 1563. quarta 1574. aliæ 1588. 1606. 1613.

In eo Tomo I. multa itinera continentur, & princeps Africæ de-
scriptio Johannis LEONIS, tum CADAMUSTI, HANNONIS *periplus*, multa Lu-
sitanorum ad Calecutum usque, & AMERICI VESPUTII itinera, & Francisci
ALVAREZ Æthiopia, Ferdinandi MAGHELHAENS iter, quo orbem terrarum
circum-

circumiit. Pauca ad rem herbariam faciunt, potissimum J. LEONIS, Eduardi BARBOSA l. de Indiis Orientalibus, ubi aromata hactenus describuntur, Antonii PIGAFETTA, MAGELLANI comitis, anno 1519. incepit iter, in quo plantas & arbores rariores describit; denique Anonymi Summarium regnorum Indiæ, quo etiam, breviter quidem, historia naturalis tangitur.

Tomus II. cum nomine J. E. RAMUSII prodiit Venetiis anno 1559. ut ex præfatione video, post mortem RAMUSII, quæ incidit in annum 1557. Sed mea editio auctior est anni 1583. fol. * Est etiam editio 1613. fol. Itinera eo Tomo contenta paruni habent, quod ad argumentum botanicum pertineat. Neque enim Marcum PAULUM huc referas, neque Aytonem ARMENUM, neque BARBARUM, CONTARENUM, ZENUM, QUIRINUM, Venetos peregrinatores, aut Monachos ab INNOCENTIO IV. P. M. anno 1247. in Asiam missos, neque fere Sebastianum CABOTA, qui Russiam Septentrionalem anno 1556. adiit.

Omnino autem huc referri oportet *Tontum III.* cuius mea quidem editio est anni 1556. fol. * recusa anno 1606. BURETTE. anno 1613. fol. FALC. Petri enim MARTYRIS hic exstat de rebus Indicis narratio, & utrumque opus Gonzali OVIEDI; denique Jacobi CARTIER utraque relatio de nova Francia, qui vir plantas ejus novi Orbis obvias recenset, partim nostris similes, & partim novas. Reliqua spectant fere ad Hispanorum in America victorias, CORTEZII imprimis, & PIZARRI.

Suadent Tomum l. tertiae editionis emere, secundum secundæ, tertium primæ VOGT.

§. CCLXXII. *Augustinus Gallus.*

Agostino GALLO le vinte giornate dell'agricultura anno 1550. 4°. ex notis meis, & Brixiae anno 1564. SEGUIER. Venetiis anno 1565. 12°. 1569. 4°. 1572. 4°. THUAN. anno 1573. 4°. BURETTE. anno 1575. 4°. FALC. anno 1584. 4°. anno 1591. 4°. SEG. anno 1615. 4°. HEINS. anno 1629. 4°. *. Turini 1579. 4°. HEINS. Prima editio 7. dierum fuit, ista viginti dies continet. Verbosus senex omnia obvia, etiam aliena profert. Non satisfecit mihi, neque in hortensibus, neque in agrorum cultu. Nemo facile ei fidem adhibeat, qui velit caseos meliores reddi, si lacti vaccino ovillum fuerit additum. Non ideo inutilis. Medicæ cultum commendat. Cespitum comburendorum artificium (Devonshiring) describit, totamque domum rusticam tradit. Gallice vertit *Franciscus de BELLE FOREST* Paris anno 1571. 4°. 1572. 4°. B. de THOU.

§. CCLXXIII.

§. CCLXXXIII. Varii.

Alphonſi LOPEZ de vini commoditatibus anno 1550. Nic. ANT.

BLASII VILLAFRANCA methodus refrigerandi vinum aquam ac potus quodvis aliud genus Rom. 1550. 4°. le TELLIER.

Jacques GOHORRY sur la vigne, le vin, & la vendange anno 1550. 8°. An differt a libello n. 268. p. 302.

EJUSDEM Inſtruction ſur l'herbe Petum & ſur la racine de Mechoacan, hæc ex MONARDO Paris anno 1572. 8°. BURETTE. Rouen anno 1588. 8°. BURETTE, cum MACRO. In ea Inſtructione duæ ſunt figuræ æneæ. L. etiam LEÆNIUM vertit.

§. CCLXXXIV. Varii.

Antonius ASCHAM a littel herbal of the properties of herbes newly amended — declaring what herbs has dependences upon certain conſtellations &c. London 1550. 12°. TANNER. 1559. 8°. AMES. Astrologus.

LAZARI VOET Tr. de Venenis Venet. 1550. 12°. OSMONT.

CASPAR PEUCER, ob religionem captivus, gener MELANCHTHONIS, edidit Lipsiæ anno 1550. 8°. & Wittebergæ 1551. 8°. appellationes quadrupedum inſectorum, volucrum, pſcium, frugum, leguminum, olerum, fructuum, quas cum P. EBERO collegit.

§. CCLXXV. Wilb. Turner.

*William TURNER nati prope Morpeth Theologi & medici (i) new herbal book I. London. anno 1551. fol. * 1568. fol. TREW. Vir & in lectione veterum diligens, & in plantis legendis: in nominibus veterum cum plantis nostris conjungendis cautior, quam fere eo ævo solebant, multas plantas legit in Italia, Germania, Rhætia, Anglia & Frisia, easque bene notas habuit (k): inter eas & rariores aliquas invenit, & varietates florum colore ludentes. Icones fere FUCHSII sunt, aliæ tamen propriæ; virtutes plerumque ex veteribus decerp̄tæ, tamen etiam ex suis adnotationibus. Basileæ aliquamdiu vixit.*

Hic liber incipit historiam stirpium ad seriem literarum alphabeti digestam, ad literam usque E.

*Book the second Colon. anno 1562. fol. * Lond. 1568. fol. TREW. In Germanianam auctor ſe receperat, ſæviente Maria, atque Coloniæ cum profugorū*

(i) Per errorem vocat TURNBULL TANNER p. 548. 12.

(k) Apud C. GESNERUM vidit Trifolium bituminosum II. p. 158.

gorum Colonia vixerat; quare ejus regionis plantas spontaneas, soius fere omnium auctorum tradit. Hoc libro alphabeticum ordinem absolvit, cautior semper, fabularum impatiens & sui dissidens, qui Tithymalos fateatur (*l*) sibi ignotos esse. MATTHIOLI fabulosum Sium refutat (*m*). Pulchri Hyacinthi meminit, quem in Apennino monte GHINUS invenerit. Medicam veram primus, ni fallor, depinxit & Cotinum.

L. III. qui cum duobus prioribus Londini prodiit anno 1568. fol. non contigit vidisse.

Scripsit etiam, teste AMESIO & BODLEYO, *Names of herbs in Greek latin English, dutche and french* London anno 1548. 12°. OSB. TANNER. — IDEM scripsit of the properties of all vines that are commonly used in England, with a confutation of them that hold that Rhenish and other small vines ought not to bodoreank Lond. 1568. 8°..

EJUSD. of the nature and virtue of triacle.

§. CCLXXVI. Petrus Quiqueran.

Petri QUIQUERANI Bellojocani de laudibus Provinciae L. III. Paris anno 1551. fol. B. B. Panegyricus equidem, & laudandi fine scriptus. Habet tamen descriptiones vermiculi Ilicis, Oryzæ cultum, & Capparidum, Sodæque, Maunnam, coralliorum piscationem, Saccharinam arundinem. Posthumum opus, vitiose editum.

EJUSD. *La nouvelle agriculture traduite par Fr. de CLARET Tournon* anno 1616. 8°. FALCON. agit etiam de floribus & arboribus fructiferis.

§. CCLXXVII. N. Mutonus. Montanus Sc.

Nicolaus MUTONUS Commentator MESVES, ex patre Lucensi ad littus Lugani lacus natus, Helvetius adeo transalpinus, plantarum per proprios labores in universa pene Italia collector (*n*), edidit anno, ut videtur, 1551. μιθριδατού τεχνειαν, seu collectanea de Mithridatii legitima constitutione; eam recudi fecit Michael DOERING Jenæ anno 1620. 8°.* cum amplis adnotationibus, & duplice adpendice.

Dedit etiam adnotationes ad *Luminare majus* Venet. 1566. fol. & notis ad SERAPIONEM.

MICHAELIS TITII catalogus plantarum horti Regiomontani Regiom. 1558. Hausvater.

J. B.

(l) p. 154.

(m) p. 138.

(n) Præfat.

J. B. MONTANI *de differentiis medicamentorum & causis diversarum vi-*
vium ac facultatum in medicamentis Witteberg. 1551. 8°. edente C. PEUCERO.
De modo, quo medicamentorum facultates per experimenta deteguntur; de
nonnullorum medicamentorum facultatibus subtiliter disputat.

EJUSDEM celeberrimi suo ævo medici, *de gradibus & facultatibus medica-*
mentorum Wittebergæ anno 1553. 8°. MERKL.

EJUSDEM explicatio eorum, quæ pertinent ad. qualitates simplicium medica-
mentorum & ad eorum compositionem Venetiis anno 1553. 8°. MERKL. 1555.
GUNZ. Recusa in opusculis variis Basileæ anno 1558. 8°. 1565. 8°. MERKL.

EJUSDEM *de alimentis & victus ratione*, in eadem collectione edente J.
 CRATONE. MERKL.

Johannes Nabas LUESIUS, nomen, ut videtur corruptum, edidit theore-
mata IV. in MESVES L. I. de purgantibus simplicibus Cæsar Augustæ anno
 1550. fol. MERKL.

§. CCLXXVIII. Hieronyntus Cardanus.

Hieronymus CARDANUS, Mediolanensis, magnus mathematicus, peregrin-
 ator, in tota re naturali curiosus vir, egregias virtutes cum singulari inge-
 nio, leviusculo, credulo, & ad miracula prono, denique cum Astrologiæ
 amore & variis somniis conjunxit. Ejus libri XXI. *de subtilitate* anno 1550.
 Noribergæ fol. & Paris 1551. 8°. MAITT. & anno 1553. 1554. fol. CLEM.
 fol. Basileæ prodierunt, hic absque titulo, inde Lugduni anno 1551. 8°. 1554. 8°.
 1559. 8°. CLEM. & Basileæ iterum absque anno CLEM. fol. & anno 1560.
 fol. *, quæ editio mille locis dicitur esse emendatior, & cui *responso ad*
SCALIGERI objectiones adjecta est, tunc 8°. CLEM. Prodiit etiam Basil. 1582. 8°.
 CLEM. 1611. 8°. HURH. & 1664. 4°. Lyon 1580. 8°. Gallice Parif. anno
 1556. 4°. FOLK. 1584. 8°. *. Rouen 1642. 8°. CLEM. Germanice compe-
 dium *Offenbarung der Natur und natürlichen Dingen, übersetzt durch HULDRICH*
FROELICH Basil. 1559. fol. 1591. fol. B. TIG. 1593. fol. & 1597. fol. Catal.
 libr. ad ann. 1602. Hujus operis liber VIII. totus est de plantis. Pluscu-
 las describit, quæ eo tempore noviter ex India advectæ fuerant, Capsicum,
 Salgazum, Ceibam, Musam, Phaseolos maximos, Oleum ex Senega croceum
 violæ odore, Gummi Guacomax, Oleum nucis moschatae, Palmistas, Florem
 Apollinarem sex foliis aureis, Benzoin, Caryophyllos, Xylaloën, Piper. Acute
 vidit, flores satis firmos calyce carere. Rutæ meminit arboreæ, Cerasorum
 palmarium. Crocum ineibriare monuit, Cedrum Juniperi esse speciem. De-
 scribit etiam Enophyllum, Papiæ natum. Juglandus nuper celebratas non
 omittit, quæ circa diem Johanni BAPTISTÆ sacrum florent, & Abietes 130.
 pedum altitudine Zofingenses. In Libro XIII. aliqua artificia ad conservanda
 vina fructusque refert. Folia plantarum exprimere docet, dum succo ficus
 illinit, tunc imprimendo, super chartam vero carbone insperfo. Lapidem
 in Samnitibus dari, qui irroratus fungos generet.

De varietate rerum Libri XVII. Basileæ anno 1557. fol. * & 8°. Aveniōne anno 1558. 8°. BURETTE. Similis fere argumenti est, & prioris operis quasi supplementum; & multa habet ex itinere Scotico, Helveticō. Liber VI. ad plantas pertinet. Describit Galeam, Amaranthum tricolorem, arbores Americanas varias, Aloëm americanam, Avellanañ Mexicanam vini-feram, Yams, Roccellam, Dictamnum verum, Molle, Blitum rubrum, lignum Indicum nigrum, Resinas, Coniferas, ex BELLONIO, plantas. Porro varia miracula rerum narrat, carbones ad radicem herbæ D. JOHANNIS positos, Platanos præaltas Edimburgi visas; artificia aliqua. Fossas, in quas ex frumento recondito pestilentem vaporem halare, non ignoravit. In eo placet, quod nullam causam phænomenorum adducit.

De Cyna radice, seu decoctis, cum aliis libellis prodiit Basileæ anno 1559. fol. * & cum FERRERIO Antverpiæ anno 1564. 8°. *, cumque *contradicentibus* Paris anno 1565. 8°. * Lugduni anno 1548. 4°. MERKL. Marpurgi anno 1607. 8°. Radicem describit, & utendi modum, sic Sarsam parillam. Valde laudat Chinam, & Piperi etiā & Zingiberi præfert. Decoquit unciam cum aquæ unciis 15. ad tertiae consumtionem. Sarsam parillam in lue venerea Chinæ præfert, decocti uncias sex omni trihorio imperat.

L. III. *De venenis*. Patavii anno 1563. 4°. * Fere totus liber versatur in classibus veterum, vix ullis observationibus propriis additis, præter aliquas curationes lacte factas. Plantas vix tangit. Redeunt in operum T. VII.

De sanitate tuenda & vita producenda L. IV. Rom. anno 1580. fol. BODL. Basileæ anno 1582. fol. * ab auctoris morte prodiit. Liber II. est de cibis ex plantis, farinosis, condimentis, oleribus, fructibus, scopo diætetico: plantarum ibi tradit facultates, ut nomina sæpe vix adgnoscas. L. III. agit de condimentis, aromatibus, potibus.

Theonoflus, seu de vita producenda, atque incolunitate servanda dialogus Rom. anno 1617. 4°.

De facultatibus medicamentorum, præcipue purgantium Lugduni anno 1638. 8°. *. Inter purgantia plurimas plantas admittit incidentes, quæ alvum non ducunt. Non video hunc librum per experimenta natum fuisse.

In *contradicentibus* aliqua huc faciunt, ut in L. I. *de facultatibus* Zingiberis, Sacchari, Rhei, Agarici, Lactucæ, Coriandri, olerum. In L. II. de Nymphæa, & Amylo egit. Editio mea est Parisi anno 1565. 8°. *

Alius est etiam per brevis de radice chinæ & de sarsaparilla libellus Basil. 1566. 8°. 1569.

Commentarios in HIPP. de alimento in T. VII. operum & Bononiæ prælegerat. Prodierunt etiam Rom. 1574. Basil. 1582. 8°.

In L. de cibis Tomi VII. agit de farinaceorum & cerealium, leguminum, olerum & cucurbitarum historia.

In posterioribus libris *contradictorium octavus* tractat de aceto, melle, oxymelle.

Liber IX. de allio, sensu plantarum, aloe, amygdalis.

In Tomo II. est libellus de aceti natura.

In *Paralipomenis historiae plantarum*, quæ in T. X. redeunt, exstant capita de hyperico, peto, heliobotano, faccharo, chamæpity. Laudat & describit oleum hyperici.

Epistola de oxymelle in pleurite in *epistolis Th. Dvni*.

In H. CARDANI l. *de malo recentiorum medicorum medendi usu* Venet. 1536. 8°. * & correctius Venet. 1545. 8°. edito, & Paris 1565. 8°. Soldanella capitatur, quam adversus hydropem exhibebant. In adjecto l. *de simplici medicina improbantur ejusmodi remedia, & permultas plantas medicatas, potissimum catharticas, ostenditur nocere singulas, etiam rosas, violasque.*

Prodierunt collecta opera Lugduni 1663. fol. 10. Vol. B. B.

§. CCLXXIX. A. Lonicer.

*Adami LONICER Physici Francofurtensis, naturalis historiae opus novum, quo tractatur de natura arborum, fruticum, herbarum, &c. Francofurti anno 1551. fol. *, & utraque pars recusa anno 1560. fol. CUBÆ operi supposuit suum, tam ex veteribus Geoponicis ornatius, quam ex nuperis, cum iconibus partim ex TRAGO mutuo sumtis, partim EGENOLPHIANIS, & variis nominibus auctum. Plantas medicas solas persequitur.*

Pars II. *Naturalis historiae de plantarum potissimum, que circa Francofurm nascuntur, descriptione & virtute. Accessit Onomasticum continens varias plantarum nomenclaturas* Francofurti anno 1555. fol. TREW.

Germanice Kräuterbuch nübst Beschreibung der fürnehmsten Thiere, Metallen und Distillierungs-Kunst, &c. Francofurti sæpiissime editum, ut annis 1546. 1569. fol. 1573. * 1577. fol. 1582. fol. TREW. 1593. fol. RIV. 1598. 1604. fol. Nurnberg. 1628. fol. ab UFFENBACHIO auctum Francf. 1609. fol. 1630. 1650. SEGUIER. Ulmæ anno 1679. 1705. 1713. fol. HEIST. 1737. fol. *, quæ ultima editio a Cl. Balthasar Joh. EHRHART Corollario aucta est. Ex J. CUBÆ opere auctor, EGENOLFI gener, reformavit hoc etiam opus & auxit, ut omnino novus sit liber, latino in universum similis, sed in editione certe anni 1573. plenior multo, & capitibus, & figuris, & plantis, & earum viribus uberiorius recensis.

MERCLINUS etiam methodum rei herbariae (& animalium) in Galerum & Avicennam indicat Francofurti anno 1540. 4°. editam.

EJUSDEM Beschreibung der Arzney und fürnehmsten Compositionen Frankfurt 1572. 8°.

§. CCLXXX. R. Dodonæus.

Rembertus DODOENS (DODONÆUS), vulgo Mechliniensis, sed verius Jankema Friso ex oppido Stavern ortus (o), Cæfaris aliquamdiu Archiater, denique Leidensis Professor, mature animum ad rem herbariam adjecit, & ad senium usque in isto studio versatus est.

Frugum historia prima prodiit Antverpiæ anno 1552. 8°. *. Veterum placita eum patriæ suæ plantis conatus est conciliare; facultates ad verbum ex priscis descripsit. Legumina conjunxit cum Cerealibus. Icones partim imitatus est, partim suas dedit. Subjectæ sunt Epistolæ duæ; prior de Farre, Chondro, Alica, Trago, Ptisana; altera de cerevisia & zytho.

Anno 1553. prodiit prima editio herbarii Belgici DODONÆI, ipso teste auctore (p). Eam recusam esse oportet anno 1557. quo *Carolus de l'ÉSCLUSE*, Atrebæ, eam gallice convertit, & edidit Antverpiæ fol. min. cum titulo *Histoire des plantes* (q). Libri sunt sex, icones parvæ, pleræque ex FUCHSIO transcriptæ, historia brevis, tum facultatum enumeratio. Præfationem ipse DODONÆUS addidit. Non undique similis est, tamen proxima, editio DODONÆI Anglica, vertente *Henrico LYTE*, cum titulo *a new herbal or history of plants*. Ea edita fuit Londini anno 1578. AMES. & recusa anno 1586. fol. & 1595. fol. AMES. anno 1600. fol. & 1619. fol. * absque iconibus, paucis capitibus a priori diversa.

Epitomen ex DODONÆO exscripsit Guilielmus KAM, cui titulum fecit *Little Dodoen* Lond. anno 1606. 4°.

Secutæ sunt *de stirpium historia Commentariorum imagines in duos Tomos congestæ* Antverpiæ anno 1553. 8°. 2. Vol. * In prima parte icones sunt 439. quarum aliquæ DODONÆI, & epistola ad lectorem data est eo, quem dixi, anno, et si titulus habet annum 1559. *. Tomus alter anno 1559. editus * habet icones 268. plerasque iterum Fuchsianas, deinde subjectas 133. proprias, absque umbris, prioribus nitidiores, arborum potissimum & plantarum paludosarum. Accedunt hic adnotaciones in imagines 707. breves, pertinentes fere ad veterum de quaque harum plantarum sensu.

Secuti

(o) GABELMUS hort. Fris. præfat.

(p) Epist. post imag. P. l. data Mechliniæ anno 1553.

(q) Quarta forma prodiisse EISENMAN.

Secuta est anno 1566. & 1569. 8°. * semper Antverpiæ , frumentorum, leguminum, palustrium, & aquatilium herbarum historia. Icones hæ plerque novæ, sermo novus & multum auctus. Aquaticæ potissimum stirpes pulchre depictæ, Trapa, Aloides, Hydrocharis, Hottonia.

Post istam prodiit anno 1568. 8°. Antverpiæ coronariarum, odoratarumque nonnullarum herbarum historia, cuius altera editio anno 1569. 8°, ibidem excusa est *. Icones istæ per pulchræ, omnes, præter GESNERIANAS, haec enim editas icones superant; intercedunt inter hortenses plantas spontanæ, etiam rariores. Earum plusculæ ad CLUSIUM pertinent (r).

Purgantium, aliarumque eo facientium corticum & radicum Convolvolorum ac deleteriarum herbarum historiae Libri IV. prodierunt Antverpiæ anno 1574. 8°.* Magnum pretium huic volumini adduunt pulcherrimæ, & novæ icones, quibus ornatur.

*Historia vitis, vitiique, & stirpium nonnullarum aliarum Coloniæ anno 1580. 80. ** (s). Parvus libellus, absque iconibus: De Gale, Isatide, & tribus Vacciniis eadem, quæ in magno opere habet.

Denique biennio ante mortem edidit AUCTOR *historiae stirpium pemptades VI.* seu libros omnino triginta Antverpiæ anno 1583. fol. * Sermo idem est, quem in libris annis 1568. 1569. & 1574. editis dixi, figuræ eadem, passim LOBELIANIS auctæ (non tamen ex adversariis) & CLUSIANIS, cum harum auctoribus idem cum DODONÆANO bibliopola esset, PLANTINUS. Bonum & utile opus, et si non eximum.

Hæc editio 12. plagulis aucta, recusa est a morte DODONÆI Antverpiæ anno 1612. fol. SEGUIER, & 1616. fol. *. Phalli icon accessit & alterius potamogetonis, & marinorum quarumdam stirpium, etiam aliarum.

Inde anno 1609. & 1618. (t) *Justus RAPHELENGIUS* (van Ravelingen) Belgice ediderat valde auctam historiam stirpium, insertis fere omnibus CLUSII, & LOBELII plantis, aliquibus etiam Ægyptiacis P. ALPINI, & Italicis F. COLUMNÆ, potissimum tamen indicis. Ea editio ab ipso RAPHELENGIO emendata & aucta prodiit Antverpiæ anno 1644. fol. *, spissò volume, cum titulo *Cruydtboeck R. DODONÆI*.

§. CCLXXXI. J. Dalechamp.

*Jacobus DALECHAMP Medicus Lugdunensis, diligens vir & indefessus, primum ad DIOSCORIDEM RUELLII Lugduni anno 1552. * excusum, addidit triginta parvas quidem icones, tamen rariorum aliquarum, plantarum, Asteris*

(r) *Stirp. Hispan. prefat.*

(s) *FALCONET* habet annum 1550. 8. qui error fuerit typographicus.

(t) Non bene 1608, fol. SEGUIER,

Asteris lutei, Tragacanthæ, Pyrolæ heteromallæ, Drabæ ciliatæ, Calceoli, Gentianæ grandifloræ, Cacaliæ.

Deinde post mortem DALECHAMPII prodiit *historia generalis plantarum*, in XVIII. libros digesta, duobus bene grandibus voluminibus Lugduni anno 1587. fol. * cum figuris 2686. Vastum opus per triginta annos DALECHAMPIUS ursit, in quod & omnium priorum inventa colligere ipsi animus fuit, & suas plantas addere, quas ex agro Lugdunensi, montibusque, & Alpibus vicinis, etiam Helveticis, plurimas magno suo labore congesserat. Longi tamen operis pertæsus historiam suam Johanni BAUHINO tradidit, juveni, pestilentiaro eo tempore medico: cuius etiam viri (u) rudiſculæ, rariorū tamen plantarum icones, in id opus transierunt. Sed Johanne ob religionis odium Lugdunum relinquente, inque Helvetiam abeunte, eamdem operam Johanni des MOULINS ita DALECHAMPIUS commisit, ut tamen operas dirigeret. Sed & iste operi est immortuus (x). Ita natum est vastum & inconcinnum chaos, quo tota adverfaria LOBELII continetur, & RAUWOLFII plantæ Orientales, & Indicæ Christophori a COSTA, in quo cæterum toties nova nomina occurruunt, & icones repetuntur, quoties & FUCHSIUS iconem plantæ alicujus dabant, & MATTHIOLUS. Quare difficilis eo opere utimur; bona tamen plurima, stirpesque rarissimas a DALECHAMPIO, VALERANDO DOURÉZ, BAUHINO, & J. PENA in Gallia, a MYCONIO vero in Hispania lectas, plurimas eo tempore novas, aliquas & nunc parum notas continent.

Gallice versa est *Histoire generale des plantes*, & prodiit Lyon anno 1615. fol. *, recusa anno 1653. fol. SEGUIER.

Multa alia molientem mors demum abripuit.

De PLINII editione diximus.

§. CCLXXXII. Varii.

Johannis DRAGOJÆVII Theriaca, atque Mithridatum propugnata & defensa Francofurti anno 1552. 8°. MERKL.

GUILIELMI PUTEANI (du Puis) Gratianopolitani de medicamentorum purgantium facultatibus L. II. Prior facultatem custodit, quæ a substantiam similitudine suum trahere & purgare dicitur: Posterior veram rationem certa methodo posse demonstrat. Lyon 1552. 4°. THOMAS VERD.

MARTIN GREGOIRE dedit Epitomei trium I. librorum GALENI de compositione medicamentorum: adcedit maniere de preparer le breuvage de la racine l'Esquine, sa vertu & nature Lyon 1552. 16°. VERDIER.

Petrus

(u) Epist. Gesn. p. 47. b. J. BAUHIN. fol. t. bott. L, IV.

(x) PONS anim. ad Hist. Lugdum.

Petrus BELLONIUS (BELON) Cenomanus, CORDI discipulus, liberalitate Cardinalis Turnonii sustentatus, ab anno 1546. ad 1549. Græciam, Ægyptum, Palæstinam, Syriam, Asiam & Bithyniam permigravit, universæ naturæ studiosus, tamen potissimum etiam plantarum. Italianam (y), Germaniam (z) & Angliam etiam vidit, & Arverniæ, Delphinatus & Sabaudiæ plantas collegit: denique ex itinere redux aliquot opera edidit, præmatura vero (a) morte abreptus Romæ periit anno 1563. a latrone occisus (b).

EJUS *De arboribus coniferis, resniferis, aliis nonnullis sempiterna fronde virentibus, de melle Cedrino, Cedria, Agarico, resnis & iis, quæ ex coniferis proficiscuntur* Paris. anno 1553. 4°. (c) *. Pulchra multa, icones fere malæ. Cedrum veram in Libano vidit: Oxycedri (Juniperi rubris baccis) fructum perbene describit; tum Sabinam, Taxum, Arborem vitæ, Piceam (Pinum sylvestrem), Pinum sativam, Pinastrum (foliis quinatis), Laricem, Sapinum (Abietem rubram), Abietem (albam), Cupressum.

EJUSDEM *de admirabili operum antiquorum præstantia* L. I. De medicato funere, seu cadavere condito, & Liber II. *de medicamentis nonnullis servandi cadaveris vim obtinentibus*. Paris anno 1553. 4°. Alter libellus huc facit, quo picis varia genera, cedria, myrrha tractantur. Pertinet potius ad mumiæ historiam, & condituras.

EJUSDEM *Les observations de plusieurs singularités & choses mémorables trouvées en Grèce, en Asie, Judée, Egypte, Arabie* Paris anno 1553. 4°. 1554. 4°. SEGUIER. anno 1555. 4°. * 1588. 4°. * Antverpiæ anno 155. 8°. *. Dedicatio est anni 1551. Latine a CLUSIO conversum opus Antverpiæ prodidit apud Plantinum anno 1589. 12°. & inter *exotica* anno 1605. fol. *. Eximium opus, & sui generis primum. Nemo enim ante BELLONIUM eo fine itinera longinqua suscepit, ut animalia, plantas, mineras, totam naturam specularetur. Plantas in quaque regione, in Creta etiam potissimum, in Olympo M. & Oeta sponte nascentes, earumque plurimas novas, adque intelligendos veteres adprime facientes legit. Descriptiones equidem brevissimæ, figuræ non bonæ. Illas procul dubio pleniores dedidisset, cum DIOSCORIDEM (d) esset editurus, in quo veras græcas plantas erat ad nomina antiqua reducturus, si fata siviissent. Plagii accusatus fuit, qui P. GYLLO scripta compilaverit, sed GYLLO non videtur plantarum peritus fuisse. CLUSIUS icones minores partim retinuit, partim omisit, alias melioribus compensavit, errores

(y) Neglect. cult. probl. 9.

(z) Conf. p. 246.

(a) Anno 1553. annos natus 36. uti scriptum est ad iconem; quare si obiit anno 1555., ur vult Cl. SEGUIER, non superaverat annum ætatis 38. Nequæ adeo „proiecta ætate iter tentasset.”

(b) MIZALD. p. 11.

(c) Conif. p. 24. b. Med. fiz. p. 36.

(d) Dedicatio hujus operis.

errores aliquos correxit, ut de Picea, de Soda. Cum Arabici etiam sermonis gnarum amicum haberet, ab eo notas aliquas accepit & adjectit.

Seorsim etiam prodierunt *Portraits d'oiseaux animaux, serpens, herbes, arbres, hommes & femmes d'Arabie & d'Egypte* par P. BELON enrichi de quatrains Paris anno 1557. 4°. BUR. 1618. 4°. Quindecim rudiores plantarum figuræ hic reperi lego.

EJUSDEM *Remontrance sur le défaut du labour & culture des plantes* Paris anno 1558. 8°. ASTRUC. FALC. *De neglecta plantarum cultura liber* a C. CLUSIO versus & Antverpiæ anno 1589. 12°. tum inter exotica editus. Commendat hortorum cultum, & arborum exoticarum in nostras regiones transportationem, quarum etiam catalogum exhibit.

§. CCLXXXIII. David Kyber.

David KYBER Argentinensis, qui idem TRAGI opus latine vertit, edidit Argentinæ anno 1553. 8°. * *lexicon rei herbariae trilingue, ex optimis auctōribus concinnatum*: græca nempe nomina, latina, & Germanica. Partes etiam florū definit & describit. Plantæ fere obviæ. Juvenile opus.

§. CCLXXXIV. Bonacossus. Bacchanellus. Alii.

Henrici BONACOSSUS de . . . *serapiis medicamentisque purgatoriis opportunitatis, de compositione theriacæ, &c.* Bonon. anno 1553. 4°. MERKL.

Johannis BACCHANELLI *de consensu medicorum in cognoscendis simplicibus liber*, cum libris *de consensu in curandis morbis* editus Venetiis anno 1553. 8°.* Lutetiæ anno 1554. 12°. SEGUIER. Venetiis anno 1555. 8°. SEGUIER. anno 1556. 8°. SEGUIER. anno 1558. 16°. SEGUIER. Lugduni anno 1572. 16°. FALCON. Lexicon est alphabeticum, satis breve, & ad quamque plantam adduntur nomina, citanturque veteres auctores, & inter nuperos aliqui, MANARDUS, FUCHSIUS, TRAGUS.

In epistolis J. Baptiste THEODOSII Basileæ anno 1553. 8°. editis aliqua sunt botanici argumenti, de herbis trientalibus, dodrantalibus, quincuncialibus, &c.

J. FRANCISCI ROTÆ *de introducendis græcorum medicaminibus liber. Commentarius in GALENI l. I. de compositione medicamentorum* Bonon. 1553. fol. BOEHMER. 1575. Antverp. 1585. 4°. BUMALD.

VINCENTI CASALI *explicatio eorum, quæ pertinent tum ad qualitates simplicium medicamentorum tum ad earumdem compositiones* Patav. 1553. 8°. PLATN.

§. CCLXXXV.

§. CCLXXXV. A. Ferrerius.

Augerii FERRERII Tolosatis de radice Chinæ liber, quo probatur diversam esse ab Apio Tolosæ anno 1554. 8°. Paris 1565. 8°. Non vidi. Sed liber II. de pudendagra, lue hispanica Antverpiæ anno 1564. 8°. editus est, in quo libello utique agitur de ligno Indico, ejus usu, de China, Sparta parilla, Apio, Junipero, ad eosdem fines laudatis. Dedicatio anni est 1553. Quare non potest MICHEL librum Ferrarii auxisse & anno 1540. Pictavii edidisse SEGUIER. Videtur de Alfonso FERRO sermo esse.

Succedaneorum medicamentorum tabula hujus auctoris est in Bibliotheca Regia Paris. n. 7025.

FRANCISCI VALERIOLA viri docti Narrationes Lyon 1554. fol. & alias. In L. II. huc facit caput de salubritate lactucæ. In L. III. in descriptionem meliloti Dioscoridem censura. De Rhabarbaro. In L. V. de natura castanearum. L. VI. quid vetus vinum sit & novum.

*In locis communibus in L. II. de cibis: in L. III. aliqua de venenis sunt Lugduni 1589. 8°. **

THOMAS GIBSON circa annum 1554. scripsit herbarium.

§. CCLXXXVI. J. Langius.

*J. LANGII Lemberga Silesii, Archiatri Palatini, Epistolæ medicinales T. I. Basileæ anno 1554. 4°. TREW. T. II. 1560. 4°. & Francofurti 1589. 8°. BODL. Hanoviæ anno 1605. 8°. *. Diem obiit anno 1565. omnino octogenarius. Non quidem plantarum cultor fuit, libros autem legerat, ex iis cognitionem stirpium hauserat. In L. I. huc pertinent diætetica aliqua, & Epistola 56. de filigine veterum, & pane. Epistola 57. de ptifana omalisi, polenta. Epistola 58. de cyceone. Epistola 62. de Laserpitio, Benjoin, & Myrrhis. Epistola 64. de Arabum novis medicamentis. Epistola 65. de Sanguine Draconis. Epistola 66. de Myrobalanis, Jujubis, Sebesten. Epistola 67. de Malabathro, Persicis, Citriis. Epistola 70. de varia stirpium metamorphosi. In Epistola 20. describit Adonidem perennem, & pro vero Helleboro habet. Sesamoides habet & ipsum pro Helleboro.*

Libri II. Epistola 6. agit de Scolymo. Epistola 20. de Ellebori speciebus. Epistola 21. de radicibus Eryngii, Secacul, Carlina. Epistola 22. de Olusatro & Smyrnio. Epistola 33. de Rhabarbari, myrobalanorum, rosarum, urticæ, contrariis viribus. Epistola 37. de Alyso & Herba britannica.

Liber III. est de variis formulis.

§. CCLXXXVII. B. Desenius.

Bernardus DESSENIUS Cronenburgenſis, Bononiæ medicinæ operam dedit, inde in Belgium venit, Groening. medicaturus, denique Coloniam revocatus, ea in urbe vixit. *Ejus de compositione medicamentorum* Lugduni anno 1556. 8°.* excusi, prodierunt Francofurti anno 1555. fol. PL. 1556. fol. TREW. Colon. 1573. 4°. *HAENEL.* Senile opus non merudit viri, verboſum equidem, nimis tamē ignotum est, cum multa proprii laboris vestigia habeat: descriptiones plantarum officinalium, & loca natalia varia Coloniensis viciniæ. Ordo est secundum classes medicamentorum compositorum. Buglossæ meminit, quam Bononiæ legerit, in boario foco nascentem.

EJUSDEM purgantium medicamentorum usitatorum & pillularum in minori pondere particularis divisio Colon. 1573. 4°. TREW.

§. CCLXXXVIII. J. du Choul. Alii.

Johannis, GUILIELMI du CHOUL viri illustris F. varia quercus historia; accessit Pilati Montis descriptio Lugduni anno 1555. 8°.* Eruditio varia, & icones aliquæ glandium & Ilicum, tum Sorbi terminalis, Vitis Ideæ. Mons Pilatus pars est montium Cemenorum (Cevennes) Lugdunensibus proxima. Describuntur plantæ aliquæ hujus montis, quas vix adgnoscas. Libellus de Monte Pilato recusus est Tiguri anno 1555. 4°. * cum Montis Fracti historia.

EJUSDEM Dialogue de la vie des champs, & autres discours Lyoni anno 1565. 8°. FALC. VERDIER.

Antonii NIGRI consilium de tuenda valetudine Lipsiæ anno 1555. 8°.* Witteberg. anno 1573. 8°. MERKL. 1581. 8°. agit de cibo & potu, de oleribus &c.

In THADDAEI DUNI epistolis Tig. 1565. 8°. excusis * plusculæ ejus & CARDANI sunt de oxymelle: in miscellaneis n. 6. de allio n. 17. de thure Tiguri 1555. 8°. 1592. 8°. *

EJUSD. *Muliebrium morborum remedia ex Dioscoride, Galeno, Plinio, Barbarisque collecta* Argentorati anno 1565. 8°.* Lexicon est herbarum, quæ ab antiquis quibuscumque ad mulieres morbos adhibitæ fuissent, cum locis veterum.

§. CCLXXXIX. Henricus Crolach.

Henrici CROLACH V. D. M. in Ufhofen, de cultura herba Isatidis, quam Guadam vulgo vocant Tiguri anno 1555. 8°. 1565. 8°. CLESS. recus. a D. S.

SCHRE-

SCHREBERO Hall. anno 1752. 4°. * Parvus libellus, qui cultum Isatidis Thuringiacæ describit, & pilarum fabricationem, & ad tingendos pannos usum, ad rem ipsam præsentem expressus. Laudes etiam nuperorum meruit.

§. CCXC. Joh. Rhellicanus.

Joh. RHELLICANI Bernensis Professoris, *Stokhornias*, poëma nempe, in quo iter anno 1536. in scopulosum, neque facilem, montem suscepsum describitur. Orchidem *nigram* hic primum dictam credo, Gentianam etiam indicat. Prodiit & ipse libellus cum GESNERI *Monte Fracto* *, & in T. I. *hist. natur. helv.* a SCHEUCHZERO anno 1716. 4°. *

MICHEL de NOSTRADAME *recette* & maniere de faire divers fardemens & diverses confitures Lyon 1555. 16°. d'ETR.

§. CCXCI. Andreas Thevet.

Andreas THEVET Monachus, Americam meridionalem cum Equite de VILLEGAGNON adiit, & ejus regionis, quæ nunc Brasilia vocatur, descriptionem dedit cum titulo *Les singularités de la France antarctique, autrement nommée Amérique* Paris. anno 1554. 4°. SEGUIER. Antverp. anno 1558. 8°. * & Italice *Istoria della India America* Venet. anno 1584. 8°. Insulas varias etiam *Cepitis viridis* adiit. Passim locos veterum male adsuit ad novi orbis arbores, & de pluribus regionibus sermonem facit, quas ipse non vidit. Proprias tamen plantarum habet historias & rudes nonnullas icones. Orifellæ meminit, Guajaci, Sanguinis Draconis, Papayæ, vini palmei, Genipæ, Peti (e), Ahuai, Pacuere, Hiurahe lactei cortieis, Mayz, Musæ, & Ligni rubri Brasilici, aliorum.

In *Cosmographie du Levant* Lyon 1554. 4°. Anvers anno 1558. 8°. nihil huc pertinet.

EJUSD. *histoire generale des Indes Occidentales & terres neuves* Paris 1584. 8°. BODL. 1587. 8°. plantas etiam indicat.

FRANCISCUS LOPEZ de GOMARA *istoria de Mexico* Anvers 1554. 8°. CHIV. habet etiam res naturales.

§. CCXCII. Guil. Rondelet.

Guilielmi RONDELET laudes alibi dicentur. Rem herbariam utique amavit, & suum nomine cum nonnullis stirpibus conjunctum reliquit. Liber de ponderibus, & justa quantitate, & proportione medicamentorum prodiit Lugduni anno 1563. 8°. * Patavii anno 1555. 8°. In eo quidem potissimum

mum artem scribendarum formularum docet. Plantas tamen etiam adtigit. Coccum Ilicis describit, vesiculam ova insectorum continentem, ex quibus papiliones prodeant. Confectionem Alkermes ob lapidem Lazuli & Myrobalanos alvum nonnunquam ducere monet. De Asaro variis dosibus varias excretiones movente mira, & forte vitiosa aliqua, profert.

EJUSDEM *methodus de materia medicinali & compositione medicamentorum* Patavii anno 1556. 8°. MERKL. an differt? M.S. in Bibliotheca Regia Parisina extat n. 7070.

Pharmacopæa RONDELETII passim cum LOBELII similis argumenti opusculis prodiit, & Leidæ 1618. fol.

EJUSDEM *de theriaca tractatus cum adversariis LOBELII & cum CORDI dispensatorio excusus est* Leid. anno 1652. 16°. * &c. In eo plantæ ex ordine recensentur, quæ theriacam ingrediuntur.

§. CCXCIII. Varii.

Petri HASSARD *de morbo gallico Tractatus* Lovanii anno 1554. & in LUISINO. De ligno Indico agit. EJUSD. *comm. in Eo. HESSI præcepta tuenda valetudinis* Francofurti 1568. 8°.

Du GORT *le bénéfice commun* Rouen anno 1555. 16°. cum figuris ADANSON.

LISSETI BENANCII, vero nomine SEBASTIANI COLIN medici Pictaviensis, *Declaratio fraudum & errorum apud pharmacopæos commissorum.* Accedit EJ. argumenti dialogus J. ANTONII LODETTI Francf. 1667. 8°. 1671. 8°.* Priores sunt editiones LISSETI Turini 1553. & Lugduni 1556. 16°. D'ETR. cina titulo *declar. des abus des medicines & des apoticaires Gallice scriptæ.* Latine vertit T. BARTHOLINUS, & præfationem dedit anno 1667. Huc pertinet commutatio medicamentorum perniciose, cicuta exhibita. Monet aquam absinthii de plantæ suæ viribus nihil habere. Terebinthinam chiam non reperiri; male recipi pro acoro nostram Iridem luteam, quæ frigida sit. Petroselinum nostrum non esse veterum plantam, quæ amarissima fuerit. Germanice prodiit cum LODETTO *Entdekung der von einigen Apothekern begangenen listigen Fäulsteim und Fehler* 1753. 8°.

LODETTI opus Brixiae n. 1569. Italice excusum est. Pharmacopola pœnitens fraudes suorum fratrum confitetur. Malum adhiberi Catfiæ succum, hinc malos sequi effectus. Tamarindos mangonio componi; mannam adulterari addito helleboro & scammonio &c.

§. CCXCIV. J. Cæsar Scaliger.

J. Cæsar SCALIGER in ARISTOTELIS *libros de plantis* commentatus est.. Lugduni 1566. fol. * & in THEOPHRASTUM *de causis plantarum* (e*).

IDEAM

(e*) p. 30.

IDE^M dedit librum XV. *exoticarum exercitationum de subtilitate* Paris. anno 1557. 4°. MAITT. alii & BURETTE 8°. Francofurti anno 1582. 8°.*. 1607. 8°. FALC. 1665. 8°. FALC. Leidæ anno 1615. 8°. ASTRUC, & alias editum. *Dam CAR-*
DANUM refutat, plantas Indicas nuper detectas bene multas describit, etiam raras & novas. Ex Cacao potum fieri, quem dicit refrigerare. Cicutæ funestos effectus per tristes casus confirmat. Balsamo se vulnera aliqua sanasse, dum belli feliciter a se gesti meminit. Bombycum historiam tangit, in libero aëre operi suo navantium. Ananas Pinæ nomine describir. LEONI-
CENI discipulus, præceptorem ulciscitur. Arboris vastissimæ, quæ ipsa fuerit ADANSONIA, ad Gambiam fluvium crescentis mentionem facit. De Musa multis agit. Passim errat, ut in Gummi Arabico, quod nostras vult esse, & ex pruno, cerasove detraхи. Tuber vult vidisse, cui adnatum fuerit folium. Ex semine Petroselini sibi Alliarium provenisse.

EVILLE de PASSEBREME *le plaisir jardin des receptes ou sont plantés divers arbrisseaux & odorantes fleurs du cru de Philosophie naturelle, cultivés par Medecins experts en philosophie speculative* Lyon 1556. 16°. An huc faciat ignoro.

CHRIST. de MESSIBIGO *arte di coccinare* Venet. 1556. 8°. 1581. 8°.

§. CCXCV. Varii.

Jacobus WARVAZIOVINUS brevem & succinctam de gradibus, seu differen-
tiis medicinarum simplicium & compositarum Commentationem dedit anno 1557. 8°.
excusam. MERKL.

T. TUSSER *fivethunderd points of good husbandry as wel for the champion and the open country as also for the woodland.* Londin. 1557. 4°. 1580. 4°.
1585. 4°. BODL. anno 1590. 1593. 4°. HARLEY. 1600. & cum notis & commentariis Londin. 1744.

EJUSDEM puto esse librum dictum a SEGUIERIO Londini excusum anno 1638. 4°. 1672. 4°. cum titulo *tractatus de agricultura versibus Anglicis.*

Contra BENANCIMUM scripsit PIERRE BRAILLET pharmacopola Lyon 1557.
traité concernant la declaration des abus & ignorances des medecins, Rotho-
magi anno 1557. 16°. cum ipso LISETTO recusum D'ETREES.

Thomæ FAZELLI *de rebus Siculis Decades II.* Panormi anno 1558. fol.
Francofurti anno 1579. & in magno thesauro P. BURMANNI excusæ, hacte-
nus huc spectant, quod in prima Decade multa extant ad historiam natu-
ralem pertinentia: ut de frumento spontaneo testimonium (f), de vinis Siculis,
de Platanis, Palmis, Arundine faccharifera, ejusque cultu, & facchari
coctione.

§. CCXCVI.

(f) L. I. c. 1.

§. CCXCVI. Melchior Guilandinus.

Melchior GUILANDINUS Borussus (puto vero nomine audiisse WIELAND) per magnas peregrinationes (g) doctior, auspiciis *Marci CABALLI* per Palæstinanam (h), Ægyptum (i), Africam (k), Græciam (l), iter fecit; in Indiam etiam paratus (m) vela dare, nisi eum non longe ab oris Sardiniæ piratæ intercepissent, & triremibus addixissent (n). Ex captivitate Mauritanica redemptus est FALLOPII liberalitate (o), & Patavino horto præfectus. ANGUILLARÆ ab anno 1561. & FALLOPII ab anno 1564. Successor (p). Eрудitus homo, etiam librorum magis reconditorum apprime gnarus, sed qui nunquam didicerit cum re ipsa manere, in alia & alia diffusus: idem cum plurima ipse vidisset, tamen libros suos potius ex veterum lectione concinnavit, & vix ullam, quam viderim, stirpis alicujus historiam edidit, ne papiri quidem, de qua proprio, & justo libro egisset. Asperior (q) cœterum, non in MATTHÆOLUM solum, cui odium perenne dicaverat, sed in optimum etiam GESNERUM, aliosque; audaculus etiam neque absque erroribus (r). Vehemente purgatione ex colica in volvulum se præcipitavit (s), & anno 1589. obiit.

Edidit Basileæ anno 1557. 8°. * unicam ad GESNERUM epistolam, cum GESNERIANA excusam, recusam cum sequentibus, & inter MATTHIOLI epistolæ L. II. Dulcichinum esse Mamiras, Doronicum nostri simile in Oriente nasci, Moly HOMERI Aglaophotin AELIANI esse, & Bataras JOSEPHI: Holoconitin aliam esse a Moly plantam.

*De stirpibus aliquot Epistolæ V. GUILANDINI IV. GESNERI I. Patavii anno 1558. 4°. ** Cedrum esse Laricem nostram non bene, et si ejusdem generis est: Kikajon Ricinum. De Acantho, aspalatho &c.

THEON adversus MATTHÆOLUM ibid. eodem anno. Asperimus libellus, quo leviora vitia MATTHIOLI perstringit, parum nempe intellectas plantas veterum: erant autem graviora, quæ objici poterant, plantæ nempe fictitiæ.

De

- (g) Anno 1558. Constantinopolin iter parabat *Theon.* p. 176.
- (h) Anno 1560. fuit Hierosolymæ *papir.* p. 49.
- (i) Nomen in pyramide reliquit P. ALP. I. p. 29.
- (k) Naufragium ibi passus *papir.* p. 83.
- (l) *Epist.* I. p. 12. &c.
- (m) *Papir.* p. 89.
- (n) HESSUS p. 70. *Papir.* I. c.
- (o) TOMASIN *Gymnas.* Patav. p. 37. magnam habente de GUILANDINO, ex oriente reddituro, exspectationem FALLOPIO *balsam.* c. 6.
- (p) Ibid.
- (q) Morosum audiisse, se tamen satis comem expertum esse CASELIUS *epist. ad GUILANDINUM* p. 117.
- (r) Exprobrit ei aliquos WELSCH. hecatost. I. obs. 54.
- (s) P. ALPIN apud WELSCH. *curat. propr.* p. 409.

De Papyro, id est Commentarius in tria PLINII de Papyro capita. Accessit Hieronymi MERCURIALIS repugnancia, qua pro GALENO strenue pugnatur, & GUILANDINI sententiae in GALENUM pronuntiatae adserio. Venetiis anno 1572. 4°. * Magnæ eruditionis, historicæ, classicæ, medicæ, hic specimina Auctor dedit, ad rem herbariam vix quidquam contulit, neque celebrem plantam descripsit, quam in Ægypto viderat. Variam utilitatem hujus arundinis describit, modumque, ut ex involucris detractis & conglutinatis charta scriptoria a veteribus præparata fuerit. Contra VARRONEM ostendit, ante ALEXANDRUM Ægyptios eam artem exercuisse. Intercedunt Episodæ variæ, ut de Cedro, quam nunc in Libano visam noster separat a Junipero, quæ Cedrus erat DIOSCORIDIS. Negat eumdem DIOSCORIDEM libros quinque de materie medicæ & librum de venenis scripsisse. De Chamæleonte, de Sparto triplici, hispanico, orientali, flore luteo pisi, Italice Genista, de veneno pharico, Verbena &c.

In quibusdam unguentis GALENUM errasse scripserat GUILANDINUS. Defendit MERCURIALIS, & locum ATHENÆI emendat. Iterum & satis acriter respondet GUILANDINUS.

Hunc libellum omisit, de Papyro vero, quæ GUILANDINUS dederat, recudit Typographus Lausannensis, cum titulo *In C. PLINII capita aliquot Commentarius anno 1576. 4°.* * Recudit etiam Anbergæ Henricus SALMUTH anno 1613. 8°. BURETTE. FALC.

Non erraveris, si GUILANDINO tribueris Pauli HESSI defensionem XX. problematum MELCHIORIS GUILANDINI, adversus quæ P. A. MATTHÆOLUS scripsit Patavii anno 1562. 8°. * Nam vix alius, nisi qui (t) Orientem adisset, novisset nihil Damasci notius esse serapiis de Ribes (u) & Amirbaris, quorum illud ex planta peculiari montium Palæstinæ & Arabiæ, hoc ex uva crispa paretur. Agitur autem de plantis quibusdam veterum conjungendis, aut separandis, & vix quidquam publice utile ex ea lite in rem herbariam redundavit. Injustus cæterum est GUILANDINUS in Sabina, inque Junipero, & in Cedro, ubi non vult. ~~et~~ verti odoratum.

SYNONYMA plantarum posthuma prodierunt, J. Georgio SCHENCKIO curante, Francofurti anno 1608. 8°. *. Dictionarium est, in quo nomina latina, etiam moderna, cum Græcis conciliantur, Pinacis quoddam quasi initium. Cedros hic quatuor facit, duas magnas, duas parvas, quarum altera in Moravia nascatur. Passim errat. Quis enim credit, desiderio Celtidis Ulyssis socios voluisse patria deserta in Africa mancre?

§. CCXCVII.

(t) Hessus quidem per universam Europam ob conquireendas plantas itinera fererat MATTHÆOLUS p. 380.

(u) p. 57.

§. CCXCVII. Varii.

Henrici SCHMIDT *Herbarium Danicum* Hafniæ anno 1557. 4°. 1598. 8°.
BARTHOLINUS (x).

J. FRID. ARMAE *de venenis* 1557. 8°.

JUAN JARAVA *historia de las Yervas sacada de Dioscorides Anazarbeo*
Amberes 1557. fol. (y).

Opera nova nella quale si ritrova molti Secreti da altissimi d'Exc. Medici
Padova 1557. 8°.

HANS STADENS *Besreibung der Tubbimbras in America* cum præfatione
DRYANDRI Marburg 1557. fol. 2. vol. & in de BRY. coll.

§. CCXCVIII. Jöh. Fernelius.

Johannes FERNELIUS, Ambianus, anno 1558. vitam reliquit.

EJUS therap. L. IV. ad VII. sunt materiei medicæ. Quartus generalia tradit de viribus medicamentorum, ad morem veterum, & de destillatione, elixatione, aliis formulis. In L. V. herbæ secundum classes suarum virium dispositæ sic l. VI. In L. VII. medicamenta composita, cum G. PLANTII minime inutilibus adnotationibus. De oxymelle pharmacopolarum conqueritur, & syrups acotosos præfert. Syrupi capillorum veneris dat formulam, absque aqua florum aurantiorum. Syrupum de althea pro novo describit. Recte CORDUM vitriolum ustum ex theriaca perscripsisse. Hæc primum anno 1567. fol. prodierunt.

Pharmacia cum PLANTII scholiis prodiit Hanoviæ 1605. 8°. OSE. PLATN.

In Libro *de lue venerea* Antverp. anno 1579. 8°.* Guajaco huic malo vult mederi, rejecto hydrargyro.

Librum *Experimenta medicamentorum facile parabilem* continentem Fran- cofurti anno 1570. 8°. editum MERKLINUS habet.

§. CCXCIX. Lomniius. Palmarius.

Jodoci LOMMII de sanitate tuenda in CELSUM commentarii Lovaniï anno 1558. 8°. MERKL. Leidæ anno 1724. 8°.* &c. aliqua continent ad medicamenta alvum ducentia, ad alia, ad panem, poma, cibosque alios.

Julianus

(x) *Cist.* p. 639.

(y) *Conf.* p. 82.

Julianus PALMARIUS de vino & Pomaceo Paris. anno 1558. 8°. ASTRUC.
anno 1588. 8°. BURETTE. *Gallice traite du vin & du Cidre Caen anno*
1589. 8°. FALCONET.

J. HOFMAN Forchiemensis *de vino ejusque partibus differentiis veroque usi-*
Lipsiae 1558. 4°.

DOM. FR. ALVARET & AND. a CORSAL *histoire & description de l'Ethiopie*
Anvers. 1558. 8°. CHION.

WILL. BULLEYN *gouvernement of health* London 1558. 8°.

Lodovici TARTAGLINI *la prima parte dell'Erbolario* Firenze anno 1558.
12°. SEGUIER.

§. CCC. J. A. Cortusus.

J. Antonius CORTUSUS, Praefectus horti Patavini, nihil quidem scripsit,
cæterum insignia itinera perfecit, & ex ipsa Syria (z) semina & plantas ad
amicos misit, liberalis & in communicandis plantis comis. GUILANDINO
successit in horto Patavino, eique ad anno 1593. præfuit, & possis ad eum re-
ferre catalogum plantarum horti Patavini, qualis fuit anno 1591. editum a J.
G. SCHENKIO. Ad MATTHIOLUM plantas misit (a), qui CORTUSÆ nomen
plantæ propriæ imposuit (b). A LOBELIO passim false exceptus fuit (c).

§. CCCI. B. Marantas.

Bartholomæus MARANTA Venusinus, FALLOPII amicus, LUCÆ GHINNE
discipulus, suo tempore pro oraculo botanicorum habitus, hortum alebat, se-
mina communicabat.

Ejus extant *methodi cognoscendorum simplicium* L. III. Venetiis. anno
1559. 4°.* (d). DIOSCORIDIS magnus admirator, ejus placita accurate te-
nebat. Sed etiam naturam consuluit, Garganum montem, & vicinam regio-
nem adiit. Interspergit alias suas adnotationes, de Cytiso, Lonchitide,
utroque Chamæleonte. Errores aliquos veterum refutavit (e). Folia pro-
loci natalis diversitate, magnitudine, & numero ludere non ignoravit, neque
alias plantarum varietates, gallasque, & rosas proliferas. Invenit Ocymoides
minus. Tubera nigra, Asphodeli genera tria nota habuit, Ranunculos decem,
Orchides viginti, Tithymalos duo decim, quinque præter priores Gerania.

Ss 2

Ejus.

(z) Androfacen MATTHIOL., p. 898.

(a) p. 349.

(b) L. 4.

(c) *Advers.*

(d) Ex liferis ad VICTORIUM.

(e) p. 54.

EJUSDEM *Della Theriaca e del Mithridatio Venet. anno 1571. 4°. TOPP.*
anno 1572. 4°. FALC. Latine versus libellus a Joachimo CAMERARIO &
Francofurti anno 1576. 8°. editus. FALC.

§. CCCII. Varii. Dany.

Kochbuch von allerley Speisen, auch wie man Latwergen und Zucker machen könne Augspurg 1559. 4°.

CÆLIUS CURIO circa hæc tempora scripsit nucis encomium.

Claude VALGELAS *Commentaire de la conservation de la santé Lyon anno 1559. 4°.*

Antidotarium ex optimis auctoribus collectum & castrigatum, in quo simplicia quædam medicamenta declarantur, succedanea continentur. Venet. anno 1559. 8°. GUNZ.

Giuseppe FALCONE Placentini *La nuova vaga e dilettevole villa Brescia anno 1559. 8°. FALC.* quam editionem non exspectasse, cum CAMILLUM TARELLI citet: tum Venet. anno 1601. 8°.* THUAN. 1603. 8°.* 1612. 12°. SEGUIER. Compilatio, et si auctor se sexagenarium esse dicit, & omnis rei rusticæ peritum. Non magna pars hujus Villa ad rem herbariam pertinet: ad arbores potissimum fructiferas. In oxyacantham mespilos inoculare jubet, & aliqua poma & pira. Inde de aratione: improbat suorum morem, qui quotannis agrum conserunt: laudat Neapolitanos, qui duorum annorum quietem terræ concedunt. Fungos plusculos describit, fabulosa arcana habet, fere ut Geponici. De animalibus cortinis & feris; etiam de venatione, & mulo-medicina agit, humanisque etiam morbis formulas medicas opponit.

GIACOMO LANTER *della Oeconomia tr. Venez. 1560. 8°. ZOCH.*

Quatre traités d'agriculture. Primo deux traités d'agriculture de planter, d'aracher labourer semer & amander les arbres sauvages, maniere d'enter planter & nourrir arbres & Jardins Paris 1560. 8°. VERDIER. Deinde libellus par Gorgole de CORNE, par F. DANY, denique par Nic. du MESNIL l'art d'enter planter & cultiver les Jardins Paris anno 1560. 8°. FALC.

EJUSDEM Francisci DANY *L'art de semer, & faire pépinière de Sauvageons; enter de toute sorte d'arbres & faire vergiers Paris anno 1560. 8°. SEGUIER. & auctius Orleans anno 1572. 8°.* quod idem opus puto esse La maniere de semer pepins & faire pepinieres enter planter toutes sortes d'arbres & cultiver pompons cocombres & autres herbes des jardins & marets Lyon 1581. 16°. BUR. 1618. 12°. absque nomine auctoris: anglice versum à LEONARDO MASCALL a book of the art and manner how to plant and graft all sorts of trees, and seed pepins &c. London 1580. 4°. 1589. 4°. 1596. 4°. TAN-*

TANNER p. 517. Monachi opusculum per experimenta natum. Ad Siceram præferri malos non insitias; serotinos fructus obtineri, si præcocem ramum in serotinum truncum inserueris.

In posteriori editione addita sunt artifia ad semina colligenda, serenda, & plantas inde obtinendas.

Aymar FALCONIUS *de secretis agri* Paris anno 1560. 8°. SEGUIER.

Ricettario utilissimo Venez. 1560. 12°. ASTR.

§. CCCIII. Alexius.

Alexii PEDEMONTANI de secretis Libri VI. Italice P. I. Venez. 1557. 4°. & 8°. & 1563. 8°. Pars II. 1563. 8°. Pars III. 1563. 8°. totum opus 1573. 8°. Iterum Venez. 1679. 8°. Milano 1559. 8°. Gallice Anvers 1557. 4°. D'ETR. 1561. 8°. RUFF. Lyon 1557. 16°. 1558. 12°. B. THOM. 1572. 8°. Paris 1564. 8°. D'ETR. VERDIER. Rouen 1600. 12°. TREW. Lyon 1639. 1657. 1669. 8°. Germanice *Kunstbuch von berühmten Arzneyen* vertente WECKERO Basil. 1571. 8°. 1575. 8°. 1592. 8°. 1593. 8°. 1615. 8°. Belgice Amsterdam 1614. 8°. Anglice 1558. 4°. 1579. 4°. Latine vertente J. Jac. WECKERO Basileæ prodierunt anno 1559. 8°. 1603. 8°. Multa hic ad plantarum medicatarum præparationem, ut ad Hyperici oleum. Liber III. integer ad conditaram fructuum spectat: varia etiam habet ad vires plantarum tinctorias, & odoratas. Ex eo natus est WECKERUS.

TIMOTHEO ROSELLI *somma de secreti universali in ogni materia* Venez. 1559. 8°. 1575. 8°. BUR. 1619. 8°.

Nomen verum ALEXIO PEDEMONTANO videtur fuisse HIERONYMO ROSELLO, & suspicio est neque TIMOTHEUM ab eo differre.

§. CCCIV. Joh. Bruyerinus.

J. BRUYERINI, SYMPHORIANI CAMPEGII nepotis, Lugdunensis, *de re cibaria* L. XXII. Perigueux anno 1560. 8°. Francofurti anno 1600. 8°. *, & 1606. 8°. cum titulo *Deipnosophia* & *Sitologia* aucta ab OTHONE CASMAN. Lego autem in Catalogo BODLEYANO jam a 1537. 4°. Lugduni edidisse *Collectanea de sanitatis functionibus*, *de sanitate tuenda* & *de curandis morbis ex AVERRHOE sumta*. Liber noster scriptus est circa annum 1530. dum auctor in Aula Francisci I. vivebat(f). Pertinent huc potissimum L. IV. V. & VI. de frugibus
Ss 3 L. VII.

(f) Dedic. ad Cancellarium de l'HOPITAL, & L. XXII, c. 23.

L. VII. de leguminibus. L. VIII. de oleribus. L. IX. de radicibus. L. X. de condimentis. L. XI. de fructibus. Auctor singula alimenta singulis capitibus dicit, collectis veterum sententiis, comparatis moribus, locis natalibus, artificiis Gallorum, & suis nonnunquam cum additamentis. Non ingratum lectu opus, neque inutile.

Dominici REULIN de recto cibariorum ordine salubrique usu Bourdeaux anno 1560. VERDIER.

§. CCCV. *A. Mizauld.*

*Antonii MIZAULD (MIZALDI), Monluciani, Astrologi & Almanachorum auctoris, Secretorum agri Enchiridion Hortorum curam, auxilia, secreta & modica praesidia L. III. complectens Parif. anno 1560. 8°. * 1565. 8°. 1575. 8°. MAITT. Gallice Epitome de la maison rustique par Villefranche 1605. 8°. Compilatio ex Græcis Geoponicis potissimum, aliisque veterum monumentis, absque selectu facta, ut fidem nullam tribuere possis. Codicem habebat Geoponicorum a nostris diversum, etiam capitum titulis. Libro I. secreta tradit ad avertendas hortorum calamitates. L. II. Olera & coronarias plantas. Liber III. Poma. Violam tricolorem curiosius describit.*

Nonne eadem sunt herbarum Secreta cultus & auxilia rerum variarum Paris 1575. 8°. MAITT.

De hortensium arboretum insitione & dendranatome Lutetiae anno 1560. 8°. Ex Geoponicis, Georgicis, CRESCENTIO. Dendranatome quatuor est paginarum.*

Nova (g) articia comparandorum fructuum, olerum, radicum, uvarum, & methodus componendorum vinorum Lutet. anno 1565. 8°. & 1564. 8°. quæ editiones non videntur differre, tum 1575. 8°. ASTRUC. (h). Coloniæ anno 1577. 8°. Articia, quibus arbores emendentur, meliorum fructuum reddantur feraces, medicatis viribus imprægnentur. Vina medicata varia, etiam ex Guajaco & Senna. Germanice vertente Georgio STENISCH Basil. anno 1616. 12°. SEGUIER.

*Alexikepus, seu auxiliaris hortus ex temperamento morborum remedia ex singulorum viridariis comparanda proponens Lutet. anno 1560. 8°. BURETTE. anno 1565. 8°. * anno 1564. 8°. SEGUIER. Coloniæ anno 1576. 8°. *. Gallice le Jardin medicinal traduit par ANDRE CAILLE Paris 1578. 8°. Germanice Arztgarten Basil. 8°. Vires medicatæ plantarum & fructuum collatitiae.*

Opusculum

(g) Privilegium est anni 1562.

(h) Titulus hic artificiosa methodus &c. MAITT.

*Opusculum de Sena Paris anno 1572. 8°. * 1574. 8°. 1607. 8°. PLIN.
& cum Medico caritate pleno GUIBERTI Paris anno 1649. 8°. exiguus libel-
lus & compilatius. Coluteam a Senna separat.*

Historia hortensium, quatuor opusculis contenta Colon. anno 1577. 8°. con-
tinet hortensia primo loco dicta, & libellum de infitione, tum dendranatomem,
Et de Sena libellum, Et opuscula DIOCLIS & ARNALDI de VILLANOVA
de diæta.*

Opera priora Gallice versa per *Andream de la CAILLE* anno 1578. 8°.
iterumque *Le Jardinage d'Antoine MIZAULD*, Et comme il faut enter les arbres.
Jardin medicinal du même par *VILLEFRANCHE* anno 1585. 8°. SEGUIER.

*Memorabilem utilium Et jucundorum centuriæ IX. Lutetiæ anno 1566. 8°.
BURETTE. anno 1567. 8°. 1574. 16°. SEGUIER. Francof. 1589. 16°. 1592. 16°.
& omnino Centuriæ duodecim Noriberg. 1682. 12°. cum titulo MIZALDI
redivivi &c. Germanice Neuhundert Gedächtnüss-würdige Geheimnüss Basil.
1574. 4°. vertente GEORGIO HANTSCH & 1615. 8°. Nonne id fuerit
One thousand notable things London 1586. 4°. OSB.*

*Sylvula rerum variarum Sympathias Et Antipathias complectens Francof.
1592. 4°. forte hoc etiam spectaverit.*

§. CCCVI. G. Tatti. Alii.

*Giovanni TATTI (i) della agricoltura L. V. Venetiis anno 1560. 4°.
cum figuris BURETTE. anno 1561. 4°. ADANSON. anno 1660. 4°. SEGUIER.*

*La singulare dottrina di Domenico ROMOLI soprannominato Panonto de i con-
dimenti de tutte le viande Venez. anno 1560. 8°.*

*Benedicti CURTHI SYMPHORIANI hortorum libri XXX. Lugduni anno 1560.
fol. Canonicus, vir eruditus, collectanea videtur dedisse (k).*

Costanzo LANDI Lettera sopra un Pino Milano anno 1560. 8°. FALC.

JOHANNES GORRÆUS, eruditus medicus, NICANDRUM latine reddidit.

*EJUSDEM definitiones Parisiis anno 1564. fol. Francof. anno 1578. fol. *
editæ, herbas etiam veterum describunt, et si is non fuit auctori scopus.*

§. CCCVII.

(i) ADANSON Torti.

(k) Confer recensionem BOERNERI relat. p. 175.

§. CCCVII. J. B. Porta.

J. Baptiste PORTÆ Neapolitani, Magiae naturalis, seu de miraculis rerum naturalium L. IV. Antverpiæ (l) anno 1560. 8°. d'ETR. ASTRUC. 1564. 8°. OSB. Colon. 1562. 12°. THOMAS. Lugduni 1561. 16°. d'ETR. Libri XX. Neapoli anno 1569. fol. LIND. 1589. fol. THOM. 1678. 4°. Francofurti anno 1591. 8°. NEAUME. 1597. 4°. 1607. 8°. NEAUME. 1691. 8°. Hanoviæ anno 1644. 8°. MERKL. Leidæ anno 1644. 16°. 1652. 12°. MERKL. Rothomagi anno 1601. 8°. & 1650. 8°. ASTRUC. Amstelodami anno 1664. 12°. MERKL.*

Gallice la magie naturelle Lyon 1571. 8°. & 16°.

Anglice London 1669. fol. OSB.

Germanice Nürnberg 1680. 8°. 1713. 4°. 1715. 4°. vertente G. PEGANIO.

Italice Venet. 1560. 8°. B. THOMAS. 1572. 8°. IB. Napoli 1678. 4°. cum inedita chirofisonomia.

Primi libri IV. scripti sunt a juvente annorum non supra quindecim, reliquos paulo maturior addidit (m). Peregrinatus est, libros legit plurimos, aluit domi Academiam. Miracula rerum congerit, bona, & propria varia, mista multis malis, compilatis, nullam fidem merentibus. Pertinet ad rem nostram Liber III. de novis plantis producendis: id putat auctor fieri posse, siquidem terra ex imis puteis effossa, & soli exposita, varia herbarum genera dedit. Artificia hic reperies Geoponicorum, ut figuram, colores, satores plantarum & fructuum mutare liceat. Lætamini aucto colores intendi, dilui diminuto. Porro Liber IV. est *Oeconomicorum*, quibus rei familiaris compendium fiat, fructus rectius serventur. Panificia hic ex aliis & insolitis plantis coqui docentur, ut ex Ari radice, Cucurbita; tuni vina varia, & olea. Hic ex semine Sanguinariæ arboris oleum discas fieri, filuni ex Sparto. Hic etiam super lampadem ova excludere noster docet, sœpe expertus. In L. VIII. de portentosis medelis, vires medicas plantarum reperias, viresque dementantes Belladonnæ.

Phytognomonica VIII. libris contenta Neapoli anno 1588. fol. * Francofurti anno 1591. 8°.* 1608. 8°. Rothomagi anno 1650. 8°. ASTRUC. BURETTE. Similitudines plantarum cum animalibus, & eorum partibus querit auctor, & iconibus exprimit, & inde deducit vires, quibus putat earum partium morbis mederi. Videas hic comparatum cum papilione pisi florem. Singulatim persequitur vires plantarum secundum solum differentes, in quo nascuntur. Plantas figura similes viribus putat convenire. Luteum succum ad bilem flavam valere, viridem ad prasinam, atras plantas ad atram bilem, rubras vulnerarias

(l) Bibliothecæ THOMASIANÆ editor suspicatur, jam ante hanc editionem aliam Neapolitanam prodidisse,

(m) Præf.

nerarias esse, vesicarias ad vesicæ mala valere. Ingeniose, etsi non ubique vere.

Villa pars, quæ Pomarium & Olivetum Neapoli anno 1583. 4°. SEGUIER. aut 1584. 4°. Libri villa XII. Francofurti 1592. 4°.* in quibus sylva, arborum cultus, Pomarium, Olivetum, Vinea, Arbustum, Hortus, Seges, Pratum. Collecta invenias fere, quæ veteres habent, adspersa, non plurima, ab ipso auctore adnotata. Totam autem penum plantarum quoque modo utilium & vulgo notarum habet. Fungos satis numerosos describit. Editio vitiosa est.

§. CCCVIII. A. Turnebus. L. Ghimus.

Adriani TURNEBI viri undique eruditissimi libellus *de vino Paris* anno 1600. 8°. excusus BURETTE, & in operibus Francofurti anno 1600. fol. editis, in Tomo III. Helmstadii seorsim anno 1603. 4°. SEGUIER. anno 1619. 4°. SEGUIER. 1658. 4°.* Declamatio in vini noxias facultates. Obiit anno 1565.

Lucæ GHINI horti Bononiensis, inde Pisani, Praefecti, nullum opus prodidit (n). Multa tamen ad amicos misit, & ejus M.S. lectiones *Ovidius* MONTALBANUS habuit inter libros. *Itinerium relationem*, & M.S. de simplificibus medicamentis citat TARGIONIUS Corograf. Tosc.

Francisci SANSOVINI *della materia medicinale Libri IV. Il primo e secundo e detto l'Erbolario Venez.* anno 1561. 4°. 1562. 4°. RAST. SEGUIER. anno 1556. 24°. cum figuris ADANSON.

Antidotarium Florentinum, seu de exacta componendorum, miscendorumque medicamentorum ratione L. III. Antverpiæ anno 1561. 8°. vertente CLUSIO. Riv.

§. CCCIX. Anguillara.

Luigi ANGUILLARA, Simplicista Reipublicæ Venetæ in studio Patavino, Constantini RODIOTÆ Cretensis discipulus (o), reliquit librum *Simplici Vinegia* anno 1561. 4°. SEGUIER. 1561. 8°.* editum a Johanne MARINELLO. Latine a C. BAUHINO conversus prodiit idem Basileæ anno 1593. 8°. SEGUIER. Primus hic inter Italos & plurimas ad conquirendas plantas excursiones molitus est, & quæ ipse viderat, ea cum veterum reliquiis contulit, botanices in hac gente hactenus facile princeps. Adiverat Cyprum (p), Cretam (q), Græciam (r) Turcis

(n) Bibliothec.

(o) p. 120.

(p) p. 219.

(q) p. 67. 89. 143.

(r) p. 179.

subjectam, Illyricum (s), Italiam (t) universam, Helvetiam (u) transalpinam, Massiliam.

Quatuordecim cæterum sunt parere, seu Epistolæ, ab anno 1539. (x) per viginti & ultra annos datæ. Plantas DIOSCORIDIS nominat, cuique suam plantam a se visam adsignat, cum loco natali, & descriptione vix ulla, ut vix adgnosceres, nisi C. BAUHINUS lucem accenderet. Neque tamen ubique definit, est ubi sapienter dubitat. DIOSCORIDIS codicem paſſim emendat & perficit (y). MATTHIOLUM, sed humaniter, corrigit, tum L. GHINUM. In Aconito & MATTHIOLUM errare pronuntiat (z) & GESNERUM. Eximus auctor, si quæ recte viderat, paulo fusius docuisset.

§. CCCX. Varii.

John HOLLIBUSCH the homish apoticky Collen. anno 1561. ex germanico versus. BODL.

ABRAHAM WERNER Orat. de confectione cerevisiae Witteberg. 1561. sed 1567. 8°. habet BURCKART.

ISABELLA CORTESE secreti minerali medicinali, artificiosi ed alchinici Venez. 1561. 8°. BUR. 1565. 8°. d'ETR. Germanice Hamburg. 1592. 8°. TREW.

MICHAEL d'USSÉAU enchiridion ou manuel des myropoles Lyon 1561. 4°. 1613. 8°. UFF.

ANDREAS MARINI in Mesven Venet. 1561. fol. &c.

S. E. S. X. vertit ex Italice (ALEXIUM forte PEDEM.) Recueil de plusieurs secrets tres utiles tant pour l'ornement, que pour la santé du corps humain, tiré des plus excellens auteurs Grecs & latins: — tr. des destillations — d'eaux imperiales d'Ange, de Naffe &c. Paris 1561. 8°. VERD.

§. CCCXI. B. Aretius. Alii Gesneri Amici.

*Benedicti ARETI, Theologi Bernensis, STOKHORNII & NESSI stirpium brevis descriptio Argentorati anno 1561. fol. *, cum GESNERI hortis Germaniae. Plantæ alpinæ non minimo numero hic dicuntur, Gentiana Asclepiadis folio, Gentiana hippion, & quæ faucibus est lanuginosis, Muttellina, Delphi-*

(s) p. 165. 175. 179. 191. 241. 278. 281. &c.

(t) p. 124. 143. 175. 193. 230. 281.

(u) Montem Generosum p. 259.

(x) p. 302.

(y) p. 28. de Baccharide.

(z) p. 272.

Delphinium Aconiti folio, Primula alpina uniflora, Cirsium ferox, Amelanchier, & pulcherrimum Eryngiorum. Ab eo viro solo se in botanicis aliqua discere GESNERUS profitetur (a).

Johannis FABRICII Curiensis V. D. Ministri plantæ montis *Galatia*, ut Lunaria, Rhaponticum, paucæ aliæ, cum iisdem hortis Germaniæ prodierunt.

Caspar COLLINUS Seduni plantas legit, inter quas Thora, & GESNERO misit, ante annum 1561. mortuus (b).

Christophorus PIPERINUS V. D. Minister in agri Bernensis pago passim aliqua ad GESNERUM misit, ejusque notulas possideo M.S. in quibus Simmizæ vallis plantæ & fossilia recensentur.

Johannes KENTMANNUS, Torgensis, plantas in Saxonia legit, earumque icones cuin GESNERO communicavit, quas fere sexcentas (c) paraverat. Minus quam GESNERIANÆ accuratæ quidem erant, neque ipse botanici argumenti aliqua edidit, præter epistolas cum GESNERO mutuas, quas diximus.

§. CCCXII. Varii.

Anutii FOESII (*de FOES*) *pharmacopœa medicamentorum omnium*, quæ in officinis exstant ex antiquorum præscripto Basileæ anno 1561. 8°. RIV.

EJUSD. *Oeconomia HIPPOCRATICA* Francofurti 1588. 4°. est dictionarium, in quo vires etiam herbarum medicæ explicantur.

Cæsaris ODONIS, quo socio ANGUILLARA magnam partem Italæ percurrit, *Theophrasti de plantis sparsas sententias in continuam seriem ad propria capita digestas* dedit Bononiæ anno 1556. 4°. Non vidi.

Una prodiit *diputatio 2. de Rhabarbaro* BODL.

Antonii SNEEBERGER *Catalogus medicamentorum simplicium pestilentie veneno adversantium* Tiguri anno 1562. 8°. auctus a LEONARDO de BRA Leeuwarden anno 1616. 8°. RIV. quem vide.

§. CCCXIII. Ant. Donatus ab Altomari.

Antonii Donati ab ALTOMARI *de Manna differentiis & viribus* Venetiis anno 1562. 4°. *. Cum Marinus SPINELLI Archiater regium edictum obtinuisset, quo sola de foliis stillans Manna in medicinam admittebatur, idque edictum Calabris, Mannam de corticeeducentibus, valde molestum esset, D. Annibal BRIGANTI in discrimina utriusque Mannæ inquisivit (d); & invenit,

T t 2

utram-

(a) Epist. II. p. 186.

(b) Præf. ad CORDUM.

(c) Epist. p. 24.

(d) TOPPI Bibl. Napol. p. 20.

utramque perinde ad scopum medicatum valere. Hujus hominis codicem M.S. nactus DONATUS, non satis quidem candide professus est, per quem profecisset, cæterum bonum dedit libellum. Mannam rorem non esse ostendit, & ex sola Fraxino Ornove obtineri, & esse succum, qui de ipsis arboribus, sed neque omnibus, quotannis exsudet, & ad solem cogatur, de iisdem fere vesiculis, quæ de cortice efflorescant. Eas albo & tenui humore repleri, qui sensim ab æstu spissetur. Ex ramis sponte fere ad radicem foliorum defluere, & ex foliis, de Fraxino quidem. Ex Ornis, quæ duriores sint, per illata vulnera obtineri. Utramque Mannam bonam esse, & se utraque cum salutari eventu usum esse, & alios medicos. Optimam equidem esse, quæ spontanea in foliis legatur, inde quæ de caudicibus, tunc quæ ex primis incisionibus; non ideo malam, quæ post aliquot dies in vulneribus adpareat. Sed neque eam pessimam esse, quam igne excoquant. Melleum rorem ubique etiam in lapidibus reperiri, eum ad solem liquari & evanescere.

Ejus de vinaceorum natura & usu Neap. 1562. 4°. TREW.

Opera omnia prodierunt Lugduni 1586. fol.

GIOV. MARINELLO *ornamenti delle donne Venez.* 1562. fol. Cosmeticum librum vertit J. LIEUBAUT.

La maniere de semer & faire pepinieres de sauvageaux Paris 1562. 12°. Hausvater. Puto DANY libellum esse p. 324.

Eigentliche Abbildung des wunderschönen Weizenstocks von 72. Halmen aus einem einzigen Würzlein Strasburg anno 1563. SCHEUCHZER.

Plantarum arborum fructuum & herbarum effigies Francofurti 1562. 4°.

Della materia medicinale L. IV. Venet. 1562. 4°. B. THOMAS. cum fig. plantar.

§. CCCXIV. G. ab Orta.

Garcia ab ORTA medici proregis Indiæ *Coloquios das simples y drogas hec consas medicinais da India* Goa anno 1563. 4°. CAT. THUAN. Rejectis inutilibus CLUSIUS hunc librum in compendium contraxit, cum titulo *Aromatum & simplicium aliquot medicamentorum apud Indos nascentium historicæ* L. II. & edidit Antverpiæ anno 1567. 8°. * anno 1574. 8°. VORST. anno 1579. 8°.* 1580. 8°. anno 1593. 8°.* & inter exotica sua: Italice vertit Amibal BRIGANTI Venetiis anno 1582. 8°. FALC. & anno 1605. 8°. 1616. 8°. Gallice COLIN. Lyon 1619. 2. Vol. cum MONARDO & COSTA. Plantas suas *Garcias ab ORTA* Goæ viderat & in R. Decan, inque Bombay præedium horumque habuerat, in quo plantas rariores alebat (e), non ignarus Arabum. Descripsit plantas medicatas & edules Indiæ citerioris, vel ex hominum gnatrorum

(e) p. 188.

forum relatione, vel ad visas earum plantarum partes: neque enim botanicam descriptionem ullam dedit, contentus eas stirpes cum Arabum monumentis comparare, viresque indicare & facultates. Primus tamen glaciem fregit, ipsamque naturam vidit. Notas a CLUSIO adjectas, & a J. BONTIO, alias dicemus.

In *Bibliotheca Regia Parisina* Sacchari Indici historiam ex C. a COSTÆ & Garc. ab ORTA scriptis concinnatam, cum J. ELICHMANNI notulis ad eam historiam, & opusculum de molis Sacchariniis exstat n. 6840.

§. CCCXV. Nic. Monardes.

Nicolai MONARDES Medici Hispalensis Dè secunda vena in pleuritide; EJUSDEM de rosa & partibus ejus; de succi rosarum temperatura; de malis citriis, aurantiis ac limoniis libelli Antverpiæ anno 1564. 8°. De venæ incisione alibi. Rosas Damascenas a 30. retro annis innotuisse; Persicas inter benedictas (purgantes antidotos) omnibus præferri. Citrum poma ferentem differre a Citro, ex cuius ligno Veteres mensas fabricabant.

EJUS *Tratado del efecto de varias yervas* Hispali anno 1571. 8°. NIC. ANT. anno 1580. 4°. BURETTE. FALC. Italice vertit Annibal BRIGANTI Venetiis anno 1576. 4°. Gallice COLIN Lyon anni 1619. 8°.

Inde edidit IDEM *Historia medicinal de la cosas que se traen de nuestras Indias Occidentales que sirven en medicina* II. part. de la piedra Bezoar &c. Sevilla anno 1569. 4°. 1571. 8°. NIC. ANT. 1574. 4°. CHIV. 1580. 4°. OSMONT. Anglice vertente J. FRAMPTON London 1577. 4°. 1580. 4°. TANNER. p. 297. Ea est *Historia simplicium medicamentorum ex novo orbe delatorum, quorum in medicina usus est*, quam latine convertit, & adnotationibus atque iconibus illustravit Carolus CLUSIUS Antverpiæ anno 1574. 8°.* anno 1579. 8°. 1593. 8°.* & in collectione operum T. II. Gallice cum ORTA & HUERTA COLINO vertente Lyon 1619. 8°. MONARDUS Americam non adiit, sed ab hominibus ex novo Orbe reducibus nova inventa didicit, etiam partes medicatarum plantarum siccatas accepit. Eas hic recenset, & virtutes medicas adjicit, Copal, Anime, Tacamahacam, Carannam, Liquidambar, Balsamum Peruvianum, Nicotianam, Guajacum, Chinæ radicem, Salsamparillam, Sassafras, Lignum nephriticum, Sanguinem Draconis, Mechoacannam, Capsicum, Cevadillam, alia. Addit nonnulla in epistola Limæ anno 1568. data Petrus de OSMA y XARAYZEJO. Cæterum MONARDUS superstitiosus homo fuit, neque botanices peritus. CLUSIUS pulchras aliquas icones adjecit. Tertium librum N. MONARDUS addidit Sevilla anno 1580. 4°. SEGUIER. quem & ipsum CLUSIUS latine vertit Antverpiæ anno 1582. 8°.* 1593. 8°.* & in suis *exoticis*. Canellam novi orbis, Guajacam, Sapindum, Zingiber Americanum, Manyoc & Dominicatum venenatum, & Peruvianum innoxium, Battatas, Balsamum Tolutanum,

alia minus nota hic reperias. CLUSIUS aliqua a Francisco Drake accepta adjecit.

EJUSDEM *De dos medicinas excellentissimas contra todo veneno la piedra Bezóary la Terva Escorzonera* Sevilla anno 1569. 8°. NIC. A. 1574. 8°. cum l. de ferro, rosa & citriis 1580. 8°. NIC. ANT. Italice 1575. 8°. ANTON: latine *De herba Scorzonera excusum inter exotica CLUSII* anno 1605. fol. *. Vim scorzonerae adversus serpentes alexipharmacam laudat.

Habet etiam Cl. SEGUIER *Herba Tabaco d'India* Genova anno 1578. 8°. & *della virtu del Tabacco colle sua operazioni* Venez. anno 12°. Gallice versum a Jacobo GOHORRY & Parisiis editum anno 1572. 8°. Anglice Lond. anno 1577. 4°. BODL. Redit passim cum *Domo rustica* J. LIEBAUT.

EJUSD. *De l'huile du liquidambar & de ses vertus, extraits de MONARD Lyon du VERDIER.*

§. CCCXVI. Varii.

MARCI NEVIANI *de plantarum viribus poemation* Lovan. anno 1563. 8°. SEGUIER.

ALBERTI LOLLI *lode dell' agricultura* Ferrara anno 1563. 4°. & inter rusticā opuscula CAMERARII.

THOMÆ GALE *herbarium continens nomina, icones, proprietates plantarum a chirurgis usitatarum*, quod promiserat ap. TANNER p. 304. non videtur prodiiisse.

LEONHARDI LESSII S. J. *hygiasticon s. vera ratio valetudinis bona* Antverp. 1563. 8°. UFF. 1614. 8°. 1623. 8°. Anglice 1636. 8°. OSB. Germanice Molsheim 1670. 12°. Rabensperg 12°. 1664. Gallice *le vrai regime de vivre* Paris 1646. 8°. omnes ap. d'ETREES. Dubito num hoc faciat.

Guilielmi GRATAROLI *de medicinæ & rei herbariæ origine progressu & utilitate, DIOSCORIDIS laudibus, instituto, & docendi modo, cum THEOPHRASTO collatione, defensione ab objectis, & de regula investigandi simplicia; oratio de laude agriculturæ, Dialysis in VIRGILII Georgica: Experimenta multa rei rusticæ & hortensis scriptorum ejus argumenti Catalogus* Argentorati 1563. 8°.

EJ. *De vini energia & ejus temperatura* Basileæ anno 1565. 8°.* Coloniæ anno 1571. 8°. SEGUIER.

§. CCCXVII. Levinius Lemnius.

Levini LEMNII *similitudinum, quæ in bibliis ex herbis & arboribus sumuntur explicatio* Antverpiæ anno 1563. 8°.* Lugduni anno 1588. 8°. SEGUIER. anno

anno 1592. 8°. * 1595. 8°. 1596. 12°. BURETTE. Erfordiæ anno 1581. 8°. RIV. 1582. 8°. BASS. 1584. 8°. RIV. SEGUIER. Francofurti anno 1591. 12°. RIV. & 1596. 12°. RIV. 1608. 12°. RIV. anno 1616. 16°. SEG. 1626. 12°. RIV. 1627. 16°. ID. Medicus Zeelandus & Zirickseæ natus, plantas recenset, quarum in S. S. mentio fit, addit breves descriptiones, & philologiam non inamoenam, denique nonnunquam proprias aliquas adnotationes.

EJUSDEM *de miraculis occultis naturæ* L. IV. Coloniæ anno 1567. 8°. WILLER. 1581. 8°.* Leid. 1666. 12°. Gallice *les occultes merveilles ou secrets de nature* vertente JACOBO GOHORRY. Germanice vertente & adnotationes addente JACOBO HORST Lips. 1572. 8°. B. TIG. anno 1574. 8°. VERDIER. Admiscet botanica aliqua de Lauro in Zealandia nascente, Rhamno, Corallina. Scopus enim ei fere erat laudes patriæ colligere.

EJUSD. *Dendrologiam* video in Bibl. Tigur. editam Francofurti 1591. 12°.

§. CCCXVIII. Ciccarellus. Junius.

Alphonsi CICCARELLI physici de Mævania opusculum de tuberibus Patavii anno 1564. 8°.* prodiit. Tuberum esse unicum genus, Spoleti & circa Mævaniam optima nasci. Aliqua de lapide fungifero, quem Socer CICCARRELLI Romæ & Neapoli viderit.

Hadriani JUNII, viri doctissimi, *Phallus ex fungoram gerere Delphis* anno 1564. 4°. cum iconibus, a DODONÆO recusus, tum Leidæ anno 1601. 4°. SEGUIER. & Dordraci anno 1612. 12°. SEGUIER.

EJUSDEM *nomenclator* Parif. anno 1567. 8°. SEGUIER. Antverpiæ anno 1577. 8°. & alias editus; nomina Græca & latina herbarum & fructuum habet, sæpe cum locis veterum, ut omnino commode adhibeatur.

§. CCCXIX. Varii.

Martini RULAND patris, medicamenta omnia τα ευποριστα, &c. cum medicina practica Argentorati anno 1564. 8°. 1567. 12°. MERKL, & appendix de dosibus, seu justa quantitate & proportione medicamentorum compositorum omnium Argentorati anno 1567. 12°. MERKL.

Wolfgangi de BEMBIS ad Jacobum CARPENTARIUM super practicam catholicam de proximo typizandam, in qua, præter syrporum, apozematum & catarporum compositionem, nova triplex Hellebori propinandi methodus continetur Romæ anno 1564. 8°. BURETTE.

GIROLAMO GATTESCHI M. S. de agricultura TARGONIUS recenset Corograf p. 101.

Et

Et BARTOLOMÆI CONCINO elegantem sermonem de modo plantandi & custodiendi ib. scriptum circa 1564.

GIROLAMO CALESTANI *osservazioni nel comporre gli antidoti* Venez. 1564.
4º. TH.

De l'utilité & repos d'esprit en l'agriculture & vie solitaire par un Président en Cour Souveraine Paris anno 1565: 8.. Declamatio historica.*

Hujus ævi fuerit Timothei CAMOTII Tractatus de Tabaco Indico, Italice scriptus, & animadversiones de simplicibus medicinis, cuius codex exstat in Bibl. Reg. Parisina n. 6839. tum de theriaca L. II. n. 7088.

Antonii FRACANTIANI Vicentini, *de morbo Gallico liber* Patavii anno 1564. 4º. Bononiæ anno 1564. 4º. auctus & emendatus Venetiis anno 1565. 8º. MERKL. anno 1574. 8.*. Neminem se nosse sanatum radice Chinæ: neque Sarsaparilla; Guajaci lignum nocere, nisi præparetur, & ducere ad phthisin, cæterum præstantissimum esse remedium. Nihil simile Juniperum facere, aut Taxum.

§. CCCXX. B. de Palissy.

Bernard de PALISSY *Abrégé d'Agriculture* Rochelle anno 1564. 4º.
Non vidi.

EJUSDEM Receptes véritables, par lesquelles tous les bonimes de la France peuvent apprendre à multiplier leurs trésors Rochelle anno 1563. 4.* 1564. 4º. alii: *Le moyen de devenir riche, & la maniere d'augmenter ses tressors* Paris anno 1636. 8º. Figulus, sed una chemicus, gnarus artis amausorum parandorum, curiosus, & expérimentorum amans. Philosophiam naturalem necessariam esse agricolis. Ut simus optime colligatur. Cur Acer venas crispet; decapitari idem, & plurimum per id quasi vulnus succum descendere, offendere durius ramorum lignum, detorqueri per lineas obliquas, ita venas crispas nasci, eo ubiores, quo numerosiores sunt rami. Horti pulcherrimi descriptio.

EJUSD. *Discours admirables de la nature des Eaux & fontaines, &c. &c.*
De la Marne Paris anno 1580. 8.* scorsim dictum a SEGUERO. Aquam congelantem caufam esse incrementi & fecunditatis in plantis, & in animalibus. De Margæ & calcis usu in fecundandis agris: ab ea terra natam fertilitatem decennio superesse, non ita, si calce usus fueris; cretam idem non facere. Hanc Margæ utilitatem casui inventam deberi.

§. CCCXXI. F. Alexander.

Francisci ALEXANDRI Vercellensis *Apollo compositorum & simplicium normani suo fulgore irradians* Venetiis anno 1565. fol. * Francofurti anno 1614.

1614. 4°. vel 1613. 4°. PLATN. Dispensatorium est, in quo composita quidem medicamenta enumerantur, ceterum cuique simplicia medicamenta sub-junguntur, ex quibus illa coalescunt. Aliquas, sed fere vulgares, plantas habet, lectas in collibus Crepacorianis. Multum verbosarum litium cum MATTHIOLO, AMATO, BRASSAVOLA. Sua fere ex DIOSCORIDE & veteribus collegit.

Bernardi SACCI *Historiae Ticinensis Libri X.* Papiæ anno 1565. & in collectione GRÆVIANA. Libri IV. pars spectat ad plantas Lomellinæ utiles, Asparagos, Fungos, Moros, Fœnum, Frumentum, Linum, viuum, Orizam, prata rigua.

Dispensatorium usuale pro Pharmacopœis Colonie Colon. 1565. 8°. Non vidi.

§. CCCXXII. *Castor Durante.*

Castor Durante Medicus SIXTI V. de bonitate & vitio alimentorum Pisauri anno 1565. 4°. *. Rom. anno 1585. fol. etiam forma longa Pisauri anno 1594. 4°. MERKL. EJUSD. *Il tesoro della sanità Venet.* 1586. 8°. d'ETR. 1629. 8°. Rom. anno 1632. 8°. FALC. An idem *Hortulus sanitatis, in welchem alle Kräuter kürzlich beschrieben Petri UFFENBACH.* Francofurti 1609. 4°. HOTTON. Versiculi sunt ex FIERA desumti, cum facultatum enarratione collectitia: forma lexici.

EJUSDEM *Herbario nuovo Rom.* anno 1584. SEGUIER. anno 1585. fol. * Venetiis anno 1602. fol. BODL. anno 1612. fol. 1617. fol. WACHENDORF. 1625. fol. OSB. 1642. fol. SEGUIER. Tatvisii anno 1657. fol. Venetiis anno 1636. 4°. HOTTON. & 1667. 4°. auctus a J. M. FERRO, BURCKART. Rom. anno 1684. fol. nonnullis figuris auctior, & Francofurti anno 1609. 4°. Germanice anno 1623. 8°. cura Petri UFFENBACH. Hispanice Venetiis anno 1667. fol. Plantæ sunt vulgares, quæ in officinis reperiuntur, cum subjectis exoticis stirpibus ex Christophoro a COSTA, tum iconibus MATTHIOLI minoribus, & fusa facultatum enarratione.

EJUSDEM *Theatrum plantarum, animalium, piscium & petrarum* Venet. anno 1656. MANDOS.

EJUSDEM *Tractatus de usu radicis & foliorum Mechoacan* Antverp. anno 1587. 8°. BODL.

EJUSDEM *in Tabacum epigramma* cum EVERARDO Ultrajecti prodiit anno 1644. 12°.

§. CCCXXIII. *Botallus &c.*

Leonardi BOTALLI Astensis, Medici in Gallia Regii, deinde *Wilhelmi I. Naslovici* Archiatri, *admonitio Fungi strangulatorii* Lugduni anno 1565. 16°. * &c. Fungi
U p albi,

albi, acri lacte manantis, in familia integra malignos effectus describit, non quidem functos, ut tamen vomitus, alvi fluxum, & animi deliquia fecerit.

PHILIPPI MORE *hope of health wherein is contained a goodly regiment of life and the goodly virtues of several herbs* Lond. 1565. 12°.

Nicolai SPINDLER *Gewisse Erfahrung allerley Arzney, samt eigentlicher Contrafaytung aller gemeiner Krauter, Wurzel, Blumen, &c.* Frankfurt anno 1566. 8°. Icones exiguae, & descriptiones stirpium vulgarium; ad finem accedunt etiam fossilia & animalia.

THEODORI PLATEANI *new ewig Arzney-Proben, wie die Krankheiten mit geringen Hausmitteln verheilt werden können* Regiomont. 1566. 4°.

§. CCCXXIV. G. Fallopius.

Gaspar FALLOPIUS, raro exemplo, & in anatome excelluit, & rei herbariae minime ignarus fuit, amicus MARANTÆ, L. GHINI discipulus, MATTHIOLI adjutor (f), ad quem codicem miserit, in quo excerpta erant ex ORIBASIO (g), & ex DIOSCORIDE fragmenta. Ab anno 1551. Patavii simplicium lector fuit (h).

FJUSDEM *de simplicibus medicamentis purgantibus* opus a præceptoris morte edidit Andreas Marc. COLINUS, Fanestræ, Venet. anno 1566. 4°.*. Præter multa, generalia, quæ ex more seculi præmittit, singula etiam medicamenta purgantia describit, ad clinicos tamen potissimum usus. Caffiæ ligneam partem, quam ipsam pulpam, vehementius alvum movere. Radicibus Elaterii siccis se in hydrope uti. Sennam Florentiæ plurimam coli, & se Italicam, ut recentiorem, præferre. Helleborum album vehementissimum esse. Rosarum syrupum cum rore optime parari. Mezereon se non adhibere, sed neque Esulam.

Adiecta est *Epistola de Asparagis ad MERCURIALEM*, data anno 1558. In medicina radicem sylvestris Asparagi debere adhiberi, quæ sit valentior.

EJUSDEM *Opuscula a Petro AGATHO discipulo edita* Patavii anno 1566. 4°.*. Primum est de morbo Gallico, s̄epe recusum, etiam Patavii anno 1564. 4°. Venetiis anno 1565. 4°. & iterum Venet. anno 1574. 4°. De Guajaco agit, diverso a ligno sancto. Hujus præcipuam esse in curanda lue venerea potestatem; si haberi nequeat, Guajaci. Coqui cum aquæ duodecuplo ad dimidiā partem & ultra: calide bibi ad 12. uncias in diem, per 30. ad 60. dies. Radicem Chinæ a CAROLO V. non inutiliter adhibitam esse, ad arthritidem cum lue venerea conjunctam. Sudorem vehementer movere. Salsamarillam eamdem esse, quæ Smilax aspera: ea tophos osscos celeriter solvi.

De

(f) Præf. ad edit. anno 1554.

(g) MATTHIOL. p. 850.

(h) TOMASIN *Gymnas. Patav.* p. 96.

De balsamo, (seu Balsamis) judaico, & duobus in America nuper detectis.

De Aſpalatho triplici, Indico, Græco etiam in Hetruria nascente, & inodoro, Pifano.

De Santalis, mifco arborum, exigua opuscula.

Redeunt ista in operibus omnibus Venetiis anno 1606. fol. * excusis: tum liber de medicamentis simplicibus, qui omnino in generalibus versatur: deinde Commentarii in DIOSCORIDEM, quos lego etiam seorsim Venetiis anno 1566. 4°. prodiisse. Posthumus liber, verbosior, & fere collectitus, cum multis tamen in coævos scriptores animadversionibus: fragmentum cæterum paucorum capitum. Valerianas facit varias, magnam, sylvestrem, montanam, medium, aquaticam: Utendum esse sylvestri.

De compositione medicamentorum liber potius ad pharmaceuticen pertinet Venetiis anno 1570. 4°. recusus B. THOMAS.

Tribuuntur illustri FALLOPII nomini secreti diversi e miracolosi L. III. in quorum priori oœa, cerata, unguenta, eleſtaria, pilulæ: in secundo vina medicata describuntur Venez. 1569. 8°. 1578. 8°. 1650. 8°. Germanice Frankfurt 1626. 4°. 1715. 4°. aucta.

§. CCCXXV. Rorarius. Calceolarius. Durastantes.

Nicolai RORARII contradictiones dubia & paradoxa Venet. anno 1566. 4°. ad vires Cichorii aliaque botanica spectant.*

Francisci CALCEOLARII Iter montis Baldi Italice. Venetiis anno 1566. 4°. inde cum MATTHIOLI Epitome anno 1571. 4°.* & Francofurti anno 1586. 4°.* cum ejus Epitomes editione CAMERARIANA. Pharmacopola Veronensis, L. GHINI discipulus, celebrem rararum stirpium ubertate montem ipse invisit, & brevem dedit censum stirpium, ibi nascentium. Usum esse auxilio J. B. OLIVE MONTALBANUS.

Museum Francisci CALCEOLARII junioris a Benedicto CERUTO inceptum, & ab Andrea CHIOCCO perfectum, editum Veronæ anno 1622. fol. B. THUAN. continet Corallia, fructus exoticos rariores. Medicamenta etiam ex Museo CALCEOLARII prodierunt cum BRIGANTI versione MONARDIS Venet. 1616. 8°.

JANI MATTHÆI DURASTANTE De aceti scillitici compositione, congruo usu, de Aloës substantia, quantitate &c. Venetiis anno 1567. 8°. Giess. 1614. 12°. Italice Macerata anno 1574. 8°. d'ETREES. FALC. (i)

§. CCCXXVI. J. Wier. Vidus. Luisinus.

Joh. WIER Observationum rararum Lib. I. &c. Basileæ anno 1567. 4°. Amsterdam anno 1651. 12°.* & in operum collectione*. Cochleariam describit, bonaque ejus dat iconem. In hydrope Gratiolam laudat.*

Ricettario molto necessario a tutti medici e speziali Firenze 1567. fol. OSM.

JOH. MAPLET a green forest or natural history wherein may be seen the sovereign virtues of all Kinds of Stones and metalls, herbes, trees, beast, fowls, fishes, London 1567. 12°. TANNER. p. 508.

Vidi VIDII Senioris, Florentini, De tuenda valetudine generativi L. III. De tuenda valetudine speciativ L. VII. De ratione victus L. VIII. De medicamentis L. VIII. In collectione operum Veneta anni 1611. fol. & Francofurtana anni 1626. fol. anni 1645. fol. & 1667. fol. MERKL.

Hoc anno Venetiis prodiit collectio Aloysii LUISINI de malo venereo. Eadem H. BOERHAAVII cura recusa habetur. In ea reperitur.

Alexandri FONTANÆ questio de malo gallico.

Benedicti RINII de morbo gallico.

Prosperei BORGARUCCII methodus de morbo gallico. Hi omnes de ligno Guajaco egerant. Hujus etiam viri exitat fabrica degli speziali Venez. 1567. 4°.

Alex. Trajanus PETRONIUS L. IV. de ligno Guajaco agit, L. V. de Sarsaparilla, & de Chinæ radice.

Georgii DORDONI annotationes centum in simplicium materie Papiæ anno 1568. 8°. SEGUIER.

§. CCCXXVII. Camillus Tarellus.

Camilli TARELLI Ricordo d'agricultura Venez. anno 1567. 8°. SEGUIER. Mantua anno 1577. 1622. 8°. 1735. 8°. Trevigi 1601. 8°. Liber scriptus anno 1567. Prima pars operis fere in eo occupata est, ut octies arare jubeat, quartamque tantum sui agri partem conserere. Exempla adducit, ut ea frequentior aratio felicem successum nacta sit. Altera pars est dictiorum ad agricultum spectans: Multa in eo superstitiosa & parum firma, ex Veteribus sumta, quibus nimium noster tribuit. Neque credo aut stipulas utiliter accendi, aut quartam pratorum partem. Repetit etiam multa suæ frequentis arationis comoda. Sementim macerare docet in urina fracida, in calce. Parce jubet ferere: frequenter sarrire, sementim absolvere ante Novembbris M. finem. Martio sata cerealia unicum culmum ferre. Trifolium*

lum (medicam ut puto) vehementer laudat. Prata jubet in agros convertere, inde in prata reverti, ut nunc in Helvetia solent.

FERD. CASSANII *questiones medicæ de mannae viribus & essentia* Neapoli 1567. 4°. TREW.

OLAUS MAGNUS, Gothus, Upsaliæ Archiepiscopus, qui diu Romæ vixit, *Historiam regionum Septentrionalium* Basileæ 1567. fol. edidit, germanice excusam, sæpe etiam latine, ut Rom. 1555. fol. Basil. 1564. fol. Germanice reddidit J. B. FICKLER. In L. XII. aliqua de arboribus septentrionalibus exstant satis accurata. L. XIII. de borealium agricultura, quam laudat, de toto opere rustico, etiam panificio & cerevisia, de agris quos vocat cinericios &c.

§. CCCXXVIII. Marc. Donatus. C. Wirsung &c.

Marcelli DONATI de Mechoacanna liber, Mantuae anno 1568. 4°. * ad practicos usus. Gallice cum titulo *de l'admirable vertu de la racine de Mechoacan proprement nommée Rhaindice traduit par P. TOLET Lyon 1562. 8°. VERDIER.*

Christophori WIRSUNG Arzneybuch, wie man Wurzeln, Kräuter und andre Stück einsämen und behalten möge Heidelberg anno 1568. fol. * 1569. fol. Frankfurt anno 1577. fol. correctum a JAC. THEODORO. Neustatt anno 1582. fol. 1588. fol. TREW. 1592. fol. Mainz 1605. fol. Frankfurt 1619. fol. 1661. fol. Belgice Dordrecht 1593. fol. Posteriores editiones correctæ a P. UFFENBACH. Brevis catalogus medicamentorum, & adservandorum modus. Ad finem medicamenti compositi, & simplicium præparations.

Jacques GREVIN deux livres des venins Anvers anno 1568. 4°. * De venenis ex plantarum genere opus collectitum. Versionem NICANDRI diximus. Latine convertit JEREMIAS MARTIUS Antverpiæ 1571. 4°. PLATN.

Le Safran de la Rochefoucault Poitiers anno 1568. 4°.

Hugonis FRIDÆVALLIS Sampaulini de tuenda sanitate L. VI. Antverpiæ 1568. 8°.*. In L. II. Plantæ edules ex ordine recensentur, præmisitis versiculis; tum L. IV. condimenta. Liber ipse collectitius, potissimum ex veteribus.

§. CCCXXIX. Petrus Vittori.

Petri VITTORI della lode e della cultivazione de ulivi Florent. anno 1569. 4°. FALC. &c. anno 1574. 4°. d'ETREES. anno 1600. 4°. THUAN.

1622. 4°. 1700. 4°. SEGUIER, & cum notis Josephi BIANCHINI Firenze anno 1718. 4°. BURETTE, cum DAVANZATO Florent. anno 1734. 4°.

ANTONII ab AQUILERA *Exposicion sobre las preparaciones de Mefve* Alcala 1569. 8°. BODL.

EDUARDI FENTON *secretæ naturæ ex variis auctoribus collecta* Lond. 1569. 4°. ex Gallice versa TANNER.

Francisci VALESII, Covarruviani hispani, notarum ad GALENI de simplicibus medicamentis L. V. Compluti anno 1569. 8°. Fere generalia continet.

EJUSDEM de iis, quæ scripta sunt physice in libris sacris, seu de sacra philosophia Turin 1587. 4°. MEAD. Francofurti anno 1590. 8°. 1618. 8°. MERCLIN. Lugdani anno 1588. 8°. BASSEUS. 1592. 8°. * 1595. 8°. BURETTE. tum anno 1622. 8°. 1652. 8°. Vulgaria & scholaistica.

EJUSD. *Controversiarum medicarum & philosophicarum* Francofurti anno 1590. fol. * & alias editorum, liber nonus totus fere de plantis agit, tum de medicamentorum in universum facultatibus & agendi modo, tum de nonnullis etiam medicamentis peculiaribus, Aloë, Psyllio, Coriandro, vino. In libro I. aliqua huc pertinent, omnia ad veterum saporem, neque ex natura nata.

EJUSDEM tratado de las aguas destiladas pesos e medidas de qui los boticarios deben usar Madrit 1552. 8°. Nic. ANT.

Ein wunderbarliches Gewächs einer Weizen-Aehre, an welcher 73. andre gewachsen sind in Schwaben Augspurg anno 1559. SCHÉUCHZER.

§. CCCXXX. Confortus. Fioravantus.

Hieronymus CONFORTUS Brixiensis de vino mordaci Brix. anno 1570. 4°. BASS.

Leonardo FIORAVANTI secreti rationali Venet. 1571. 8°. 1591. 8°. BUR. 1620. 8°. ASTR. 1680. 8°. ID. Inde natus est l. Capricci medicinali e compendio dei secreti rationali Venet. 1629. 8°. 1680. 8°. BUR. Auszug der Secreten geheimen Künste L. FIOR. Frankfurt 1624. 8°. B. TIG.

Ej. Tesoro della vita umana Venet. 1570. 8°. * 1582. 8°. 1603. 8°. Germanice Naturkündigung und Arzney Frankfurt 1618. 8°. & alio titulo Darmstatt 1627. 8°. Anglice Physical experiments and Secrets 1652. 4°. Vires aliquas

aliquas medicamentorum simplicium minus notas tradit, Pini, Terebinthi, Hellebori, Myrræ, Aloës, Betonicæ, &c.

Joh. CAJI viri doctissimi *De canibus Britanicis &c.* — *De rariorū stirpium historia* Londini anno 1570. 12°. 1729. 8°. * & inter BURMANNI poetas minores Leid. 1731. 4°. * *Exiguus libellus: de palmite, Ilice & pisis sponte nascentibus agit.*

SCIPIONIS SEBASTIANI COQUILLATI *materia & forma medicamentorum*
Lugduni 1570. BODL.

In Laurentii JOUBERT *Erreurs populaires & propos vulgaires touchant la médecine & le régime de la santé* Bourdeaux anno 1570. 8°. anno 1578. 8°. 1580. 8°. &c. editis aliqua huc spectant. In *paradoxis* alicubi tangit rem herbariam ut n. 9. de purgantium medicamentorum modo agendi, expellendo, non adtrahendo.

EJUSD. *Pharmacopæa in qua syrapi, condita, aliisque simplicium medicamentorum præparationes truduntur* Lugduni 1582. fol., & Gallice *la Pharmacopée avec les annotations de JEAN PAUL ZANGMEISTER* Lyon 1581. 8°. BODL. 1579. 8°.

CONRADI HERESBACH J. C. *rei rusticae libri IV.* Colon. 1570. 8°. 1571. 8°. 1573. 8°. SEG. Spiræ 1594. 8°. FALC. 1595. 8°. SEG. & apud COMMELINOS 1603. 8°. * Liber I. & II. ad rem herbariam faciunt; ex Veteribus collecti. A Georgio MARKHAM Anglice versi prodierunt Londini anni 1577. 4°. 1586. 4°. 1596. 4°. 1631. 4°. SEGUIER. Idem est omnino Barnaby GOOCHE *whole art of husbandry* London anno 1578. 4°. ADANSON. anno 1614. 4°. SEGUIER.

BARTOLOMEO SCAPPI Coqui PII V. *opera nella qual si tratta di diversi vivande* Florent. 1570. 4°. cum icon. 1605. 4°. THUAN. 1643. 4°. d'ETR.

STEPHANI GOURMELENI Scoti, qui chirurgica scripsit, *Pharmacopæa M.S.* est in B. R. Parif. n: 6879.

§. CCCXXXI. Nicol. Winkler. Alii.

Nicolai WINKLER, Forchemii, Halæ Suevorum medici ordinarii, *Chronica herbarum, florum, seminum, fructuum, radicum, succorum, &c.* Augustæ Vindelicorum anno 1571. 4°.* Germanice Augustæ Vind. anno 1571. 8°. SEGUIER. 1577. 8°. BASSÆUS. DRAUD. Plantæ vulgares, & secundum menses digestæ, quibus florent, & secundum eos, quibus fructus ferunt, secundum tempora demum, quibus radices oportet effodere. Discipulus FUCHSII loca natalia habet Würtembergica.

De

De la composition des médicamens, avec un Traité des poids & mesures de médecine, & un autre du bois de l'Esquine. Lyon anno 1571. 16°. 1574. 16°. alii.

Victoris TRINCAVELLII de compositione & usu medicamentorum Lib. IV. Venetiis anno 1571. 8°. VATER. Basileæ anno 1571. 8°. MERCL.

Herbarium novum s. methodus cognoscendorum simplicium Venet. 1571. 4°. BASS.

G. Bapt. TEBALDI discorso dell' agricultura M.S. laudat TARGIONIUS Corograf. Toscana ad ann. 1571.

JOACHIMUS CURÆUS Annales scripsit s. Chronicon Silesie & Wratislaviæ Germanice Witteberg. 1571. 4°. Frankfurt 1585. Leipzig 1600. Isleben 1601. Ex eo dicitur multa sumissæ CASPAR SCHWENKFIELD.

JOH. VISCHER de frumentis & frumentariis Tubing. 1571. 4°. B. TIG.

§. CCCXXXII. *Philippus Florentinus. Alii.*

Philippi FLORENTINI monachi Compendio delle facolta de' simplici L. V. Firenze anno 1572. 8°. * Etsi collectitum est ex antiquis opusculum, tam en plántas circa Pisas sponte nascentes ab auctore lectas habet, cum locis natalibus, & nominibus hetruscis.

Joh. FRAGOSI Discursos de las cosas aromaticas arboles fructos y medicinas simples de las Indias Madrit anno 1572. 8°. Latine recusi Basileæ 1600. fol. CLESS. anno 1601. 8°. * cum titulo *Tractatus aromatum, fructuum & simplicium ex utruque India delatorum*, vertente ISRAELE SPACHIO. Compilavit MONARDEM, Garciam ab ORTA, & CLUSIUM, ipso candidissimo CLUSIO teste (k).

EJUSDEM liber de succedaneis medicamentis recte substituendis Mantuæ, nisi ea est Madritum, anno 1575. 8°. Madrit. anno 1583. 4°.

Benedicti PATINII Disputatio de Acetosa an alvum cieat, an stringat Brixiae anno 1572. 4°. * Describit Rhabarbarum monachorum (Rheum vulgo), & ventrem movere expertus est; Acetosam vero alvum adstringere, nisi mucum offendat, quem abstergat.

Ejus opuscula, inter quæ est L. de venenis L. III. 1572. 8°. RIV. & libellus, quem modo diximus.

Jodoci HARCHII Enchiridion medicum simplicium pharmacorum, quæ in usu sunt, nomenclaturam, historiam, facultates & administrationem poenitatem comprehendens,

(k) Praef. ad G. ab ORTA L. I. c. 26.

hendens, Basileæ anno 1573. 8°. * Lexicon est plantarum aliorumve medicamentorum simplicium, cum elegis ad singula, cum nominibus ex quinque linguis, cum descriptione aliqua, & facultatibus. Non eruditissimus, Balsamitam in cœmeteriis nasci ait, & Chalcitidem scribit *χαλξιτης*.

Job. du Bois observationes in methodum miscendorum medicamentorum observationes, quæ in quotidiano usu sunt Paris. anno 1572. 8°. PLATN. London 1633. fol. Haagæ anno 1640. 12°.

De medicamentorum simplicium gradibus & compositionibus auctoris incerti Tigur. 1572. 8°.

HIERONYMI a TOVAR de ponderibus (dosibus) medicamentorum Hispali 1572. 4°. LIND.

§. CCCXXXIII. *Africus Clemens.*

Africo CLEMENTE Padovano trattato dell agricultura, & il vero modo di coltivare le cose di villa Venez. anno 1572. 8°. * TREW. 1573. 8°. BASSÆUS. anno 1577. 8°. & 1608. 8°. SEGUIER. anno 1714. SEGUIER. Vicenza anno 1623. 8°. FALCON. Trevigi cum Libro VII. anno 1677. 8°. SEGUIER. & anno 1692. 8°. Germanice *Africi Clementis sieben Bücher vom Feldbau und Ackerwerk durch HIEREMIAM MARTIUM Strasburg 1580. 8°.* Domus est rustica ex veteribus Geoponicis collecta; habet tamen aliqua sibi propria. Arenosum solum Aratum male ferre, solum forte frequenter debere arari. Ut terra in agrum convertatur. Pratorum utilitas & per arationem emendatio. Satio Medicæ. Frumenta. In L. II. Arbores & insitio varia. L. III. Horti & olera. L. IV. Vites. L. VI. Opera menstrua.

§. CCCXXXIV. *Varii.*

Corpus pharmacopolii, seu virtutes herbarum Argentorati anno 1573. fol. SEGUIER.

JAQUES BESSON art & moyen parfait de tirer huyles & eaux de tous medicaments simples Paris 1573. 8°.

FILARETO breve raccolto di bellissimi secreti per il servitio ed ornamento delle donne Florenz 1573. 8°. nisi est MARINELLI opus.

GUILIELMI SARCIERII geistlicher Herbarius, in welchem beschrieben werden allerley Erdgewächs, deren in H. S. und in den Büchern D. MARTIN LUTHERS gedacht wird Frankfurt 1573. fol.

LUY de MARMOL CARVAIAL description generale de Africa T. I. II. Granada 1573. Tom. III. Malaga 1599. fol. OSMONT. Gallice vertente d'ABLACOURT Paris 1667. fol. 3. Vol.

§. CCCXXXV. Adolphus Occo III.

Medicus Augustanus, Gesneri amicus, vir undique doctissimus, auctor est *Pharmacopœjæ s. medicamentarii pro Republica Augustana*: cui accesserunt simplicia omnia usitata, & in eadem & composita adnotaciones August. Vindelicorum 1573. fol. 1574. fol. 1580. 8°. 1581. fol. TREW. fol. & 4°. 1597. fol. 1613. 1622. TREW. 1640. fol. THOMAS. 1643. 8°. LAMB. 1643. 8°. RIV. 1646. GUNZ. 1653. 1673. 8°. UFF. 1684. fol. TREW. 1694. fol. TREW. 1710. fol. 1734. fol. 1735. fol. subinde aucta & emendata, tum Rotterdam 1653. 8°.

§. CCCXXXVI. Georgius Melich.

Medicus Augustanus. Ejus avvertimenti nelle composizioni de' Medicamenti per uso della speziaria con una diligente esaminazione de molti simplici Venez. 1574. 4°. 1575. 4°. 1648. 4°. cum descriptione & facultatibus Nicotianæ. Latine versum de recta medicamentorum quorum hodie opus est parandorum ratione Commentarii Witteberg. 1586. 4°. BASS. Francof. 1600. 12°. 1657. 8°. Germanice Antidotarium wolbereiter Arzneyen, Latwergen, Pulver &c. Görliz 1589. 8°.

JOH. JONES Cambrobritanni of the natural beginning of all growing and living things Lond. 1574. 4°.

§. CCCXXVII. Bartholomæus Carrichter.

Bartholomæi CARRICHTER de RECKINGEN medici Maximiliani II. Kriuterbuch, in welchem Zeichen Zodiaci, auch in welchem Grad ein jedes Kraut stehe, wie sie in Leib und zu allen Schäden zu bereiten, Strasburg anno 1573. (PHILOMUSI præf.) 1575. 8°. BASS. anno 1589. 8°.* 1597. 8°. TREW. 1600. 8°. Cat. lib. ad 1602. 1614. 8°. 1619. 8°. B. Tig. & fol. 1621. 8°. 1652. 8°. Noribergæ anno 1625. 8°. BOEHM. 1652. 8°. Kriuter- und Arzneybuch Norib. 1686. 8°. SEGUIER. hic auctum a CARDILUCIO & Tubingæ 1739. 8°. Hunc liberum M. TOXITES edidit absque iconibus, in quo plantæ cuique suum Zodiaci signum adsignatur, cui subjecta sit, & in quoque signo suus inter quatuor gradus: deinde poli altitudo, signa & tempus, in quibus colligi oporteat, cum viribus medicatis sæpe nimiis, etsi Auctor passim ad experimentum suum provocat, & v. g. mentha quadam polypum narium se sanasse adfirmat. Unam & alteram plantam ait a se solo lectam esse, quam non adgnoscas. Ordo est secundum signa Zodiaci, quibus suæ plantæ subjiciuntur, neque descriptæ, neque depictæ.

EJUSD.

EJUSDEM die Teutschen Speiskammer, oder Beschreibung desjenigen, was bey den Teutschen — die Gesunden und Kranken betreffend, im gemeinen Gebrauche ist Nürnberg BOEHM. Amberg 1610. 8°. DRAUD.

EJUSDEM Buch von der Harmony, Sympathie und Antipathie der Kräuter, nebst J. H. CARDILUCII Erläuterungs-Anhang Nürnberg 1686. 8°. de harmonia, sympathia & antipathia herbarum. Ingenium idem: temeraria, nulloque argumento nixa distributio plantarum ad planetas, signa Zodiaci, horas, quibus, neque aliis, quamque plantam legere oportet. Multæ plantæ sunt, quarum species non datur definire, ut Federkraut, vulnerarium medicamentorum princeps, petroselinum sylvestre, Kayfers-Sonne. Aliis incertæ vires medicæ tribuuntur, ut Chamædry vis purgans: Clematidis foliis in solea gelatis ad educendas aquas hydropicas, elixirio ex succo pedicularis cum oleo vitrioli extracto. Editor aliqua sua addit, ut de vi papaveris rheados opio adfini, de utilitate medica venenatarum plantarum, de mitigatione hycocyami per salem tartari. Idem editor & longam præfationem addidit & appendicem, in qua per multa vagatur, Alchemista & Theosophus.

Kräuterbuch, darin die Kräuter des deutschen Landes aus dem Lichte der Natur nach den humoralischen Einflüssen beschrieben durch PHILOMUSUM ANONYMUM, durch Michael TOXITEM in Druck geben Strasburg anno 1576. fol. * 1595. fol. ista editio cum titulo Horn des Heiles menschlicher Blödigkeit TREW. 1619. fol. SEGUIER. 1673. 8°. Diversum a priori p. 347. opus, plantis primo loco, deinde historia & facultatibus recusis. Paucæ sunt plantæ, cum iconibus TRAGIANIS, & simili omnino graduum poli, signorum Zodiaci, & graduum cuiusque signi discrimine. Descriptiones satis fusæ & novæ.

Etiam hoc opus est CARRICHTERI, ad PARACELSI placita factum. Nam in editione Francofurtensi anno 1673. 8°. idem opus cum adjecto nomine Bartholomei CARRICHER prodiit.

§. CCCXXXVIII. J. Strüpppe.

Joachimi STRÜPPE a GEILHAUSEN Antidotarii trimastigi, id est, medela trium extremonrum — Dei flagellorum libri I. adumbratio, seu anchora famis, sitis, valetudinisque mortalium Francofurti anno 1573. 4°.* & 1574. 4°. UFF. germanice. Omnino huc facit. Panem omnis generis ex aliis præter cerealia plantis facere docet, potumque ex variis herbis, bacca & fructibus. Deinde Euporista varia ex herbis sumta docet.

In lib. de mumia agit de balfamo, & uno de myrrha, aloë, rheo, lingo indicō, china, sarsaparilla, lignis odoratis.

Nicolas HOVEL *Traité de la thériaque & Mithridat*, en deux livres Paris anno 1573. 8°.* Pharmacopola Parisinus, simplicia medicamenta recenset, ex quibus theriaca componitur, & ex DIOSCORIDE, ex que nuperis describit.

Ediderat etiam anno 1571. & 1572. 8°. Parisis *Pharmaceutica* B. HOTTON cui alium titulum dat BASSÆUS *Pharmaceutices* nempe L. II. Prior continet omnia Mesvæ theorematæ in tabulas redacta per NICOLAUM HOVEL. Posterior est J. TAGAULTII *de simplicibus medicamentis purgantibus* Paris 1572. 8°.

Antidotarium Bononiense anno 1574. 4°. 1615. 4°. OSB. 1641. 1674. 4°. ORLAND.

Etiam *Epitome ejus Antidotarii* prodiisse dicitur Bonon. 1574. 4°. 1576. 4°. auctore ALDROVANDO.

J. MILIUS VOLTOLINAS *de hortorum cultura* L. III. Brixiae anno 1574. 8°. MONTALBAN. 1575. 8°. QUADRI.

Thomæ ERASTI (LIEBER) *De occultis pharmacorum potestatibus, & de medicamentorum purgantium facultate* Basil. 1574. 4°. B. Bern. Fere generalia sectatur.

EJUSDEM *Examen de simplicibus, quæ ad compositionem theriacæ Andromachi requiruntur, &c.* Lugduni anno 1606. 4°. 1607. 8°. RIV.

R. SCOT *Perfect platforme of a hogegarden and necessarie instructions for the making and mayntayning thereof* London anno 1574. 4°. HARL. 1576. 4°. TANNER. 1578. 4°. TANN.

Pflanzbuch nebst einem Wetterbüchlein 1574. fol. HAUSVAT.

Josia SIMLER *Valesiae & Alpium descriptio* Tiguri anno 1574. 8°. & apud Elzevir anno 1633. 16°.* Amicus GESNERI & bibliothecæ summi viri editor, atque continuator. Quæ ad plantas pertinent, ea ex ARETIO sumta sunt, ex GESNERO de herbis lunariis, & ex FABRICII Monte Galanda.

§. CCCXXXIX. Carolus Clusius.

Caroli de l'ECLUSE seu CLUSII Opera hic recensebimus. Atrebas, vir nobilis, medicinæ Lic. multarum linguarum peritus, cosmographus, qui ipse mappas delineayerit, multis per Germaniam, Austriam, Hungarianam, Belgium, Angliam, Galliam Narbonensem, Hispaniam & Lusitaniam itineribus plantarum maximam peritiam adquisivit, plurimas novas vel invenit, vel certe inter-

ter GESNERI codices latentes restituit, bene distinxit, descripsit, multasque depinxit (1). Inde, cum ad magnam ætatem pervenisset, partim in Aula Cæsarea, partim Francofurti, partim Leidæ inter hortos consenuit, ut eorum relegendorum, quæ juvenis laborasset, summa opportunitate gauderet, stirpesque Europeas cum iis conjungeret, quas plurimas eo tempore Hispani, Lusitani, Angli, & Belgæ in Europam ex ultraque India referebant. Candidus homo, plurimos habuit amicos, quorum opera ex universo orbe plantis ditaretur. Ad methodum nondum respexit, & aliquanto frequentius ex statuta aliisque minoris momenti notis species distinxit.

Omittimus versionem DODONÆI, quam juvenis dedit.

Primum, quod mihi occurrit, summi viri opus est *Recueil d'aucunes gommes & liqueurs; de quelques bois, fruits & racines aromatiques*: quod prodidit cum versione gallica DODONÆI Antverpiæ anno 1557. fol. * ea forma, quæ FUCHSII, cum iconibus nonnullis, etiam Tragacanthæ, Opuntiæ. Dronicum pro Aconito Pardalianche habet.

Rariorum aliquot stirpium per Hispanias observatarum historia L. II. expressa Antverpiæ anno 1576. 8°.* Circa annum 1564. (m) CLUSIUS in Hispania & Lusitania fuerat cum FUGGERO. In calida & beata regione magna vim plantarum, & potissimum fruticum, primus detexerat, & pulcherrime delineaverat, quarum hic 229. figuræ dat: earum aliquæ sunt DODONÆI: opus totum fere novum & proprium.

Garciam ab ORTA in compendium rededit, & edidit Antverpiæ anno 1574. 8°.* 1579. 8°.* 1582. 8°.* &c. notas addidit & icones aliquas, tum anno 1582. plusculas icones partium plantarum a F. DRAKE missarum, & icones Alphonſi PANCII medici Ducis Ferrariæ, quas nunc veras esse adgnoverat.

Eundem laborem in Christophoro a COSTA repetiit, quem continuo dicemus, eumque in epitomen rededit, ejusque rudiusculas icones rejicit.

Nicolaum MONARDEZ Antverpiæ anno 1574. 8°.* 1579. 8°.* & 1582. 8°.* edidit, & perinde notis auxit & iconibus.

Majus opus fecutum est Antverpiæ anno 1583. 8°.* (RIV. 1584. 8°.) Rariorum aliquot stirpium, per Pannioniam, Austriam, & vicinas quasdam Provincias observatarum historia IV. libris expressa. Hoç eximio opere plantas alpinas plerasque, in Austriacis & Stiriacis alpibus lectas, ab anno retro 1574. deinde plantas dat calidæ Pannoniæ & inferioris Austriæ; sed etiam Francofurtes, denique hortenses varias. In plurimis GESNERUM & Johan. BAU-

(1) Prefat. ad plant. var. Hisp.

(m) Olysiippone anno 1564. viderat arborem Draconis p. 13.

HINUM prævertit. Icones aliquanto minus eleganter sculptæ, quam in opere priori, satis tamen bonæ, & ad naturam factæ, omnino 358. Hic magna genera reperias, ex habitu equidem magis collecta, quam ex charactere. Subjecta est Appendix & nomenclator Pannonicus.

Stirpes Pannonicas & Hispanicas cum titulo *Rariorum plantarum historia* 76. nunc annorum senex in L. VI. congregata Antverpiæ anno 1601. fol. * redidit. Adjecit passim hortenses, & vulgatores.

Subjecta est Appendix paucarum plantarum omissarum; tum *Commentariolum de fungis*, novum opus, quo insignem earum plantarum numerum descripsit, alias etiam depinxit, sumitus faciente Balthasare BATHYANY, viro ILL.

Exoticorum libri X. Antverpiæ anno 1605. excusi * continent *Garciam ab ORTA*, *C. a COSTA*, *MONARDUM*, & *BELLONIUM*, cum summi viri notis & figuris. Continet præterea libros exoticorum VI. novos. In IV. prioribus libris arbores, plantæ, fructus, radices, lacrumæ variarum plantarum Indicarum describuntur, ista fere absque toties plantæ figura. In L. VI. cum animalibus marinis plantæ marinæ conjuguntur.

Cum exoticis prodit Appendix altera ad historiæ plantarum rariorū *Libros VI.* in qua plantæ rariores variæ, liliaceæ etiam potissimum, sed etiam Fungi continentur.

A morte summi viri secutæ sunt *Cura posteriores* Antverpiæ anno 1611. fol. * & 4^o. *BURETTE*, quæ iterum appendix est & ad historiam Stirpium rariorū, & ad exotica. Plantæ hic rariores, hortenses potissimum, describuntur, & pulchre delineantur. Obierat annos natus 84. anno 1609.

Vertit etiam *Antidotarium Florentinum*, & anno 1561. Antverp. edidit fol.

Diximus amicitias doctorum virorum feliciter coluisse. Quare & pluscula amicorum monumenta inter scripta Clusii existant. Cum historia rariorū prodierunt Honorii BELLII Vicentini, medici Cydoniensis, *epistolæ de plantis Creticis, Ægyptiis novis & rarioribus*. Ex datæ sunt ab anno 1594. ad annum 1598.

Tobias ROELS agit de Manioc, Inhames, Palmis nonnullis: libellus datum est anno 1597.

STEPHANUS BEITHE, theologi, Plantarum hungaricarum catalogus exstat eum Clusio.

J. PONÆ plantæ montis Baldi, quas alias rectius dicemus. Annus adjectus est 1595.

Passim etiam ob plantas ad Clusium missas citatur nomen *Thome PENNAE* medici Londinensis, qui herbas Helveticae sollicite inquisiverat, tum *Jacobi PLATEAU* Turnacepls: *Johannis DORTMANNI* pharmacopœi Groningani, cuius nomini planta ab eo ipso inventa consecrata est: idem Hirculum &

& Trifolium fragiferum misit. Historiam plantarum Frisicarum susceperebat scribendam, quam Augerio CLUTIO amicus tradiderat (n).

Porro inter CLUSIANOS amicos nomen exstat Nicolai PEIRESCI, a quo CLUSIUS styracem fundi PEIRESCIANI indigenam habuit (o); Thomae BOELII qui Hispanicas, Johannis HOOGHELANDI qui hortenses plantas misit; sic Nicolaus LEQUELT rhizotomus, Matt. CACCINUS nobilis Florentinus, & Joachimus VENERIUS, tum Bernhardus PALUDANUS Frisius, qui Ægyptum & Syriam adierat.

In exoticis amicus Arabicæ linguae gnarus Clusio, hujus linguae ignaro, subvenit, Garcie ab ORTA errores correxit, & Arabicas versiones passim emendat.

P. Gregorii de REGIO Capucini *libellus de Capsico*, cum 13. iconibus anno 1607. ad CLUSIUM missus, ex Italico sermone conversus, prodiit cum curis posterioribus. Is libellus seorsim etiam Bononiæ anno 1613. prodiit.

IDEM GREGORIUS multas & perraras ad COLUMNAM plantas misit: & passim ad CLUSIUM, ex alpibus etiam potissimum Tyrolensisibus.

Exotica CLUSII prodierunt, vertente Antonio COLIN, Lugduni anno 1619. 8°. BURETTE, cum titulo *Des Drogues, Epiceries, & de certains médicaments simples, qui naissent aux Indes & en Amérique par Garcie du JARDIN, C. de la COSTE & N. MONARD avec adnotations & augmentations*.

De Fungis codex CLUSIANUS in Bibliotheca Leidensi exstat (p).

Exiguus denique libellus CLUSII Marpurgi anno 1630. 12°.* prodiit cum HORSTIANIS, in quo semina & bulbi recensentur, quos ad Electorem Palatinum miserat, cum cujusque stirpis cultu.

§. CCCXL. Matthias de l'Obel, & P. Pena.

. Non divellemus a CLUSIO LOBELIUM, qui multas CLUSII icones inter suas receperit, liberius ob communem bibliopolam ea facultate usus. *Matthias de l'OBEL* Insulanus ad summum senium in Anglia fere vixit, Daniam etiam adiit.

Edidit Petrus PENA Narbonensis & *Matthias de LOBEL Nova stirpium adversaria, seu per facilem investigationem ad priscorum & recentiorum materiae medicam Antverpiæ anno 1576. fol. ** Dedicatio data est Londini anno 1570. ubi anno 1570. 1571. & 1572. Adversariorum LOBELII editio paulo minus plena prodiit. Plantæ fere sunt Narbonensis Galliæ, tum Angliæ, Helvetiæ, Tyroliæ,

(n) Hemerob. præf.

(o) Cit. PEIRESC.

(p) BRAYNE de fung. offic. p. 32.

Tyroliae, Italiæ, Germaniae, per propria itinera descriptæ, & earum multæ rariores, novis, parvis equidem, iconibus expressæ. Dic̄io dura & incor̄ecta. Multa hic omnino nova, multa Gramina, multi Cardui, tum rariores plantæ calidarum regionum & alpium, parum notæ, aut novæ. Conferuntur cum DIOSCORIDEIS, cujus inter̄pretes, atqne potissimum MATTHIOLUS, s̄epe corriguntur, ut omnino sit inter præcipuos inventores, quisquis hujus operis auctor est. Vix enim possis distinguere, quæ PENÆ sunt, quæ LOBELII, qui posterioribus in editionibus omnia sibi vindicavit. Aliqua hic classium naturalium rudimenta sunt.

Accedit huic editioni *appendix* plantarum liliacearum & aliarum, quæ ad stirpium illustrationes potius pertinent.

Deinde cum utroque nomine Petri PENÆ & LOBELII prodierunt Londini anno 1605. fol. * & Leidæ 1618. fol. TREW. *dilucidæ simplicitum medicamentorum explicationes* & stirpium *adversaria*: nihil mutata.

Sed accedit Matthiae de LOBEL, Regis Jacobi botanographi, *Adversariorum altera pars cum prioris illustrationibus, castigationibus, auctariis*. Hic Gramina, Liliaceæ, etiam peregrinæ plantæ describuntur.

EJUSDEM MATTHIÆ Balsami, Opobalsami, Carpobalsami, Xylobalsamii *cum suo cortice explanationes* & collectanea ad CLUSIUM; alia practici argumenti multa Londin. 1598. 4°. & cum adversariis 1605. fol. * Editionem Francofurtensem anni 1651. fol. citat Cl. SEGUIER.

Plantarum seu stirpium historia Matthiae de LOBEL, cui adnexum est *adversariorum Volumen* Antverpiæ anno 1576. fol. * 1595. fol. Cat. lib. Germ. 1500 - 1600. Posterius est adversariis, quorum paginas sequitur & citat. Plantarum icones habet, quæ in adversariis desiderantur, vulgationum, aut hortensium, aut alioquin apud DODONÆUM CLUSIUM reperiundarum, cum perbrevi historia. Paucæ icones sunt LOBELII.

Kruydtboeck of beschryvinghe van allerley gewassen, kruyderen, heesteren ende gheboomten Antverp. anno 1581. fol. 2. Vol. *. Hic & *historia plantarum*, & *adversaria conjuncta* exstant, & plantæ aliquæ rariores Belgicæ, quæ in neutro opere reperiuntur, cum numerosioribus, quam hactenus in ullo opere, figuris ex DODONÆO, CLUSIO & LOBELIO sumtis, *historia etiam medica* multo uberiori. Ali quanto plures habet plantas, ne in sequente quidem opere expressas, ut Persicariam Tornacensem.

Plantarum seu stirpium icones fol. long. anno 1581. * etiam Antverpiæ prodierunt. Sola sunt nomina plantarum ex adversariis, exque stirpium *historia* sumta. Adsanct prioris operis figuræ omnino 2191., etsi CLUSIANA penus minime exhaustur. Hac éditione auctores rei herbariæ vulgo utuntur. Aliam editionem anni 1591. habet RIVINUS.

EJUSDEM

EJUSDEM LOBELII in RONDELETII *pharmaceuticam officinam animadversiones* Londini anno 1605. fol. * 1618. fol. TREW. De compositis equidem medicamentis agitur, intercurrunt tamen simplicium medicamentorum historiae & icones propriæ aliquæ: tum succedanea, quæ etiam in Belgica editione reperiuntur, SYLVII, CORDI, aliorum, quibus noster usus est.

Ad summam ætatem usque bonus senex in plantis laboravit, & opus herbarium paravit, cui destinabat plantas a se ipso (q) & ab uxore (r) in itineribus per Angliam lectas. Sed labori immortuus est anno 1616.

Multæ plantarum etiam alpinarum LOBELII in manus PARKINSONI inciderunt: alias *Guilielmus Howe* servavit, & *stirpium illustrationes* vocavit, Londinique anno 1655. 4°. * absque iconibus edidit, fere 280. plerasque ineditas. Gramina plurima, Anglica pleraque, tum plantæ sunt rariores & peregrinæ, Anglicæ, Africanæ a T. BOELIO missæ, etiam alpinæ, & inter istas rarissimæ, ut Seda alpina, inter quæ Cherleria latet. Editor furta PARKINSONI ad singulas plantas indicat.

§. CCCXLI. C. Gemma. J. Alexandrinus. Quercetanus.

Cornelius GEMMA nihil scripsit herbarii argumenti; ad LOBELIUM vero plantas misit, & exstant cum ejus nomine notæ Orchides.

JOSEPHUS du CHESNE, vulgo QUERCETANUS, dedit jam Lugduni 1576. 8°. *Antidotaire spagirique pour préparer & conserver les medicaments.*

EJUSDEM *Sclopetaires ou traité des arquebusades* Lyon 1600. 8°. TREW. potiores vulnerariæ, plantæ utiles, & alia medicamenta.

EJUSDEM *Diæticton polyhistoricum* Paris anno 1608. 1615. 8°. Ebroduni 1607. 8°. Facultates ciborum describit, etiam per experimenta, & recte facit, quod Gallicos sibi familiares cibos potissimum recenset, non ut solebant, veterum non satis nobis cognitum victum: quæ vero scripsit, potissimum de sua Vasconia debent intelligi. Percurrit plantas edules. Vina etiam & coquinariam tradit. Gallice audit *Portrait de la santé par du CHESNE St. Omer anno 1606.* 8°. 1618. 8°. Germanice vers. a J. a RINGELSTEIN Nürnberg. 1686. 4°.

EJUSDEM *Pharmacopœja dogmaticorum restituta, selectisque hermeticorum florculis illustrata* Paris anno 1607. 8°. Gieſl. anno 1607. 4°. Lipsiæ anno 1607. 8°. (ita MERKLIN) Ebrodun 1607. 8°. Francof. 1615. 8°. Italice *le richezze delle riformata farmacopea* Venez. 1677. 8°. Habet formula omnis generis,

(q) Nimium tamen memorie suæ tribuisse, & plantas in Anglia indigenas dixisse, quæ nusquam reperiantur RAJUS.

(r) SINGER Epist. ad HILDANUM.

generis, extracta plantarum, syrups, & similia UFFENBACHIUS recudi fecit Hanoviæ 1631. 4°.

EJUSD. de exquista mineralium, animalium & vegetabilium medicamentorum spagyrica præparatione & usu Lyon 1600. 8°. Aliqua vini analysis, essentiæ plantarum, lacrumæ, resinæ.

EJUSD. de dogmatica medicorum legitima & restituta medicamentorum præparatione L. II. St. Gervais 1603. 8°. Lipsiæ 1613. 8°. cum signaturis plantarum, aquis destillatis, elixiriis, vinis medicatis &c.

EJUSD. de simplicibus & eorum signaturis. Habet signaturas a coloribus, figura, foliis perforatis aliisque ejusmodi notis.

SCHROEDER Quercetanum redivivum dedit, Francofurti 1679. 4°.

Julii ALEXANDRINI, Cæsarei medici Primarii, Salubrium seu de sanitate tuenda L. XXXIII. Colon. anno 1575. fol. Pertinet huc Liber VIII. de cerealibus, liber IX. de oleribus, liber X. de fructibus, l. XVI. & XVII. de potu, l. XVIII. de condimentis. Omnia collectitia & verbosa. CRATONEM passim pungit.

EJUSDEM ad R. DODONÆUM Epistola apologetica Francofurti anno 1584. 8°.* De Fabis veterum agitur: eas inter Phaseolos DODONÆUS censebat, JULIUS ad nostras Fabas refert, et si veteres eas rotundas fecerunt. Argumenta sua potissimum sumit a pondere ingente 15. omnino granorum, ab hilo in summa Faba eminente nigro, ab aqua, quam dat cosmeticam, a stercore, quam coloni faba moliuntur. Neque acerbitate abstinuit.

§. CCCXLII. Varii.

HENRICI KNAUFF von der Kunst Bier zu brauen Erfurt 1575. 8°. DRAUD. Frankfurt 1575. 8°. alii.

JACOBI SCHOBER Schatzkämmerlein wider Gift — Erklärung aller Kräuter und Wurzeln, so wider Gift zu brauchen sind Grätz 1575. 8°. Cat. ad annum 1602.

MICH. SAVANAROLA l. della natura e virtù delle cose che nutriscono, riformato ed accresciuto per BARTOL. BOLDO prodiit Venet. 1575. fol. BUR. 1576. 4°. BOEHMER.

MAXIMILIANO de LUCIO Comm. in L. GALENI de Ptisana Venet. 1575. 8°.

La propriété & vertu des Eaux & herbes utiles pour la santé par les medecins de Basle Lyon anno 1575. 12°.

§. CCCXLIII. Henricus v. Ranzov.

Henrici v. RANZOV de conservanda valetudine, liber editus a D:tlevo SYLVIO Lips. anno 1576. 8°. BURKH. anno 1580. 1582. 8°. Antverpiae anno

anno 1580. 1585. 8°. BURETTE. Francofurti anno 1591. 12°. 1592. 12°. MERCL. anno 1596. 12°. SCHULZ. RIV. anno 1604. 12°. Lipsiae anno 1617. 16°. * Germanice, auctum a J. WITTICH Basileæ anno 1588. 8°. * 1594. 4°. * & 1601. 4°. DRAUD. Parum habet huc faciens, aquas tamen, iniufa, & alias formulas ex vegetabilibus, unove vegetabili factas.

Editioni MACRI sui, Lipsiae anno 1590. 8°. *, RANZOVIUS præmisit catalogum stirpium medicarum, cum subjectis earum medicatis viribus.

Regimen salernitanum edidisse dicitur, cuius est editio Hamburg 1642. 4°.

J. Pauli CRASSI, Bernhardi TURRISANI & Marci ODDI meditationes in theriacam & mithridaticam antidotum confirmatae a collegio Patavino, qua rarissima conficiendarum antidotorum methodus perhibetur, & multi errores refutantur Venet. anno 1576. 8°. MERKL.

EJUSD. MARCI ODDI de componendis medicamentis & aliorum dijudicandis methodus exactissima Patav. 1584. 4°. RIV.

EJUSD. meditationes in theriacam & mithridaticum — & verissima conficiendarum antidotorum methodus &c. cum omnium simplicium medicamentorum antidotos perficientium examine Venet. 1576. 4°. RIV.

ANGELI BOLZETTA theriaca Andromachi juxta placita J. P. CRASSI B. TURRISANI & M. ODDI edita Patav. 1576. 1626. 8°.

Johannis BELIDÆ Venerani Tabula simplicium medicamentorum septem linguarum nomenclaturam, & facultates continens Emden anno 1576. 8°. MERKL.

SEBASTIAN Koch und Kellermieister von allen Speisen, Getränken und Latwergen, Salzen, Confect, wie man Wein und Essig erzischen, behalten und wiederbringen soll Frankfurt 1576. 8°. DRAUD. 1581. 8°. IB.

§. CCCXLIV. J. Liebaut.

Martini MYLI hortus medicus & philosophicus s. de plantis hortensibus & aliis Görliz. anno 1577. 8°. vel 1597. 8°. Germanice versus a Lycosthene PSELLIONORO Argent. anno 1621. 8°. SEGUIER.

J. LIEBAULT, generi C. STEPHANI, Thesaurus sanitatis paratu facilis Paris anno 1577. 16°. LIND. recognitus a GUIL. ADOLPHO SCRIBONIO Francofurti 1578. 8°. Gallice le tresor universel des pauvres & des riches, etiam nuper Paris. 1751. 8°. recusus.

EJUSDEM De præcauendis & curandis venenis l. una editus.

EJUSDEM trois livres de l'embellissement & ornement du corps humain Paris 1582. 8°. PAPILLON. Ex MARINELLO.

EJUSD. quatre livres de secrets de medicina & de philosophie chymique
Paris 1579. 8°.

Nicolai STELLIOLÆ Theriaca & Mithridatum, ubi MARANTÆ & Collegii
Patavini controversiae perpenduntur Neapoli anno 1577. 4°. RIV. IDEM di-
citur (s) verus esse auctor Musæ IMPERATI.

In M. ANTONII MONTISIANI quæstionibus medicinalibus Lugduni 1577. 12°.
huc pertinet vigesima de sano & salubri adversus MANARDUM, & 21. de
aromate ex MANARDO.

Eine neue Geschichte von einem Weintrauben, welcher in Frankenland 18.
Träublein aus einem Aug erzeugt hat anno 1577. SCHEUCHZLR.

Christophori ENCELII de uva quercina liber exstat, cum ejus metallicis
Francofurti anno 1577. 8°.

Joh. LALLAMANTIUS de ptisana sui temporis libellus Heduæ anno 1578. 8°.
MERKL.

§. CCCXLV. Christophorus a Costa.

Christoval da COSTA de las drogas de las Indias Burgos anno 1578. 4°.*
Italice Venetiis anno 1585. 4°. FALC. & a COLINO Gallice conversus Lyon
anno 1619. 8°. Auctor Lusitanus chirurgus, indoctus homo, in Africa na-
tus, figuræ dedit aromatum & plantarum Indiæ Orientalis, subrudes quidem
non tamen fictitias, & a LUGDUNENSIBUS iteratas. Multa sumvit ex Garcia
ab ORTA, Mañnam in India adulterari testatur. Promittit librum de ani-
malibus. CLUSIUS in Britannica peregrinatione exemplum hujus libri nactus,
aliena amputavit, ut libera 448. pagis ad 88. rediret, rejecit plurima,
& omnes auctoris, icones. Ordinem mutavit, & aliqua adjecit, ut ligni Co-
lubrini figuram, Antverpiæ anno 1582. 8°. 1593. 8°.* & inter exotica sua.

Alphonsi a JUBERA reformatio medicamentorum, que in pharmacopoliis usui
esse solent Valladolid anno 1578. 8°. MERKL.

§. CCCXLVI. J. Costæus.

Johannes COSTÆI Laudensis De stirpium natura Turini anno 1578. 4°.*
1581. 4°. CLESS. Fere in generalibus versatur, neque botanici aut proprii
aliquid habet, sed vanorum ubique experimentorum interpretationes, & diffe-
rentiarum Theophrastearum rhapsodias.

EJUSDEM miscellanearum dissertationum decas prima, edita a filio J. FRAN-
CISCO Patavii anno 1658. 12°. *. Agit fere de rebus ad victus rationem
spectantibus; de lentis facultate; de pepone; de pane cocto. Lentum in
variolis

(s) BARTHOLIN. prægr. med. p. 24.

variolis usum rejicit. De Nardo, Asaro, Corallio, Cassia, Hernodactylo, aliis, suas in Mesven adnotationes fuetur.

EJUSDEM de potu in morbis, aquis, vinis, omniisque factitio potu Papiae 1604. 4°. IL.

EJUSDEM in MESVEN *adnotationes*; tum novae alicet Bonon. 1599. fol. Venetiis anno 1602. fol. *. His adnotationibus MESVES filium fere contra MANARDUM tuetur; cæterum nonnulla propria habet neque inutilia. Aloén apud CORTUSUM vidit, verum dantem medicatum succum, ejus similem, qui in officinis prostat. Rhaponticum, DIOSCORIDEI simile, a Rhabarbaro diversum, Venetiis venire docet: Tamarindos & solos datos alvum ducere. Violas pleno flore ab Hieronymo CAPELLO Byzantii visas esse, Rosis Damascenis non minores. Scillam cutem exoriare impositam. Biondellam Italorum esse tamen Centaurium minus veterum.

EJUSDEM in Avicennæ canonem adnotationes Bononiæ 1599. fol.

§.- CCCXLVII. Leonhardus Thurneisen.

Leonhardi THURNEISEN zum Thurn, Basileensis, celebris Alchemistæ & ad PARACELSI modum peregrinatoris, in Hispaniam, Lusitaniam, Ægyptum & Æthiopiam, inque Scotiam & Orcades, latinum opus prodiit Berolini anno 1578. fol. * & etiam 1579. fol. 1587. fol. BASS. Germanicum idem anno 1578. fol. & 1587. fol. Coloniam Agrippinam nominat Cl. SEGUIER. rectius puto Coloniam ad spream intelligi. Titulus est *historia s. descriptio plantarum omnium*. Solæ sunt umbelliferæ, cum mirificis synonymis locisque natalibus. Diu quid de homine sentirem, incertus hæsi, sed soboles, quem vocat, cum nonminibus & facultatibus alienissimis, verissimum est Bulbocastanum. Omnia plena nugarum astrologicarum. Icones paraverat 1921. eæ ad PANCOVIUM transierunt (t). Cur magni vanissimum hominem fecit REINESIUS (u)?

EJUSDEM Archidoxa, darimi der recht Motus des Gestirns, und Ausziehung aller Subtilitäten aus Metallen, Steinen, Wurzeln, Säften &c. Münster 1569. 4°. B. B. Inter infinita obscura & fabulosa librorum octo, illepidissimi Poematis, septem Planetas ipsisque respondentia metalla & subjectas plantas percurrit.

EJUSDEM Quinta essentia Höchste Subtilität der Medicina und Alchimia — wie alle Subtilitäten ausgezogen und die minerischen Corpora den Kräutern, Würzen, Confecten an Kräften überlegen seyen Münster 1570. 4°. B. B. Simile poëma Catalogos dat herbarum: eas diversis in regionibus diversas possidere vires &c.

An IDEM l. von rechter Extraction der seelischen und spiritualischen Kräften aus allerley Kräutern Wittenberg 1619. 4°. THOMAS.

Y y 3

§. CCCXLVIII.

(t) BAYER Epist. p. 74.

(u) Var. lect. p. 664.

§. CCCXLVIII. Jacobus Horst.

JACOBUS HORST Iglavix Medicus edidit *Ordnung der Arzneyen und Apotheken in der Stadt Metzeritsch in Meissen* 1578. 8°.

EJUSD. *Simplicia selecta* Marburg 1585. 4°. HEIST.

EJUSD. *Opusculum de vite vinifera ejusque partibus* Helmstatt 1587. 8°. *. Recus. Marburg 1630. 8°. *. Omphacium, passulas, vinum, varii generis, acetum, oxymel, syrupum acetosum dicit, cum viribus medicatis.

EJUSD. *herbarium horstianum s. de selectis herbis & radicibus libri II. anno 1587.* a candidatis medicinæ propositi; inde anno 1630. Marburgi 8°. * re-eusi, & in operibus filii omnibus Noriberg. 1660. fol. * *Vulgarium plantarum medicatarum Catalogus, & vires medicatæ.*

EJUSD. *von den wunderbaren Geheimniissen der Natur und deren fruchtbaren Betrachtung* Lips. 1588. 4°. * ex L. LEMNIO fere. Pars II. continet miracula plantarum.

NIC. REUSNER *polyanthea s. paradisus poëticus omniibus propemodum arboribus, plantis & stirpibus consitus* Basil. 1578. 8°. TH.

ANT. de GUEVARA *laudes vitae rusticae* Frankfurt 1678. fol. HEINS.

Joh. de BARUERDE ARRIETA *de la fertilidad y abundancia de Espanna, y la razon porque se dio amarciendo, con el remedio* Madrit. anno 1578. 8°. Nic. ANTON.

FERDINANDO LOPEZ de la CASTAGNEDA *istoria dell India oriental scoperta de Portughesi* Venez. 1578. 4°. ex lusitanica l. conversa per ALFONSUM ULLOA. Continet etiam aromata & medicamenta.

MARTIN FUMEE *istorie generale des Indes Orientales & terres neuves* Paris 1578. 8°.

THOMAS BRASBRIDGE Northamptoniensis *the poor mans jewel a treatise of the pestilence, and a declaration of the virtues of the herbs Cardius benedictus and Angelica* London 1578. 8°. 1591. 8°. TANNER. p. 522.

Justi MOLLER *Fasciculus remediiorum ex MATTHIOLO & DIOSCORIDE* Basil. anno 1578. 8°. MERCL.

§. CCCXLIX. J. Lery.

Jean LERY *Voyage en la terre du Bresil, autrement dite Amérique Roshelle* anno 1578. 8°. VERDIER. Paris 1580. 8°. absque loco anno 1585. 8°. Francfort. anno 1594. 8°. Genevæ anno 1594. 8°. * 1600. 8°. SEGUIER. 1677. 8°. JORD. Latine *istoria navigationis in Brasiliam &c.* 1587. 8°. BASS. &

& in collectione *Theodori de Bry* L. III. Americæ*. Infelicitas expeditionis comes suit, quam anno 1556. Eques de VILLEGAGNON in Americam & flumen Divi Januarii suscepit, qui pietati *Casperis de Coligny* illusit. Rem naturali minime neglexit, Verbi Divini equidem minister. Usum radicum Aypri & Maniot descripsit, quibus indigenæ fere vitam sustentant: deinde cerevisiam. Porro plantas memoria dignas recenset, ligni rubri arborem, Palmas varias, Bananas, ligna colorata, Acaju, Gossypium, Ananas, Mastichen, Petum, radicem Hatich, Manobi, Piper longum, Sargassum.

STEPHANI PRÆTORII *von der Mayenblum* 1578. ROHR.

§. CCCL. *Hieronymus Benzoni.*

Nolo longius removere *Hieronymi Benzoni Histoire nouvelle du nouveau monde*, cujus priores oportet esse editiones, cum anno 1556. post 14. annorum moram ex America redierit. Mea gallica est versio *Urbani Chaumenton* Lugduni edita anno 1579. 8°.* Latine vertente codem ex Italico sermone *Nova novi orbis historia* Genevæ 1578. 8°. 1586. 8°. UFFENB. Anglice vertente R. HAWKLUYT. Paris 1587. 8°. Italice *hist. del mondo nuovo* Venet. 1565. 1562. & pridem 1545. 8°. HEINS. Historica omitto. Describit etiam Indorum mores & victum, Mayz, Yuccam, Petum, cujus fumo se inebriant; arbores, & inter eas fabulosam arborem aquiferam insulæ Ferri. Redit latine in L. IV, Americæ J. Theodorici de Bry.*

§. CCCLI. *Thomas Garzon. Alii.*

Thomæ GARZONI Piazza universale de tutte le professioni del mondo Venez. anno 1579. 4°. 1605. 4°. 1610. 4°. RUFFORTH. 1601. 4°. CARLSON. 1616. 4°. 1636. fol. *. Germanice 1669. 4°. De botanicis & plantarum methodo, deque agri cultoribus agit. In capite *de simplicistis catalogum* dat simplicium s. nomina plantarum & arborum vulgo notarum.

De dosibus, seu de justa quantitate & proportione medicamentorum opuscule illustrium medicorum Venetiis anno 1579. 8°. 1580. 8°. BASS.* Lugduni 1584. 4°. BASS. *Matthæi CURTI (x) methodus dosandi, Benedicti VICTORII de dosibus medicinæ paucæ sunt pagellæ.* Bartholomæus MONTAGNANA habet catalogum medicamentorum simplicium secundum gradus, atque modum, quo quodque adhiberi debet. GENTILIS FULGINAS ad doses potius definiendas spectat. *Thomam de GARBO, ALCHINDUM & RONDELETIUM, & PETRI GORRÆI formulas remediorum* omitto.

ANT. PREBONNEAUX tr. sur la refutation des abus mis en avant par ROCHE le BAILLIF sur l'art & phisonomie herbaire Paris 1579. 8°.

The Shepheards-Calendar London 1579. 4°.

§. CCCLII.

(x) Primus ab Arabibus nos revocavit ad Græcos legendos PUTÆUS *Apolog.* p. 190.

§. CCCLII. Varii.

J. RASCH *de vino l. Monachii anno 1580. 8°. MERCL.*

Ej. neues Buch vom Bau und Pfleg des Weins, wie man allerley Kräuterwein, und Essig und Bier machen und erhalten soll. München 1581. 4°. BASS. & ib. 1582. 4°. DRAUD. Idem ut puto.

RIDOLFO SYLVESTRI *de sanitate tuenda ac vita producenda Rom. 1580. fol. Basil. 1582. fol.*

Huc refero J. MATHESII V. D. M. in montibus metalliferis *Predigt vom zulässigen Gebrauch des Weins* cuius primam editionem nescio, recusam cura J. B. de ROHR Coburg 1738. 8°.*

Cyriaci LUCII de CLAF *de natura ligni Cotonei Ingolstatt. anno 1580. 4°.*

JACOBI de RAMINGEN de CUBLACH *Beschreibung der Aromaten und Speereyen, auch etlicher Simplicien, so in deutschen Landen wachsen Strasburg 1580. 4°. DRAUD.*

PAOLO LANCI & PAOLO MAPELLI *Pharmacopæa Bergomensis rationem componendi medicamento usitatora complectens Bergamo 1580. 4°. BODL. Italice Brescia 1628.*

§. CCCLIII. Busbequius.

Augerii GISLENII a BUSBEQ., Viri illustris, *opera omnia Antverpiæ anno 1581. 8°. & apud Elzevir. anno 1633. 16°.*. Orator FERDINANDI I. apud SOLIMANNUM, & literarum studiosus, & naturæ. Flores circa Adrianopolin luxuriantes, & Chalcedonem, memorat. Stirpium icones ad MATTHIOLUM misit, & ad CLUSIUM. DIOSCORIDEM Anicianum emit, aliasque ejus auctoris codices, quibus bibliothecam Vindobonensem ditavit.*

CORSUCCIO *Vermicelli della seta Rimini anno 1581. 4°. d'ETR.*

J. BRAVI *Pharmacopæja Salmantica 1581. 8°.*

ALEXEN TRINKWEIN'S, Kellermasters des Stiftes Maynz, *neue und bewährte Kunststücke, wie man die Wein erhalten, und abgefallenen Weinen wieder helfen, und mancherley Kräuterwein, gut Essig, Bier und Wein machen soll Heidelberg 1581. 8°. 1585. 8°. BASSÆUS. DRAUD.*

MARK RUMPOLT Mainzischen Mund - Kochs *neues Kochbuch auf mancherley Weise zuzubereiten Frankfurt 1581. fol. 1586. fol. DRAUD. 1587. fol. cum iconibus TREW. 1676. fol. TREW. LEHMAN.*

EJUSDEM Koch - Wein - Bier und Essig - Buch Frankfurt 1676. fol.

CHRIST. KOBRER *Beschreibung der Weinbauer - und Bierbrauer - Prætic, und der ganzen Kellermasterykunst Regenspurg 1581. 4°. IV. Partes. THOMAS.*

§. CCCLIV.

§. CCCLIV. *Ad. Bodenstein.*

Adami BODENSTEIN kurze Beschreibung und Nutz der Kräuter, so den binomelischen 12. Zeichen sich in ihrer Eigenschaft vergleichen anno 1581. fol. SEGUIER. Hamburg anno 1611. 8°.* Parvus libellus. Ex APULEJO, ORPHEO, alii. Plantas suis signis adfectat, Salviam arietii, &c. Videtur tamen ipse plantas legisse, cum Heliotropium circa Mutetum se reperiisse scribat, cyclamen ad lacum Rivarium, & Aristolochiam in Germania neget se sponte neam vidisse.

§. CCCLV. *Leonhardus Rauwolf.*

*Leonhardi RAUWOLF, bestellten Medici zu Augspurg, Aigentliche Beschreibung der Rais, so er in die Morgenländer vollbracht, in vier verschiedene Theil abgetheilt Lauwingen anno 1583. 4°.** Hæc plenior est editio, nam priores tres libri Francofurti anno 1582. 4°.* prodierant; ultima pars, qua 43. icones continentur, in hac demum editione accessit. Iter annis 1573. 1574. 1575. perfecerat in Syriam, Mesopotamiam, Palæstinam, Ægyptum; Indiam etiam aditus, nisi Balsora per epistolam revocatus fuisset. Discipulus fuerat RONDELETII, & patria ob religionem ejectus obiit anno 1596. austriacarum copiarum Medicus, ex usu aquæ HATWANENSIS (y). Ubique plantas rariores legit, maxime in Asia, in Libano Monte, & aliis novarum Stirpium ditissimis regionibus. Icones aliquæ a CAMERARIO pulcherrimè sculptæ, hæc etiam bonæ. Cafeæ meminit, quam potentes Turcas viderat. Reliquum iter & ipsius candide & perite descriptum, in varias linguas versum est, ut Anglicam, & Gallicam. Quarti libri versionem M.S., cum ico-nibus & commentario latino, CL. DANTY d'ISNARD possidebat BURETTE. Exdem icones in Lugdunensi historia recusæ exstant, quæ sunt in parte III.

Plantas siccas CHRISTINA Regina, deinde Isaacus VOSSIUS possederat, inde in Bibliothecam Leidensem venerant. Ad eas, quæ sunt 350. adornata est Flora Orientalis, seu recensio plantarum, quas Leonhardus RAUWOLFIUS in Syria, Arabia, Mesopotamia, Assyria, Armenia & Judæa collegit Leidæ anno 1755. 8°.* edente J. Friderico GRONOVO; ordine disposita LINNÆANO, pas-sim ab editore cæterum auctæ & emendatæ. Multæ hic plantæ eo ævo, etiam nostro, novæ recensentur.

§. CCCLVI. *Al. Tr. Petronius Sc.*

*Alexandri Trajani PETRONII de vieti Romanorum & de sanitate tuenda L. V. Rom. anno 1581. fol. *, a Basilio PARAVICINO italicice versi Rom. anno 1592. 4°. d'ETREES.* Diæticam fere integrum, & fructuum olerumque, aliorumque ciborum facultates docet.

J. GUL-

(y) COBER epist. III.

(z) Confer de hisdem RAUWOLFIANIS CONRING in introductione.

J. GUILIELMI STUKII, viri eruditii, antiquitatum convivalium Libri III. Tigrui 1582. fol. & auctius 1597. fol.*. In L. II. agit de alimentis, pane, frumento, glandibus, fructibus, leguminibus, oleribus, re coquinaria. Libro III. fercula recenset antiquorum, mensas secundas, potus, vinum, unguenta, coronas. Collecti veterum loci sunt, ex hebreis, græcis & latinis.

Francisci TIDICÆI Phytologia generalis comprehendens, quæ ad plantarum naturam explicandam pertinent Lipsiæ anno 1582. 8°. RIV.

AEMILII DUSI de tuenda valetudine l. Turin 1582. 8°. BODL.

Catalogus und Register aller Simplicien und Compositionen, so zu Frankfurt am Main durch die Materialisten, Wurzelträger, Kräutler und Apotheker verkauft werden Frankfurt 1582. 4°. DRAUD.

CLAUDE DARIOT, homo paracelsicus, de præparatione medicamentorum Lyon 1582. 8°.

Wahrhaftige neue Zeitung, wie in Maissen bey Zwickau solche wunderbarliche Gewächs auf den Eichbäumen sich erzeigt haben 1582. SCHEUCHZ.

Ambrosius PAREUS scripsit de venenis & de simplicium medicamentorum facultatibus. Exstant in collectione operum Paris latine anno 1582. fol. & Gallice editorum Paris anno 1579. fol. VERD. & seorsim des veninis Paris anno 1582. 8°.

Gerard FRANCOIS trois Livres de la santé Paris anno 1583. 12°. FALC.

Philippe HEGEMON . . . la maison rustique, avec un enseignement de ce que le laboureur doit faire chaque mois Paris anno 1583. 12°. VERD.

CLAUDE GAUCHET le plaisir des champs divisé selon les quatre saisons de l'année. Description d'un jardin plaisant, les moissons ; les vendanges Paris 1583. VERDIER.

§. CCCLVII. Andreas Cæsalpinus.

Andreas CÆSALPINUS Aretinus, Lucae GHINI in re herbaria discipulus, cum plantarum peritia philosophicum ingenium conjunxit. Nam & herbas siccias non minimo numero ad 760. collectas reliquit, quæ ad MICHELUM pervenerunt, & methodi intima pervidit, quatenus classes ex fructu fingi possunt : neque facile prætervidit aliquam earum classium, quas naturales dicimus. Edidit Florentiæ anno 1583. 4°.* de plantis libros XVI. difficiliores aliquanto intellectu, quod vulgaria fere, aut propria sibi nomina, sola adhibuerit, neque priorum scriptorum synonyma adjunxerit ; tenere etiam oportet, multas plantas, quæ in Germania planiori vulgo proveniunt, in Hetruria alpinas esse. Cæterum primo libro definitiones suas, & fructificationis, ut nunc vocatur, partes tradit ; multum autem corde utitur, sive semi-minis

minis ea parte, in qua radicis & germinis est principium, cum reliqua farniosa pars seminis alimentum suppeditet. Libro II. arbores adgreditur, quas a plantis humilioribus separat. Prima classis est, in qua cor exterius vergit, flos aut nullus est, aut summum fructui insidet. Huc glandiferæ arbores, & nuces, quibus aliquas apetalas subjungit. Tunc eæ, quibus flos inferius ponitur, ut amygdalæ: alias etiam his connumerat, parum notas & exoticas. L. III. Arbores, quibus cor inferiori loco est, semina plerumque plura: hoc apetalas refert ut ficum, & farraginem parum cohærentem in qua, etiam arbores umbilicatas reperiās. Sequuntur, quibus flos inferius ponitur, Vitis, Arbutus, Cornus, &c. Tum siliquosæ, & dicarpæ, a quibus Asclepiadem & Pervincam non bene separat. Porro arbores fructu tripartito, ut Buxus, Myrtus; quadripartito porro, & multipartito. Hic coniferas recenset tum Mala, male separata a Mespilis & Rosis, cumque Malis Sorbos.

Plantæ sequuntur humiliores. L. IV. seminibus sub singulo flore singulis, primumque nudis, ut Valerianæ: deinde pulpa tectis: tum apetalæ ejus generis, ut Urtica, Lupulus, & Gramina, quæ equidem plerumque florem non habent fructui impositum. L. V. seminibus sub singulo flore numerosis, Cucurbitaceæ, Ebulus, Myrtillus, Solanaceæ, Asparagus, Ruscus, Arum. Libro VI. Legumina: deinde plantæ vaseuliferæ, tum flore polypetalo, ut Lychnideæ, tum monopetalæ, ut Primulæ, ad florem enim CÆSALPINUS vix respicit. Libro VII. plantæ recensentur, quibus duo semina sub quoque flore sunt, ut Umbelliferæ. Libro VIII. Stellatae, Agrimonæ, Mercuriales, quibus duo etiam sub flore semina sunt. Inde biloculares, plantagine, cum quibus CÆSALPINUS ringentes conjungit. Porro classis tetrapetalarum cruciatarum. Libro IX. Gymnotrispermæ, quo Thalictrum refert & Harmalam, & triloculares, ut Tithymali & Violæ. Libro X. Bulbosæ. Libro XI. Gymnotetraspermæ, asperifoliæ & verticillatæ. Libris XII. XIII. Gymnomonospermæ compositæ, mistæque classes discoidearum, radiatarum, capitatarum, planipetalorum. Libro XIV. Gymnopolypermæ, & Libro XV. Multisiliquæ aut multiloculares. Libro XVI. quæ nunc vocantur Cryptogamiæ. Plantarum numerus est 1520. (z).

Brevissima *appendix* Romæ anno 1603. 4°. prodiit, & cum BOCCHIANO Museo.

EJUSDEM CÆSALPINI Libri II. *de facultate medicamentorum* vix possunt hoc referri, & fere signa continent, ex quibus de iis facultatibus divines, ut saporem, odorem. Libro II. Compositionem medicamentorum commeniat, & aliquas eo pertinentes encheires docet. Prodierunt Venetiis anno 1593. 4°.*.

Catalogum plantarum horti sicci CÆSALPINI paraverat, & impressurus erat, STEPHANUS ROSELLI (a).

(z) TILLI hort. Pisan.

(a) TARGIONI l. c.

§. CCCLVIII. Varii.

M. TOBIAS MOLLER *Winterfeldbau, wie das Feld im Herbst am bequemsten zu bestellen* Leipzig 1583. 4°. BASS.

EJUSDEM *Sommerfeldbau, zu welcher Zeit das Feld zu bestellen, die Weine zu zeugen und fortzulegen, alle Frucht- und Garten-Gewächs zu säen &c.* ib. 1583. 4°.

EJUSDEM *Säebüchlein auf die Sommerfrucht und Gartengewächs gerichtet* ib. 1584. 4°.

In Chirurgia ANDREÆ a CRUCE Venet. 1583. fol. * habentur medicamenta ad Chirurgiam utilia.

Antidotarii Romani s. de modo componendi medicamenta Rom. 1583. 8°. Venet. 1585. LIND. Francofurti 1624. 8°. HUTH. Italice versum ab HIPPO-LYTO CICCARELLI, additis a P. CASTELL. variis Rom. 1651. 4°.

§. CCCLIX. *Balthasar Pisanelli. Alii.*

Balthazar PISANELLI Bononiensis *della natura de cibi e del bere Venetiis anno 1584. 8°. 1586. 4°. BASSÆUS. 1619. 8°. FALC. Torino anno 1612. 16°. d'ETREES. 1620. 8°. cum Hugone BENZO. FALC. 1649. 12°. PHILIBERT. Carmagnola 1589. 4°. Latine de *esculentorum & potulentorum facultatibus* L. I. vertente A. FREYTAG Herborn. anno 1593. 8°. 1614. 8°.* Bruxellis anno 1662. 12°. BURETTE, Osnabrug anno 1677. 12°. MERCL. Gallice *de la nature & des viandes & du boire* Arras 1596. 12°. d'ETREES. *Alimentorum facultates & laudes tradit, fere collectitias, cum parcissimis propriis experimentis.**

S. RUADAN *de miraculosa arbore* TANNER. Obiit anno 1584.

SIMON. SIMONII *primus triumphus de MARCELLO SQUARCIALUPO* Plumbinensi Claudiopoli 1584. 4°. THOMAS.

ROBERTI CONSTANTINI, viri doctissimi, *Annotationes in Historias THEOPHRAST,* Lugduni 1584. 8°.

EJUSDEM *Correctiones Lemmatum in Dioscoridem* prodierant cum AMATO Lyon 1558. 8°. LIND.

Gaufridi LINOCIER, Tournonensis, *Histoire des plantes aromatiques, qui croissent dans l'Inde, tant Occidentale, qu'Orientale* Paris anno 1584. 16°. SEGUIER.

IDEM opus augmenté des plantes cultivées au Jardin de M. ROBIN Paris anno 1619. 16°. SEGUIER.

IDEM dedit *Histoire des plantes nouvellement trouvées en l'Isle de Virginie* Paris anno 1620. 16°. SEGUIER.

Gabriel RYFF *Neues Arzneybuch, darin das Indianische Holz abgehandelt wird* Dresden anno 1584. 4°. Libre

Libro de agricultura que tracta de la labrança y criança y de muchas otras particularidades y provechos del Campo Medina 1584. fol. THUAN.

J. BART. OLIVÆ de præcipuis collectaneis a F. CALCEOLARIO in Museo conservatis Venet. 1584. 4°. GLINOV.

JACQUES PONS traité des Melons de la Nature & usage d'iceux Lyon 1584. 8°.

EJUSDEM ut puto in historiam plantarum generalem breves adnotaciones & animadversiones Lugduni anno 1600. 8°.* Emendationes sunt errorum typographicorum, aut locorum transpositorum indicia, aut auctaria ex Romano botanico sumta, pauca propria, ut Doronici ex monte Juræ ad severatio, quod utique simile sit (b) Aconiti Pardalianchis MATTHIOLI. Promittit novam operis editionem, & novas icones, ut Nardi montanæ ab Augustino LEONE missas.

J. BART. PONTANUS de alimentis Venet. 1584. BODL.

§. CCCLX. Hier. Mercurialis.

Hieronymus MERCURIALIS Foroliviensis, Professor Patavinus, celebris circa hæc tempora medicus, herbas quidem non coluit, aliqua tamen scripsit, quæ hactenus eo possint referri. De venenis & venenatis morbis prælectiones ab Alberto SCHELIGIO Venetiis anno 1584. 4°.* editæ sunt: ea generalia sunt, absque proprio experimento.

EJUSDEM tr. de compositione medicamentorum Venet. 1601. 4°. edente M. COLUMBO.

EJUSDEM Variarum lectionum de medicinæ scriptoribus & aliis libri IV. Venet. anno 1571. BODL. Libri V. Basil. anno 1576. 8°. BODL. Libri VI. Venet. anno 1588. BODL. anno 1598. 4°.* Spectant ad philologiam botanicam, & concilianda loca veterum, de Palmulis, Olivis, Bulbis, vino, Sida, Ficu, Faba Ægyptia, Cicuta, uva taminia, Helleboro, Cyphi, Aconito, Meliloto, grano Caidio, Fungis, Mentha, Smyrna.

Ejus de usu & abusu vini codex M.S. est in B. AMBROSIANA.

Ejus capita de potionibus & eduliis antiquorum, de vino, de condimentis, de pane, in THESAURO GRONOVIANO recusa exstant.

§. CCCLXI. Varii.

Salomonis ALBERTI Oratio de cognitione herbarum Witteberg. anno 1585. 8.*

EJUSD. Antidotarium medicamentorum simplicium & compositorum, que internis & rationis corporis affectibus accommodantur fol. in Cat. HEBENSTR.

Thaddæi HAYCK De cerevisia & ejus condienda ratione viribus, naturæ facultate Francof. anno 1585. 8°. SEGUIER.

J. Th. FREYGIUS in *questionibus physicis* agit de Dendrographia, Botanographia, Georgia Basileæ anno 1585. 8°. MERCL.

§. CCCLXII. Joachimus Camerarius.

Joachimus CAMERARIUS ex medica familia Noribergæ natus (c), in Italia diu commoratus, emitis iconibus & chartis GESNERIANIS & WOLFIANIS suas perinde per pulchras delineationes addidit, ex horto potissimum, quem aluit præstantissimum, opera vero ipsa GESNERIANA non edidit, quem mors anno 1598. occupaverit. Edidit interim Francofurti anno 1586. 4°. * P. Andreæ MATTHIOLI *de plantis Epitomen*, cum iconibus supra 1003. Earum paucæ sunt MATTHIOLI, aliæ MATTHIOLI quidem, sed floribus, fructibusve adpictis auctæ; plurimæ GESNERI, aliquæ denique *Joachimi* ipsius, nihilo deteriores. Primus Aloen depinxit, a *CONTUSO* communicatam. Addita sunt nomina, locus natalis, & brevis de facultatibus medicis epitome. Hæ tabulæ in plurima alia opera transierunt. Adjutus est a nepote suo *Joachimo JUNGERMANNIO*. MATTHIOLANAS aliquas malas icones melius rejecisset, Orchides, Auriculam muris, Ambrosiam alteram, Saxifragiam primam. Aliquando etiam duas ejusdem plantæ icones dedit, ut in Ferula & Loto Africana altera.

EJUSDEM *Hortus medicus & philosophicus* Francofurti anno 1588. 4°. * prodiit, ex ANGUILLARA, CORDO, CLUSIO, GESNERI & RAUWOLFI schedis collectus, non sine propriis iconibus & observationibus *Joachimi*, quarum illæ paucæ sunt, omnino 47. sed ex pulcherrimis. Multa hic loca natalia rariorum stirpium Germaniæ & Italæ reperias. Anno 1654. 4°. recusum esse SEGUIER.

Edidit etiam Francofurti anno 1586. fol. * DIOSCORIDIS MATTHOLIANI partem, a *Georgio HANDSCH* in Germanicum sermonem conversam, quæ ad plantas pertinet. Sermo in brevitatem contractus, & veterum potissimum diffensiones omissæ. Adjicit icones, quæ sunt in Epitome, GESNERIANAS, suasque: & aliquas adnotaciones. Recusus est liber anno 1626. fol. * nihil mutatus, & saepe alias (d). Bohemice etiam Prag. 1596. fol.

Possis, si placet, adjicere *Symbola & emblemata*, quorum Lib. I. ex re herbarum sumitur Noriberg. anno 1590. 4°. &c.

Opuscula de re rustica partim collecta, partim composita a Joachimo CAMERARIO cum catalogo scriptorum de re herbaria Noriberg. anno 1577. 4°. SEGUIER. anno 1596. 8°. FALCONE.

§. CCCLXIII. S. a Tovar.

Simon a TOVAR de compositorum medicamentorum examinie nova methodus, qua medicamentorum omnium temperamenta ad unguem examinari, & propositæ cuius-

(c) M. ADAM p. 349.

(d) Conf. p. 299.

cujusque temperaturæ medicamenta componi queant Antverp. anno 1586. 4°.
BODL. BASS. Haag. anno 1670. 16°.*. Varia satis subtilia ad artem pharmaceuticam, quo potius spectat.

EJUSDEM *Hispalensium pharmacopoliorum repurgatio Hispali* anno 1587.
4°. BODL. Num SIMON a TOVAR vere differt a viro cognomine dicto p. 345.

§. CCCLXIV. J. Jac. Wecker.

Johannis Jac. Wecker Antidotarium generale Basileæ anno 1585. 4°.
TREW. 1586. 4°. MERKL. 1642. 4°.

EJUSDEM *Antidotarium speciale* ibid. anno 1588. fol. MERKL. & 1574.
4°. TREW. 1640. 4°. Est, ut puto, *le grand tresor ou dispensaire & antidotaire* vertente DUVAL Geneve 1609. vel 1610. 4°. CARLS. 1616. 4°. 1609. 4°.

Pars magna operis de plantis agit, secundum vires medicatas recensis : descriptis, cum synonymis variarum linguarum, & vi medica : compilatum opus ex DIOSCORIDE MATTHIOLO &c. deinde syrups aquas & alia enumerat, quæ ex plantis præparantur.

EJUSDEM *De secretis L. XVII.* Basil. anno 1582. 1588. 8°. 1701. 8°.
1750. 8°. a ZWINGERO auctum, ex ALEXIO PED. natum opus, quem etiam germanice reddidit (e). Gallice prodiit Lyon 1584. 8°. 1596. 8°. 1612. 8°. Rouen 1608. 8°. 1639. 8°. 1651. 8°. d'ETR. 1680. 8°. RAST. Hujus operis liber nonus totus hoc pertinet, tum aliqua hortensia ex libro 12. & aliqua tinctoria ex libro 16. Compilatitia omnia & absurdta multa.

EJUSDEM *nützliches Büchlein von allerley Wassern und Weinen* Basil. 1593. 8°.
& latine *de vinis* Basil. 1603. 8°.

EJUSDEM *nützliches Büchlein von mancherley Wassern, Oelen und Weinen* jam anno 1589. 8°. prodiit, si veri sunt numeri, idem puto priori.

§. CCCLXV. Varii.

BACCI BALDINII *Tractatus de cucumeribus* Florent. anno 1586. 4°.
BURETTE.

GEORGII MARII *Paralipomena & marginalia hortulanica*, id est, *Gartenkunst zum Feldbau angehörig . . . was zum Feldbau und Haushalten in unsern deutschen Landen aufzubringen, fremde Gewächs und Bäume, auch wie man neue Wiesen soll anlegen &c.* Strasburg 1568. 8°. fol. BASSÆUS.

Andreae BACCI *De naturali vinorum historia L. VII. accedit de factitiis vini & de cerevisia* Rom. anno 1592. fol. 1596. fol. MEAD. Francofurti anno 1607. fol. SEGUIER. Compilatio.

EJUSDEM *tabula simplicium medicamentorum* Rom. anno 1577. 4°. SEGUIER.
EJUSDEM

(e) Conf. editiones 1573. 1593.

EJUSDEM *De venenis & antidotis Romæ anno 1586. 4°. Venetiis anno 1596. fol. MERKL.*

EJUSDEM *de conviviis antiquorum c. V. de vinis recus. in collect. THES. GRONOVIANI ed. Veneta T. IX. In libro II. habet obsonia, panes varios, vinum, plantas cucurbitaceas.*

G. BAPT. ZAPATA *secreti di medicina e di Chirurgia Rom. 1586. 8°. Venez. 1611. 8°. 1618. 12°. 1656. 12°. 1677. 8°. THOM. augente I. SCIENTIA. Latine vertente DAV. SPLEISS Ulm. 1696. 8°. Mirabilia s. secreta medico, chirurgica B. THOMAS. Germanice Schlüssel der Arzney &c. Leipzig 1625. 8°. B. THOMAS. &c.*

FILIPPO COSTA *discorsi sopra la composizione degli antidoti e medicamenti Mantua 1586. 4°.*

D. DIDIMUS MONTANUS *the gardeners Labyrinth containing a discourse of the gardeners life in the yearly travels to be bestowed in his plot of earth. London. anno 1586. 4°. AMES.*

Sommaire traité des melons par J. P. L. D. M. Lyon anno 1586. 16°. BURETTE. An forte J. PONS p. 365.

J. MARIA BONARDO *la miniera del mondo, nella quale si tratta de corpi simplici Venez. anno 1589. 8°. 1600. 8°. SEGUIER. 1601. 8°. B. TH. 1611. 8°. Edidit LUDOVICUS GROTTO: liber III. agit de plantis.*

EJUSDEM *le richezze d'agricoltura nelle quali si danno ammastrimenti per acrecer le rendite de campi Venez. anno 1586. 8°. FALC. anno 1601. 8°. 1605. 1619. 8°. 1626. 8°. Trevigi anno 1631. 8°. 1654. 12°. SEGUIER.*

§. CCCLXVI. Varii.

MARCELLUS SQUARCIALUPUS, in opusculis Pusclavii 1586. fol. aut 1587. 8°. * editis, agit de amygdalis amaris, easque negavit ebrietate mederi, contra PLUTARCHUM. Cum eum SIMONIUS Lucensis, & ipse in Polonia medicinam faciens, Vilnæ refutasset, noster asperrime se tuetur. Amygdalas amaras mites esse, a pueris absque noxa comedи, oleum perinde mite esse, nihil ergo amygdalas habere virium, quibus ebrietati resistant.

Roderici a FONSECA *de venenis eorumque curatione Rom. anno 1587. 4°. MERKL.*

EJUSDEM *de tuenda valetudine & producenda vita Florent. anno 1602. 4°. MERKL.*

Ægidii EVERARDI *de herba panacea, quam alii Petum, alii Nicotianam vocant Commentariolus. EJUSDEM de usu & praxi radicis Mechoacanna, cum Epitome*

me GALENI de Antidotis ab Andrea LACUNA concinnata Antverpiæ anno 1587.
*12°. * & 1644. 12°. * hic cum aliis de Tabaco libellis. Anglice The virtues of
smoaking Tobacco Lond. anno 1659. 8°. Belgami nobilem anno 1559. aut
1560. noster hanc plantam NICOTIO obtulisse (f) docet: succum cani vo-
mitum movisse, & vitam a sumto pharmaco servasse (g).*

Accessit J. JUVENIS *de medicamentis bezoardicis. Omnia practica.*

*Casp. WOLF. Tabulae de stirpibus & earum partibus ex Theophrasto
Tigur. anno 1587. 8°. * cum GESNERI tabulis. Pollicitationes diximus p. 291.*

*Compendium simplicium & compositorum medicamentorum Placentiæ 1587.
8°. OSB.*

*JOHANNIS KHEUNII Breidbachi Zodiaci Medicinæ, i. e. materia medica
L. I. Colon. 1587. 8°. WILLER si huc facit.*

*Non serius licet recensere ANDRE' le FOURNIER decoration d'humaine na-
ture ou est montrée la maniere & receptes pour faire savons & eaux delicieuses,
pour laver & nettoyer le corps & les habillemens Lyon 8°. fine anno. VERDIER.*

*GUIL. CAMDEN Britannia s. regnum Anglia, Scotia, Hibernia & insula-
rum adjacentium chronographica descriptio Londin. 1586. 8°. 1590. 8°. 1594. 4°.
1600. 4°. 1607. fol. CLEM. Frankfurt 1590. 8°. 1616. 8°. Anglice versa
a PHILEMONE HOLLAND Lond. 1610. fol. 1611. fol. 1637. fol. CLEM. Vix
puto primas editiones aliquid botanici habere.*

§. CCCLXVII. *Marsiglius Cagnatus.*

*Marsiglii CAGNATI Variarum observationum L. IV. Rom. anno 1587. 8°.
minime indocte scripti, pluscula ad rem herbariam facientia continent, ut
L. I. de ortu plantarum apud HIPPOCRATEM & THEOPHRASTUM. De ortu
cerealium ad THEOPHRASTUM. De Tribulo & Rosis ad eumdem. De hor-
deo & frumentis ad panificium receptis. L. II. De coctili indole fabarum,
de Schino & Scilla, de plantis quarum folia radices producunt, de pane,
uva taminea, Oenanthe. L. III. De Chondro, Alica, cepis. De prodigioso
plantarum exortu, de vino & musto. L. IV. De malo medica, & ad CATO-
NEM de re rustica.*

*EJUSDEM De ligno sancto disputationes binæ Rom. 1602. HEINS. anno
1643. 4°. SEGUIER. & cum opusculis Rom. anno 1603. 4°. MERKL.*

*EJUSDEM de tuenda sanitate L. II. & de temperantia Rom. anno 1591.
Patav. anno 1605. 4°.*

§. CCCLXVIII.

(f) p. 12.

(g) p. 43.

§. CCCLXVIII. Laur. Scholz.

Laurentii SCHOLZ Catalogus arborum fruticum, & plantarum horti medici Breslaw anno 1594. 4°. & prius anno 1587. 4°. Accessit JOH. FERSCHII de viris in materiem medicam & herbariam bene meritis Breslav. 1594. 4°. RIV. Brevis Catalogus horti proprii; sed ait se omnium suarum stirpium icones parasse.*

ANDREÆ CALÆJI carmen ad hortum LAUR. SCHOLZIL. Vratislaviæ anno 1592. 4°. TREW.

§. CCCLXIX. Johannes Thalius.

Johannis THALII Medici Northusani Sylva Hercynia, seu Catalogus plantarum sponte nascentium in montibus & locis vicinis Hercyniae, quæ respicit Saxoniam, ad Joachimum CAMERARIUM datus, & cum ejus Horto Medico & Philosophico (h) excusus Francf. anno 1588. 4°. & Northusæ anno 1674. 4°. MERKL. cura Nicolai GOTHOFREDI recusus. Etsi hanc editionem non vidi, neque fere ejus quisquam meminit, video tamen WENDELINUM (i) THALIUM, fratrem JOHANNIS, novam editionem parasse. Plantæ plurimæ, earumque nonnullæ rarissimæ, ut vel ad nos usque latuerint, aut ne a nobis quidem repertæ fuerint, in Monte Bructero, circa Northusiam, & passim in Sylva Hercynia a THALIO lectæ, descriptæ, cum iconibus 14. a CAMERARIO adjectis, quarum aliquæ sunt GESNERI. Difficulter Cl. viri plantæ extricantur, quod varietates plurimas recenseat, & in genera mire copiosa stipet, exemplo Intybi, Chondrillæ, Graminis, Rapunculi. Eximum tamen opus & ex proprio Cl. viri labore natum. Vitam ejus Fridericus Christianus LESSER descripsit Northus. anno 1747. 4°.*

§. CCCLXX. Varii.

Pierre JOLY Raisons des anciens en la consécration de certains arbres, herbes & fleurs Metz anno 1588. 8°. FALC.

ALBERTI SCHELIGII tr. de venenis & morbis venenosis Venet. 1588. 4°.

Carolus CRAESUS in MESVEN de simplicibus & in MANARDI epistolas Venet. anno 1588. 8°. MERKL.

Zachariae ROSENBACH Paradiesgärtlein, darinn die edelsten Kräuter abconterfeytet und beschrieben sind Frankfurt anno 1588. 12°. Versiculi partim medici, partim emblematici, plantarum vulgarium, cum iconibus rudiſculis, simplicis auctoris. An differt CONRADI ROSEBACHII neues Paradiesgärtlein der edelsten Kräuter in Reimen beschrieben Frankfurt 1613. 8°.*

EJUS-

(h) LESSER.

(i) PASCHAI GALL. bibl. med. p. 194.

EJUSDEM Catalogus plantarum circa Herbornam Nassoviæ nascentium Herborn. anno 1616. 8°. 1626. SCHEUCHZER.

EJUSDEM quatuor indices corporum animalium perfecte mixtorum &c. quorum II. est botanicus Herborn 1626. 4°.

JEAN VOSTET almanac des laboureurs Paris 1588. 8°. THUAN.

§. CCCLXXI. B. Bauderon.

BRICE BAUDERON Matisconensis Pharmacopœam edidit, cuius primam editionem ignoro, nisi est *paraphrase sur la pharmacopée* Lugduni 1588. 12°. Inde prodiit 1595. 12°. 1607. 12°. TREW. & aucta e GR. BAUDERON & LAUR. CATELAN 1614. 8°. TREW. Rouen 1622. 8°. aucta demum a FRANC. VERNI & a G. SAUVAGEON Lyon 1662. 4°. notis in quamque compositionem & in Theriacam additis, tum etiam 1681. 4°. Germanice versa per OL. SUDENUM Strasburg 1595. 8°. DRAUD. cum titulo *deutsch Arzney-Apotheck.* Latine reddita a PHILEMONE HOLLAND cum I. du BOYS observationibus in methodum miscendorum medicamentorum topicorum Londin. 1639. fol. Haag. 1640. fol. MERKL. Erroribus plenam esse N. le FEVRE I. p. 350.

BARTHOLOMÆI HUBNER *neues Speisbüchlein von Essen und Trinken, allerley Speis und Trank und vielen guten Haus-Arzneyen* Erfurt 1588. 8. BASSÆUS. 1603. 8°. DRAUD. tum 1607. 8°. RIV. hic cum titulo *Diarium medicum aus den hinterlassenen Schriften des Autoris.*

TREMBLEY *les fleurs de Macer* Rouen anno 1588. 8. SEGUIER. Septem capita MACRI cum commentariis Guilielmi GUEROULT & Nicotianæ historia (k).

ANDREÆ HELMREICH's *Kunstbüchlein, wie man den Wein erhalten, und abgefallnen Wein zurecht bringen, allerley Kräuter und Gewürze, Wein, Bier und Weinessig machen soll.* Leipzig 1588. 8°.

§. CCCLXXII. Tabernæmontanus.

JACOBI THEODORI, a patria TABERNÆMONTANI dicti, *Kräuterbuch mit künstlichen Figuren* Frankfurt anno 1588. fol. * cuius Tomum II., intermoxto interim THEODORO, NICOLAUS BRAUN adjecit, ut tres tomii anno 1592. absoluti sint. Discipulus TRAGI, per triginta sex annos in hoc opere laboravit, & plurimas icones, plerasque ex MATTHIOLO, alias ex CLUSIO & LOBELIO

A a a 2

imi-

(k) p. 255.

imitatus est, alias ad ipsam naturam exprimi curavit, quæ minime malæ sunt, ut tamen passim aliquæ repetantur, aut inutiles varietates diversis iconibus exprimantur. Jacobus suis iconibus immensam farraginem medicarum facultatum adjecit, BRAUNIUS brevius scripsit. Repetitum est magnum opus Basileæ anno 1613. fol. 1664. fol. * 1687. fol. TREW. & 1731. fol. *

Icones solas Typographus Francofurtensis BASSÆUS in folio longo edidit anno 1590. qua fere editione exteri utuntur, & quæ 2255. figuræ habet. Passim tamen species aliquæ omittuntur, quæ in majori opere absque iconibus recensentur. Rariorum plantarum auctor minus peritus fuit, ad vulgares autem & Germanicas commode adhibetur.

§. CCCLXXIII. Henricus a Bra.

Henrici a BRA de medicamentis simplicibus & facile parabilibus ad calculum Francker anno 1589. 8°. MERKL. 1590. 8°. BASSÆUS.

EJUSDEM Medicamentorum simplicium & facile parabilem ad icterum catalogus Leidæ anno 1590. 8°. MERKL.

EJUSDEM Medicamentorum simplicium & facile parabilem adversus epilepsiam brevis institutio Arnhem anno 1603. 1605. 8°. MERKL. Leuward. anno 1616. 8°. MERKL.

EJUSDEM Medicamentorum facile parabilem adversus pestilentiam Catalogus Franeker anno 1605. 8°. 12°. MERKL. Auctus ex ANT. SNEBERGER.

EJUSDEM de curandis venenis per medicamenta simplicia & facile parabilia Arnheim anno 1603. 8°. MERKL.

JOHANNIS JUVENIS, vulgo de JONGHE, præter, l. de Medicamentis Bezoardicis, & comm. in GALENUM de theriaca jam dictos (1), scripsit de antiquitatibus & variis fatis Tarenti Neapoli 1589. Francf. 1620. recusum in thes. GRÆV. BURMAN. Habet aliqua de plantis. (Si idem est AUCTOR.)

§. CCCLXXIV. J. Wittich.

Johannis WITTICH, Medici Neustadiensis, Bericht von den fürnehmsten harzigen Dingen, dem neuen Armenischen Balsam, fremden Wunder-Kräutern, Holz und Wurzeln Leipzig anno 1589. 4°. SEGUIER. 1592. 4°.* Describit ex Garcia ab ORTA & Nicolao MONARDO Liquidambar, Tacamahacam, Carrannam, balsama alia. Tum Tabacum, Mechoacannam.

EJUSDEM vom ligno Guajaco, Wunderbaum, China, Sarsaparilla, Sassafras, l. nephriticum Leipzig anno 1592. 4°.* 1603. 4°. HUTHI Compilatio.

EJUS-

(1) p.

EJUSDEM *Methodus simplicium & compositorum medicamentorum, quæ sunt in usu, de correctionibus medicinarum simplicium, decoctionibus minorativis & alterantibus* Lipsiæ anno 1596. 8°. MERKL. anno 1602. 8°. SEGUIER.

EJUSDEM *Præservatio sanitatis von den sechs natürlichen Dingen, wie man sich in denselben verhalten soll* 1590. 8°. HUTH. puto RANZOVII opus. Accedit lib. de hydromeli, melle, nectare &c.

§. CCCLXXV. Claudio Roccard.

Claudii ROCCARD de *plantis Absinthii Tract.* Venet. anno 1589. 4°. SEGUIER a J. B. cum suo de Absinthiis tractatu recusus Basil. anno 1593. 8°.* Quatuor Absinthia veterum tentat elucidare. Descriptiones DIOSCORIDIS & GALENI conciliat, in nomina inquirit. Santonicum etiam Romæ & in alpibus se legisse ait. Descriptiones nullas dat, ex quibus plantas adgnoscas.

§. CCCLXXVI. Varii.

PETRI ALBINI *Meisnische Berg-Chronic* Dresden 1589. habet aliqua ad plantas, quæ in re tinctoria adhibentur, serratula, croco, isatide.

Kunstbüchlein., wie Dinten, Dinten-Pulver, Presilgen zum Schreiben und Färben &c. Leipzig 1589. 8°. Catal. libr. bis 1602. 1578. 8°. ib.

Beschreibung des Königreichs China, samt dessen Fruchtbarkeit, Reichthum &c. Frankfurt 1589. 4°.

Paolo MINI *Discorso della natura del vino, delle sue differenze, e del uso suo retto* Firenze anno 1589. 8°. BURETTE. 1594. 12°. BODL. 1596.

§. CCCLXXVII. Josephus a Costa.

Josephi a COSTA S. I. *historia natural de las Indias* Sevilla anno 1590. 4°. Barcelona anno 1591. 8°. FALC. 1594. 4°. CHIVA. Madrit. anno 1608. 4°. OSB. MEAD. 1610. 4°. NIC. ANTON. hæc editio latina. In Bibliotheca CHIVÆANA *Supplementum* manu adscriptum erat.

Gallice *Histoire naturelle & morale des Indes tant Orientales, qu'Occidentales*, vertente Roberto REGNAULT, anno 1597. 1598. 8°. NEAULME. Mea editio est Paris anno 1600. 8°.*. Alia est anni 1606. 8°.*.

Belgice *historie naturael ende morael vande westersche Indien* Enkhuyzen 1598. 8°.

Italice a J. P. GALUCCIO verfa Venet. anno 1596. 4°. SEGUIER.

Anglice a J. C. *natural and moral history of the West Indies* Londin. anno 1604. 4°. OSB.

Germanice *Neue Welt, die man sonst America nennt* Cölln 1600. fol. TREW.

Latina editio recusa est in collectione Theodori de BRY P. IX. Auctor in Peruvia (m) aliquamdiu vixit, & in Europam rediit anno 1587. Libro quarto continetur historia plantarum Americæ & potissimum Peruviae, florarum, balsamorum, arborum, cum utilitate medica & œconomica, absque iconibus, sed minime imperite. Hic (n) reperias tunam, in qua vermeulus cochenilla. Reliqui libri alio spectant, eorumque pars magna ad religionem pertinet.

Aliud opus distinguere oportet, latinum, *de natura novi Orbis* L. II. quod Salmanticæ anno 1589. 1595. & Coloniæ anno 1596. 8°.* prodiit, & prioris operis Libros II. continet, qui nihil valde ad rem nostram faciunt; deinde libros sex posteriores, qui unice de procuranda Indorum salute agunt.

Hoc etiam anno prodiit *diarium nauticum itineris batavorum in Indiani Orientalem* Arnheim 1590. 4°. long. FALC.

§. CCCLXXVIII. Varii.

Felicitis ACCORAMBONI sententiarum difficilium Theophrasti in libro de plantis explicatio Rom. anno 1590. fol. MERKL.

EJUSDEM adnotitiones in *Theophrastum de plantis* Rom. 1603. fol. PL. cum mente Aristotelis.

J. CUNONIS Hoffartslaſter an einem Wundergewächſe, so in Soltwedel gewachsen Witteberg anno 1590. 4°. BURCKHARD.

Girolamo PORRO *Il horto de i semplici di Padova* Venez. anno 1591. 8°. BURETTE, BURCKH. cum iconibus.

An idem forte fuerit *Catalogus horti Patavini* Venet. anno 1593. 12°. vel 8°. SEGUIER, cuius latinam versionem habeo anno 1608. 8°. (o) excusam *? Brevissimus est & solorum nominum.

ANTONII BOUCHART *de venenis* Basileæ 1590. 4°. RIV.

JACOBUS ZABARELLA *de rebus naturalibus* l. 30. Colon. 1590. fol.

Alexan-

(m) L. IV. c. IV.

(n) Hist. nat. L. IV. c. 23.

(o) Anne 1600. 8. FALC.

Alexander CYRILLUS de plantarum & animalium proprietate Romæ 1590. 8°.

§. CCCLXXIX. Michael Bapſt.

Michael BAPST von Rochliz neues Arzney - Kunſt - und Wunderbuch Mülhaufen 1590. 4°. Eisleben 1604. 4°. TREW. Leipzig 1604. 4°. Zweyter Theil Leipzig 1592. 4°. Eisleben 1596. 1604. 4°. TREW. Leipzig 1604. 4°. de sanguine animalium. Dritter Theil Eisleben 1596. 1597. 4°. 1607. 4°. TREW. hoc agitur de plantis sanguinem ſiſtentibus.

EJUSDEM Juniperetum oder Wachholder - Garten, wie man aus diesem Ge- wächſe Oel, Waffer, Extraeſten und Salien bereiten ſolle Eisleben 1601. 4°. DRAUD. 1605. 4°. * 1675. 4°. Enormis & miſera collectio virium medica- rum, quæ unquam junipero adfictæ fuerunt.

In BALDUINI RONSSEI epiftolis medicis Leidæ 1690. 8°. 1618. 8°.* & alias excuſis, pluscula huc faciunt, de vino, cereviſia, cum DODONÆI epiſtola huc pertinente; de uſu vitis ſylvestris, de faba, nuce prænestina, ca- tharticis ex novis iſulīs advectis, de ſemine casiaꝝ ægyptiaꝝ, cum nonnullis iconibus. Contra LEONHARDUM FUCHSIUM monet, ninis acrem in Mcſven eſſe. De Mandragoræ malo, quod pomum ſit Rubeniticum.

§. CCCLXXX. J. Wigandus.

Johannis WIGANDI vera historia de Succino Pruſſico, de alce Boruſſica, de herbis in Boruſſia naſcentibus Jenæ anno 1590. 8°. Epifcopus Pomezaniensis ſcripsit anno 1583. ſimplex homo, & miraculis deditus edidit opus Joh. Roſinus. Plantarum catalogi ſunt quatuor, cum locis natalibus. Inter eas ſunt Calla, Glaux, Heptaphyllum fragiferum, Aloides, Melampyrum cœruleum, Chamæpeuce, Gladiolus, Iris humilis, Pentaphyllum Tragi, Scorzoneræ, Polemonium. Aliquas vix adgnoscas, ut Epimedium, Panacis ſpeciem, Atractylidem, tres herbas ultimo loco dictas.

Historiam plantarum in Boruſſia naſcentium Regiomonti anno 1655. 4°. editam citat SEGUIER.

§. CCCLXXXI. P. Alpinus.

Proſper ALPINUS, Maroſticensis, inſignis Clinicus, ſimplicium Professor & horti Patavini Praefectus (p), cum AEMO, Veneto Confule anno 1580. Caſrum petiit, & rediit anno 1584. In Ægypto medicinam fecit, in plantas etiam medicatas inquisivit, earumque icones, ad ſui ſeculi ſaporem paravit.

Edidit

(p) Anno 1593. CORTUſO ſuccellit TOMASIN. Gymnaſ, Patav, p. 97.

Edidit varios libellos : *de Balsamo* primum , qui Venetiis anno 1591. 4°. * & Patavii anno 1639. 4°. * prodiit , cum *historia etiam naturali Ægypti* recusus. Gallice vertente *Antonio COLIN* Lyon 1619. 8°. CHION. Balsami fruticem Arabiæ indigenam esse , circa Mataream non nasci , nisi eo translatum , & facile interire. Balsamum ipsum describit , quale ex arbore stillat , notasque legitimi dat. In icone videoas foliis esse ternis , quinis , septenis , fructu conico , triloculari forte , flore obscuro , quem tamquam Aspergillum pingit , aut Acaciæ globulum. In horto PROSPERI Balsamum floruit , BARTHOLINO teste (q).

EJUSDEM *de plantis Ægypti liber* Venet. anno 1591. 4°. SEGUIER. anno 1592. 4°.*. Patavii anno 1639. 4°. prodiit SEGUIER. anno 1640 *. Leidæ anno 1735. 4°.*. Plantæ paucæ , cum 49. iconibus , in Ægypto repertæ : fere celebriores , medicatæ & edules , pleræque eo tempore minus notæ , aliquæ neque nostro. Coffeæ icon minus bona.

EJUSDEM *de medicina Ægyptiorum Libri IV.* Venetiis anno 1591. 4°. * eximium opus , cuius liber IV. huc facit , quo res medicamentaria Ægyptiorum continetur ; de Opio , Cannabe , de Coffeæ decocto fuse , de Cassia purgatrice , de semine plantæ leguminosæ abdelmelich , de plantis , quæ theriacam Ægyptiam ingrediuntur , Calamo aromatico , Maro , Amomo , Acacia &c. Recusus est cum BONTIO Paris. anno 1649. 4°. FALC.

EJUSDEM *de Rhapontico libellus* Patav. anno 1612. 4°. Leidæ anno 1718. 4°.*. Describit & depingit Rhaponticum Thracicum & Scythicum , quod Rhei genus est , vulgo in hortis notum , & a Chinensi diversum. Esse Rhaponticum veterum.

IDEI præfationem scripserat anno 1614. ad libros II. *de stirpibus exoticis* , quas undique ab amicis habuerat , potissimum tamen ex Creta. Cum autem anno 1615. moreretur , filius *Alpinus ALPINIUS* eas plantas anno demum 1627. 4°.* Venetiis edidit , omnino 136. omnes in ære expressas : aliquas etiam sua manu delineatas. Intercedunt latiniæ aliquæ. Est inter fontes botanices (r).

Posthuma inde prodierunt aliqua Leidæ anno 1735. 4°. *. Primumque *historia naturalis Ægypti* inter Codices M.S. *Ludovici CAMPOLONGI* reperta , & a Bartholomeo SELLARI missa. Major equidem operis pars ad animalia spectat ; intercurrunt tamen botanica varia , de Allio , Althæa , Aro Ægyptio , & Colocasia , herba Aïsis , Atriplice , Been utroque , Brassica cauliflora & napustri , Salice Callaf , Cichoreo , Colchico , Coriandro , Cypero , Faba & Loto Ægyptia , Nymphaea , Hermodactylo , Hyoscyamo albo , Iride , Kali , Laetula , Ligastro , Pisis marinis , Milio Æthiopico , Papavere , Pipere , Psyllio , Rosis , Schoenantho , Sesamo , Taxo &c.

In II.

(q) *De Theriac. II.*

(r) Exstant Codices M.S. THOMASIN Elog. II. p. 304.

In II. volumine posthumorum reperitur diss. de *Laserpitio & Loto Ægyptia*, *Nymphæa* nempe calyce quadrifolio, flore albo pleno, in stamina degenerascente: adjectis iconibus.

§. CCCLXXXII. Varii.

Antonii PASINI Annotationes & emendationes in versionem Dioscoridis a MATTHIOLO propositam Bergomi anno 1591. 4°. 1593. 4°. 1600. 4°. SEGUIER.

In *Michælis MERCATI* splendida metallotheca anno 1719. Romæ fol.* excusa, Armarium VI. totum pertinet ad classem Zoophytorum, quæ hactenus cum plantis retinenius. Obierat anno 1591. Per Hetruriam peregrinatus erat, ut plantas conquereret *TARGIONI Corograf.*

Antonii Marie BETTI de Rhabarbaro contrâ communem opinionem quaestio Bononi. anno 1591. fol. sed nostra editio antiquior est, & anni 1560. ut ex præfatione suspicor. Quæritur, num infusa magis cum Rhabarbaro aqua, num potius ipsa radix alvum magis solvat. Ipsam radicem præfert infusæ aquæ.

Jac. GRETSCHER de plantis ex Aristotele potissimum collecta Ingolst. 1591. 4°.

Säugender kreissender Wöchnerinnen Unterweisung, samt einem Verzeichniß gesunder und ungesunder Speisen und Trank Halle 1591. 4°.

Eduardi LOPEZ relazione del reame di Congo cum iconibus etiam plantarum Rom. 1591. 4°. & in collectione I. T. de BRY. Francofurti 1597. fol. 1609. fol. Anno scriptum est 1584. Palmam quam dixit fericiferam, & alias delineat.

Johannis CARDENOS (s) Problematis y secretos de las Indias anno 1591. 8°. NIC. ANT.

EJUSDEM de Chocolate che por vechos haya y sies bibida saludable Mexici anno 1609. NIC. ANT.

Baptistæ CODRONCHI de baccis Indicis, atque antimonio Ferrar. anno 1591. 4°. 1692. 4°. SEGUIER. & Bonon. anno 1629. 4°.

EJUSDEM de sale Absinthii, & de Elleboro libelli Francofurti anno 1610. 8°. In salibus vires suarum plantarum manere non bene contendit. Elleborum utrumque ait se adhibuisse, raris tamen in exemplis. Utriusque usum & innocentiam contra Arabes tuetur.*

Jacobi FERRARII Idea theriacæ & mithridatii ex optima Antonii BERTHIOLI pragmatica, partim ex doctissimi olim FLAMINII EVOLI scriptis, partim ex

(s) CARDENAS SEGUIER.

ex propriis excerpta Venetiis anno 1591. 1601. 1602. 40.* TREW. 1606. 40.
MERKL. De stirpibus aliquot rarioribus, quæ theriacam ingrediuntur. Pro
Xylobalsamo Agallochum recipit, per Carpobalsamo Cubebas.

Antonius PHILOTHEUS de HOMODEIS *Ætnæ topographiam Ætnaeorumque
incendiorum historiam edidit* Venet. anno 1591. 40. varie recusam, etiam in
THESAURO BURMANNIANO. Ipse Ætnam bis conscendit, crateresque descripsit,
multis ante 1591. annis, tum sylvosæ regionis arbores, inter quas Juniperus
est, & Berberis, his in calidis regionibus rariores.

Gregorio de los Ríos *Agricultura de los Jardinos* Madrit. anno 1592. 80.
1600. fol. 1604. fol. & Saragossa anno 1604. fol. SEGUIER anno 1620. fol.
Nic. ANTON. Collectanea.

DUNCANI LIDDEL de facultate vegetante Helmstatt 1592. 40.

§. CCCLXXXIII. Jacobi Theodori de BRY collectio.

Jacobi Theodorici de BRY AMERICA, collectio est itinerum in Americam,
quæ cepit anno 1590. prodire, quo excusa est *Narratio de commodis & riti-
bus Virginie Francf.* fol. *. Inter ea commoda est herba sericea, lignum Sassa-
fras, Cedrus, Isatis, Sacchariferæ arundines, plantæ, quarun nomina non-
dum innotuerunt. Auctor est Johannes WITHE. Prodiit etiam cum titulo
Thoma HARIOTI Londin. anno 1588. BODL. & germanice 1590. fol.

P. II. *Expeditiones Renati de LAUDONNIERE, & Jacobi le MOINE, dicti
de GOURGUES* in Carolinam anno 1591. fol. successerunt, quæ aliquantulum
habent botanici argumenti, ut fructus spontaneos & vites.

P. III. Continet J. STADII *historiam Brasiliæ* anno 1592. fol. meram fere
historiam, cum brevi plantarum utilium memoria, potissimum Piperis, trium
generum.

P. IV. Est iter *Johannis LERY* anno 1605. fol. *.

P. V. & VI. *Hieronymi BENZONI novus orbis* anno 1594. fol. * &
1596. fol. *.

P. VII. *Ulrici FABRI Iter in civitatem Boni aëris, flumen Parana, &
regiones alias Brasiliæ.*

P. VIII. *Itinera HAWKINS, CANDISH, & RAISLEIGH*, parum ad scopum
nostrum facientia, anno 1599. fol. Hunc tomum *Johannes Israel de BRY*
edidit JACOBI THEODORICI fil.

P. IX. *Josephi a COSTA Opus*, tum Iter per Magellani fretum *Sebaldi
de WEERDT & Oliverii de NOORT* anno 1602. fol. Etiam hæc fere historica.

P. X. Openheimi anno 1619. fol.* prodierunt Americi VESPUCII duo itineraria, Raph. HAMOR Virginia, tum I. SMITH Colonia Penobscotensis.

P. XI. & XII. Openheim anno 1619. fol. Antonii de HERRERA *Indiae Occidentalis historia*, vix quidquam habens ad rem naturalem. Jacobi le MAIRE iter, & SCHOUTENII. HERRERA etiam opus saepe seorsim prodiit Gallice *histoire generale des voyages & des conquetes les Castillans 1660. 4°. 9. Vol. & 1671.* Anglice London 1740. 8°.

Tomum XIII. & XIV. addidit anno 1627. Matthaeus MERIAN, J. Theodori de BRY gener, qui idem totumque opus in compendium rededit cum titulo *Historia Antipodum, oder neue Welt 1631.* fol. Sermonem ad icones adjecit J. Philipp ABELIN, qui sibi nomen fecit J. Ludov. GODOFRID.

J. Theodori & J. Israëlis de BRY fil. collectio itinerum in Indiam Orientalem Germanica. Huc pertinet in libro I. Iter Eduardi LOPEZ p. 377.

L. II. Est Iter Hugonis v. LINSCHOTEN seorsim dicendum, anno 1613. fol.

Idem continuatur in L. III. Openhemi anno 1616. fol.* excuso. Adcedunt itinera BARENSII & HEEMSKERKII, & primum iter Belgarum in Indiam Orientalem anni 1594.

L. IV. Openheim anno 1617. LINSCHOTENII Historia naturalis Indiarum, & ad plantas adnotaciones PALUDANI, atque Christophori a COSTA. Arbores & plantæ satis abunde, sed conser ipsum HUGONIS iter. Ex itinere Belgico plantæ Madagascariæ & Javæ.

L. V. Vix quidquam continet rei herbariæ; sed L. VI. Francof. anno 1603. fol. Guineæ frumenta, & Manigettam describit, & Sorghum, & plantas ejus regionis vescas. Prodierat Amstelodami anno 1605. fol.* cum titulo *Déscription du riche Royaume d'Or, de Guinée ou de Mina, & Beschryving van de ganze Kust van Guinea* Amsterd. 1,96.

L. VIII. Francofurti anno 1606. fol. Habet ex J. Hermanni de BREE itinere arborem illam celebrem Insulæ Ferri, ad Episcopi descriptionem. Reliqui tomii vix huc faciunt.

Librum XII. & XIII. adjecit Guilielmus FITZER junioris de BRY gener, Francofurti anno 1627. fol. T. XIV. anno 1630. prodiit.

Eam collectionem etiam Levinus HULSIUS in 4°. reddidit ab anno 1598. ad annum 1650. quo tomus 26. prodiit, quæ rarissima est editio.

§. CCCLXXXIV. *Fabius Columna.*

Fabius COLUMNA, ex spuria quidem propagine illustrissimæ COLUMNARUM genti natus anno 1567., COLUMNARUM vice Zagarolæ in Æquicoloribus aliquamdiu præfectus, vir matheseos, musices, variarum artium peritus (*t*), botanicus summus, inter inventores locum ex primis meretur. Causarius homo, & epilepsia obnoxius, convertit se ad plantas cognoscendas, ut remedium ad suum morbum inveniret; satis enim intelligebat, frustra DIOSCORIDEM plantam sibi indicare, quæ caduco morbo medeatur, nisi æger eam ipsam herbam ad suum morbum adhibeat, de qua DIOSCORIDES scripsisset. Phu ergo DIOSCORINIS esse Valerianam nostram vulgarem ex veterum notis eruit, eamque feliciter, ut ipse quidem scribit, maximo sua morbo opposuit. Idem studium ad arias plantas DIOSCORIDIS adhibuit, in eo plerisque nuperis felicior, quod in calidiori rdgione spem haberet meliorem, se plantas veras Græcorum detecturum. Ita anno 24. auctoris natus est *Ph. Fabius seu plantarum aliquot historia*, in qua describuntur plantæ rariores antiquorum delineationibus respondentes Neapoli anno 1592. 4°.* Plerumque a vulgaribus auctoribus longe abludit. Dat icones æneas primus, certe meorum, qui plantas dederunt depictas, & ipse sculptorem adjuvabat, sunt autem ex omnium accuratissimis. In Phu characterem exacte expressit. Plantæ sunt 27. iis accesserunt octo aliæ. Novam editionem *Janus PLANCUS* edidit Florentiæ anno 1744. 4°.* cum vita FABII & Lynceorum notitia, de quorum numero FABIUS fuit.

Cum annos natus esset 38. majus dedit opus, cui titulus est *minus cognitarum rariorumque nostro cælo orientium stirpium ex Phœasis*, qua non pauca ab antiquoribus descriptæ disquiruntur & declarantur Romæ anno 1616. 4°.* sed dedicatio est anni 1610. & ipsum opus anno 1606. ad prelum paratum erat (*u*). Peritior nunc FABIUS flores, fructusque & semina, ubique adpinxit, descriptiones plenas, & philologicas cum veterum locis comparationes dedit, estque procul dubio inter principes rei herbariæ fontes. Plantæ sunt 156. aliquæ Regno Neapolitano propriæ, aliæ montanæ & alpinæ, plurimæ novæ. In appendice accedit Quamoclit pennatum. Subinde priora antiquat, & alias plantas cum vetustis nominibus conjungit.

Minus cognitarum stirpium pars altera Romæ anno 1616. 4°.* quo anno etiam dedicatio data est. Plantarum icones 44. quarum plusculæ sunt alpinæ, & Fratri Gregorii de REGIO, interque eas Tozzia, Vitaliana, aliæ rariores. Manifestius nunc FABIUS a flore, fructu & semine adfinitates plantarum suas sumebat (*x*). Spergulam ergo monet debere cum Alsine conjungit, Cymbalaria cum Linaria, Helxinen cissampelon cum frumento Saracenico. Atriplices semine non foliaceo ad Blitum, ad Anchusas Cerinthen, Symphytum ad Lithosperma,

(*t*) SEVERIN medic. efficac. L. I. P. 3.

(*u*) CLEMENT, editum etiam, si fides Cl. SEGUIER.

(*x*) C. 27.

sperma, Coronopum ad Plantaginem, Adonidem ad Ranunculos pertinere. Id novum putabat vir ILL. sed GESNERI cædem fuerant cogitationes.

Denique anno 1627. editurus (y) erat *adnotations & additiones ad opus Francisci HERNANDEZ & Nardi Antonii RECCHI*, quod demum anno 1651. Romæ prodiit *. In iis multa ad genera, & classes & characteres plantarum FABIUS addidit, nuperiorum inventorum similia. Petalorum (z) nomen, apud veteres etiam cum foliis commune, floris partibus dicavit, differentias plantarum a florum figura (a) & petalorum numero sumi debere vidit. Nomina Cl. virorum plantis imposuit, ut CÆSIAE (b), & floris Cardinalis (c), ipse COLUMNIAM sibi a CÆSIO dicatam admisit. Stylum & stamina novit; plerosque flores esse isostemones non ignoravit (d), stylique divisiones & varietates fructuum dixit (e). Plantas in spontaneis sedibus hirsutas cultu calvescere (f) monuit. Ad RECCHI plantas notas, comparationes, & 13. figuræ addidit.

Valetudo ipsi infirma fuit, et si ad proiectum senium pervenit, & circa medium seculum XVII. demum obiit. Femoris ulcus torridis lateribus admotis ipsi SEVERINUS (g) exussit. Epilepsiae passum esse recidivam PLANCUS putat, obsoleta certe fama pene ignotus ex vita excessit (h), & αναφαβητος, senis SWIFTIANI simillimus.

(y) J. ANDREÆ ad O. WORMIUM epist. I. n. 146. qui COLUMNAM in eo opere labo-
rantem viderat, & botanicorum principem dixerat.

(z) In RECCHIUM p. 853. In Rosa & Isophyllo DIOSCORIDES eo vocabulo usus fuerat,
in Chrysanthemo ALCMAN.

(a) p. 854.

(b) p. 873.

(c) p. 853.

(d) p. 880.

(e) p. 856. 857. sqq.

(f) p. 877.

(g) Effic. medic. p. 141.

(h) PLANCUS vit. p. IX.



LIB. VI.

COLLECTORES.

BAUHINI.

§. CCCLXXXV. J. Bauhinus & Cherlerus.

Maximo suo labore meriti sunt Illustres fratres, ut novum seculum in re herbaria, ducant (*i*). *Johannes* quidem, cognomine medico Lugduni natus, FUCHSHI discipulus, patria excessit, & Ebroduni aliquamdiu vixit, deinde Monte Beligardi apud Principem consenuit, atque ad magnam ætatem pervenit. Cum GESNERO enim anno 1561. iter fecerat, natus anno 1541. Bononiæ ALDROVANDUM audiverat, & anno demum 1613. obiit. Dimidio adeo seculo in magno opere laboravit, quod juvenis admodum, non ignorante GESNERO, molitus erat. Plantas in alpibus Rhæticis, Helveticis, in montis Juræ jugis, in Gallia Narbonensi, & in Italia, sylvaque Martia, plurimas legit, multas etiam a genere suo J. Henrico CHERLER habuit, qui & ipse diligenter, in Gallia potissimum Narboneñi, plantas legerat. Auctores veteres novosque acuto cum judicio legerat, excerpserat, comparaverat, CLUSIANIS, & LOBELIANIS etiam operibus usus.

Ad Lugdunense opus utique (*k*) suam operam contulerat. Primum ejus opusculum tamen *Epistole* fuerunt, dædum a nobis dictæ, ad GESNERUM datæ, aut a GESNERO acceptæ, quas minor vir frater CASPAR Basileæ anno 1591. 8°.* edidit, & quæ totæ botanici sunt argumenti: atque demonstrant, industrium juvenem plurimia ad GESNERUM misisse.

Cum iis Epistolis edidit CASPARUS fratris JOHANNIS libellum *De plantis a Divis sanctisve nomen habentibus*, paryura libellum, & quasi specimen scuturi operis. Nomina sunt, loci natales, aliquando & adnotationes aliquæ. MATTHIOLUM potissimum ulciscitur.

De plantis Absinthii nomen habentibus ex J. B. laboriosissimo plantarum libro,
*tui confessus & dissensus circa stirpes titulus est Montebeligardi anno 1593. 8°.**
Plurimis ex auctoribus Absinthii specierum descriptiones excerpit, ad eas sententiam

(i) *Epist. GESNER. p. 99.*
 (k) *T. II. p. 18.*

tentiam suam dicit, de figuris judicat. Non satis bene describit, præter Ab-sinthium umbelliferum. Rem ipsam accurate sibi notam fuisse satis ostendit, scopum vero eo tempore videtur potius habuisse criticæ botanicæ scribendæ, quam historiæ.

EJUSDEM *Historia admirabilis fontis balneique Bollensis, ad acidulas Gsp-pingenses, mandato FRIDERICI Ducis Würtemberg, admoniti a Johanne BAUHINO ejus Principis medico, conscripta Montebeligiardi anno 1598. 4°.* *. Hujus operis liber quartus ad rem herbariam pertinet, in quo de stirpibus in vicinia thermaarum lectis agitur. In hac ad pedes sylvæ Martiæ rusticatione BAUHINUS plurimam in plantis legēndis operam posuit. Poma primum & Pira describit, & picta dat, novo instituto, & pulchre: tunc reliquas arbores fructiferas aliasque: tum plantas alias, & inter eas aliquas eo ævo pa-rum notas, ut Viciam Sylvaticam maximam: Ocyoides non speciosum. Peplidem LINNÆI primus depinxit. Gramina porro satis multa, & Fungos, etiam cum iconibus dat. Mutato titulo idem opus *de aquis medicatis nova methodus anno 1605. 1607. 1612. 4°.* recusum est, ipsum non mutatum; Germanice vero Stutgard. anno 1599. 4°. 1602. 4°. 1603. 4°. vertente Davide FOR-STER, cum titulo *Arzney- und Badbuch, oder Beschreibung fast aller heil-samen Bäder, mit schönen Figuren, allerley Erdgewächse, Kräuter, Blumen und Früchte.*

A morte Johannis BAUHINI Societas CALDORIANA Ebroduni anno 1619. 4°. * edidit ejus Viri & J. Henrici CHERLER *Historia plantarum generalis nova & absoluta prodromum.* Sunt tituli capitum librorum 40. quibus hi viri magnum opus comprehendere destinabant. Videas in eo prodromo classes naturales bene multas, arbores coniferas, Ericas, siliquofas, papilionaceas, & istis ad fines, Cista, Rosas cum Rubo conjunctas, Cucurbitaceas, leguminosas (quas pen-taphylla inmixta turbant), Cereales, Gramineas, Liliaceas, Campaniformes, tetrapetalas cruciatas, Malvas, cichoraceas, radiatas, capitatas, umbelliferas, verticillatas, coronarias (admixtis Linariis), Rhœades, Ranunculos, vasculi-feras, asperifolias, solanaceas, multisiliquas, Seda, stellatas, Filices, mari-nas, Fungos; vera certe methodi naturalis rudimenta, et si passim aliqua ini-anscuit aliena.

Multis tamen post hanc pollicitationem annis demum hæc *plantarum hi-storya nova & absolutissima cum auctorum consensu & dissensu circa eas annis 1650. 1651.* Ebroduni tribus Vol. in fol.* prodiit, sumptus erogante Francisco Ludovico de GRAFENRIED, patritio Bernensi, bonarum literarum studio, & Ebroduni eo tempore præfecto. Nullus equidem typographicus ornatus adest, icones FUCHSIANÆ, a GUARINO bibliopola coemtæ, parvæ & malæ, propriæ icones et si non infidæ, tamen incomtæ, multæ etiam ad alienas plantas transpositæ, editor demum Dominicus CHABRÆUS, medicus Ebrodunensis, oneri impar. Verum cum istis mendis, vix imputandis auctori, bonus ta-men & fidelis codex est, quem typis expressum habemus; & opus omnibus expensis,

expensis, tamen hactenus sine pari. Plantæ numerosissimæ, plerumque bene descriptæ, cum collectis omnium scriptorum locis, non absque critico judicio, & in unum magno cum judicii acumine collecta, quæ ad ea tempora de plantis innotuerant. Eo opere RAJUS plurimum usus est, & non bene BAUHINO exprobratur, novas plantas non continere, nam continet plurimas, & ex magnis illis generibus, parum hactenus excultis, quas vel ipse invenerat, vel gener J. Henricus CHERLER. Rarum in eo vitium est, etiam in vasto opere, plantam eamdem duobus nominibus repetitam reperire. Varietates non amavit. Confusas veterum descriptiones sagax evolvit, &, quæ extricare non poterat, intacta deseruit.

CHERLERI, viri parum præter socii opus noti, adlitæ ad LOBELII icones notulæ, mecum ab optimo viro J. GESNERO communicatæ, aliquot plantis indigenis meam collectionem auxerunt. Ejus etiam viri nomen in planta dedicavi, quam ei inscripsi. Præter Galliam Narbonensem montes supra Gotthardi montem positos adiit.

Compendium quoddam magni operis sunt *Dominici CHABRÆI icones sciagraphicæ stirpium* Genevæ anno 1666. & 1677. fol. * editæ. Icones sunt J. BAUHINI, cum nominibus & brevi historiâ. Vitia primi operis ita non emendata, ut aucta sint, pluresque quam prius figuræ transpositæ.

§. CCCLXXXVI. C. Bauhinus.

Casper BAUHINUS, multis annis fratre suo junior, (anno demum 1560. natus), & in re herbaria æmulus, in colligendo laboriosus, in iconibus felicior, plantarum numero superior, a discipulis & ab amicis multis omnino symbolis ditiior, multo minus acuti vero judicii, in admitterendis varietatibus, in repetendis cum diversis nominibus iisdem plantis facilis, in descriptionibus etiam minus accuratus, classum naturalium minus studiosus, in eo mecum infelix, quod tempora sua cum anatome partiri sit coactus. Anno 1577. per thermas Fabarias & montem Spelugam in Italiam penetravit, Baldum montem adiit, Romanique & Patavium, multas etiam in Italia a fratre prætervisas plantas collegit. Inde Galliam Narbonensem anno 1579. petiit, Germaniam anno 1589. & post id iter 35. annis superfuit, extinctus anno 1624. In patriam redux diu publice docuit, felicissimis ejus Academiæ temporibus. Sed etiam discipuli Joachimus BURSER, Johannes FLEISSER, Jacobus HAGENBACH, Georgius SPÖRLIN, alias & alias alpium regiones adierunt; & spolia sua ad præceptorem miserunt. HAGENBACHUS ex alpibus glacialibus inter Interlachen, Lauterbrunn & Grindelwald; BURSERUS Badæ lectas, & circa thermas Fabarias, montem Fraetum, vallem Lepontiam, Gotthardum, Gemmiam, vicinum montem Gletscherberg, montem Penninum, in Austria, montibus Pyrenæis, Gallia Narbonensi. FLEISSERUS demum Gemmum & Penninum (S. Bernhard) adiit; Jacobus ALBINUS ex Hispania plantas misit.

Hortenses

Hortenses stirpes, & ab amicis exteris undique missas, ab Henrico etiam potissimum FURERO, Senatore Northusano, a Fabio COLUMNA (l), F. IMPERATO, F. & J. PONA, H. BELLI, J. A. CORTUSO, J. CARGILLO Scoto, J. DORTMAN, J. SIEGFRIED, J. TERENTIO, LEONHARDO DOLDIO, NIC. AGERIO, OLAO WORM, P. ALPINO, aliis (m) plurimas habuit, & Basileensis agri proventus ipse adjecit.

Ad ANGUILARÆ librum *de simplicibus*, latine versum & a se editum, notulas adjecit Basileæ anno 1593. 8°. SEGUIER.

Primum edidit majoris operis Prodromum *Phytopinacem*, seu enumeracionem plantarum nostro seculo descriptarum Basileæ anno 1596. 4°. Plantæ sunt 2700. (nempe admissis in numerum varietatibus); cum nominibus sæpe a solo numero repetitis, & subjeéctis nonnullis synonymis. Icones pauculæ & parvæ, aliquæ tamen stirpes hic primum descriptæ. Neque totum ambitum plantarum persequitur, nam in Trifoliis finem facit: Carduos adeo, & alias classes præterit, partemque papilionacearum.

Anno 1598. edidit MATTHIOLI opera, & addidit de suo thesauro multas plantas a nemine hactenus propositas (n), novasque icones & synonyma. Earum iconum aliquæ in prodromo redeunt, multæ nusquam, quod ad theatri alias partes ineditas pertineant. Numerum non inivi, sed omnino magnus est, ut hac editione MATTHIOLI non debeant carere, qui plena opera CASPARI possidere voluerint. Recusum est anno 1674. fol. TREW.

Animadversiones in historiam generalem plantarum Lugduni editam. Catalogus plantarum 400. eo in opere bis terve positarum Francofurti anno 1601. 4°. Bonum opus & eo tempore necessarium, quo Lugdunensis historia almagesti locum sola tenebat.*

Prodromus theatri botanici, in quo plantæ circiter 600. ab ipso C. B. primum descriptæ cum suis figuris proponiuntur Francofurti anno 1620. 4°.* Basil. anno 1671. 4°.* Non quidem sexcentas novas plantas esse credas, cum multæ a CLUSIO aliisque dictæ pro novis redditæ sint: numerosæ tamen sunt, & omnino 138. bonæ icones, nam cum plantis siccis ipse comparavi, quarum sunt simillimæ.

Pinax theatri botanici, seu index in Theophrasti, Dioscoridis, Plinii & botanicorum, qui a seculo scripserant, opera, plantarum fere sex millium nomina cum synonymiis & differentiis. Opus XL. (o) annorum, Basileæ anno 1623. 4°. 1671. 4°.* 1683. 4°. BERGER. nisi vitium est typographi. Cum singuli fere Scriptores

(l) Ejus plantæ siccæ pervenerunt ad Cl. BRRENS *Hercyn. cur.* p. 30.

(m) Catalogum dat in principio Pinacis.

(n) Præf.

(o) Nam Monspelii anno 1578. plantas legerat, & GUILANDINO alias demonstraverat *Phytopin.* p. 149. 153.

Scriptores aliis nominibus eamdem plantam designarent, cepit hoc ævo confusio nasci, quæ ab eo tempore multum increvit, ut quam plantam quisque scriptor suo nomine designaret, nunc obscurum esset. Ergo Caspar BAUHINUS genus quidem ex veteribus, deinde quamque suam speciem præmisit, sub suo nomine vero aliorum scriptorum diversa nomina recensuit, quibus eam plantæ speciem intellexissent. Notas subinde adjecit, & observationes aliquas. Triplum fere numerum habet herbarum LOBELII, decuplum stirpium DIOSCORIDIS, & neandum novus Orbis suæ dicitur effuderat. Non ideo diffiteor, immenso labore Cl. virum succubuisse; passim eamdem plantam diversis cum nominibus repetiisse, difficiliores THALII & CORDI stirpes non enodavisse, multum fecisse reliqui. Non eo minus hic Pinax clavis loco est ad priorum scriptorum opera, neque fere potest de manubus deponi, quoties iis uti volumus, quæ ante CASPARUM scripta sunt.

*Catalogus plantarum circa Basileam sponte nascentium Basileæ anno 1622. 80.
1671. 80.*. (p).* Unius civitatis hic ditissimus hactenus catalogus est, quo plantas etiam montis *Wasserfalle* vir Cl. comprehendit. Nomina sunt, & loci natiales. Plantas aliquas mutata locorum natura delevit, cum Huningæ Gallicæ munitissimum Castellum successerit, magna pars palustrium, a C. BAUHINO frequentatorum, siccata, hortisque consita sit. Sed etiam industriæ nupera B. STÆHELINI, WARNERI LA CHENAL, aliorum Cl. virorum pañim novas, neque Caspary dictas, cives detexit.

Theatri botanici P. I. Basileæ anno 1658. fol. * 1663. fol. TOURNEF. Præfatio est anni 1621. Duodecim magni operis partes erant, earum fere tres audio a Cl. viro perfectas fuisse, & plusculas ad eas pertinentes stirpium icones vidi, cum ante 35. annos herbæ siccæ Caspary BAUHINI mihi utendæ permisæ fuissent. Quod prodiit opus, ad Gramina & Liliaceas pertinet, difficilem classem, neque eo ævo perficiendam, quo characterum vera sedes nondum innoverat. Quare pañim planta eadem repetitur, neque omnes adgnosci possunt. Priscorum etiam hic, ut apud J. BAUHINUM, minus tamen liquidam Epitomen habemus, icones commoda, descriptiones minus perfectas & synonymiam.

Reliqui codices & ingens numerus epistolarum botanici argumenti, P. ALPINI, COLUMNAE, aliorum, latent apud heredes.

In catalogo l. anno 1500. ad 1600. video citari *Enumerationem plantarum ab herbariis nostro secreto descriptarum cum sculptis iconibus* Basileæ 1593. 40. Videtur esse phytopinax.

De compositione medicamentorum l. Oppenheim 1610. 8°. citatur in B. HOTTON. Epistolæ plusculæ botanici argumenti sunt inter WORMIANAS.

Parentalia ei celebravit J. Emanuel STUPANUS Basil. 1625. 4°.*
§. CCCLXXXVII.

(p) CLESS in *Elencho* habet editionem Basil. 1593. 8. quam puto esse fictitiam.

§. CCCLXXXVII. Joh. Coler.

*Johannis COLER, V. D. M. Oeconomia oder Hausbuch erster Theil Witteberg 1602. 4°. DRAUD. Anderer Theil 1595. 4°. 1598. 4°. Dritter Theil 1601. 4°. Vierter Theil 1597. 4°. 1598. 4°. 1607. 4°. Fünfter Theil 1599. 4°. 1607. 4°. Sexter und letzter Theil 1601. 4°. 1607. 4°. Neunzehntes und zwanzigstes Buch 1601. 4°. TREW. Sechs Theile cum calendario Witteberg 1615. 4°. 3. Vol. 1609. fol. 1616. fol. 1620. fol. 1615. 1618. 3. Vol. 4°. 1622. fol. Integrum opus Witteberg. 1632. fol. Mogunt. 1645. fol. Frankfurt 1672. fol. LEHM. 1680. fol. 1692. fol. *. Coram est, spississimum volumen. Auctor primus operis pater est editoris. Inde filius in magnum volumen paternas Schedas auxit, & admistis deterioribus potius corrupit. Ad rem herbariam faciunt in *Calendario plantæ aliquæ depictæ*, quæ quoque mense leguntur. Deinde L. IV. de agricultura, in Brandenburgica provincia, consilia, cum nimia superstitione & metu Planetarum. Libri V. pars eodem pertinet. Liber VI. ad arborum cultum, hortum, Isatidem etiam, Lupulum, aliqua. L. VII. Vitium cultum docet in regione frigida. L. VIII. De sylva breviter agit. Pars herbaria in universum brevis est. Laudari tamen videas (q).*

EJUSDEM nempe COLERI patris seorsim prodiit *Calendarium perpetuum economicum Erster Theil Witteberg. 1592. 4°. Andrer Theil liber quodlibeticus genannt 1606. 4°. 1607. 4°. DRAUD. Uterque 1615. 4°. 1616. fol. TREW. 1620. fol. 1622. fol. 1627. fol. 1632. fol.* hac editiones cum VI. libris oeconomicis.

§. CCCLXXXVIII. Adamus a Zaluzian. Alii.

*Adanti ZALUZIANSKY a ZALUZIAN methodi herbariae L. III. Pragæ anno 1592. 4°. * Francofurti anno 1604. 4°.*. Nescio quo fine DODONÆI plantas alium in ordinem disposuit, nullam addidit de suo adnotationem. Sed neque muscorum (r) divisio, neque Orchidum (s), utilitatem aliquam habere potest. Nomina bohemica plantis adjecit.*

Archetypa studiaque patris Georgii HOEFNAGEL Jacobus filius ab ipso sculpta communicat anno 1592. fol. long. recus. anno 1630. IV. Partes 4°. Potissimum quidem insecta & animalcula sculpsit. Intercedunt tamen etiam fructus, & flores raniique arborum.

J. Antonii FINEI il remedio infallibile che conserva il vino in ogni paesi Romæ anno 1593. 8°. THOMAS.

Ccc 2

EJUSDEM

(q) *Oecon. Nachr. IV. p. 581.*(r) *L. II. c. 3.*(s) *C. 4. fin.*

EJUSDEM *Il vaso di vitro quasi infrangibile dove non si guasta il vino*
Romæ anno 1611. 12°. SEGUIER.

Thomas HILL *Profitable art of gardening* London. anno 1593. 4°. HARL.
Conf. p. 368.

J. GRAMANNI *de pharmaco purgante* Erford. 1593. 4°. BOEHMER.

Galeacii LANDRINI *de vini & aquæ inter se mixtione quæstio* Florent. anno
1593. 4°. SEGUIER.

Hieronymi MINETTI *liber de Sarsaparilla & Ligni Sandi viribus* Senis
anno 1593. 4°.

HELISÆI ROESLEIN tr. von des an Elsaß, und an Lothringen gränzenden Ge-
birges Gelegenheit in Virtualien und Mineralien Strasburg 1593. 8°.*. Habet
plantas aliquas, filicem florentem circa Griesbach, forte Osmundam, cui
tamen florem album facit, Creterach, quod forte fuerit Stuthiopteris, Phyl-
litidem &c.

MARCO BUSSATO *il giardino di agricultura che de' saper un giardiniero*
Venet. 1593. 4°. TREW. 1599. 4°. SEG. 1612. 4°. FALC.

Bartholomæi BURCHELAT *Charitas, seu Convivium dialogicum septem physi-*
corum, in quo apparatus, ritus, ordines, cibaria, potus, utensilia ex antiquo-
rum promptuariis dilucidentur Tarvisii anno 1593. 4°. BURETTE.

§. CCCLXXXIX. Varii.

Horatii GUARGANTI *De Mechoacanni radice, seu Rheo lido* Venet. anno
1594. 4°.

IDEM in consiliis balsami historiam dat & bonas notas speciesque Venez.
1613. 4°.

EJUSDEM *de theriacæ virtutibus paraphrasis, de mechiocenni radice opusculum:*
de ovo gallinarum & ejus usu in febribus Venet. 1595. 4°. CIN. Lib. de theriaca
italice recusus est cum MELICHO Venez. 1648. 4°.

Fulvii BENIGNI *adnotationes ad SERLUPII & aliorum agriculturæ artem*
Romæ 1595.

Henrici Georgii ENRIQUEZ *de regimine cibi & potius, & de reliquarum*
rerum non naturalium usu nova enarratio Salmanticæ anno 1594. 8°. CLEM.

Benedetto VENIER *unica maniera d' irrigare campagne Veronese da due parte*
dal Adige Verona 1594. 4°.

Leonhardi BAUSCH comm. in HIPP. *de medicamento purgante & de usu ve-*
ratri Madrit 1594. fol.

Bernardi

Bernardi PENOT chemici, tractatus varii de vera præparatione & usu medicamentorum chymicorum Francofurti anno 1594. 8°. Ursellis anno 1602. 8°. MERKL. Hic vera Hellebori nigri præparatio, & quarumdam herbarum sales, & oleum Camphoræ continentur.

Guilielmi SERAPHINI de compositione medicamentorum & exhibendi ratione L. II. Turin. 1594. 4°.

Johannis FRANCI, qui fuit inter C. BAUHINI amicos, Hortus Lusatiae, seu Catalogus plantarum in Lusatia nascentium Budissin. anno 1594. 4°. mihi non visus. Germanice lego, h. Lusaticus, das ist, lateinische, deutsche und etliche wendische Namen derer Gewächse in Ober- und Nieder-Lausniz 1619. 4°. Vidi conjungi cum auctore signature plantarum.

Oswaldi GABELGHOFER Arzneybuch Tubing. anno 1594. 8°. 1596. 4°. Strasburg 1594. 8°. & Frankfurt 1594. 8°. & Eisleben 1594. Belgice Dordrecht 1598. 4°. 1599. 4°. B. Tig. 1618. 4°. TREW. Francof. 1618. anno 1665. 4°. 1694. 8°. Anglice a BATTO versus the book of Physik London 1599. fol. OSB. Liber est LUDOVICI ducis Würtembergici, quem noster jussu principis in ordinem reduxit.

N. ZEDORA Herbarium Polonicum Cracov. anno 1595. fol. Polonice.

Martini UNZENDORE herbarium Polonicum Cracov. 1595. fol.

§. CCCXC. J. Gerard.

John GERARD Nantvicensis, Chirurgi, Catalogus arbòrum, fructuum, ac plantarum tam indigenarum, quam exoticarum in horto Gerardi nascentium Londini anno 1596. 4°. SEGUIER. anno 1599. 4°. BODL.

EJUSDEM Herball with brass cuts in colours London anno 1597. fol. SEG. GERARDO LOBELIUS bonum dat testimonium, multas in Anglia sponte nascentes stirpes ab eo primum detectas esse; in horto eumdem multas, etiam exoticas, aluisse. Deinde Chirurgus Reginæ Georgius BACKER multa itinera fecisse, & in certamine cum botanico gallo longe superasse GERARDUM. Anglorum etiam classicus auctor fuit, fere ad RAJI tempora. Mihi videtur compilator equidem, varietatum studiosus, ut etiam quæ plantæ albo sunt flore aut rubro sœpe propriis figuris distinxerit, hæc ex seculi genio. DODONÆO & aliis nuperis plurimum usus est. Proprias figuræ aliquas reperio, ad sedecim, quarum alias non intelligo, ut Gratiolam latifoliam, foliis pinnatis ovato lanceolatis, Chamælinum thesi facie. Vaceiniorum nubis mira figura adeſt, ranunculo flore sui similis; foliis binis conjugatis reniformibus. In B. BODL. icones dicuntur æneæ esse; sed lignæ sunt undique.

§. CCCXCI. Varii.

Andrea CHIOCCI De Balsami natura & viribus juxta Dioscoridis placita Carmen, Veron. anno 1596. 4°. SEGUIER.

EJUSDEM etiam *questiones* huc aliquantum faciunt, quæ Veronæ anno 1594. 4°.* prodierunt. *De Helleboro, de vino, & peculiariter de vino mordaci, &c.*

Cum CERUTO scripsit *Museum CALCEOLARII.*

J. Adam SCHETNER gründlicher Bericht vom rechten Gebrauch des Weines Frankfurt 1596. 8°.

J. Rud. BOUILLY Beschreibung des Weinstocks Hanau 1596. 8°. Alii 1597. 8°.

Aurelii MINADOI de lue Venerea Venet. 1596. 4°. Lignum Guajaci pro vero venereæ luis remedio habet.

Herbarium MATTHIOLI CAMERARIANUM bohemice cura ADAMI HUBER & DAN. ADAMI prodiit Prag. 1596. fol.

ANTONIO DIONYSIO Bacchus & Pales s. de natura vini & de laudibus ruris Veron. 1596. 4°. CINELLI.

§. CCCXCIL N. Guibert. Sprenger.

N. GUIBERTUS De Murrhinis, ubi de Myrrha, de Myrrhato Francofurti anno 1597. 8°.*. Agit de Myrrha, de vino myrrhato, de Benzoino; negat pocula myrrhina facta fuisse ex Benzoino, & Benzoin a Myrrha differre docet.

EJUSDEM *De Balsamo ejusque lacrymæ, que Opobalsamum dicitur, na-* tura & facultatibus Argentorati anno 1603. 8°. BURETTE.

Philippi Stephani SPRENGER, Pharmacopolæ Heidelbergensis, horti medici Catalogus Francofurti anno 1597. 4°.* a J. BAUHINO paſſim citatus, etiam nomine imposito decoratus, in Hieracio Spregeriano. Hic brevem folorum nominum catalogum dedit.

Blasio Alvarez de MIRAVAL La conservacion de la sa'ud de crerpo, y el buen regimiento de la salud Met ymnæ anno 1597. 4°. Salmanticæ anno 1691. 4°. N. ANTON.

Evangelistæ QUATRAMII Degli ingredienti della theriaca e mitridatio Fer- rara anno 1597. 4°. FALC. In eo libro de Phu scripsit, & cum COLUMNA

Litem suscepit.

J. SCHENK

J. SCHENK a GRAFENBERG L. VII. *de Venenis* Friburg. 1597. 8°.

PETRI ab UFFENBACH *theses de Venenis* Basil. 1597. 4°.

IDEM plurima aliarum opera edidit, & inter ea MATTHIOLUM.

EJUSDEM *dispensatorium galenico chymicum*, RENODÆI & QUERCETANI pharmacopœas continet Hanau 1611. 4°.

Antoine CONSTANTIN *Bref traité de la pharmacie provinciale* Lyon anno 1597. De medicamentis purgantibus agere lego; ad veterum morem, & autarkiam patriæ suæ demonstrare PEIRESC. vit. p. 239.

J. Baptiste SYLVATICI *De compositione & usu theriacæ Andromachi* L. II. Heidelberg. anno 1597. 8°. Francofurti anno 1600. 8°. Lugduni 1607. 8°. RIV. cum ERASTO.

Joh. PESCHEL *Garten-Ordnung, oder ordentliche Beschreibung, wie man aus der Geometrie einen zierlichen und nützlichen Garten anrichten soll* Eisleben 1597. fol. DRAUD.

Anne WECKERIN *Kochbuch von allerhand Speisen* Amberg 1597. 4°. DRAUD.

Conrad KUNRATH *fünf schöne Tractätlein de Elleboro, rore solis, absinthio, Saccharo und der Schlange* 1597. 8°.

EJUSDEM *Medulla destillatoria & medica, wie man den spiritum vini — die Perlen, Corallen — andre Olitæten aus den crescentibus, als Früchte, Rosen und andern Sachen, zum auro potabli und andern Arcanen dienlich, künstlich distilliren soll* Leipzig 1599. 8°. Eisleben 1595. 8°. Hamburg 1605. 8°. DRAUD.

EJUSDEM *Distillier- und Arzney-Kunst* Leipzig 1703. 4°. &c.

§. CCCXCIII. Varii.

Diarium nauticum itineris Batavorum in Indian Orientalem Heidelberg 1598. 4°. ANDERS.

Prémier Livre de l'histoire de la navigation aux Indes Orientales par les Hollandois, & des choses à eux advenues Amsterdam anno 1598. fol. *; etiam in THEODORI de BRY collectione, & in Collection des voyages, pour l'établissement de la Compagnie des Indes. Nautæ Navium anno 1594. emissarum, in Madagascaria morati, arbores aliquas descripserunt, inde Sumatram & Bantam petierunt. Idem Cocos, Betel, Pisang, Mangas, Arec, Palmetos, Jucas, Carcapulli, Cassiam, Sycomorum, Aloen, Ananas, depicta dederunt.

Le

Le second Livre Narration historique de voyage fait par huit navires en 1598. Amsterdam anno 1601. fol.. Arbores Insulæ D. Mauritii, tum fructus naturæ in Java Insula & Ternata provenientes describuntur.*

JESSENII a JESSEN *de mithridato & theriaca* Witteberg. 1598. 4°. Giess. 1614. 12°. cum J. Matth. DURASTANTI *de aceto scillities & aloë, & Nic. CURTIO de medicamentis lenientibus, præparantibus & purgantibus* PLATN.

EJUSDEM *Diss. de plantis* Witteb. 1601. 4°.

Histoires prodigieuses & memorables extraites de plusieurs auteurs, grecs, latins &c. par BOISTEAU, TISSERANT & aliis cum iconibus Paris 1598. 8°. si huc facit.

Gulden Schatz oder Kunstkammer von allerley verborgenen Künsten Roschach 1598. 4°. huc videtur facere.

Petri PION *Phytologia, seu theses de plantis* Herbipoli anno 1598. 12°. (1619. 4°.) *Compilatio ex LOBELIO & TABERNÆMONTANO.* CL. SEGUIER tribuit Hadriano ROMANO *theses de simplicium medicamentorum facultatibus* Herbipoli anno 1601. 4°. editas, & de salubri olerum usu anno 1602. 4°. An alias fuerit.

Richer de BELLEVAL *Onomatologia s. Nomenclatura stirpium, quæ in horto medico Monspeliensi coluntur* Montpelier anno 1598. 12°. TOURNEF. Conditor ejus horti fuit, quem Oliverius (t) des SERRES pro exemplare habet horti publici. Eum anno 1604. exstruxerat, & anno 1624. destructum idem restituit.

EJUSDEM *Dessin touchant la recherche des plantes du Languedoc* Montpelier 1605. 8°. cum quinque iconibus TOURNEF.

Remontrance au ROY HENRI IV. touchant la continuation de la recherche des plantes du Languedoc, & peuplement de son jardin de Montpelier 4°. cum tribus iconibus SEGUIER.

EJUSDEM *Tabulæ æneæ posthumæ* 260. jam TOURNEFORTIO dictæ, (u) quarta forma in manus Antonii GOUARIN, gnarissimi herbarum viri, devenierunt, quas, ut speramus, cum interpretatione edet. Eri sunt insculptæ, rigidiusculæ, cæterum ad naturam factæ. Plurimæ plantæ alpinæ inter eas sunt, tum calidarum regionum cives: inter eas & rarissimæ, & novæ, ut Gentiana minima JACQUINI, Lychni umbellifera Helvetica, Papaver nudicaule alpinum, Campanula minima Cl. ALLIONE, Pulsatilla arborescens, Alysson

(t) p. 731.

(u) Vay. II, p. 297.

son GERARDI. Nomen specificum græcum adjecit, ad morem Pauli RE-
NEAULME.

*Andreae LIBAVII Singularium Pars I. II. III. IV. Francofurti anno 1599.
8°. MERKL. In II. agit de zoophytis, agno scythico &c.*

EJUSDEM de theriacæ Andromachi senioris Coburg 1613. 4°.

*Giov. de RINALDI Il mostruosissimo mostro diviso in due trattati, I. del signifi-
cato de' colori, II. dell herbe e fiori Brescia anno 1599. 8°. BURETTE. Venet.
anno 1592. 8°. 1599. 12°. SEGUIER.*

Samuel BERGER von der Paeonien-Wurzel Frankfurt anno 1599.

Kruydboek Delft 1599. 8°. LIND.

*Christophe ISNARD memoires & instructions pour le plan des muriers blancs
& nourriture des vers à soie Paris 1599. 8°. d'ETREES. 1665. 8°. FOLK. Valde
spernunt nuperi superstitiosum opus.*

*Les vers à soie présentés au Roi sur l'entreprise de Mrs. de la Chambre
du Commerce des Indes Orientales, de faire venir les graines des vers à soie de
Madagascar, &c. & Instructions pour les plants des maniers &c. Paris 1665.
8°. BUR.*

*Chinæ nova historia — de summa fertilitate, incredibili vinorum copia opera
MARIÆ HENNINGI Francofurti 1599. Mogunt. 1600. 8°. Idem puto opus
quod p. 373.*

§. CCCXCIV. F. Imperatis.

*Ferrante IMPERATO, Pharmacopola Neapolitanus, Columnæ amicus, re-
rum naturalium thesauro collegit, & ejus præcipua ornamenta cum titulo
edidit, *Historia naturale* L. XXVIII. Neapoli anno 1599. fol. & auctius Ve-
netiis anno 1672. fol.*. Latine Coloniæ recusam anno 1695. 4°.*. Verum au-
ctorem fuisse Nicolaum Antonium STELLIOLAM, pretio redemptum ut nomen
FERRANTIS præfigi permetteret, V. PLACCIUS. Præter fossilia & alia Cl. viri
rariora, ex thesauro descripta, multa hic ad universam naturæ historiam
pertinentia reperiuntur. Ad rem herbariam spectant in libro XXVIII. plus-
culæ Coralliorum icones: in Libro XXVIII. aliquæ figuræ plantarum, cum
notulis J. Mariae FERRI pharmacopolæ, quæ ad ultimam editionem primaum
accederunt.*

IDEM plantarum icones paraverat, quæ RAJI tempore supererant (x).

*In Catalogo FALCONETTI legitur *discorso intorno a diverse cose naturali
de Franc.* IMPERATO Neapoli anno 1628. 4°. Nonne nostri fuerint FERRANTIS?*

§. CCCXCV.

(x) *Tancredus ROBINSON in Epist.*

§. CCCXCV. J. Hugo v. Linschoten.

J. Hugonis v. LINSCHOTEN Haarlemensis, *Navigatio & Itinerarium in Orientalem Indiam &c.* Haag. anno 1599. fol. * Francofurti anno 1601. fol., etiam Gallice ibid. eodem anno SEGUIER. Belgice Amsterdam anno 1596. fol. 1619. fol. 1644. fol. SEGUIER. Germanice *Historia naturalis von Indien* Francf. 1600. fol. Ex melioris notæ peregrinatoribus, tredecim annis a patria absuit, quorum partem, sex fere annorum, in India Orientali vixit. Mores populorum candidus adnotavit, neque historiam naturalem neglexit. Arbores utiles & aromaticas depictas dedit, & descriptas, cum PALUDANI notis, quæ in editione anni 1599. pariter reperiuntur. Alio itinere ultimum septentrionem adiit, sed id quidem plantis cassum est.

§. CCCXCVI. R. Hawklyt.

Richard HAWKLYT *principal navigations voyages and discoveries of the English nation by land and Sea.* London anno 1599. 1600. fol. 3. Vol. B.B. Inter innumerabilia itinera sunt etiam loca, quæ ad plantas tinctorias aut aliquin utiles, & inter merces receptas spectant.

EJUSDEM *Virginia richly valued by the description of Florida her neighbour.* Ex Lusitanico vertit Rich. HAWKLYT London anno 1619. 4°. BODL.

Ediderat etiam cum notis P. MARTYRIS Decades VIII. Paris 1587. 8°. CHIV.

EJUSDEM *two remembrances of things to be endeavoured in Turkey touching our cloathing and dying &c.* Lond. 1592.

Levini HULSII *Beschreibung des goldreichen Guiana* 1599. 4°.

§. CCCXCVII. Caspar Schwenkfeld.

Casperi SCHWENKFELD medici Hirschbergensis, *Stirpium & fossilium Silesiae Catalogus Lipsiae anno 1600.* 4°. (y). Partim proprio labore, partim auxilio Dominici HEINZ, Jeremiæ GESNER, Tobiae FISCHER & Sebaldi LAUREÆ floram, ut hodie amant loqui, non pauperrimam patriæ suæ scripsit. Admisit equidem plantas hortenses, multas tamen in Sudetum montibus, partim alpinas, partim septentrionales herbas collegit. Descriptiones nimis breves aut nullas addidit, & parca synonyma.

EJUS-

(y) Ex CURMO multa habuisse GRÆBNER, tract. 3. cuius *Chronicon Silesiae* diximus p. 344.

EJUSDEM kurzes Verzeichniß der Kräuter, welche um den warmen Brunnen auf den Gebürgen gefunden werden Görliz anno 1607. 8°. TREW. Hirschberg. anno 1619. 8°.* Hic libellus prodiit cum des Hirschbergischen warmen Bades Beschreibung. Catalogus spontearum plantarum, inter quas plures raræ, ut Rubus Monococcus, Tussilago alpina maxima (Petasites DILLENII), Gentiana punctata, Laurus Alexandrina (Uvularia), Angelica, Leda Silesiaca duo, Pinaster, Porrum alpinum, Radix rosea, Sonchus cæruleus, Viola flore magnœ, & lutea, Angelica alpina. Aliquæ vix notæ, ut Hieracium Draconites.

EJUSDEM Thesaurus pharmaceuticus medicamentorum facultates & præparationes continens Basileæ anno 1587. 8°. GUNZ. PLATN. Francofurti anno 1630. 8°. MERKL.

§. CCCXC VIII. Varii.

Thomæ DORNKRELL Dispensatorium novum continens ad omnia pathemata remedii selecta Ulyssæ (ubi) anno 1600. 4°. Hamburg. anno 1604. 12°. Lips. anno 1623. 12°. Jenæ anno 1645. 12°. MERKL.

Joseph ROSACCIO il microcosmo nel quale si tratta dell' anima vegetabile, sensibile e rationale Firenz. 1600. 8°.

Jayme GUTTIEREZ de SALINAS Discurso del pal, del vino, &c. Alcala anno 1600. 4°. FALCON.

- Compendium hujus operis Madrit. anno 1620. fol.

J. VICTORII SODERINI Coltrivazione Toscana delle viti Firenz. anno 1600. 4°. THUAN. 1610. 4°. 1620. 1622. 1700. 1734. 4°. SEGUIER.

Pauli CRASSI De Lolio tractatus cum epistola Ulyssis ALDROVANDI Bonon. anno 1600. 4°.

CESARE CRIVELLATI tratt. dell uso e modo di dare il vino nelle malattie acute Rom. 1600. 8°. FALC.

Jacob. LEBZELTER de simplicium medicamentorum facultatibus in genere Lipsiæ 1600. 4°.

Bernardo DAVANZATI Coltivazione Toscana delle viti e d'alcuni albori Firenz. anno 1600. 4°. 1610. 4°. cum VICTORIO, & solus Firenze anno 1621. vel 1622. 4°. RIV. 1638. 4°. SEGUIER. Padova anno 1727. ibid.

J. TAVERNER experiments concerning of fish and fruite London anno 1600. 4°. (Osb.).

§. CCCXCIX. Oliv. des Serres.

Olivier des SERRES, Sieur du PRADEL, nobilis Languedocici, Théâtre d'agriculture Paris anno 1600. fol. FALCON. 1611. 8°.* Geneve anno 1639. 4°.*

D d 2

Lyon

Lyon 1675. fol. auctum venatione luporum TREW. Magnum opus & bonum, viri experti, simplicium amantis, neque impendiosorum artificiorum studiosi. Scripsit utique suo calido cælo. Pertinet autem ad rem herbariam Liber II. de frumento, & de cultu agri. L. III. de vite & vino. L. IV. de pascuis, pratis. Medicæ cultum commendat & irrigationem. Libro V. pauca huc spectant, fere de moro, ex cuius etiam cortice linteal docet parare. L. VI. de horto & plantis cultis, etiam de Croco, Lino, Cannabe, Isatide, Rubia, Carduis, deque pomis & fructibus, floribus, plantisque medicis, de infistione. L. VII. de sylva. L. VIII. de cibis & alimentis. Fusa historiam dat Solani tuberosi (z).

EJUSDEM *la cueillette de la soie pour la nouriture des vers qui la font* Paris 1599. 8°. d'ETRE.

EJUSDEM *Seconde richesse du Meurier blanc* Paris anno 1603. 8°. BURETTE. Jussu Regis artem educandorum bombycum, calendarum Mororum, Serici conficiendi docet.

Germanice *Eigenschaft und Natur des Seidenwurmes vertente* Jac. RATHGERBER Tübingen 1603. 4°. THOMAS.

§. CCCC. Codices M.S.

Ad finem seculi aliquos Codices M.S. colligenus.

ROMOLO ROSELLI STEPHANI patris l. *de simplici secundo Pordine da Diuersoride Corograf Toscani.*

Francisci CARLETTI raggionamenti fatti sopra il viaggio che fece in circondare il globo terraquo da 1597. a 1606. IB. Plantas etiam habet indicas.

Stephani ROSELLI sumtu plantæ in horto simplicium cultæ delineatæ fuerunt a F. AGOSTINO del RICCIO. COR. T.

JOSEPH CASABONA Indiam adiit, plantas ibi colligit, codicem M.S. cum iconibus reliquit, quæ sunt apud TARGONIUM. Præfat. ad MICHEL.

J. Baptiste DONI de cultura per ignem: nova secundarum frugum methodus, & nomen artificium conservandi vini. ID. Corogr.

Antonius PAVILLON, aëvi mihi ignoti, gallice scripsit de natura ac qualitate cibi & potus. SANDER clar. Ant.

Anonymi *de simplicium natura* Bibl. Reg. Parif. n. 7078.

Joh. ROCHON antidotarium, MARESCOTTI Pharmacia, & Euporista. IB.

EJUSDEM ROCHON adnotaciones in MESVEN de simplicibus medicamentis purgantibus & in l. I. TAGAULT. ib. n. 7079.

ATANASIO

(z) p. 680.

ATANASIO di S. CARLO de herbis M.S. In Bibl. Ambros. QUADRI^o
dissert. III.

Simonis PIETRE de ratione componendorum & præscribendorum medica-
mentorum L. II. in Bibl. Reg. Parif. n. 6879.

D'ASSAS brevis methodus de medicamentorum compositione B. R. Parif.
n. 7025.

Henrici RENHAM de vegetabilibus L. II. TANNER, forte vetustiores.

Bartholomæi MOSER thesaurus bibliaticus omnium scriptorum, qui artem
medicam coluerunt — & inter classes rerum præcipuas artesque materies medica-
Dilling. fol. num prodierit, dubitatur.

§. CCCCII. J. Pona.

Johannis PONÆ Pharmacopœi Veronensis, Index multarum rerum, quæ in
repositorio suo adservantur. Veronæ anno 1601. 4°. Fructus, radices, planta-
rum aliæ partes varie utiles, in brevissimo catalogo.

EJUSDEM Iter Montis Baldi prodiit hoc anno, cum C. CLUSII plan-
tarum historia *: Recusum est Basileæ anno 1608. 4°.* cum Nicolai MA-
ROGNA l. de Amomo Dioscoridis & Plinii. Sed melior editio prodiit Ve-
netiis anno 1617. 4°. *. Titulus est, Il Monte Baldo descritto. Plantæ
quidem alpinæ plurimæ recensæ, earum multæ bonis figuris declaratæ.
Deinde admistæ multæ Creticæ, & aliæ potissimum ex horto CONTARE-
NO acceptæ. Mons ipse amplius & varius, magna parte sui asperrimus,
plantarum feracissimus, & nostras habet alpinas, & alias permultas, quibus
caremus. Garidellam hic videas, Stæheliniam LINNÆI, Cannabinam TOURNE-
FORTII, Papaver nudicaule, Ebenum Creticam, Saxifragam, seu Lychnidem
fragilem, Buonarotam, Ranunculum calyce villoso, Stæheliniam meam, Ab-
sinthium Genipi, Achilleam Genipi, alias plantas prius parum notas.

EJUSDEM de vero Balsamo dagli Antichi, nel quale si prova che il solo Bal-
samo Arabico e il legitimo, e s'Exclude ogn altro licore abbracciato sotto nome di
Balsamo degl' antidoti Venetiis anno 1623. 4°. FALCON.

§. CCCCII. Felix Plater.

Ad hæc tempora pertinet Felix PLATER, magnus Clinicus, qui tamen
neque universam naturam neglexit, cum thesauros rerum naturalium non mi-
nimos collegerit, neque rem herbariam, cuius splendidum hortum siccum ra-
rissimis plantis plenum viderim. Nomen raro Ranunculo imposuit.

§. CCCIII. J. Robin.

Jean ROBIN Catalogus stirpium tam indigenarum, quam exoticarum, quae Lutetiae coluntur Paris anno 1602. 12°. 1607. 1624. 8°.

EJUSDEM *Le Jardin de HENRY IV. ou recueil de fleurs, gravées par Pierre VALLET Brodeur du Roi, avec un catalogue de quelques plantes étrangères, qu'il avoit reçues de Guinée & d'Espagne Paris anno 1608. fol. BURETTE. Recusus cum titulo Le Jardin de LOUIS XIII. Paris anno 1623. fol. * & 1638. fol. SEGUIER. omisso ROBINI nomine. Tabulæ 92., in exemplo meo vivis coloribus pictæ, florum fere ex gente Liliacea, etiam potissimum Iridum; monuit etiam auctor de colore, qui cuique plantæ conveniat, & fere summas plantæ partes depinxit. Meo exemplo præcepta hortensia docta manu adscripta sunt. Et ipse & VESPASIANUS ROBIN hortum alebant, Regio stipendio sustentati.*

§. CCCIV. D. Canevarius.

Demetrii CANEVARII, Patricii Genuensis, de ligno sancto Commentarius, in quo qualitates ejus exprimuntur, exque illis lignum quoddam in Italianam delatum pseudolignum sanctum esse nullo modo verum demonstratur Romæ anno 1602. 8°.. Diligens in utroque ligno auctor, nam neutram plantani vidit. Utitur potissimum Gonsalvo FERNANDEZ, qui lignum Guajacum, præter exiguae aliquas notas, Sancti simile fecerat; Sanctum tamen ex Insula S. Johannis (Porto-rico), Guajacum vero ex Hispaniola accersiverat, & eorum lignorum, quod priori loco dixi, majores adversus Buas vires habere scripserat. Refutat noster Antonium GALLUM, hunc fusius & acrius, & FALLOPIUM, qui Lignum sanctum a Guajaco longe separaverat. Denique signa discriminis suppeditat. Ligno spurio crassiore esse corticem, eumque rarum & spongiosum; lignum ipsum viride, non pingue, parco gummi imbutum, minus ponderosum, durumque, odore minori, aut nullo, sapore non amaro, sed ab initio insipido, deinde acerrimo. Dubitat, num vere eo ligno unquam lues venerea sanata fuerit.*

CYNTHIUS CLEMENS anno 1601. 4°. Romæ disputationes de natura & facultatibus Ligni sancti ediderat. Contra cum DEMETRIUS scripsiterat. Respondit CYNTHIUS de natura atque facultate Ligni sancti nuper ut ferunt aliqui, ex Hollandia Romam delati Romæ 1602. 4°. DEMETRII, quem refutat, libellum una recusum edidit, & id Lignum rejicit.

§. CCCV. Varii.

The new and admirable art of Setting of Corne Lond. anno 1601. 4°.

Johannis SYLVII Oratio de Ross Hafniæ anno 1601. 4°. MOLLER.

Conradi

Conradi BATTI oratio prima botanologica Regiomonte 1601. 4°.

Juc. COCI & J. TETENS de purgantibus simplicibus disp. Witteberg. 1601.
4°. MOLLER.

J. GRAVII de plantis diff. VIIIva Cassel 1601. 4°.

EJUSDEM de simplicium medicamentorum facultatibus in genere Heidelberg:
1604. 4°.

Jaques FONTAINE traité de la theriaque Avignon 1601. 12°. BUR.

§. CCCVI. G. Pancirolus. Alii.

Guidonis PANCIROLI Rerum memorabilium, seu deperditarum P. II. cum
Commentariis Henrici SALMUTH Amberg. anno 1602. 4°. ut videtur, & Franco-
furti anno 1610. 4°. * & Italice Venet. anno 1612. 4°. Codex posthumus a
J. CAMERARIO anno 1596. ad SALMUTHUM missus est, qui PANCIROLUM
audiverat; & plurimum ab eo viro auctus prodiit. In Pars I. agit de cin-
namomo, folio, odoramentis. Pars II. huc facit ob varias memorabiles no-
vi orbis plantas, Cassiam solutivam, Saccharum, Mannam, chartam, de
quibus propria capita hic reperiuntur. Uterque Juris consultus cum fuerit,
collatitiis fere divitiis utitur, ex CÆLIO Rhodigino aliisque nuperis col-
lectis.

Ferdinandi Roderici CARDOSI de rebus sex non naturalibus Lisbon 1602.
4°. BOEHMER. Francofurti 1610. 8°.

Johannis SIEGFRIED De genere aromatum, quæ cortices sunt Helmstatt anno
1602. 4°.

G. Battista SEGNI Trattato sopra la Carestia e fame, varie multiplicationi
e sorti di pane Bologna anno 1602. 4°. SEGUIER. Alimenta varia.

Wolfgang HOECHSTETTER de salubri studiosorum viatu Ingolstatt 1602. 8°.

EJUSDEM Medicamentorum Oeconomia s. nova medicamentorum in clas-
ses sedes & familias distribuendorum ratio ib. 1610. 8°. 1615. 8°. GRUEN-
WALD.

Manuale medicum, d. i. neues Arzneybüchlein für allerley Gebrechen und
Krankheiten, samt einem Herbario nach L. Fuchsii Kräuterbuch mit figg. Franc-
furt 1602. 8°. DRAUD.

Vicenzo BRUNI dialoghi tre delle Tarantole, del vivere e del morir, delle
pietre preziose e de' simplici Napoli 1602. 4°. d'ETREES.

C. T.

- C. T. *against the pernicious use of tobacco* Lond. 1602. 4°. BODL.
 Abrah. FUCHS *de venenis* Basil. 1602. 4°. RIV.

§. CCCCCVII. P. PAUW.

Petri PAAUW *Horti publici Academie Lugduno batavae ichnographia & stirpium nomina* Leidæ anno 1603. 8°. BURETTE cum figuris. 8°. SEGUIER etiam 1601. ibid. Eam editionem non habeo; sed adest inter meas *Hortus publicus Academie Lugduno batavae ejus ichnographia descriptio usus* Leidæ anno 1617. 8°.* quo anno PAVIUS obiit; & 1629. 8°. BURCKARD. In eo quadræ & pulvelli expressi, & charta pro plantis nuda relicta; sed in meo exemplo manu inscriptæ plantæ. Ad finem catalogus nominum brevissimorum, & trivialium, stirpium, quæ eo horto eo tempore continebantur. Alienum fuisse a re herbaria, & pro Terebintho studiosis Fraxinum demonstrasse ROLFINKIUS auctor est (a): merita tamen in Hortum publicum VORSTIUS laudat (b).

Hieronymo CORTES *phisonomia y varios secretos de Naturaleça* Saragoça 1603. 8°. BODL.

Diego Sanchez MALDONADO *Agricultura allegorica e espiritual* Burgos 1603. BODL. si huc facit.

Basilii PLINII *carmen de venenis* Noribergæ 1603. 8°. RIV.

Antonii MERINDOLI *examen confectionis alkermes* Aq. Sext. 1603. 8°.

F. BONAMICI *de alimento L. V.* Florent. 1603. 4°. Liber V. est de consequentibus sitim.

JOSEPH von LOCATELLI *Beschreibung eines neuen Instruments zum Pflügen und Säen zugleich* 1603. 4°. Jena 1690. 4°. celebris illius Seminatoris.

ÉJUSDEM *teatro d' areani medici* Venez. 1667. 8°.

Christoph. Fabius BRECHTEL *neuere Art Barbierers Zettel aller gebräuchlicher Simplicien* Nürnberg 1603. fol. TREW.

EJUSDEM latina *Nomenclatura pharmaceutica h. e. liber appellationum & titulorum omnium medicamentorum* ib. eod. anno fol.

Hieron. LAMBACH *consilium medicum, quo Raphani usus arguitur* Hamburg. 1603. 8°.

BARTHOLOMÆI *Unterricht von allerley Speisen und Getränken* Erfurt 1603.

PETRI

(a) *Vegetabilia in genere* p. 99.

(b) *Everard Vorst in vita Pavii,*

Petri PARISII breve discorso sopra il medicamento di vino ed oglio per guarire ogni sorte di ferita Palermo 1603. 4°. MONGIT. Gallice Brief discours &c. Paris. 1607. 8°. d'ETR. Chirurgici scopi.

Thomae KNOBLOCH diff. physica XXII. de plantis & Zoophytis Witteberg 1609. 4°.

Francisci VELEZ de ARGINIEGA parecer de que las Cubebas son el Carpasio de Galeno Madrit 4°. N. ANT.

EJUSDEM farmacopea de muchas cosas importantes a los Boticarios Madrit 1603. 4°. N. ANT.

Mémoires & Instructions pour l'établissement des Meuriers & art de faire la Soye en France Paris anno 1603. 4°. FALC.

IDEM fuerit I. von der Natur und Nutzbarkeit des Seidenwurms, auch Pflegung des Maulbeerbaums ex Gallico verf. Tübingen 1603. 4°. An potius LAFFEMAS.

§. CCCCVIII. Varii.

Cecchini MARTINELLI Raggionamenti sopra il Amomo e Calamo aromatico nuovamente avuto de Malacca Venet. anno 1604. 4°. C. B. Präf.

In idem opusculum exstat anonymi Giudizio sopra i raggionamenti di Cecchino MARTINELLI sopra il nuovo Amomo e Calamo aromatico Mantua anno 1605. 4°. C. B.

J. PONTANI Methodus componendi theriacam Andromachi senioris & præparandi Ambram factitiam Lipsiae 1604. 4°. BODL.

Vincent TEXTOR TRAITE de la nature du vin, & de l'abus tant d'icelui, que des autres breuvages Geneve anno 1604. 8°.*. Vix huc pertinet.

Friderich HELBACH Oenographia, Weinkeller, oder Kunstbuch vom Wein und Kräuterwein Frankfurt anno 1604. 4°. HIRSCH.

EJUSDEM Olivetum, d. i. Kunstbuch, wie in allen Gewächsen, Metallen und andern Sachen Oel und Salz könne extrahirt werden Frankfurt 1605. 4°. Bibl. THOM.

Sebastiani BLOSS Disputationes de facultatibus alimentorum Tubingæ anno 1604. 4°. M.

Barthelenii LAFFEMAS de BEAUTHOR le naturel & profit admiruble du Meurier en l'ouvrage & son bois feuilles & racines &c. Manière & façon d'enter & semer pépinières de Meuriers blancs Paris anno 1604. 12°. FALC. BURETTE.

De VITRE' description du premier voyage fait aux Indes Orientales anno 1603. — avec des remarques sur les epiceries, aromates & fruits, qui se trouvent aux Indes Paris 1604. 12°. NEAULME.

The fruiterers secret containing directions for the due time and manner of gathering all Kind of fruit London anno 1604. 4°. cum Malorum Cantiani agri historia.

J. Pauli SPINELLI DI GIOVINAZZE lectiones aureæ in artem pharmaceuticam, in quibus resolvuntur dubia in canonibus Mesves, compositionibus, simplicium electione, opera destillationis &c. Paris 1604. 4°. 1605. 1633. 1643. LOPPEZ.

Giuseppe SANTINI ricettario medicinale Serravalle 1604. BODL. Guldene Apotheke Frankfurt 1661. 4°. RINK.

Thomas MONTSAIN Le Jardin Senonois cultivé d'environ 600. plantes, qui croissent à moins d'une lieue de la Cité de Sens, Sens anno 1604. 12°. SEGUIER.

§. CCCIX. Claude Duret.

Claude DURET Histoire admirable des plantes & herbes commémorables en nature Paris anno 1605. 8°.* BURETTE (etsi annus 1695. in eo catalogo scribitur), & cum aliis libellis conjunctus Paris anno 1615. 4°. IDEM. Plantas varias rariores utriusque Indiæ describit & depingit, etiam Garciniam, Tunamque coccinelliferam, cum rudibus iconibus. Accedit multum fabularum, ut arbor anates gignens & pisces, folia ambulantia.

§. CCCX. Ulysses Aldrovandus.

Ulysses ALDROVANDUS, horti Bononiensis praefectus, hoc anno obiit, quare ejus opera huc referimus, etsi multis post id ævum annis prodierunt. Magnus peregrinator, plurimos thesauros rerum naturalium plurimo suntu & labore collegerat, plantæque ALDROVANDI siccæ sedecim repletentes volumina & MONTALBANI (c) tempore & MONTII (d) superfuerunt. Collegerat etiam undique, ut ad animalia, ita ad plantas, loca veterum, medica, botanica, philologica, emblematica. Ex codicibus ergo posthumis Ovidius MONTALBANUS Dendrologia seu historiæ naturalis libros II. edidit Bononiæ anno 1668. fol. *. Arbores sunt glandiferæ & pomiferæ aliquæ, etiam Indicæ, cum figuris rudiſculis, non tamen malis. Intercedunt Fungi plusculi, etiam Clavariæ, aliquæ icones sunt MONTALBANI. Cum cuius nomine, omisso ALDROVANDI titulo, ut ad methodum tantum ALDROVANDI opus factum sit, recusa est Dendrologia cum Georgii FRONCI præfatione Francofurti anno 1690. fol. * (e).

Cum

(c) Bibl. p. 26. ed. SEGUIER.

(d) Comment. Bonon. T. II. P. III.

(e) Olim MONTALBANI opus esse Journal des Savans 1668.

Cum avium etiam iconibus aliquas figuræ dedit ALDROVANDUS, sed
omnino rudes (f). In *historia monstrorum* Bonon. 1642. fol. multæ plantæ fa-
sciatæ aliisque modis monstrosæ depinguntur. Reliquerat etiam lectiones in
DIOSECORIDEM, aliaque inedita (g).

§. CCCCCXI. Varii.

In J. Jacobi TALENTON *thesauro verum reconditarum* Francofurti anno
1605. 8°. excuso varia huc pertinent, ut medicamenta ex Chondro & Alica
veterum, & de veterum cerealibus. Favet Arabibus.

Paul JENISII *Annabergæ historia* L. II. Dresden 1605. 4°. habet etiam plan-
tas sponte circa Annabergam nascentes RIV.

Discourse on the husbandry used in Brabant and Flanders London anno
1605. 4°.* HARLEY.

Thomæ CORNACCHINI *Tabulæ medicæ*, quibus quæ a principibus Græcis
& latinis, de curationis apparatu reperiuntur, collectæ sunt Patav. anno 1605.
1607. fol. Magnus apparatus & multum theorizæ.

Jac. MARTINI *de anima vegetante* Witteberg. 1605. 4°.

De facultate vegetativa anno 1606. 4°.

De facultate procreatrice & mirifica vegetativa potentia anno 1606. 4°.

Benigne le ROI, Jacques de CHABOT, Jean vander VEKENE & Claude
MOULLET Jardinier ordinaire du Roi, *Instruction du plantage & propriété
des Muriers avec les figures pour apprendre à nourrir les vers* & Paris anno 1605. 4°.
cum figg. BURETTE. Lego etiam BÈNIGNI nomine solum.

Fedel NOFRI tesoro di secreti naturali 1605. 8°. GUNZ.

§. CCCCCXII. Adr. Spigelius.

Adriani SPIGELII in rem herbariam Isagoge Patavii anno 1606. 4°. & Lei-
dæ anno 1633. 12°. Helmstad. anno 1667. 4°. BURCKARD. & in operibus
omnibus SPIGELII Amsterdam anno 1645. fol. *. Minime illepidum opuscu-
lum, et si alias artes Vir Cl. potissimum coluit. Rustici tamen vestibus lar-
vatus Italiam circumiit (h), ut plantas inveniret. Plantarum conservanda-
rum artifia tradit. Glutinæ fabrili continuo recentes plantas chartæ adglu-
tinabat. Primo libro de plantarum forma generalia quædam tradit, earum-
que partibus: de generibus etiam agit, neque characteres undique omittit:

Eee 2

plantas

(f) Vide censuram laboris, quem in ALDROVANDO MENTALEANUS posuit, apud MAL-
PIGHUM postb. p. 165.

(g) BUMALDI bibliotheca.

(h) HORNUNG cift. p. 382.

plantas etiam peregrinas passim deseribit, & Anisi folia, ut ex ordine producent. Nullos se ramos trigonos vidisse adnotat. Ranunculum Scrophulariæ folio in montibus Bononiensibus detexit.

L. II. agit de plantarum facultatibus. De earum viribus multa se didicisse a rusticis Pisaniis & Bononiensibus. Tertiam plantarum partem vulneribus mederi. Signaturas refutat, & vires plantarum a sapore discit. Diætistica inde aliqua & historia scriptorum rei herbariæ. CÆSALPINI a fructibus sumtæ methodo favet.

In editione Leidensi subjectus est *catalogus plantarum horti Leidenfis*, quas eo tempore præfecto Adolpho VORSTIO possidebat.

J. Battista CROCE delle excellenze e diversità deli vini, che nella montagna di Torino si fanno, e del modo di farli Torin. anno 1606. 4°. FALC.

Petri FORESTI liber de venenis & fucis Leid. anno 1606. 8°.

A letter concerning preservation of health — with the author's opinion of tobacco London 1606. 8°. BODL.

Josue FERRO maravigliosi secreti Venez. 1606. 8°. d'ETR.

Tractat von Bereitung des Weins zur Gesundheit und Nuzbarkeit des Menschen Strasburg 1606. 4°. B. THOMAS.

J. ANT. de FONTECCHIA *dictionario medico Complut.* 1606. 4°. N. ANT.

§. CCCCXIII. Varii.

Hieronymi RUBEI Liber de Meloniibus Venet. anno 1607. 4°. quo anno auctor obiit, MANDOSIO teste. Est inter epistolas V. ALZARI de CRUCE.

Matthei le MAISTRE typographi *Le procés du Melon* Paris anno 1607. 4°. SEGUIER.

J. Francisci Angelita ROCO I pomii d'oro, delle fichi una lezione, degli Meloni altera Ricanati anno 1607. 4°. SEGUIER.

J. W. S. Kurzer Bericht, durch was Mittel der einfallende Reif zur Frühlingszeit von den Rebbleuten in den Weinbergen abgewendet werden möge Stuttgart 1607. 4°.

J. WOLTHUN *Weinkeller* Ettlingen 1607. 4°. DRAUD.

Joh. Herman de BREE *navigatio in Indian Orientalem Francf.* 1607. BODL.

§. CCCCXIV. Faber. Alii.

Johannis FABRI Bambergensis, medici Romani, de Naso & Epithymo aduersus Josephum SCALIGERUM disputatio Romæ anno 1607. 4°. * Mogunt. anno 1607.

1607. 4°. SEGUIER. *Clinicus Romanus & incisor, & una horti Vaticani cūstos, vir pereruditus.* Hic potissimum de nōminibus antiquis inquirit, & de Spica cilissa Indica, quam SCALIGER Crocum esse scripserat, FABER Nardum facit, ejusque radicem siccari describit. De Epithymi etiam antiquitatibus cum SCALIGERO pugnat. Epithymum non flores aut cacumina Thymi esse, sed Cuscutam, quam radicē habere contendit, ut ea tamen abrumptatur, quando planta a suo fulcro avellitur. Nimis cæterū clamosus & asper, dignus, qui SCIOPPIO librum dicaverit.

Philip. MULLER *de plantis in genere Lipsiæ anno 1607.* 4°. lego etiam 1609. 4°.

Conradi HOFMANN *Analysis compositionis theriacæ Andromachi, qua ostenditur sumnum artificium, quo senior ANDROMACHUS in compositione omnium præstantissima usus est Lyon anno 1607.* 8°. lego alias 1617. 8°. cum ERASTI examine simplicium, quæ eam theriacam ingrediuntur.

§. CCCCXV. Nicolaus Marogna. Alii.

Nicolai MARONEA (MAROGNA) Veronensis *Disceptatio de Amomo veterum* Basil. anno 1608. 4°.* cum J. PONÆ M. BALDO edita. Bonus libellus recusus Italice 1617. 4°. HEINS. Veram veterum plantam descriptis & depinxit (*i*), DIOSCORIDIS & PLINII loca collegit, & eruditos addidit commentarios.

Guillaume de SALUSTE, domini in Bartas, œuvres poétiques, & potissimum la première semaine Geneve 1608. 8°. in primo duorum voluminum, quam editionem citō, etsi dantur aliæ vetustiores. Recusa est Rouen 1616. 12°. SARRY. Etsi principem quidem poëtarum suæ gentis non dixerim, quem titulum editor ei dono dedit, pertinet tamen utrumque ad rem nostram dies tertius, quo plantæ recensentur, tum quoad versiculos, tum quoad notas adjectas, quæ sunt fere ex veteribus collectæ. Porro in secunda hebdomade arbores paradisi dixit.

Theodori a MUYDEN *Della natura del vino e del ber caldo e freddo* Parma anno 1608. 8°. FALC.

Flora's Paradise beautifyd and adorned with sundry sorts of delicate fruits and flowers. Lond. anno 1608. 8°. HARLEY.

Simon GUNTHER *Hortulus sanitatis amoenissimus de tuenda & conservanda bona valetudine Spiræ* anno 1608. 16°. VATER.

Johannis STURMII *de Rosa hierichuntina* L. Lovan. anno 1608. 8°.

Bernardini CAJI De alimentis, quæ cuique naturæ convenientia Venet. anno 1608. 4°. BURETTE.

Henrici CUNITII oratio pro theriacæ andromachi vera gloria Ligniz 1608. 4°. RIVIN.

J. KOEGLER de venenis Lips. 1608. 4°. RIV.

Arn. WEICKARD de venenis Lipsiæ 1608. 4°. RIV.

Jacobi GRETSER mantissa de vino myrrhato, & vasis murrhinis Ingolstatt 1608. 4°.

L'art & science d'agriculture Lyon 1608. HAUSVATER.

PAUL CONTANT JACOBI f. le jardin & le Cabinet poétique Poitiers 1608. vel 1609. RAST. 4. Secunda pars plantas describit. JACOBUS pater, vir eruditus, per Italiam plurima itinera suscepit, et si dictio non bona est. Con juncto nomine prodierunt PATRIS & FILII œuvres Poitiers 1628. fol. FALC. Commentarii nempe in DIOSCORIDEM, synopsis plantarum cum etymologia, & collectiones variæ; ipsumque poëma.

§. CCCCXVI. Varii.

J. SIM. PARLESCA Il fiore della Granadiglia overo della Passione di J. C. spiegato e laudato Bologne anno 1609. 4°. FALC.

Instructions for the increasing of mulberrytrees and the breeding of Silk-worms London anno 1609. 4°. 1649. 4°. OSB.

*Marc l'ESCARBOT Avocat Voyage de la nouvelle France, contenant les découvertes faites par les François Paris anno 1609. 8°. *. Compilat priores, ipse tamen aliquamdiu in Portu Regio Acadiæ vixit. Historiam naturalem adtigit, & arborem laudavit, non bene descriptam, cuius ligno scorbutus tollatur.*

Clem. ANOMOEI sacrarum arborum fruticum & herbarum decas I. & II. oder Creuzgarten der H. Schrift Nürnberg 1609. 8°. B. THOMAS.

Jac. Aug. THUANI crambe viola lilium tria poëmata Paris 1609. fol. MAITT.

Bartholomæi KEKERMANN & Guntherii DONALDON Oeconomia Hanoviæ 1609. 12°.

Johannis SCHYRONII Cancellarii Tabula medicamentorum simplicium & compositorum cum dosibus Monspel. anno 1609. 8°.

Oswaldi

Oswaldi CROLLII Tractatus novus de signaturis rerum Francof. anno 1609. 4°.
1623. 4°. 1647. 4°. Lipsiae anno 1634. 4°. &c. MERKL.

Theodorus TURQUET de MAYERNE, archiater Anglicus, Baro Albonæ in Helvetia. In ejus operibus Londini anno 1701. fol. editis reperitur *Pharmacopœa*. Passim etiam vires herbarum minus notas docuit, in Chemiam & Empiriam aliquantum propensior.

§. CCCCCXVII. L. Catelan.

Laurent CATELAN Apoticaire, *Démonstration des ingrédients de la confection alkermes* Montpelier anno 1609. 160.* & 1614. 120. FALC. BURETTE, ubi additur, *Contre Jacques FONTAINE*. FALCO ex monitis auctoris correxit theriacam, medici Monspelienses hanc emendationem secuti erant. Contra eos scripsit Jacobus FONTAINE medicus, anno 1601. editum libellum, & accusavit, quod MESVES præscripta non sequerentur. Eam nunc emendationem CATELAN tuetur. Querebatur de Ambræ griseæ portione a Monspe-liensibus diminuta, de succi Kermes portione & lapidis Lazuli, quam Monspe-lienses urere malunt, terere FONTAINE, deque Moscho. Noster sirupum fuum coquit ex succo Kermes cum æqua portione sacchari, melius certe, quam MESVE, qui sericum coco tinctum loco succi adhibebat; ostendit etiam vim cocci esse in crassamento, quod ipse addere malit. Plantas persequitur, quæ in confectionem recipiuntur.

§. CCCCCXVIII. Varii.

OCTAVIANI LEO Vere regole per far i vini ottimi Venet. anno 1610. 4°.

R. VAUGHAN The manner of Winter and Summer drawing of meadows and pastures Londin. anno 1610. 8°.

Elias BONVINIUS De theriaca l. quo de ingredientium delectu, qualitate & préparatione ex ANDROMACHI senioris mente agitur Breslau anno 1610. 8°. d'ETR. RIV.

EDMUND GARDINER tryal of Tobacco Lond. anno 1610. 4°. BODL.

Eugenii PETRELLI Narratio fruticum, florum, fructuumque imprimis in Occidentali India nascentium nempe Granadillæ Colon. anno 1610. 8°. LEHM.

OLIVIER du NORD description du voyage fait autour du globe terrestre de 1598. jusque 1601. transl. du flamand Amsterdam 1610. fol. d'ETREES & in collectione T. de BRY.

Job. alii TOBIAS TILEMANN De plantis, metallis & animantibus Witteb. anno 1610. 4°. SEGUIER.

EJUS-

EJUSDEM *praxis botanica s. methodus cognitionis & culturae plantarum Heribaldi 1657. 8°.*

De la PORTE diversités de toutes les principales choses du monde traitées amplement & divisées en douze journées Paris 1610. fol.

Christophori HORSTII hortulus medicus Cassel. 1610. 4°. Ita lego.

God. SCHMOLLI manuale rerum admirabilium & abstrusarum Hamburg. 1610. 12°.

Caroli PASCHALIS Coronae Lib. X. in quibus res omnis coronaria veterum continetur Paris. anno 1610. 4°. MERKL.

Georgii SEIDEL de causis, speciebus, differentiis, partibus & facultatibus plantarum Gryphswald anno 1610. 4°. Disputatio, ut vocant, cum plantarum variis catalogis & synonymis Germanicis.

Josephi SCALIGERI, viri doctissimi, in GUILANDINI commentaria ad tria capita PLINII de papilo Paris anno 1610. 4°. Francof. anno 1612. 8°. SEGUIER. Ad M. VARRONEM de re rustica conjectanea edidit Paris anno 1585. 4°.

R. G. Trial of Tobacco expressing its uses in physik Londin. anno 1610. 8°.

§. CCCCXIX. C. Pilletier.

*Casparis PILLETIER plantarum exoticarum & patriarcharum Walachiae synonyma Middelburg anno 1610. 8°. * Monspeliensis, RICHERII aliquamdiu viciarius, inde medicus Middelburgensis, Aquitanicas potius plantas, quam Zelandicas describit, cum observationibus perpaucis, neque multis novarum stirpium historiis. Nomina prima saepe valde barbara sunt. Methodum generalem stirpium promittit, & Hyacinthi florem cum staminibus describit.*

§. CCCCXX. Nicolaus Clavenna. Ponp. de Sprecchis.

*Nicolai CLAVENNÆ de Absinthio umbellifero & Scorzonera Italica Venet. anno 1610. 4°. *. Pharmacopola Bellunensis privilegium obtinuerat pro confectione ex Absinthio umbellifero (Achilleæ specie) facta, quod in Monte Serva lectum volebat novum esse, & a CLUSIANO diversum. Describit etiam Scorzoneram humilem secundam CLUSII, ejusque plantæ aquam stillatitiam & conservam florum mirifice laudat aduersus variolas, viperæ morsum, alias mala. Absinthii sui iconem dat.*

*Pompeji SPRECCHIS Antabsinthium Clavennæ; quod Absinthium umbelliferum in Monte Serva & aliis Italæ montibus natum sit idem cum Absinthio alpino umbellifero CLUSII Venet. anno 1611. 4°. *. Varius homo, neque in montibus condescendens exercitatus; demonstrat ex veteribus, locum natalem aliquid varietatis*

varietatis in plantis producere; deinde Absinthium Clavennæ etiam in Baldo
onte nasci, neque differre a CLUSIANO, etsi istud humilius sit & amarius.
Et ipse suæ plantæ iconem dat.

§. CCCXXI. *Gregorius Horst.*

Gregorii HORSTII Prof. Giess. De tuenda sanitate Marpurg. anno 1648. 12°.

EJUSDEM De tuenda sanitate studiosorum L. II. Giess. anno 1615. 4°. &c.

EJUSDEM Decas pharmaceuticarum exercitationum, in qua de simplicium & compositorum medicamentorum natura & præparatione tractatur Giess. anno 1611. 8°. Ulm. anno 1618. 4°. 1628. 4°. MERKL.

In medicarum Institutionum XXma disputatione ejusque II. coronide agitur de cibis & potulentis, in VIIma & sequentibus de medicamentis simplicibus, breviter omnia. In observationum L. IV. posterioribus & Epistolar. L. II. Ulm 1628. 4°. * excusis, agitur de camphoræ qualitatibus, & de theriacæ inspectione, ubi auctor plantas percurrit, quæ theriacam ingrediuntur. Hæc redeuit in operibus omnibus Goudæ anno 1661. 4°. * 3. Vol. Coronides seorsim prodierunt Marpurg. 1649. 12°.

§. CCCXXII. *Paulus Renaulme.*

*Pauli RENEAULME Specimen historiæ plantarum Paris anno 1611. 4°. **
Fere ad RICHERII saporem nominibus Græcis, characterem speciei experimentibus, species distinguit: & species suis generibus subjicit, tum subalternos ordines. Bonas dedit icones, & descriptiones, in quibus etiam staminum inæqualitatem adnotavit. Centaurium minus Gentianis recte inmiscuit. Synonyma addere néglexit.

Una excusa sunt Jac. Auḡsti THUANI carniæ Crambe, Viola, Lilium, Phlogis, Terpsinoe, non indigna aliis magni viri operibus.

*EJUSDEM PAULI De curationibus observationes Paris anno 1606. 8°. * ha-
etenus huc pertinent, quod hic omnium primum exemplum sit Cicutæ ad inter-
nos usus adhibitæ, ut ad scirrhos viscerum.*

§. CCCXXIII. *Varii.*

Brassiani COMPLANI De Agrimonia seu Eupatoria regia, in medicamentorum compositione, a Joh. MESVE descripta, restituenda Laude Pompeji anno 1611. 4°. SEGUIER.

*Hieronymi VALERII De Colocynthidis præparatione, seu trochiscis Alhandal-
corumque usu Cæsaraugustæ anno 1611. 8°. MERKL.*

*Henrici SMETII de Leda Miscellanea Francofurti 1611. 8°.** In l. l. agit de helleboro albo & nigro, & eorum usu medico. L. IX. commentarius est in DIOSCORIDEM, cum nonnullarum plantarum locis natalibus.

Bartholomeus PERDULCIS obiit anno 1611. Ejus opera prodierunt Paris 1643. 4°. B. B. In iis continentur diætetica, tr. de plantis usualibus, & ad cibum destinatis; deinde pharmacopœa & medicamenta composita; & iterum aliqua de plantis venenatis.

Joh. DEKHARDT'S Kochbuch Leipzig 1611. 4°. TREW.

Thom. SAGITTARIUS de vino Jenæ 1611. 4°. PL.

EJUSDEM de cerevisia ib. 1617. 4°. PL.

Georgius MARKHAM multa opuscula georgica edidit.

EJUSDEM Country contentments or the husbandmans recreation Lond. anno 1611. 4°. 1613. 4°. OSB. 1633. 4°.* OSB. 1640. 4°. anno 1755. recusa MILLS.

EJUSDEM english husbandman Lond. 1613. 4°. OSB.

EJUSDEM country farnter ib. 1616. fol. FOLK.

EJUSDEM Farewel to husbandry or the inrichment of all sorts of barren grounds Lond. anno 1620. 4°. SEGUIER, 1621. 8°. BODL. anno 1625. 4°. OSB. 1631. 4°. HARLEY. De fertili reddendo solo infecundo, & conservando frumento.

EJUSDEM Cheap and good husbandry Lond. anno 1631. 4°.

EJUSDEM Inrichment of the weald of Kent Lond. anno 1631. 4°. HARE.

EJUSDEM Whole art of husbandry anno 1631. 4°. HARL. OSB.

EJUSDEM English housewife ibid. anno 1631. 4°. HARL.

EJUSDEM the way to wealth Lond. anno 1653. 4°. OSB. 1657. 4°. HARL.

The commons complaint or the destruction and waste of woods London anno 1611. 4°.

J. Ludovici BERTALDI Medicamentorum apparatus, duratio, dosis & formulae Taurin. anno 1611. 4°. TREW. 1612. 4°.

EJUSDEM Medicamentorum exterritorum apparatus, doses & formulæ Turin. anno 1614. 4°. TREW.

EJUSDEM dispensatorium J. PLACOTOMI cum scholiis recusum Turin 1614. BODL.

EJUSDEM Tractatus de confectione de Hyacintho & Alkermes Turin anno 1619. 4°. M.

J. JOAN-

J. JOANNII *de pilularum ex Aloë cum suco rosarum utilitatibus* Patav. 1611. 4°. VAT.

Petri PIGRAE, Scholæ Parisinæ Decani & Philiatri, *epitome præceptorum medicinæ chirurgicæ* Paris anno 1612. 8°. habet librum de condimentorum facultatibus, in quo etiam simplicia medicamenta suas per classes recensentur.

J. JAC. CHIFLET *dædalmatum s. de medicis medicina* & hyssopo & aliis miscellaneorum L. II. priores Paris 1611. 8°. PLATN.

EJUSDEM *Putvis febrifugus Orbis Americani ventilatus, ratione, experientia & auctoritate* Lovan. (non expresso nomine civitatis) anno 1653. 4°.* Contra corticem Peruvianum, qui eo tempore nuper incipiebat contra febres in vino albo adhiberi. Noster schedulam Romanam reddit, qua usus hujus corticis describitur: deinde reprobat corticem, quem infideliter morbum sanare criminatur, ut continuo ægri relabantur.

EJUSDEM *Lilium francicum veritate historica, botanica, & heraldica illustratum* Antverp. 1658. fol.

J. ASSUERUS AMPSING *de theriaca senioris Andromachi oratio* Rostock 1611. 4°. VATER. 1623. 8°.

§. CCCXXIV. F. Pyrard.

Voyage de François PYRARD contenant sa navigation aux Indes orientales, Maldives, Moluques & au Bresil Paris anno 1611. 8°. SEGUIER. anno 1615. 8°. MEAD. 1619. 8°. CHIVA. 1679. 4°.* In Europam rediit anno 1611. Pars tertia continet historiam naturalem Indiæ Orientalis & insularum Maldivarum: arborum ergo & plantarum utiliorum & celebriorum, potissimum etiam nucis Cocos Maldivarum. Sincerus alioquin auctor & dignus legi.

§. CCCXXV. Em. Sweert.

Emmanuelis SWEERT, horti Imperatoris RUDOLFI II. præfecti, Florilegium amplissimum & selectissimum Francofurti anno 1612.* & P. II. anno 1614. fol.* tunc conjunctim Amsterdam anno 1647. fol. HOTT. 1654. & 1655. fol.* cum præfatione anni 1612. demum anno 1672. nisi is error est. Auctor bulborum & plantarum liliacearum mercator fuit, rhizotomum vocat AUGERIUS CLAVIUS in epigrammate. Tabulæ sunt 110. plantarum ex liliacea classe, aut alioquin coronariarum, demum nonnullarum arborum. Passim videtur RIBNUM imitari. Editiones non differunt.

§. CCGCXXVI. J. Th. de Bry.

Cum Jobannis Theodorici de BRY nomine *Florilegium novum* anno 1612. prodiit *, & pars II. anno 1614. SEGUIER. Pars III. anno 1618. SEGUIER,
F f f 2 &

& nova editio cum titulo *Florilegii renovati* & aucti Francofurti anno 1641. fol. apud MERIANUM *, & *anthologie magna s. Florilegii novi variorum germanum* Francofurti 1626. fol. TREW. Prior editio tabulas habet 81. plantarum liliacearum & coronariarum. Altera tabulas 176. Multæ compilatitiae ex CLUSIO, PASSÆO aliisque, & in posteriori editione omnino 32. ex FERRARIO; pleræque etiam varietates repræsentant ex florum colore natas, intercedunt tamen & propriæ icones, cæque ampliores, cum brevissimo sermone. Nomina vitiosa. Habet etiam SEGUIER editionem anni 1692. per omnia similem, & aliam cum titulo *Anthologie magna seu Florilegii maximi* Francof. anno 1600. fol. Eum titulum reperias cum anno 1626. fol. in bibliotheca Cl. BURETTE & Cl. GESNERI.

§. CCCCXXVII. Varia.

Cum J. CÆS. CLAUDINI I. de ingressu ad infirmos Bonon. 1612. 4°. * Appendix una excusa est de remediis generosioribus. I. de natura & usu radicum sarsaparillæ, chinæ, saponariæ, cannarum vulgarium, item lignorum Quajaci, Sassafras, Juniperini, Tamariscini, Lentiscini, visci querai, fraxinei, santalini 4. de natura aquæ hordei & ptisanæ. 5. De usu & natura vinorum medicatorum. Hæc seorsim prodierunt Francof. 1605. cum tit. paradox. medic.

Inter GERMANI COURTIN opera recusa 1612. fol. * liber XIV. est materia medica.

J. Lud. MOEGLING præludia rei herbariæ Tubing. 1612. 4°. GMEL.

R. CH. Dialogue concerning planting of trees and other parts of agricultiure London anno 1612. 4°. BODL.

EJUSDEM An old thrift revived or the manner of planting preserving and husbanding trees of divers kinds for timber and fruit anno 1612. 4°. SEG. OSB. Idem, ut puto, opusculum.

J. Heinrich FRÖLICH de theriaca Andromachi senioris Basil. 1613. 4°. RIV.

M. Mich. DUSSEAU enchiridion des miropoles traduit du latin & commenté Lyon 1613. 8°. UFF.

§. CCCCXXVIII. Champlain.

EJUS Voyage de la nouvelle France Paris 1613. 4°. CARLSON. iterumque 1620. 8°. cum plantarum nonnullarum descriptionibus.

Les voyages de la nouvelle France occidentale, dite le Canada, depuis l'an 1623. jusqu'en 1629. Paris anno 1632. 4°. 1640. 8°.* 1647.* Cum im-
perio

perio in Canada fuit, & frequentissime ex Europa in Americam trajeccerat, atque vicissim. Quebecum condidit, & in Annapoli Acadica habitaverat. Verax in universum, rei naturalis parum peritus, multus in litibus eorum enarrandis, qui in societates coaluerant, colendæ Canadæ destinatas. Dies tamen definivit, quibus certæ arbores primum floruerunt, in Tadussac valde serotinos.

§. CCCXXIX. Varii.

Simonis SYRENNII Hieynik herbariem Ziczyka Lecinskiego Zowia &c. Cracov. anno 1613. fol. SEGUIER. Warsov. anno 1632. 8°. Herbarium Polonicum cum figuris ligneis.

Het Licht der Apothekers Roterdam 1613. 8°. HEINS. aliud Amsterdam 1653. 8°. eodem titulo.

Floriano CANALE secreti universali ed experimental — apartementi all' — agricultura Venet. 1613. 8°. BUR. 1645. 8°. d'ETR. 1677. 8°.

Wolfgangi SEBERI Discursus de agricultura anno 1613. 8°. & FALC.

Joh. BOTERUS in catalogo seu descriptione censuum virium, regiminis, imperiorum totius fere mundi Colon. anno 1613. 8°. Marpurg. anno 1620. 4°. historiam naturalem & herbariam tangit; sed ejusmodi libros, quorum scriptores rei ipsius imperiti fuerint, lubens omitto.

§. CCCXXX. Basilius Besler.

Basilius BESLER Hortus Eystettensis Noriberg. fol. Atlant. anno 1613. & paucis mutatis, additis tabularum numeris, anno 1640. fol. max. * quæ editio minus nitida est. Omnium operum botanicorum, quæ hactenus prodierant, splendidissimum, tabulas continet 356. sumtibus Episcopi Conradi v. GEMMINGEN sculptas, plantarum quidem plerarumque hortensium, repetitis figuris, quoties colores in flore sunt alii: intercedunt tamen etiam spontaneæ, plerumque ad naturam sculptæ, aliquæ exscriptæ, & demum fictitiae (k) & monstrosæ. Descriptionem & synonyma Hieronymus BESLERUS, BASILII frater (l) adjecit, cum BASILIUS sermonis latini ignarus esset. Ludovicum JUNGERMANNUM (m) verum esse auctorem lego, tum C. HOFMANNUM. Neutrū credo tautos errores toleraturum fuisse, quanti in hoc opere supersunt.*

Fff 3

etsi

(k) *Epipactis latifolia, Dentaria angustifolia peculiaris, Polium folio & facie Lavendulae.*

(l) *BAIER. p. 83.*

(m) *IDEM biograph. p. 82.*

et si LUDOVICUM utique constat ab Episcopo anno 1612. ad edendum hortum evocatum fuisse (n). Recusum fuisse anno 1713. (o) 1727. (p) vel 1750. lego.

EJUSDEM *Fasciculus rariorum & adspexit dignorum varii generis*, quæ eri incidi curavit Noriberg. anno 1616. 4°. max. SEGUIER, & *continuatio rariorum varii generis &c.* anno 1622. fol. TREW. ob fructus & plantas marinas. *Gazophylacium* cum RUP. M. BESLERO commune dicemus.

Citat etiam OSMOND icones florum & herbarum, in gratiam herbarum cultorum promulgatas anno 1622. fol. (q), quod opus videtur idem esse priori.

EJUSDEM etiam lego prodiisse *Icones s. representationem vivarum florum & herbarum* 1627. fol. max. TREW.

§. CCCCXXXI. Varii.

Ottavio CAMPOLONGO *considerazioni intorno alla theriaca* Venez. 1614.
8°. BURK.

Risposte alle considerazioni d' Ottavio CAMPOLONGO intorno alla composizione della theriaca, di Asdrubali MOSTRAVERO Ravenna anno 1614. 4°. FALC.

Adriani PAULI *de plantis* Gedan. 1614. 4°.

Guilielmi DUVALLII, Regii Professoris Parisini, *in phytographiam, seu doctrinam de plantis præfatio* Paris anno 1614. 8°. FALC.

EJUSDEM *Phytologiu, seu philosophiu planitarum opus posthumum* Paris anno 1647. 8°.* 1658. 8°. SEGUIER. *Collectanea veterum, etiam juniorum.*

EJUSDEM *de plantis nomenclaturæ sanctioris digressiuncula* Paris anno 1643.
4°. SEGUIER.

Jean VIGIER *des medicemens* Lyon 1614 12°. RAST.

Guilielmi PITHOPOEI *vincetoxicum* Campidon 1614. 8°. si huc facit.

Matth. BACKMEISTER *de conservatione sanitatis* disp. 28. Rostock 1614. 4°.

MOLLERI M.S. *botanologia sine alphabetica exstabat in Bibl. UFFENBACH.*
III. n. 20.

Laur. EICHSTAD *de theriaca & mithridatio* Stettin 1614. 4°. 1624. 4°.
MERKL.

EJUS-

(n) HOFMAN *catal. hort. Altdorf.* anno 1615. 4°.

(o) CLEM.

(p) Conf. MOELHSBN *Epist.* p. 75.

(q) OSMOND *dict. typ.*

EJUSDEM de confectione Alkermes in Pomerania parari cepta Stettin anno 1634. 4°. FALCONET. anno 1635. 8°. MERKL.

EJUSDEM de Camphora, an HIPPOCRATI & aliis priscis nota fuerit, & quid de ejus ortu & natura recentiores medici prodiderint Gedan. anno 1650. 4°.*

EJUSDEM de plantis in genere Gedan. 1648. 4°.

Vide editionem OELHAFIANÆ floræ.

§. CCCCXXXII. Crisp. Passæus.

Crispinus PASSÆUS (du Pas) junior flores & plantas coronarias sculptas dedit aliasque. Primum ex Cl. SEGUIER ejus viri opera recensabo. *Hortus floridus*, in quo rariorū florū icones, secundum quatuor anni tempora exhibentur Arnheim anno 1607. 4°.

IDEM, cui accessit pars altera, in qua præter flores varia etiam reperiuntur arborum fructiferarum, & herbarum medicinalium genera tabulis 110. Pars verna prodiit anno 1614. Pars autumnalis anno 1616. Pars hyemalis eodem anno. Pars aestiva anno 1617. Addit Cl. SEG. novas editiones Ultrajecti anno 1614. 4°. Arnhemii anno 1615. fol. Amstelodami anno 1651. fol. 1654. 4°. prodiisse. Et Anglicam editionem anni 1614. 4°. & 1615. 4°. video in B. BODL. citari cum iconibus 117.

Exemplum, quod coram habeo, est hujus modi.

Hortus floridus, in quo rariorū florū icones &c. Arnheim anno 1614. fol. long. *. Idem cum opere a CL. SEGUERO recenso. Hæ tabulæ elegantissime sculptæ coroniarum & liliacearum sunt plantarum vernalum 54. aestivarum 20. autumnalium 26. hiemalium 12.

Deinde aliud omnino ab isto opus est altera pars horti floridi, quæ præter flores per *Crispinum PASSÆUM*; idem alterum opus Cl. SEGUIER dictum. Hujus solum autumnum possideo, bis quidem. Icones sunt 120. plantarum utique edulium, & medicatarum, multo minus elegantes, neque tamen malæ, cum aliqua brevi historia & additis versiculis. Nomina passim erronea, ut Trichomanes pro Pimpinella. Arnhemi prodiit anno 1616. fol. longo.

Hujus ipsius partis alterius *dimidia pars*, & icones 60. cum titulo *Anselsi BOOTTI de BOOT florum, herbarum, fructuum selectiorum icones e bibliotheca OLIVARII VREDI J. C. Brugæ* prodiit anno 1640. fol. long. *. Plantarum icones omnino eadem, descriptio aliqua, vires uberioris adjectæ, cum *Castoris DURANTE* versiculis. Priorem ejusdem editionem anni 1609. habet SEGUIER, cum titulo *Florum, herbarum ac fructuum selectiorum icones & vires*.

Conjun-

Coniunctim prodiit *hortus floridus* in quo variorum & minus vulgarium
florum icones ad vivam formam secundum quatuor, anni tempora delineatae Am-
sterdam 1651. fol.

§. CCCCXXXIII. Angelus Sala.

Angeli SALAE Archiatri Megalopolitani, natu Vicentini, qui aliquamdiu Vito-
duri in Helvetia vixit, *Opera medico chymica omnia* Francofurti anno 1647. 4°.*
Primus Chemicorum, qui desiit ineptire. Huc pertinent quatuor opera. I. Ef-
fentiarum vegetabilium anatome, succi nempc in balneo mariæ depurati, ex
variis plantis expressi, & extractum ex succis paratum, quod nuper aquosum vo-
catur. Sed & spirituosa extracta longa cum spiritu vini maceratione parare
docet. Utrinque adeo extractum ante NEUMANNUM ex plerisque plantis
medicatis parabat, etiam ponderibus adjectis. Porro lixivo sale adjecto pur-
gantium medicamentorum purgantia extracta parare docet, & extracto Helle-
bori nigri utiliter usus est. Reliqua lubens omitto.

Saccharologia Rostoch 1637. 4°. exemplum est novi studii, quo medica-
mentuni simplex cum variis corporibus componere, & igne expellere, quæ
adscendere poterant, SALA ante nuperos docuit. Cum faccharo etiam fer-
mentat odoramentorum succum, & liquorem limpidum & supernatantem se-
parat, servatque. Extractum etiam Acetofæ aliarumque plantarum cum fac-
charo spissat.

Hydrelæologia Rostocki 1633. 4°. excusa & *Tartarologia* 1632. 1636. 4°.
huc etiam spectant, tum *Myrothecium*, & *Exegesis Chymjatica*. Denique
Opiologia seu ternarius Laudanorum, de natura proprietatibus & vera Opii præ-
paratione ac usu Erfurt 1630. 8°. Eam seorsim Gallice recuderunt Haagæ an-
no 1614. 8°. cum titulo *Opiologie ou traité contenant les propriétés vraye pre-
paration & sur usage de l'Opium*. Sed etiam Anglice anno 1618. 8°. prodiisse BODL.

EJUSDEM effentiarum vegetabilium anatome, vom Nutzen der vegetabilischen
Essenzen, und wie man sie aus allen Blumen, Kräutern, Früchten, Wurzeln, Rin-
den, Hölzern extrahiren soll, prodiit Rostock 1630. 8°. 1635. 8°. MOELLER.

EJUSDEM ternarius bezoardicorum ou les trois souverains remèdes bezoardi-
ques contre tous venins Leid. 1616. 4°. d'ETREES. Latine versus ab Andrea
TENZEL Francof. 1618. 8°. 1636. 4°. Una prodiit *Emetologia & Exegesis Chy-
matica*. MOLLER.

§. CCCCXXXIV. Varii.

Francisci MEINARDI De Visco Druidarum orationes Pictavii anno 1614.
8°. FALC.

Ludovici SETTALA (SEPTALII) Animadversionum & curationum medicarum
L. VII. Mediolani anno 1614. accesserunt duo libri ibid. anno 1629., recusi
Dor-

Dordraci anno 1650. 12.*. Multas minus vulgo notas vires simplicium medicamentorum habet.

Abrahami ORTELII Syntagma herbarum encomia sticon Leidæ anno 1614. 4..*
Utilitates plantarum medicæ, œconomicæ, aliiæ.

Michaelis REUDENII Bambergensis De novo gummi purgante Lipsiæ anno 1614. 8°. (r), Leidæ anno 1625. 16. cum apologia ad Philippum HOCHSTETTER nunc primum edita.* Sermo est de gummi gitta aut gutta. Ejus usum affirmat, per experimenta, tutum esse salubremque in arthritide, dari posse ad 7. & octo grana; ex Peruvia mitti (hoc, ut puto, male). HOECHSTETTERUS negabat ex Peruvia venire & ex Oriente adferri non male monebat, & posse ad novem grana dari. *Apologiu parvi momenti est, data anno 1624.*

Barnabas GOOCH The whole art of husbandry Lond. anno 1614. 4°. SEGUER. Liber I. de agro. II. de hortis, sylvis & pomariis. Conf. p. 343.

Nicolai DALIER Synopsis methodica pharmacorum omnium, quæ in usu sunt Trecis anno 1614. 8°. 1618. 8°. MERKL.

§. CCCXXXV. *Lud. Jungermann.*

Ludovici JUNGERMANNI, Lipsiensis, Catalogus plantarum, quæ circa Altorfum Noricum & vicinis locis proveniunt. Recensitus a Cl. HOFMANNO anno 1615. 4..* Liber ante 15. annos scriptus fuerat: auxit eum non paucissimis stirpibus editor CASPARUS (s). Etsi brevis est catalogus, raras tamen aliquas stirpes continet, ut Hypopityn, veronicam scutellatam. Ad finem novo instituto, & ad nostrorum temporum saporem, adjectus est generum catalogus. De viribus addit aliqua. Exemplum meum manu adlitas aliquas plantas habet, in exemplo typis edito omissas, ut Rhaponticum Jaceæ flore nascentis aufm Gleisberg, Isatidem, Cyclamen.

EJUSDEM, nunc Altdorfini Professoris, *Catalogus plantarum quæ in horto medico & agro Altdorfino reperiuntur, auctus & denuo recensitus Altdorf. anno 1646. 12.* editionem vero ejusdem tituli anni 1635. 4°. citat BAIERUS.* Hortenses præcedunt, sequuntur spontaneæ, ubique aliquot plantis auctæ, quæ in priori censu desiderabantur; sola vero dat nomina, fere absque synonymis.

EJUSDEM *Cornu copiae Floræ Giessensis proventu spontanearum stirpium cum Flora Altdorfensi nomine conspirantis Giessæ anno 1623. 4°. BAIER.* Nam & Giessæ Professor fuit.

Posthuma & inedita reliquit *Viridarium Lipsense spontaneum, seu Enumerationem alphabeticam 800. fere plantarum, quæ circa Lipsiam spontaneæ sunt;* tum *Catalogum plantarum circa Francofurtum ad Mænum spontanearum;* & *insignem hortum siccum 2000. plantarum, qui Altdorfii adservatur.*

Etiam

(r) Liber datus est anno 1613.

(s) In præf.

Etiam frater Ludovici JOACHIMUS plantas amavit, & circa Corinthum obiit, quo peregrinatus fuisse.

§. CCCCXXXVI. Varii.

*Laurentii FORER S. I. Disputatio physica de plantis Dilling. anno 1615. 4°.
SEGUIER.*

Joh. VREEDMAN Hortorum & viridiorum icones ichnographice Colon. anno 1615. 4°. si huc pertinent SEGUIER.

Nicolai CURTII De medicamentis lenientibus preparantibus & purgantibus liber jam anno 1575. scriptus Giess. anno 1615. 12°. LIND.

MICHEL ANGELO BACCIO BALDINELLO Compendio delle veritabile virtù dell' Erba detta tabacho scripsit anno 1615. & M.S. reliquit TARGIONI chorogr.

*Theodorus COLLADO in tomo adversariorum altero, Genevæ anno 1615. 8°. * excuso, & in ejus libro II. de plantis agit, de Rhabarbaro, Adianto, Nymphaea, Musco, Taraxaco: id recte negat venenum habere, & monet, videri GUINTERUM de Lactuca opii odore intellexisse, quæ de vi Taraxaci narcotica ei elapsa sunt. Porro Afari in theriaeca usum excusat. Oculos Populi calidos esse.*

The Pleasure of Princes or gardener recreations Lond. anno 1615. 4°. HARLEY.

C. T. Advice how to plant Tobacco in England and of the virtues of that herbe Lond. anno 1615. BODL.

Gabriel DROYN Le royal Sirop des Pommes antidote des affections mélancoliques Paris anno 1615. 8°. BURETTE.

Jac. FUHRMAN aphorismi medici ad diäteticen & pharmaceuticen illustrandam Centur. II. priores Rostock 1615. 8°.

EJUSDEM medicina diätetica, ein nützliches Büchlein von Speis und Trank der Gesunden und Kranken, in XI. Theile abgesondert Stettin 1617. 8°. RIV.

*Jacob SCHALLING ophthalmia Erfurt 1615. fol. *. De vino etiam agit, de melle, de saccharo, balsamo, aliisque medicamentis oculariis.*

De la PRIMAUDAYE l'academie françoise de la philosophie sur les creatures & oeuvres de Dieu Lyon 1615. 4°.

Ottavio RABASCO Il convito overo discorsi di quelle materie che al convito s' appartengono Firenze anno 1615. 4°. FALC.

§. CCCCXXXVII.

§. CCCXXXVII. Fr. Hernandez.

Franciscus HERNANDEZ, medicus, maximis impensis icones plantarum 1200. (t) Mexici paraverat, quæ eo jam tempore depictæ erant, quo *Josephus a COSTA* in America fuit (u). Id opus *Franciscus XIMENES* Hispanico sermone Mexici edidit anno 1615. 40. cum suo nomine, & titulo *De la naturaleça y virtudes de las arboles plantas y animales de la nueva Espanna, en especial de la provincia de Mexico, de que se aprovecha la Medicina*. B. HOTTON. Tandem FRANCISCI codices *Franciscus CÆSIUS*, Lynceorum princeps, redemit a RECCHI heredibus, & ad editionem paravit, adjuvante *Alfonso FERRINO*, sumtusque præsttit, circa annum 1628. Sed neque tunc egregius labor prodiit, & Romæ anno demum anno 1651. fol.* (TREW. 1648. fol.) edita est *Nova plantarum animalium & mineralium regni Mexicanii historia*; non quidem FERNANDI longius opus, sed epitome in X. libros a *Nardo Antonio RECCHO* contracta & latine versa. Ipsum opus, & icones a FRANCISCO paratae, in Monasterio Escorialis incendio perierunt (x). Hoc primum justæ magnitudinis opus Americæ calidioris thesauros Europæis aperuit. Descriptio brevis, & non satis botanica; vires medicæ paulo fusi traditæ, icones non malæ, non tamen ut characteres specierum adgnoscas, nomina Mexicana. Plantæ ipsæ nobilissimæ, medicatæ & coronariæ, pleræque ne hoc quidem ævo satis cognitæ. In utilioribus stirpibus Mayz, Aloe, auctor uberior est. Contrayerva vocatur Granadillæ species foliis ferri equini imagine. Octo primi libri ad rem herbariam pertinent, reliqui ad historiam animalium & minerarum.

Johannes TERENTIUS Constantiensis, & ipse Lynceus, notulas adjecit, &, si quam FRANCISCI plantam in CLUSIO & MONARDO adgnosceret, ubique monuit; aliquando etiam genus Europæum & classem addidit. Labori autem non suffecit, neque eo ævo sufficere potuit, & neque nunc puto sufficiendum quemquam. Guajacum tamen, ut notius, accurate exponit, & lignum sanctum a FRANCISCO omissum. Tropæolum LINNEI ad Violam referri debere, non ad Nasturtium, recte vidit, & Oxytriphyllum Geraniis esse adfines. Aliquas alias stirpes adgnoscere potuisset, ut Mimosas: & Calceolo aut Orchidi adfinem perpulchram plantam, quam Lynceam vocat.

Non separabo alias plantarum icones & historias perbreves, quas *Nardus Antonius RECCHUS Francisci HERNANDES* operi subjicit, & notulis suis TERENTIUS hactenus illustravit. Numerose sunt, pariter Mexicanæ, artificio pictorum pene simili. Hic Bignoniæ, & Meloeactum raperias, & alias nuperorum plantas.

Deinde TERENTIUS Cereum rotundè ferratum, Tunam coccigeram, & aliquot alias plantas paulo ornatius delineat.

G g g 2

Deni-

(t) 60000. ducator. J. a COSTA IV. c. 29.

(u) Ibid.

(x) QUER. *Flor. Espann.* proleg. p. 38.

Denique Princeps Fridericus CÆSIUS. (y), ab anno 1603. LYNCEORUM institutor, adjecit *phytoscopicarum tabularum partem I.* anno 1628. missam, & a morte PRINCIPIS a LYNCEIS sodalibus editam. Ordo operis valde singularis. Discrimina saporum, virium medicatarum, vitam, sensum, propagandi modum, utilitatem stirpium variam, etiam philologica tradit. Neque criticam botanicen ignoravit, & de nominum vitiis monuit, quæ velit antiquata. Habet & signaturas & similitudines animalium. Denique genera, subalternas species, synonyma. Inde plantarum partes cum definitionibus, classesque varias, a diversissimis qualitatibus sumtas: & locos natales. Tunc classes veræ sequuntur, inter quas astoræ (apetalæ), tetraspermiata, dioeciæ, ut nunc vocantur, & hermaphroditæ. Passim singularia aliqua adnotavit. Tunicas violaceas jam tunc vidit, lapidem dixit fungiferum. Pulegium siccum, post decem annos, quotidie flores aperuisse & clausisse. Fungorum ad 200. icones depictas reliquit, & tria volumina, quæ nunquam prodierunt, & in Cæsiorum castellis servantur (z), & in bibliotheca summarum Pontificum (a). Sed neque bibliothecam omisit botanicam.

§. CCCXXXVIII. Varii.

Jacobi ZIEGLER Tabak: von dem gar heilsamen Wundkraute Nicotiana Zürich anno 1616. 40.* Icon speciei majoris satis bona (b), tum usus varius, etiam adtracti ex fervente aqua vaporis, in qua Nicotiana & aliæ herbæ infusæ essent.

Leonardi LESSII S. I. hygiasticon s. vera ratio valetudinis bona ad extremam senectutem conservanda Mediolan. 1616. 12°.

Duncan BURNET Scotus Jatrocynices L. I. de præparatione & compositione medicamentorum L. I. Francofurti 1616. fol. TANNER.

Adami BRUXII Balsambüchslein, oder Bericht von sieben und zwanzig Balsamen Halle 1616. 12°. B. THOMAS.

Johan FRANEAU de l'ESTOQUY Jardin d'hiver, ou Cabinet de fleurs, en 36. élégies, avec d'excellentes figures représentantes les fleurs domestiques Douay anno 1616. 4°. TREW.

Florilegium oder Blumenbuch, in Reimen verfaßt durch ULRICH VOLLER von GEELHAUSEN Frankfurt anno 1616. fol. cum figuris coloratis. TREW.

Simon MAJOLUS de variis herbarum virtutibus agit in dier. Canicular. coll. 20. & 21. Mogunt. 1616. fol.

Bernardi

(y) Obiit anno 1630.

(z) J. PLANCI Prefat. ad Phytobasan. Giorn de letter Suppl. III. p. 314. cum Josephi HECHII collectione.

(a) LANCIS fung.

(b) GEMNA I. p. 408.

Bernardi MULLER disp. de plantarum cognitione medico necessaria Basileæ 1616. 4°. Plantas sub certis generibus & summis & subalternis bono ordine, secundum naturæ leges dicitur disposuisse. MÖLLER Cimbr.

Sebald MULLER vom Brodtbacken, Mahl- und Back-Proben Leipzig 1616.

*Le jardinier françois, qui enseigne à cultiver les arbres & herbes potagères, avec la maniere de preparer tout ce qui croit sur la terre, & les eaux par R. D. D. V. B. D. N. Paris anno 1616. 1651. 1652. 1654. 12°. RIVIN. 1666. 1674. 12°. 1679. 12°. CARLS. 1684. 8°. auctius anno 1708. 12°. Amsterdam anno 1654. 12°. 2. Vol. HOTTON. anno 1660. 12°. 1662. Rouen anno 1664. 12°. Lyon anno 1698. 12°. an cum alio titulo *Le Ménage des champs & le Jardinier François* Paris anno 1711. 12°. Troyes anno 1723. 12°. Omnia SEGUIER. Anglice *the french Gardener* Lyon 1675. 8°. Liber scriptus a viro, qui arbusculas vendebat, & quotannis Parisios iter faciebat p. 343. Libri tres. Primus, isque uberior, de arboreto. Jubet suffodere terram pro horto condendo, in imas fossas simum, & reliquias de presso vino vel sicera, etiam frondes & filicem defodere, quæ sit optima, terramque mutare, ut quæ ima fuit, nunc sit in superficie. In sitionem præfert, quæ sit truncu ramum insitum recepturo pro pyris cydoniam piriformem, minus enim fore speciosas arbunculas, quæ in pirum domesticam inferuntur. Seminarium, & planitarium (batardiere). Quatuor modi inferendi ; præfert quæ sit in scuti modum. Arborum catalogus, quæ sint meliores natæ, & arborum morbi. In L. II. olera, melones : se intulisse inter primos Scorzoneram, in Gallia prius vix cognitum. Habet Tupinambus, sed nondum Papas. Laudat Picardorum in re hortensi industriad, & proprium ad pira ferenda instrumentum. Libro III. condituram fructuum docet, & conservationem : & varias aquas fermentatas.*

Les delices de la Campagne Suite du Jardinier François Paris 1656. 12°. 1661. 12°. HOTTON. 1679. 12°. CARLSON. 1684. 12°. 1711. 12°.

Joh. DEACON *Tabacco tortured or the filthy fume of tabacco refined* Lond. anno 1616. 4°. SEGUIER.

Johannis OLORINI *Centuria herbarum mirabilem, oder hundert Wunder-Kräuter* Magdeburg anno 1616. 8°.*. SEGUIER. anno 1656. & *Centuria arborum* Magdeburg. anno 1616. 8°.*. In utroque opusculo rerum miracula colligit, & peregrinas stirpium formas ex itinerum scriptoribus, Cosmographis, & collectoribus, ipse parum aut geographiæ peritus, aut rei herbariæ.

Rayneri FIDELISSIMI *Enchiridion pharmaceuticum medicamentorum antidotarii Florentini facultates complectens* Bonon. anno 1616. 12°. M.

Bartholomei MARRANDAN *Del tabago los danos que cause y del Chocolate,* Sevilla anno 1616. 8°. Gallice vertente Renato MOREAU Paris anno 1643. 4°. BURETTE.

Petri HOLTZEMII Essentia Hellebori extracta Colon. anno 1616. 8°. BUR.

EJUSDEM Essentia Hellebori rediviva secundo extracta, seu restituta & aucta Genev. anno 1623. 8°. BODL.

EJUSDEM Pharmacopœa Coloniensis revisa Colon. anno 1627. BODL.

§. CCCCXXXIX. Varii.

Michaelis AUGUSTINI libro de los secretos de agricultura casar del campo y pastoril lingua Castellana prodiit anno 1617. & in Catalaunicam dialectum versus Zaragoza anno 1636. 4°. SEGUIER. Perpinnan 1626. 4°. FALC.

Joach. STEIGII Beschreibung des Lindenbaums Witteb. 1617. 4°.

Caspar JUGLER Oeconomia, auf Anordnung Churfürsten Augusti erstlich herausgegeben Lipsiæ 1617. 4°. Frankfurt & Leipzig 1675. 4°. 1704. 4°. An ejusdem est curieuser und sorgfältiger Hausvater 1705. 4°. ZOCHA.

Abraham von THUMBSHIRN Unterricht vom Ackerbau Leipzig 1617.

Joh. le MERCIER Ergo viuum alimentorum optimum Paris 1617.

John MURRELL book of Cookery London 1617. 8°. BODL.

Jul. Cæsar BARICELLI hortulus genialis s. rerum jucundarum & memorabilium compendium &c. Bonon. 1617. 16°. BUR. Genev. 1620. 12°.. Multa habet ad plantarum facultates pertinentia, fabulosa multa, alia compilatitia, nonnulla etiam propria; sic Rhamni catarctici vim specificam ad tenesmum ex salsa pituita natum propria ad experimenta laudat, & Visci locis crampo affectis impositi vim curatricem, & ex elleboro nigro setaceum ad puerorum epidemicum pestilens erysipelas, extractum vero Hellebori in mensibus retentis & in epilepsia. Plantas facie similes vires habere similes putat.*

Fabii ULMI de mellis opportuna quantitate pro theriaca mithridatoque componendis Venet. 1617. 4°. RIV.

Joh. VARANDÆI Formulae remediorum internorum & externorum Hanoviæ anno 1617. 8°. Monspel. anno 1620. 8°. MERKL.

Curtii MARINELLI Pharmacopœa s. vera medicamenta conponendi methodus L. II. quæ methodus a plantis Græcis & Arabibus depronita fuit Venet. anno 1618. 4°. RAST. MERKL. Hanov. anno 1617. 8°. HOTTON. alii Francofurt.

J. COLLE de BELLUNO Ideas imitatrixum (artium) Pisaur. anno 1617. fol. Etiam botanices MERKL.

In Cosmetore mediceo ejusdem agitur de radice chinæ, ligulo lentiscino &c.

EJUSDEM methodus facile parandi jucunda tutâ & niva medicamente Patav. 1628. 4°. HOTTON.

§. CCCCXL.

§. CCCCXL. Varii.

Pharmacopœa Londinensis Londin. 1618. 4°. 1650. 8°. BODL.

Jacobi GARNIERE Ebauchement de l'accord des controverses de ceux, qui font etat de la connoissance des médicamens simples, & principalement des plantes Lyon anno 1618. 12°. SEGUIER.

Joh. RIOLANI Requête à Louis XIII. pour l'établissement d'un jardin Royal Paris anno 1618. 4°. SEGUIER.

Constantini PURCHARELLI de valetudine tuenda L. II. Neapol. anno 1618. 8°. Poëma.

Lupus DECA Gobierno politico de agricultura Madrit. anno 1618. 4°. L. I. utilitatem agriculturæ, defectus ejus in Hispania, & penuriam agricolarum demonstrat. Libro III. remedia docet ejus mali.

Valentini HARTUNG historia & jatrica enumeratio plantarum officinalium & usitatarum Lipsiæ 1620.

EJUSDEM de simplicium medicamentorum purgantium facultatibus Lipsiæ 1618. 4°. RIV.

EJUSDEM de simplici trino ut alimento, medicamento, lacte, melle, vino Lipsiæ 1625. 4°. HE.

Didaci CISNEROS situ naturaleça y propriedades de Mexico Mexici 1618. 4°.

§. CCCCXLI. Ph. & Alb. Menzel.

Philippi & Alberti MENZEL Synonymia plantarum circa Ingolstadium sponte nascentium Ingolstad. anno 1618. 8°.* video etiam citari editionem 1654. 8°. ib. Plantæ paucæ, omnino 509. ordo secundum loca natalia; auctores Lugdunensem fere historiam sequuntur. Intercedunt tamen plantæ aliquæ rariores, & calidioris soli, quas in Bavaria non exspectares, ut Carduum 89. quem putes esse Erysithales, Bupthalmum, Horminium III. Orchidem p. 50. non satis bene descriptam, quæ videtur esse spica compacta pyramidali, Globulariam, tres Asteres luteos CLUSII, Seseli montanum I. Stoebæ congenarem, quæ forte Centaurea phrygia, Hedyssarum purpureum, nisi malum nomen est &c.

Reperio eodem anno *Guilielmi EDERI plantas Ingolstadienses* 1618. 8°. BORET. Mus.

§. CCCCXLII. J. Franke.

Joh. FRANKEN (cognomine WEISMANN) Signatur. Beschreibung der Gewächse von einer wunderbaren Wurzel, so aller anderer Wurzeln Quintum ist Rostock anno 1618. 4°.* Non puto esse Francum Camenziensem, cum iste noster se Suecum vocet, & studiosum demum medicinæ. Paracelsicus homo, plantas

plantas capillorum similes putat ad morbos capillorum valere; cordis figura fictas ad cordis mala prodeesse. Mire autem similitudinibus abutitur; nam Anthoræ radices vult cordis esse similitudine.

EJUSDEM *De præclaris herbae Nicotianæ virtutibus* Upsal. anno 1633. 4°.*

EJUSDEM *Speculum botanicum renovation* & auctum, in quo præcipuarum herbarum nomenclatura tam in Suecica, quam latina lingua proponuntur Upsal. anno 1659. 4°.* Hic vocatur FRANKENIUS. Lexicon est, primum anno 1639. excusum. Latina sunt plantarum nomina, cum synonymis nonnullis, & Suecicis nominibus. Interspersa experimenta aliqua, ut de Cocco Polygoni (KNAWEL). Sabina sylvestris pumila, aliæ plantæ rariores, hic dicuntur.

§. CCCCXLIII. C. Hofmann.

Caspri HOFMANNI viri eruditissimi *Variarum lectionum L. VI.* in quibus multa loco Dioscoridis, Athenæi, Plinii, Aristotelis explicantur Lips. anno 1619. 8°.* Magna pars pertinet ad rem herbariam, & ad emendandum scriptorum sensum, ut obscura loca per alia collata explicet.

EJUSDEM *De medicamentis officinalibus, tam simplicibus quam compositis* Paris anno 1646. 4°.* Francofurti anno 1667. 4°. SEGUIER. Leid. 1738. 4°. Cautus senex, incredulus, vetustatis peritissimus, acuto & brevi stylo plantarum facultates descripsit, & eo quidem sensu vix parem invenias; sed parum est, quod a natura (e), & a proprio experimento habet.

Stephanus MANIALDUS in Hipp. Coi Chirurgia Paris 1619. 8°.* habet varia de plantis medicis ab HIPPOCRATO indicatis, earumque viribus medicatis. Nonnumquam nomina reformat, ut Lagopyrum in Lagopum, puto non feliciter. Quinquefolii decocto in dysenteria se utiliter usum esse.

Martini PANSAE tr. von vier weit berühmten Antidotis, als von der Theriaca Andromachi — von dem Mithridat &c. Halle 1619. 8°. RIV.

Michaelis ZANARDI *De universo elementari disputationes*. Etiam de plantis agit, scholastico more. Accesserunt medicamentorum simplicium facultates, ad certos gradus redactæ, cum adnexo examine, in quo simplicium quorumdam facultates traduntur. Venetiis 1619. 4°. Colon. 1620. 4°.* Francofurti anno 1620. 8°.* prodiisse MERKL.

Jacobi I. Misocapnos seu de abusu tabaci, lusus Regius Lond. anno 1619. fol. Ultraject. anno 1644. &c. 12°.* Anglice Counter blast of tobacco Lond. 1672. 4°. OSB.

Bartold JUNGHANS neu künstlich Obstgarten- Büchlein 1619. HAUSVAT.

J. Petri

(e) Vide judicium G. H. WELSCH agagropil, p. 25.

J. Petri SURY de alimentis Francofurti 1619. fol. si huc facit.

Ost en westindische voyagie drie jaaren agter eens door de Hollanders by Norden, Norwegen, Moscovien, Tartaryen en Cathay en China gedaan Amsterdam 1619. 4°. CARLSON.

Guilielmi Cornelii SCHOUTEN diarium Itineris annis 1615. 1616. 1617.
facti Amsterdam 1619. 4°. ANDERS. d'ETREES. an idem.

Joris v. SPILBERGEN nieuwe ost en westindische Navigatien met JAC. le MAIRE australische Navigatie Leid. 1619. fol. LEHMAN.

In HILDANI, celeberrimi chirurgi; epistolis 1619. 4°. editis passim aliqua de viribus Rhei, quatuor speciebus hellebori, usnea vera cranii humani, arbore cocos, euphrasiæ vi ad oculos, extractis juniperi, veronicæ, feminis lini utilitate ad pleuritidem (BURGOWERI). In ineditis Granadillæ icon est & descriptio, & hellebori extractum passim laudatur.

Mich. MAJER de — ortu miraculoſo plantarum & animalium &c. Francofurti 1619. 8°.

§. CCCCXLIV. J. S. Strobelberger.

J. Stephani STROBELBERGER, Græcensis, De Cocco baphica & Confectione alkermes Jena anno 1620. 4°.* Describit Ilicem coccigeram, tinctorii animalis & ejus metamorphoseos ignarus. De aliis Coccis tinctoriis aliqua addit, & de collectione baccarum. Percurrit reliqua medicamenta simplicia, quæ confectionem alkermes ingrediuntur, quam ex succo parare jubet.

EJUSDEM Galliae politico medica descriptio Jena anno 1620. 16°.* 1621. 12°. Riv. Sectio V. plantarum est, & continet brevem censum plantarum Parifinarum, Aurelianensium, Normandicarum, Genevensium, Lugdunensium, Provincialium, & Olbiacarum, in qua insula arundinem facchariferam vidit & Marum, denique Narbonensis ditionis & agri Montispessulanum, in quibus beatis regionibus passim rarissimas plantas legit, ut Stœchadem citrinam angustifoliam, Aphyllanthes niveum. Montes etiani ex Pyrenæis deductos adiit, partemque Hispaniæ.

EJUSDEM Mastichologia Lipsiæ anno 1628. 8°. Oss. 1727. 8°. puto per errorem.* Lentiscum haec tenus per singulas partes describit, neque eam arborem ter in anno florere ostendit, sed scillam. Inde varia ex Lentisco medicamenta recenset, fructumque & lignum non bene, ut puto, contendit pro Carlobalsamo posse substitui. In Mastiche immoratur, eam in Italia parce provenire adnotat, bonas notas addit, & colligendi modum, & demum medicamenta varia, quæ Mastiche ingreditur.

§. CCCXLV. Varii.

J. Francisci SALDI *De natura aquæ vitæ L. II.* in quorum priore agitur de vino, Genevæ anno 1620. 4°. SEGUIER.

Hortus Palatinus auctore Salomone de CAUS architecto Oppenheim anno 1620. fol. *. Nihil habet ad rem herbariam spectans.

Non vidi primam editionem itinerum Georgii SANDYS, quorum titulus est *A relation of a journey begun anno 1610. containing a description of the turkish empire, holyland, Italy.* Sexta editio prodiit 1670. fol. B. B. & prius 1621. fol. Belgice Amsterdam 1654. 4°. Alibi laudabo, habet aliqua in fructibus cuiusque regionis, cæterum historiæ naturalis imperitus.

Joh. MATTHÆI *Speculum sanitatis s. Hortulus medicus simplicium medicamentorum qualitates exhibens explosis superstitionibus in herbariis occurrentibus* Herborn. anno 1620. 8°. BODL.

EJUSDEM *Speculum sanitatis rerum non naturalium administrationem continens.* Itid.

Thomæ BENHAM *officina vel antidotarium Chirurgicum in ordinem redactum* ab Eduardo PORTON, fere anno 1620.

Michaelis DOERING Breslaviensis *De opii usu, qualitate calefaciente, virtute narcotica, & ipsum corrigendi modo* Jena anno 1620. 8°. *. PLATERUM fecutus contra scholas demonstratum it, opium non frigidum esse, ejusque calidam indolem adparere ex sapore amaro, odore gravi, ardore faucium, siti, sudore, deliriis, quæ cieat: neque adeo opium debere calidis corrigi, sed acidis utique & lenientibus. Sed neque reliqua venena per primas qualitates operari, verum tota sua utique substantia. Passim alias plantas narcoticas aut venenatas adtingit.

EJUSDEM *de Opopbalsamo Syriaco, Ægyptio, Peruviano, Tolutano & Europæo.* Jenæ anno 1620. 8°.*; de Succini nempe oleo; qua occasione collectos scripторum locos ad Opopbalsamum Arabicum & reliqua balsania congerit.

Hæc duo opuscula prodierunt cum N. MUTONI μιθειδατειοτεχνεια, quam noster adnotationibus valde auxit. Nuperorum medicorum antidotos addit antidotis veterum, aromata etiam excutit, quæ in hanc antidotum recipiuntur. Petroselinum plurimum laudat. Succedanea etiam omnibus medicamentis subjicit.

Hieronymi ELVERI *Deambulationes vernæ, quibus ruralis philosophia ad unguem discutitur* Francofurti anno 1620. 8°. FALC.

Juan de CASTRO *Historia de las virtudes y propriedades del tabaco* Cordua anno 1620. 8°.

Johannis

Johannis CHESNEPHORI Disputationes de plantis, quarum 19. possideo
Upsal. ab anno 1620. ad annum 1626. 4°.

Tomaso TOMAS Idea del giardino del mondo Torin. anno 1620. 12°. si huc facit.

§. CCCCXLVI. F. Bacon.

Francisci BACON, Vicecomitis de VERULAM, ten centuries of natural history London anno 1621. 1627. 4°. SUSSMILCH. 1639. fol. BODL. 1670. fol. OSB. 1676. 4°. AND. Latine vertit Jacobus GRUTERUS, & titulus est *Sylva Sylvarum, seu historia naturalis* Amsterdami anno 1661. 12°.* &c. Ad universam naturam magnum hoc ingenium se dimisit; u ex 1000. experimentis hujus operis omnino 276. ad plantas spectent. Multa quidem ex veteribus, eo fine prolatata, ut repeatantur, & de veritate constet. Non pauca tamen etiam sua habet, ut fimi recentis ad accelerandam vegetationem vim, quam a viro ILL. excogitatam esse putas, cum ei nomen se dedisse hot bed addat: deinde experimentum de vi macerationis seminum in variis falsis aut olcosis liquoribus; & aquæ ad alendos flores nova eo seculo potestas. Calidæ irrigatio non proficit. Florum varii coloris ex seminibus satis proventus. Insitionem vitis in item obsoleuisse non bene putat, quæ nostris sit perfreqüens. In *historia vite & mortis*, anno 1623. 8°.* excusa de potu Cahveh Turcis noto aliqua.

§. CCCCXLVII. Petrus Castellus.

Pietro CASTELLI, Romani, inde Messanensis Professoris, della durazione dell'i medicamenti, tanto semplici, quanto composti, per cognoscer qualsi voglia medicamento o semplice o composto Rom. anno 1621. 4°. BURETTE. Multa contra ultimum antidotarii romani caput monet, quoil male compilatum erat.

EJUSDEM Arte dell'i ſpeciali Rom. anno 1622. fol. tantum duo folia.

EJUSDEM de nomine Hellebori ſimpliciter prolato Romæ anno 1622. 4°. SEGUIER. Epifola, qua careo, ad MANELPHUM data.

EJUSDEM de Helleboro epifola secunda, in qua confirmantur ea, quæ in alia epifola de Helleboro allata fuere Rom. anno 1622. 4°.*. Epifolam suam priorem contra MANELPHUM tuetur. Hippocratem, quoties ſimpliciter vocem Hellebori adhibet, album ſemper intelligere: vocem nigri, aut deorsum purgantis, addere, quoties nigrum vult. Eo albo Helleboro veteres ad melan-choliam & infaniam ſauandam ufos eſſe, ut triftibus tantum melancholicis niger helleborus ſervaretur. MANELPHUS nigrum ab HIPPOCRATE pariter cum albo intelligi, & in antidotariis Romanis præferri regefferat.

Tobiæ ALDINI (nempe Petrus CASTELLUS operam suam amico ſuo che-mico (d) & botanico commodaverat) Cæſenatis, *descriptio rariorum plantarum*,
H h h 2 que

(d) Celebriorem & accuratum ſpagiricum vocat P. TREVUS de fer. lact. p. 145.

*que in horto Farnesino continentur Romæ anno 1625. fol. *. Acacia; quæ etiamnum FARNESINA dicitur, historia & ab Ægyptiaca discrimen. Inde Juccæ Brasiliensis bona figura & historia, & a Mexicana discrimen; hic CASTELLUS paniferam radicem Manyoc non bene pro Yuccæ specie habet. Tunc Grana-dillam trifoliam Maracot, Laurum Indicum Farnesianam, Granadillam, ni fal-lor, quam dicit Hololicuhi, Balanum Myreplicam, Lilionarcissum rubrum In-dicum, Chenopodiomorum, Ricinum Americanum latifolium, Convolvulum Lusitanicum, Helleborum caulerum nigrum & trifolium, Aloen Americanam florentem, omnes nitide sculptas dat.*

In catalogo ff. des TOURNES reperitur etiam *Horti farnesini descriptio* Rom. 1635. fol. si differt.

EJUSDEM *Discorso della differenza tra li semplici freschi e li secchi con il modo de siccari* Rom. anno 1629. 4°. (CASTELL de M. VESUVIO).

EJUSDEM *Annotazioni sopra l' antidotario Romani* Rom. anno 1629. 4°. B. THOMAS. Messan. 1637. fol. ASTRUC.

EJUSDEM *Discorso dell'elettario rosato di Messue, nel quale si ragiona della rosa e della scammonia* Rom. anno 1633. 4°. FALC.

EJUSDEM *De vomitoris & vomitu* L. X. Rom. anno 1634. fol. Laudat GIANELLA.

EJUSDEM *Relatio de qualitatibus frumenti cuiusdam Messanam delati Nea-polii anno 1637. 4°.*.* Pertinet potius ad medicinam publicam, & politicam. Frumentum faetidum erat, subnigrum, etiam vicinis grave, odore acido, cum in navi incaluisset. Panis inde coctus acidus erat, faetus, & faucibus mole-stus. Damnat PETRUS ut publice noxium, pestilentiam ipsam validum inducere.

EJUSDEM *memoriale per lo speciale Romano* Messana 1678. fol. B. THOMAS. puto pertinere ad litem de opobalsamo.

EJUSDEM *Chrysopus, cuius nomina, essentia, usus facili methodo traduntur* Messana anno 1638. 4°.*. De Gummi guttæ: succum plantæ esse, sibi qui-dem ignotæ, curare hydropem, esse κακοσομάχον, corrigi spiritu vitrioli.

EJUSDEM *Hortus Messanensis* Messan. anno 1640. 4°.* cum areolarum figuris.

EJUSDEM *Balsamum examinatum, absolutum & laudatum* Messan. anno 1640. 4°.*. Pertinet ad celebrem ejus ævi de balsamo litem. MANFREDUS & PANUTIUS, aromatarii Romani, theriacam publice, ut fieri folet, paraverant: in eam, quoties veteres balsamum præscripserant, receperant balsamum Mec-canum a quodam Cosmo de NIGRIS Caïro missum, probantibus urbis medicis. Alii Pharmacopolæ contra hanc theriaeam insurrexerant. Pontifex archiatros COLLICOLAM & UBALDINUM iudices dedit; coram iis, factis experimentis, cum balsamum MANFREDIANUM vestibus adhæreret, & maculam relinquaret, nequelx

neque lac coagularet, judices contra MANFREDOS dixerunt. Romanorum quasi orator erat Stephanus GASPARI, qui theriacam MANFREDIANAM volebat exauctiori, quod spurium medicamentum reciperet. Contra CASTELLUS pro MANFREDO, dari balsamum aromaticum, quod verum sit balsamum veterum: & MANFREDINUM balsamum, etsi non valde odoratum sit, plerasque tamen bona notis a veteribus postulatas possidere: Aspere hæc omnia. Subjecta sunt multa scripta minora, ad eam litem pertinientia.

EJUSDEM *Opobalsamum triumphans* Messan. anno 1640. 4°.*. Contra responsionem aromatariorum, MANFREDO adversorum, similis prioris labor, neque a natura natus, aut ab experimento.

EJUSDEM *De Smilace aspera — Europea — an sit eadem ac Sarsaparilla Americana, & an altera alterius vice in lue venerea curanda adhiberi possit?* Messan. anno 1652. 4°. Bibl. Gott. Citat varios & ipsum GONSALVUM FERNANDEZ, ut ostendat, Smilacem asperam esse veram Sarsaparillam, potissimum etiam ex Luca GHINI auctoritate; meliorem autem esse, quæ in Honduras provincia proveniat. VORSTIO neganti respondet aliquam, sed per exiguum esse diversitatem, & posse utique Smilacem in venerca lue adhiberi.

EJUSDEM *Catalogus plantarum Aetnearum* reperitur in Centuria I. Epistolarum T. BARTHOLINI.

EJUSDEM *Responsio chymica de effervescentia & mutatione colorum in mixtione liquorum chymicorum* Messan. anno 1654. 4°.*. In fine dissertationis agit de cortice Peruviano, quem non bene refert ad fruticem febrifugum *Ystic patli* Francisci HERNANDEZ.

§. CCCCXLVIII. Varii.

Michael KNABEN *Horti pomologium, ein neu auserlesenes Obstgarten- und Pelzbu*ch Nürnberg anno 1621. 4°. TREW.

Rudolphi GOCLENII *Tractatus physico medicus de sanorum diæta, seu de septem rebus non naturalibus* Francofurti 1621. 8°. 1643. 8°. 1645. 8°. LIND. alii 1643.

EJUSDEM *Mirabilium naturæ l. concordantias & repugnantias — in plantis manifestans* Frankfurt 1625. 8°. 1643. MERKL.

Guil. Joh. KNYF *Goylandiae libri II. — herbarum in ea regione sponte nascentium enarratio* Amsterdam. anno 1621. 4°. SEGUIER. Poëma mediocre, in cuius secundo libro auctor nomina & vires medicas plantarum recenset, quas in Goylandia reperit.

Renati MORIN *Catalogus plantarum horti* Paris anno 1621. 4°. SEGUIER.

Joh. RISINGCK *Landbok Westeros* 1621. 4°.

Philippi SCHERB Sylva medicamentorum compositorum, quæ usus quotidianus exigit Lipsiæ anno 1621. 8°. MERKL.

§. CCCCXLIX. *Ant. de Herrera. Manelphus. Alii.*

*Antonii de HERRERA Descriptio Indiae occidentalis a BARLÆO latine versa, eximum opus est Amstelodami anno 1622. fol. * excusum, cum Jacobi le MAIRE itinerario. Brevissime rem naturalem adtingit, & utiliorum aliquarum stirpium meminit. Hispanice prodierat Madriti anno 1601. BODL. Descripcion de las Indias occidentales, Anglice vertente I. STEVENS London 1725. 1726. 8°.*

IDEM facit opus FREYTAGIUS hystoire generale des voyages & conques des Castillans Paris 1661. 4°. Sed errare puto, & versionem esse operis Hechos de Castillanos.

Raymundi MINDERER Aloedarium marocostinum, seu descriptio pilularum ex Maro Costo & Aloë confectarum August. Vindel. anno 1616. 12°. 1622. 12°. 1626. 12°. Utcumque hoc facit.

Ifidori Francisci BARRERA Trattado das signifcoens das plantas, flores e frutos, que se referem na sagrada escritura Lisboa anno 1622. 4°. FALC. HOTTON.

Johann. OBERNDORFER Horti medici, qui Ratisbonæ est descriptio Ratisbonæ anno 1622. 8°.

Johannis MANELPHI de Helleboro disceptatio Romæ anno 1622. 8°. FALC. Vide quæ in CASTELLO diximus.

EJUSDEM Mensa Romana, seu urbana victus ratio Rom. anno 1650. 4°. BURETTE.

*Alessandro PECCANA Commentari della Scandella nelli quali si discorre d' ogni perfezione e uso della ptisana. Verona anno 1622. 4°. * Hordeum distichon esse veterum hordeum Galaticum atque Achilleum; purgare nonnihil equos, neque ideo deterius esse, & hexasticho hordeo præstare, quo magis refrigeret, ut & album sit, & majoris ponderis, & celerioris incrementi. Ex hordeo disticho ptisanam debere parari.*

Citat SEGUIERUS ejus viri librum de Chondro & Alica L. II. Veron. anno 1627. 4°. editum.

Francesco PONA Il Paradiso de fiori, e Catalogo delle piante che si possono avere del Monte Baldo. Veron. anno 1622. 4°. FALC.

Museum F. CALCEOLARII a Benedicto CERUTO inceptam & ab Andrea CHIOCCO luculenter descriptum Veron. 1622. fol. Exemplum notis & figuris M.S. auctum TREVIUS possidebat. Conf. p. 339.

Archiv.

Archibaldi SIMSON hieroglyphica animalium vegetabilium & metallorum, quæ
in s. s. occurrunt Edinburg. 1622. 4°. CHIVA.

Francisci SCACCHII, fabrianensis, de salubri potu Rom. 1622. 4°. le TELLIER.

Wolfgang HILDEBRAND magia naturalis, d. i. Kunst- und Wunder-Buch
Darmstadt 1622. 8°. B. THOMAS. 1624. 8°. ENDT. Leipzig 1625. 4°. ENDT.
Erfurt 1664. 4. ib. Frankfurt 1690. 8°. ib.

Joh. SCHOEPF Ulmischer Paradiesgarten, d. i. Verzeichniß der Simplicien,
welche um die Stadt Ulm zu finden Ulm anno 1622. 8°. BURCKARD. Plantæ
600. recensentur, partim hortenses, partim sponte circa Ulmam natæ.

Raphaelis THORII Hymnis Tabacci Leidæ anno 1622. 4°. SEGUIER. anno
1623. 4°. 1628. 4°. UFF. & cum EVERARDO & NEANDRO Anglice anno
1651. 12°. BODL.

Theatrum Flora, quo ex toto orbe selecti flores proferuntur Paris anno 1622.
fol. cum tabulis 69. SEGUIER.

Joh. CASTELLI Pharmacopœja medicamenta in officiis pharmaceuticis usitata
explicans Gadibus anno 1622. 4°. MERKL.

René FRANÇOIS Essai des merveilles de Nature, & des plus nobles artifices.
comme . . . le jardinage, le papier, la teinture, la menuiserie Rouen 1622. 4°.
Lyon 1643. 8°. RAST.

Martin KOEHLER de opio Argentorati anno 1622. 4°. HEFT.



LIB. VII.

A BAUHINIS AD RAJUM.

§. CCCCL. Res Herbaria languet.

Circa hæc tempora, bellis agitata tota Europa, defieientibus literarum præmiis, commercio librorum interrupto, gentibus ad paupertatem redactis, mortuis præcipuis rei herbariae statoribus, res herbaria languit, neque prius lœta recepit incrementa, quam bellis hactenus ab anno 1660. suspensis, ut populi respirarent. Sed etiam Chemia & Alchemia, quæ eo tempore potissimum in Germania floruerunt, multa bona ingenia a stirpium amore abduxerunt, ut efficaciora remedia novam per artem quærerent. Utraque tamen India subinde suos thesauros in Europam refundebat, & passim rem herbariam ditabat. Amor florū, & varietatum hortensium, his ipsis temporibus magna incrementa in ditescente quotidie Belgio cepit, horti etiam publici passim exstructi fuerunt. Magni autem & qui eminenter botanici, multis annis nulli superfuerunt.

§. CCCCLI. Vespasianus Robinus. Alii.

Enchiridion isagogicum ad facilem notitiam stirpium, quæ coluntur in horto Vespasiani & Johannis ROBINI Paris anno 1623. 12°. Pro anonymo SEG. Conf. p. 398.

Francisci Antonii CASERTA Tractatio de natura & usu vinorum tum in sanis, tum in ægrotis Neapol. anno 1623. 4°. SEGUIER. anno 1629. 4°.

J. Jacob REITER De opio & opiatis Lipsiæ anno 1623. 4°. SEGUIER.

J. BEYER questiones de plantis Basil. 1623. 4°.

William LAWSON a new orchard and garden London 1623. 4°. 1626. 4°. 1656. 4°. HARL. 1615. 4°. SEG.

EJUSDEM Tractatus de agricultura Lond. anno 1656. 1657. 4°. SEGUIER. Minime malus auctor est, ut video ex citatis locis de malorum ad siceram cultu.

Johannis RENODÆI, medici Parisini, Dispensatorium medicum continens Institutionum pharmaceuticarum L. III. De materie medica L. III. Antidotarium absolutissimum. Tertia editio coram est, quæ dicitur infinitis locis emendata &

& commentata Paris anno 1623. 4°.* In materia medica secundum vires medicatas dispositae plantae recensentur, & vulgata fere earum historia traditur. In pharmacia olea, succi, syrupi, aquæ & alia producta stirpium recensentur. Editionem Parisinam anni 1608. 4°. & duas Francofurtes anorum 1609. 4°. 1615. 4°. habet BUMALDUS. Hanoviensem 1631. 4°. a P. UFFENBACH curatam GRAU. Gallice prodierunt *Oeuvres pharmaceutiques* Lyon 1637. fol. RAST.

§. CCCCLII. Fratres Campii. Alii.

Discorso nel quale si dimostra qual sia il vero Mithridato contra l' opinione di tutti li scrittori ed aromatari di Baldassar e Michel CAMPI Luccæ anno anno 1623. 4°. FALC. ASTR.

EORUMDEM parere sopra il balsamo Luccæ anno 1639. 4°. FALC.

EORUMDEM fratrum aromatariorum Spicilegio botanico sopra il *Cinnamomum* degli antichi dove si metta in chiaro altri simplici di oscura notitia Lucca anno 1654. 4°.* 1669. 4°. SEGUIER. Arabicos & Græcos fontes satis accurate tenebant, neque propriis laboribus abstinuerant, cum in Italicas Alpes passim excurserint, & in iis plantas rariores legerint. Pertinent ad eos scriptores, qui veterum plantas cum nostris conciliare studuerunt. Caucalidem nodifloram, Euphrasiæ luteam, Persicariæ alpinam racemosam, Alsinæ, Helenium, Gladiolum alpinum, Rosam Pimpinellæ folio (alpinam luteam vocant), Triphomanes foliis incisis, Helleborum nigrum foliis laciniatis, Geranium foliis Althææ, Cistum Tuberarium, alias plantas partim novas, partim raras, in montibus suis detexerunt. De quinque codicibus M.S. DIOSCORIDIS agunt. RUELLII versionem reliquis præferunt. *Cinnamomum* nostrum negant esse idem, quod antiqui eo nomine cognoverunt. Laurum esse olfecerunt. Solus quidem MICHAEL supererat, quando spicilegium pròdiit.

EORUMDEM Risposta ad alcune oggezioni fatte al libro suo del balsamo Lucca anno 1640. 4°. 1649. 4°. TREW.

EORUMDEM dilucidazione e confirmatione maggiore di alcune cose state da noi nella risposta al s. Gaspari Pisa 1641. 4°. TREW.

M.S. Codices Luccæ superstites vident J. TARGIONI viagg. IV. p. 246.

Matthiae GLANDORP Methodus medendæ paronychiaæ Breit. anno 1623. 8°.* & in collectione operum. Iconem dat Drabæ, quæ Paronychia vocatur.

J. HENAULT & Herm. de LAUNAY Ergo vinum adultis, aqua pueris Paris 1623.

§. CCCCLIII. Ovidius Montalbanus.

Ovidii MONTALBANI Index omnium plantarum exsiccatarum, quæ in proprio Musæolo (e) servantur. Bonon. anno 1624. 4°. ORLAND.

EJUSDEM Speculazione sopra le biade overo Geoscopia cereale Bonon. anno 1635. 4°. ORLAND.

EJUSDEM Geoscopia Ampelite overo speculazione circa le viti Bonon. anno 1636. 4°. ORL.

EJUSDEM Keposcopia overo speculazione degli horti Bonon. anno 1636. 4°. 1638. ORL.

EJUSDEM Emfiteologia overo speculazione dell'innestamento delle piante Bonon. anno 1639. 4°. SEGUIER.

EJUSDEM Charagmoscopia overo speculazione delle interne proprietà delle Erbe mediante gl' oggetti di sensi Bonon. anno 1640. 4°. SEGUIER.

EJUSDEM Bibliotheca botanica, cum nomine Johannis Ant. BUMALDI edita Bonon. anno 1657. 24°.* recusa cum opere Cl. SEGUIER *. Editiones librorum, & judicia laudesque continet, imprimis etiam suas. Editioni Italicae adjectus est magnus catalogus Graminum, ex variis auctoribus collectus.

EJUSDEM Formulario economico erbario e medicinale Bonon. anno 1654. 4°. Continet vegetabilia, quæ difficilis annonæ tempore pauperibus subsidio esse possent. Nomen præfixum J. Antonii BUMALDI. ORL.

EJUSDEM Hortus botanographicus herbarum ideas — supra bis mille in parvostrium tomorum spatio concludens Bonon. anno 1660. 8°.* Tres tomos innumerarum plantarum officiosissime effigiatarum se paratos habere BUMALDUS dixerat. Hic catalogum (f) brevem & indicem ejus operis dat, in quo plantæ aliquæ rariores breviter tanguntur, ut Ballote crispa supina, Hyssopus Salomonis, (cum icone nempe Alsines fugacis), Tessaraphyllum nescio quod, aliæ. Subjectæ sunt aliquæ monströse plantarum partes.

EJUSDEM Dendranatomes nova delineatio Bonon. anno 1660. fol. Puerile opus esse MALPIGHII (g).

EJUSDEM Dialogus de imposturis pharmacopolarum editus cum LISETTO BENANCIO Francofurti 1667. 8°.

EJUSDEM Dell Issopo di Salomone anno 1671. 4°. prælectio in Acad. Geratorum recitata, & cum ejus Academiæ prosa edita ORLAND.

EJUS-

(e) BUMALD. n. II.

(f) p. 103.

(g) Posthum. p. 161.

EJUSDEM Catalogus alphabeticus plantarum officinalium Bonon. anno 1670.
fol. cum libro *l'Onore del Collegio delle arti di Bologna.*

EJUSDEM *La fabrica del pane soventizio dichiarata anno 1672.* 4°.

Quid sunt curæ analyticae aliquot naturalium observationum circa historicas
OVIDII MONTALBANI Bonon. 1671. fol. HOTTON.

EJUSDEM est *Dendrologia*, quam cum ALDROVANDI nomine edidit Bo-
non. 1668. fol. *. Secundum & tertium Volumen M.S. reliquit ORLAND.

§. CCCCLIV. J. R. Camerarius. Alii.

J. Rud. CAMERARII senioris *Sylloges memorabilium medicorum & mirabi-
lium naturæ arcanorum Centuriæ XX.* Augustæ Trebocor. anno 1624. 8°. BODL.
Argentorati anno 1630. 8°. Tubingæ anno 1683. 8°. *. Multa passim habet
ad plantarum vires & miracula pertinentia, undique collecta, additis fontibus.
Palingenesiam ex cinere in urticis vult vidisse Cent. III. n. 92.

Henrici MYLFORT gründliche Erklärung, was des Breslischen Biers oder
Schoepfen Bieres Eigenschaften seyen: vom Gebrauche des Brandteweins &c.
Brieg 1624. 4°.

EJUSDEM medicinisches Spaziergänglein Schleusingen 1627. 8°. si huc facit.

C. BARTHII, viri eruditissimi, *Adversariorum* L. 60. Francof. 1624. fol.
Multa huc pertinentia antiquaria continent.

John SMITH general history of Virginia New England and the Summer
Islands Lond. 1624. BODL.

EJUSDEM travels in Europa, Asia, Africa and America. Continuation of
the history of Virginia 1630. fol. BODL.

N. HARLEQUIN *Nouveau Jardin des vertus & des propriétés des plantes
connues* Aix. anno 1624. 8°. SEGUIER.

J. JUNKER *Methodus therapeutica per solam diætam & ligni Guajaci di-
versimode præparati administrationem* Erford. anno 1624. 4°. SEGUIER.

EJUSDEM medicamenta simplicia euporista, quorum veteres & recentiores
meminerunt adversus Pestem Schleusingen 1625. 8°. TREW.

Gaspar HELL de prima origine gemmarum, metallorum, fructuum ac misti
similaris Ingolstatt 1624. 4°. HEF. 1626. 4°. alii.

Petri LASEINE Homeri nepenthes Lyon 1624. 8°. RAST.

Pietro PIPERNO, beneventani, medice petræ, divisæ in octo. Earum tertia
est de antidotis pro vita Neapoli 1624. 8°. TOPPI.

EJUSDEM *de nuce maga beneventana* ib. 1647. 4°. quid?

Franc. RANCHIN *Oeuvres pharmaceutiques* Lyon 1624. 8°.* In ejus operibus variis multa sunt de remediis vegetabilibus, cicuta, hyssopo, myrrha, lactuca &c. In *Gerocomica* de balsamo peruviano, myrrha, melle, de fructibus, oleribus.

§. CCCCLV. J. B. Cortesius.

J. Baptiste CORTESE Bononiensis, in *Miscellaneis*, quæ Messanæ anno 1625. fol.* predierunt, Decas V. pertinet ad alimenta etiam vegetabilia, olera, & fructus. Decas VIII. ad medicamenta simplicia, potissimum etiam ad Mannam. De Manna, & Contrayerva tractatum inserit Josue FERRI, ex libro *de secretis excerptum*, cum radicis iconæ.

EJUSDEM *Pharmacopæa*, seu *Antidotarium Messanense* in quo tum simplicia, tum composita medicamenta iusu recepta accurate examinantur Messina 1629. fol. TREW.

§. CCCCLVI. Dom. Vigna.

Dominici VIGNA Florentini, *Animadversiones in libros de historia & causis plantarum Pisis* anno 1628. 4°. Præfectus horti Pisani post L. GHINUM & CÆSALPINUM, a quibus hortulani CASABONA & MALOCCHIUS differant. Dictionarium cæterum est græco-latinum & italicum; intercedunt aliquæ annotationes de Agallocho: de Cnori Sanamundæ certa vi adversus hæmorrhoides dolentes, de Cytiso, quem putat noster se detexisse, de herba Luciola (Junco Lujula), de pannis ex Genista textis, & de locis natalibus rariorū plantarum.

§. CCCCLVII. Jos. de Aromatariis.

Josephus de AROMATARIIS Assissinus cum libello de *rabie contagiosa* edidit Venetiis anno 1625. 4°. epistolam de plantarum ex seminibus generatione Francofurti anno 1626. 4°.* & nuper Coburgi recusam anno 1747. 4°.* cum JUNGII scriptis, & in *Phil. Trans.* n. 211. Semina esse ova arborum. In iis, a spiritu concluso, plantulam diversis modis gigni, dum reliquum in alimentum abit. Quæ plantulam non habeant semina, esse infecunda. Semen lac quasi pro plantula suppeditare, eamque per venas umbilicales alere; ubi ea prodierit, tunc de terra ali. Poeta cæterum fuit, cumque celeberrimo TASSONI celebrem litem aluit (b).

§. CCCCLVIII. Varii.

Vitalis MAGAZZINII monachi *Cultivazione Toscana* Venez. anno 1625. 4°. SEGUIER.

Job. POPPE *Kräuterbuch*, darinn die Kräuter des deutschen Landes nach rechter Art der Signaturen beschrieben, und angezeigt wird, unter welchem Planet und

(b) *Galer di minerv.* III. p. 274.

und Zeichen Zodiaci ein jedes Kraut siehe Leipzig anno 1625. 8°. RIV. Non tamen totus inanis; primus de oleo cæruleo Chamæmeli egit.

Johannis WEITZII *De laudibus vitæ rusticæ Commentarius* Francofurti anno 1625. 8°. FALC.

G. B. GALVANI *nuovo compendio di vari secreti per varie infirmità con il modo di fare un elettario per mantenersi sani* Mondovi 1625. 8°. CHIV.

Salvatoris FRANCIONI *discorsi nelli quali s'insegna alli discipoli dell' arte della spéziaria.* Parte prima Palermo 1625. 4°. MONGIT.

Gabriel SCHLEIFFENTAG *de plantis* Lipsiæ 1625. 4°. RIV.

Nicolai AGERII *disp. de Zoophytis** Argentorati 1625. 4°.

EJUSDEM *de anima vegetativa* ib. 1629. 4°.* Azaleam ad J. BAUHINUM miserat, utriusque fratri amicus.

J. PAGES *l'Oeconomie des trois familles sublunaires Animale Vegetale & Minerale* Paris 1625. 8°.

§. CCCCLIX. Th. Reinesius.

Thomas REINESIUS, Consul Altenburgensis, vir undique doctissimus, in alia diversissima quidem studia se diffudit, neque aliam partem botanices adtigit, præter literariam, in qua excelluit. Omnino vero legere oportet ejusdem *variae lectiones*, quarum libri III. priores Altenburgi anno 1640. 4°.* prodierunt. Merentur enim ob auctorum botanicorum plurimam notitiam, tum ob philologiam plantarum, Aconiti, Myrrhæ, Aloes, Ammoniaci gummi, Anthoræ, Betæ. Füse de Zytho vario. Sed etiam Epistolæ ejus viri passim ad rem herbariam spectant. Ita in Epistolis ad HOFMANNUM Νησιον quasi νικητηριον dici docet, quod athletæ ea herba tergus fricarent, quo victores de pugna abirent, & plurima alia id genus. De holoschino, cercidis folio, herbarum nominibus apud MARCELLUM Lipsiæ 1660. 4°.*

IDEM dedit ein Rath und Bericht, was bey jetzt graßierender Pestseuche &c. Gera 1625. In eo lib. egerat de Olsenichio.

§. CCCCLX. E. A. v. Dehn.

Ernst Abraham v. DEHN *Weinbaubuch* Leipzig anno 1626. 8°. ex codice manu auctoris scripto & meliori recusum Lipsiæ anno 1730. 8°.* cura Julii Bernhardi v. ROHR, adjectis passim adnotationibus. Bonus senex triginta annorum experientiam adducit, ex natura iatam, œconomicam potius, quam physicam, ut princeps ei finis sit, proventus augere annuos, aque viuitorum sibi cavere fraudibus. Misniæ & Lufatiæ vites describit, vitiumque cultum, qui a nostratum consuetudine longe differt. Labores accurate, & pura distinctione exponit. Tomus alter ROHRIO proprius suo loco dicetur.

§. CCCCLXI. Varii.

J. Conr. RHUMELII *Theologia vegetabilis carminice scripta* Noribergæ anno 1626. 8°. MERKL.

Ludovici RUMETII *Scripturæ sacræ viridarium, de frugiferis arboribus, infrugiferis & mysticis* Paris 1626. 8°. RAST.

Bartholomæi CASTELLI *Lexicon medicum græco-latinum* Venet. anno 1607. 8°. MERKL. 1642. 8°. WACH. Basil. anno 1628. 4°. MERKL. 1632. 8°. a STUPANO auctum. Rotterdam anno 1644. 8°. 1651. 8°. 1657. 8°. 1665. 8°. Noribergæ anno 1682. 4°. MERKL. a J. Pancratio BRUNONE auctum. Genevæ anno 1741. 1746. 4°.* Lipsiæ 1713. 4°. Patavii 1717. 4°. 1746. 4°. cum J. RHODII additionibus, & alias editum. Id etiam ad plantas pertinet.

Angeli BOLZETTA *Theriaca Andromachi senioris in Pharmacopolio Angelis composita* Patav. anno 1626. 4°. MERKL.

POLFRANCESCO POLFRANCESCHI *della cura dei vermi della seta — come si posse haver in diversi modi gran quantità di mori bianchi* Veron. 1626. 4°.

In Thomæ HERBERT *relation du voyage de Perse & des Indes orientales* anno 1626. 8°. per Surattam ad ABBASSUM instituto — aliqua de Coffea legas, quam ut biberent, Bagdadi conveniebant, & ad historiam iritatem.

Efusa EKHARDTS *sambucus medicinalis* Erfurt 1626. 4°.

Samuel PURCHAS Collectionem itinerum edidit annis 1625. 1626. Lond. fol. 5. Vol. excusam BURETTÈ, cum titulo *Pilgrim*. Eam lego affectata esse dictione, neque ad candorem Richardi HAWKUYT adspirare. Belgice *Pelgrimage &c.* Amsterdam 1655. 4°. CARLSON.

In ejusd. *Political insects* London 1657. 4°.* plantæ etiam recensentur quas apes amant aut recusant.

In Johannis HORNUNG *Cista medica* (sive epistolarum collectione) Noribergæ anno 1626. 4°.* excula, passim intercurrunt aliqua argumenti botanici. Ita Joachimus CAMERARIUS junior artem hic docet, qua fuligine illitæ plantæ suam imaginem in charta relinquunt (i). Intercedunt etiam plusculæ C. BAUHINI, Joachimi CAMERARII filii & nepotis, Leonhardi DOLDII, C. HOFMANNI, & J. OBERNDÖRFER epistolæ, qui plantas colebant.

Arnoldi WEICKARD, Medici Francfurtenfis, *Thesaurus pharmaceuticus Galenico chymicus*, cuius liber V. est *de venenis*. L. VI. dispensatorium — Frankfurt. anno 1626. fol. 2. Vol. 1670. 4°. MERKL.

Ejus *Pharmacopæa domestica*, darinn viel nützliche Arzneyen aus REINHARDEN, Pfalzgraphs bey Rhein, Manual Arzneybuch und eigener Praxi Frankfurt 1628. 4°. Aquæ destillatæ & formulæ ex genio seculi innumeræ.

Francesco

Francesco GRABERT *Agricultura practica* Barcelona anno 1626. 8°. SEGUIR.

Discours sur la conservation des forêts, l'usage des terres à foulon, du métier de tanneur &c. Paris anno 1626. 12°. FALC.

Icon Aloës Americanæ industria MICH. KITTLER hortulani Onoldini 1626. tum alia Aloë, quæ anno 1628. floruit TREW.

J. Petri LOTICHII *De Gummi gutta, seu laxativo Indico discursus* Francof. anno 1626. 8°. d'ETREES.

Gasparis BACHOD *Erreurs populaires touchant la médecine & le régime de la santé* Lyon anno 1626. 8°. GUNZ. tamquam continuatio operis L. JOUBERT.

§. CCCCLXII. Joh. Neander.

Johannis NEANDRI Tabacologia Leidæ anno 1626. 4°.* & prius 1622. 4°. Utrecht anno 1644. 12°.* Gallice Lyon 1626. 8°. RAST. 1630. 8°. Tres species tabaci dēpingit, cultum herbæ docet, modumque, quo Hispāni sua Nicotianæ folia in succo ipsius herbæ coquunt. Fabulosas illas cerebri denigrationes habet, recte repugnante Guilielmo de MERA. Vires medicas fuse congerit. In adjectis epistolis aliqua sunt anatomici argumenti *Guilielmi van der MEER & Hadriani VALKENBURG*.

EJUSDEM *Saffafrologia* Brem. anno 1627. BUMALD.

§. CCCCLXIII. Guil. Lauremberg.

Guilielmi LAUREMBERGII jun. Botanotheca, seu modus conficiendi herbarium vivum Rostoch. anno 1627. 12°. cum libello de lapide Nephritico, alii 1626. BURETTE. Recusa est cum Simonis PAULI viridariis Hafn. anno 1653. 16°.* & cum EJUSDEM quadrupartito botanico ed. anno 1666.* 1708. 4°.* & cum M. HOFMANNI deliciis *Sylvestribus* Altorf. anno 1662. 4°.* Libri sunt duodecim, in quibus plusculi sunt ordines plantarum naturales, sed confusi alii, ut coronarie, spinosæ a capitatis avulsæ, papposæ ex planipetalis & radiatis mistæ, Gratiola inter Alsinefolias, Linaria cum Lino, Dracunculus & Melo in oleraceis, &c.

§. CCCCLXIV. Varii.

Salvatore MASSONIO Archidipno overo della insalata Venez. 1627. 4°.* Auctor discipulus A. PETRONII Aquilæ vixit, excitati ingenii homo, neque unice in legendis libris exercitatus, etsi plurimos legit: sapores enim plantarum ipse indagavit, & passim utilitates stirpium minus notas indicavit. Percurrit autem olera, plantas aromaticas aliasque, quæ acetaria ingrediuntur. In boragine, soncho,

foncho, pimpinella, calendula aliisque, saporem aliter definit, quam vulgo solebat. Crepin *Caccialepore* negat hieracium esse. Salicorniae, veteribus ignotae, inter edulas plantas meminit. Dari in agro Neapolitano phaseolos arboreos. Melongenam inter gratos cibos aestivos recenset.

Francisci DISSALDEI Pharmacometes liber continens pharmaca tam simplicia, quam composita, quæ parata babere debent Pharmacopæi Leid. anno 1627. 12°. 1652. 12°. MERKL.

Petri Andreæ CANONHERH De admirandis vini virtutibus Antverpiæ anno 1627. 8°. SEGUIER. Italice Venet. anno 1608. 12°. IDEM. Polyhistor etiam de aceto, spiritu vini, sapa, & uvis agit.

Heyman JACOBS Den kleine herbarius inhoudende de kragt en operatie van de gemeinen Kruyden Amsterdam anno 1627. 8°. 1663. 8°. SEGUIER. Haarlem 1640. 12°. CARLS. Vires plantarum vulgo in usum receptarum exponit.

Arnoldi GILLENII Hortus Cassel. anno 1627. 4°. 1632. 4°. SEGUIER. Catalogus brevissimus, folorum nominum, absque synonymis aut adnotationibus.*

Gottfried RASPE collegii physici diss. XVII. de plantis Lipsiæ 1627. 4°. HE.

§. CCCCLXV. *Lud. Nonnius.*

Ludovici NONNII Antverpiensis De re cibaria L. IV. Antverp. anno 1627. 4°. 1644. 4°.. Facultates alimentorum ex veteribus collegit, neque valde reconditos fontes secutus, neque tamen inutilis scriptor. Plantas edules fuse percurrit, philogiam passim & antiquitates persequitur, ad ATHENÆI modum. Propria aut vera botanica vix habet. Solus liber I. huc pertinet.*

§. CCCCLXVI. *Gui de la Brosse.*

Guidonis de la BROSSE, ex milite botanici & medici, De la nature des plantes & dessin d'un Jardin Royal Paris anno 1628. 8°.. Magnus in hoc viro plantarum amor fuit, ut horti medici conditionem Cardinali Armando de RICHELIEU penè extorserit, neque enim destitit sollicitare magnates, ab ipso retro anno 1614. quoad anno demum 1626. destinatum hortum obtinuit, adjuvante archiatro BOUVARTO. Cæterum multa ad morem seculi vaga, non tamen absque admisit bonis adnotationibus, & aliqua rariorū stirpium passim memoria. Theophrasteum fere ad morem agit de iis, quæ plantæ conimunia habent, aut diversa: tum de elementis, ubi chemica placita admiscet: de virtibus medicatis, de laudibus stirpium domesticarum. Denique fusissime monstrat utilitatem horti publici, & ea occasione aliqua de plantis profert, quæ unico loco proveniunt. Catalogum addit plantarum, quas vocant usuales.*

Ejus.

EJUSDEM *Avis pour le Jardin des plantes médicinales*, que Louis XIII. veut établir Paris anno 1631. 4°. SEGUIER; quo continetur *Mémoire des plantes usagères*, que l'on pourroit trouver au Jardin Royal; tum *Edit du Roi pour l'établissement du Jardin des plantes médicinales*; & cinq lettres de G. de la BROSSE écrites au Roi, au Cardinal de Richelieu, &c. sur l'établissement de ce Jardin.

EJUSDEM, novi nunc anno 1626. instituti horti præfecti, *Description de Jardin Royal des plantes médicinales*, établi sous Louis de Juste, contenant le catalogæ des plantes, qui y sont cultivées Paris anno 1636. 4°.*. Solum Parisi-
num non minus plantis favere, quam Monspeliense, in quo Asarum & Gal-
lega coli nequeant. Numerum plantarum suarum facit 2000. aream omnium
in Europa hortorum maximam, orgyarum 16000. Varietates plurimæ catalogo
admissæ sunt, nominia nuda, absque descriptione ulla, & sœpe vitiosa.

Priorem editionem habet Cl. SEGUIER, cum titulo *Dessin du Jardin Royal, pour la culture des plantes médicinales*, avec les Cinq lettres & le Catalogue des plantes Paris anno 1628.

EJUSDEM *L'ouverture du Jardin Royal, pour la démonstration des plantes médicinales* Paris anno 1640. 12°. SEGUIER.

Icones horti Regii per Guy de la BROSSE Paris fol. magn. sunt 50. tabulæ absque explicatione, quas ex bibliotheca ANDERSONII habeo *. Pulcherrimæ sunt tabulæ, aliquæ sola aqua stygia exaratæ, aut alioquin imper-
fectæ: plantæ fere exoticæ, multæ Canadenses, aliquæ Europeæ. Adjectus in-
certæ manus index. Recte ergo TOURNEFORTIUS, la BROSSE tabulas æneas
BESLERIANIS præstantiores reliquisse, multum enim eas subtilitate linearum
superant, et si neque ipsæ flores ad nuperorum vota exprimunt. Præmissa est
duplex horti Ichnographia.

§. CCCCLXVII. J. Dominicus SALA. *Altii.*

J. Dominicis SALÆ *De clementis & eorum recta administratione liber* Pa-
tavii anno 1628. 4°.* lego etiam Venet. 1620. 4°. HOTTON. Veteres equi-
dem potissimum sequitur, ut eo seculo solebant, sano tamen & integro ple-
rumque judicio usus. Res ad praxin potissimum spectat, & tamen alimenta
omnia recenset, monetque quæ bonat sint, quæ minus salubria.

Petri SCRIVERII *Saturnalia, seu de usu & abusu tabaci* Haarlem anno 1628.
8°. SEGUIER.

Johannis Caroli ROSENBERG *Rhodologia* Argentor. anno 1628. 8°. BURCK.
etiam anno 1620. 1630. SEGUIER. & Francofurti anno 1631. 8°. Compilatum
opusculum.

Zacharias de PUTEO de Gunima Indica, radice antasthmatica, Mechoacan
ꝝ Zalapa Venet. anno 1628. 4°. SEGUIER.

Jacobi FABRI De alimentis Noribergæ anno 1628. 4°.

Arvid MANSON Ortabok sambt en ny trägärdsbok. Stokholm anno 1628.
1642. 8°.

Ludovici van HORNIGK de qualitate Camphoræ Ulm. 1628. 4°.

Andree HILLEBRAND de gutta gamandra cum HORSTII epistolis 1628. 4°.

Hygieja, i. e. bonæ valetudinis conservandæ thesaurus locupletissimus Luxem-
burg. 1628. 12°. GUNZ.

Pharmacopæa Lugdunensis Lyon 1628. 4°. RAST. 1640. 4°. L.

Nicolai BRAUN de fumo tabaci Giess. 1628. 4°. B. THOMAS.

De LETTIER Catalogue des plantes cultivées dans son Jardin Orleans
1628. 8°.

Lud. GRAVIUS de Camphoræ qualitatibus epistola Ulm. 1628. 4°. cum
HORSTIO.

Titus SANPELLEGRINO, Bergomensis, Pharmacopæam medicarum Bergomensium
ex latino convertit 1628. 4°. B. THOMAS.

§. CCCCLXVIII. Deodatus. Fuiren.

Claudii DEODATI Pantheum hygiaisticum hippocratico hermeticum Bruntrut.
anno 1628. (etsi in primo titulo annus dicitur 1629.) 4°.* lego etiam Basil.
1620. 4°. Vastum opus hominis chemiæ amantis, neque increduli, ut etiam
signaturas illas rerum admittat. Plantas medicatas percurrit, nimius laudator,
ut Rorellæ ad cancrum, deinde alimenta ex vegetabilibus sumta, & loca ex
veteribus. Habet exemplum noxii abusus Zingiberis.

Ediderat anno 1603. l. de vero ꝝ legitimo usu aquæ cordialis Patav.
1603. 8°.

Georgius FIUREN anno 1628. obiit. Regio jussu plantas spontaneas Da-
nicas conquirere suscepserat, & ejus laboris aliqua specimina in cista medica
T. BARTHOLINI supersunt: catalogus nempe plantarum Nidrosiensium, valde
quidem brevis, tum meliores catalogi plantarum Blekingiæ, Scaniæ & Gothiæ.
Videas ibi Caryophyllum album arenarium, Asperulam trifoliam, Tunicam
plumariam, Circæam minimam, alias stirpes rariores. Is catalogus plantarum
Danie etiam seorsim prodijit Hafn. anno 1661. 4°. SCHEUCHZER.

§. CCCCLXIX.

§. CCCCLXIX. *Johannes Parkinson.*

*Johannis PARKINSON pharmacopolæ Paradisi in sole paradisus terrestris Lond. anno 1629. fol. * 1656. fol. HOTT. & cum tit. Garden of flowers, kitchen garden, and orchard BODL. Flores imprimis, tamen & alias plantas recenset, describit & depictas dat, ligneis & rudiusculis iconibus, LOBELIANIS, CLUSIANIS, aliis: nomina ex LOBELIO & BAUHINO. Prima pars florum est, altera olerum, tertia viridarii; ordo nullus, mistaque diversissimæ.*

EJUSDEM *Theatrum botanicum or a herball of large extent London anno 1640. fol. **. Vastum opus & universam rem herbarianæ comprehendens, paſſim ditatum ex schedis posthumis LOBELII, quæ ad PARKINSONUM pervenerant: auctum etiam novis eo ævo P. ALPINI & CORNUTI stirpibus. Cautelegi debet, ob repetitas cum diversis nominibus plantas, & superfluas varietates. Plenissimum tamen hactenus opus, aliquas etiam icones proprias habet, et si artificis opus laudem non meretur. Auctius anno 1656. fol. prodidisse SEGUIER.

§. CCCCLXX. *Varii.*

Proſperi RENDELLA Tractatus de vinea, vindemia & viuo Venet. anno 1629. fol. BURETTE.

Theophili KENTMANN Tabula locum & tempus tradens, quo plantæ spontaneæ prodeunt Witteberg. anno 1629. 4°. 1659. 4°. TREW. Cl. SEGUIER addit editionem Wittebergensem anni 1626. 4°. Lipsiensem anni 1659. 4°. Prodiit etiam cum J. Dan. MAJORIS programmate ad rei herbariæ amatores Hamburgi anno 1667. 8°. inque VALENTINI Polychrestis exoticis..*

Petri BERGERON traité de la navigation & des voyages & découvertes modernes principalement des françois avec une description particulières des Isles Canaries Paris 1629. 8°. hactenus hic facit.

Manuel RAMIREZ de CARRION Maravillas de naturaleça en que se contienen dos mil secretos de cosas naturales — a modo de aforismos faciles y breves. Montilla anno 1629. 4°. BURETTE.

In J. Henrici ALSTEDII *Encyclopædia* Herborn. 1630. fol. liber XXVIII. pertinet ad Georgica, Phyturgica, Artopojetica, Oeneatica, Zythoptica, Pharmaceutica. Collectio non medici auctoris, neque botanici.

J. Jacobi a BRUNN *Systema materiæ mediceæ* Basil. anno 1630. 8°. Jenæ anno 1639. 8°. ſæpe alias recusum MERKL.

Joh. de BOURGES & Car. du PRE' *Ergo cerevisia nutricibus* Paris 1629.

Christ. PREBISHUS de anima vegetativa ejusque facultatibus & effectibus Lipsiae 1629. 4°.

Antidotario Romano latino e volgare tradutto da IPPOLITO CICCARELLI — li ragionamenti, e le aggiunte dell' elezione de' simplici del P. CASTELLI : e trattati della teriaca egittia Rom. 1629. 4°. B. THOMAS. 1651. 4°. RIV. Priora sunt aliquæ editiones, etiam latina Frankfurt 1624. 8°. HUTH.

Balthasari FABRICH — opusculum — tradens sex res non naturales Amsterdam 1629. 8°. LIND.

B. Louis, medecin a montheillard, le tresor des jardins Geneve 1629. 4°. nihil habet botanici.

Alberto STECCHINI avertimenti nelle compositione de medicamenti per uso della speciaria Venet. 1629. 4°. BOECL.

Frid. CASANDER natura loquens, qua miracula totius universi ex præcipuis mundi regnis — vegetabili, sylvarum, herbarum, pratorum, plantarum proprietatis deponita persegitur Frankfurt 1629. 8°. LIND.

J. Nicol. BAUMAN De Tabuci virtutibus, usu & abusu Basil. anno 1629. 4°.

J. BUTTNERI Catalogus medicamentorum tam simplicium, quam compositorum, officinæ Buttnerianæ Görliz anno 1629. 4°. MERKL.

§. CCCCLXXI. Cl. Salmasii.

Clandii SALMASII, viri eruditissimi, Plinianæ exercitationes Paris anno 1629. fol. 2. Vol. FALCONFT. Ultrajecti anno 1689. fol. 2. Vol.*. Etsi SOLINUS pauca habet botanici argumenti, quoties tamen id vel leviter tangit, SALMASIUS divitias suas effundit, colligit scriptores ejusdem scopi veteres, emendat & explicat corum loca. Ita ab hystrice abduci se patitur ad spinas, ad Phleos, ad Hippophaes, ad Stœben, ad μυλλακαρθην, ad Φογθην. A pharia volucre transit ad Cinnamomum, ad Cardamomum, Amomum, Casiam, ad Laurum Alexandrinam, ad Oxymyrsinem, ad quæ non alia. Quare qui veterum loca volet accurate tenere, & emendate, quæcumque ad aliquam stirpem pertinent, ex reconditis etiam fontibus repetita, hic virum inveniet.

EJUSDEM Exercitationes ad homonymiam hyles jatrice nunc demum Ultrajecti anno 1689.* prodierunt, posthumum opus, a Ludovico SALMASIO CLAUDII filio editum, cum J. Baptiste LANTINI prolegomenis. Hic ab eruditissimo viro excussa videoas nomina stirpium sibi similia ακαρθην & ακαρθου : Loti arboris & herbæ : Comari & Unedonis, Cisti & Cissi, Scillæ & Lentisci, Libanotidis, Helenii, alia. Tituli sunt 118. nam reliqua capita ad lapides faciunt minerasque. Arabica pariter cum Græcis tenebat, & Caniphoram, aliaque Mauri-

Mauritanorum medicamenta exponit, & GARCIA ab ORTA acriter refutat.
Ita porro Nil granum a Nil Ifatide separat.

Præfatio & de *Plinio* *judicium* seorsum prodierat Divione anno 1668. 4°.
FALCONET.

EJUSDEM *De Manna & Saccharo commentarius* posthumus Paris anno 1664.
8°.* Filius auctoris, sed & ipse, ante editum opusculum; internictuus co-
dicem patris ad Cl. viros la MARE & LANTIN miserat. Multa erudita ex
Græca & Arabica lingua CLAUDIUS hic repetiit. Mannæ nomen notum fuisse
ante Mosis tempora monet, & repetitum ab Hebræis, ob similitudinem, cum
Manna Libani dudum cognita. Terenjabin ex frutice sudare, neque rorem
esse. Mannæ aliquantum de prunis se in horto legisse. De saccharo fragmen-
tum est, quo de Tabaxir agit, ex libris potius, quam ex natura. Editores
la MARE & LANTIN præfationem præfixerunt, in editione 1689. omissam.

EJUSDEM *De Hyssopo in cruce Christi* tres epistolæ Leid. anno 1646. 8°.

EJUSDEM *Responso ad quæstionem BEVEROWICHI de Hyssopo Evangelii*. In-
ter BEVEROWITII epistolas Amsterdami anno 1654. 12°. idem puto opus.

EJUSDEM autographum in Bibliotheca Regia Parisina servatur, in quo
obseruationes variæ ad plantas spectantes continentur IV. n. 6841.

§. CCCCLXXII. Varii.

Hieronymi UGUET de RESAYRO *Tratado de las cosas non naturales y facil-
dad purgativa de la semilla de los yezgos* Saragoça anno 1630. 8°. BURETTE.
OSMOND. De vi purgante seminis Ebuli.

Alexandri ALEXII *De syropo rosarum salutivo* Patav. anno 1630. 8°. MERKL.

Bartholomæi AMBROSINI *Panacea ex herbis, quæ a Sanctis denominantur con-
cinnata*: & ejusdem *Capiscorum brevis historia*, cum suis iconibus Bononiæ anno
1630. 8°. figg.

Angelberti LAMELIN *L'avantgout du vin, de sa nature, faculté medicinale
& alimentaire* Douai anno 1630. 8°. d'ETREES.

Francisci MANDAT *Ergo mel senibus* Paris 1630.

Claudii LIENARD *An panis repletio omnium pessima* Paris 1630. fol.

Christ. HENRICI *de anima vegetante* Lipsiae 1630. 4°. RIV.

Wine, Beer, Ale and Tobacco, striving for superiority London 1630. 4°. BODL.

Mauritii TIRELLI *Historia vini & febrium* Venet. anno 1630. 4°.* Practici
scopi. Vini laudes tradit, quod in omnibus febribus propinat, etiam in causo,
semitertiana, febre tertiana continua, inflammatione capitis.

Jacobi GOLII Catalogus codicium M.S. Arabicorum Paris anno 1630. 1640.
4°. BODL. huc pertinet; tum Lexicon Arabicolum latinum Leid. anno 1653. fol. BODL.

§. CCCCLXXIII. Antonius Donati. P. Guibert.

Antonii DONATI Pharmacopœi trattato de simplici — che nascono nel lido di Venetia. Venet. anno 1631. 4°.*. Ex melioribus, ut tunc fiebant, libris. Catalogus plantarum Insularum Venetiarum partim sola nomina habet, partim vires medicatas & historias, iconesque æneas, ad naturam depictas. Inter eas rariores aliquæ, ut Apocynum flore suave purpureo, Kali quod Soda, Aster Crithmi folio, Echinophora, Atriplices aliquot, Stœbe argentea foliis pinnatis, aliæ. Catalogus in *Sylloge stirpium RADI externarum* repetitur.

Philiberti GUIBERT medecin, & apoticaire charitable Paris 1631. 8°. BODL. *l'apoticaire charitable* ib. 1630. 8°. *le medecin charitable* 1641. 8°. *l'art de faire confitures seches & liquides* 1641. 8°. ELLER. *Oeuvres charitables en 12. tr.* Paris 1633. 12°. 1634. 8°. 1660. 8°. 1664. 8°. CHION. Rouen 1649. 8°. 1661. 8°. Iis continentur *le poids & la valeur des medicamens, le choix des medicamens, le traité du sené, la maniere de faire toute sorte de gelées — & diverses confitures &c.* Editio latina *medici officiosi* Paris 1649. 8°.* prodiit vertente SAUVAGEON (n.). Collectio est variorum scriptorum, pharmaceutici potissimum argumenti. Ad rem nostram pertinet GUIBERTI opusculum de electione & facultatibus medicamentorum simplicium, simplici stylo, unice ad publicos usus destinatum, & Guidonis PATINI libellus de tuenda valetudine, cuius secundum & longissimum caput de cibo, facultates alimentorum tradit. Nimis quidem calidi ingenii vir azymo pani calculum vesicæ Parisiis frequentiorem tribuit: crudos fructus horæos nimis timet. Theriacam nostram alias a Theriaca GALENI vires habere contendit. Arabum sententias fere ubique refutat. Lentium decoctum reprobat. MIZALDI opusculum de sena diximus, & optartytica omittimus &c.

§. CCCCLXXIV. Ant. Colmenero.

Antonio COLMENERO de Ledesma curioso trattado de la naturaleça y calidad del Chocolate Madrit anno 1631. 4°. BURETTE. Idem gallice, cum adnotationibus, vertente Renato MOREAU, una cum opusculo Bartholomæi MARRANDAN Parisiis prodiit anno 1643. 4°. BURETTE. Italice Rom. 1667. 12°. CIN. Venetiis anno 1678. 12°. Anglice anno 1685. 12°. SEGUIER. Latine, curante. G. VOLCAMERO, cum titulo Chocolata Inda Norberg. anno 1644. 12°.*. Auctor Mexici videtur vixisse. De Cacao primum agit, eamque partem Chocolate calidam esse docet. Percurrit, quæ ad Cacao adduntur, Vanillas, Achiotl (accoten vocat,) Avellanas, Chiles quatuor species. Formulam addit, ut hoc potulenti genus componatur & præparetur, brevi libello.

§. CCCCLXXV.

(n.) G. PATIN, GUIBERTI editor Ep. ad Spon. 48,

§. CCCCLXXV. *Varii.*

Martini BLOCHWIZ Anatomia Sambuci Lipsiæ anno 1631. 12°. Germanice Lipsiæ anno 1685. 8°. SEGUIER. De Sambuco brevissime, de viribus fusissime, quas ad omnes pene morbos extollit. Londini etiam prodiit anno 1677. 8°. in eam linguam a Cl. SHIRLEY conversa. Auctiorem reddidit Dan. BECKER Königsberg. 1642. 8°. Lipsiæ 1685. 8°. &c.*

J. SAUR's Botanologia αγολογικη, oder wie die Kräuter neben ihren Wurzeln und Saamen im Jahr 1631. zu rechter Zeit eingesammelt werden sollen Erfurt 1631..

SANCTORIUS SANCTORIUS in methodo vitiorum errorum Genev. 1631. 4°. agit libro VIII. de qualitatibus primis, secundis, tertii medicamentorum.*

J. HEINZIUS de sex rebus non naturalibus Lipsiæ 1631. 4°.

Les Oeuvres d'ABRAHAM de la FRAMBOISIERE Med. du Roi Rouen 1631. fol. 3. Vol.. In primo libro diætetica est, & de vino, potu ciboque agitur. Inde de præparatione medicamentorum, aquis extractis. Pars diætetica Gouvernement pour vivre longuement en santé Paris 1600. 8°. 1608. 8°. d'ETR.*

Sigm. LEBZELTER de venenis Lipsiæ 1631. 4°. RIV. Lyon 1644. fol.

Augusti EZLER Isagoge physico magico medica, in qua signaturæ vegetabilium & animalium depinguntur Argentorati anno 1631. 8°. FALCONET. BUR.

Ludovici GARDENII medicamenta purgantia Duaci 1631. 12°.

Claude GARNIER La manière d'enter, planter & semer &c. Troyes anno 1631. 16°. SEGUIER.

*Petrus UFFENBACH recudi fecit RENODEI & QUERCETANI pharmaco-pœjani, & saluberrimis medicamentis auxit Hanoviæ anno 1631. 4°. cum titulo *Dispensatorium Galenicochymicum MERKL.**

Michael COXO de LERUELA Restauracion de la abundantia antigua de Espanna — o prestantissimo reprogo de su carestia presente Neapoli anno 1631. 4°.

§. CCCCLXXVI. *Dan. Sennert.*

Circa hæc tempora Danielis SENNERTI, Wittebergensis, opera prodire ceperunt, practici seopi, ut tamen passim rem herbariam tangat, & vires etiam plantarum medicas. Huc ergo facit c. 19. libri de consensu & differetu chymicorum cum Galenicis & Aristotelicis. Paris anno 1633. 4°.* in quo signaturas plantarum tuetur, viriumve medicatarum ex similitudine viscerum vitiatorum, aut planetis, divinationem.

Deinde

Deinde in *epitome naturalis scientie* liber VI. huc spectat, quo historia plantarum continetur, quas breviter, secundum classes fere Caspaci BAUHINI, cum viribus medicatis recenset.

- *Institutionum medicinae* Paris anno 1631. * 4°. editarum liber IV. multa habet huc facientia, ad victus nempe rationem. Tum L. V. de medicamentis secundum genera, ubi plantæ medicæ suis cum facultatibus recensentur. Deinde & *Pharmacopœja* huc spectat, & *Quæstiones demum naturales*. *De opiatorum natura* l. prodierat Witteberg. 1624. 4°.

§. CCCCLXXVII. Petrus Lauremberg.

Petri LAUREMBERG Horticultura libris II. comprehensa Francofurti anno 1632. 4°. *. Noriberg. anno 1682. 8°. 2. Vol. *BURETTE*. Opera & instrumenta hortensia docet, plantarum historiam in genere, propagationem variam, arborum cultum, hæc potissimum libro II. Deinde flores. Ultima olera sequuntur & plantæ medicæ, cum cujusque classis speciebus.

EJUSDEM *Apparatus plantarum* L. II. Continet nitidas figuræ & historias plantarum bulbosarum & tuberosarum, species aut varietates, vires medicas, mythologiam.

IDEM opus germanice vertit, & cum suis notis edidit *Wolf Albrecht STROMER von Reichenbach* Nuremberg anno 1671. 8°.* & anno 1682. 8°.* 2. Vol. cum titulo *Die edle Garten-Wissenschaft aus P. LAURENBERG — und eigener Erfahrung auf fränkische Gewohnheit, Luft und Himmel eingerichtet . . .* Multum auxit editor *LAUREMBERGIANA*, arbores fuse enarravit, earumque cultum sua ad experimenta descripsit, ut in Acaciæ veræ plantis educandis. Flores uberiores, multum nominum barbarorum Tuliparum. Icones apparatus *Laurembergiani* non habet.

Tomus III. anno 1673. 8°.* editus totus diversus est ab opere *LAUREMBERGII*, coque olera, & plantæ hortenses, earumque cultus, historia, & usus medicis traduntur. Mantissa miscellanea continet; hortorum apud omnes gentes historiam, artificia varia, & topiaria. Denique opera horti menstrua.

§. CCCCLXXVIII. Varii.

Job. FREYTAG de opii natura & medicamentis opiatibus Groning. 1632. 8°.

EJUSDEM *de medicamentis purgantibus, simplicibus & compositis* Francofurti anno 1640. 4°. B. BOEHM.

Louis de la GRIVE Antiparallele des vipères Romaines & herbes Candiotes pour la thériaque de Lyon Lyon anno 1632. 8°. FALC.

Petri

Petri Claudi UNDALINI Norriges og omliggende Oers sandfardige beskrifelse Koppenhagen 1672. a Christophoro STENKULL germanice versus. Ad naturæ historiam pauca.

Pierre FIRENS Theatrum floræ, in quo ex toto orbe selecti mirabiles venustiores & præcipui flores proferuntur Paris 1632. fol. Figuræ 166. BURETTE. Idem, puto, p. 431.

Johannis MOUSIN Hortus Jutrophysicus, seu de floribus in sylvis sponte nascentibus Nancy anno 1632. 8°.*. Et si huc spectare putas ex titulo, non tamen botanici est argumenti. Paradoxa sunt omnino. In tertio victum salubrem ex horto maxime, & minime a macello peti debere. Paradoxo 16. prunorum salubritatem tuetur, negatque ab eorum usu dysenteriam nasci.

An idem cuius opusculum Christoporus CACHETUS latine reddidit, cui titulus est. Pandora Bacchica furens, medicis armis oppugnata, ubi de temulentia ortu & progressu: ex Gallico in latinum versa Tull. anno 1614. 12°. BURETTE. Falc. anno 1640. 12°.

§. CCCCLXXIX. Thomas Johnson.

Thomæ JOHNSON pharmacopolæ, sed rei herbariæ periti, Descriptio itineris investigationis plantarum causa in agrum Cantianum suscepit Lond. anno 1632. 8°.

EJUSDEM Ericetum Hamstedianum Lond. anno 1632. 8°.

EJUSDEM The herbal or general history of plants gatherd by John GERARD enlarged and amended by T. JOHNSON London anno 1633. fol. * 1636. fol. HOTT. Obiit anno 1643. in bellis civilibus tribuni legionis legatus, ex accepto vulnere. Vastum opus, in quo GERARDI errores passim corriguntur, adduntur icones stirpium LOBELIANÆ & CLUSIANÆ, etiam aliæ JOHNSONO propriæ, descriptiones emendantur, repetitiones ejusdem stirpis delentur, controversiæ & lites decurtantur. Dignum opus & totius rei herbariæ eo ævo notæ compendium.

EJUSDEM Mercurius botanicus, seu plantarum gratia suscepti itineris anni 1634. descriptio Londin. anno 1634. 8°.*. Bathoniam & Bristoliam petiit, catalogum adjecit satis uberem plantarum in eo itinere lectarum, quas inter rariores aliquæ sunt, ut Ascyrum palustre villosum, Cardamine pumila Bellidis folio, Selinum montanum pumilum CLUS. Plantago panicula sparsa, Turrita major, nisi est cichoroides.

EJUSDEM Mercurii botanici pars altera, seu plantarum gratia suscepti itineris in Walliam descriptio Lond. anno 1641. 8°.*. Rariores istæ, potissimum ex Monte Snowdon. In hoc catalogo multæ prius desideratae stirpes occurunt, Argemone lutea Cambrobritannica, Calamintha montana præstantior, Cirsium Lapathi foliis, Caryophyllus faxatilis umbellatis corymbis, Doronicum, Galega, Gramina montana prolifera, Pisa marina, quorum aliquot species facit,

cit, Trientalis, radix Rhodia, Stella leguminosa. Adgnoscit grata posteritas virorum merita, qui suis sumtibus & laboribus imperium veri produxerunt. Nomina tamen sunt, absque descriptione.

§. CCCCLXXX. *Johannes Johnston.*

Johannes JOHNSTON medicus, in Polonia vixit: Ejus *Thaumatographia* Amsterdami prodiit anno 1632. 16°.*; tum anno 1633. 1661. & 1665. 12°. & Anglice Lond. anno 1657. fol. Libro V. miracula plantarum tradit, collatitio opere, & ex ordine literarum alphabeti.

EJUSDEM *Systema dendrologicum* Lesnæ anno 1646. 4°. SEGUIER.

EJUSDEM *Dendrographias, seu historie naturalis de arboribus & fruticibus tam nojtri, quam peregrini Orbis L. X.* Francofurti anno 1662. fol.* recusa Heilbrunn anno 1754. fol. 1768. fol. cum titulo *Hist. naturalis L. X. de arboribus & plantis.* Compilator, omnia J. BAUHINI, inde nuperorum scriptorum rerum Indicarum, & FERRARII inventa compilavit, ordine nullo, adfinitatibus vanissimis, cum erroribus innumeris. Vide Vaccinii speciem pro Alni effigie lanato folio minori pictam, quæ Pyrus est.

EJUSDEM *Notitia regni vegetabilis* Lipsiæ anno 1661. 12°.* Clases habet fere Bauhinianas, & collectas ad eas plantas veterum, cum nominibus, brevissima descriptione, & utilitate medica, aliave.

§. CCCCLXXXI. *J. B. Ferrarius.*

Johannis Baptiste FERRARII Senensis, de Societ. Jesu, *de florum natura* L. IV. Rom. anno 1633. 4°.* Amsterdam. anno 1646. 4°. Italice anno 1638. 4°. *Flora overo cultura de' fiori* B. NEAULM. Dictio fucata & cincinnata, fabulis luxuriosis inutilibus aucta, cum tabulis a Guidone RENO pictis, aque PETRO CORTONIENSI, res non undique malæ. Instrumentum hortense & cultum florum describit, non sine artificiis curiosioribus. Flores hortenses recenset, nonnullos depingit, tum arbores, quas vix inter flores quæsiveris. Ut irrigatione colorati humoris, aut fimi cum colorante materie temperatione, varii colores floribus albis inducatur, narrat AUCTOR, ad experimenta non sua.

EJUSDEM *Hesperides, seu de Malorum aureorum cultura & usu* L. IV. Rom. anno 1646. fol.*. Splendidum opus, quo multæ varietates Hesperidum depictæ exhibentur & monstrâ: cultus etiam, instrumentum, & vires medicæ, & philologia. M.S. Belgicæ versionis in *Anonymiana Bibliotheca* latebat.

§. CCCCLXXXII. *J. de Laet.*

Johannis de LAET Novus Orbis, seu descriptionis Indie Orientalis L. XVIII. Leid. anno 1633. fol.* & prius Belgice *Nieuwe wereldt oft beschryvinghe van Westindie* Leiden 1625. fol. LEHMANN. America per suas provincias describitur,

bitur, & cum quaque fructus arboresque & plantæ utiles passim etiam depinguntur. Gallice prodiit Leidæ anno 1640. fol. BURETTE.

IDE^M in epistola 781. ad O. WORMIUM citat plantas ex codice Anglo, Saxonico, & ad eas conjecturas dat OLAUS ep. 782. De iisdem iterum Joh. de LAET ep. 784. Nomina omnino fere pure Germanica sunt.

Guilielmi MARCQUIS Aloë morbifuga in sanitatis conservationem concinnata Antverp. anno 1633. 8°. BURETTE. FALC.

Adolphi VORSTII primum horti Leidensis catalogum anni 1633. 16°. diximus. Alter prodiit anno 1636. 16°. SEGUIER. Tertius anno 1643. 16°. RIV. In quarta editione accedit index plantarum indigenarum, quæ prope Lugdunum in Batavis nascuntur Leid. anno 1649. 16°.*. Sola nomina absque synonymis. Varietates aliquas proprias habet, & plantas Americanas non descriptas. Inter viridaria S. PAULI recusus est, & plantarum indigenarum catalogus multum auctus. Accessit etiam his posterioribus editionibus appendix plantarum, quibus anno 1641. hortus auctus est.

Georgii VISCHER Blumengarten Noriberg. anno 1633. 8°. SEG. 1654. 8°. MEISNER. 1663. 8°.

Ægidii van der MYLE Obiectatio vitæ rusticæ Stettin anno 1633. 8°. BODL. cum Antonii GHEVARA vitæ rusticæ encomio, si huc facit.

J. FORGET Artis signatæ designata fallacia Nancy anno 1633. 12°. BUR. Contra signaturas plantarum.

Henrici FUIREN Musæum Academiæ Hafniensis Hafn. anno 1633. 4°. LINN. Sed postideo Rariora Musæi HENRICI FUIREN, quæ Academiæ Hafniensi legavit a Thoma FUIREN edita Hafniæ 1663. 4°.* quibus multi fructus rariores & partes plantarum continentur.

J. Baptista BARPO Bellunensis le delicie e i frutti dell agricultura e della villa L. III. Venez. anno 1633. 4°. SEGUIER.

Jacobi FONTANI institutiones pharmaceuticæ ex BAUDERONIO \mathcal{E} du Bois in pharmacopœorum gratiam potissimum concinmatæ Amsterdami 1633. 12°. Nonne idem p. 399.

N. BEAUGRAND le Marechal expert Lyon 1633. 8°. Continet iconem allii bulbosi umbellati.

William LANGHAM Garden of health, containing the virtues and proprieties of all kinde of shrubs and plants Lond. anno 1633. 4°. HARLEY.

§. CCCCLXXXIII. Augerius Clutius.

Augerii CLUTII M. D. Opuscula duo de Nuce medica... Amsterdami anno 1634. 4°.*. De Nuce Cocco Maldivensi agit, eam accurate describit, omnes

ejus utilitates recenset, quas quam maximi facit & fere nimii. Coccum etiam vulgarem describit, ejus germinationem & gemmam. Ipse promittit thesaurum exoticorum. Exempla dat 12. morborum gravium, Cocco Maldivensi superatorum. Heteroclitus auctor RICHERII olim vice in horto Monspeliensi defunctus, in Africam excurrit, ut hortum novis plantis ditaret, omnibus autem suis exsutus etiam libertatem amisit.

§. CCCCLXXXIV. Varii.

Franc. de LEIVA y AGUILAR *desenganno contra del Tabaco* — tratanse muchas dudas con resolucion las nuevas con veridad las antiquas Cordoua anno 1634. 4°. FALC.

Thomas de MURILLO y VELANDA *Trattado de raras y peregrinas herbas — la differencia entre al Abortano y la planta Buphtalmio, y adnotaziones de las Mandragoras* Madrit. anno 1634.

Daniel Joh. KYLLANDER *De plantis disputat.* Upsal. anno 1634. 4°. SCHÆFF.

MAGINER *Thériaque Françoise avec les vertus & propriétés d'icelle selon GALIEN* Lyon anno 1634. 8°. NEAULME.

In Caroli BUTLER *Monarchia feminina* London 1634. 8°.* plantæ apibus gratae recensentur.

Pieter van den BROEKE voy. naar Capoverde Angola &c. Harlem 1634. 4°. RIV.

Claudii PONS *Sycophantie theriacale contre la GRIVE, illustrée de plusieurs paradoxes & du tems auquel la thériaque doit être composée* Lyon 1634. 8°. d'ETR. FALC.

§. CCCCLXXXV. J. Eus. Nierembergius. Alii.

J. Eusebii NIEREMBERGII *Historia naturæ maxime peregrinæ Libris XVI. distincta* Antverp. anno 1635. fol. d'ETREES, & prius Hispanice *Filosofia curiosa y tesoro de maravillas de la naturaleça* Madrit 1637. 8°. 2. Vol. d'ETR. *Collectio ad plantas, arbores & aromata Indiæ spectans. Ex Francisci HERNANDEZ opera omnia habere RAJUS* (k).

Nonne eademi est Curiosa y occulta filosofia de las maravillas de naturaleça, que contiene historias muy notables — secretos y problemas de la naturaleça Madrit. anno 1643. Barcellona 1644. 8°. CHIV.

Thome ROSII *thesaurus artis pictorie* Rom. 1635.

Christ. HANMAN *de plantis in genere Lipsiæ* 1635. 4°. RIV.

Etienne

(k) *Præf. ad ornitholog. F. WILLUGHBEY.*

Etienne de Claves paradoxes ou l'on demonstre la generation de tous les mixtes animaux, vegetaux & mineraux Paris 1635.

J. Georgii PELSHOFER *Tractatus de opio* Witteberg. 1635. 8°. d'ETR.

Francisci STELLUTI, Lyncei, *del ligno fossili minerale* Rom. 1635. 1637 fol. * latine versum a J. Dan. MAJORE cum anno 3. Dec. II. Act. nat. Cur. In posteriori editione plerque icones desiderantur. Lignum semiterreum, semicalcarium, absque ramis & radicibus, sed fila-habens & undas: tum resinam.

Felix SCARELLA *de theriaca* Patav. anno 1635. 4°. MERKL.

J. Ludovici GANS *Coralliorum historia* Francof. anno 1635. 8°. SEGUIER. anno 1669. 12°.* Undique historiam naturalem Corallii colligit, quod nunquam vidit, experimenta chemica subjicit, & compositas antidotos, quas Corallia ingrediuntur. In appendice anonymus loca BODÆI, a STAPEL, WORMII & aliorum repetit.

Franc. de MONGINOT *Traité de la conservation & prolongation de la santé* Paris anno 1635. 12°. FALC.

Daniel WINKLER *De opio* Witteberg. anno 1635. 8°. Bibl. RIV.

Johannis HARTMANNI *Tractatus de Opio*, publice Marburgi prælectus, editus a J. Georgio PELSHOFER Witteberg. anno 1635. 8°. Bibl. RIV.

§. CCCCLXXXVI. Jacob. Cornuti.

Jacobi CORNUTI D. M. Parisiensis *Canadensium plantarum, aliarumque nondum editarum historia . . . Adjectum est Enchiridion botanicum Parisiense* Paris anno 1635. *. Post aliqua ex veteribus, plantas suas, ex America boreali missas, & in horto ROBINORUM cultas; describit, & satis bene depingit. Notham Angliam vocat, ridicule iratus, quæ nova audit. In meo exemplo nota M. S. adjecta est, quæ testem citat BLONDELLUM, Millefolium tuberosum a CORNUTO circa Lutetiam detectum, omnino Filipendulam fuisse. Enchiridion continet brevem catalogum plantarum circa Parisios nascentium, secundum loca & stationes. De Asclepiade ibi dicit AUCTOR; quam novam ait esse. Catalogus inter RAJANOS repetitur in *Sylloge stirpium exoticarum*.

§. CCCCLXXXVII. Varii.

Christiani WINCKELMANN *Medicamenta officinalia simplicia & composita in tabulas synopticas disposita* Witteberg anno 1636. fol. 1670. fol. 1673. fol. MERKL.

Anton. de LEON PINELO *Question moral si el Chocolate quebranta el ayuno Ecclesiastico* Madrit. anno 1636. 4°. BUR.

Francisci SANCHEZ Opera medica, inter quæ *Pharmacopæa* L. III. De electione & præparatione medicamentorum: tum de theriacæ examine, & opiatorum &c. Tolos. anno 1636. 4°. MERKL.

Pietro della CHENA Rara virtu che si cava del Rosmarino Rom. anno 1636. 12°.*. Ebuccinatio arcani ex Roremarino parati medicamenti. Auctor Gallus & chemicus.

Henrici KRALIX Index plantarum indigenarum prope Lugdunum Batavorum Leidæ anno 1636. 4°. Audio ad VORSTIUM pertinere. Forte fuerit is KRALIX, qui cum PISONE Brasiliam adiit, ibique mortem oppetiit.

J. ITTIG disp. *de anima vegetante* Lipsiæ 1636. 4°.

Joh. de VIANA Antidotum fasciculi aromatum in subsidium puerperarum ubi agitur de odore &c. Olyssipone 1636. 4°. Nic. ANT.

L. A. PERUGINO cultura de fiori Roma 1636. 4°. LAMBERGEN.

Ascan de OLIVA lustige Historie vom Tabaktrinken Hamburg 1636. 8°.

Pharmacopæa Amstelodamensis Amsterdami anno 1636. 12°. BODL. BUR.

Nicolai Thomæ UNGII Oratio de plantis Upsal. anno 1636. 4°.*.

Joh. OSTENDORF Traité de l'usage & de l'abus du Tabac Bourdeaux anno 1636. 8°. SEGUIER.

Catalogue des plantes, qui sont à présent cultivées au Jardin du Roi à Paris anno 1636. prodilse videtur. Recusus est inter S. PAULI viridaria Hafniæ anno 1653. 16°.*. Nomina simplicia absque synonymo, varietates multæ, admistæ species ignotæ. Quid Apios alpina? Bulbus unifolius?

Antonii CARRERA, Polyhistoris, il Mongibello descritto in III. libri Catana anno 1636. 4°. BUR. & in Thesauro BURMANNIANO. Etsi ipse nihil vedit, neque montem adiit, de quo adeo fuse scripsit, huc tamen facit ob Catalogum plantarum in eo monte detectarum, quem a Josepho BONFILOLO habuit, & operi suo inferuit, inter quas plantæ sunt vix notæ, ut spinosus Napellus. Castaneæ etiam vastissimæ arboris mentionem facit.

Lazari MEYSSONNIER, vani horminis ex PATINI elogio, discours de l'utilité du vin Lyon 1636. 8°. d'ETR. Alium titulum lego *les merveilleux efets du vin ou la maniere de guerir avec le vin seul* Lyon 1639. 8°. FALC.

EJUSDEM cours de medecine, theorique & pratique Lyon 1678. 4°. Habet figuræ plantarum.

§. CCCCXXXVIII. Varii.

Roberti MONTANI Dietema seu salubris vietas ratio Lovan. anno 1637. BODL. anno 1640. 8°. FALC. Marci

Marci Antonii ALAYMI διαδεκτικῶν διαδεκτικα seu de succedaneis medicamentis opusculum Panorm. anno 1637. 4°. MONG. OSB. Additur nova & inaudita naturæ arcana continere.

J. Dominici CARDULLI teriaca di Andromaco Messina 1637. 4°. MONGIT.

Paolo ZACCHIA, Archiatri Pontificii, il vitto quaresimale Rom. 1637. 8°. HOTTON.

Michael WALTHER de Manna Lipsiæ 1637. 8°. HIRSCH.

F. Stephani de VILLA, monachi, Ramillete de plantas Burgos anno 1637. 4°. NIC. ANTON.

EJUSDEM Simples incognitos en la medecina Burgos anno 1643. N. ANT.

§. CCCCXXXIX. Joh. van Beverwyck.

Job. van BEVERWYCK Medici, Consulis Dordraceni, Schat der Gesondheit Dordrecht. anno 1638. 8°.. Cum valde aucta esse dicatur editio, priorem oportet anno 1636. vel 1637. prodiisse. De victu agit rebusque, quas vulgo dicunt non naturales, & alimentis ex plantis sumtis, eorumque facultatibus. Additi simplicis sed liquidi poëtæ Jacobi CATS versiculi. Reddita est editio anno 1643. 8°. & Dordrecht 1644. 8°. & Amsterdam. 1652. 4°. HUTH. 1660. 8°. fol. GRAU. Auctior alia prodiit Amstelodami anno 1671. fol.*. Germanice a Philippo v. ZESEN versa, & Francofurt. 1671. 8°. vertente J. C. S. UFFENBACH.*

Accessit Dordraci anno 1642. 8°. ANDERSON. anno 1644. 8°. LIND. 1652. 4°. Amstelodami 1660. fol. GRAU. *Schat der Ongesondheit*, recus. in editionis Germanica Tomo II. *Schaz der Ungesundheit*, in quo plantæ medicatæ suis cum viribus recensentur. Dictio vivida, neque nulla experimenta propria. Diæteticos tamen veteres plerumque exscripsit. Tomus II. a J. Christophoro SALBACH germanice versus prodiit Francofurti 1672. 8°. Nonne idem Francof. 1672. 8°. edita *Anweisung zu den Arzneymitteln, wie derselben Kräfte aus dem Geschmache, Geruch und Farbe zu erkennen*.

Inter Epistolicas questiones Amstelodami anno 1644. 8°. editas * est *Anchise ab ANDLA de Mentha epistola*. Ibidem de hyssopo epistola exstat.

EJUSDEM αὐταρχεῖα Bataviæ, seu *Introductio ad medicinam indigenam* Leidæ anno 1644. 8°. BODL. 1663. 8°.*. Belgice *Inleydinge tot de hollandsen genees middelen* Dordrecht. 1642. 8°. CARLS. Amsterdam 1644. 4°. 1652. 4°. HUTH. Rheticorum more in regione humili & angusta invenire satagit, quæcunque ad felicem medicinæ usum requiruntur.

In idea medicinæ veterum continetur etiam diætetice de cibo & potu, cum multa philologia *.

Opera omnia Belgice prodierunt Amsterdam 1652. 4°. HUTH. 1664. 4°. 1672. 4°. 1680. 4°. GRAU. Germanice Francofurti 1674. fol. *

§. CCCCXC.

§. CCCCXC. Varii.

Tobie WHITAKER Tree of human life or the bloud of the grape London anno 1638. 8°. BODL. auctius latine versi cum titulo *de sanguine uva* Haag. anno 1660. 8°.*. Archiatrum se vocat Caroli II. exfulis, & vini laudes canit, cuius usum & in universo victu commendat, & in morbis. Catalogum medicorum sanctorum subjicit.

Gabriel PLATTE'S Treatise of husbandry Lond. anno 1638. 4°. 1674. 4°. SEG.

EJUSDEM *Discourse of infinite treasures in the way of husbandry* London 1639. 4°. SEG. 1656. 4°. SEG.

EJUSDEM *recreatio agricola* London 1640. 4°. de plantatione aliisque ad hortos pertenentibus SEG. anglice.

EJUSDEM *Jewelhouse of art and nature* London 1653. 4°. FOLK.

EJUSDEM *Observations and improvements of husbandry with 20. experiments* London 1653. 4°. Fame lego periisse. Invenerat instrumentum ad eradicandum, valentissimum, tricorne, quod fune regeretur, subjectum eradicandæ arborei.

Antonio FRUGOLI Pianta di delicati frutti ov. pratica escalcaria Rom. 1638. 4°. d'ETR.

MATTH. CLAUSS *Oenohydromachia s. vini & aquæ certamen* Oenipont. 1638. B. THOMAS.

Pharmacopea & hortus Leidensis Leide 1638. 8°. HOTTON.

JACOBI GREGORY *Hortus Pharmaceuticus Lutetianus* Paris anno 1638. 16°.

JAQUES BOYCEAU *Traité du Jardinage selon les raisons de la nature & de l'art* Paris anno 1638. fol. HOTTON. Sæpe recusum opus cum titulo. *Traité du Jardinage, qui enseigne les ouvrages, qu'il faut faire pour avoir un Jardin dans sa perfection, avec la manière de faire des pépinières, gréffer, enter les arbres &c.* Paris anno 1688. fol.* LEHMANN. anno 1707. 12°.

§. CCCCXCI. Joh. Veslingius.

Johannis VESLING Mindani (Hanoverani), Equitis (Hierosolymitani) & Anat. Chir. P. Prim. Patav. De plantis Ægypti observationes, & notæ ad P. ALPINUM Patav. anno 1638. 4°.. Anno 1632. Cairo vocatus ad cathedram anatomicam (l), successit P. ALPINO in horti cura anno 1638. IDEM anno 1640. hortum pene extinctum locupletavit Creticis aliisque peregrinis (m) plantis, & anno 1649. obiit (n). Multa accuratius vidit, quam ALPINUS, & figuræ reddit meliores. Colocasiæ flores ex horto ALPINI describit & depingit.*

Ejus-

(l) TOMASIN *Gynn. Patav.* p. 81.

(m) Ibid. p. 89.

(n) p. 48.

EJUSDEM *Opobalsami veteribus cogniti vindiciae* Patav. anno 1644. 4°.*
1664. 4°. des Tournes. Pertinet ad litem de balsamo jam citatam. Noster
pro MANFREDIS stat. Fructus balsami Meccani describit, tum resinam, plan-
tamque, quam ipsam vidit, & ejus balsamo in morbis utiliter est usus, ac recte
inter antidotos recipi confirmat. De bona nota fuse anquirit, & negat, omne
balsamum artificiis corrumpi.

EJUSDEM *Parænesis ad rem herbariam*, cum priori libello prodiit. In Li-
lionarcissi bulbo latentem florem, caulem, novumque bulbum detexit. De
miraculis plantarum, de hortis & plantarum utili cultu, de venenorum uti-
litate ex oratorum more dicit.

In epistolis posthuinis a BARTHOLINO Hafniæ anno 1664. 8°.* editis, ali-
qua huc faciunt, & potissimum de balsamo tres epistolæ, duæ de Taxo, de
Coffea, de Saccharo duæ, de Costo, de Calamo, de Cacao.

EJUSDEM *Catalogus plantarum horti Patavini* Patav. anno 1642. 12°. MERKL.
anno 1644. 12°. IDEM.

EJUSDEM *Series Medicamentorum* fuit inter M.S. FRANCESCI BERNARD.

§. CCCCCXII. Daniel Rhagor.

Daniel RHAGOR's *Pflanzgarten*, oder gründlicher Bericht, wie der Obstgar-
ten, Krautgarten und Weingarten wohl anzubauen sey Bern. anno 1639. 8°.
1650. 8°. Maynz anno 1651. 8°.*. Basel anno 1669. 8°. RIV. SEG. Civis
meus, præfector Thorbergensis, propria potissimum experienta secutus, mi-
nus, quam eo seculo solebat, libris confidit, simplex homo & candidus, aliqua
tamen tinctus superstitione, ut lunæ multum tribuat, neque velit anno bis-
sextili ferere. Cuique capiti vocabula technica veterum & Gallorum subjecit.
Arbores, quæ ex officulis proveniunt, jubet ferere erectis officulis. Negat
omnes arbores insitione emendari: falsum id esse de Moris, Cornis, Amyg-
dalæ, Persicis *Aubergis* & Armeniacis. Insitionem in corticem optimè con-
venire grandioribus arboribus, quæ cartilagine semen continent, non perinde
officula ferentibus. Inoculationem non probat. Nimiam putationem sæpe
nocere. Malum non amare solum pingue, Pirum calidius solum terramque
mobilem præferre. Cerasum optime in fissuram inseri, ramo cum oculis seu
gemmais foliosis longioribus & gracilioribus insito, cæterum spontaneam crescere.
Perinde Prunum inseri. Spinaciæ semen in aqua fimo ovillo temperata uti-
liter macerari. Inventum suum laudat, quo Cinaræ stramineo pileolo tegun-
tur, pileus fimo equino. Vitium species Helveticas recenset, & Clavennenses
præfert, quæ parcius vinum dent, sed optimæ notæ. Novellas vites egere
pampinatione, vetulas non item. Fimo vinum reddi deterius: lætininis loco
commendat terram ruderofam, aut adgesta cornua; & prodesse argillam
miscere

M m m

miscere arenis. Vina deteriora emenda fuisse vindemia serotina. In operibus menstruis monet, debere veterum scripta cum cura legi, qui in multo calidioribus regionibus vixerint, & Januario mense ea præceperint fieri, quæ nos rectius Martio mense faciamus. Vana esse pleraque præfigia dierum proverbialium.

H. R. u. D. von GRAFFENRIED Rhagorischer Baum- und Obstgarten Basel 1676. 12°.

§. CCCCXCIII. Varia.

Hugh PLATT Garden of Eden or an account of the culture of flowers and fruits London. P. I. anno 1651. 1653. 8°. P. II. anno 1660. & totum opus anno 1675. 12°. HOTTON. hic cum titulo accurate description of all flowers and fruits. Cum optimis hortulanis communicavit, ab iis consilia collegit: Sed etiam coquinarium addidit, variaque pro peregrinatoribus, fabris murariis, gemmariis, nauisque consilia. Innoeulationem herbarum habet, florum infisionem in radices, unionem artificialem caulum, radicumque. Sordes Saponariorum pro pratis & agris laudat lætaminis loco. Macerationi multum tribuit. Sed vide in Emendandis.

Pharmacopœa Parisiensis per Ph. HARDUIN Paris anno 1639. BODL.

Joh. SCANI Mirabilia Naturæ Aarhus 1639. si huc facit.

J. Dan. HORST prunorum usu dysenterium non produci Giess. 1638. 4°.

EJUSDEM Pharmacopœa galeno chymica catholica Francofurti 1651. fol. 2. Vol. (1650. fol. UFF.) Acc. institutiones pharmaceuticæ.

EJUSDEM malva arborescens lutea Giess. 1654. 4°. * De malva ficus folio agit, nuper eo tempore ex Ucrania advecta, quam ad morbos renum laudat. Obiter de reliquis malvis. Multa in THONERUM.

Jacobi PRIMIROSE de vulgi erroribus L. IV. Amsterdam 1639. 16°. queritiam de materia medica.

EJUSDEM ars pharmaceutica Rotterdam.

Donati d'EREMITA Antidotario L. III. Lugduni 1668. Il 4. libro e l'arte destillatoria Napoli 1639. fol. UFF.

Paul Marquard SLEGEL de electioribus res herbariae scriptoribus hortisque medicis potioribus, lectionibus botanicis præmissum programma Jena 1639. 4°. MÖLLER.

Sunt inter M.S. viri prælectiones botanicæ ineditæ. Is.

Herbarium vivum reliquit, per classes utcumque naturales distributum laudatum a C. H. EKNDTELIO in *relatione* sui itineris.

Pharmacopæa Amstelodamensis Amsterdam 1639. 16°. PL.

§. CCCCXCIV. *Simon Pauli.*

Simonis PAULI Rostockiensis, Professoris & Archiatri Danici, *Quadrupartitum Botanicum* Rostock. anno 1640. 4°. BARTH. *Cist. Med.* Argentorati anno 1657. 4°.* Francofurti anno 1708. 4°.* Vir eruditus, animi læti & jocosæ, satis grato sermone collegit, quæ veteres de stirpium facultatibus reliquistent, aut ipse experimento comperisset. Botanicam partem, physicamve, rei herbariæ minus coluit, practicam magis, simplicium medicamentorum amans, censor pharmacoœorum. Legi vero vel ideo meretur, quod multa habeat propria. Quatuor cæterum per anni tempora plantas dividit, & cuique ætati suas ex alphabeti ordine stirpes subjicit. Subjectæ sunt doses purgantium medicamentorum, ex variis scriptoribus, quæ seculo XVI. maximæ, WEDELIO omnium sunt minimæ. Denique orationes aliquæ auctoris accesserunt, & in editione anni 1666. syllabus auctorum, & LAURENBERGII *Botanotheca*. In ultima editione J. Jac. FICKIUS *Tournefortianum* plantarum characterem addidit.

EJUSDEM *libellum de usu & abusu Tabaci & herbae Theæ* primum lego prodiisse 1635. 4°. MÖLLER. sed prima mea editio est Argentoratenfis anni 1665. 4°.* tum 1681. 4°.*. Anglice edidit R. JAMES London 1746. 4°.*. Satyra fere, in qua non bene Theam habet pro Gale Septentrionalium, diversissimorum facultatum, neque simillima stirpe; neque summum Theæ vitium tangit, quod est in aquæ calidæ vi ventriculum laxante. Instrumentum Chinense depictum dat.

EJUSDEM *Flora Danica*, dat er *Dansk Urte bog* Kiobenhafn. anno 1648. 4°.*. Plantarum synonyma etiam & descriptiones, denique vires medicæ hic reperiuntur, & icones 393. Earum non paucæ sunt ex LOBELIO, a MORETO bibliopola PLANTINI herede coemtæ, aliquæ etiam aliunde, denique nonnullæ auctori propriæ, ut Cochlearia Danica. Ordo, ut in priori opere, ad anni tempora.

IDEAM *Viridaria varia Regia & Academica publica* collegit & recudi fecit Hafniæ anno 1653. 16°.* Catalogum plantarum horti Regii Hafniæ hic dicemus, reliquos suis locis. Numerus plantarum non minimus, varietatum multum, nomina absque synonymis. Raræ aliquæ & Alpinæ intercurrunt, de quibus liceat dubitasse.

EJUSDEM *de gramine ossifrago epistola ad Th. Bartholinum a BEUGHEMIO* citatur, & certe occurrit in *Art. Hafn.* Vol. II.

Laboravit idem in recensendo *dispensatorio* Hafnienfi, quod Hafniæ anno 1658. 4°. prodiit.

§. CCCCXCV. *Baldus Baldus.*

Baldi BALDI medici Romani *Orobalsami orientalis in confiencia theriaca adhibiti medicæ propugnationes* Rom. anno 1640. 4°. FALCONET. Quinque sunt opuscula a VOLCAMERO recusa Noribergæ anno 1644. 16°.* BALDUS ostendit, Orobalsamum MANFREDIANUM dotes habere, a P. ALPINO Balsamo adscriptas: & in Ægypto venale prostare, neque arbusculas unidique interiisse, contra GHISLENUM: sed & signa veterum non tota a balsamo MANFREDIANO abesse: veterum de odoribus aliud a nostro fuisse judicium, cum nondum nostra fragrantiora & ambrofiaca odoramenta innotuissent. Lac tamen, etsi minus su-
bito & potenter, a Balsamo Ægyptio cogi.

Italica etiam lingua prodiit *Del vero balsamo orientale discorso apologetico* Rom. anno 1646. 4°. SEGUIER. a MANFREDO & PANUTIO editus: & Due lettere sopra il balsamo del quale fu composta la teriaca Romana Rom. 1640. 4°. cum aliis libellis, ex latino versæ.

§. CCCCXCVI. *Joseph. Donzelli.*

Josephi DONZELLI Synopsis de Orobalsamo orientali in confiencia theriaca adhibito Neapoli anno 1640. 4°. BURETTE, & denuo *Trattato dell Orobalsamo orientale* ibid. anno 1640. 4°. BUR. &

EJUSDEM parere dell almo Collegio de' speziali di Napoli sopra l' oprobalsamo orientale Napoli 1640. 4°.

Porro EJUSDEM Additio apologetica ad suam de Orobalsamo orientali synopsis anno 1640. 4°. BUR.

Et EJUSDEM Una Lettera familiare sopra l' oprobalsamo orientale adoperato in Roma degli S. Manfredi e Panuzzi in far la loro Theriaca Padova anno 1643. 4°. BUR. TORP. Esse priorem librum recusum MANGET.

Multa etiam alia sunt Josephi DONZELLI Baronis Diglioli opera, ut Teatro pharmacodogma pagirico Napol. anno 1667. fol. 1676. fol. TOPP. Romæ anno 1677. fol. * recusum, eura THOMÆ JOSEPHI F. In parte II, est materia medica, cum descriptione plantarum, & fusa historia stirpium, quarum in medicina usus est, erudita satis, exque bonis fontibus compilata. Recusum est iterum Venet. 1686. 4°. & nuper auctius reddidit J. B. CAPELLO Venet. 1763. fol.

EJUSDEM Antidotario Napolitano corretto Napoli anno 1649. 4°. TORP.

§. CCCCXCVII. *Varii.*

Trivulzii GIAQUINTII Raggagliò primo sopra il balsamo d'Arabia, con il quale li speziali Manfredi e Panutio hanno composta la loro teriaca Triento anno 1640. 4°. TREW.

Walther

Destruzione del raggagliio Costanza anno 1640. 4°. contra GIAQUINTII libellum.

Walther HAMOND a description of the Island Madagascar London 1640. BODL.

James HOWEL dendrologia or Dodona's grove London 1640. 8°. BODL.
Si huc facit.

Second part of Dodona's grove London 1650. 8°.

Gallice Paris 1652. 4°. BODL.

Lamberti VOSS Lexicon novum herbarium tripartitum, cum florum iconibus
Anselmi de Boot Antverpiæ anno 1640. 4°. SEG.

Pharmacopœa Lillensis Lill. anno 1640. 4°.

§. CCCCXCIVIII. Stephanus de Gasparis.

*Stephani de GASPARIS Liquoris artificialis pro Opopobalsamo in confienda the-
riaca adhibiti physica oppugnatio* Rom. anno 1640. 12°.* Hic medicus aro-
matariis Romanis calamum suum commodavit, non contemnendus auctor.
Non verum esse Opopobalsamum, quo uterentur MANFREDI, ideo docet, quod
Juniperi sit odore, cum veterum Opopobalsami suavissima fuerit fragrantia: sed
neque reliqua signa bonæ notæ a veteribus definita habere.

Leonhardus GISLENSUS prior contra MANFREDINUM balsamum scripsérat (o)
Evonymi nomine, de recenti balsamo pro Orientali in Europam advectō. Recusus l.
exstat in collectione VOLCAMERI. Interiisse arbusculas balsami: MANFREDI-
NUM non respondere GALENI descriptioni: odorem ei deficere, lac non cogere.

The experimented gardiner, or a treatise concerning gardening and grafting
London anno 1640. 4°. BODL.

§. CCCCXCIX. P. Gassendus.

Petri GASSENDI vita Nicolai de PEIRESC, egregium opus, Parisiis anno
1641. 4°. B. BERN. Haag. 1651. 12°. & cum auctario Petri BORELLI 1655. 4°.
GUNZ. nuper Quedlinburgi anno 1706. 8°.* recusum. Anglice 1652. 8°. BODL.
Plantas minime neglexit, optime de re naturali meritus auctor, & in horto
suo novas rarasque possedit. Jasminum Indicum arborescens odoratissimum pri-
mus coluit, & Luffam, & Papirum veram, & Cocos, certe germina, & Zin-
giber, alia. Lapidem fungiferum habet. Lentiscum Mastiche stillantem vidiit.
Corallii pescationem descriptis, & lac causticum, ejusque ex lacruma in ex-
fucco cranio proventum. Multas plantas ad CLUSIUM aliasque botanicos misit.

In *Syntagma Philosophici* libro IV. GASSENDUS habet generalia de plantis.

Leo ALLATIUS Chius inter desiderata reliquit l. de Mandragora BUMALD.

§. D. Fr. Perla.

Francisci PERLÆ Calviensis, medici Romani, De orientali Opobalsamo nuper in theriacæ confectione adhibito, & inter Romanos medicos controverso differentia Rom. anno 1641. 16°.*. *Excusat theriacam MANFREDIANAM, & loca veterum, quantum potest, emollit. Veteres ait odorem balsamo eximium tribuisse, quod odoramenta validiora, ex animalibus repetita, neadum nota habuissent. Balsami arbores non intercidisse. Tota vero lis ex negligentioribus notis nata fuerat, qua sua medicamenta veteres ita designaverant, ut adgnosci non possent.*

§. DI. J. Prævot.

Jacobi PRÆVOT Rauraci, aliquamdiu horto Patavino præfecti, Medicina pauperum & de venenis Francofurti anno 1641. 12°. Lyon anno 1644. 12°. 1693. 12°. PLATN. Paris 1654. 24°. Patav. 1718. 8°. MANGET.

EJUSDEM de compositione medicamentorum Patav. 1666. 12°. B. THOMAS. Rinteln 1649. 12°. ib. Multa de viribus medicatis plantarum purgantium peculiaria habet. Redit in collectione operum Francofurti anno 1651. 12°. 1656. 12°. Hanoviæ anno 1666. 12°. MERKL. Sic Tractatus de remediis tam simplicium, quam compositorum materia, quem MERKLINUS Venetiis anno 1611. 12°. dicit prodiisse.

EJUSDEM Hortulus medicus, selectissimis remediis refertus Patav. anno 1666. 12°. MERKL.

§. DII. Varii.

Pharmacopœja Bruxellensis Brux. 1641. 4°. & auctius 1671. fol. THUAN.

Jac. TACQUET Specificatio medicamentorum Pharmacopolii sui Hamburgi 1641. MÖLLER. & 1661. 12°.

Jos. LAURENTII de prandio & cœna in Thes. GRÆV. Verum annum ignoror.

Germ. PREAUX & Gab. de BRIOUDE An vini quam aquæ potus salubrior Paris 1641.

Adpendix plantarum, quæ horto publico Acad. Lugduno batavo accesserunt anno 1641. Inter viridaria PAULI anno 1653. prodiit. Fere varietatum.

Augusti HAUPTMANNS Ueberaus grosse Weinbaues Irrthümer Noriberg. anno 1642. 8°. RIV. 1641. 8°. PL.

Il parere sopra la risposta al Gaspari FALC. Pisa anno 1641.

In TULPII observationibus Amsterdam 1641. 8°. varia botanica sunt, de Phallo, herba Thee &c.

J. Baptista

J. Baptista SITONUS in *Jatrosophia s. Miscellaneis medicis curiosis* Patavii 1641. 8°. Einsidlen 1669. 4°. Colon. 1676. 4°. & Patavii 1723. cura J. F. COGROSSI CIN. editis agit de Mespilis mucidum a vino auferentibus tract. 15.

De cerevisia tr. 35.

De jalappæ natura facultatibus & usū tract. 38.

De usū corticis chinæ chinæ apud Mediolanenses tr. 52. sic SEG.

§. DIII. Ath. Kircher.

Athanasi KIRCHER S. I. qui Romæ vixit, *Magnes s. de arte magnetica opus tripartitum* Rom. 1641. 4°. TREW. Colon. 1643. 4°. alii 1642. 4°. Amsterd. 1667. 12°. Pro resuscitatione plantarum. Multæ hic plantæ medicæ describuntur novæ & parum notæ Rayz J. LOPEZ, Folim, aliæ.

EJUSDEM *China monumentis qua sacris, qua profanis illustrata* Amsterdam 1667. fol. Gallice 1670. fol.*. De Rhabarbaro, Thea, arboribus ejus regionis celebribus — additis iconibus.

Museum Kircherianum descriptum a Philippo BONANNI Amsterdam. 1678. & Rom. 1709. fol. continet etiam Zoophyta & alia rariora.

§. DIV. Joh. Schröder.

Johannis SCHROEDER, Westphali, medici Francofurtensis, *Pharmacopæia medico-Chymia in qua . . . vegetabilia . . . describuntur* Ulm. anno 1641. 4°. MERKL. 1644. 4°. RIV. anno 1649. 4°. RIV. anno 1655. RIV. anno 1662.* Francofurti anno 1667. 4°. 1669. 4°. NICOLAI. anno 1677. 4°. Lyon 1681. 4°. * & 1705. 4°. RIV. Genevæ, cura J. MANGET *Messis medico spagyrica*, 1687. fol. Germanice multo auctius, cum titulo J. SCHROEDERS *Arzney-Schatz*, nebst F. HOFMANS *Anmerkungen*, eröffnet von George Daniel COSCHWIZ (patre) Nürnberg 1693. fol. TREW. tum Francofurti & Lipsiæ anno 1718. fol. & Noriberg. anno 1746. 1748. fol. 3. Vol. *. Belgice *Groote algemeine Schatkamer der droog bereidende Geneeskunst*, cum præfatione GAUBII, & thesauro medicamentorum simplicium atque iconibus Leid. 1741. fol. 3. Vol. Anglice London 1669. BODL. Ad rem herbariam pertinet *phytologia*, sive L. IV. quo de plantis agitur. In prioribus editionibus nomina sunt medicamentorum simplicium, ad alphabeti literas disposita: aliquando notæ etiam, deinde partes, quæ in medicinam veniunt, facultates & quæ ex quaque planta præparantur.

Ad editionem Ulmensem anno 1681. & 1705. quam Petrus ROMMEL edit, appendix accessit medicamentorum simplicium, inter quæ & plantæ sunt, paulo alio ordine descriptæ, cum earum utilitate varia.]

Editionis Germanicæ tertium volumen materiam medicam ex plantis & animalibus sumtam continet: descriptiones plantarum multum auctas, cum rudibus iconibus: vires medicas etiam undique collectas, copiosas, & non raro parum fidias.

HOFMANNI & ETTMULLERI Austria ultimam editionem subierunt, quæ suo loco dicemus.

*Appendix in Pharmacopœ Schræderi omiforum seorsim Ulm: anno 1669. 4°.
B. THOMAS. 1676: 4°.*

EJUSDEM *Quercetanus redivivus* Francof. 1648. 4°. Non vidi.

§. DV. Michael Rupert Besler.

*Michaelis Ruperti BESLERI, Reipublicæ Noribergensis physici ordinarii, Gazophylacium rerum e regno vegetabili, animali & minerali desuntarum, numquam in lucem editarum Noriberg. anno 1642. fol. ** Plantarum habet aliquas icones, Gentianæ punctatæ & flavæ, Scabiosarum duarum, Jaceæ lanuginosæ, & Ragusinæ, Achilleæ Matricariæ folio, Lychnidis Bean angustisfoliis, floribus plenis, denique fructuum aliquot exoticorum.

Rariora Musei, quæ olim BASILIUS & M. Rupertus BESLERUS evulgaverant, commentariolo illustrata a J. Henrico LOCHNER Nuremberg: (Francof. Lips.) anno 1716. fol. * & Lipsiæ 1733. fol. absque descriptione prodierunt. Opus a priori diversum, fructus aliquos delineatos habet, qui huc faciunt, ramosque fructiferos. Conf. p. 414.

EJUSDEM *mantis ad viretum stirpium fruticum & plantarum in diversis peregriniis telluris partibus sponte repullulantum; Eystettense admirandum celebrissimum Beslerianum* 1648. fol. M.S. ap. TREW. Noriberg. 1646. fol. HIRSCH.

§. DVI. J. Nardus.

J. NARDII Florentini de Rore disquisitio, quia agitur de melle, manna, saccharo, Margaritis Florent. anno 1642. 4°. * Mannam rorcum esse defendit, tamen ut ejus partem ex arbore sudare non diffiteatur. Ex theoria fere, neque suis usus experimentis.

Inter ejusdem *Noctes geniales*, pertinet haec tenus ad plantas Nox V. An vinum alat.

EJUSDEM *De China China* l. Bononi. anno 1655. SEGUIER.

§. DVII. Jac. Bontius.

Jacobi BONTII, qui Bataviæ Javanæ medicinam fecit, *de medicina Indorum* Leidae anno 1642. 12°. Paris anno 1646. 4°. FALC. Liber recusus est cum

cum G. PISONIS *India* Amsterdam anno 1658. fol. *, præfixo titulo *Historiæ naturalis & medicæ Indiae Orientalis.* Anglice *account of the diseases natural history and medicines of the Eastindies* Loñd. 1769. 8°. Ob materiam medicamentariam Indicam huc referri possit, quam ubique ad curandos morbos adhibet. Ad rem præterea herbariam pertinet liber IV. quo adnotaciones continentur in *Garciam* ab ORTA. Plantas medicatas, ad proprias adnotaciones, passim melius describit, ut tamen potissimum ad vires medicatas respiciat. Deinde liber VI. de plantis & aromatibus fuse agit, BONTIÓ proprius, cum iconibus non rudissimis. Hic Theæ primam, neque malam, iconem videas, & Betel, Arecæ, Tamarindorum, Myrobalani, Curcumæ, Garciniæ, Cardamomorum figuræ. Sed etiam multæ icones fructiferarum arborum orientalis Indiae hic occurunt, & Malvæ, ut videtur, Acetosæ. Cavendum est, ne generum nomina vera esse credas, quæ ex aliqua habitus adfinitate plantis Indicis tribuit. Ita Periplocam Phaseolum vocat.

Adnotaciones in Garciam ab ORTA & libri de Indorum medicina seorsim
Amstelodami anno 1694. 8°. Belgice recusi sunt.

§. DVIII. Joh. Sperling.

Joh. SPERLING *De uva, musto & vino disputatio* Witteberg. anno 1642. 4°.
BURCKH.

EJUSDEM *De traductione formarum in plantis* Witteberg. anno 1648. 4°. SEG.

EJUSDEM *Carpologia physico medica* (posthuma a KIRCHMAYERO edita) Witteberg. anno 1669. 8°.* (SEGUIER. anno 1661. 12°.) Compilatio de fructibus, de horæis nonnullis, & de Cucurbitis, ex TRAGO, TABERNÆMON-TANO & vulgaribus fontibus.

Ottonis SPERLING Horti Regii Præfecti *hortus Christianus s. catalogus plan- tarium quibus CHRISTIANI IV. Viridarium Hafniense* anno 1642. adornatum erat Hafn. anno 1642. 12°. recusus in S. PAULI viridariis.

EJUSDEM *Catalogus stirpium Daniæ indigenarum*, quas in horto aluit anno 1645. In Cista medica BARTHOLINI. Nomena simplicia, absque synonymis. In nominibus cauto opus est. Ita vix putem Adiantum Filicis folio in Dania provenire. Sed Orchis anthropophora Danica pariter obscura est. Helianthemum palustre liniphillon flore aureo punctato videtur esse Geum autumnale BREYNII. Vicia præcox perennis possit esse montana, nuper ab OEDERO depicta.

§. DIX. Varii.

Peregrini PITTORI Caferoniensis *Balsami romanii censura cum appendice contra Castellum pro theriacis Venetis* Venet. anno 1642. 12°. B. THOMAS.

Petri BARBA vera praxis de curatione tertianæ Sevilla 1642. 4°. Pro Cor- tice Peruviano.

N n n

Daniel

Daniel BECKER Nützliche Hausapotheke, oder Beschreibung des Wachholders, aus MART. BLOCHWIZ Tractat ins Deutsche übersetzt Königsberg anno 1642. 8°. 1650. 8°. RIV. Gieffen 1665. 8°. RIV. Leipzig 1685. 8°. cum variis tractatibus Henrici BARSTEN & J. A. GRABEN.

EJUSDEM de pipere & opio Regiomont. 1642. 4°.

Balthasar SCHNURR v. LANDSDEL Kunst- und Wunderbüchlein Frankfurt 1643. 8°. fæpe recusum.

Michael Petri MARIE theriacæ & mithridatii accurata structura Patavii 1642. 4°. B. THOMAS.

Inter ZACUTI opera anno 1642. Lugduni fol. * edita sunt Quæstiones plusculæ totæ pharmaceuticæ. Multa de Rheo, Cassia, Tamarindis, Aloë, Senna. In observationum L. II. laudat conservam Bryoniæ, & lignum nephriticum.

Victoris PALLU Quæstiones medicae s. methodus curandi per etiæ a GALENO propositarum &c. An dentium dolori tabacum Turonibus 1642. 8°. le TELLIER.

EJUSDEM Non ergo catarrhos vinum album movet Paris 1644.

Placidi TRUGLIO pharmacopolæ, Antidotarium speciale magni Hospitalis Messanæ Venet. anno 1642. 4°.

Paulus GULDENIUS, Pharmacopola Thoruniensis, scripsit Onomasticum trilingue latino-germanico polonicum rerum & verborum ad artem pharmaceuticam spectantium Regiomont. 1642. 4°. SEG.

Johannis MEURSII, viri doctissimi, Arboretum sacrum, sive de arborum, fructuum & herbarum conservatione, proprietate, usu & qualitate L. III. Leidæ anno 1642. 8°. PL. & cum RAPINO Amsterdam anno 1668. 12°. SEGUIER, & Ultrajecti anno 1672. 8°. SEGUIER. Ad philologiam.

EJUSDEM Lectiones theophrastæ excusæ sunt in Vol. X. thesauri Græci Gronoviani. Loca aliqua emendat. De Acona pontica, & althaea urbe, de cepa varia, radicula &c.

Catalogus plantarum horti Gymnasii Patavini anni 1642. Inter viridaria S. PAULI. Sola nomina: Multæ Creticæ.

§. DX. Nicolai Oelhafen.

Nicolai OELHAFEN Elenchus plantarum circa Gedanum nascentium Gedan. anno 1643. 4°.*. Catalogus alphabeticus cum synonymis & brevi indicio virum medicarum. Raras aliquas habet, ut Eryngium montanum amethystinum, Asterem montanum luteum. Aætosam recte Lapathum vocat acetosum.

sum. Admiseret plantas non dubie peregrinas, ut Alceam venetam. De Lychnide calyculis striatis dubites, deque Stoebe Salmantica.

Laurentius EICHSTADIUS hunc Elenchum recudi fecit Gedani anno 1656. 8°.* & plantas utique addidit, suspectas aliquas, ut Alceam cannabinam, Cicutam latifoliam foetidam, Geranium tuberosum, Hyoscyatum album, tunicam ut puto. Veras alias, Callam, Calceolum, Scordium. Icones etiam adjecit Trientalis, Pulmonariæ Gallicæ integrifoliæ, Ranunculi fasciati, & proliferi.

§. DXI. *Tulipomania.*

Eerste tzamenspraak tusschen Waermondt en Gaargoed nopens de opkomst en ondergang van flora Amsterdam anno 1643. 12°..* Epidemicus in rariores potissimum Tuliparum flores furor Batavos invaserat, & etiam potissimum Haarlemenses, ut insano pretio 5400. 4400. 4200. & 3000. florenorum unicus bulbus veniret: non sine fraude varia: ad pondus enim bulbi vendebantur. Tandem cum unica Tulipa minori fuisset vendita, quam prius solebat, fiducia imaginariarum divitiarum ita subito collapsa est, ut publica auctoritate *contractus* sublati fuerint, qui circa Tulipas nondum essent ære præsente soluti.

§. DXII. *Dominicus Panarolus. Santorellus.*

Dominici PANAROLI Præludium de necessitate botanices; & plantarum amphitheatralium catalogus, prodierunt Hanoviæ anno 1654. 4°.* & prius ex MERKLINO Romæ anno 1643. 4°. Catalogus brevissimorum nominum est, ut species ægre adgnoscas, aliquorum tamen generum multas habet species.

EJUSDEM *Polycarponia s. variorum fructuum labores* Rom. 1647. 12°.

Antonii SANTORELLI De sanitate tuenda libri XXIV. Neapoli anno 1643. fol. *. Eorum quatuor postremi sunt diætetici, ad scholarum gustum scripti.

§. DXIII. *J. Georgius Volcamer sen.*

Johannis Georgii VOLCAMER, viri nobilis & Præsidis Acad. nat. Cur. *Opolysanum orientale* Noriberg. anno 1644. 16°. Collectio est totius litis, quæ MANFREDUM inter & aromatarios romanos gesta fuerat. Habentur hic F. PERLÆ de tota lite relatio, scripta Aromatariorum Romanorum, ad varios, etiam ad P. CASTELLUM, L. GISLENI opusculum, & adversus BALDUM aliquæ responsio, COLLICOLÆ contra MANFREDOS denuntiatio, Pauli ZACCHIÆ balsami MANFREDIANI defensio, tum Balhafaris BONANNI & Baldi BALDI propugnationes, J. VESLINGII epistolæ dux, & Æmilii PARISANI, & J. NARDII.

EJUSDEM *Scorzonera montana alexipharmacæ Ephem. Nat. Cur. Dec. II.* anno I. n. 181. nostra Rupensis, MURALTO teste in *Paradis Helvet.*

§. DXIV. Varii.

Petri Pauli PISANI Antidotarium speciale domus M. hospitalis urbis Messanense anno 1644. editum, & Venet. 1646. 4°. MONG. Plenum esse barbarismis BARTHOLINUS de peregrin.

Aviti MAGNI Herbarium Suecica lingua scriptum Upsal. anno 1644. 8°. SCHAEFFER. idem puto l. qui ARVIDI MANSON p. 442.

Georgii WIONII Botanotrophium seu Hortus medicus Petri RICARTI pharmacopœi Lillensis ; additæ plantæ , quæ prope Lillam nascuntur Lillæ anno 1644. 12°. BURETTE.

Pierre FORMI Traité de l'Adianton ou Cheveu de Venus Montpelier anno 1644. 8°. cum figuris BURETTE.

Claudii Barthol. MORISOTI Peruviana Paris 1644. 4°. d'ETR.

Gilbert PUYLOM An tuberum quam fungorum usus tertior Paris 1644.

De Nicotiana Collectio. EVERARTUS, NEANDER, Misocoapnus seu de abusu Tabaci Lufus Regius (JACOBI I.) : Raphaelis THORII Hymnus Tabaci : Epistolæ & judicia clarissimorum medicorum de Tabaco Ultraject. anno 1644. 12°..*

Michael MARTINEZ y LEACHE De vera & legitima Aloës electione juxta MESVES textum in duas sectiones divisa Pompejopoli anno 1644. 12°. SEG.

EJUSDEM Pharmacopales aonde se explican las preparaciones y elecciones de Mesves Pompejopoli anno 1650. 4°. N. ANT. Ejusdem forte operis editio Hispanica.

Joachini SCHANER De abusu Tabaci ex operibus JACOBI I. Regis Rostoch. anno 1644. 12°. SEGUIER.

Vincenzo TANARO Economia del cittadino in villa L. VII. il pane e il vino le viti e le api : il cortico, giardini, la terra, il sole &c. Bologn. 1644. 4°. edit. opt. 1648. 4°. THUAN. 1651. 4°. ZOCHA. Venez. 1648. SEG. 1651. SEG. 1665. 4°. TREW. 1687. 4°. 1700. 4°. SEG. 1731. 4°. Meas de TANARA notas casu omniſi, ut judicium nullum possim de hoc libro ferre. Plenam villæ historiam tradit. Libro I. de pane & vino, cum variis ex utroque præparatis, solet enim culinæ opera addere cujusque rei naturalis historiæ. L. II. vites & apes tradit. L. III. cortinam cum plurimis dapibus ex ea paratis. L. IV. hortum oleraceum. L. V. hortum coronarium, & arbores fructiferas L. VII. furges, & arbores sylvaticas. L. VIII. solem lunamque, sed potissimum coquinariam.*

§. DXV.

§. D^{XV}. *Wolfg. J. Dumler.*

*Wolfgang Jacob DUMLER Erneuerter und vermehrter Obstgarten Nürnberg 1644. 8°. 1651. 8°. 1661. 8°. * 1664. 8°. SEG.* Magna pars operis collectanea est: & præter arbores fructiferas etiam sylvaticas tradit, demumque exoticas, & inter eas quam fusissime papirum, tam Ægyptiam, quam nostram ex lineis pannis confectam. Icones etiam, sed parvas addit. *Ziziphum vulgo Noribergæ* in hortis provenire, minus exspectares. Multa habet superstitione.

IDEM edidit Noribergæ anno 1651. epitomen libri hortensium *Danielis KNABEN*, quod ipsum opusculum huic est pro fundamento.

Inserit denique libro suo *Petri HARSDÖRFER de arboribus fructiferis anno 1562.* datam *kurze Baumgärtnerey*, de qua ignoro, num suo ævo publica fuerit.

§. D^{XVI}. *Varii.*

Josephi GALEANI, Panormitani, docti medici, Smilacis asperæ & Sarsaparille causa Panorm. anno 1645. 4°. MONGIT. 1654. 4°. SEG.

EJUSDEM *del conservar la sanità libri sei del Galeno* Panorm. 1650. 8°.

Il Caffé con più diligenza esaminato in ordine al conservamente della salute dei corpi umani Palerm. anno 1674. 4°. MONGIT.

EJUSDEM cum nomine *Bruni CIBALDI del vero metodo di conservar la sanità col solo uso dell' acquavita* Panorm. 1662. 12°. MONG.

Salomonis GUBERT V. D. Ministri Stratagema œconomicum, oder Ackerstudent, den jungen Ackersleuten in Liefland zum Unterrichte vermittelst vieljähriger Observationen dargestellt Riga anno 1645. & 1649. 1688.

Louis FARRANT, Bituricis, traité du Tabac en Sternutatoire Bourges anno 1645. 4°. SEGUIER.

J. Jacobi CUFFARI I biafimi de Tobacco overo l'uso pernicioso desso discorso Panorm. anno 1645. 4°. MONGIT.

Phil. HARDUINI Pharmacopœa Parisiensis s. codex medicamentarius Paris 1645.

Petri BERIGARDI epigrammata in imagines horti medici Pisani Utini 1645. 8°. GUNZ. si hoc faciunt.

Thomas del CASTILLO OCHOA Granatensis de venenis Granatæ 1645. N. ANT.

Hays of all food animal and vegetable London 1645. Hausvater.

Nicol. HELOT Estne vinum alimentum optimum Paris 1665.

§. DXVII. *Henricus Munting.*

Henrici MUNTING Hortus & *Gazophylacium materiae medicæ Groning.* anno 1646. 12°. * & inter *viridaria S. PAULI.* Exoticæ fere plantæ & varietates, spontaneæ vix ullæ, nomina passim ignota. In editione Groningensi iacet nomenclator medicamentorum simplicium.

§. DXVIII. *Levinus Fischer.*

Levini FISCHER Methodus nova herbaria plantarum ad VII. summa genera redactarum Brunsvic. anno 1646. 8°. * Septem illa genera secundum plantas dividuntur, ut oleracea Jovi, legumina Mercurio subiecta sint, & quæ reliqua; icones parvæ, æneæ, descriptio nulla, sed multum virtutum medicatarum. Nomina Apulejana, neque ulla classis casta.

§. DXIX. *Varii.*

Historica relacion del Regno de Chile por Alonso de OVALLE S. I. Rom. anno 1646. fol. BUR. FALC. THOV.

J. BROUAUT *Traité de l'eau de vie ou anatomiie théorique & pratique du vin* Paris anno 1646. 4°. BURETTE, nisi chemici est generis.

J. Simon WOLLIMHAUS *De occultis medicamentorum simplicium facultatibus* Upsal. anno 1646. 4°. SEG.

Mich. HEYLAND *de signaturis plantarum* Lipsiæ 1646. 4°.

Johan. SNAPPENDAEL *Catalogus horti Amstelodamensis* Amsterdam. anno 1646. LINN.

J. Nicolai ELBING *De pane* Gedan. anno 1646. 4°. SEG.

Thomas BROWN *Enquiries in the vulgar errors* London 1646. fol. 1650. fol. MARSH. 1658. 4°. 1664. 4°. 1666. 4°. 1672. 4°. FOLK. Opera omnia Lond. 1666. fol. 1686. fol. Germanice cum notis Christ. PEGANII Francofurti & Lipsiæ 1680. 4°. Belgice *Dwaalingen des Volks* Amsterdam 1668. 8°. HOTTON. Gallice *Essai sur les erreurs populaires* Paris anno 1733. 12°. 2. Vol. Varia ad rem herbariam pertinent; in L. II. de plantis lapidosis: De opinionibus variis, quæ de plantis circumferuntur: De aromatum natura: De visco, Rosa Hierichuntina, Hippocrepide, Amygdalis amaris, variis seminibus plantarum dorsiferarum, Camphora, Rore solis.

Hoc anno facultas Medica Parisina primum Professorem botanices constituit.

§. DXX. *Collectio itinerum Belgicorum.*

Begin ende voortgang van de nederlandse Ostindische Compagnie vervattende de voornaemste reyzen by de inwoonderen derselven provincien gedaen met Caarten &

¶ Copperplaten Amsterdam anno 1646. 4°. 2. Vol. CARLSON, & cum titulo *Recueil des voyages faits pour l'établissement de la Compagnie des Indes* Amsterdam anno 1701. 12°. & seqq. 10. Volum. Rouen anno 1725. 12°. 10. Vol., edente CONSTANTINO, eodem, ni fallor, qui carceris Parisiensis historiam dedit. In editione Belgica 21. itinera continentur RIV. Alia pridem fere scripta itinera intercedunt, tamen aliqua scopi nostri, ut itinera quidem dum dicta annorum 1594. 1598. & aliud Sebaldi de WEERT anno 1598. per Fretum Magellanicum, & OLIVERII de NOORD per idem fretum, & P. van CAARDEN prius iter, anni 1600. Johannis von NEEK Commentarii varii de rebus Indicis, etiam botanicis. Stephanii van der HAAGEN iter primum anni 1599. Aliud iter Achimense anni 1600. & Wolferti HERMANSON anni 1601.

Porro SPILBERGII iter, quod & ipsum exstat in collectione J. Theodorici de BRY & anno 1601. incepit, tum Wibrandi van WARWYCK anni 1602. Iter Stephanii vander HAGEN anni 1603. in Japoniam, tum Pauli van SOLT anni 1605. & Cornelii MATELIEF junioris anni 1605. Pauli v. CAARDEN anni 1606. Iter anni 1607. VERHOEVII: iter Japonicum anni 1609. De Banda commentarius & de Borneo, Amboina, Moluccis, Solor & Timor. Porro Petri VANDERBROECK Iter Africanum & orientale anni 1606. ejusdem viri, qui Bataviæ novæ nomen dedit. Ibi prima mentio Coffeæ a Batavis potæ habetur, totumque iter est ex utilioribus. Aliud iter SPILBERGII anni 1614. Iter Magellanicum Jacobi le MAIRE anni 1615. Infaustum iter Guilielmi BONTEKOE anni 1618. Iter Jacobi l'HERMITE in mare pacificum anni 1623. Iter SEGGERI v. RECHTERN cum descriptione Formosæ anni 1628. Henrici HAGENAAR iter in Japoniam anni 1631. ejus imperii descriptio, auctore Francisco CARON, & jactura Formosæ. Passim hic aromata aliaque memorabilia ex genere stirpium cujusque regionis admiscentur.

§. DXXI. Varii.

Danielis FABRANI *Il Persico innocentie discorso* Cesena anno 1647. 12°. SEG.

L. B. *Le Jardinage des Oeillets* Paris anno 1647. 8°. BURETTE.

Christ. LINDNER *de charta Lipsiæ* 1647. 4°.

Jac. ZIEGLER *fermentatio generationis & corruptionis causa, wie ein jedes Ding natürlich vergehen, und ein anders daraus entstehen könne* Basil. 1647. 4°.* An idem p. 424.

Magnus Nicol. CELSIUS *de plantis* Upsal. 1647. 4°.

Andreae MACKY *Antidotarium privatum* Coburg. 1647. 8°. LIND.

J. Erasmi BLOCH *Horticultura Danica* Hafn. anno 1647. 4°. BARTH.

§. DXXII.

§. DXXII. Ad. Olearius.

Adami OLEARII Moscovitische und Persianische Reisebeschreibung Slesvfc. anno 1647. fol. RIV. 1655. fol. RIV. 1656. fol. Hamburg. anno 1696. fol. * Itinerarium Gallice redditum a Cel. WICQUEFORTIO cum titulo *Relation ou voyage en Moscovie, Tartarie & Perse* Paris anno 1679. 4°. *. video etiam 1656. 4°. 1659. 4°. forte vitiose, porro Leidæ 1719. fol. Amsterdam 1727. fol. Anglice London 1669. fol. OLEARIUS legato a Duce Holsatiæ anno 1633. in Persiam missæ fuit a manu, vir curiosus & linguarum Orientalium gnarus, multum commercio & familiaritate doctorum virorum ejus regionis usus. Iter factum per Russiam, Ispahanum usque, redditus terrestri itinere secundum maris Caspii litora, ut anno 1639. absolveretur. Mores regendique imperii modum accurate tradidit, historiam naturalem non undique neglexit, rei quidem herbariæ ignarus. Cahvæ potus paſſim meminit (p), & ex Poëta Persico eum potum ante Tamerlanem innotuisse confirmat (q). Alhenniæ ad ungues tingendos (r) usum vidit. Circa Astracan Capparidem reperit, & Angelicam brachii crassitie, & Esulam hominis staturam æquantem (s). In Musæo aliqua hic pertinent.

§. DXXIII. Joh. Alb. v. Mandelsloh.

Johannes Albertus v. MANDELSLOH nobilis Hanoveranus, OLEARII comes, Persia relicta Indiam petiit, per Gomeronum Agram usque profectus. Rerum naturalium minus curiosus fuit. Ejus viri, quem juvenem mors abripuit, historia fere cum OLEARII itinere excusa est, qui adnotaciones adjecit Schleswig. 1645. fol. 1647. fol. 1658. fol. 1696. fol. Gallice Leid. 1719. fol. Amsterdam. 1727. fol. Belgice Amsterdam 1651. 4°.

§. DXXIV. Carolus Stenigel.

Caroli STENGEL Abbatis Hortensim & Dea Flora cum Pomona topologice & analogice descripti Aug. Vindelic. anno 1647. 8°. HUTH. Sed coram est *Hortorum florum & arborum historia in II. Tomos distributa: editio altera auctior* August. Vind. anno 1650. 16°.* in calce notatur annus 1647. ut idem forte opus sit. Primus liber mei operis est hortorum per universam Europam celebriorum catalogus, plantarum edulium & coronariarum historia; cum appendice de floribus Granadillæ. Hortorum notitia non ingrata, neque vulgaris, potissimum Neapolitanorum & Hispаниcorum. Plantarum historia mystica potius est, ut ea, quæ in plantis adparent, ad res theologicas transferantur. Intercurrent etiam fabulosa aliqua. Alter liber est arborum cum appendice.

§. DXXV.

- (p) p. 469. 382. 598.
- (q) p. 598.
- (r) p. 484. 845.
- (s) p. 384. 385.
- (t) p. 42.

§. DXXV. *Varii.*

Olae Unionii GEW De plantis Upsal. anno 1647. 4°..*

J. ERICI STRENGNESS (si verum nomen) *Disputatio de plantis Dorpat.* anno 1647. 4°.*.

Johannis BROSTERHUYSEN Catalogus plantarum horti medici Illustris Scholae Auriace, quæ Bredæ est Breda anno 1647. 12°.

Anatomia & Physiognomia simplicium — von der Signatur aller Erdgewächse, wie man aus ihrem Geruch, Geschmack und Gestalt judiciren soll Nürnberg anno 1647. 12°. SEGUIER.

§. DXXVI. *J. B. v. Helmont.*

J. B. HELMONTII Opera obiter botanicen adtigerunt. Exstant tamen in operibus omnibus Amstelodami anno 1652. 4°.* & 1685. 4°. LIND. editis quatuor libelli de *tartaro vini*, & aliis cum titulo *in herbis, verbis & lapidibus magna est potestas*. In tractatu *de lithiasi* laudatur succus Betulæ: in *Jure duumviratus* feminis *hyoscyamii* noxas emetico medicamento sublatas fuisse narratur.

Bodæi a STAPEL magni momenti opus diximus.

§. DXXVII. *Guil. Piso.*

Guilielmi PISONIS & Georgii MARCGRAFII historia naturalis Brasiliæ Amsterdam. anno 1648. fol. *Guilielmus PISO, M. D. Leidensis*, hic agit de medicina Brasiliensi libris IV. Eorum huc facit pars exigua libri III. de vénenis & antidotis. Brasiliam adiverat comes MAURITII NASSOVICI. Inter plantas venenatas hic reperias succum Manihoc, & fructus Ahoay; inter antidotos Mimosas. Liber IV. de facultatibus simplicium totus est hujus argumenti. Fabricam Sacchari, rationem Manyocæ, arbores medicas varias habet: inter eas dicitur *Copaiba*, *Urucu*, *Caapia Ipecacoanhæ* adfinis, *Caapeba* ad calculos utilis, *Batata*, *Arum Tajauba*, *Ipecacoanha vera*, *Mimosa*, aliaque. Capita sunt 104. & pleræque plantæ delineantur, non quidem cum characteribus; cæterum non male.

EJUSDEM Capita de Arundine saccharifera & radice Mandihoca exstant in libro BARLÆI de rebus in Brasilia a J. MAURITIO NASSOVICO gestis Amsterdam. 1647. fol. Cliviæ anno 1661. 8°.*:

Georgius MARCGRAF Lipstadiensis, ut intelligo vocem *de Liebstad*, Mathematum cultor, domesticus Pisonis, *historiam naturalem Brasiliæ* octo libris descripsit, quorum tres priores sunt de plantis. Cum vero in Africam trajecisset, opere neque perfecto, neque edito, morte est præventus. Successit labori *Johannes de LAER*, & in ordinem chartas viri optimi rededit occultis notis inscriptas, notulasque addidit. In novâ regione plurimas omnino plan-

tas detexit, propria manu delineavit, nomina indigenarum, quæ ab ipsis dicerat, adjecit. Ingens thesaurus est, figuræ 204. plantæ multo plures: aliquæ cædem, & iisdem figuris expressæ, quas PISO adhibuerat (t): aliæ a Cl. viro omisso, qui certe omnino videtur MARCGRAFIANAS plantas & icones, ut ei videbantur magis mereri, in suum opus transtulisse.

Johannis de LAET Adnotationes non contemnendæ sunt, & usui esse possunt ad conciliandas MARCGRAFIANAS plantas cum CLUSIANIS & aliis Hispanorum stirpibus. Saracenam habet, Indigoferam, lignum Brassilicum verum, Coccus varios, pluresque plantas, quarum aliæ nuperis temporibus celebritatem sunt adsecutæ, aliæ etiam nunc non satis notæ sunt.

Deinde mutatum opus prodiit Amstelodami anno 1658. fol. * cum titulo *Guilielmi PISONIS de utrinque Indiae historia naturali & medica Libri XIV.* Eorum quinque sunt libri PISONIS, quibus historia naturalis & medica Indiae occidentalis traditur. Liber IV. agit de plantis, & continet MARCGRAFIANA nunc cum PISONIANIS in unum librum confusa, omissis, quæ PISONI obscuriora viderentur. Icones sunt 185. & accesserunt aliquæ in priori opera desideratæ.

Accedit autem hic *Guilielmi PISONIS Mantissa aromaticæ, seu de aromaticis cardinalibus quatuor, & de plantis aliquot Indicis, in medicinam receptis, relatio nova.* Ex vetere Orbe hic exstat Canellæ historia & nova icon, & Moschatæ nucis, & Piperis, & Arundinis Mambu, & Rotang, Zingiberis, Ninsin, quæ mala est icon. Clutii etiam de nuce medica libellus hic recuditur.

BONTIANA, quæ addita sunt, suo loco diximus.

G. PISONIS opus inserviit auctori libri *Oost en westindische warende bevattende aldæar de leef en genees konst* Amsterdam anno 1694. 8°. *

§. DXXVIII. Hortus Oxoniensis.

Catalogus plantarum horti medici Oxoniensis Oxonii anno 1648. 8°. *. Exemplo meo, quod debeo amicitiæ J. Jacobi DILLENII, adscripserat summus botanicus, pro auctore hujus libri haberi Robertum BOBARTUM (u) seniorem, hortulanum. Hortum istum non valde dudum Comes DANBY condiderat. Nomina nuda sunt, Anglica & latina, absque synonymis: Primo in catalogo præcedunt latina nomina, in secundo Anglica. Plantæ sunt fere 1600. & inter eas plusculæ Canadenses. Recusus est inter viridaria S. PAULI.

Catalogus horti botanici Oxoniensis alphabetice digestus, priore duplo auctior, qui accesserunt plantæ minimum sexaginta, quæ nullibi, nisi in hoc opusculo, memorantur. Cura & opera socia Philippi STEPHANI M. D. & Guilielmi BROUNEI A. M. adhibitæ in consilio D. BOBARTO hortulano Academico ejusque filio Oxon.

anno

(t) PISONEM plagiarum vocat auctor vitæ G. MARCGRAF,

(u) Ei a RIVINO tribuitur.

anno 1658. 8°.* Nomina nunc GERARDI, PARKINSONI & BAUHINI hic reperiuntur. Quæ plantæ pro *non descriptis* asterisco designantur, earum plerique varietates sunt; aliæ, de quibus dubium est, num vere novæ sint, ut *Carduus eriocephalus altissimus*; aliæ tamen eo ævo parum cognitæ fuerant, ut *Onagra*, *Oxys Indica erecta lutea*. Notulæ aliquæ ad etymologiam pertinent.

§. DXXIX. Varia.

Joh. PALMBERG Serta Floræ Suecanae Suecica lingua prodierunt Strengnäss anno 1648. 8°. Stokholm. anno 1733. 8°. SEGUIER. 1738. 8°. med Steenmejers tilökning. Iconum compilatio.

Christiani GUIENS Vitis historia Hall. anno 1648. 12°. SEG.

Pontii Francisci PURPANII Codex medicamentorum, seu pharmacopæa Tolosana Tolos. anno 1648. 4°. MERKL.

Philibert MORISOT & Arm. Joh. de MAUVILLAIN E. thea chinensum menti confert Paris 1648.

§. DXXX. Joh. Chrysostomus Magnenus.

Joh. Chrysostomi MAGNENI De Tabaco exercitationes XIV. Ticini 1648. 4°.* Haagæ 1658. 12°.* SEGUIER. Amstelodami anno 1669. 12°.* Auctor Burgundus, professor Ticinensis, nunquam fumum Tabaci hauserat, sed ne species quidem recte distinxerat: neque quidquam habet proprii aut chemici experimenti, aut practici, etsi plurima chemica, & pharmaceutica medicamenta profert, quæ ex Tabaco parantur, plurimasque ei herbæ adversus varios morbos facultates tribuit.

EJUSDEM *Liber de Manna* Ticin. anno 1648. 8°. SEGUIER. Haag, ut puto, anno 1658. 12°.* cum priori. Refutat *Donatum Antonium de ALTO-MARI*, qui Mannam recte docuerat, esse sudorem coactum Fraxini. Noster vult ex aere advenire, & quintuplici materie constare; Cera primigenia, melle primigenio, halitu humido pingui, Sale nitroso, & Ammoniaco. Ceræ Mannam vult ad finem esse, & seculo demum XIV. medicis innotuisse. Mannam de foliis sudantem meliorem esse, in officinis vero vix haberi, nisi quæ de trunco sudat. Dosis esse quatuor unciarum.

§. DXXXI. Johannes Royer.

Johannis ROYER Beschreibung des F. Gartens zu Hessen — auch Specification aller Simplicien, so von anno 1607. bis anno 1647. darinn gezeugt worden Halberstadt anno 1648. 4°.* & multo auctius Brunsvic. anno 1653. 4°.* 1658. SEGUIER. Continet ornamenta horti, consilia ad cultum arborum pos-

miferarum & olerum ; catalogum plantarum , denique plantas rariores circa Hessem sponte nascentes , numerosas , & raras aliquas , ut Helianthemum flore albo , Gramen plumosum , Iridem augustifoliam , Gentianellam , Globulariam , Asclepiadem nigram , Hyacinthos varios , Blattariam purpuream , Altheam Thuringiacam , Peucedanum . Sed etiam Bructeri Montis plantas habet . Ex forte fuerint *planta* Bructeri Montis & vicinæ , quas Brunsvici anno 1653 . 4 . seorsim prodiisse SEGUIER auctor est .

§. DXXXII. Jacobus Antonius Clavenna.

Jacobi Antonii CLAVENNAE , Canonici Tarvisini , *Clavis Clavennæ aperiens naturæ thesauros , ejusque thesauros deponens* Tarvisii anno 1648 . fol . * spissum volumen , natum ex Lugdunensi historia , cuius stirpes citavit , deinde ex veteribus . Vires plantarum in ea historia recensas decerpit CLAVENNA , & ordine alphabetico recenset , secundum morbos , quibus creduntur mederi .

§. DXXXIII. Thomas Gage.

Thomas GAGE Survey of the Westindies London anno 1648 . fol . ann . 1655 . BODL . 1677 . OSB . Germanice Leipzig 1693 . 4 . UFF . Sed ego versionem Gallicam Paris 1676 . 12 . Amsterdani 1695 . 8 . legi . Monachus Anglus , qui ad meliorem religionem transiit , diuque vixit . Mexici & in Guatimala fructus earum regionum non ex arte , tamen ad populares usus bene descripsit . potissimum etiam Chocolate & Cacao .

§. DXXXIV. Carolus Avantius.

Carolus AVANTIUS Rhodiginus notas addidit ad J. Baptiste FIERÆ *Cœnani* Patavii anno 1649 . 4 . * excusas . Rem herbariam amaverat & lectionem simplicium , anno 1638 . ambierat , quam VESLINGIUS (x) obtinuit . Hoc opusculum moriens reliquit , dum majus opus botanici argumenti parabat . Philologicæ sunt , etiam botanicæ notæ , cum iconibus nonnullarum stirpium , ut Luffæ , Lapidis fungiferi , lapideorum Fungorum maris rubri &c . Nucis moschatæ initia viderat , in horto satæ . Edidit Jacobus AVANTIUS frater .

§. DXXXV. M. A. Severinus.

Marcus Aurelius SEVERINUS Efficacis & Græcanicæ Chirurgiæ restitutor , haec tenus rem herbariam adgit . Folii Tunæ Sceleton ante RUVSCHIUM paravit (y) . Deinde cum AVANTIANA editione cœnæ J. Baptiste FIERÆ duas epistolas edidit , *De lapide fungifero* primam ; polyporo nempe , qui ex gleba irrigata edulis repulluat , qua occasione de Tuberibus fuse agit . Negat pedunculum ejus fungi lapidescere , quem describit . Eundem igne subiecto torcit , liquo-

(x) TOMASIN *gymnas.* p. 457 .

(y) Zootom , *Democr.* p. 63 . sqq . & WORM . *mus.* p. 148 . 149 .

liquorem Guajacino similem ex eo obtinuit, & similē oleum, & salem acerrimum.

Lapis fungimappa fistulas habet convexo pileo terminatas, ad aliquam Fungorum similitudinem. Opuscula data sunt annis 1642. & 1644.

Has SEVERINI Epistolas F. G. BRUKMANN Wolfenbuttelæ anno 1728. 4°.* recudi fecit.

In chirurgia triniembri Francofurti 1653. 4°. materia medica chirurgica continetur.

§. DXXXVI. Varii.

J. Wilhelmi a KEMPIS *De conservatione sanitatis* Antverp. anno 1649. 8°. FALCONET.

Walter BLITH *The english improver, discovering that some land both arable and pasture may be advanced double or treble and some five and tenfold &c.* London anno 1649. 4°. 1652. 4°. SEG. J. EVELYN citat W. B. of husbandry London anno 1649. 4°.

EJUSDEM *The English improver improved or the survey of husbandry surveyd* London anno 1652. 4°. Contra HARTLIEBIIUM.

M. Antonii ROSSI proteo legato L. IV. ove pur de fiori discorre con gli effetti in essi dalla figura celeste cagionati — e la commuta de fiori mediante la seminata Bergamo 1649.

Joh. Jac. SCHARANDÆI l. de ratione conservandæ sanitatis Amstelodami 1649. 8°. si huc facit.

Nicolai CULPEPER *A physical directory or the translation of the London dispensatory made by the college of physicians* London anno 1649. 4°. Tractat etiam de herbarum virtutibus.

IDEM Enlarged with 369. medicines made of English herbs London anno 1683. 8°. 1695. 8°. 1698. 8°. SEGUIER. Habet etiam tempus cujusque plantæ, modum siccandi, conservandi succi, &c.

EJUSDEM *the English physician.*

EJUSDEM *the supplement to the English physician containing a description of all medicinal plants* London 1674. 8°.

Pierre BOREL *Antiquités rares, plantes, mineraux. & autres choses considérables de Castres, avec le Catalogue des choses rares de l'auteur* Castres anno 1649. 8°. BURETTE.

IDEM in observationibus microscopicis Haag. 1654. 4°.* excusis agit de germine in plantæ semine conspicuo, de polline ex prunis efflorescente, foliis non-nullis, fere leviter.

IDE^M in *historiis & observationibus medico physicis*, quarum centuriæ IV. Francofurti anno 1670. 8°.* prodierunt, plurima habet botanica, motum quasi sentientis Jaceæ aromaticæ a se inventum, motum elasticum in particulis filicis, cistos foliis proliferis, etiam repetito: Coffeæ usum in febre maligna, mortem a croci vapore, clandestinæ laudes adversus sterilitatem. Vana aliqua, ut tuberum radices, plantam haemagogam.

EJUSDEM *hortus s. armamentarium simplicium mineralium plantarum & animalium ad artem medicam utilium Castris* 1668. 8°.*. Materia medica ex tribus naturæ regnis ordine alphabeticō disposita. Descriptiones breves, historiae virium medicatarum fusiōres.

§. DXXXVII. Joachim Burser.

Joachimus BURSER Camentza Lufatus, discipulus *Cypriani BAUHINI*, Professor inde Soranus, in magna Europæ parte, & potissimum etiam in Alpibus diligenter & feliciter plantas legit, multasque in horto sicco servavit, quæ Soræ primum, nunc Upsaliæ triginta voluminibus adglutinatæ supersunt. Earum, quibus aut nullum synonymum adjectum erat, aut quæ alioquin rariores viderentur, catalogum *Petrus MARTIN* in *Actis Literariis Suecicis* anni 1724. dedit, non facilem quidem intellectu, ob descriptionum brevitatem, plantarum raritatem; sed ob plurimas novas stirpes memorabiles, quarum aut locos natales novos BURSERUS detexit, aut quas omnino primus vidit.

Eum Catalogum LINNÆUS recensuit, respondentē ROLANDO MARTINI filio, & cum titulo *plantarum MARTINOBURSERIANARUM* anno 1745. Upsaliæ edidit, atque plerisque sua nupera nomina adjecit, & passim descriptionem aliquam.

An huc faciat *De venenatorum natura & qualitatibus* disp. Lipsiæ anno 1625. 8°. MERKL?

§. DXXXVIII. Antonius Deusing.

Antonii DEUSING, Professoris Groningensis, *Canticum Avicennæ Groning.* anno 1649. 12°.* diximus.

EJUSDEM *De Mandragore pomis* disp. Groning. anno 1659. 12°.* recusa eum fasciculo disputationum anno 1660. 12°.* Mandragoras non esse Dudaim, qui melones sint.

EJUSDEM *De Manna & Saccharo* Groningæ anno 1659. 12°. & in collectione anni 1660. 12°.*. Mirime indoctus vir, ad naturam minus propè accepit. Saccharum Arabum & veterum, & siccum & liquidum a nostro differre. *De Manna Terenjabin & Chirakost.* Adiectus est in fasciculo tr. de agno vegetabili Groning. 1660. 12°.*

§. DXXXIX.

§. DXXXIX. Christian Menzel.

Christiani (z), MENZEL viri erudit*i* Centuria plantarum circa nobile Gedanum sponte nascentium Dantisci anno 1650. 4°. *. Addit auctor appendicis, loco OELHAFII catalogo se suam centuriam subjecisse, nempe ad priorem editionem. Plantæ partim vulgares, partim raræ, si vera sunt nomina, aliquæ vix probabiles, ut Campanula Citrii folio, Gentiana major flore pallido punctato, aliæ denique manifesto exoticæ, ut Nicotiana minor.

Recusum nuper dedit Cl. RAYGERUS.

Demum ejusdem Archiatri Brandenburgici, qui & peregrinationes non contemnendas suscepit, & ipsam Chinensium linguam sibi propriam fecit, & magni plantarum collectoris, *Index nominum plantarum multilinguis* Berolin. anno 1682. * fol. prodiit, recusus cum titulo *Lexicon plantarum polyglotton universale* Berolin. anno 1696. fol. & 1715. fol. *. Lexicon ipsum Pinacis species est, & nomina continet scriptorum C. BAUHINO vetustiorum, etiam nuperiorum; tum Germanica, Belgica, Gallica, Hispanica, Danica, Bohemica, Polonica, Hungarica, Arabica, cum aliquo virium medicatarum compendio. *Corollarium* in nova editione accessit.

Conjunctus prodiit *Pugillus plantarum rariorū*, tum *hortensium*, tum *Italicarum* & *Tyroliensium*, quas ipse in alpibus, inque Apennino Monte legit. Icones etiam addidit, partim novarum, partim varietatum, quas pro novis habuerit; tum Hypopitydis, Anagallidastri, Plantaginellæ, Saponariæ filiformis, Orobanches, Tozziae, Ophridis minimæ. In posteriori editione accesserunt duæ tabulæ plantarum hortensium.

In *Ephemeridibus naturæ curiosorum* passim aliqua botanici argumenti edit, ut Dec. II. ann. 2. n. 10. De Bedeguar & vespa rosifeca.

Ann. 3. n. 31. De Coralliis & Fucis.

Ann. 5. n. 39. De Ginseng.

In VALENTINI India litterata aliquæ ejus sun Epitolæ.

Reliquit 4. spissa volumina plantarum, & rerum naturalium Comitis J. MAURITII NASSOVICI, quæ in *Bibliotheca Reg. Berolinensi* supersunt. Tum *Floram Japonicam*, duo nempe volumina plantarum Japoniæ ab indigenis depictarum, eodem loco adservata.

Lego etiam scripsisse geographiam botanicam s. orbem terrarum in clima divisum pro plantis.

§. DXL.

(z) Non ALBERTI ut Cl. viro elapsum est.

§. DXL. *Guilielmus How.*

*Guilielmi How Phytographia Britannica; natales exhibens indigenarum stirpium sponte emergentium Londin. anno 1650. 8°.** Auctor idem, qui LOBELII illustrationes edidit. Ordo alphabeticus, adjecta loca natalia, aliqua etiam Scotica. Plantæ passim parum notæ, ut Absinthium umbellatum Walliæ, Alsine Cochleatæ facie, Alsine minima non descripta, Carduus Mariæ hirsutus N. D. Cerasus sylvestris minima. Aliæ elegantes sunt varietates, ut Agrifolium baccis luteis, Bugula flore luteo (hæc aliena fide), Ficaria flore pleno. Aliæ perpulchræ & raræ, ut Anemone tuberosa, Caryophyllus plumbarius minor, Bupleurum minimum, Campanula Cymbalariæ folio, Cardamine Bellidis folio, Doronicum Romanum &c. Negant ubique iis locis plantas reperiri, quas Cl. vir indicat.

§. DXLI. *Varii.*

*Henrici REGII Hortus Academicus Ultrajectinus Ultraject. anno 1650. 8°.** Nomina absque synonymis, varietatum hortensium multum, & ichnographia horti.

Petri MORELLI Systema materiæ medicæ, cum methodo præscribendi formulas Genevæ anno 1650. 8°.* editum, omnino huc pertinet. Habet enim medicamenta simplicia secundum indicationes & facultates recensa, præcipuorum medicaminum electionem, qualitates, & doses.

Antonii VITALIANI De abusus Tabaci Rom. anno 1650. 12°.

Nicolai CATANUTI Isagogica s. facilis introductio ad universam artis pharmaceutice praxin Catana 1650. 4°. MONGIT.

Julii Cæsaris LAMPUGNANO, Mediolanensis, levis punctura Tabaci 1650. de ejus abusu.

Pieter de MAREES Beschryving van de Kust van Guinea Amsterdam 1650. 4°. plantas etiam habet.

Pharmacopæa Amstelodamensis Amsterdam 1650. 8°. WACHEND.

Le confiturier françois Paris 1650. 8°. d'ETR.

§. DXLII. *Melchior Sebiz..*

Melchioris SEBIZ, docti medici & longævi, de alimentorum facultatibus libri V. ex optimorum auctorum monumentis Argentorati anno 1650. 4°. Grande opus, libro I. quidem classes plantarum & aliqua in universum co-spectantia tradit. Secundus l. plantarum esculentarum fusam descriptionem, species, utilitates varias œconomicas & medicas habet. Commodum opus, in quo pleraque collecta reperias, quæ veteres de plantis edilibus reliquerunt. Paucim tamen etiam aliqua sua adnotat. Libro IV. potentia tradit, & libro V. quæciones aliquas miscellaneas.

GALENI

GALENI quinque priores libros *de simplicium medicamentorum facultatibus* in XVI. *disputationes resolutos* jam diximus. Commentarios suos SEBIZIUS addidit, sed pertinent fere ad universalia, & parum ad rem herbariam faciunt.

In disputationibus M. SEBIZII ab anno 1620. excusis, & quibus inscriptum est *de purgatione*, aliqua peculiariter ad rem botanicam spectant, cum pleraque practici sint argumenti. Huc ergo De Rhapontico, de Rhabarbaro & de Sena aliqua.

IDE^M TRAGUM auctiorem edidit.

J. Ludwig GOTTFRID *neue Welt und americanische Historien* Frankfurt 1650. fol. TREW. 1655. fol.* & alibi. Fructus regionum passim nominat, opus compilatum,

Robert^I PERNEL *Medicamen miseris or an help for the poor being a collection of medicines* London anno 1650. 8°. BODL.

EJUSDEM *Treatise of the nature and qualities of simple medicines* London anno 1652. 4°. BODL. HOTTON.

§. DXLIII. Martinus Bernhardus a Berniz.

*Martini Bernhardi de BERNIZ Catalogus plantarum tam exoticarum, quam indigenarum, quæ anno 1651. in hortis Regiis Warsaviæ nasci observatae sunt, prodiit Gedani anno 1652. 12°. BURETTE, & Hafniæ anno 1653. 16°. ** cum viridariis S. PAULI. Ut plerique ejusmodi catalogi nomina habet absque synonymis, & varietates. Alicujus momenti fuerit appendix; in qua plantæ continentur, quæ ex Hungaria anno 1650. in hortum translatæ sunt, inter eas enim multæ rariores, si vere spontanæ sunt, utique continentur, aliquæ, quas vix intelligas, ut Bardana cærulea, Elleborus niger flore cæruleo. Plantarum indigenarum & circa Warsaviam nascentium catalogus continet Allium alpinum, Arianum Theophrasti, Arisarum augustifolium, Asclepiadem nigram, Barbam Jovis, Momordicam, plurimas alias plantas, quas sponte eo sub cælo nasci improbabile est.

IDE^M in *Ephemeridibus naturæ curiosorum observationes* aliquas edidit, ut de herba Kna turcarum inter remedia antipodagrīa Dec. I. ann. II. append.

Orchidum spurias figurās Dec. I. Ann. II. obf. 41.

De Napelli Polonici innocentia obf. 42. quem locum de Aconito Lycotonō cæruleo intelligo;

De musco pulmonario monstroso obf. 41.

De Lycopodio monstroso (vero Lycopodio) obf. 52.

De Musco cranii humani obf. 53.

Et de Lichenagarico MICHELI in alveario invento obs. 54.

De utilitate Coccii Polonici obs. 104. anni III.

§. DXLIV. Petrus Morin.

Pierre MORIN Catalogue de quelques plantes à fleurs, *Anemones*, *Tulipes*, *Renoncules* & *Iris*, qui sont au Jardin de Pierre MORIN. Paris anno 1651. 4°. SEGUIER. FALCONET, & anno 1653. 8°. FALCONET. 1658. HOTTON.

EJUSDEM Remarques nécessaires, pour la culture des fleurs diligemment observées avec un catalogue des plantes rares, qui se trouvent dans son Jardin Paris anno 1658. 8°. BURETTE. Rouen anno 1665. 8°. SEGUIER. Paris anno 1674. * 1678. 12°.*. Incipit ab operibus menstruis: dat inde catalogos plantarum tenerrimarum, tenerarum, vivacium, variam terram amantium, odoriferarum, sempervirentium, arborearum, fruticosarum, aliarum, etiam ad varia ornamenta utilium. Porro catalogos stirpium, quas alebat, varietatum *Anemones*, *Ranunculorum* *Tripolitanorum*, *Tuliparum*, *Iridum*: denique proprium libellum de tunicarum cultu.

EJUSDEM Instruction facile pour connoître & cultiver toute sorte d'Orangers & de Citrouniers, avec un traité de la taille des arbres Paris anno 1674. 12°. BURETTE.

§. DXLV. Samuel Hartlib. Alii.

Samuel HARTLIB Germani, qui Londini vixit, & medicamenta vendebat, ad quem etiam rei rusticæ nova inventa solebant communicari, viri ab Anglis saxe citati *Discourse of husbandry used in Brabant and Flanders shewing wonderfull improvements of land there* Lond. anno 1650. 4°. 1652. 4°.

EJUSDEM Legacy or an enlargement on the discourse of husbandry used in Brabant and Flanders London anno 1651. 4°. 1652. 4°. 1655. 4°. Varia rei rusticæ compendia, ex agricultura Belgica mutuo sumta, Anglis suis commendat.

EJUSDEM An appendix to the legacie of husbandry or a seed plot of annotations upon the legacy with an interrogative relating more particularly to the husbandry and natural history of Ireland Lond. anno 1652. 4°. SEGUIER.

EJUSDEM Essay for the advancements of husbandry and learning with propositions for creating a college of husbandry and taking in apprentices London anno 1651. 4°. SEGUIER.

EJUSDEM Reformed husbandman or the error of English husbandry in plowing and saving for corn London anno 1651. 4°.

EJUSDEM a discovery for division or setting out of land as to the best form for the direction of adventurers and planters in the fens and other vast places in England and Ireland &c. London anno 1653. 4°. SEGUIER.

EJUS-

EJUSDEM *A design for plaintie by an universal planting of trees tenderd by some welwishes to the publik London anno 1654.* 4°. SEGUIER.

EJUSDEM *The compleat husbandman or a discourse of husbandry both foreign and domestik where in many rare seerets and experiments are laid open — and a particular discourse of the natural history and husbandry of Ireland London.* anno 1659. 4°.

Georgii KIRSTENII Exercitatio philologica de Colocynthide & Cocco Stettin anno 1651. 4°.

Henrici NICOLAI De pane, ejus natura, usu, affectionibus, operationibus & varietatibus, edit secunda Gedan. anno 1651. 4°. BURETTE. FALCONET.

Thomae CORBEJI pharmacia simplicium & compositorum bipartita Francof. 1651. 4°. OSB. 1656. 4°. ANDERSON.

Michael KERSTEN'S Gartenlust Hamburg 1651. fol.

André MOLLET Le Jardin de plaisir — avec plusieurs dessins de jardinage Stokholm. anno 1651. 8°. Anglice *The garden of pleasure* London anno 1670. fol.

EJUSDEM *Manière pour éllever les Melons anno 1659.* 4°.

La VARENNE Le cuisinier françois Paris 1651. 8°. d'ETR.

Les Maisons de plaisir Jardins & forets de france Paris 1651. 8°. ZOCHA. si huc facit.

A. KERNER vom vegetabilischen oder schwefelbalsam, so zu vielen Krankheiten nützlich zu gebrauchen Cassel 1651. GRAU.

Augustinus THONER in epistolar. L. VI. Ulm. 1651. 4°. * *de manna stiriaca torrido cælo in arbores descendente agit.* In *appendice epist.* Ulm. 1653. 4°. * *quærit, utrum pruna dysenteriam inducant.*

In *CAMILLI de PEREGRINIS laudibus Campaniae felicis Napoli 1651.* 4°. in *thes. GRÆV-BURM. T. IX.* recusis agitur de rosis spontaneis centifoliis campaniæ: de meliloto f. sertula campana, de cerasis, piris falernis, persicis, cucumeribus, ficubus, vitibus falernis, uvis peculiaribus, vinis generosioribus & fuse de falerno, de oleo campano, frugibus, Zea, tritico, trago.

Pharmacopœa Valentianensis Valent. 1651. 4°.

Relation véritable de l'Isle de Madagascar & du Bresil — trois relations à Egypte & une de Perse. Paris 1651. 4°. B. B. Auctor *Franciscus CAUCHE* Madagascariam adiit, non malus homo & verax, anno 1638. ex patria profectus, redux in patriam anno 1644. Arborem Draconis papilionaceam dixit, & plantas non male describit, potissimum arbores, quas in notis M. MERISOT

eum PISONE & LINSCHOTANO comparat. Reliqua una impressa itinera huc non faciunt.

J. de MAY Commentarii physicæ sacrae s. expositio aliquot locorum pentateuchi mosaici in quibus agitur de naturalibus rebus Middelberg. 1651. 4°. 1661. 4°.

§. DXLVI. Varii.

Gerard BOATE medici Irelands natural history published by S. HARTLIB. Londin. anno 1652. 8°.* Posthumum opus editori a fratre ARNOLDO suppeditatum, qui sibi pleraque vindicat. Non multum ad rem nostram habet, nisi margæ, calcis, & arenæ maritimæ utilitates ad fecundandum agrum velis. In nova editione aliqua ex Phil. Transactionibus sumta adduntur Dublin. anno 1726. 4°.* Gallice prodiit Paris anno 1666. 12°. I. Sav.

Catalogus aller Galenischen und chynischen Arzneyen, so in der Hofapotheek zu Dresden præparirt und zu finden sind, durch Georg MARCHEN zu Druck gegeben Dresden 1652. 4°.

Job. de BOURGES Ergo vinum Belnense potuum ut suavissimus sic saluberrimus Paris 1652.

Antidotarium Gandavense s. medicamentorum a pharmacopœis Gandavensisibus componendorum observata methodus Gandavi 1652. 4°. BUR. alii 1656. 4°.

Nic. Balthasar MERZ Oenopolium polypharmacum Herbipol. 1652. 4°.

Index plantarum horti Falkenburgici Lyon anno 1652. Annon potius Leidæ?

Agostino MANDIROLA Manuale di giardinieri 1. il modo di conoscer e coltivare li fiori di bulbi piu rari, 2. la cultura delli fiori de radiche piu rigardevoli 3. il modo di cultivare gli agrumi Vicenz. anno 1652. 12°.* Macerata anno 1658. 12°. Roveredo 1733. 12°. *Germanice Blumengarten* Nürnberg 1670. 12. *Florum & Hesperidum cultum describit.* Gallice etiam prodiisse lego, cum titulo M. C. L. FRAUDI *Manuel du Jardinier* Paris 1765. 12°.

Silas TAYLOR Common good or the improvement of commons forests and chases by inclosure Lond. anno 1652. 4°. HARL. Consilia dedit, quæ nuper vehementer urgenter.

§. DXLVII. Herman Conring.

Herm. CONRING De habitu Germanorum ejusque causis Helmstad. anno 1652. 4°.* recus. Francofurti anno 1727. 8°.* Ad diætam veterum pertinentia habet.

Ejus-

EJUSDEM *Introductio ad artem medicam*, capit. 8. & seq. etiam botanica consilia comprehendit Helmstad. ann. 1654. 4°.* Francofurti 1687. 4°. Hall. 1726. 8°.* &c. Reperias ibi hortorum historiam, qui ad plantarum cognoscendiarum scopo sunt conditi. Figurarum botanicarum numerum. De plantis RAUWOLFII siccis. De addiscendis viribus plantarum.

J. Henrici MEIBOM, viri eruditissimi, *de mithridatio & theriaca discursus* Lubec. 1652. 4°. BURCK. & 1659. 4°. 1669. 8°. alibi.

EJUSDEM *de cerevisiis* tr. Helmstatt 1668. 4°.* Virum hordeaceum, & alios potus ex vite non repetitos; a prima antiquitate persequitur, litterator potius quam botanicus. Addit & reliqua præter potulerita inebriamina.

Recensio plantarum, que in horto Johannis HERMANNIDÆ pharmacopæi excoluntur Bruxell. anno 1652. 4°.* & appendix plantarum anni 1653.* Sola nomina. Intercurrent plantæ raræ & Alpinæ, quæ raro hortos subeunt: admistæ etiam sunt spontaneæ.

§. DXLVIII. Claudio Mollet.

Claude MOLLET, premier Jardinier du Roi, *Theatre des plants & jardiniages, contenant des secrets & inventions inconnues jusques à présent Paris anno 1652. 4°.*

EJUSDEM *Théâtre des Jardinages, concernant une méthode facile pour faire des pépinières, planter, elever, enter, greffer & cultiver toute sorte d'arbres &c. avec les fleurs, qu'il faut mettre dans les parterres Paris anno 1660. 12°. 1678. 12°.*. Olitoris opus, quo plantarum & arborum vulgatiorum, fructiferarum, aut sylvestrium, cultum, & inoculationem tradit: inde Oeconomica, tum vitis & bombycum curam, simpliciter ut ab artifice. Lunæ multum tribuit.*

§. DXLIX. Le Gendre.

Le GENDRE, Curé de Henouville, *Manière de cultiver les arbres fruitiers ou il est traité des pepinières, des espaliers, des contreespaliers, des arbres en buissons & a haute tige Paris anno 1652. BURETTE, quæ secunda est editio, inde anno 1653. 8°. BARBEIR. 1655. 12°. 1684. 12°. Verum nomen auctoris esse ILL. viri du Pont chateau de Camboujt de Coastin auctor est Cl. SEGUIER. Legi Belgice editum, vertente J. COMMELINO, cum titulo *Oeffening der vruyt-boomen* Amsterdam anno 1687. 12°.*, Germanice Hanover. anno 1703. 8°. Exstat etiam Anglice *The Manner of ordering fruit trees* London anno 1660. 8°. Seminarium tradit, inoculationem in plantas factam ex semine natas; terræ varia discrimina & perficiendi artes; apricationes cujusque arboris, ejus ad murum formationem, putationem in primis æstivam, distantias convenientes, cultum, morbos docet. COMMELYNUS aliqua suæ patriæ adaptavit; infecta aliqua noxia descripsit.*

§. DL. Joh. Zwelfer.

Johannis ZWELFER, M. D. Palatini, Animadversiones in Pharmacopœam Augustanam Vienn. anno 1652. fol. 1667. fol. Goudæ anno 1653. 8°. Rotterdam. anno 1653. 8°. MERKL. Noribergæ anno 1657. fol. 1667. fol. vel 1668. fol. 1675. fol. 1693. 4°. 1714. 4°. cum Pharmacopœa Dordrecht anno 1672. 4°. cum reliquis Auctoris operibus. Multa in pharmacopolarum vulgari ratione plantarum vires extrahendi & contrahendi emendat, vires etiam earum repetit, & subinde minus vulgaria medicamenta laudat, ut Oxymel helleboratum. Adjecta est ad has animadversiones in posterioribus editionibus appendix, & propria ZWELFERI Pharmacopœja Regia. Sic Noriberg. 1668. fol. 1669. fol. PL. Cæterum vera vitia officinarum, aquas & syrups inutiles, & formulas nimis compositas vix tangit.*

Solum dispensatorium absque eristicis *Königliche Apotheck* Nürnb. 1692. 4°.

In editione Viennensi 1675. fol. Noriberg. 1678. fol. continentur Mantisſa, & appendix, & Discursus apologeticus adversus Hipp. Chemicum TACHENII.

§. DLI. J. Chemniz.

Johannis CHEMNIZ Index planarum circa Brunsvigam nuscentium, cum appendice iconum Brunsvig. anno 1652. 4°. Rariores aliquas stirpes continet, ut Daucum illum pratensem Millefolii palustris folio, queni & depinxit: paſſim etiam aliqua non inutilia adnotavit, Filicum semina refutavit, Gramen Manuæ verum (quod anatum) primus descripsit. Icones octo.*

§. DLII. Jac. Zanoni.

Jacobi ZANONI, hortulani & custodis horti Bononiensis, pīngendi periti, Observationes aliquæ circa plantas novas & non vulgares in Bononiensi agro nascentes Bonon. anno 1652. fol. Italice SEGUIER titulum facit Indice delle piante portate nell anno 1652. nel viaggio di Castiglione ed altri monti di Bologna.

EJUSDEM *Iſtoria botanica* Bonon. anno 1675. fol. * & multo melius edente Cajetano MONTIO Bonon. anno 1742. fol. *. Studium COLUMNE hic fere auctor novissimus ursit, ut nempe plantas reperiret, quæ veterum nominibus responderent: in quo studio multum laboravit, ut haec tenus perite plantas calidarum regionum pro veterum plantis indicaret: Hortenses pleræque sunt, aliquæ etiam alpinæ, montanæve Italæ & Helvetiæ Inſubricæ cives; Indicas a P. Matthæo de S. JOSEPHO habuit, eæque icones deteriores sunt.

Editio nova tabulas habet 185. & permultas plantas rariores Italicas, ex posthumis Cl. viri anno 1682. de mortui schedis decerptas. MONTIUS latine scripsit,

scripsit, ordinem emendavit, & nomina, & descriptiones; lites de veterum nominibus amputavit.

EJUSDEM *Descrizione d'alcune piante nuove trovate de Giacomo ZANONI SEGUIER*, parvus libellus paginarum duarum, figurarum quinque, qui procul dubio in novam editionem transiit.

§. DLIII. Joh. Loefel.

Johannis LOESELII patris, Professoris Regiomontani, *plantas in Borussia sponte nascentes* ex codice paterno edidit J. LOESEL filius, Regiomonti anno 1654. 4°.* minime contemnendum catalogum. Etsi enim plusculæ earum, quas I. L. charactere signatas videas, omnino dudum notæ fuerant, intercedunt tamen non paucæ raræ stirpes, quas ab eo climate vix exspectares, alias quas hocce ipsum clima sibi proprias producit. Inter eas sunt *Stellaria* apice bisecto, *Musci* plusculi, *Epipactites* rarissimæ, *Ranunculus* *Cassubicus*, *Anagallidastrum*, *Angelica hirsuta*, *Erysimum hirsutum*, *Fungi* rariores, novique plusculi, & in universum omnino 70. *Gramina* interque ex rariora, ut *Hierochloë*, *Scheuchzeria*, *Carices* peculiares: tum *Potamogetones*, *Plantaginella*. Icones etiam plerasque per pulchras paraverat: quæ cum codicibus M.S. partim adfinitatis quodam jure, partim ex Regia liberalitate, ad *Johannem GOTTSCHED*, professorem Regiomontanum, pervenerunt. Is codices priores multum auxit, potissimum medicatis plantarum viribus, passim etiam descriptionibus. Ita nata est *Flora Prussica*, seu *Plantæ in Regno Prussiae sponte nascentes* Regiomont. anno 1703. 4°.* quod opus inter meliores rei herbariæ fontes est. Aliud habet *Gramen Mannæ* & a dactylo & ab anatino diversum. *Musci* numerosi setis fere destituuntur. *Plantæ* sunt 761. icones 85.

Dicitur etiam edidisse *Citrium prægnans* Regiomont. anno 1645. 4°. & librum *de theriaca Andromachi* anno 1655. 4°. MERKL. 1654. 4°. OSB.

§. DLIV. Varii.

Wolfgang Ambrosii FABRICII *πτοεμνα Βοτανικα de signatura plantarum* Noriberg. anno 1653. 4°.

La BOULAYE le GOUZ *Voyages & observations* Paris anno 1653. 4°. Europæ magnam partem adiit, inde Constantinopolin, Persiam, Indostaniam petiit, & per Balsoram & Aleppum in patriam rediit. Satis leviter in re naturali versatus, tamen celebriores plantas adtigit, aliquas etiam ruditer depinxit, *Tristem*, *Rhizophoram*, *Musam*.

J. B.

J. B. DRU Catalogue des plantes & des Tulipes de son Jardin Lyon anno 1653. 8°. BURETTE.

Jacobi TAPPE *Oratio de Tabaco Helmstad.* anno 1653. 4°. MERKL. anno 1673. 4°. MERKL. anno 1689. 4°.*. Contra abusum Tabaci.

R. TRIQUET *Inſtruction pour les arbres fruitiers* Paris anno 1653. 8°. 1658. 8°.

Francisci MARTINEZ *arte de cocina pasteleria, vizcocheria y conſerveria* Madrid 1653. 8°. ZOCHA.

Nicolo SERPETRO *Il mercato delle maraviglie della Iſtoria naturale* Venez. anno 1653. 4°. d'ETREES.

Abelis BRUNYER, archiatri GASTONIS, *Hortus Regius Elesensis* Paris. anno 1653. fol. BURETTE.

Michael CRUGNER chymischer Gartenbau, oder Beschreibung 34. Gewächſe und Kräuter nach hermetischer Anleitung, welche ſich aus der Putrefaction und Transplantation generiren Nürnberg 1653. 4°. GRAU. TREW. ſi huc pertinet.

EJUSDEM chymischer Tannenbaum, oder Beschreibung des Tannenbaums Natur und Wirkung nach hermetischer Philosophie erklärt Dresden 1650. 4°;

EJUSDEM chymischer Frühling Nürnberg 1654. 4°.

EJUSDEM chymischer Sommer 1656. 4°.

S. HAFENREFFER *officina pharmaceutica* Ulm. 1653. 8°. HOTTON.

Hermannus van der HEYDE in *Synopsi diſcurſuum latinitate donatorum* Lon- din. anno 1653. 12°. vires medicas aceti extollit.

§. DLV. Varii.

Charles de MONSTEREUIL Sieur de la CHESNEE *Le Floriste François tra- tant des Tulipes, avec un catalogue* Caen. anno 1654. BUR. FALC.

Guilielmi PUTEANI *De occultis pharmacorum purgantium facultatibus, deque veris ipsarum causis.* L. II. accessit Jac. CUSINOTI *appendicula de purgantium medicamentorum facultate* Lugduni anno 1654. 8°. BURETTE. An alius a G. PUTEANO p. 312.

Andreae RIVINI *quaſtiones philosophicas* huc pono, inter quas agitur de signa- turis planarum, melle ſine fumo &c. Lips. 1654. 4°. le TELL.

J. PRÆTORII *refutationes civiles de tetraphyllo s. cytiso quadrifoliacco* Lips. 1654. 4°.*.

EJUSDEM *Diſputat. XXI. de plantis inter meletemata est metaphysica* Hallæ 1677. 4°.

EBER-

EBERHARDT Beschreibung, wie eines gemeinen Landmanns Haushaltung auf die 12. Monate anzustellen 1654. 8°. HAUSVATER.

The countrymans recreation or the art of planting, grafting, gardening Lond. 1654. 4°. MARSH.

F. A. Le grand potager, ou la maniere de semer & planter Lyon anno 1654. 12°. FALCONET.

§. DLVI. T. Pancov.

Thome PANCOVII Herbarium, oder Kräuter- und Gewächsbuch prodit ULMÆ anno 1654. 4°. deinde auctum a Bartholomæo ZORN Coloniæ ad sprema (Berolini) anno 1673. 4°.*. Pancovius, medicus Aulæ Brandenburgicæ, formas ligneas iconum Leonhardi THURNEISER sibi comparaverat, eas in ordinem redegerat, synonymia & vires medicas addiderat, nomina tamen, quæ passim THURNEISERUS addere neglexerat, & ipse non poterat expedire. Parvæ sunt, non malæ tamen icones. Earum aliquas nominibus declaravit posterior editor ZORNIUS, addidit etiam ultra 170. figuras, utilitates denique medicas locupletavit. Ita auctæ figuræ sunt 1536. multæ compilatæ, aliæ etiam propriae. Ita Alsine muscosa videtur Centunculus esse, Conyza thrysoides prima est icon Erigerontis Virginiani. Cardamine sicula hic adparet; aliquæ etiam plantæ expediri possent, quæ anonymæ hic occurunt, ut Orchis bifolia n. 680.

Denique ex hoc opere nata est Botanologia medica, oder Kurze Anweisung, wie die Kräuter, welche in der Arzney gebräuchlich, zur Erhaltung guter Gesundheit angewendet werden können Berlin anno 1714. 4°.*. In hac editione Bartholomæus ZORN detraxit de PANCOVII ope plantas, quarum in medicina usus est. Earum vires multo fusius hic exposuit: addidit paucas icones reneas, aut ex PANCOVIO descriptas, aut passim imitatas. Recusum est hoc opus cum titulo Petri HOTTON thesaurus phytologicus Germanice, Noribergæ 1738. 4°.*.

Herbarium portatile PANCOVII nuper recusum est Germanice cum ligneis iconibus Lips. 1756. 4°. Vita Bartholomæi ZORN ab Andr. SCHMIDT descripta est Berlin 1717. 4°.*

§. DLVII. Varii.

M. R. T. I. D. S. M. Instruction pour les arbres fruitiers la Haye anno 1655. 16°.* Paris 1664. 12°. FALC. 1676. 12°. BUR. Ex Bibliotheca esse Archiatri VAUTIER. Cultumi arborum continet, sive naturæ permittantur, sive muro adfigantur; plantationem, insitionem, putationem, lœtammina. Catalogus varietatum hortensium; plantarum fructus edules ferentium,

Antimus CONYGIUS Pulveris Peruviani febrifugi defensor repulsus a Melippo PROTIMO (Vopisco Fortunato PLEMPIO) anno 1655. Lovanii ut videtur, cum CHIFLETI libello excusus, parvus libellus. Ex usu cōrticis relapsos esse in febres continuas; quartanam inde duplicatam esse; saporem esse intolerabilem. Hæc omnia contra Honoratum FABRUM.

IDE^M in l. de togatorum valetudine tuenda Brussell. 1679. 4°.* de vino cez revisia, sicera, pane docte agit.

J. MARIA SUAREZ in *Prænestē antiqua* Rom. 1655. & in *Thes. Græv.* de mucibus Prænestinis agit.

J. Georgii MACASII, medici Zwickaviensis, *Promptuarium materiæ medicae* & J. Matthia NESTER Francofurti anno 1655. & Lipsiæ anno 1677. 12°.* UFF. 1678. editum. In eo nomina simplicium medicamentorum, magis tamen compositiones citantur.

Jean PREVOST *Catalogue des plantes, qui croissent en Bearn, Navarre, Bigorre, & es cotes de la mer des Basques, depuis Bayonne jusqu'à Fontarabie & St. Sébastien Pau* anno 1655. 8°. BURETTE.

François TOULOUSE *Livre des Bouquets* Paris anno 1655. fol.

Andree VETERANI amissis medicamentaria ad usum pharmacopoliarum Panormi 1655. 4°. MONGIT.

Petri de BAURAINS & Phil. CHARTIERE *oleum butyro salubrissimum* Paris 1655.

A. P. F. B. *Artificia hominum & miracula naturæ in Sina & Europa* Francofurti anno 1655. 12°. 2. Vol. BURETTE. Versionem legi Germanicam, cum titulo *Abentheuer von allerhand Mineralien, Wurzeln, Kräutern, Stauden, Blumen, Thieren, Vögeln, Fischen, Bergen, Brünnen, Fliissen, Gebäuden und Sitten* Francofurti anno 1656. 4°. (a). Eadem fere auctori scribendi causa fuit, quæ PLINIO, ut ea colligeret, quæ novitate sua admirationem moverent. Plantas bene multas, nostras & peregrinas, describit. Nostras fere res cum Chinensibus comparat, ejus regionis plantæ ornatius exponit. Collectanea mera & nihil proprii. Nomen auctori PLEYER.

Jacobi THOMASII *De Mandragora disputatio* Lipsiæ anno 1655. 4°. Hall. anno 1739. 4°. Philologus, ostendit esse Dudaim Mosis.

§. DL VIII. Honoratus Faber.

Autimi KONYGII (Honorati FABRI) Pulvis Peruvianus febrifugus vindicatio Rom. anno 1655. 8°. MERKL.

EJUSDEM

(a) SECUIER, anno 1696. 4°. errore, ut puto, typographi.

EJUSDEM *De plantis* L. IV. Paris anno 1666. 4°.* Noriberg. anno 1677.
 4°.* Jesuita, vanus homo, qui non erubuerit sibi inventum sanguinis circuitum tribuere, etiam ad plantarum historiam adspirare ausus est. Aliquas habet in universum eo spectantes theorias. Agit de plantarum partibus, nutritione, propagatione, de plantis parasitis, de succis plantarum.

§. DLIX. Thomas Muffett.

Thomas MUFFETT *Healths improvement or the nature, method, and manner of preparing all manner of food used in this nation, corrected and enlarged by Christopher BENNET* London anno 1655. 4°.* & nuper 1746. 8°. Major pars est de carneo victu: plantas tamen etiam recenset, earumque utilitatem, non xamve exponit, fructuum primo horæorum: inde herbarum edulium, cœurbitaceorum fructuum, baccarum, radicum: hinc condimenta, cercalia, leguminæ, aromata, artem coquinariam. Dictio excitata, neque bonæ frugis nihil.

§. DLX. Olaus Worm.

Museum WORMIANUM, seu Historia rerum rariorū naturalium & exoticarum, que in ædibus Olai WORMII olim Professoris adservantur Leidæ anno 1655. fol..* Nitidissimi operis L. II. totus herbarii est argumenti: in eo rariores, aut monstroſæ plantæ Europeæ & exoticæ, earumque partes describuntur, etiam depinguntur, ut tamen icones bene multæ ad PISONIS opus pertineant, Tunæ etiam folium SEVERINI opera in sceletum redactum delineatur. Obierat vir Cl. anno 1654.

In Epistolis diu a morte Cl. viri Hafniæ anno 1751. 8°. 2. Vol.* editis, multa sunt botanici argumenti, de Cochlearia dupli, fugo abietiformi, Heliantho tuberoſo, Caffee, qua faba anno 1610. a PALUDANO donatus sit.

Catalogum Musei Wormiani Georgius SEGER Hafniæ anno 1642. & 1645. 16°. tum anno 1653. 4°.* edidit. Nomina sunt rariorū plantarum, fructuum, radicum, quas WORMIUS possidebat. Inter ea est pila stagnalis, tum cortices permulti Indici, marina varia.

§. DLXI. Joh. Tradescant. J. Pfauz.

John. TRADESCANT *Museum Tradescantianum or a collection of rarities preserved at south Lambeth near London* London anno 1656. 8°. min.*. Accedit catalogus plantarum horti Johannis TRADESCANT. Multum varietatum, plantæ Indicæ aliquæ. Non potest anno 1586. prodiſſe, cum plurimæ plantæ noviter detectæ hic recenseantur, quæ anno 1586. ignorabantur.

Johannis PFAUZ *Descriptio Graminis medici plenior* Ulm. anno 1656. 4°.*. Gramen primò caninum describit, ejusque laudat vires medicatas: deinde Am-peloprasum CAMERARII, verbis BAUHINI usus.

§. DLXII. Varii.

Michaelis BOYM S. J. Flora Sinensis flores fructusque porrigena Vindobon. anno 1656. fol. recusa Parisiis in collectione THEVENOTI *. Non magnus liber. Arbores fere sunt fructiferæ Sinarum, ex ejus gentis libris descriptæ, a omnibus indigenarum additis. Malæ figuræ & descriptiones.

Dionysii Salvagnii BOESSII septem miracula Delphinatus Grenoble anno 1656. 8°.*. Est inter ea Manna cum Larice hic descripta, & thora. Minime indoctum opus.

Lodovico MOSCARDO note overo memoria del Museo di L. M. Padoua anno 1656. fol. Veron. 1672. fol.*. In L. III. agitur de coralliis & fructibus GRONOV.

Joh. ITTIG de anima vegetante Lipsiæ 1656. 4°. respondentे *Paule AMANNO.*

J. BERNTSEN'S Dannemark og Norges frugtbare hærlighed Hafniæ 1656. 4°.

J. Rod. GLAUBER Prosperitas Germaniae in qua de vini frumenti & ligni usū agitur Amsterdam 1656. 8°. d'ETR. & alii in vegetabilibus labores. *Germanice vom Gebrauche und Nutzen des Weines* Amsterdam 1686. 8°.

Pierre de LUNE le nouveau cuisinier ou il est traité de la véritable methode pour apprêter toute sorte de viandes Paris 1656. 8°. 2. Vol. B. THOMAS.

Adrian vander DONK Beschryvinge van nieuw Nederland Amsterdam 1656. 8°. HOTTON.

In J. ANTONIDÆ van der LINDEN selectis medicis Leidæ anno 1656. 4°.* editis pertinet huc tractatus de omni varietate vinorum: cum titulo vini pleni Londini 1660. recusus BODL.

In libro de scriptis medicis præivit nobis & magni laboris fecit compendium.

Eliae Rud. CAMERARII Theoria physica de plantis Tubing. anno 1656. 4°.*.

W. COLES The art of simpling or an introduction to the knowledge and gathering of plants Lond. anno 1656. 12°.*. Theologus, signaturarum patronus, nimis cupidus *autographias* patriæ suæ, qui Rheum nihil Tartarico deteriorius ajat in Britannia nasci. Discrimina viresque medicas stirpium persequitur.

Video etiam citari EJUSDEM *Adam in Eden sive de plantis hortensibus & floribus.*

WILLEM OU LITHG 19jaarige landreyse na Europa, Asia en Africa Amsterdam 1656. 4°. CARS. si hoc facit.

J. Casp. FAUSIUS de venenis Heidelberg. 1656. 4°. PL.

§. DLXIII.

§. DLXIII. *J. Theodorus Schenck.*

J. Theodori SCHENCK, Professoris Jenensis, & Zachar. ENNICHMAN *Historia plantarum generalis in synopsin redacta* Jen. anno 1656. 4°.*

EJUSDEM *Catalogus horti medici Jenensis, earumque plantarum, quae in vicinia proveniunt* Jenæ anno 1659. 12°. B. RIV.

EJUSDEM *de cinnamome* Jenæ 1661. 4°.

EJUSDEM *triga medicamentorum illustrium fermentantium, siccatoriorum & precipitantium* Jen. 1671. 4°. RIV.

EJUSDEM *Marathrologia* Jen. anno 1665. 8°.

§. DLXIV. *Joachimus Jung.*

Joachimus JUNG, Helmstadiensis Professor, inde Rector Scholæ Haniburgensis, obiit anno 1657. ad Rami modum acutus notionum dissector.

EJUS *Doxoscopie physice minores* (b) primum prodierunt Hamburgi anno 1662. 4°. deinde cum titulo *Præcipuarum opinionum physicarum* anno 1679. 4°.* eura Martini FOGEL. Partis II. Sectio III. est de plantis, agitque de legibus constituendarum specierum. Ostendit primus, ut puto, per exempla, arbores a reliquis stirpibus non bene divelli. Refutat discrimina a colore, sapore & odore sumta, præfert ea, quæ repetuntur a foliis. De nominibus critice agit, & multa eorum præcepit, quæ LINNÆUS repetiit. Recte separat cognomines plantas, quarum fabrica diversa est, & in eo studio plurimum laborat, quo tempore nemo de his subtilitatibus quærebat. Ita Acetosam ab Oxy, Christophorianam & Helleborum uniflorum ab Aconito vero, Alsinen a Veronica separat. Bellidem majorem intelligit Chrysanthemo ad finem esse. Herbam Cervi vocat, non Chamædryn, quæ nunc Dryas dicitur. Eupatorium accurate describit. Gramen leucanthemon sensit Alsinen esse. Millefolium purpuriflorum separat ab Achillea, quod pinnis illud sit alternis, hoc conjugatis. Butomum a Junco, Galegam & Rutam caninam a Ruta vera, Sium falcatum ab Eryngio, Sennam a Colutea divellit. Ranunculo quinque petala adsignat. Chrysosplenium alternifolium perite ab oppositifolio separat, & utrumque, genere toto a Saxifraga distinguit, & Seabiosam quadrifido flore a quinquefida Globularia. Physalidi folia conjugata esse adnotat, & Tiliam marem Ulmum esse. Contra Anthoram ad Aconitum refert. Inde adnotationes dat varias, sibi proprias. Ricini florem describit. Plurimas plantas semen habere monet, quæ eo carere dicuntur, ut de Salice demonstrat, & etiam in iis plantis separari posse, semen inventum iri, in quibus nondum innotuerit.

Inde primum anno 1679. 4°.* curante Johanne VAGETIO post huma produxit *Isagoge phytoscopica*, nuper Coburgi recusa anno 1747. 4°.*. Pleno, etsi

Q q q 3

brevi

(b) *Isagogianu Physicam Doxoscopicam* habes in Bibl. HOTTONIANA Hamburgi 1662. 4. excusat.

brevi compendio, novas dat definitiones partium plantæ, & discrimina in quaue parte, ut in folio accurate definit, tum in caule, calyce. Flores nudos distinguit ab iis, quibus calyx est. In flore accuratior est, & plerasque naturales nuperorum classes prævidit, stamina, ante JUNGIUM neglecta accurate secundum dotes suas omnes contemplatus: sed neque numerum neglexit. Plerosque flores isostemones esse vidit, diplostemones non ignoravit, neque syngenesiam; sic in tubæ, seu *stylis*, numero, fabricam, cornubus curiosus est: flores fructui insidentes & circumpositos, gymnomonospermous aut sexu distinctos minime prætervidit. Meritis ergo suis laudes debet (c), quæ passim in eum profunduntur, etiam ex Britannia, in qua plurimum definitionibus JUNGIANIS RAJUS usus est.

Vitam viri dat BOEHMERUS in *vitis Prof. Helmst.*

§. DLXV. Varii.

J. Henr. HEIDEGGER theologi *De Ficu a Christo maledicta* Amsterdam. anno 1657. 1671. alias.

De cultura arborum fructiferarum Oxon. anno 1657. 4°. SEGUIER. Nonne AUSTEN.

Job. TILEMANN *Praxis botanica*, hoc est Methodus cognitionis & culturae plantarum Herbipoli anno 1657. 8°. BURETTE. Alium puto ab eo cognomine viro qui p. 407. dictus est.

Joachimi STEEGII *Beschreibung des Lindenbaums* Witteberg 1657. 4°.

Franciscus Oswaldus GREMBS in sua *arbore integra & ruinosa hominum* etiam agit de vegetabilibus Francofurti 1657. 4°.*

Jacobi BALDI *satyra contra abusum tabaci* Monach. 1657. 12°.

J. RHODIUS, vir eruditus, cum stirpibus docendis destinaretur, conditionem repudavit (d). In *obs. posterioribus* in ACT. HAFNIENS. IV. n. 28. excusis aliqua botanica sunt. Sonchus cichorio præfertur. Jasminum in genistam insertum comprehendisse. SCRIBONII editionem diximus.

Gualth. RUMSEY *organum salutis, or experiments of the virtue of Coffee and tabaco* London 1657. 8°. BODL. 1659. 12°.

Abraham THEVART *Ergo confert curandæ aethritidi The smenium* Paris 1657.

Edmundi CASTELLI *Oratio super L. II. AVICENNÆ qua via præstruitur ex scriptoribus orientalibus clarius enarrandi Botanologiam s. scripturæ* London 1657. 4°.

Hilarii

(c) BIRCH. *histor of the Royal Soc.* II. p. 342.

(d) TOMASIN *Gymnas.* p. 98.

Hilarii FRESEAUCH Disputationes de esculentis & potulentis: de casei stupendis laudibus, &c. Gratianopoli anno 1657. 4°. FALCONET: Videtur ad ludicra pertinere.

J. HEINZELMANN & J. Christiani THURENII Disputatio physica XXIV. de arboribus Berolin. anno 1657. 8°.*. Enumeratio est classium, generum, specierum, varietatum, cum viribus medicis & dieteticis; adjecta sunt Gramina & Junci.

§. DLXVI. Hyac. Ambrosinus.

Hyacinthi AMBROSINI, Simplicium præfecti Bononiensis, hortus studiosorum Bonon. anno 1657. 4°.* plantæ nempe, quas eo anno in horto colebat. Nomena absque synonymis. Ad finem adjectæ sunt icones novarum plantarum, hactenus non sculptarum, ruditer ligno incisæ, non pessime tamen delineatæ. Pleraque varietates sunt, aliquæ novæ, ut Alsine spinosa, pulchrum Quinquefolium alpinum foliis ternis tricuspidibus. Convolvulus, ut videtur, foliis ternatis, Italicus: Acetosa, ut puto, Eboracensis: Rosa spinosissima non optimè definita.

EJUSDEM Phytologiae, seu de plantis, Partis prime Tomus primus Bonon. anno 1666. fol. *, altera pars, quæ de arboribus agebat, nunquam prodiit. Nomina etymologica: icones prioris operis. & aliæ plusculæ plantarum etiam alpinarum, aut alioquin rariorum figuræ.

§. DLXVII. Richardus Ligon.

Richard LIGON Natural history of Barbados London anno 1657. fol. min.* Vixerat ab anno 1647. in ea florentissima Insula, villæque præfetus fuerat, coquus & auceps, Geometriæ peritus: neque in observanda natura indiligens. Librum in carcere scripsit. Sacchari potissimum fabricam accurate exponit: fructus etiam in re culinaria & œconomica utiles recenset, & non optime depingit, certus cæterum auctor, & autoptes. Gallice prodiit in collectione itinerum Africanorum & Americanorum Paris anno 1674. 4°. d'ETR.

§. DLXVIII. J. Beale.

J. B. (J. BEALE) The Hereford orchards a pattern for whole England London anno 1657. 12°. 1724. 8°.* huic enim viro tribuit J. EVELYN. Malorum cultum & genera ad siceram coquendam apta docet. In deteriori solo meliora mala nasci. Insitionem, etiam in eamdem speciem, poma mitiora reddere: debere vero arbores siceræ destinatas in sylvestres malos inferi; poma sylvatica sola optimam dare siceram.

EJUSDEM General advertisement concerning cyder, breve & optimi viri opusculum prodiit, cum EVELYNI ejusdem argumenti libello.

EJUSDEM

EJUSDEM De fæci plantarum motu experimenta. Succum a radice ascendere docet, coqui, coctumque in radicem redire. In *Phil. Transf.* n. 43. anno 1668.

EJUSDEM Exempla in quibus, cum medulla in arbore defecisset, etiam semina imperfecta manserunt, argumento succum nutricium a cortice semenis, materiem a medulla venire n. 46. anno 1669.

EJUSDEM De modo arctiori, quo potest dici, succum plantarum circumire: & de pomorum cultu n. 71. anno 1671. Fibras, quæ radicem, truncos, ramosque efficiunt, etiam in fructum propagari videntur, & ab eo G. DERHAM.

EJUSDEM in vinetum EVELYNI Britannicum notæ n. 124. & varia de Sicera vinisque artificialibus.

EJUSDEM De prelis ad siceram. Commendatio hortorum oleaceorum n. 134.

A treatise on fruit trees showing their manners of grafting, planting, pruning and ordering of them, of cider, and perry, of vineyards in England, &c. 2. edition Oxford. anno 1657. 4°.* prior editio est anni 1653. 4°. SEGUIER, & tertia anni 1665. 12°. Auctor est Radulphus AUSTEN. Simpliciter & veraciter, legit potissimum de inserendi artificiis, de translatione ex seminario, de putatione, de morbis arborum, de utilitate fructuum varia: & monita dat ad meliorem arborum & fructuum proventum obtinendum; denique de arborum sylvestrium cultu.

EJUSDEM *Observations upon some part of F. BACON'S natural history as it concernes fruittrees, fruits and flowers* Oxford anno 1658. 4°.* & cum priori opere Oxford anno 1665. 12°. SEGUIER. Multa bene & utiliter monuit. Contra macerationem seminum. Non retardari rosas, dum prima florum germina decerpuntur, neque rosas in umbrosis proficere. Lapidibus ad radices arborum positis minus bene incremento prospici, quam fimo. Flores pauciores meliores dare fructus. Ita porro summi viri in umbra musæ natas affirmaciones, & promissas arborum, fructuum & florum emendationes, per experimenta corrigit, ut egregium sit breve quidem opusculum.

Index descriptarum plantarum Ducis Aurelianensium (GASTONIS) jussu & largitione, in Gallia conquistarum ab anno 1648. ad 1657. exstat in Bibliotheca Regia Paris. n. 6824. Exstat etiam ibid. n. 6825. Catalogus simplicium Indicorum.

Alexandrum BALAMIUM Britannum in Italiam miserat, unde Tingi se contulit ZANONI præfat.

§. DLXIX. E. de Flacourt.

E. de FLACOURT *Relation de Madagascar* Paris anno 1658. 4°. Troyes anno 1661. 4°.* Director Coloniæ, quam Galli aliquamdiu in hac Insula aluerunt,

aluerunt, vir non quidem rei naturalis peritus, minime tamen incuriosus. Operis pars maxima occupatur in bellis litibusque Gallorum cum indigenis, & se ipsis. Habet tamen etiam historiam plantarum edulium, plantasque benc multas, quas describit, icones etiam, sed solorum foliorum dat. Inter 151. species multæ sunt aut novæ, aut non satis certe cognitæ. Dedit etiam catalogum plantarum, quas Madagascaria cum Europa communes habet, Portulacam, Sinapi, Anethum, Sonchum, Chamæpityn, Rorem solis. Nostra editio aliquanto plenior est.

§. DLXX. Varii.

Josephi FAULISI De viribus Salapæ, quod non sit venenosæ, neque hepati cordi ventriculo inimica, neque nimis laxativa Panorm. anno 1658. 8°. MONGIT.

Martin SCHOOK de turfis s. cespitibus bituminosis Groning. 1658. 12°. 1668. 12°. Collectanea etiam alio spectantia est — De turfis satis obiter. Describit ex radiculis factas: arbores paßim inter torfas jacentes. Instrumenta dicit quibus effodiuntur.*

De cerevisia Groning. 1661. 12°.

De lino ib. 1664. 12°.

De tulipis ib. 1684. 4°.

Paschafii SPILIMBENII Tractatus de balsamo Burgos anno 1658. 8°. SEGUIER.

Diphensatorum Hafniense a Medicis urbanis & aulicis concinnum Hafniæ 1658. 4°. Pars VII. est PAULI MOTHII.

Le Cuisinier methodique Paris 1658. 8°. d'ETREES.

Balthasar KINDERMAN Lobgesang des Zerbsterbieres Wittenberg. 1657. 4°. B. THOM.

Alfabetto delle materie spettanti all' arte de speziale Bologna 1658.

§. DLXXI. Dionysius Jonquet.

Dionysii JONQUET Hortus, seu Index plantarum, quas colebat annis 1658. & 1659. Accessit stirpium obscurius denominatarum per C. BAUHINUM explicatio Paris anno 1659. 4°. Horti proprii, a tribus tantum annis culti, nimiæ pene divitiæ (e); sola tamen fere nomina; & eorum multa hic reperias, quæ certus sim, ad nullam unquam veram stirpem pertinuisse, sed verarum stirpium esse repetitiones ex C. BAUHINO sumtas. Raræ intercedunt stirpes Gallicæ a BERARDO missæ.*

In appendice JONQUETUS ex BAUHINO synonyma dat ad veterum nomina, aut peregrina.

§. DLXXII.

(e) Laudat parcus laudator G. PATINUS in epistolis T. I.

§. DLXXII. Robertus Lowell.

Roberti LOWELL πανθετανολογια or a compleat herbal, &c. Oxford anno 1659. 12°.* 1665. SEGUIER. Juvenis, neque medici, animosum tentamen. Pars I. est Isagoge ad medicinam herbariam, in qua plantarum qualitates primæ, secundæ, tertiæ, sidera, quæ cuique plantæ præsunt, remedia ex plantis desumpta. II. Lexicon herbarum, fere medicatarum, fuse & nimis libera-liter laudatarum, ad Anglica GERARDI nomina. III. Catalogus plantarum utriusque Indiæ, quæ in medicina adhibentur. IV. Catalogus plantarum Anglicarum aliarumve, quæ in horti Oxoniensis catalogo non recensentur. V. Catalogus morborum, cum subjectis plantis, quæ cuique medeantur. Collectitia omnia.

§. DLXXIII. Varia.

Joh. GUDRII Anatomia & Physiognomia simplicium, oder Zwey Traßaten von den Signaturen aller Gewächse Stutgard anno 1659. 8°. HOTT.

D. M. Gardiners labyrinth or a new art of gardening Lond. anno 1659. 4°.

Exoticophylacium Weickmannianum, oder Verzeichniß unterschiedlicher Vögel, Thier, Fisch, Gewächs, Erz - und Bergarten, so in C. WEICKMANS Kunst - und Natural - Cammer in Ulm zu sehen Ulm 1659. 12°. HUTH.

In suo tr. de generatione Lond. 1659. 12°. HIGHMORUS adfirmat, foecrum suum palingenesiam in decocto plantarum vidisse.

Gaspar FESQUET in tertia XII. quæstionem Monspel. 1659. defendit, Guajaco tutius quam argento vivo luem venereum sanari.

De consanguinitate auri sacchari & spiritus vini Giess. 1659. 8°. ANDERS. *Pharmacopæa Hagiensis* Haag. anno 1659. 4°. & 12°. anno 1670. 4°.

Isaac RENAUDOT & Ant. de CAEN Ergo vinum hispanicum senibus confert Paris 1659.

§. DLXXIV. Rolandus Sturmius.

Rolandii STURMII Corticis Chinæ, ejusque virium & virtutum descriptio Antverp. anno 1659. 12°. Haag. anno 1681. 12°.* Cum Honoratus FABER pro Peruviano cortice, contra eum CHIFLETIUS & PLEMPIUS scripsissent, auctor noster & ipse tutelam corticis suscepit, inque prima operis parte, ex suis experimentis, salubrem ejus vim confirmavit; in secunda theoriam addidit, & utilitatem ejus medicamenti, adversus febres, ad resolutionem retulit. Bonum opusculum, vix tamen ad botanica pertinet.

§. DLXXV.

§. DLXXV. *Phil. Douté.*

Philippi DOUTE', Medici, De succo Cyrenaico diatriba ad *Bertinum Deuxivoye*. Accedit antichreticus in quo singula apologetici capita disquiruntur & alexipharmacorum & purgantium vires in totius substantiae proprietate positæ vindicantur Paris 1659. 4°. Duo sunt libelli. I. Diatriba, ut videtur recusa, acris omnino & eristica. Jam Plinii ævo plantam succum cyrenaicum suppeditantem intercidisse; succumque adeo ante Galeni tempora defecisse.

Alter libellus est adversus *BERTINIANÆ* appendicis defensionem. Per singula adversarium persequitur, nihil tamen, qui ejus seculi infelicissimus mos fuit, ad declarandam aut plantam, aut ejus lacrymam, lucis adulit. Sub finem *BERTINUM* inter antimonii patronos fuisse, inde recantasse, & paulo post in priorem hæresin relapsum esse criminatur.

§. DLXXVI. *Bertinus Deuxivoye.*

Bertini DEUXIVOYE, Ergo febri quartanæ Peruvianus Cortex Paris 1658.

EJUSDEM Appendix de succo Cyrenaico adversus *Philippum DOUTE'* Paris anno 1659. 4°. *SEGUIER.*

EJUSDEM Appendicis de succo Cyrenaico defensio adversus — *Philippi DOUTE'* de succo Cyrenaico diatriben Paris 1659. 4°.*. *BERTINUS* in thesibus de cor- tice peruviano aliqua de succo Cyrenaico scripserat, *GALENI* tempore valde recepto, negaveratque plantam eo tempore desideratam fuisse aut intercidisse. Contra eum paragraphum *Philippus DOUTE'* scripserat. Respondet *BERTINUS*. *DOUTEUM* aliena opera usum esse. Incertum fuisse in adsignanda silphii planta. *GALENUM* eam non cognovisse. Alendo eum succum inidoneum esse, & alexipharmacas vires ob caliditatem & tenuitatem partium possidere. *GALENUM* verum succum Cyrenaicum possedisse. *DOUTEI* diatriben esse compilatitiam.



LIB. VIII.

A RAJO AD TOURNEFORTIUM.

Bellis compositis, Academiis constitutis, hortis publicis numerosis & cultioribus conditis, peregrinatoribus plantarum peritis undique in Indianam utramque emissis, perfecta methodo, latiora nunc incrementa cepit res herbaria.

§. DLXXVII. *Johannes Rajus.*

Multa pars horum incrementorum debetur *Johanni WRAY*, qui posterioribus annis (*f*) maluit RAY audire. Vir pius & modestus, V.D. M. maximus ab hominum memoria botanicus, ea felicitate usus est, ut totos quinquaginta annos dilecto studio ei licuerit impendere. Ruri tamen fere vixit, neque cura rei familiaris unquam liber fuit. Moribus autem cum foret facilibus, cumque famam non exiguum esset adsecutus, undique a sua gente, & ab exteris ipsis, submissis plantis est adjutus. Libros alienos excerpere, & comparare aptissimus, in rure & Anglico & Wallico, & in Gallia, Helvetia & Italia ad ipsam usque Melitam rariores stirpes collegit. Methodum paulatim perpolivit, ut a laxiori inciperet, denique fere in TOURNEFORTII & HERMANNI methodum transiret. In descriptionibus & speciebus definiendis plerumque *Johannem BAUHINUM* secutus est.

Anonymus primum edidit *catalogum plantarum circa Cantabrigiam nascentium* Cantabrig. anno 1660. 8°.*. Alphabeti ordinem retinuit. Selecta aliqua de varia stirpium utilitate medica & oeconomica adspersit: de fabrica floris, de varietatibus: plantas alias paucim accutius descriptis, ut in Chara, Epipacti longifolia palustri, Hieracio Cichorei folio, Orchide lilifolia, Batrachite, congesta, Potamogitonis aliquot speciebus, Rapistris duobus, quorum alterum est Sinapi, Salice, Stellaria foliis oblongis, Trifolio glomerato, Trifolio pratensi hirsuto majori albo sulfureo, quod nos nuper cum Cl. la CHENAL accutius definivimus &c. Adjectus est Catalogus secundum loca: & lexicon etymologicum; & terminorum, ut vocant, technicorum interpretatio. Appendix ad hunc catalogum continens addenda & emendanda Cantabrigiae prodiit anno 1663. 12°. SEGUIER. & appendix altera anno 1685. 18°. OSB.

Ejus-

(f) Ab anno 1670. Epist. p. 728

EJUSDEM Catalogus plantarum Angliae & Insularum adjacentium, tum indigenas, tum in agris cultas comprehendens Londini anno 1670. 8°.*. Editio altera Londin. anno 1677. 8°.*. Catalogus plantarum Cantabrigiensium fundamental est hujus operis, etsi in latiori regione natum, & per varia itinera auctum est. Studiose cavit auctor, ne plantas temere a prioribus inter cives receptas pro veris reciperet. Addidit praeter editionem anni 1670. novas stirpes 46. & descripsit Myosotin viscosam, Montiam, Sibthorpiam, Cardaminen hirsutam, Caucalidem tenuifoliam humilem, Centaurium luteum palustre minimum, Cerasum septentrionalem parum notam, Cratæogonon Westmorlandicum (Stæheliniam nostram), Euphrasiæ luteam palustrem, Filiculam floridam, Fucos & Fungos aliquos, inter istos Phallum, Gramina pluscula, Plantaginem unifloram, Alsinen minimam tetrapetalam, Muscos, Hydrocharin flore pleno, Pentaphyllum Eboracense, Pinguiculam carnem, Sedum alpinum luteum minus, Sideritin arvensem glabram, Sium minimum, Lunariam contortam, Typham medium. Icones aliquas habet.

EJUSDEM Fasciculus stirpium Britannicarum post editum plantarum Angliae catalogum observatarum Londin. anno 1688. 8°.*. Rariores aliquas plantas alpinas potissimum continet, tum occidentales & marinas, Fucos, Fungos, Gramina, Ligisticum Scoticum, Acetosam Eboracensem. Linum perenne. Introque opere etiam criticam faciem adhibet, ad detegendos priorum scriptorum errores, & species certo definierendas.

Inde mutato titulo nata est *Synopsis methodica stirpium Britannicarum* Londin. anno 1690. 8°.*. Cum haecenus alphabeti literas secutus esset, RAJUS nunc ad methodum suam plantas disponit in *classe naturales* plusculas. Totus etiam catalogus multo opulentior est, additis ad ducentas & quinquaginta stirpibus, quarum rariores & difficiliores passim breviter describit. Adjectus est ex Hans SLÖANE catalogus plantarum Europæarum, quæ in Jamaica proveniunt. Alias aliquas icones habet, utrasque in posterioribus editionibus omissas.

Successit editio secunda Londini anno 1696. 8°.* , iterum adjuvantibus amicis aucta, potissimum in Muscis, a Samuele DOODY, Jacobo PETIVER & Guilielmo VERNON, in aliis plantis a Samuele DALE, Tancredo ROBINSON. Magna nunc penus adest Muscorum, Fucorum, Fungorumque. Totus catalogus multum auctus est, ut tamen passim varietates una increverint.

Immensum aucta est *tertia editio*, Londini anno 1724. 8°.* , quam Jacobus DILLENIUS curavit. Praeter auctores, quos laudavimus, Cl. BUDDLE in Muscis & plantis difficilibus, tum Guilielmus SHERARD in novis, aut rarioribus, floridis stirpibus RAJUM adjuverat. Adiectas plantas numerat EDITOR ad 450. ut tamen omnino noluerit falcam criticam nimis acriter exercere, & plurimas utique varietates inter veras species reliquerit. Numerosas interim stirpes rariores accurate definivit. 24. etiam tabulas proprias adjecit: methodum emendavit,

davit, plantas flore conspicuo carentes de integro elaboravit, earum hic diffissimum catalogum dedit, plantis etiam, quas pro novis RAJUS dederat, synonyma veterum adjecit.

Idem opus *Johannes HILL* in methodum LINNÆANAM disposuit, & cum nomine *Floræ Britanicæ* edidit Londini anno 1760. 8°.*. Characteres generum LINNÆANOS præmisit, & specierum ex eodem fonte nomina, tabulas aliquas de suo adjecit; difficiliores species, neque a LINNÆO repetitas, tangere non sustinuit. Novæ plantæ, quantum video, nullæ accesserunt, neque evitari potuit (g), quin subinde in synonymis erraretur.

EJUSDEM RAI Topographical moral and physiological observations made in a journey through the low countries Germany, Italy and France, &c. London anno 1673. 8°.*. Ab anno 1663. ad finem anni 1665. cum Francisco WILLOUGHBY, & duobus aliis nobilibus juvenibus, peregrinatione minime inutili Galliam quidem Belgium & Germaniam leviter adtigit, Helvetiam paulo uberior, ut Genevæ sex menses triverit; deinde Italiam, Siciliam & Melitam adiit. Ubique mores populorum, & modum quo reguntur, & varia ad historiam naturalem pertinentia adnotavit, plantas etiam potissimum, quarum bene multæ aut raræ sunt, aut novæ. Ita novum est Arabidis genus foliis laurinis asperis, Sedum purpureum stellatum, Ptarmica Matricariæ folio, hæ Helveticæ, tum Italicæ & Sicilicæ plures.

Ad finem operis adjectus est Catalogus stirpium in exteris regionibus ab auctore observatarum, quæ vel nondum, vel parce in Anglia sponte proveniunt. Hæ stirpes in opere ipso suis locis occurrunt, hic autem ad alphabeti ordinem enarrantur, addito etiam usu medico, aut oeconomico, & synonymis. Hunc catalogum seorsim anno 1672. 8°. editum BURETTE recenset. Hunc eumdem porro catalogum RAJUS anno 1694. 8°.* auctiorem reddidit, adiectis CLUSII, COMMELINI, BAUHINI, COLUMNÆ, HOFMANNI, BOCCONII, MAGNOLII stirpibus, ex Cl. virorum operibus decerpatis, ordine semper literarum alphabeti servato, & critica falce passim adhibita. Titulum fecit *Sylloges plantarum extra Britannium nascentium*. Sequuntur catalogi plantarum variæ, lectarum ab AUCTORE in itinere, quod diximus, secundum locos natales nunc dispositarum: deinde catalogus stirpium Sicularum Pauli BOCCONE, Helveticarum WAGNERI, Romanarum ROGERII, Venetarum DONATI, Parisinarum CORNUTI, Baldensium PONÆ, Hispanicarum CLUSII, Pyrenaicarum TOURNEFORTII, Lusitanicarum GRISLEY, iterum Helveticarum SHERARDI, tum Orientalium, Ægyptiarum, & Creticarum.

EJUSDEM Methodus plantarum nova synoptica in tabulis exhibita Londini anno 1682. 8°.*. Horto destitutus RAJUS timidius methodum plantarum molitus est, neque diffitetur, usum se esse MORISONI observationibus, cuius classem bacciferarum & pomiferarum retinuit, arborumque ab herbis humilio-ribus

(g) *Götting. Anzeig.* 1762. p. 935.

ribus separationem. Foliis fere usus est, & fructu, florem pene neglexit. Classes propónit naturales, flore & semine carentium, dorsiferarum, staminofarum, plantarum flore composito, planipetalarum, disciflorarum, radiatarum, capitatarum, umbellatarum, verticillatarum, asperifoliarum, stellatarum, mal-tisiliquarum, cruciatarum, papilionacearum, pentapetaloidum, vasculiferarum, cerealium, graminum, graminearum, liliacearum, Orchidearum. Aliquæ tamēo classes pentapetalarum & pentapetaloidearum, & monospermarum, & anomalarum, omnino non sunt naturales. Subjungit synopsin methodo CÆSALPINI. In præfatione egit de cotyledonibus & de prima plantarum origine.

In *præfatione ad syllogen stirpium externarum de methodo* egerat, & vitia ostenderat RIVINIANÆ methodi, atque HERMANNIANÆ, a fructus loculamentis sumtæ. Staminum aliquam dignitatem esse demonstraverat.

Inde ad Cl. Q. RIVINUM *epistolam responsoriā* anno 1696. 8°.* edidit, in qua agit de nova TOURNEFORTII methodo. Defendit arborum a plantis reliquis separationem: numerum non posse classes regere per varia exempla ostendit, apetalarum classem tuetur, & classes inferiores flore composito. In RIVINI methodum aliqua monet.

Post eam *epistolam eodem tamen anno 1696. edidit 8°.* dissertationem brevem de variis plantarum methodis.* Ut paulatim natæ sint classes, & genera. Habitum non posse excludi, cum multæ plantæ raro aut nunquam florent, multæque stirpes flore diversæ ab habitu conjungantur, uti vicissim putat flore congeneres separari a foliis, quorum illud nuperi critici admittunt, negant istud. Petaloideum florem definit, & ab apetalo semovet. Fructus non bonos characteres dare expertus monet; Sed neque florem, bulbosarum exemplo. Ad TOURNEFORTII notationes respondet, ut potest, ignarus fere fabricæ floris. TOURNEFORTII methodum vicissim examini subjicit, flores infundibuliformes, & hypocrateriformes, & caryophyllos ostendit non certa habere discrimina, & passim suos proprios characteres a summo viro negligatos esse.

Inde septuagenario nunc major anno 1703. Londini, (vel Leidæ potius (h) 8°.* edidit *Methodum plantarum emendatam & auctam; methodumque Graminum juncorum & cyperorum specialem.* In præfatione iterum pro methodo naturali pugnat, eamque contra RIVINUM, TOURNEFORTIUM & HERMANNUM tuetur, & ostendit, ob unam notam aliter se habentem, non posse plantam a sua tribu-divelli: sibique summum ponit finem, ut plantæ similes sibi vicinæ sint, dissimiles separantur. Negat vero ullius partis in plantarum eam esse dignitatem ut ob eam solam vel conjungi debeant toto habitu diversæ, vel separari, cætera similes. Classes ergo naturales constituit fere, quas diximus, ut tamen his classibus passim anomalias aliquas subjungat, & denique ex desperatione aliqua classem integrum anomalam subjiciat. In characteres gene-rum

(h) Vita RAIJ a DERNAMO scripta p. 76.

rum folia, colores, sapores, odores, magnitudinem recipit. *Graminum* species in genera aliqua superiora & inferiora disponit. Ad minutiorum plantarum flores parcus se dimisit, PRESTONIQUE erroneous characteres nimia cum fiducia recepit. Recusa est hæc methodus Amstelodami anno 1710. 8°. & Tubingæ anno 1733. 8°.

Porro immensum opus suscepit, *historiam plantarum generalem*, cuius tria volumina in folio edidit. Primis duobus ambitum plantarum hactenus cognitarum absolvit. Tomus primus prodiit Londini anno 1693. fol. *. BAUHINORUM laboribus studuit addere, quæ nuperior industria F. HERNANDEZ, G. PISONIS, G. MARGGRAVII, J. BONTIR, Jacobi ZANONI, R. MORISON, Jacobi BREYNE, C. MENZELII, P. BOCCONE, MUNTINGII & auctorum operis Malabarici prioribus addidissent. Adjutus est in Anglia Edwardi HULSE, Tancredi ROBINSON, Hans SLOANE, Samuelis DALE & aliorum opera. Præmisit vocabulorum ad artem pertinentium lexicon, & definitiones: deinde de planta ejusque anatome & vita libellum, & de partium varietate, multum hic usus J. JUNGIO, & de methodo cogitationes. Eam fere methodum hic secutus est, qualem anno 1682. exposuerat. Plantarum nomina pauca dedit, descriptiones plerumque suis ex auctoribus, rarius proprias. Quas non vidisset ipse, utiliter asterisco distinxit: vix ullam neglexit, etiam in magnis generibus, quarum plurimæ species priscis dictæ, nostro ævo distingui nequeunt: ita numerosissimas unius generis species collegit. Utilitatem cujusque stirpius variam breviter compilatam subjecit. Difficilioribus tamen nonnullis auctoribus vix est usus, ut THALIO, CORDO, CESALPINO. Mireris, nisi maximus artis ambitus cœusationi foret, non rarissimas aliquas plantas jam tunc minime ignotas, RAJI oculos fugisse, ut Muttellinam in alpinis pascuis vulgatissimam. In arborum historia multo fusior fuit & copiosior. Addenda non contemnenda operi subjecit, tum catalogos plantarum Indicarum ZANONI, rariores BREYNII: Friderisci HERNANDEZ Mexicanas in compendium contractas.

Tomus III. seu *Supplementum præcedentium continens species omissas vel numer editas & novas innumeratas secutus est anno 1704. fol. *,* cum interim res herbaria magna incrementa cepisset, & posteriora sex volumina horti Malabarici, PAULI HERMAN, Caroli PLUMIER, Pauli BOCCONE, Leonhardi PLUKNET, JOH. & C. COMMELINI, F. CUPANI, & aliorum opera novis stirpibus ditissima in lucem prodiissent, quæ omnia in hanc collectionem transferunt. Muscorum potissimum, Fungorum & Fucorum maxima hic facta est accessio. Hoc supplementum incipit ab arboribus, contra quam ipsam opus; & transit ad plantas humiliores. Adjectus est Georgii Josephi CAMELLI insignis stirpium rario rum Insulæ Luçon fasciculus, quarum quidem plantarum multas putes in opere Malabarico latere: tum corollaria plantarum in Oriente noviter detectarum TOURNEFORTII. Catalogus plantarum a G. DAMPIER in terris australibus, a Friderico MARTENS in Spizberga collectarum: & Orientalium COMMELYNII ex præliis, Madraspatanarum Samuelis BROWN, rariorum & novarum Jacobi PETIVER census.

Tomas III. conjunctos prodiisse anno 1716. fol. SEGUIER, & certe op-
tandum foret, ut editor tertium tomum & addenda varia suo loco inseruisset.

Sunt & alia RAJI opera, alterius argumenti, quæ tamen haçenius ad
rem herbariam pertinent. Ita in *Ejus Wisdom of God manifested in the works
of the Creation*, quod opus primum anno 1691. 8°. octava vero vice Lond.
anno 1722. 8°.* prodiit, pertinet huc, non longum equidem, caput de plantis
in universum, earum partibus harumque usu, de mira complicatione plantulæ
seminalis, aliisque stirpium miraculis.

Cum collectione itinerum L. RAUWOLFI, & excerptorum ex F. BELON,
VERNON, SMITH, SPON & aliorum itineribus, RAJUS editor tres catalogos de-
dit plantarum, quæ in Oriente proveniunt Londin. anno 1693. 8°.* Titu-
lus est *A collection of travels and voyages.*

Post mortem industrii viri *Guilielmus DERHAM* edidit anno 1718. 8°.* *Philosophical letters between the late M. Raj and several of his Correspondents.*
Prima epistola est anni 1658. ultima anni 1705. quo auctor de vita excessit.
Miscellanea quidem sunt, quæ ad universam naturam spectant: plurima ta-
men continent ad rem herbariam facientia, etiam recondita, etiam integros
catalogos plantarum in hoc illove itinere decerptarum, judicia de variis plan-
tis minus cognitis, & rariorū descriptiones. Magnus inter eas est catalogus
plantarum rariorū, lectarum a *Thoma LAWSON*, multa *Fancredi ROBINSON*;
Leonhardi PLUKNETII in RAJI synopsi animadversiones, & Ejusdem ad
aliquas RAJI in sua notationes, responsiones: P. PRESTON adnotationes
botanicæ, non accurati hominis, qui Herniarie nomine Radiolari fatis
quidem bene descripserit, & plantas nonnullas minimi floris rariores. Me-
moria dignus inter eas est epistolas libellus RAJI de variis causis, quæ varie-
tates plantarum producunt, quo loco species novas nasci negat. Idem redit in
BIRCHII historia, tum experimenta ab ipso RAJO in vulnerandis arboribus
cepta, quæ succum plorarent.

EJUSDEM Select remains with the life of J. Ray written by W. DERHAM
Lond. anno 1760. 8°.* Itinera tria per Angliam & aliquam Scotiae partem
suscepta hic describuntur, ipsumque datur auctoris diarium, cum plantis ra-
rioribus, quas quoque loco legit. Subjectæ sunt epistolæ aliquæ, & minora
opuscula RAJI, etiam ad pietatem pertinentia. In Cornubia plusculæ plantæ
regionum calidarum nascuntur:

EJUSDEM Nomenclator classicus Lond. anno 1672. editus, ut ex vita Cl.
viri video, pertinet etiam ad plantarum nomina.

Experimenta de fucco arborum vulneratarum dedit cum Philos. Tranf.
n. 68. In n. 230. diss. de herba venenata, de Cicutæ, ut videtur, genere;
in n. 238. de funestis effectibus comestæ Oenanthes virosæ.

In Thomae BIRCH *historia Societatis Regiae* inque T. III. docet, semina plantarum annuarum in cibum cedere, quæ teneriora sunt. De difficulti discrimine specierum & varietatum agit.

Quid est J. RAJI *dictionarium botanicum* London 1728. 8°. 2. Volum.
LAMBERGEN.

Omnium botanicorum plurima opera edidit, uno LINNÆO excepto.

§. DLXXVIII. T. Bartholinus.

Vir doctissimus, philologus, anatomicus, & polygraphus, in aliis equidem artibus magis excelluit.

In *Cista tamen medica Hafniensi* Hafniæ anno 1662. 8°.* excusa, præter FUIRENII & SPERLINGII catalogos, huc pertinet de Napello censura, qui etiam in septentrione, & merito, pro atroci veneno habetur.

In *historiis anatomicis iconem & historiam Corticis Chinæ* dat Cent. V.
hist. 50.

EJUSDEM *Epistolarum medicinalium a doctis, vel ad doctos scriptarum* Centuria I. & II. Hafniæ anno 1663. 8°.*. Grata est in hac collectione varietas. Pleraque ex itineribus primum BARTHOLINI, tunc discipulorum nata, ut STENONII, & BORRICHII. Cassiam Americanam, non bene quidem, negatur alvum ducere. De fructibus exoticis. Hortus Regius Monspeliensis neglectus. De Manna Fraxinea Neapolitana. Plantarum Ætnearum catalogus. Gossypium Melitæum, Arundines facchariferæ Siculæ. KIRCHERI de Heliotropio adseveratio per experimentum refutata. Sceletos Tunæ, de Hyssopo Palæstino & de Calamo.

Centuria II. Pro cortice Peruyiano experimentum. De Conciculo MARCELLI Empirici.

Centuria III. Hafniæ anno 1667. 8°.* Jalapæ dosis ad drachmam unam innocua: infusa cum Jalapa aqua gratum medicamentum. Citrium prægnans, Opii correctio & vires beneficæ. De Punicis malis. Dauci semen ad calculum.

Centuria IV. ib. anno 1667. 8°.*. De pane veterum; de spiritu terebinthinæ, certo adversus lumbricos præsidio.

EJUSDEM *De medicina Danorum domestica* Hafniæ anno 1666. 8°.*. Bonum opus, plurimum habet frugis botanicæ. Demonstrare suscipit auctor, Daniam sibi sufficere, tantumque producere medicamentorum, ut suos morbos iis curare possit; in eo nimius; quid enim in septentrione par, aut simile nasci possit aromatibus, cortici Chinæ Chinæ? Plurimas autem utilitates plantarum collegit, medicas potissimum. Ita aqua cum Lichenc Islandico decocta est inter purgantia,

gantia. Coluteam ipse feliciter Sennæ substituit. Tamarisco lupulorum loco Cimbros uti, Chamæmoro scorbutum & febres sanari, rapis asthma. Urticam laudat, & brassicam. De Petroselini salubritate dubitat. Potissimum huc pertinent dissertationes V. VI. & VII. pharmacopœa nempe, cibus & potus Danorum.

IDEM anno 1667. 8°. edidit LISETTI BENANCII *declarationem fraudium & errorum apud Pharmacopœos tum 1671. 8°.* & aliquo addidit Conf. p. 318.

EJUSDEM *De peregrinatione medica* Hafn. anno 1674. 4°.* 1676. fol. Passim aliqua cuique regioni peculiaria tangit, ut Mannani, Saccharum Siculum, dolia ex ligno Cerasi facta.

In *Actis Hafniensibus*, quæ ab anno 1670. prodierunt, multa sunt botanici argumenti, BORRICHII potissimum, etiam KYLLINGII, WILLII, KÖLLENCHENI, SYENI, TH. ARNGRIMI, GRIMMII, CLEYERI. Aliqua ad ipsum Thomam BARTHOLINUM pertinent, ut in Tom. I. de balsamo experimenta: cerevisia ex Betulæ succo: plantæ fasciatæ: Hyperici florum adversus lumbricos efficacia, & spiritus Nasturtii sylvestris adversus scorbutum.

In volumine II. anni 1675. Ericæ duæ, Thymbra, Laurus, Cannacorus, Eupatorium (Bidens), Verbena, Ficoides, Sideritis, cum iconibus, aliæque plantæ; etiam noctu odoratæ & lucentes, Gramen ossifragum duplex, quorum primum, ut videtur, Oenanthe est crocata, alterum Anthericum.

Vol. IV. anno 1677. editum. Napus Gothlandicus, Raphanus ad calcum utilis, Moxa, Malva monstrofa.

Vol. V. anno 1680. De radice Nisi (Ginsing) cum iconē.

EJUSDEM *De theriaca* in officina J. G. BECKER dispensata diss. II. Hafniæ anno 1671. 4°.*. Percurrit simplicia medicamenta, quæ theriacam subeunt, eorumque bonas notas. De lite Romana ob balsamum Orientale exorta agit, de veri balsami signis, aliisque resinis.

EJUSDEM *de confectione alkermes quam Hafniæ JOH. BECKER dispensare constituit* Hafniæ 1672. 4°.

EJUSDEM *De simpliciū medicamentorum inquilinorū facultatibus cognoscendis* Francofurti anno 1671.* 8°. cum Hermanni GRUBE ejusdem tituli libello editum. Plantas indigenas laudat, signaturas hactenus tuetur, exoticis substituit nostratia. Infusa folia sambuci blande alvuni ducunt.

§. DLXXIX. Mauritius Hofmann.

Mauritii HOFMANNI Caff. F. Deliciæ hortenses s. Catalogus plantarum horti medici, quibus auctior est anno 1660. Altdorf. anno 1660. 4°. Nomina sola, numerus non exiguus. Ipse hortum condiderat, qui primus inter hortos Germanicæ academicos fuit. Auctior recusus est anno 1677. 4°.*, & accessit appendix plantarum*

rum nuper acceptarum anno 1688. 4°.* & anno 1691. 4°.* quæ in titulo non audit altera, & unici est folii.

EJUSDEM *Floræ Altdorfinae delicie sylvestres, seu catalogus plantarum in agro Altdorfino sponte nascentium* Altdorf. anno 1662. 4°.* Plantæ partim inexpectatæ intercedunt, ut *Acetosa*, *Draba hirta*, *Chamæbuxus*, *Tunica calyce pelviformi*, *Cicutaria fætida* (hæc valde paradoxa), *Erica juniperifolia* Narbonensis, *Orchis anthropophora* Oreades, *Polygonum minus caryophyllum* (*Gypsophila*), *Palmata odoratissima*, *Vicia monantha maxima* foliis Pisi majoribus, Fungi numerosi, inter eos *Clavaria*, *Erinaceus gelatinosus*, *Agaricum subtus violaceum*, alii; sic *Musci* & *Lichenes*. Quæ auctior dicitur editio anni 1677. 4°.* ea nihil differt.

EJUSDEM *Montis Mauritiani in agro Leimburgenium eminentis ejusque vicinæ descriptio botanica* Altdorf. anno 1694. 4°.* Ad modum montis Baldi, nisi quod plantæ in humiliori monte vulgatiores sunt. Inter rariores est *Calceolus*, *Palmata odoratissima*, *Monorchis*, *Linagrostis*, *Schoenolagurus*.

EJUSDEM *Tabulæ loca & menses exhibentes, quibus plantæ in cælo Norico florere solent* Altdorf. anno 1676. 4°.*

EJUSDEM *Botanotheca Laurembergiana, seu methodus conficiendi herbarium vivum ad Societatis mediceæ Altdorfinae usum accommodatum* ibid. anno 1693. 4°.* & prius, ut SEGUIER, anno 1662. 4°.

Aliqua habet in *Miscellan. Nat. Cur.* ut *Chrysanthemum fasciatum* Dec. III. ann. 3. n. 67.

§. DLXXX. Varii.

Auiti MARCELLI Hortus plantarum Patavinus Patav. anno 1660. 8°. SEG.

MAY accomplishd Cook 1660. 8°. OSB.

Gothofredi MOEBII Anatome Camphoræ Jen. anno 1660. 4°.* Historia Camphoræ, quales eo ævo scriebantur. Calidam esse ostenditur. Præparations Camphoræ variæ, formulæ, & vires medicæ. Collectitia omnia. In *Epitome Institutionum* Jen. 1663. 4°. habet alimenta ex frugibus, leguminibus, oleribus & fructibus.

Michael & Johannes LIEBENTANZ De Rachelis deliciis Dudaim Witteberg. anno 1660. 4°. sæpe recusa disp. etiam anno 1719. 4°.* Opiniones aliorum refutat, neque quidquam definit.

Ex adnotationibus *Manuelis de ALMEYDA Bernardus TELLEZ* excerptis *historiam generalem de Æthiopia alta* Conimbra anno 1660. fol. Plantas etiam adtigit, ut video ex *Phil. Trans.* Redit in collectione THEVENOTI.

Catalogus plantarum scholæ botanicæ horti Regis Parisii Paris anno 1660. 12°. SEGUIER.

Planta-

Plantarum Index, &c. ibid. anno 1661. 24°.

Robert SHARROK the history of the propagatio and improvement of vegetables by the concurrence of art and nature Oxford 1660. 8°. HOTTON. 1672. 8°. ib. OSB. De varia multiplicatione plantarum. In K. DIGBY miracula. Editio 1627. vix potest admitti.

Georg Caspar KIRCHMAYER de raris & admirandis arboribus quibusdam Witteberg. anno 1660. 4°.

EJUSDEM de corallio opobalsamo & Saccharo ib. 1661. 4°.

EJUSDEM de papyro veterum anno 1666. 4°.

EJUSDEM de tribulis potissimum aquaticis a THEOPHRASTO, DIOSCORIDE & PLINIO dictis ib. 1692. 4°.

EJUSDEM de coronis 1693. 4°.

J. L. a FRUNEK de elixire arboris vite (WACHENDORF) 1660. Haag. 8°. si huc facit.

J. C. FROMMANN de uva & musto Coburg. 1660. 4°.

Petrus Maria CANEPARIUS Cremonensis, medicus Venetus in L. V. *De atramentis cuiuscunque generis* London 1660. 4°. * de plantis tinctoriis agit, de Indico, de Cyani succo, & Iridis, & Rhamni, Brasilici ligni, baccis Ebuli, Myrti, Viola, Henna, Opuntia, Lacca, &c.

Claude St. ETIENNE monachi *Nouvelle instruction, pour connoître les bons fruits, selon les mois de l'année* Paris anno 1660. 12°. 1687. 12°. SEGUIER.

EJUSDEM abrégé des bons fruits avec la maniere de les connoître & de cultiver les arbres Paris 1675. 8°. d'ETR. forte idem 1.

EJUSDEM le jardinier royal Par. 1677. 8°. HAUSVATER.

§. DLXXXI. Nicolau le Fevre.

Nicolai le FEVRE traité de la Chymie Paris 1660. 8°. 2. Tom. HOTTON. Anglice 1664. 4°. OSB. & nuper a Cl. du MOUTIER (in Gall. litt. nominant LENGLER du FRESNOY) multum auctus & emendatus, Paris 1751. 12°. 5. Vol. * Tom. I. habet præparationes varias vegetabilium, aquas, sales, sirupos, hydromel, aquam Regiam, etiam singulares plantarum præparationes. Tomus II. radicum præparationes, julapia, conservas, feculas, cortices, ligna, vini, alcohol, resinas, gummi resinas, camphoram, aquas stillitias. T. III. theriacam, varia remedia, Cinchonam. Tomi IV. & V. sunt collectitii, neque spectant ad N. le FEVRE, & T. IV. quidem aquas & alia medicamenta ex plantis præparata. T. V. perinde, & longum excerptum locum de veronica. Homo exterum vanus, neque certæ fidei.

§. DLXXXII. Georgius Grisley.

Georgius GRISLEY scripsit *Viridarium Lusitanicum*, in quo arborum, fructuum & herbarum differentiae — quas ager Ulyssiponensis ultra citraque Tagum ad trigesimum usque lapidem profert. Ulyssip. anno 1661. 8°. FALC. Duas habeo editiones, nitidam, absque loco & anno editam 8. tum Veronesem anni 1749. 8°. quam vir ILL. J. F. SEGUIER curavit. In *Sylloge stirpium externarum RAJI* etiam continetur. Auctor Chymiatrum & botanicum se nominat. Catalogus est commistarum cum peregrinis indigenarum, foliorum nominum; sed innumerabiles plantas habet, quas non descriptarum nomine auctor insignit. De multis spes est vere novas esse, in climate calido, & regione parum hactenus spoliata: videtur autem, vel Orchidem testimonio, multas pro speciebus varietates accessisse. Plusculis nomina TOURNEFORTIANA Cl. SEGUIER adposuit, tum RAJI notulas: denique catalogum plantarum Lusitanicarum, variis ex scriptoribus decerptum.

§. DLXXXIII. Hobius vander Worm.

Hobii vander WORM, medici & Rectoris Gymnasii Naardensis, *Atriplex salina* vulgo *Soutenelle* Amsterdam anno 1661. 12°.* Cum juvenis in Zelandia plantas quæreret, hanc invenit, quam putat ex vulgari specie per adspersionem marinam esse immutatam, ut folia crenata in integra, caulis herbaceus in fruticosam naturam mutaretur. Eundem Atriplicem magnum adversus scorbutum præsidium vocat. Latine & argute scribit.

§. DLXXXIV. Kenelmus Digby.

Kenelmus DIGBY Eques, peregrinator, miraculorum studiosus, & credulus, die 23. Januarii 1661. peroravit in Collegio Greshamensi *de plantarum vegetatione*. Oratio prodiit Londini anno 1661. 12°. cum titulo *a discourse concerning the vegetation of plants*. Ex Anglico sermone in latinum conversa rediit Amstelodami anno 1661. 12°. SEGUIER. anno 1663. 12°.* 1678. 12°. BURCKARD, & Gallice Paris anno 1667. 12°. SEGUIER. Fabæ vegetationem contemplatur, & fermentationi nova plantæ augmenta tribuit. In rore nitrum esse, ab eo salse fecunditatem pendere: hordei granum in nitri muria maceratum culmos dedisse 249. grana 1000. Inde palingenesiam tuetur, etiam ex proprio experimento, etiam in animalibus.

EJUSDEM secrets & remedies Paris 1669. 8°. BUR. 1684. 12°. & Haag. anno 1700. 8°. TREW. 1715. 8°. Germanice Francofurti 1684. 8°. Anglice London 1668. 8°. BURETTE. *De aquis stillatitiis, spiritibus, suffimentis &c.*

§. DLXXXV.

§. DLXXXV. *Gaud: Brunacis.*

Gaudentii BRUNACLI De Cina Cina s. pulvere ad febres syntagma physicologicum Venet. anno 1661. 8°. Totus scholasticus, inculto stylo, ex GALENO utilitatem corticis Peruviani defendere satagit. Adducit proprium in se ipso experimentum, sanatamque in cachectico corpore febrem tertianam: inde exempla producit ægrorum in nosocomio S. Spiritus sanatorum. Calidum siccumque esse corticem, secundo gradu: tamen etiam propriam substantiam febres de- pellere. Ex vino vult sanari, non ex aqua vel infusa, vel decocta.*

§. DLXXXVI. *Varii.*

Hermannii CORNELII Catalogus plantarum horti Amstelodamensis Amsterdami anno 1661. 8°.. BURCKHARDT.

Michaelis GSELLII ara gratitudinis in laudem horti medici intra mœnia aca demia Lipsiensis consiti, opera LEONH. URSINI. Lips. 1661. 4°. TREW.

In CASPARI a REYES Elyso jucundarum quæstionum campo Bruxell. 1661. fol. aliqua hoc faciunt.

Pharmacia Antverpiensis Antwerp. anno 1661. 4°. 1665.

Michael DUPONT an salubris usus Chocolatae Paris 1661.

Joh. Herman de MYDENBERG Liefländischer Landmann Riga 1661. 8°. SEG.

Friderici MULLER LOEWENSTEINII Lexicon medicogalenicopharmaceuticum continens vocabulorum in medica facultate usualium 18000. explicationes. Francof. 1661. fol. SCHULZ. & latine, & iterum germanice.

N. STEVENSON The 12. monets or a pleasant and profitable book of labours and recreations for every monet London anno 1661. 4°. SEGUIER. HARL.

§. DLXXXVII. *Petrus van Aengelen. Alii.*

Petri van AENGELEN verstandige Gardinier Amsterdam 1663. 4°. Leuwaarden 1666. 4°. LAMB. Germanice versus a GEORGIO GRÆFLINGER verständiger Gärtner auf die zwölf Monate des Jahres &c. sapissime excusus Hamburg 1663. 1666. Wolfenbüttel 1667. 1695. 8°. Francofurti 1684. 12°. Hanover 1667. 1673. 1678. 1692. MÖLLER. semper 8°. Lego etiam 1655. prodiisse, ut aliam antiquiorem editionem belgicam præcessisse necesse sit. Video etiam citari ejus herbarius of kruyt en bloemhof Amsterdam 1663. 8°. 2. Vol. HOTT.*

Prius opus præter opera menstrua etiam catalogum plantarum medicatarum & edulium cum facultatibus & cultu continet.

Le Jardinier Royal, qui enseigne l'art de planter & cultiver toute sorte d'arbres Paris anno 1661. 12°. 1671. 1677. 12°. SEGUIER. An idem p. 509.

Le Jardinier fleuriste Paris 1661. 8°.

Osservazioni intorno la manna medicinale prodotta o raccolta in Italia absque anno & loco CIN. Temere huc ponu.

§. DLXXXVIII. Phil. Jac. Sachs.

Philippi Jacobi SACHS Ampelographia Lips. anno 1661. 8°. Ex primis Collegis Societatis naturæ curiosorum. Vitis species & fabricam breviter, vini, aceti, tartari historiam, vires medicatas, præparations fuse tractat.

Aliqua etiam botanici argumenti in *Ephemeroïdibus naturæ curiosorum* edit, ut in Anno I. n. 78. de herba Ossifraga: in n. 48. de Rapo monstroso: in n. 90. 91. de Aloe Silesiaca & Salitsiana, cum icone: in n. 131. de auro vegetabili.

In Anno II. n. 112. De spica hordei singulari: in n. 182. De Hellebori albi usu medico periculi pleno.

§. DLXXXIX. J. Fridericus Helvetius.

*J. Friderici HELVETII, Alchemistæ, Xystus herbarunt, oder lustiger Spaziergang der Kräuter Heydelberg anno 1661. 8°.** Signaturas sequitur, & secundum eas herbarum dat catalogos, quæ caput, capillos, oculos, aures, fauces, dentes, cor, pulmones, alias partes corporis humani, etiam noxia animalia referunt, adque ea mala valere creduntur, quorum fontes repræsentant. Subjicit alias classes, quas credit anomalas esse, & florem ferre absque fructu, aut neque florem, neque fructum, & alia id genus; deinde quæ plantæ procumbant, serpent, se contrahant, solem sequantur, dormiant, quæ rubrum colorem, quæ flavum, cœruleum, nigrum dent, quæ noctu luceant.

EJUSDEM Beryllus medicus, ein Edelstein der Arzney &c. Heidelberg anno 1661. 8°.* Catalogus plantarum primus est secundum menses: alter secundum foliorum numerum, ferras, divisiones, secundum umbellas, petiolos, verticilos, nervos, aliaque adtributa.

EJUSDEM Amphitheatum physiognomiae medicum, oder Schauplatz der arzneyischen Gesichtkunst Heidelberg anno 1660. 8°.* Plantarum etiam hic habet catalogos, secundum habitum.

§. DXC. C. Victor Schneider.

In eruditissimo opere *Conradi Victoris SCHNEIDER de catarrhis*, liber 4. Wittebergæ anno 1661. 4°.* editus, magnam partem materiæ medicæ continet, narcotica medicamenta, & incidentia, alia, etiam rarissima, Mexicana.

Sic liber V. anno 1661. ib. excusus, cibum potumque, & de singulis fere cibi & condimenti generibus auctoris judicium continet. Plurima ubique eruditio. In diss. de capite II. fuse de Usnea.

§. DXCI. Abraham Cowley.

Abrahami COWLEY, celebris & ingeniosi poëtæ, *carmina* Londini anno 1662. 8°. BODL. Inter ea puto esse Poëmata latina, in quibus continentur *sex libri plantarum*, qui Londini anno 1668. 8°.* recusi sunt. Justum volumen est elegantium carminum, quibus singulas pene plantas collaudavit, fabulisque adlitis originem impertivit nobiliorem.

§. DXCII. Henricus Stubbe.

Henrici STUBBE, qui aliquamdiu in Jamaica vixit, *The Indian nectar or Chocolate* London anno 1662. 8°.

EJUSDEM *Observationes in itinere suo natæ* in Phil. Trans. n. 27. & 35. 36. Arbores & plantas etiam adtingunt.

EJUSDEM *Specimen of some animadversions upon the history of the R. society* Lond. 1674. 4°.*

§. DXCIII. Renatus Rapin.

Renati RAPIN Hortorum libri IV. cum disputatione de cultura hortensi Paris anno 1661. 4°. SEGUIER. anno 1665. 4°. FALCONET, 8°. SEGUIER. Leidæ anno 1666. 12°. 1668. 12°.*. 1672. 12°. SEGUIER. Utrecht. anno 1672. 8°. cum ANGELI POLITIANI rusticō, LAZARI BONAMICI carmine de vita rusticu & J. MEURSII arboreto. Venetiis anno 1733. 12°. SEGUIER. Anglice a Jacobo GARDINER redditio Londini anno 1673. 1706. 8°. SEGUIER. Librum II. EVELYNUS, Johannis filius, Anglicis versibus expressit. RAPINUS innutritus veterum pulcherrimis fontibus, & sagaciter usus, vix minorem, quam veteres, laudem sua poësi est adsecutus. Elegantes de lilio versus, dulce rudimentum meditantis *Lilia quondam Naturæ dum sese opera ad majora parabat*, apud PLINIUM præparatos inveni.

§. DXCIV. Georgius a Turre.

Georgius a TURRE ab anno 1649. (i) post VESLINGIUM professor fuit Simplicium Patavinus. Ejus exstat *Catalogus plantarum horti Patavini novo incremento locupletior* Patav. anno 1662. 16°.* Amator mathematum (k). In Creta ipsa plantas legit, & in hoc catalogo plantas spontaneas cum exteris

con-

(i) THOMASIN *Gymnas. Patav.* p. 306.

(k) PATIN.

conjunxit. Nomina sola dat, fere BAUHINIANA, aliave vulgata, absque synonymis aut adnotatione aliqua. Numerus circa bis mille. Exemplum meum manu auctoris variis nominibus ditatum est.

EJUSDEM *Dryadum Hamadryadumque triumphus*, ubi universa plantarum natura spectatur, Patav. anno 1685. fol. * lego etiam anno 1655. prodidisse. Magnum opus. Generalia varia praemittit, & fuse de venenis & plantis agit, aut venenatis, aut alexipharmacis. Deinde singulo generi, ut Cassiae, Rosis, suum dat caput, & ex veteribus de quoque disquirit, viresque medicatas docet. Ad ipsam naturam vix se demittit.

§. DXCV. Varii.

Simon Friderich FRENZEL *De suavissimo fragariae fructu frago* Witteberg. anno 1662. 4°.

Andreas KINDERLING *de corpore animato vegetabili* Helmstatt 1662. 4°.

Flor. BAUMGARTNER'S *Garten-Memorial* Nürnberg 1662. 8°. TREW.

Pharmacopœa Londinensis Londin. 1662. 24°.

J. Friderici STAPPEL'S *Tulpanen-Geheimniß* Lübeck anno 1662. 12°. RIV. 1663. 12°. Scriptum videtur semitheologicum.

Delices de la Campagne ou est enseigné a préparer pour l'usage de la vie tout ce qui croit sur la terre & dans les eaux Paris 1662. 8°. BARBEIR.

Thomæ BELLUCCI Index plantarum horti Pisani, Florent. anno 1662. 12°. B. RIV. Una prodiit DONNINII *catalogus plantarum Florentinos hortos ornantium*, sed nimis brevis uterque.

Joschua CHILDREY *Britannia baconica or the natural rareties of England, Scotland and Wales* London 1662. 8°. BURCK. (1661. OSBORNE.) Gallice, *Histoire des singularités naturelles d'Angleterre &c.* Paris 1662. 12°. Journ. des Savans. Ecclesiasticus: etiam arbores adtingit & plantas.

§. DXCVI. Carolus Schäffer.

Caroli SCHÄFFER, medici Ruthenici, *Deliciae botanica Hallenses, seu Catalogus plantarum indigenarum, quæ circa Halam Saxonum proveniunt* Hall. anno 1662. 12°. * Brevis catalogus, varietates multæ, etiam pulchriores, nomina passim falsa. Neque enim *Aster Atticus alpinus* circa Halam provenerit, neque *Orchis rotundus*, neque *Limodorum*, neque aliæ plusculæ.

§. DXCVII

§. D XC VII. *Carolus de Rochefort.*

Caroli de ROCHEFORT Histoire naturelle & morale des Iles Antilles, Belgice lego prodidisse a DULLAART versum, Roterdami anno 1658. 4°. 1662. 4°. RIV. Mea editio Gallica est, & Secunda, & Roterdami excusa anno 1665. 4°. Addit Cl. SEGUIER editionem anni 1639. 4°. vix admittendam, tum Roterdamensam anno 1681. 4°. Lyon anno 1667. 12°. 2. Vol. Genéve anno 1668. 12°. Germanice Frankfurt 1668. 12°. UFF. Anglice 1666. fol. Brevi tempore in Insula vixit, neque historiæ naturalis peritus fuit, neque certæ fidei (1), & fabulosam Apalachinorum historiam tradit; & alienissima passim admiscet, etiam de Grönlandia. Malas plantarum icones dedit, LAETIUM, du TERTRE & PISONEM compilavit.*

EJUSDEM *Relation de l'Isle de Tabago ou de la nouvelle Walcre* Paris anno 1666. 12°. BUR. Finis scribenti fuisse videtur, Insulæ Tabago laudes canere, in quam colonia eo tempore ducebatur.

§. D XC VIII. *Thevenoti Collectio.*

THEVENOTUS, alius ut puto a peregrinatore, edidit raram collectionem, sed alterius fere scopi. *Receuil de divers voyages curieux, qui n'ont point été publiés, ou qui ont été traduits de PURCHAS, ou d'autres voyageurs, &c.* Pars I. Paris anno 1663. fol. *. Huc possit pertinere iter Eduardi TERRY in aulam Imperatoris Indostaniæ anno 1615. suscepsum, deinde Cosmæ Indicopleustæ fragmentum de Pipere & Coco.

Pars II. anno 1664.* continet G. PELSAART Mémoire sur les moyens d'avancer le commerce; & agit de mercibus Indicis.

Pars III. anno 1666.* edita habet iter Chinense legati Belgici: MARTINII atlantem Chinensem cum nonnullis; sed parum fidis, ad historiam naturalem pertinentibus; quis enim credat, aqua ex rivo cœrulea pannos tingi posse?

Pars IV. anno 1672. fol. * habet iter Æthiopicum, ALMEIDÆ in quo fabulosa aliqua de plantarum miraculis Conf. p. 508. Neque melius est iter Æthiopicum Hieronymi de LOBO circa annum 1636. suscepsum, ubi de Palmis agitur.

Redierunt conjuncta itinera Paris anno 1696. fol. 4. Vol.

§. D XC IX. *J. Joachim Beccher.*

J. Joachim BECKER Parnassus medicinalis illustratus, oder neues Thier- Kräuter- und Bergbuch Ulm anno 1663. fol. *. Chemicus, excitati & ad inveniendum apti ingenii homo. Dat plantarum in officinas receptarum historiam, cum iconibus, quibus CAMERARIUS in epitome usus fuerat. Plantarum ei mediocris
T t t 2

(1) BIKERTI IV. p. 380.

mediocris fuit peritia. Ut primum enim librum aperio, video Möhren, quod Carotæ seu Dauci nomen est, iconemque Dauci, cum nomine & historia Siferis proponi, Populaginem pingi cum nomine Huflattich, Dracunculum majorem cum Dracunculo confundi, qui species est Artemisiæ. Multas etiam icones sibi non intellectas, absque interpretatione auctor relinquit, ut Erysimum corniculatum, alia. Pars IV. est *Schola salernitana*, versiculis germanicis redditæ, & commentarius ad cibos vegetabilis & naturales.

Genealogiam botanicam dicitur posthumam reliquissæ, sex mille plantarum fere ex C. BAUHINO concinnatam, cum Indice Synonymorum B. RIV.

EJUSDEM citatur *der kluge Hausvater* Lips. 1698. 12°. 1709. 12°. 1747. SEGUIER. 1764. 12°. leve opus, cum quo una edita est *die verständige Hausmutter* Lips. 1747. 1764. 4°.

§. DC. J. Sigismund Elsholz.

J. Sigismundi ELSHOLZ, archiatri, *Flora Marchica, seu catalogus plantarum, quæ passim in hortis, & partim sua sponte passim proveuiunt Berolini anno 1663. 8°.** Paucas plantas spontaneas habet, & ne eas quidem, quas MENZELIUS in suo pugillo exhibet. Aliquas non putò in Marchia sponte nasci, ut Acarnam, Asphodelum. Varietates habet aliquas, & paucissimas adnotationes, ut de Se-calis & Hordei diversitate.

EJUSDEM *Neu angelegter Gartenbau, oder Unterricht von der Gärtnerrey, auf das Clima der Mark Brandenburg gerichtet*, in VI. Bücher verfaßt, Cölln an der Spree (Berlin) anno 1666. 4°.* 1672. 4°. TREW. 1684. 4°. TREW. Lips. anno 1715. fol. Primo libro instrumentum hortense, & alia communia hortorum tradit. Secundo flores secundum aliquas classes, catalogo adjecto plantarum cujusque classis, quæ eo pertinent, cum singularum cultu. Tertio olera perinde cum catalogis & cultu cujusque. Quarto arbores cum censu earum & methodo insitionis: tam hortenses teneras, quam sylvestres & spontaneas. Quinto vinetum. Sexto plantæ medicatæ recensentur, iterum in varios censu distributæ, & spontaneæ Marchiæ. De viribus breviter, simplex & bonus scriptor. Icones paucæ, fere ad instrumentum.

EJUSDEM *Diateticon, oder neues Tischbuch*, Cölln an der Spree anno 1682. 4°.* Lips. 1715. fol.* Liber I. est de cibis vegetabilibus, quos in classes divisit auctor, viresque medicas adjecit, & passim etiam icones. L. V. Aromata & condimenta traduntur. L. VI. De potu agitur. Appendix est magirica.

EJUSDEM *Destillatoria curiosa* Nürnberg 1683. 12°. etiam hoc pertinet.

In *Ephemericis naturæ curiosorum* egit Dec. I. anno 6. 7. n. 17. de Equiseto subterraneo: n. 59. de Badjani Russorum, seu Aniso stellato: n. 127. de semine Cinæ.

Anno IX. X. n. 86. de Mimosa luxuriante.

In HOOKII *collectione quarta* arcana sua indicat in perficiendo vino, & essentias vegetabilium docet parare &c.

Adornavit etiam icones plantarum pro appendice horti Eystettensis, quarum 29. tabulas Cl. MOEHSSEN recenset, in *Bibliotheca Regia Berolinenses superstites* (m); tum *Tuliparum theatrum* (n). Denique codicem M.S. plantarum officinalium 440. cum adglutinatis siccis speciminiis (o).

Ejus vitam s. *Ehrengedächtniß* dedit Joh. BOEDIKER Berlin 1688. fol. BURCK.

§. DCI. Robertus Boyle.

Robertus Boyle nobilissima hibernica stirpe natus, pius, solers, benignus; in experimentis chemicis & physicis suo tempore princeps, non magna parte operum rem herbariam adtigit. In *Chemista Sceptico* Oxon. 1661. London 1662. 8°.* experimentum reperitur peponis sola aqua nutriti, ut nihil ponderi terræ decederet, in quam satus fuerat, In nicotiana salem fixum crystallinum fere nitri simili reperit.

Ejus *Considerations upon the usefulness of experimental natural philosophy* quarum T. I. Oxford. anno 1663. 1664. 4°.* & T. II. anno 1664. Osb. 1671. 4°. prodiit: quod idem opus latine redditum, cum titulo, *Exercitatio de utilitate philosophiae naturalis* Lindaviæ editum est anno 1692. 4°.* Vires plantarum varias minus vulgatas continet, ut Persicariæ ad calculum, Laudani, succi de Juglande, de Betula stillantis. Porro de Cassava ejusque, post eductum succum, innocentia, de variis vinis artificialibus, de cerevisia ex Dauco, de conservatione fructuum, de saccharo, de succo Nicotianæ, de appensis & amuletis agit, quibus nimium tribuit, & de exprimenda fuliginis ope plantarum imagine.

EJUSDEM *Experiments concerning colours* Oxon. anno 1663. 4°. sive London 1664. 8°. HOTTON. *Experimenta & considerationes de coloribus* Londin. anno 1665. 12°.*. De succorum cœruleorum in rubrum & viridem colorem mutatione per sales aut acidos aut lixivos, novum eo ævo experimentum. De mutatione colorum in Rosis, Jasmino, Galantho, Primula, Ruta, Mororum succo, decocto malorum punicorum. De laccis faciendis, etiam ex insolitis herbis, & de tintorum artificiis.

EJUSDEM *Origine of forms and qualities* Oxon. anno 1664. 8°. seu *Origo formarum & qualitatum* Oxon. anno 1669. 12°.*; passim aliqua habet huc facientia, de Corallio, de maturatione fructuum, de plantarum vi ad sucros a terra acceptos mutandos & perficiendos.

In *Tentaminibus physicis* BOYLEUS de incerto eventu in præparatione pilorum isatidis quæritur.

T t t 3

In

(m) Epist. II. p. 71.

(n) p. 72.

(o) p. 80.

In diff. physicis — Oeconomia corporum in plantis describitur Haag. 1672.
12°. &c.

EJUSDEM *Exercitationes de atmosphæris corporum consistentium, deque mira subtilitate & vi determinata effluviorum* Londin. anno 1673. 8°. Leidæ anno 1676. 12°.* De exiguo pondere, quod Asa fætida fætendo amittit, ut tam sumpciceris, in locum exhalantium particularum aliquid ex aere subire. De odoratis effluviis Absinthii, quæ una gustum adficiant. De odoribus narcoticis, noxiis arborum umbris, antipathia adversus nonnullos odores &c.

Cum tractatu de remediorum specificorum concordia cum Philosophia corpusculari Londini anno 1686. 12°.* prodiit — *Parænesis ad usum simplicium medicamentorum.* De vi gummi arabici ad urinæ ardores, de pulegii succo adversus tussim. Laudat veronicam rutæ folio, hederam terrestrem, terebinthinam, alia parabilia. Anglice prodierat *of the reconciliableness of specific medicines to the corpuscular philosophy with a discourse about the advantages of simple medicines.* London 1685. 8°. B. BOEHM.

EJUSDEM *Medicinal experiments or a collection of choice and safe remedies* London anno 1696. 12°.* quæ tertia est editio. Medicamenta pleraque sunt simplicia, ut ad vires plantarum omnino pertineant. Varia, nova, antiqua, vera, nimia continent: de istis solebat BOERHAAVIUS nos monere, BOYLEO splendido viro, ægrotos, quibus medicamenta commendabat, nimis faventes eventus retulisse. Reliqua omitto.

§. DCII. Paulus Amman.

Pauli AMMAN, celebris medici, Lipsiensis Professoris, antiquartarii Peruiani historia Lips. anno 1663. 4°.

EJUSDEM hominem esse plantam inversam Lipsiæ 1667. 4°.

EJUSDEM *Supellex botanica, seu enumeratio plantarum, quæ in horto medico Academæ, & in aliis viridariis pratis & sylvis progerminare solent* Lipsiæ anno 1675. 8°.* Nomina mera, cum synonymis suis propriis locis repetitis.

EJUSDEM *Manuductio ad materiam medicam unâ prodiit.* Collectanea, cum adnotationibus criticis.

EJUSDEM *Character plantarum naturalis a fructificatione desumitus* Lips. anno 1685. 12°.* MORISONI methodum & 1271. nomina specierum, 220. vero nomina generum & classium habet, plantas ubique ad genera ejus viri revocat, passim adnotat aliqua; famam de Thoræ atroci veneno refutat.

EJUSDEM *curæ secundæ, quibus character plantarum naturalis anno 1685. auctior & correctior redditus fuit* Lipsiæ 1686. 12°.

Auctiorem

Auctiorem libellum reddidit Daniel NEBEL Lipsiæ anno 1700. 12°. ut 1476. nunc species, nomina generum & classium sint 226. Id incrementum partim ad AMMANNUM pertinet, partim ad NEBELIUM, ex superioribus scriptoribus natum, TOURNEFORTIO & HERMANNO.

EJUSDEM *Hortus bosianus quoad exoticas descriptas* Lipsiæ anno 1686. 4°.*. Brevis Catalogus, continet tamen etiam descriptiones aliquas, ut Amygdalæ nanæ, rariorum Asterum, Astragali, Caprifolii Virginici, Ephemeræ MATTHIO-LI, Stapelijæ, Filicis sensitivæ, Geranii tristis, Leonuri, Melianthi, Juglandis Virginianæ, Origani M. Sipyli, Pentaphylloidis fruticosi, Phylli CLUS. utriusque, Quamoclit pennati, Cassidæ Americanæ, Cotyledonis Æthiopicæ, Solani Ceylanici, Thlaspi Hâlimi folio, Tragacanthæ, Trifolii subterranei, Hæmanthi, Bidentis Vosacan.

EJUSDEM de Bandura obs. Eph. Nat. Cür. Dec. I. anno I. obs. 23.

EJUSDEM de Tabaco Brasiliico adnotatio in Nov. Lit. Mar. Balth. anno 1704. M. Maj.

EJUSDEM disp. de remedii stomachicis Lipsiæ 1689. 4°.

§. DCIII. Sebastianus Badus.

Sebastiani BADI, prius BALDI, *Anastasis corticis peruviani, seit China defensio* Genua anno 1663. 4°.*. Eximus liber, quem equidem in practicis pro meritis laudabimus. Pridem anonymum contra PLEMPiUM libellum in eundem sensum ediderat, quem non vidi. Romæ medicinam fecerat & in familia Cardinalis de LUGO. Historiam corticis dat ex notis M.S. Antonii BOLLI mercatoris Genuensis: arborem describit, non optime, folia cum Prunis, flores cum Punicis comparat. Ab Hispano aliquo Comitissæ de CINCHON primum fuisse exhibitum, inde a Comite ejus marito anno 1632. in Europam adportatum, anno 1649. per Cardinalem, quem diximus, in Italiæ adlatum. De qualitate sapienter desperat, cum de bono effectu certus sit. A quartana primus in tertianam salubre medicamentum traduxit. Vim a cortece esse non a vino. Reliqua in practicis.

§. DCIV. Varii.

J. Paul KNOLLE *Klein Viticulturbüchlein, oder Unterricht des Weinbaues im Meisnischen Kreise* Dresden anno 1663. 8°. RIV.

Charles PATIN viri eruditissimi tr. des tourbes combustibles Paris 1663. 4°.

G. E. OELLINGER *designatio medicamentorum in sua officina pharmaceutica præstantium* Noribergæ 1663. 12°.

Do-

DOMENICO AUDA de Lantosca, *maravigliosi secreti* Venez. 1663. 12°. ASTR. 1668. 12°. 1686. 12°. etiam 1660. 8°.

EJUSDEM *pratica de speziali* Venet. 1686. 8°. 1736. 8°.

Laurentii STRAUS *oratio de Rosa Giessæ* 1663. 4°. RIV.

EJUSDEM *de Coffea* 1666. 4°. Anglice 1685. 12°.

Cum CASPARI CALDERI de HEREDIA *tribunali medico exstat l. aureum de facile parabilibus* Antverp. 1663. fol. TREW.

Abrahāni Achatii HAGER Aloë Choræ Salitsianæ (quæ nempe in horto ejus nominis floruit) Alteburg. anno 1663. 4°.

Samuelis BOCHART eruditissimum *Hierozoicum* Londin. anno 1663. fol. 2. Vol. aliqua parte plantas adtingit, ut corallia.

Joh. LIPPAY S. I. *Hortus Posoniensis* Posen anno 1664. Ungarice.

EJUSDEM *De insitione & seminatione* Poson. anno 1663.

EJUSDEM *De fructibus diversissimis producendis* anno 1666.

Ferdinand GRUYWAART *van de dosen der purgantien vomitorien en opiaten* Middelburg 1663. 8°.

Samuel STRANGEHOPES *books of knowledge in 3. parts . . . astrology, physik and husbandry* London 1663. 8°. BODL.

§. D C V. Georg Gräflinger. Alii.

GEORG GRÆFLINGER, Notarius Hamburgensis, cum PETRI van AENSELEN opus hortense converteret, alia etiam vertit, *ut der französische Küchen-gärtner, welcher unterweiset, wie Kiichen-Kräuter und andere rare Gewächse aufzubringen und zu bereiten* Hamburg 1664. MULLER. Hanover 1666. Minden 1677. 12°. Wolfenbüttel 1695. 12°. Quern scriptorum converterit, ignoro.

EJUSDEM *der französische Baum- und Stauden-Gärtner* Hamburg 1677. 8°. Hanover 1666. 12°. & Minden 1677. 12°. cum priori, tum Wolfenbüttel 1695. 12°.*

In oleraceo horto cura & cultus melonum traditur, & cinaræ, brassicæ, tragopogonis, lactucæ, cichoreii leguminum, plantarum porracearum.

In pomario variæ formæ arborum, earum cultus, seminarium, plantatio, insitio: arbores fructiferæ seorsim: earam catalogus & morbi.

Antoine BIET sacerdos, qui Guianam cum infelice colonia adiit, *Voyage de la France équinoxiale en l'Isle de Cayenne, entrepris en 1612.* Paris anno 1664. 4°.* Liber tertius huc facit, hominis tamen non indiligentis. Fructus edules, cultos & spontaneos, breviter describit. *Santalum* in Cayenna xeperit, *Sarsamparillam*, *Ebenum*, alia.

Adriani

Adriani COCQUII, Ecclesiastis Vlissingani, *historia ac contemplatio sacra plantarum, arborum & herbarum, quarum fit mentio in Scriptura sacra Vlissing.* anno 1664. 4°. *. Exigua pars plantarum sacrarum hic tractatur: descriptio-nes AUCTOR dat ex botanicis decerpitas, tunc multam philologiam, Judaicam & Christianam, & emblematica atque parabolica varia. Dudain per mala-aura interpretatur.

In *Henrici POWER Experimental philosophy* Lond. anno 1664. 4°. * in parte prima seu microscopica, semen, & pollinis Antherarum, Urticarum & Atri-plicum spectacula traduntur, & Filicum anuli elasti ci.

§. DCVI. *Johannes Evelyn.*

John EVELYN Sylva or a discourse of forestreets deliverd in the Royal society anno 1662. London anno 1664. fol. OSB. 1669. fol. 1679. fol. OSB. 1706. 1729. fol. *. *Sylvarum cultum multum commendat, quæ in Anglia fere totæ extinctæ sint.* Artes docet, quibus sylvæ conferantur & conserventur. Deinde singulas arbores contemplatur, earumque cultum dat, & œconomicas utilita-tes, usumque medicuni. Plenum hoc & insigne opus.

EJUSDEM *Terra or a philosophical discourse on earth relating to the impro-vement for vegetation and propagation of plants, presented to the Royal Society* 29. April anno 1675. Posset etiam ad fossilem historiam referri. AUCTOR sollicite terrarum genera contemplatus, etiam microscopium ad earum cogni-tionem adhibuit. Video de fimo fuse scripsisse; in ovillo stramina mucilagine conjungi, & fabulo adspergi. Equinum mera stramina esse & fœnum. Pro-diit cum priori anno 1679. fol. 1706. fol. 1729. fol. *

EJUSDEM *Pomona or an appendix concerning fruit trees in relation to Cyder, Malorum ad Siceram utilium species, cultum usumque parandi potus docet.* Mul-tum laudat Siceram Turgovicam, & aliorum etiam auctorum labores cum suis coniungit, *Johannis BEALE, Pauli NEILE, J. NEWBURGH, Silæ TAYLOR, Danielis COLWALL, COOKII, aliorum.* London anno 1699. 1729. fol. *

EJUSDEM *Acetaria, plantarum nempe, quæ ad acetaria quoque modo inser-viunt, catalogus, & virium enumeratio.* Anglice of sallets London 1699. 8°. OSB.

EJUSDEM *Calendarium hortense, or gardeners almanach* London anno 1664. 8°. 1669. 8°. 1676. 8°. OSB. 1706. 8°. OSB. seu opera rustica, horti, arboreti, per menses divisa.

Johannis de la QUINTINIE Traité des Melons interpretatus est & edidit anno 1693. Eruditus cæterum scriptor, neque rei naturalis imperitus.

Ex eadem, ut puto, lingua etiam convertit *the French gardener* 1672. 8°. OSB. 1675. 8°.

U u v

Ejus-

EJUSDEM De Sembradore, celebri nostro ævo instrumento, commentarius
Phil. Transl. n. 60.

Opera omnia Londin. 1706. fol. 1729. fol. *

§. DCVII. Varii.

Bern. SWALWE *querela ventriculi* Amsterdam 1664. 12°.* continet etiam
diæteticen & leguminum indolem.

Pharmaceopœa Ultrajectina Utrecht. 1664. 24°. BUR.

J. Christ. HIEBNER'S *Horti cultura, oder Catalogus aller Simplicien, welche
bekannt, und guten theils hier zu finden* Brieg 1664. 8°. ZOCHA. Leipzig 1671.
8°. RIV. 1675. 8°. RIV.

HELF. JUST. WINKELMANN *der Americanischen neuen Welt Beschreibung &c.*
Oldenburg 1664. 4°. RIV.

Car. SCHROETER *de vita & sanitate plantarum* Jena 1664. 4°. HEIER.

Stephen BLAKE *the complete gardening practice* London 1664. 4°.

J. Gottfried OLEARII (Oelschlager) *Specimen floræ Hallensis s. designatio plan-
tarum hortuli sui* Hall. 1664. 12°.

EJUSDEM *Hyacinthen Betrachtung* Leipzig 1665. 12°.

P. SCHNEIDER'S *Kellermeisterey* Nürnberg 1664. 8°.

Hoc anno HIERONYMUS BAUHINUS, CASPARI nepos, edidit J. T. TABER-
NEMONTANI *neu vollkommenen Kräuterbuch.* fol. Basil.*

Pierre BOUCHER *Histoire naturelle de la nouvelle France dite le Canada*
Paris anno 1664. 12°. BURETTE. FALC.

Robert TURNER *The British physician or the nature and virtue of english
plants* London anno 1664. 8°. 1687. 8°.

Edward MAYNWARING *Tutela sanitatis, seu vita protracta* Londin. anno
1664. 8°. Anglice anno 1683. 8°. cum titulo *Method of enjoying health
and vigour.*

EJUSDEM *Discourse that tobacco is the cause of scurvy* ibid. anno 1672. 4°.

§. DCVIII. Melchisedeck de Thevenot.

Melchisedec de THEVENOT *Voyages en Europe, Asie & Afrique* Paris anno
1664. 4°. 1674. 4°. BURETTE, & posteriora volumina seu Indica anno
1682. 8°. 1683. fol. 1684. 4°. OSB. 1689. 8°. OSB. ANDERS. BURETTE, &
in Belgio, cum titulo Paris anno 1689. 8°.*. Anglice voy. to the Levant
Lond.

Lond. 1687. fol. Germanice Francofurti anno 1693. 4°. Auctor nobilis Lotharingus, mores quidem potissimum, & facilius sub oculos cadentia, adnotavit, ad rem tamen herbariam hactenus animum applicuit, ut quinque volumina Stirpium siccarrum collegerit, alias etiam plantas passim adnotaverit, ut sponte ad vias nascuntur, nonnullas descripscerit, Apocynum denique arboreum venenatissimum depinxerit. Scammonium Smyrnæ docet ex convolvulo parari arvensis minoris simili, foliis hirsutioribus & majoribus, minus bene incisis, quam Scammonium Syriacum (p). Semen Sumach cum aqua conquassatum gratum & salubrem potum præstare (q), Livas seu Ribes veterum gratissimo esse acore (r). Gummi Arabicum ex Acacia spinosa parari &c. Massiliæ Coffæ potus prius notus fuerat, THEVENOTUS tamen potissimum eum in Galliam introduxit (s) : ubi anno 1671. publice coffeeæ decoctum vendi cepit (t), aut anno 1669 (u). Primum iter suscepit anno 1652. nondum viginti annos natus, quo Italiam, Asiam Turcicam, Ægyptum, & Palæstinam adiit. Altero, anno 1663. suscepto, adiit Persiam, Indostaniam, quam iterato nonnullis terrestribus itineribus percurrit, & in eo itinere anno 1667. Miamæ in Persia obiit. Malles ea sola descriptisset, quæ ipse vidisset ; sed plurima aliena immiscuit, ut ea passim auditu perceperat.

EBN BAITHARIS opus, quod destinabat, edere non potuit, morte preventus.

§. DCIX. Varii.

F. Mariae BRANCACCIO Cardinalis de usu & potu Chocolate diatribe Rom. anno 1664. 4°. alii 1665. 4°. 1666. 4°. SEGUIER. 1673. fol. & inter octo dissertationes 1672. fol.

GUSTAV. LAHNMAN *De horti cultura* Upsal. anno 1664. 4°. SEGUIER.

J. FORSTER *Englands happiness increased by a plantation of potatoes* Lond. anno 1664. 4°.

Phytologia sacra ou discours moral sur les plantes de la Ste Ecriture Angers anno 1664. 4°. SEGUIER.

The fruit trees secrets London 1664. 4°. HAUSVAT.

JONATHAN GODDARD *some observations concerning the nature and similar parts of a tree &c.* cum EVELYNO London 1664. fol.

U u u 2

IDEA

(p) II. p. 120.

(q) p. 3. L. I. c. 13.

(r) T. III. ad fin.

(s) *Traité historique du Caffé* p. 369.

(t) *Traité de l'origine du Caffé* p. 313.

(u) p. 373.

IDE^M in diff. de medicina agit de erroribus pharmacopolarum.

Casper SCHOTT J. S. *physica & technica curiosa &c.* Heripoli 1664. & 1667. 4°. In *Physica curiosa*, quæ Heripoli anno 1667. 4°.* prodiit, *Appendix* est botanici argumenti de vastis arboribus aliisque Indiæ arboribus admiratio-nem merentibus, & de palingenesia.

Hermannii GRUBE *de vita & sanitate plantarum* Jena 1664. 4°. MERKL.

EJUSDEM *Analysis mali citici compendiosa* Hafn. 1668. 8°.* Vires medi-cata tradit.

EJUSDEM *de facultatibus simplicium medicamentorum cognoscendi* Francofurti 1669. 8°.* Eas facultates ex colore & signaturis non innotescere, sed ex odore, sapore, experimento vel casu nato, vel de industria facto. Contra ni-mias aliquas vires, quæ nonnullis medicamentis imputantur. Generalia fere, & absque proprio experimento.

§. DCX. Varii.

Hieronymi NIGRISOLI *Progymnasmata* 6. quorum 2. est de succi Citri, & Limonum viribus & usu in febricitantibus & puerperis. 6. Alcanam Arabum non esse Cassiam, & quid sit? Guastallæ anno 1665. 4°. BURETTE.

Promisit se editurum anatomen plantarum GREWII cum suis observ.

Laurentius BELLINUS in suo *de gustus organo tractatu* salium vegetabilium varias figuræ definivit, endiriæ, cucurbitæ, colocynthidis, hellebori albi, ace-tosæ, melissæ, cichorei, parietariæ, absinthii.

Casper MARCHIUS *programmate ad præparationem theriace Andromachi* in-vitavit Kiel 1665. 4°.

J. Thomas ROLLET *Remarques curieuses sur la thériaque avec un excellent traité sur l'orvietan* Bourdeaux anno 1665. 8°: BURETTE.

W. G. *A true Gentlewoman's delighth wherein is contained all manner of Cookery* London 1665. GUNZ.

La maniére de cultiver les arbres fruitiers Paris anno 1665. 12°.

Huc refero Richardi LOWER curationem, quæ fit Avenæ decocto, Germa-nice anno 1722. 8°. cum titulo *Die Habercur recusam*, & alias, cuius primam editionem ignoro.

J. Arnoldi FRIDERICI Jenensis *Disputatio de Guajacan* Jen. anno 1665. 4°.*.

De Tabaco anno 1667. 4°.*.

De Paeonia anno 1670. 4°.*.

Rutgeri

Rutgeri HERMANNIDÆ Hortulus Velavicus Hadervic. anno 1665. 8°.*.
Orationes botanici argumenti.

§. DCXI. Hortus Regius Parisinus.

Hortus Regius Parisinus anno 1665. fol. *. In dedicatione nominatur *Antonius VALOT* Archiatrorum comes, auctor autem est *Dionysius JONQUET*. Prima pars est totius horti catalogus, nempe plantarum 4000. quarum equidem pars major est varietatum, non paucæ tamen Canadenses, Narbonenses & Alpinae intercedunt. Accessit appendix unius folii.

§. DCXII. Balthasar Monconis.

Balthazaris Monconis de LIERGUES Judex Lugdunensis, mira curiositate motus arcanorum discendorum, ipsius etiam alchemiæ & Magiæ suis oculis usurpandæ, tria itinera suscepit, Lusitanicum; Ægyptium, Smyrnæum & Constantinopolitanum; Anglicum, Belgicum, Germanicum & Italicum, Hispanicum, hoc antiquius. In iis multas plantarum parum notas facultates passim collegit, sæpiuscule vanas. De caprifificatione egit, Musamque sub dio in Lusitania florentem depinxit. Prodiit ejus *Journal des voyages de M. de M. T. I. II. III. Lyon anno 1665. 4°.**. Denuo Paris anno 1695. 12°. 4. Vol.*. & in Belgio. Germanice Augspurg 1697. 4°. VATER. In Tomo IV. varia ar- cana & medicamenta dicuntur, quæ passim ad herbas pertineut. In itinere Italico aliquas plantas horti Pisani recensit.

§. DCXIII. Robertus Hooke.

Roberti HOOKE, aliquamdiu Societati Regiæ a manu, *Micrographia or some physiological descriptions of minute bodies made by magnifying glasses with observations and inquiries* London anno 1665. fol. *. Industrius vir, melancholicus, totus deditus labori, & in experimentis solers; valde augentibus vitris usus est. Huc fabrica suberis. De mimosa experimenta, quæ a colore & aliquibus cruentibus, aliisque causis folia contrahit. Mucor & Embolus, Bryum. Marinæ plantæ elegans reticulum. Rete in folio Roris marini cum cryptis. Urticæ aculeus. Arista hordei. Semina speculi veneris, Thymi, Papaveris, Portulacæ.

Compendium splendidi operis anno 1745. Londini fol.* prodiit, conservatis tabulis, sermone contracto, rejectis ratiociniis HOOKII.

EJUSDEM Philosophical experiments and observations published by W. DERHAM London anno 1726. 8°.*. Pauca huc pertinent. De herba narcotica Bangue, Cannabis specie, absque noxa inebriante. De Nostoch & liquamine, in quod dissolvitur. Queritur PHILIPPUM la HIRE sua de porositate ligni inventa expilasse; & alioquin Gallos accusat aliena sibi tribuentes (x).

Ab eo tempore microscopia ad intimam fabricam plantarum cognoscendam frequenter adhibita, MALPIGHIO, GREWIO, LEEUENHOECKIO auctoribus, eam hactenus ignotam, & sua ipsa in simplicitate latentem anatomen revelaverunt.

§. DCXIV. *Johannes Rea.*

*John REA Flora or a compleat florilege with all requisites belonging to a florist in III. books London anno 1665. fol. *, auctius anno 1676. fol.* Ipse flores coluit. L. I. continet florum cultum, ex proprio, ut de se ipso testatur, experientio, natum, & florum catalogum cum descriptionibus, etiam indigenarum. In Cerere iterum plantas describit, sed vulgares, tum coronarias. *Pomona* ad arbores spectat hortenses, etiam ad sylvestres aliquas, cum varietatibus.

§. DCXV. *J. Daniel Major.*

J. Daniel MAJOR, Vratislaviensis, in nova Kiloniensi Cimbrorum Academia anatomes & botanices professor, *de planta monstrosa Gottorpensi*, & *de coalescentia stirpium*, & *circulatione succi nutritii* scripsit Slesvicæ anno 1665. 4°.*. *Helianthi* varietatem describit, flore monstroso, caule ex duobus connato. Deinde *Chamæmelum fasciatum* caule.

EJUSDEM *Rei herbarie cupidis* Kiel anno 1667. 4°.*. Catalogus plantarum in agro Germanico hortisque vulgo nascentium, secundum menses & loca natalia, idem, quem KENTMANNUS Giessæ anno 1609. & Wittebergæ anno 1629. ediderat.

EJUSDEM *Americanische beym Schlosse Gottorf blühende Aloë* Slesvic anno 1668. 4°.*. Historice potius & medice, non adeo botanice de hac Aloë Americana agit, quæ in horto scapum florigerum exseruerat.

EJUSDEM *de myrrha & locustis* Kiel 1668. 4°. Exstat in collectione Leidensi 1732. fol.

EJUSDEM *Memoria iniciati horti medici* Kiel anno 1669. fol. Breviter etiam aliorum hortorum Europæ historiam tradit.

In *Memoriali* Kiel 1669. 4°. de vegetabilibus littoris holsatici, algis, fucisque aliqua habet.

EJUSDEM *Catalogus plantarum quarum mentio fit in W. ROLFINK t. 2. de vegetabilibus in gratiam p̄electionum* Kiel 1673. 4°.

In *Collegio medico curioso*, inque specimine I. agit de dilatatione Rosæ Hierichuntinæ in aqua.

Musei Cimbrici aditum I. & 2. video prodilisse anno 1689. 4°. cuius aliquam catalogum dant in Nov. Lit. Mar. Balth. Plantas etiam rariores continebat.

In

In Ephemeridibus Natur. Cur. Dec. I. ann. 3. obs. 241. habet Citrium prægnans. Ann. VIII. De cera Rosarum, & tubulis roridis Rosarum n. 6. & 7.

§. DCXVI. Academiæ. Societas Regia Britamica.

Aliquæ hoc tempore jam Academiæ fuerant, quæ ad rem naturalem scrutandam spectabant, Lyncea potissimum. Verum nihil ista ediderat, quod ad rem herbariam spectet. Nunc vero mense hujus anni 1665. (y) februario prima prodiit Scheda Societatis Regiæ Britannicæ. Ea Johanne WILKINS Episcopo potissimum auctore, ex privata Societate Oxoniensi ab anno 1645. paulatim coaluit, & Regia denique auctoritate 15. Julii anno 1662. confirmata est, aque eo tempore supereft. Nullo publico beneficio unquam adjuta, diu ex sodalium contributione se sustentavit, atque passim in non exiguae difficultates incidit (z), cum primus ardor deferbuisset. Libera etiam voluntariis solum laboribus sociorum sua diaria continuavit. Adoptionum olim liberalior fuit, & ad plurimos se extendit, quas adoptiones alibi Princeps ad viros fere selectos coercet. Prima tamen lex fuerat, sapienter lata, ut sodales experimentis incumbant, de theoria securi. In gente opulenta, & studiosa, nunquam non fuerunt viri, publici boni & veritatis illustrandæ cupidi, qui sua symbola literaria conferrent. Regnante JACOBO II. equidem aliquamdiu languit, ut annis 1688. 1689. & 1690. nulli numeri prodirent, convalluit tamen imperante GUILIELMO, & ad nostra usque tempora pergit suos commentarios edere, quos vocat *Philosophical Transactions*, ut ab anno 1679. ad annum 1682. septem intercederent *Philosophical collections* & *Lectio-*
nies CUTLERIANÆ a Roberto HOOKE editæ, post quas omnia in priorem ordinem redierunt, & *Transactions Phil.* Tomus LIX. nuper prodierit. Numeri fuerunt 497. nunc ab anno 1751. desituni est numeros addere.

In primis voluminibus multi censebantur libri, & mera literarum undique conquisita commercia partem magnam efficiebant operis. Nunc fere totum impenditur ipsis scriptis Cl. virorum, & de universa re naturali, & de mathematibus, & denique de re literaria agentibus.

Inde cum amplum opus magno sumtu coemeretur, & ne divitibus quidem emtu facile esset, compendia nata sunt varia, in quæ præcipua rerum momenta sunt contracta. Ejusmodi est compendium Johannis LOWTHORP, quod numeros ad annum usque 1700. editos continet Londini editum, & Italice recusum Venez. 1733. 4°. 5. Vol. Neapoli 1723. 4°. 3. Vol.

Inde BENJAMIN MOTTE ad annum 1720. compendium continuavit, duobus voluminibus 4°.*.

Aliud Cl. JONES, REIDIUS & GRAJUS ad annum 1732. protraxerunt. Aliud ab anno 1719. ad 1733. J. EAMES & JOH. MARTIN, deinde MARTINUS ab

(y) In reliqua Europa est annus 1666.

(z) BIRCH, *bif.* T. IV. anno 1681. 1687.

ab anno 1733. ad 1744. Alia est continuatio cuius BADDAM 10. Vol. 8°, anno 1745. edidit. Omnes isti epitomatores, dum sumitus minuere student, in multis utilitati publicæ defuerunt. Icones parvæ & saepe infra omnem dignitatem contractæ. Omissa passim, quæ maximi usus essent, ut S. BROWN plantæ, tum BROWNII & PETIVERII, & BLAIRII Elephanti anatome. Quare conandum est, ut ipsum opus habeatur. Exiguo usui fuerit volumina quinque priora redimere, quæ Lipsiæ anno 1675. 4°.* aut sex volumina numerique 68. qui Amstelodami in 12°.* prodierunt, utraque latine versa, ut tamen de infideli interpretatione Societas Regia conquesta sit. Sed etiam Cl. BREMOND quinque annos ab anno 1731. ad 1735. Cl. vero DEMOURS sex alios annos ab anno 1737. ad 1743. gallice vertit & splendide edidit, non sine auctariis. Verum & id institutum perennitate caruit.

Quæ botanici argumenti non pauca his voluminibus continentur, ea dicam cum suis auctoribus.

Conjungi vero debet cum hoc opere aliud, quo res gestæ Societatis Regiae, a primis initiosis, ad annum 1687. ex fastis recensentur, & passim, sed breviora aliqua rerum momenta supplentur, quorum nulla in magno opere mentio est, Thomæ nempe BIRCH *History of the Royal Society*, cuius IV. Tomi anno 1756. & 1757. prodierunt. De circulatione succi arborum, de ficus succo ad colores temperandos optimo, & alia botanici argumenti hic reperias.

In T. IV. solanum tuberosum hydroponem generare, succum arborum nutritium per corticem descendere; nam remoto anulo corticis arbusculam superne crassescere, inferne gracilem esse.

Alius scopus est Thomæ SPRATT Episcopi, qui anno 1667. 4°. tum & aliis annis, & nuper anno 1734. 4°.* recusam dedit *History of the Royal Society for the improvement of natural Knowledge*. Prima initia, laudes & apologeticam Societatis scribit. Habet aliqua ad artem tinctoriam facientia.

§. DCXVII. *Journal des Savans.*

Eodem fere tempore & paulo prius, Januario mense anni 1665. prodiit primum volumen adfinis diarii, *Journal des Savans*, quod etiam nunc post absolutum seculum porro continuatur. In principio idem fere, qui alteri, operi scopus erat, novos libros recensere, addere rariorum phænomenorum adnotaciones; tum ex Londinensis Transactionibus, Diario Italico, quod proxime dicemus, Ephemeridibus Germanicis; tum ex Academiæ Parisinæ inventis sumtas, quæ ad annum 1699. fere omnia hic primum edita comparent. Ex adnotaciones rerum que naturalium historiarum posteriori & vix sere omissæ fuerunt, ut nunc quidem censura fere librorum ejus diarii præcipuus scopus sit. Primus auctor fuit Senator Denis de VALLO D. de HEDOUVILLE: Ei anno 1666. succedit Abbas GA LLOIS; anno 1675. M. la ROQUE; anno 1687. præses in Curia Parisina COUSIN. Idem Diarium anno 1701. curæ Cancelarii Regni subiectum fuit,

&

& anno 1702. collegium doctorum virorum constitutum, quibus censuræ librorum committerentur, qui iidem apud BIGNONIUM convenirent. Primi censores fuerunt DUPIN, ANDRY, FONTENELLE & VERTOT. Ab anno 1707. cepit hoc diarium intervallis menstruis prodire, prius hebdomadario diario similis. Pergit Parisiis 4ta forma excudi, Amstelodami 12ma, immensum Diarium: cum satis fusa cuique libro censura detur.

§. DCXVIII. Robertus Murray.

Robertus MURRAY De propagatione Mororum in Virginia Phil. Transf. n. 12.

EJUSDEM De Cerevisiæ in Scotia coctione n. 141.

In *Thomæ BIRCH* collectione T. II. anno 1671. plantam laudat adversus canis rabidi morsum, quæ T. IV. pro lychnide viscosa habetur.

§. DCXIX. J. Michael Fehr.

J. Michaelis FEHR, Swinfurtenensis medici, qui inter primos fuit Academiæ naturalium curiosorum statores, & ejusdem alter *Præses*, *Anchora sacra*, vel *Scorzonera* Jenæ anno 1666. 8°.*. Commune institutum his *Curiosis* fuit, plantam describere, de qua erant acturi, tum species reliquas, aut homonymas; inde præparationes medicas, viresque medicatas, demum formulas addere, quas quæque plantæ subiisset. Noster præterea catalogum dat plantarum circa patriam civitatem nascentium, inter quas rariores variæ, *Botrys*, *Draba strictissima*, *Hypochœris Costa*, *Chamœpitys Austriaca*, *Gentiana punctata*, *Linaria cœrulea*, *Adonis perennis*, *Caryophyllata alpina lutea*, *Iris tenuifolia*, *Fraxinella*, aliæ.

EJUSDEM *Hiera picra*, seu de *Absinthio analœcta* Lipsiæ anno 1667. 8°.*. Forma eadem: inter Absinthia locus datus umbellifero *Clavennæ*, cæterum paucissimæ species dictæ. Præterea plurima alia, etiam vernum historiæ tænicæ, & de rore, & nebula aliqua admista.

EJUSDEM De *Arnica lapsorum panacea* in Eph. nat. cur. Dec. I. ann. IX. X. n. 2.

De *Chrysanthemo monstroso & maliformi Citro* ib. n. 3.

Dec. II. Ann. I. n. 4. de uva versicolore.

§. DCXX. Olai Rudbek pater. Terzagius.

Olaï RUDBEK patris, cui gloriam inventorum vasorum lymphaticorum alibi tribuimus, viri vasti ingeni, & in magnis operibus pertinaciter laboriosi, aliqua pars curarum ad rem herbariam pertinuit. Obiit anno 1703.

Delicias vallis Jacobæ D. de la GARDIE anno 1664. 12°. editas non vidi. Sed habet LINNEUS.

Hortus botanicus (Upsaliensis) primum anno 1658. 12°. editus. Ej. Au-
tarium novissimum prodiit Upsal. 1666. 12°. & *hortus ipse variis exoticis indi-
genisque plantis instruetus* Upsaliæ anno 1685. 8°.*. Industrie scriptus catalo-
gus, et si nuerorum nominum, habet censum plantarum spontanearum Sueciæ,
inter quas *Aconitum lycocitonum cæruleum*, *Cistus Ledon Oelandicus*, *Fra-
garia Suecorum fruticans*, *Orchis Lapponum*, *Vicia minima nostras* pur-
purea biflora.

EJUSDEM & FILII cognominis magnum opus, *Campi Elysi*, pene totum
in Upsaliensi incendio periit, cum numerosissimis, quas continebat, iconibus
ligneis ad 10000. vel 11000. Disposuerat ad BAUHINI ordinem, partim un-
dique collatitias, partim & proprias plantas, cum solis nominibus, forma quæ
a folio grandi dicitur. Ejus operis exigua pars superfluit. Libri quidem I.
quo Gramina continentur, tria exempla dicuntur reliqua esse, quæ nunquam
mihi contigit vidisse. Sed Librum secundum possidco, & ipsum rarum, cura
Olai RUDBEKII patris & filii & nepotis, cognominum omnium, Upsaliæ anno
1701. editum, quem (a) bonus senex orsus erat. Usus erat etiam siccis
BURSERI plantis, quas *COYETUS* olim *Thomæ BARTHOLINO* destinaverat,
nunc ex ejusdem *COYETI* dono Academia Upsaliensis possidebat. Liliaceæ stir-
pes & Orchideæ bulbosæ hoc Tomo continentur, copiosissimæ, cum varia-
tibus suis, multisque ejusdem plantæ repetitionibus, inter Orchides vel po-
tissimum. Hic primum *Orchis Lapponum* delineatur, quæ *Calceoli* species est,
& *Corallorrhiza*. Intercedunt alienæ *Orobancheæ* & *Squamaria*.

In rarissima *Atlantide* etiam de plantis Sueciæ aliqua reperiri persuadeor,
neque enim ad manus habeo. Tomi III. fol. sunt, Upsaliæ annis 1675.
1689. & 1698. editi, cujus operis reliqua interierunt.

Carolo Maria TERZAGI Museo e Galleria del S. Manfredo SETTALA, ac
cresciuto da Pietro Francisco SCARABELLI Tortona anno 1666. 4°.*. Inter alia
rariora habet lignum Aloes veram, & spurium; L. Rhodium: balsama varia:
Cacao: Calambi lignum: Cannas Indicas: Cannellam: Chartam Chinensem
& Japonensem: Coccæ genera: Corallia: Ebeni species: Fructus exoticos va-
rios: gummata: lignorum magnam varietatem: olea varia.

IDEA P. M. TERZAGI scripsit de distantia ad quam orizæ agros oportet
a civitatibus remorere MAZZUCHELLI mis.

§. DCXXI. *Franciscus Redi.*

Francisci REDI, nobilis Aretini, viri ingeniosi, Poëtæ, insectorum &
animalium minorum scrutatoris, multa sunt opera, quæ aliqua parte ad rem
herbariam pertinent.

Ejus

(a) *Act. Lit. Mar. Balth.* 1702. p. 17.

EJUS Notizie intorno alle Palme Firenz. anno 1666. editæ dicuntur SEGUIER, neque tamen videntur tunc ex prelo prodiisse. Repetuntur in *Giornale di lettere* T. 32. multumque habent Arabicarum literarum, quas Chogia ABULGAITH cum REDO communicaverat; redeunt etiam in editione Veneta operum omnium inque T. VI. Negat REDUS necessitatem fecundationis florum feminorum, etsi mares nescio quid conferre fatetur. De melle dactylorum, eorumque varietatibus, & cerebello Palmæ.

EJUS epistola de potu Coffeæ in *Giorn. de Letter Suppl.* III.

De salibus factitiis T. II. opp. p. 99.

EJUSDEM Esperienze intorno a diverse cose naturali e particolarmente a quella che ci son portate dell' India Firenz anno 1671. & 1686. 4°.*. & latine Amsterdam 1675. 12°. De fructu Araticui, Brasilico, grati saporis. De Pimiento di Ciapa seu Amomo: De Badjani: De radice J. Lopez PINEIRO, radice Queijo, radice della Manique: Venenatissima vis olei Tabaci experimento hic confirmatur.

EJUSDEM Etymologia Italiana Genev. anno 1685. fol. & in operibus omnibus, parvum est lexicon, in quo plantæ etiam variæ, earumve partes docte exponuntur.

EJUSDEM Bacco in Toscana Ditirambo con le annotazioni Firenze anno 1685. 4°. 1691. 4°. FALCONET. Brundusii 1763. 12°. Poëma dithyrambicu de laudibus vini in Hetruria nascentis, nobile & pindaricum opus. In adnotationibus plurima sunt botanici argumenti propria, & de Chocolata poëma.

In epistolis passim botanicæ rei aliqua intercurrunt, de resina Jalapæ, Raphano rubro, Thea, Vallonea, Patatas Africana, & glandibus edulibus ejus regionis. In tractatu de salibus factitiis pondera definit cinerum & salis, quæ ex multis herbis obtinuit.

Opera omnia prodierunt Napoli anno 1687. 8°. BURETTE. Venet. anno 1711. & 1712. 8°. maj. 3. Vol. 1728. 1742. 8°. maj. 7. Vol. *.

§. DCXXII. Academia Regia Scientiarum Parisia.

Hoc anno altera princeps Academia in Gallia condita fuit, cuius summa sunt in rem herbariam merita. Dudum apud MERSENNUM primum, inde apud THEVENOTIUM, & MONMORTIUM viri docti conveniebant, ut de rebus naturalibus sermones misserent. Deinde duæ Academiæ coaluerant, Physicorum altera, altera mathematicorum. Eas COLBERTI suasu LUDOVICVS XIV. die 22. Decembr. anni 1666. in unam Scientiarum Academiam convenire jussit, quæ porro satis libera, & Anglicæ similis, sub Regia tamen tutela, ad annum 1699. superfuit.

Hujus Academiæ res gestas J. B. du HAMEL in historia Academiæ Regiæ Scientiarum descripsit, quæ Parisiis anno 1698. 4°.* & 1702. 4°.* auctior prodiit, præcipua etiam momenta novorum inventorum in compendium contracta recensuit. Deinde postquam annorum 1692. & 1693. *Mémoires de mathématique & de physique* Parisiis iis annis in 4°. prodierant, in Belgio recusi, omnes Commentarii hujus prioris Academiæ ab anno 1730. Parisiis conjuncti prodierunt Vol. XI. 4°.* Inter eos Commentarios multa sunt PERRALTI, MARCHANTII, DODARTII, TOURNEFORTII, quæ suis locis recensebimus.

§. DCXXIII. *Claudius Perrault.*

Prior *Claudius Perrault* anni jam 1667. mense Januario, deinde anno 1668. suam de circulatione succi plantarum sententiam dixit, quæ deinde cum reliquis *Essays de Physique* Parisiis anno 1680. excusa prostat. Plantas corde posse carere putat, & succi in circuluni iter demonstrari ex vitio partis unicæ, ad omnes propagato: ex morte arborum, quibus verno tempore folia detrahuntur, aut stolones ab animalibus erosî fuerunt: ex vita plantæ de terra evulsæ, cui sola coma in aquam inmergitur, quam resorbet, ex eorum adeo foliorum ad alendas radices necessitate; ex vegetatione hinc per radices, inde per ramos. Habere plantas & ductus ad radicem ducentes, & a radice sursum. Ex radicibus truncatis succum crudum superne resorbtum prodire. A relapsu succi fieri, ut ligatae plantæ supra vinculum intumescant. Denique docet succum inutilem ex radice adscendere, & coctum in eamdem redire. Germinationem Cucurbitæ describit; semen finditur & ex una parte radix, ab altera caulis prodit, unaque semen incrementa capit. In plantis ferulaceis apparere ductus lactiferos, distinctos a spongiosa substantia, in qua succus est aqueus.

Inde cum Cl. Samuel COTEREAU du Clos aliqua contra sententiam Cl. viri proposuisset, respondet PERRALTUS, motum succi plantarum ab aëre pendere, & a fermentatione succi nutritii. Belgice hæc tentamina prodierunt anno 1721. 4°.

Egit etiam in *Journal des Savans* anni 1675. n. 14. de Piris folia & flores ex fructu producentibus. Recusa sunt in *Mem. de l'année 1692.*

§. DCXXIV. *Christophorus Helwig. Alii.*

Christophorus Helwig, Professor Grphiswaldensis, cum MURALTO, Helvetiæ & Rhætiæ montes peragravit, Italiam, Galliam Narbonensem, Angliam, & Apenninos montes vidit; non minimum plantarum collectarum numerum reliquit (b). Orationem *de studii botanici nobilitate* Basileæ edidit anno 1666. 4°.

EJUSDEM *Programmata* ad excursiones botanicas anno 1669. 1677. & alias prodierunt.

Francisci

(b) SCHIFFER. p. 193. Plantarum fuit 4000.

Francisci PETERSEN De potu Coffee Francofurti anno 1666. 4°. SEGUIER.
Idem est opusculum, quæ disp. præside Laur. STRAUSS Giessæ eodem anno de-
fensa, cum programmate Parisino. Conf. p. 520.

J. SCULDET plantarum cultura oratione exulta Noriberg. anno 1666.

*De BOURGES Voyage de l'Evêque de Bérite par la Turquie, la Perse, les
Indes, Paris, ut videtur anno 1666. (Phil. Trans.)* Habet aliqua de fructi-
bus & cerealibus ejus regionis.

*Jos. BLAGRAVE Supplement to Nicol. CULPEPERS english physician, containing
a description of all sorts of plants who grow in England and are mentioned in the
English physician London anno 1666.* 8°. 1674. 8°. SEGUIER.

*Cum CHIMENTELII marmore pisano prodierunt epistolæ de muscis odori-
feris Pisaniis Oxon. 1666.* 4°. SEG.

*J. SCHLEMM de Φυλλοθάλα s. dispersione foliorum, frondium, termitum vi-
rentium, florum, sertorum, qua usi veteres Jena 1666.* 4°. LEHM.

Joh. Erneſt. HERING de iiva Witteberg. 1666. 4°. HEFTER.

EJUSDEM æconomischer Wegweiser Jena 1680. 8°.

Georg Andreas BOEKLER Haus- und Feldschule Frankfurt 1666. 4°. 2. Vol.
Nürnberg 1683. 4°. Frankfurt und Leipzig 1699. 4°. Inter alia huc facientia,
etiam arbores ex foliis docuit educare.

Caroli v. MANDER poëma de pulvere tabaci Hafniæ 1666. 4°.

Samuel SORBIERE voyage en Angleterre Cologne 1666. 12°. an huc facien-
tia continent, non satis novi.

Viaggi orientali ne' quali si descrivono — animali, alberi, piante, frutti Rom. 1666.

*Les Merveilles d'Egypte traduit de l'Arabe de MURTAZY fils de GAPHIPHI,
par M. VATTIER Paris 1666.* 12°.

Jac. GAVOIS An estate fugacium fructuum usus innoxius Lutet. 1666. PL.

§. DCXXV. Olaus Borrichius.

*Olaus BORRICHUS vir undique eruditissimus, peregrinatione sua curiosissi-
mum usus, Academiam Hafniensem condito Collegio auxit, Chemiam quidem
impensis amavit, nullam tamen partem historiæ naturalis neglexit, sed ne-
que botanicen. Obiit anno 1690.*

Ejus eruditæ varii argumenti Epistolæ plurimæ exstant inter BARTHOLI-
NIANAS.

EJUSDEM Liber de ortu & progressu chemiae Hafniæ anno 1668. 4°. * au-
diior rediit; cum titulo *Hermetice Ægyptiorum & chemicorum sapientia ab H.*

CONRING *animadversionibus vindicatae* Hafniæ 1674. 4°.* , in qua de plantis Egyptiorum integrum & eruditissimum est caput 4. Fuso pro palingenesia.

EJUSDEM *Lingua pharmacopœorum*, seu de accurata vocabulorum in pharmacopolis usitatorum pronuntiatione Hafn. anno 1670. 4°.* Etsi de syllabatantum longa videtur quærere, & brevi, doctum tamen est opus, cum versus antiquorum poétarum in testimonium adducat. Passim etiam utilia adnotat, ut vocum græcarum apud AVICENNAM corruptionem.

EJUSDEM *De somno & somniferis maxime papaveraceis* diss. Hafniæ anno 1683. 4°.* Papaveris antiquitates. Inde analyses : vim Opii esse in morandis motibus animalium.

EJUSDEM *De usu plantarum indigenarum in medicina* : *& de clyffo plantarum, & Thee specifico enchiridion* Hafn. anno 1688. 8°.* 1690. 4°. HEFTER. Ad quemque morbum, & ad medicatarum virium classes, dat catalogos planitarum indigenarum. Clyffum vocat aquam stillatitiam plantæ recentis, neque fermentationem passæ, per balneum Mariæ correctam, cum residuo siccato expressam. Theiformes inde dat formulas. Germanice prodiit *kurzer Bericht vom Gebrauche der einländischen Pflanzen* Hamburg 1696. 8°. MEIS.

Inter dissertationes, seu orationes, Academicas a Samuele LINTHRUP Hafniæ anno 1715. 8°.* editas, prima est de experimentis botanicis, anni 1675. Inter alia tellurem Brasilianam a Mauricio NASSOVIO advectam primo innumeras plantas Brasilicas reddidisse, inde sensim Batavas. Inter medicatas plantas laudat etiam Belladonnæ externum ad cancrum usum. Dissertatio V. est de venenis. Laudat eorum vires medicatas, Aconiti ad lepram, Cicutæ internum usum ad febres malignas. Taxi umbram negat nocere. In dissertacione de qualitatibus occultis aliqua de plantis sunt, ut Hellebori globulum in fonticulum brachii immisum vehementer alvum ducere.

In Tomo II. Dissertatio de natura dulcedinis hactenus huc facit.

Multa ejus sunt in actis Hafniensibus. In Vol. I. n. 59. de plantis in planis silicibus natis, de Alga Saccharifera.

N. 60. Orchis hebræa & tetrorchis.

N. 61. Hyoscyami radix spiralis.

N. 62. Chamæmelum & Hieracium contortuplicatum.

N. 63. Ranunculus, Cotula, Hesperis, Chamæmelum, petiolus Cerasi, fasciata omnia.

N. 64. Ophioglossum, Plantago spica bifida.

N. 65. Kali, Ranunculus punctata.

N. 66. Muscus catharticus Islandiæ.

N. 67.

- N. 67. Flos Caryophylleus prolifer.
- N. 69. Acidus liquor Gallii lutei.
- Volum. II. n. 57. Ex fructu fagi febris lipyria.
- N. 58. An Empetri fructus vere noccat?
- N. 59. Geranium, Corona Imperialis, Hyssopus, Martagon, fasciata omnia.
- N. 60. Pirum piro innatum.
- N. 62. Absinthii sapor in lacte vaccæ ea herba pastæ.
- N. 63. Succum Betæ nocere.
- N. 64. Ab Aloës nimio usu excrementa cruenta.
- N. 65. Scabiosa prolifera.
- N. 66. Malus bifera.
- N. 70. Figura salis Serpylli.
- Vol. IV. n. 56. Iterum de Alga saccharifera.
- N. 58. Rorellam nocere ovibus; & solis.
- N. 68. Grana Siliquinis & Sinapi in vinum producta.

Vol. 124. Analysis chemica semenis papaveris; olei varia genera multum fumantia. Inde Opii analysis & oleum stillatitium. Hujus in fele venenata potestas: unde deduxit AUCTOR, narcosin esse in oleo, cuius particulæ sint tenuiores, quam in aliis oleis.

§. DCXXVI. *Christophorus Merret.*

Christophori MERRET M. D. *Pinax rerum naturalium britannicarum continens vegetabilia, animalia & fossilia* Londin. anno 1667. 8°.*. Plusculas plantas primus in patria detexit, plures varietates addidit. Montiam habet a D. GOODYER inventam; Dantiam, ni fallor, Cyathum, aliosque Fungos & Pezizas, Carices & Gramina non optime definita, Lactucam minimam, Melanoschoenum, Muscos aliquos, Sedum minimum stellatum purpurascens, Sium foliis variis; addit classes plantarum naturales & catalogos varios.

Brevem etiam expositionem scripsit fruendum, & abusuum, qui a Pharmacopolis respectu agrorum & medicorum committuntur. Titulus verus est *Frauds and abuses committed by Apothecaries London 1667. 8°.* BUR. 1670. 4°. BODL.*

In *Philosophicis Transactionibus* habet experimentum resecti corticis adaptati & convalescentis; aliqua de corrigenda sterilitate Cerasorum; de Aloës suspensæ

suspensæ decrementis in pondere, dum nova folia subnascebantur. hæc omnia n. 25.

In n. 223. Aliqua de plantis rarioribus Lincolnie.

§. DCXXVII. Varii.

Leonhardi URSINI Descriptio Tulipæ de Aleppo Lipsiæ anno 1667. 4° quam non vidi.

EJUSDEM Viridarium Lipsiense.

*J. Henrici URSINI, Ratisbonensis, theologi, est arboretum biblicum Noribergæ anno 1668. 8°. B. Tig. anno 1685. 8°.**

*EJUSDEM Continuatio historiæ planitarum biblicæ, seu de sacra phytologia, herbarius sacer, & hortus aromaticus S. H. eodem anno.**

Sylva theologiae biblicæ perinde. Loca collecta habet ad philologiam sacram pertinentia, ex veteribus scriptoribus, & Itinerariis desumpta. Icones etiam addidit.*

Valentini Henrici VOGLER Diæticorum Commentarius in D. Liddelii aliqua capita Helmstad. anno 1667. 4°.

EJUSDEM De rebus naturalibus & medicis, quarum in sacris Commentarius fit mentio Helmstad. 1673. 4°. LIND. anno 1682. 4°. LIND. 1683. 4°. CHION.

EJUSDEM de venenis disputatio Helmstatt 1661. 4°. LEHMAN.

Daniel ANGELUS de compositione medicamentorum Gedan. 1667. 8°. RAST.

Antonii de GOBBIS nuovo ed universale theatro farmaceutico Venet. 1667. fol. UFF.

Constantini ZIEGRA de Zoophytis Witteberg. 1667. 4°.

J. Georg GREENIUS de rusticatione & villis veterum Lips. 1667. 12°.

Nicol. CAPPON & Claud. BERGERON E. vinum vitae & futurae detrahit Paris 1667.

N. LAURENCEAU Ergo vinum Rhemense omnium saluberrimum Rheims 1667. 4°. SEG.

Car. de GOGLER Haus- und Feldapothek Frankfurt 1667. fol.

Lamberti v. Bos oude en nieuw ontdekte weerelt &c. continet etiam Plantas Amsterdam 1667. 12°. RIV.

ALESSANDRO VITRIOLI vertit COLMENERI l. della Cioccolata & notulas addidit Rom. 1667. 12°.

Petri

Petri BRAHE *Oeconomia eller hushold bok* Wysingborg 1667. 4°. ANDERS.

Hoc anno Academia Cimentina suos commentarios edere cepit Firenze 1667. fol. *. Primarii autores fuerunt VIVIANUS, BORELLUS. Botanica vix tangunt. Anno 1657. fundatam fuisse NELLUS (c).

Pierre BARRA *Les abus de la thériaque, & de la conféction d'Hyacinthe.*
On y a joint une description de cette confection reformée par le même Lyon anno 1667. 12°. BURETTE.

§. DCXXVIII. Guerner Rolfink.

Guerner ROLFINK vir eruditus, per multa itinera doctior, Arabicæ linguae cultor, primus in Germania Chemiæ professor, Theatri anatomici & horti medici (d) Jenensis conditor, ad rem botanicam hactenus contulit. Ejus liber de purgantibus vegetabilibus Sectionibus XV. absolutus Jenæ anno 1667. 4°.* & 1684. 4°. MOLLER. Riv. editus est. Doctum opus: singula medicamenta, quæ alvum ducunt, ex Græcis & Arabicis fontibus describit, præparationes & formulas congerit, quas quodque simplex medicamentum ingreditur, viresque medicatas exponit. Naturam non totam neglexit, vitio tamen seculi sui hanc curam minoris fecit.

EJUSDEM *De vegetabilibus plantis, suffruticibus, & arboribus in genere L. II.* Jenæ anno 1670. 4°.*. Occasione conditi & renovati horti Jenensis. Libro I. fere laudes tradit rei herbariæ, horti Patavini præfectos recenset, eorumque vitas a BONAFIDIO ad G. a TURRE. DOMINICI HORATII itineraria M. Summani, Baldi, & Corsicæ laudat. Altero vita, & propagatio plantarum ad veterum morem dicitur; denum qualitates, usus & stirpium indagandarum modus. Signaturas non rejicit. Methodi brevissime expositæ.

Inter dissertationes chemicas prima est *de Tartaro* Jen. 1619. 4°.

Reliquit ineditam Orationem *de utilitate studii botanici*, qua hortum Jenensem anno 1631. initiatus est MÖLLER. tum herbarium vivum 10. Volu minum a SCHELHAMMERO laudatum *Catal. hort. sui*.

§. DCXXIX. J. Baptista du Tertre.

J. Baptiste du TERTRE, monachi Dominicani, *Histoire générale des Antilles habitées par les François*, primum prodiit Paris anno 1654. inde T. I. & II. Parisiis anno 1667.* T. III. & IV. anno 1671. 4°.*. Diu in illis Insulis habitavit, studiosius tamen bella Gallorum cum Anglis, & rixas Gallorum inter se ipsos agitatas, adnotavit. Non tamen neglexit rem herbariæ, quantum ejus ab homine harum rerum imperito exspectari potest. In parte II. Tractatus III. est de plantis, quæ nempe vel ad medicinam, vel

Y y y

ad

(c) *Stor. letter.* p. 99.

(d) Anno 1629.

ad victum aliosque usus œconomicos pertinent. Eas earumque cultum, & præparationem viresque medicas non male describit, ut ~~autotomis~~; ut tamen characteres plantarum à viro botanices imperito non exspectes. Icones aliquas adjecit, non optimas, nonnullas etiam valde malas, ut Indici. Ex hoc tamen fonte ROCHEFORT, & LABAT, & POMET, & alii potissimum hauserunt.

§. DCXXX. *Johannes Merlet.*

Jean MERLET Abrégé des bons fruits avec la maniere de les connoître, & de cultiver les arbres Paris 1667. 12°. 1675. 12°.* 1690. 12°. BUR. 1740. 12°. Amsterdam 1667. 12°. HOTTON. Non displicet hominis practici 40. annorum opusculum. Arborum etiam fragorum, & grossulariæ varietates innumerabiles recenset, cum laudibus cuiusque fructus & cultu. Ficum cultum respuere. Pirum semel in anno neque frequentius debere putari. Optime inferi raras piri species in magnas & robustas piros. Ad finem habet arbores vulgo non cultas.

§. DCXXXI. *Erasmus Francisci.*

Erasmi Francisci (nominis ficti) verires *Francisci FINX, Ost- und Westindischer Lust- und Staats-Garten* Nuremberg anno 1668. fol. *. Continet etiam plantas Indiæ earumque icones.

EJUSDEM *Guineischer und Americanischer Blumenbusch, nebst Michael HAMMERSTAINS Guineisch- und Westindianischer Reisebeschreibung* Nuremberg anno 1669. 8°. (1661. 8°. UFF.)

§. DCXXXII. *Johannes Nieuwhof.*

Johannis NIEUWHOF Legatio Batava ad M. Chanum Sungti (anni 1655.) Amsterdam anno 1666. fol. *, & Gallice anno 1665. fol. Germanice anno 1666. fol. Belgice anno 1665. fol. 1693. fol. Tweede en derde Gezantsschap na Chinu. Amsterdam 1665. fol. HOT. 1675. fol. Germ. Tertium tamen iter DAPERO debetur. Continet aliquot icones plantarum rariorū.

EJUSDEM *gedenkwaerdige Brasiliaansche Zee en Landreise* Amsterd. 1682. fol. Laudatur a LOCHNERO pareir, brava.

§. DCXXXIII. *Varii.*

Edme BAILLART Discours du Tabac, où il est traité particulièrement du tabac en poudre Paris anno 1668. 12°. 1693. 12°. BURETTE. Laudat hujus pulveris usum, & negat in cerebrum venire.

Godofredi VOIGT Curiositates physicae Gustrow. anno 1668. 8°.*. Contra plantarum resuscitationem.

Jean GALLE (ut intelligo) *Discours contenant la manière de nourrir les vers à soie, & la tirer* Paris anno 1668. fol. long. BURETTE.

Petri

Petri GONTIER exercitationes hygiaستی s. de sanitate tuenda & vita producenda Lugduni 1668. 4°. si huc facit. BUR.

Francisci LIBERATI il perfetto maestro di casa Rom. 1668. 8°. si huc pertineat.

Petri YVELIN an fructuum usus insalubris Paris 1668. PLAT.

In *Cornelis vander VOORDE Lichtende Fakkelen der Chirurgia* Amsterdam anno 1668. 4°.* continetur dispensatorium pro chirurgis navalibus, cum simplicium medicamentorum facultate & dosi.

§. DCXXXIV. Paulus Boccone.

Pauli BOCCONE Panormitanus, ex Savona ligustica oriundi, qui, cum inter monachos se contulisset, SYLVIUS dictus est, non incuriosi hominis, qui in Corsica, Sicilia, Melita, Anglia, Belgio Germania plantas collegit, & M. D. Etruriæ botanici, multa in rem herbariam merita sunt. Figuratos etiam lapides, aliaque rariora, etiam formulas medicas & chemicas, non satis in singulis diligens corrasit, ut tamen multa omnino primus viderit. Primum prodiit de abrotano mare monitum Catanae anno 1668. SEGUIER.

Deinde pluscula opera sunt botanici argumenti. *Manifestum botanicum de plantis Siculis Catanae anno 1668. 4°., quo eruditis viris modico pretio semina offert.* SEGUIER.

Earum plantarum fasciculum R. MORISON edi curavit Oxonii anno 1674. 4°.* , cum titulo *Icones & descriptiones rariorum plantarum Siciliae, Melite, Galliae & Italiae.* Plantæ pulchræ multæque novæ, icones exiguæ, & fæpe malæ: neque plantæ semper novæ sunt, quas Vir Cl. pro novis recenset, vel Rubiæ quadrifoliæ exemplo. Tabulæ sunt 52.

EJUSDEM *Recherches & observations naturelles* Paris anno 1671. 12°. ASTR. & auctius Amstelodami anno 1674. 8°.* Belgice Amsterdam 1744. 8°. *Natuurkundige Naspeuringen en uytvoerige navorssing van het groey der planten.* Epistolæ sunt ad varios viros eruditos Galliæ, & Angliæ & Italiae, de cretis plantis & marinis, etiam maritimis datæ. De tuberibus, Loti tetragonolobæ, aliarumque plantarum, bulbis plantas suas reparantibus: cum FAGONI epistola ejusdem argumenti. DHUSSÆ de propagatione plantarum. MORAN de iisdem tuberibus, N. STENONII de Astroite. J. SWAMMERDAM duæ epistolæ de Coralliis. Porro Catalogus plantarum Siciliæ, inter quas Papirus est & Opuntia; Matthæi SLADI epistola de Camphora, de Alcyonii Specie. Corallium BOCCONE pro mero habet lapide.

EJUSDEM Epistola cum NATIO prodiit.

EJUSDEM *Osservazioni naturali ove si contendono materie medico fisiche e di botanica* Bologna anno 1684. 16°.*. Observationes 26. totidem auctoris amicis dicatae. In obs. VII. plantas rariores delle pieve di Quero dominii Veneti

neti recenset. Multum laudat Tetrahit & thalictrum ad ignotos aliquos infantum morbos, tuni Cyclamen ad scrophulas, Aristolochiam ad icterum, Verbaseum ad inflammationes. In obs. XII. Helleborum setacei modo adhibitum in morbis animalium commendat. In obs. XIV. plantas aliquas agri Bononiensis recenset. In obs. XVIII. de Bupleuro gramineo agit, foliis caulinis cordiformibus perfoliatis. Obs. XXI. de causa perpetui viroris in nonnullis plantis. Obs. XXII. de eadem re, & de nonnullis plantis marinis. Plaque in posterioribus operibus redeunt.

EJUSDEM, nunc monachi Cisterciensis & SYLVII nomine induiti, *Museo di fisica e di esperienze decorato di osservazioni naturali* Venet. anno 1697. 4°.* Opus varium utique & misti generis. Observationes primo loco sunt, ad Magnates datae. Inter eas XII. est de Fungo Melitensi (Cynomorio), ejusque vi vulneraria. Obs. XIV. & XV. de Manna. Obs. XXI. de vi medica Lapathi acuti. Obs. XXV. XXVI. varia de plantis, miras quasdam proprietates habentibus, Tragio imprimis & Coriaria. Obs. XXXI. de oleo Juniperi. Obs. XXXIV. de medicata variarum plantarum vi. Obs. XXXVI. de vi medica plantarum vulgatorum. Obs. XL. XLI. de Corallio & plantis marinis, satis copiose, cum iconibus. Obs. XLII. de Serpentaria Virginiana & Contrayerva. Obs. XLIV. de Pistaciis. Obs. XLV. de Plantis marinis & Lithophytis. Obs. XLVI. de Fungis & plantis funginiis, cum iconibus. Non contemnenda collectio, admissae etiam plantae aliæ rarae. Tenere oportet, credulum fuisse virum, & in viribus medicis plantarum liberalem.

-Germanice prodiit cum titulo *Anmerkungen über natürliche Dinge, aus seinem Museo experimental physico zusammengezogen* Frankfurt und Leipzig anno 1697. 12°. editum.

Princeps viri opus eodem anno prodiit, *Museo di piante rare* Venet. anno 1697. 4°.* Tabulæ 131. sunt plantarum plerarumque spontanearum, quarum equidem non undique eadem est elegantia, pleræque tamen, ut absque charactere fieri potest, bonæ. Ad BARRELERIUM (e) & CUPANUM (f) non paucas pertinere facile est observatu. Ut sunt, cum brevibus suis descriptiobibus, pertinent tamen ad fontes rei herbariæ, & potissimum etiam alpinæ. Index harum iconum seorsim prostat. *Appendicem ad Museum*, de plantis Siculis agentem, cum nonnullis observationibus habet RIVINUS in Bibl. editum Venet. anno 1702. 8°.

In Journal des Savans anni 1676. PAULUS habet iconem Ferulæ Opopanaxis, cuius gummi in Sicilia pro summo adversus vulnera remedio habetur.

In *Miscellaneis Nat. Cur.* Dec. III. ann. IV. app. n. 9. aliqua habet de plantarum marinorum origine, Fungorum, Confervæ, Fucorum, Corallinarum, Zoophytorum..

§. DCXXXV.

(e) Non diffidente Boccone.

(f) Præf. ad hort. Catholic.

§. DCXXXV. *Flor. Schuyl.*

Florentii SCHUYL Catalogus plantarum horti Lugduno batavi Leidæ anno 1668. 8°. Heidelberg. anno 1672. 8°.*. Nomina sola. In catalogo plantarum circa Leidam sponte nascentium, Calla recensetur, Cepaea marina, Kakile, Lunaria botrytis, inexspectata in humili solo herbula. Plantas Capenses & alias raras habet a BEVERNINGIO. Recusus est a J. HAUKEN Darmstat. anno 1679. 12°.* & a Jacobo GOTTSCHALK Plön. anno 1697. 8°.* Leid. anno 1718. 8°.*

§. DCXXXVI. *J. vander Groen.*

Jan vander GROEN Hortulani principis Auriaci den nederlandzen hovenier Amsterdam anno 1668. 4°.. Gallice le jardinier du païs bas Bruxelles 1672. 4°. BUR. Amsterdam 1670. 4°. Gallice & Germanice Neuer Gärtner Amsterdam 1669. 4°. VOGT. Alia tamen præcessit editio. Continet delineationes hortorum Magnatum, arbores, earumque cultum; deinde flores & plantas coronarias: inde bulbosas: variasque in hortis obvias, etiam vulgares & sylvestres.*

EJUSDEM *Den verstandigen Hovenier.* Amsterdam eodem anno. Sunt opera hortentia, secundum menses, simpliciter omnia. Vires medicas addidit Petrus NYLAND medicus, cuius nomen præfigitur in editione Amsterdam 1686. Germanice idem est, ni fallor, *Der sorgfältige Hausvater, oder gründliche Anleitung zum Gartenbau, nach den 12. Monaten des Jahrs Osnabrügg anno 1674. 4°.* Video alium titulum *Den wyze jaer beschryver ontdecking van het werking der natuer eigenschappen van heesteren kruyden. 4°.* & ejus partem tertiam s. *den eeraaraen landbouwer. 4°.*

Idem v. d. GROEN conjunctim cum priori opere edidit *De Medicyn winkel of ervaren huyshouder.* Amst. eodem anno. Medicamenta vulgaria secundum morbos. Gallice etiam prodierunt, cum *Jardinier du Païs bas, la boutique à remèdes pour les animaux, & le traité des Abeilles.* Bruxelles anno 1672. 4°. BURETTE. Amsterdam 1670. 4°.

Idem Petrus NYLAND Amsterdam anno 1670. 4°.* 1679. WACH. 1680. 12°. CARLS. subjunxit *De Nederlandze herbarius of Kruytboeck,* Plantæ vulgaræ, secundum alphabeti literas, cum icunculis, descriptione & medicatis viribus. Germanice *rare medicinalisches Kräuterbuch* Osnabrügg 1678. 4°.

EJUSDEM *het vermaakelyke landleeven* Amsterdam 1669. 4°.*

§. DCXXXVII. *Moyse Charas..*

Moyse CHARAS Histoire naturelle des plantes, des animaux & des minéraux, qui entrent dans la composition de la thériaque Paris anno 1668. 12°. (Journal des Savans) anno 1685. 12°. & 1691. 12°., cum titulo Thériaque d'Andromachus,*
Y y y 3

machis, avec une description, &c. Carmine Sapphico theriacam describit, inde percurrit medicamenta, quæ eam longissimam Antidotum ingrediuntur: eas describit, & signa addit bona notæ. Opii habet præparationem & analysin, sic Glycyrrhizæ, Hypocistidis. Rhaponticum, ex Lapathi genere, ipse legit in Monte Genevre; Nardum Celticæ bene describit. Carpit in hoc auctore Cl. JUSSIEU (g), quod non satis certos plantarum characteres dederit, neque venena distinxerit, ad quæ theriaca prodeisset. Germanice *Beschreibung der Viper und des Theriaks* Frankfurt 1679. 8°. Latine Genev. 1684. 4°.

EJUSDEM *Pharmacopée Royale, Galénique & Chymique* Paris anno 1672. 8°. FALCONET, anno 1676. 4°. FALCONET, anno 1681. 8°. *Journal des savans*; Paris anno 1692. 4°. Lyon 1693. 4°. ASTR. & 1753. 4°. augmentée par L. M. avec les formules & un traité des eaux minérales. Latine Genev. anno 1684. 4°. BURETTE. Materia medica ejusque elaboratio in usus clinicos, tum Galenica, tum chemica. Multi analysis dedit, & in vinum & acetum degenerationem descripsit. Misserum vitæ finem fecit. In Hispaniam enim cum se contulisset, in carcere Inquisitionis ob religionem conjectus est, & denique jam senex fidem abjuravit (h).

§. DCXXXVIII. *Diarium Tinassi.*

Hoc anno, tum sequentibus, ad annum usque 1675. prodiit Romæ apud *Nicolaum Angelum TINASSI Il giornale de letterati* 4°. opera Francisci NAZARI. Non est versio Parisini *Journal des Savans*, ut vulgo dicitur; adjecta sunt enim, quæ in Italia prodierunt, & passim etiam observationes, ut vocant, peculiares, deinde ad finem excerptum diarii Gallici. Ab anno 1675. duo sunt diaria hujus tituli. Prius ejusdem NAZARI, apud *Benedictum CARRARA*, ad annum usque 1679. continuatum: alterum ab anno 1675. ad annum 1679. apud TINASSUM, J. CIAMPINI & L. A. PORZII cura, ut anno 1675. 1676. 1677. titulum NAZARI retineret. Ab anno 1679. ad 81. solius TINASSI nomen superest CLEM.

§. DCXXXIX. *Ezreel Tongue.*

Ezreel TONGUE De succo plantarum experimenta dedit in *Transl. Phil.* n. 43. Adscendere unice, neque descendere succum.

IDEAM n. 44. Insitos in radices ramos comprehendere; arbores radicibus in aëre suspensis vivere.

IDEAM n. 46. Consilia varia ad experimenta suscipienda, ex quibus natura vegetationis declaretur. Succi aceris ad cerevisiam coquendam utilitas.

IDEAM n. 57. Etiam calidiori tempestate fluere succum aceris, cessare frigidiori etiam juglandem n. 58.

§. DCXL.

(g) De la thériaque pref.

(h) *Hist. lit. du Règne de Louis XIV.* p. 162.

§. DCXL. *Robertus Morison.*

Robertus MORISON Hortus Blesensis auctus, accessit Index plantarum in horto contentarum, nemini scriptarum, & observationes generaliores, seu PRÆLUDIORUM pars prior Londin. anno 1669. 8°. GASTONI primum Amelianensi serviit, qui Blesis hortum condiderat: inde Professor botanicus Oxonii fuit: vir in horto eruditus, in quo plantas sub oculis haberet, earumque fructus commode inspiceret. Ita factum est, ut ab ea plantæ parte methodum sensim desumserit, (cujus cum hoc libro dat primas lineas, arborum & fruticum, quas nunquam in magno opere elaboravit, deinde plantarum humiliorum). Ita *hallucinationes C. BAUHINI* natæ sunt, invidiosum opus, quod cum horto Blesensi prodiit. Laborat ferc in plantis C. BAUHINI in ordinem cogendis, quas solet transferre ad eas plantas, cum quibus proxime consentiunt: plerumque bene, ut a posteris MORISONI consilium adoptatum sit. Puriores paulatim classes præparat, male conjunctas ut Lysimachias priorum, divellit. Genera passim constituit, ex siliqua biloculari Astragalum, ex crasso fructu Caehryn; passim etiam plantas aliquas describit, ut Myosuro adfinem foliis divisis.*

Animadversiones in III. Tomos historie plantarum J. BAUHINI. Ejusdem generis & scopi sunt, plerumque veræ.

Dialogus inter socium Collegii Regii Londinensis & botanographum regium. Genera docet ex characteres constituere, ut Ranunculum, rejectis notis a sapore, vi medica, foliis ferratis. Omnes plantas ex semine provenire defendit.

Catalogus ipse est ex BRUNYERO, sed auctior. Ei subjicit MORISONUS catalogum plantarum nemini scriptarum, quarum bene multæ quidem dudum innotuerunt, ut Myrrhis aurea, Bellis Tanaceti folio, Brunella alpina, Conyza acris annua alba, Ranunculus ceratophyllus. Plurimæ aliæ meræ sunt varietates; intercedunt tamen raræ vel novæ, ut Spergula semine foliaceo, Dantia, Ranunculus arvensis minimus: Sium ferulaceum, Trifolium, ut puto p. 314., pratense majus album, Vicia præcox minima. Multas in Gallia potissimum legit, in qua diu vixit, aliæ sunt exoticæ originis.

EJUSDEM Plantarum umbelliferarum distributio nova per tabulas cognitionis, ex libro naturæ detecta Oxon. anno 1672. fol. *. Specimen est magni operis. Umbelliferas nempe auctor ex seminibus disponit, exque habitu, quarum icones exhibet, elegantes, plantarum vero descriptiones breves. Subjungit umbellatas, improprie sic dictas, Valerianam, Thalictrum, cminus certe umbelliferarum dissimile, Pimpinellam, Filipendulam. Inde sequuntur umbelliferæ, quas novas putat, aut ab aliis male locatas. EJUSDEM iterum *hallucinationes C. BAUHINI*. Denique per pulchræ figuræ foliorum, etiam ramorum, plantarum umbellatarum vel adfinium. Novus titulus anno 1715. præfectus est, opus non mutatum.

EJUSDEM Plantarum historia universalis Oxoniensis, seu herbarum distributio nova per tabulas cognitionis, ex naturæ libro detecta Oxon. anno 1678. fol. & mutato

mutato titulo anno 1715. fol. *. Arbores nunquam prodierunt, quæ pars I. futura erat operis, etsi SCHELHAMMERUS se totum MORISONI opus apud Auctorem perfectum se vidisse testis est (i): initium adeo ab altera parte sumitur. Tabulae sunt insignibus *donatorum* ornatæ, & referunt species plantarum, modo melius sculptas, modo minus bene; descriptiones breves, neque ejusmodi ut satisfaciant: critica adhibita est non optima, ut persæpe eadem planta repetito occurrat. Habet tamen etiam sibi propria. Methodus ex fructu & habitu composita. Ad Partem II. pertinent I. Bacciferæ, confusa classis: altera fusa scandentium, ubi Cucumeraceæ mistæ cum convolvulis, & Lupulo. Sect. II. est Leguminosarum, ubi confusæ, post Trifolia, Potentillæ, Alchemilla, Sinapistra, aliæ. Sectio III. est Cruciatarum, cum subjectis Veronicis. Sect. IV. Liliaceæ. Admista Caryophyllatæ, Anemonæ, Ranunculi. Sect. V. est farrago tricapsularium, unicapsularium, bicapsularium, quadricapsularium, quinquelocularium, flore regulari, irregulari, nullo, apetalorum, monospermaturum, dispermaturum, trispermaturum.

Tomus III. a Jacobo BOBART filio hortulano (k) a morte auctoris, ex schedis imperfectis paucisque tabulis editus fuit anno 1659. fol. & 1715. fol. *. MORISONUS enim immaturo fato anno 1683. abruptus fuerat. Sectio VI. est plantarum flore composito, ubi commista discoidea, radiata, dipsacea. Sectione VII. continentur Planipetalæ, & admista aliæ, corymbiferæ, papposæ, & Valerianæ, iterumque in eadem sectione radiatae & capitatae, cum Eryngio, Dipsaco, Cacto. Sectio VIII. Graminum est, quorum magnus est numerus, icones vero, quam reliquæ, pulchriores: subjectæ aliquæ plantæ liliaceæ, Plantagineæ & Pimpinellæ. Sectio IX. est umbelliferarum, & stellatarum. Sectio X. Tithymalorum & Ricinorum. Sectio XI. Verticillatarum cum asperifoliis, inter quas intrusum est Heliotropium tricoccum. Sect. XII. iterum farrago est ex multisiliquis, Saxifragis, Aretiis, Gentianis, Chrysosplenio, Pirola, Trientali, Orchidibus. Sectio XIII. farrago bacciferarum non frutescentium. Sectio XIV. Filicum. Sectio XV. Muscorum, Lichenum & Fungorum, quibus præpositæ sunt plantæ floridæ, de quibus locandis auctor desperaverat, Limonium, Statice, Acanthus, Plantaginella, Xanthium, aliæ. Musci & marinæ plantæ numero excellunt. Adparet, methodum vix ullam ab AUCTORE servatam esse: icones tamen numerosæ, & saepe propriæ, utilitate non carent. Judicium de viro mecum idem fere fuerit, quod RAIJ.

§. DCXLI. *Johannes Swammerdam.*

Johannes SWAMMERDAM, Insectorum exinius observator, exigua parte plantas adgit. In *algemeene ontleeding van bloedeloze diertjes*, quæ Ultrajecti

(i) *Additam. ad CONING.*

(k) UFFENBACH Reis. III. p. 163. 164.

jecti anno 1669. 4°.*. Latine vero anno 1685. 4°.*, cum nomine *Historia generalis insectorum* prodiit, vegetatio continetur Tunicæ. In bibliis vero naturæ posthumis, Leidæ anno 1736. fol. excusis, continetur fabrica seminum Filium, & anulorum elasticorum, quibus pollen continetur.

§. DCXLII. Benedictus Stella.

D. *Benedetto STELLA*, de Civita Castellana, *Il Tabacco*, opera nelle quale si tratta dell'origine, *istoria*, *cultura e preparazione*, *qualita*, *natura*, *virtu*, *ed uso in fumo, in polvere, in foglia, in lambitivo, ed in medicina della planta detta Tabacco* Rom. anno 1669. 8°.*. Nominis ortus, species tres — non provenire in Gallia, Germania, frigidis regionibus. Neapoli semper virere, & aliquot annis superesse. Succum in America cum vino Hispanico coqui, addi Anisum, Zingiber, & folia in eo suco macerata suspendi, siccari. Succum curare vulnera, tineam. Fumum ductum prodeesse hominibus phlegmaticis, militibus. Primos Anglos fumum in Europa traxisse. Romam novum morem adduxisse *Virginium URSINUM*. Utique cerebrum ab eo fumo denigrari: & ab ipso etiam pulvere cerebrum fædari. Italicum optimum esse. Electarium Nicotianæ ad varia prodeesse; Succum ad scrophulas. Calculum se de urethra expulisse fomento, in quo Tabacum cum aqua & vino coctum erat. Multa contra MAGNUM.

§. DCXLIII. Georgius Christophorus Petri.

Georgii Christophori PETRI Asylum languentium, seu Carduus vulgo benedictus Jenæ anno 1669. 8°.*. Florum odorem esse, qui pirorum moschatellinotum Farraginem formularum tradit, quas hæc herba ingreditur, viresque pene ad omnes morbos extollit.

EJUSDEM disp. *de pane & vino* Erford. 1698. 4°. Pl.

§. DCXLIV. Joh. Worlidge.

Joh. WORLIDGE Systema agriculturæ (Horti culturæ ut puto) Of the several ways of tilling planting sowing manuring of all sort of gardens, Orchards, &c. London anno 1669. fol. 1677. 8°. SEGUIER. tum anno 1716. 8°. cum instrumentorum descriptione.

EJUSDEM *Of husbandry* London 1675. fol. EVEL. idem forte opus.

EJUSDEM *Vinetum Britannicum or a treatise of Cyder and other drinks, extracted from fruits growing in the Kingdom, with the arts of propagating all sorts of vinous fruitlees &c.* London anno 1678. 8°. 1691. 8°. SEGUIER; & seorsim *The most easy method of making Cyder* anno 1687. 4°. 1691. 8°. OSB.

Num hic de melle plantarum, ex earum exhalatione egerit? non novi, certe hujus viri de ea re adnotaciones laudari video. Judicium viri laudat Cl. MILLS *Vegetabilia omnia aqua nutriti negavit.*

EJUSDEM *The art of gardening* London anno 1700. 8°. OSB.

§. DCXLV. *Timotheus à Roll. Alii.*

Timothei a ROLL Neues Blumenbüchlein, wie alle Blumen gepflanzt werden müssen, &c. Costanz anno 1669. 16°.* Zug anno 1687. 16°.* (1), a GREFLINGERO recusum Francofurti 1684. 12°. Hanover 1692. 8°. Lego etiam J. G. SPENGLER's *Blumenbüchlein* Costanz 1693. 12°. & 1691. 12°.; an diversum? Posthumum opusculum. Horti situs, sepes, instrumenta terræ: florum per classes cultus: & peculiariter, *Tuberofæ*, *Tunicæ*, *Tulipæ*, *Anemones*, aliquot aliorum florum. De oleribus aliqua, simpliciter, & absque fuco.

JURGEN ANDERSEN und VOLQUARD YVERSEN *Orientalische Reisebeschreibungen* Schlesvic 1669. fol. si huc faciunt.

NICOLAS VILLAULT de BELLEFOND *Relation des cotes d'Afrique apelées Guinée* Paris 1669. 12°. BUR. 1749. 12°. Anglice versa London 1670. 8°. BODL. Continet etiam fructus regionis. Adierat anno 1666. 1667.

TARDOCCIO SALVI *il chirurgo* Rom. 1669. 4°. L. VIII. agit de natura simplicium, ad alphabeti ordinem, cum aliqua descriptione & usu, breviter & simpliciter B. B.

BENEDETTO CASTELLO *Alcuni opusculi filosofici*. Inter ea est l. de conservandis granis Bonon. 1669. 4°. CLEM.

J. FLAVELL *husbandry spiritualized or the heavenly use of earthly things* London 1669. 4°. BODL.

Recueil de remèdes & secrets tirés des mémoires du Chev. DIGBY avec plusieurs autres secrets & parfums très expérimentés par J. MALBEC de TREVEL Paris 1669. 8°. WASSENAAR. Conf. p. 510.

De verstandige Kock Amsterdam 1669. 4°.

ROBERT DE BBRQUEN *les merveilles des Indes orientales & occidentales* Paris 1669. 4°.

Le Jardinier universel ou les délices innocentes de la culture des Jardins par le S. GABRIEL Montbelier 1669. 8°. HOTT. EJUSDEM *allgemeiner Gärtner* Stuttgart 1671. 8°. Eslingen 1673. 8°. ex Gallico versus a J. G. SCHAFENSTEIN.

An differt Peter GABRIEL's *Kunsterfahrner Blumen - Küchen - und Baumgärtner* Stutgard 1682. 12°. Tübingen 1756. 8°. 1767. 8°.

Der Reichsgärtner Stutgard 1682. 12°. zum vierten mahl aufgelegt.

LESEURRE de la BELLERIE *Déscription du vignoble de Garanbaud, & discours sur la crapule* Lyon anno 1669. 8°. FALCONET.

Georg.

(1) Titulum reperio der *Schweizerische Botanicus*.

Georg. ILMER de Tilia Lipsiæ anno 1669. 4°.

Valentin KAFFER'S Unterricht, wie die Maulbeerbäume in Deutschland zu Erziehung der Seidenwürmer zu cultiviren Wien 1669. 8°.

Christophori FAHRENHOLZ officina pharmaceutica Brandenburgica s. catalogus medicamentorum quibus officina Aulica anno 1669. instructa fuit Berlin 4°. TREW.

§. DCXLVI. Petrus Lambecius.

Petri LAMBECII, Hamburgensis, Bibliothecarii Cæsarei, conumentarii de Biblioteca Cæsarea Vindobonensi multa habent huc facientia. In L. II. Viennæ 1669. fol. * edito fusissime agit de codice celeberrimo DIOSCORIDIS, iussu JULIANÆ ANICIE sexto seculo depicto: tum de aliis codicibus DIOSCORIDIS, deque CRATEVA & aliis herbariis.

In L. VI. ib. 1674. fol. *. Medici græci traduntur, & de EUTECHNII ad NICANDRUM scholiis, deque codicibus DIOSCORIDEIS.

Habet etiam aliqua de frumento pervetusto.

§. DCXLVII. Johannes de la Quintinie.

Jean de la QUINTINIE Pictavus, celebris Hortulanus Regius de cultu Melonium Phil. Trans. n. 45. 46.

EJUSDEM *Instruction pour les Jardins fruitiers & potagers Paris anno 1690. 4°. 2. Vol. FALCONET. anno 1695. 4°. 1760. 4°. 2. Vol. cum tractatu de cultu florum; sic Amsterdam anno 1692. 4°. HOTTON. 1697. 4°. * auctus libello de Melonium cultu. Porro Paris anno 1715. 4°. 2. Vol. anno 1730. 4°. 2. Vol. 1746. 4°. 2. Vol. 1756. 4°. 2. Vol. cum titulo *parfait jardinier*. Anglice conversus a Johanne EVELYN Lond. anno 1693. fol. Italice *Trattato dell'i alberi fruttiferi* Bassano anno 1697. 8°. Venet. anno 1704. fol. Belgice *nieuwe Nederlandze heffерiden*, & iterum *snoei konſt der ouſt boomen door Gædhals* & denuo *de nieuwe naauwkeurige Nederlandze hovenier*. In compendium redactus, cum additamentis Georgii LONDON & Henrici WISE London anno 1699. 8°. OSB. 1701. 8°. quæ editio tertia est. Hæc ex Cl. SEGUIER. Primum hic occurrit lexicon, quo instrumentum rusticum declaratur. Tunc de terra hortensi, de fossione, stercoreatione, uno verbo de laboribus hortensibus. Peculiariter de arboribus muro adfixis, nanis, & soli permissis, de earum putatione &c. quam potissimum horticulturæ partem perfecit subtilius quam le GENDRE. Arbores docuit decapitare; incrementa earum moderari, & vix quidquam prætervidit. (m). Varietates fructuum horæorum, earum selectus, compositio-*

Z z z 2.

&

(m) *On fruitrees.*

& ordo, fusiis quam apud priores scriptores omnes ab eo tractantur. De plantatione, seminariis, putatione, in qua multa mutavit, de conservatione fructuum, de insitione. Sequitur hortus oleraceus: olerum & herbarum eduum catalogus, secundum alphabeti literas dispositus. Opera menstrua. Terra cuique oleri apta. Inde hesperidum cura, & custodia hiberna, educatio & ornatus. Tunc adnotaciones variae, per experimenta natæ, de plantarum vita, succo, fructu. Multum a gnaris viris laudatur, ut a Cl. d'ARDENNES in l. *année champêtre*; carpitur a R. SCHABOL. Reliqua hujus collectionis non sunt ejusdem auctoris.

§. DCXLVIII. J. L. Bausch, & Academia Naturæ curiosorum.

J. Laurentius BAUSCH, medicus Suinfurtensis, Calendis Januariis anni 1652. novam societatem ad commoda publica convocare ceperat, ex medicis potissimum Germanicis compositam. Scopus erat colligere in communem thesaurum, quæ quisque utilia adnotaverat. Inde anno 1665. novæ societatis PRÆSES cepit edere, ad formam, quam ea sibi præscribebat, duos libellos de *Aetite & Hæmatite*. Anno vero 1670. primum volumen miscellaneorum Academie naturæ curiosorum, seu Ephemeridum medicophysicarum Lipsiæ prodiit 4°., cuius porro tres decades; inde Centuria decem; denuo Volumina X., & nuper quatuor Volumina novorum actorum prodierunt. Major pars operis tradit adnotaciones sodalium solitarias. In appendice saepe integra opera, saepe etiam vitæ sodalium reperiuntur. Imperatoris auctoritas anno 1677. ad novum institutum accessit. Majora privilegia impertita sunt anno 1687. Acta, seu Ephemerides, de quibus potissimum nobis sermo est, sub prima initia saporem retinebant seculi, ut ad miracula augenda, monstrificasque fabricas plantarum ornandas, multi inter auctores respicerent, icones etiam diu rudiſculæ prodierunt. Paulatim autem his vitiis est prospectum, & DILLENIORUM, TREWIORUM egregiæ adnotaciones, & integra opuscula, acta Academica ornaverunt. Nos cum suis auctoris, quæ melioris usus videntur, deserpta recensebimus; multa omissuri, ne in immensum opus excrescat. Cum denique non una fuerit magni operis editio, conandum est, ut primæ potius, quam nuperæ, ad manus sint.

Germanice versæ nuper prodire ceperunt, a plusculi tomii editi sunt, paſſim etiam emendati.

Hujus Academiac historiam edidit vir ILL. Andreas Elias BUCHNER Hall. anno 1755. 4°.* post priora fragmenta G. Wolfgang WEDELII & Michaelis Bernhardi VALENTINI.

§. DCXLIX. Georgius Seger. G. Hier. Welsch.

Georg. SEGER Thoruniensis in Miscellaneorum curiosorum anno I. n. 8. De Polygono coccigero Polenico obiter egit. In anni II. n. 55. Fungus anthorpo-

thorpomorphus, pictoria icon. Nux Indica cercopithecum referens est anni VI. VII. n. 129. De radicum Althææ acrimonia anni IX. X. n. 100.

Joachim. Georg. ELSNER De Vincetoxici utilitate ad scrophulas Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. I. n. 57.

Job. JAENIS Buglossum fasciatum n. 102.

Georg. Hieronymus WELSCH vir eruditissimus in eodem I. anno egit n. 151. de Xylaloe. In n. 152. ostendit, quod vulgo dicitur lignum Sassafras, radicem esse, non lignum. In n. 159. de fructibus Americanis non descriptis, tribus, cælato, cardioide, triastere radiato. Anno 1672. n. 31. de lacruma Opuntiana: n. 33. de Myrobelano VI. BENTHII: n. 34. de Fungillo minimo. Anno 1677. n. 44. de fungillis in radice Citri natis.

Epistolam dedit ad J. Mathiam FABRUM de Toxicorum Arabicis antiquitatibus & Romanis.

EJUSDEM *Micromimeticum Centuriæ III.*, in *Miscellaneis Nat. Cur.* Annis IV. & V. excusa, multas plantarum medicatarum minus notas facultates continent.

EJUS *Hecatostæ II.* observationum phystico medicarum prodierunt Augustæ Vindel. anno 1675. 4°.* Pluscula ad rem herbariam faciunt. Nuclei Pinei Moluccenses cathartici: virtutes Chamaepityos ad podagram, Pneunionthes ad asthma. Fructus Halicacabi a tactu amarescunt. Cortex aromaticus Kerf Arabum, inter medicamenta merito revocandus. Plantæ aliquæ marinæ. Anthophylli non descripti. Lignum Nucis aromaticæ, & fructus Americani non dicti. Anatome seminis Convolvuli. Filum marinum. Anthora Arabum. Excrementa Quercus. Abutilon. Terebinthina ex Chrysanthemo peruviano & gummi. Pilulæ Salignæ. Conyzæ Hippoc. Varia gummata nova. Gilfenech alatum. Lycopersica ad dysenteriam. Gallæ Salviæ, Chamæleontis, Betulæ. Gummi Imperatoriæ, Sileris, Peucedani.

EJUSDEM *De medicis & medicamentis Germanorum Lipsiæ anno 1688.* 4°.

§. DCL. Varii.

In *Francisci BERNIER itineribus* Paris anno 1670. 12°. & alias editis, & Amsterdam anno 1724. 8°.* multa bona, vix tamen ad rem herbariam pertinentia occurunt; aliqua de potu narcoticò Poust, qui magnatibus pro supplicio est.

J. Rud. SALZMAN & ROSA de Rosa Argentor. anno 1670. 4°.

- J. GREFE de coronis epularibus Lipsiæ 1670. 4°. B. BOEHM.

Gabriel G. ARNOLDI de zoophytis Lips. 1670. 4°.

Christ. HOFMAN *ficus arbor philologice considerata* Jen. 1670. 4°. BURCKH.

Christoph. CALDENBACH *de lauro* Tubing. 1670. 4°.

EJUSDEM *de olea* ib. 1679. 4°. EJUSD. *de palma* ib. 1679. 4°. *de vite* 1683. 4°. RIV.

Christian GRUBEL *κηπολογια s. consideratio horti* 1670. 4°. SEG.

J. STRAUCH *de violentis* 1670. recus. 1722. 4°.

Hoseas BACCUET, Genevensis pharmacopœus. *Ejus apoticaire charitable* Genev. 1670. 8°. *de alimentis & medicamentis vulgo usitatis..*

Christ. HEINSIUS *de Manna nostræ cum Manna Israëlitarum convenientia* Francf. Viad. 1670. 4°.

J. Michael WANSLEBEN *relatio de statu præsente Ægypto* 1670. 12°. etiam *vegetabilia tangit.*

Nicolai CHESNEAU Cel. clinici, *pharmacie theorieque* Paris 1670. 4°. & nouvelle edition Paris anno 1682. 4°. BUR.

In *observationibus* vires peculiares nonnullarum plantarum laudatas reperias, ut Ranunculi flammei.

J. HÜKIE CARDILUCHI *Stadt- und Landapotheke* Frankfurt 1670. 8°. Nürnberg 1677. 8°. ZOCH.

EJUSDEM *arzneyische Wasser und Signaturkunst* Nürnberg 1680. 8°. 1725. 8°.

EJUSDEM *Diætbüchlein, oder Speis, Trank, und Lebensordnung in Gesundheit und Krankheit.*

EJUSDEM *Evangelische Kunst der Natur. Frühling* Sulzbach 1685. 8°. *Sommer* ib. 1688. *Herbst* ib. 1697. *Winter* ib. 1702. 8°.

IDEM edidit Bartholomæi CARRICHTER Buch von der Harmonie, Sympathie und Antipathie der Kräuter und ihrer vier ersten Materien Nürnberg 1686. 8°. & appendicem addidit. Alchemista, & homo heteroclitus.

Fr. Henrig. DEVILLACORTA Archiatri Caroli II. *de alimentorum facultatis, de iisdem in particulari, de venenis, in III. Tomo operum* Lyon 1670. fol.

Christ. WINKELMANN *medicamenta officinalia præcipua*: Witteberg. 1670. fol.

Nicolai GERVASII *secundanea Panorm.* 1670.. 4°. MONGIT.

EJUSDEM *Bizarrie botaniche d' alcuni semplicisti di Sicilia publicatee dichiate* Neapoli 1673. 4°. MONGIT.

EJUSDEM *Norma tironum pharmacopolarum Galeno ſpagirica* Neapoli 1673. 4°. MONGIT.

EJUS-

EJUSDEM *Antidotarium Panormitanum Pharmaco chymicum* Panorm. 1670. 4°.*
 & a filio auctoris cognomine correctum & locupletatum. Panorm. 1700. 4°.

Andreas GLORETZ Haus- und Landbibliothek Ratisbon. 1670. fol. Leipzig
 1701. fol. Nürnberg 1719. fol. 2. Vol. *Continuation der Landbibliothek Aug-*
spurg 1701. fol. 4. Partes. Non laudat MUNCHHUSIUS.

Simon COTEREAU DUCLOS De plantarum analysii & principiis, & de co-
loribus alcali & acidum indicantibus Mem. avant. 1699. anno 1670. 1671.

Hoc etiam anno analyses plantarum BOURDELINUS moliri cepit.

Francisci SYLVII de le BOE De Opii natura & usu medico Leidæ anno
 1670. 4°. & in operibus.

Guilielmi HUGHES The compleat vineyard or the way of planting of vines
and advancing english wines London anno 1670. 8°. OsB.

EJUSDEM *Flowergarden, how most flowers are orderd, increased, &c.*
 anno 1672.

EJUSDEM *American physician or a treatise of the roots plants trees &c.*
growing in the English plantations — with a discourse on the cacao tree — and
the ways of making Chocolate London anno 1672. 12°. SEGUIER.

Gabriel REEVE Directions for the improvement of barren and heathy land
 London anno 1670. 4°. lego & 1674. 4°.

§. DCLI. Aug. Quirinus. Rivinus.

Q. Septimius Florens RIVINUS & Augustus Quirinus RIVINUS An plantarum
vires ex figura & colore cognosci possint Lipsiæ anno 1670. 4°.*? Aliquam ta-
 men signaturarum vim esse. Tanquam Q. SEPTIMII FLORENTIS opus citat
 Cl. SEGUIER.

Inde A. Q. RIVINUS, vir alioquin aliquantum paradoxus, magnum opus
 suscepit, novam nempe stirpium methodum, & universarum plantarum icones.
 Edidit ergo Lipsiæ anno 1690. fol. 1696. 12°.* & 1720. 12°.* *Introductionem*
generalem in rem herbariam. Methodum simplicissimam a floris fabrica sumere
 tentavit, ut quisque flos simplex, aut in duo, tria, plura petala divisus fo-
 ret: addidit autem numero divisionum regularem fabricam, in qua ambitus
 floris undique a centro æque distaret, omniaque segmenta sui forent similia:
 aut irregularium, ubi partes neque undique sui similes, neque similiter di-
 spositæ essent; separabat autem flores uniformes a regularibus, irregulares a
 difformibus. Nomina etiam brevissima reddidit, ut vel unica voce contine-
 rentur, vel duabus, omnino cujusmodi nunc sunt nomina trivialia LINNÆI.

Ea

Ea nomina explosit, quæ integrum phrasin replerent. Arbores cum herbis utiliter conjunxit.

In libello, quem dixi, animadvertisit in RAJUM & MORISONUM.

In editione III. adversus DILLFNIUM se tuetur, juvenem herbarum jam peritum, quem honoratus senex miraretur aliquid contra se audere, & asperrime, potissimum ad finem, respondet.

IDEM ad J. RAJUM epistolam dedit Lipsiæ anno 1694. 4°. Londini anno 1696. 8°.* excusam, cum RAJANÆ synopseos editione II. Contra arborum a plantis reliquis separationem. Contra classes naturales, & pro numeri dignitate in separandis generibus.

Porro tabulas plantarum flore difformi, quas suo sumtu curaverat, cepit edere. In iis ad flores potissimum respexerat, quare summas sæpe partes plantæ solas exprimit. In universum icones egregiæ sunt: in posterioribus exemplis autem nonnullis plantis rarioribus. Facile vero videas virum splendidum hortis potissimum usum, minusque suisse peritum earum, quas natura ipsa sponte sua, sed rarius produceret. *Ordo adeo plantarum*, quæ sunt flore irregulari monopetalo, prodit Lipsiæ anno 1690. fol.* Valerianæ sunt, & asperifoliæ, & verticillatae, deinde difformes varii generis, loculorum numero diversæ, etiam bacciferæ, & ex liliaceis, & spathaceis aliquæ. Genera solebat facile dividere, etiam ne pharmacopœorum linguam turbaret: characteres generum breves dedit.

Secutus est anno 1691. *ordo plantarum*, quæ sunt flore irregulari tetrapetalo*; papilionaceæ: deinde variæ, Tithymali ob fructum pendulum, Thlaspidium, Balsamine, Vesicaria.

Anno 1699. edidit ordinem plantarum, quæ sunt flore irregulari pentapetalo*. Hic omnes umbelliferas collegit, etiam quæ petalis sunt æqualibus & similibus, sufficiebat enim ad discriminem RIVINO, quod non unicum in medio centro stylum habeant. Incommode est subinde, quod ima folia desint, quæ a supremis differunt. Subjunxit Gerania, Violas, Hippocastanum, multifiliq; aliquas & Piolas, quarum aliquæ, etiam in RIVINI methodo, flore sunt regulari.

Sumtibus exhaustus non multum ultra hos ordines progressus est. Tabulas tamen hexapetalarum irregularium paraverat, sæpe a RUPPIO citatas. Eas diu ab ILL. VIRI morte LUDWIGIUS edidit, nullo sermone addito. Orchides sunt, & Melianthus. Species hic, ut passim in opere nimis multæ, confusæ, mixte etiam cum palmatis bulbosæ. Splendidissimum cæterum opus, & quod a paucis supereretur, si omnia reputaveris.

EJUSDEM Censura medicamentorum officinalium, Lipsiæ prodit anno 1701. 4°.*. Ad stirpes quæcunque pertinent de spuriis plantis, passim alieno cum nomine, venalibus. Multa etiam ex plantis ita præparari queritur, & servari, ut inutili- fiant.

fiant. Redit in Cl. viti disputationibus medicis, in unum fasciculum collectis, quæ Lipsiæ anno 1710. 4°.* prodierunt. Inter eas hactenus etiam ad plantas pertinent disputationes de medicamentorum proprietatibus, & de medicamentorum dubio effectu.

EJUSDEM *de remedii antiepileptici Lipsiæ 1692. 4°. Riv.*

Bibliothecam botanicam, auctorum, qui botanicen per 2000. annos tractarunt, imagines vitas & scripta cum figuris & ceteris 200. inedita reliquit.

§. DCLII. *J. B. du Hamel.*

J. Baptiste du HAMEL, viri diserti, & Academiæ Parisinæ a manu, *de corporum affectionibus manifestis & occultis* Paris anno 1670. 12°.* Vires etiam medicamentorum & venenorū tangit.

In *consensu veteris & novæ philosophie* Paris. anno 1678. 4°. & Noribergæ anno 1681. 4°.* & London 1685. 8°. excuso CHION, etiam fabrica plantarum ad GREWII & MALPIGII sensum describitur.

Sic in *Philosophia vetere & nova* Paris anno 1681. 12°. 6. Vol. de viribus occultis medicamentorum.

§. DCLIII. *Daniel Ludovici.*

Danielis LUDOVICI, Medici Gothani, qui multum in materie medica laboravit & in pharmacia, exstat in *Eph. Nat. Cur. Dec. I. Ann. IV. V. n. 199.* diss. qua Dudaim esse tubera contendit.

N. 200. *De spiritu conorum abiegnorum.*

N. 201. *De vino & cerevisia perficiendis.*

Ann. IX.-X. n. 35. *De Cinnamomi decocto adversus mensium profluviū.*

EJUSDEM *Pharmacia moderno seculo applicanda* diss. III. Gothæ anno 1671. 12°. 1685. 8°. Amsterdam. (Hamburgi alii) anno 1688. 8°. Hamburg. 1728. 8°. Hafniæ 1693. 8°. & in operibus omnibus Francofurti anno 1712. 4°.* & Gallice, *Traité du bon choix des médicaments, commenté par ETTMULLER Lyon* anno 1710. 8°. 2. Vol. dissertationes III. Germanice versæ a J. HEIMREICH 1714. Eximius liber, etsi dictio contortuplicata & parenthesibus supra omnem modum intricata est. Scopus viro fere fuit, medicamenta inutilia rejicere; quæ bona sunt, ea ita præparare, ut optimum effectum edant. Multa vero hic de plantarum viribus, & de arte carum virium conservandarum, utiliter dicta occurunt.

Thesaurus Ludovicianus s. compendium materie medicea noster WOLFGANG CHRISTEN concinnavit Bern. 1707. 12°. Noriberg. & Altorf. 1720. 4°. long. HUTH.

Aa aa

§. DCLIV.

§. DCLIV. Arnoldus Montanus.

Arnoldi MONTANI Beschryving van America en t' Zugdland Amsterdam anno 1671. fol. *. Collatitum opus, in quo topographia Americæ, cum per pulchris iconibus continetur, etiam cum aliqua historia naturali, & arborum iconibus. Germanice vertente Pet. v. ZESEN auctius Amsterdam 1672. fol. *.

EJUSDEM *denkwürdige Gezandtschaften der ostindischen Gesellschaft nach Japan* Amsterdam 1670. fol. UFF. vertente P. v. ZESEN.

EJUSDEM *Ambassades des Hollandois vers les Empereurs des Indes* Amsterdam anno 1680. fol. BURETTE, FALCONIER.

§. DCLV. Dominico Magri & F. Nairon.

Dominico MAGRI Vjrtu del Caffé bevanda introdutta nuovamente nell' Italia Rom. anno 1671. 4°.

EJUSDEM *Epistola de Coffea exstat apud du FOUR.*

Hoc ipso anno 1671. Coffeæ potus Romam penetraverat. Non bene pro specie Cacao habet. Laudat aduersus plurima mala.

Fausti Naironi BANESII De potionē saluberrima Cahve sive Cafe Rom. anno 1671. 24°. 1675. 12°. Historia primum in Arabia adhibiti potus, ex fabis facti, quas pro Bun AVICENNÆ AUCTOR habet. Reperitur in *Conferences de DENYS* anno 1673. 12°.* Italice Rom. 1671. 12°. Milan. 1673. 12°. Fabulosum esse ZANICHELLI *de Caffea.*

§. DCLVI. J. Ferdinandus Hertodt.

J. Ferdinandi HERDTODT Crocologia seu curiosa Croci emnucleatio Jen. anno 1671. 8°.* Varietates aliquæ cum iconibus; cultus, ex aliis, vires medicæ & præparations variæ, visque formularum ad morbos pene omnes.

Wenceslai Maximiliani ARDENSBACH Tartaro clypeus excipiens tartaro ma-
stigem HERDTODII cum dissertatione in ejus Crocologiam Prag. anno 1671. 8°.

J. Claudii RISING De cultu agrorum, omnique re rustica Arofiae anno 1671. 4°.

In *Casper RAMIREZ de SOBRAMONTE resolutionibus* Coloniæ anno 1671. 4°.* editis, aliqua huc faciunt, ut dissertatio de qualitatibus, quarum gradus defendit.

FLORIANI (nominis ficti) doppelte Gartenluſt Königsberg 1671. 12°. SEG.

Georg. Nicol. SCHURZ Materialkammer, d. i. Beschreibung aller fürnehm-
sten Materialien und Specereyen Nürnberg 1671. fol. 1673. fol. TREW.

Andrea

Andreas KEMPE Anasonicerade gran. Holm. anno 1671. 12°. Abietis historia. In ea ostendit, omnes gentes in patria sua propria medicamenta & alimenta habere. Alibi lego Hamburgi anno 1672. 12°. prodiisse, & Germanice 1688. 12°. MÖLLER.

Richard REED De optima Sicera & arbore, ex qua sperari possit: de arborum transplantatione. In *Philosophicis transactionibus* hujus anni.

Erasmi BARTHOLINI Planta subterranea Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. I. obs. 170. sunt radices Lichenagarici palmati.

EJUSDEM *Testimonium pro utilitate Corticis Chinæ Chinæ adversus quartanam febrem in Dania adhibiti* Vol. V. n. 112.

J. Georg HUTTEN de potu felleo, & acetoſo, Christo porrecto Guben 1671. 4°.

Valentin. LOEBER Anchora Sanitatis & tr. de venenis & eorum antidotis Francofurti 1671. 8°. UFF.

J. Ulrich OEHLER Vincetoxicum Chimicum Augspurg 1671. 8°. BOECLER.

Michael de la VIGNE diæta sanorum s. ars sanitatis Paris 1671. 12°. BUR.

ALBO introduction générale pour la teinture & manufaſture des laines de toute couleur & pour la culture des drogues qu'on y emploie Paris 1671. fol. Rouen 1699. 12°.

Jac. THEVARD An Parisinis ſpumæ cereviſiæ fermentatæ uſus ſalubris Paris 1671. A Magistratu quærebatur an cum fermento cereviſiæ ſalubris panis fiat. Plerique responderunt eſſe inſalubrem. Contra PERRALTUS. Noster & ipſe in fermentum invectus eſt, & publice proscriptum fuit. Sed mos obtinuit.

Philippi a S. TRINITATE Orientalische Reisebeschreibung Frankfurt 1671. 8°. plantas etiam continet. RIV.

§. DCLVII. Matth. Tiling.

Matthiaæ TILING Anchora ſalutis, de Laudano opiatu Francof. anno 1671. 8°.

EJUSDEM *Lilium curiosum* Francofurti 1683. 8°.*. Collatitium opusculum, quale eo tempore ſcriebatur.

EJUSDEM *Rhabarbarologia curiosa* Francofurti anno 1679. 4°.

EJUSDEM *Opiologia nova* Francofurti anno 1679. 12°.

EJUSDEM *De Trifolio fibrino* in *Miscell. Nat. Cur.* II. ann. 2. obs. 74. multa de ejus varia utilitate. In *Dec. I. ann. 2. obs. 66.* de plantis & arboribus, in lapide expressis.

§. DCLVIII. *Martinus Lister.*

Martinus LISTER, vir celeberrimus, insectorum & conchyliorum cognitione inclaruit, etiam medica praxi, ut paulum paradoxas opiniones amaret. Ad plantas pauca faciunt. De succi nutritii in plantis motu. Fluere eum ex vulnera terebræ, quoties frigus accesserit, solaque hieme, æstate nunquam *Phil. Trans.* n. 68. ann. 1671.

IDE^M n. 70. Solum acer aquam stillare, & parcus Juglandem. Aliqua pro succi in plantis circuitu. Cataputiam ligatam & supra vinculum succum dedisse & infra. De ejus succi ad ignem effluxu.

EJUSDEM n. 75. & 76. De gallis & earum ex insectis ortu.

EJUSDEM n. 79. De venis plantarum peculiares aliquos succos vehentibus.

EJUSDEM n. 89. De fervidissimi saporis Fungo (piperato albo J. B.)

EJUSDEM n. 90. De venis plantarum fibrarum comitibus.

EJUSDEM n. 110. De seminali pulvisculo nonnullorum Fungorum.

EJUSDEM n. 117. De plantis, quas Insula Barbados cum Europa communes habet.

EJUSDEM n. 223. Memorabilis libellus de lacte variarum plantarum, *Lactucæ spinosæ*, *Hieracii*, *Campanulæ*, *Tithymali*, *Convolvuli*, *Chelidonii*, *Centaurii lutei*: de *Gummi Rorellæ*, *Pinguiculæ*, *Alni*, *Quercus*, *Pruni*: de *Visco Aquifolii*: de succo oleoso *Helenii*, *Cicutæ*, *Verbasci*, *seminum Hellebori*: de succo rubro *Hyperici*: de succo manante de *Betula*, *Salice*, *Acere* &c.

N. 225. Commendat ad usus œconomicos, cultum *Viciæ* dumietorum, deinde leguminosas & varias alias stirpes.

EJUSDEM *A Journey to Paris* London anno 1698. & 1699. 8°.*. Germanice Schwabach 1753. 8°. Lutetiam post longum bellum adiit, ubi doctis viris innotuit. Eorum molimina laudat, ut TOURNEFORTII 8000. plantas siccas; PLUMERII infecta, & plantas, quarum 10. Volumina parata habebat Hortum Medicum Parisinum ait 3000. plantas continere, earum aliquas rariores citat: tum hortulanorum privatorum artificia, hortumque in Trianon. Inde cibos & potus Parisiensium recenset, minute utrosque, & de oleribus & leguminibus judicat, deque vinis. *Vin bruni* cuius fermentatio suppressa fuit. Vinum passum Languedociæ fieri ex uvis, quarum petiolis intorquetur. Aliqua de plantis vescis Languedociæ.

In Libro *de hydrope* anno 1694. 8°. edito laudat Elaterium, succum Irisidis, Ebulum.

§. DCLIX. *Franciscus Willughby.*

Francisci WILLUGHBY, discipuli & amici RAJI, & itinerum Socii (n), experientia de succi in arboribus effluxu. Confirmat *LISTERIANA Phil. Trans. n. 57. 58. 71.*

EJUSDEM *Iter Hispanicum* prodiit cum RAJI observationibus topographicis Lond. anno 1673. 8°.* Plantas novas adnotat. Describit pescationem Cottorum, facchariferam arundinari, vina dulcia, & coctionem Sacchari.

In Epistolis RAJANIS multa sunt botanici argumenti, quæ ad hunc auctorem pertinent.

§. DCLX. *G. Wolfgang. Wedel.*

Georgii Wolfgang WEDEL, avunculi uxoris meæ, viri eruditæ, & qui per quinquaginta annos Jenæ floruit, plurima sunt ad rena herbariana spectantia, quatenus ea fere ad materiam medicam pertinet. In *Miscellaneis Natura Curiosor.* anni 1671. Dec. I. ann. II. n. 128. 129. 130. & 131. agit de terra Catechu novo ejus ævi remedio, ejusque utilitate varia.

Ann. 1672. obs. 15. de utilitate Lycopodii.

N. 21. De noxio effectu Hyoscyami.

N. 79. Ostendit ex Ocimo non nasci Scorpions.

N. 142. 143. Varii rami fasciati.

Ann. VI. & VII. n. 1. Raphanus monstrosus — cum ornata a pictore iconæ.

Dec. II. ann. I. n. 6. Moxa Germanica.

Ann. VI. n. 89. De usu Lepidii adversus scorbutum.

EJUSDEM *Pharmacia in artis formam redacta* Jenæ anno 1677. 4°.* 1693. 4°. hactenus huc pertinet, quod vires medicatas de plantis educere doceat, & aceti, balsamorum, aquarum destillatarum, essentiarum, oleorum æthereorum, succorum rationem tradat. Ex octo disputationibus coaluit.

EJUSDEM *De medicamentorum facultatibus* L. II. Jena ann. 1678. 4°.* 1696. 4°. Ex septem pariter disputationibus natum opus, ut pluscula alia WEDELII opera. Habet generalia de cognoscendis plantarum viribus, de qualitatibus primis, secundis, tertii & quartis, de plantis, quæ eas qualitates possident, de medicamentis purgantibus securioribus; aliisque.

EJUSDEM *Opiologia* Jen. anno 1682. 4°.* & prius, ut videtur, ex dedicatione, anno 1674. 4°. De Papavere, de natura Opii. Analysis aliqua, ex qua vis narcotica sulfuri imputatur. Correctio Opii varia, extracta varia,

A a a a 3

medi-

(n) BIRCH III. p. 66.

medicamenta, quæ ingreditur, vis medica, ubi mireris, pro specifico remedio Pleuritidis dari. Denique de Maslach Turcarum, quod ex Bangue seu Cannabi parari putat.

EJUSDEM *De sale volatili plantarum Experimentum chemicum novum* Jenæ anno 1682. 12°.* nempe ex Isatide post fermentationem ad tinctorios usus nato, ut sine igne obtineatur.

ALIUS de eodem experimento libellus eodem anno ibid. 12°.* prodiit *Specimen experimenti novi chemici, de sale volatili plantarum.* Hic de eo sale in universum agitur, ut variis modis ex plantis obtineatur. Promittit hic experimentum, sed Isatidem nondum nominat.

Exstat utrumque diximus, quod opusculum in appendice *Misc. Nat. curios.* ann. IV. V.

EJUSDEM *Amœnitates materiæ medicæ* Jen. anno 1684. 4°.* ex disputationibus 14. coalitæ. Multa habent similia libro de medicamentorum facultatibus, & capita eadem, sed fusiū est opus. Amabat vir Clar. terrea, medicamina & bezoardica. Ad finem syllabum dedit materiæ medicæ selectioris, sed ex quo multa merito expungas.

EJUSDEM *Pharmacia acroamatica* Jen. anno 1684. 4°.* Ex 15. disputationibus nata, priori pharmaciæ similis, & amplior.

EJUSDEM *De medicamentorum compositione extemporanea* Jen. anno 1678. 1691. 4°.* minus huc spectat, & formularum medicarum scribendarum potius artem tradit.

EJUSDEM *tabulæ synoptica de compositione medicamentorum extemporanea* Jenæ 1677. fol. TREW.

EJUSDEM *Syllabus materiæ medicæ selectioris* Jen. 1735. 4°.

EJUSDEM *Theoria saporum medica* ib. 1703. 4°.*

Numerosas vir IDEM disputationes edidit, cum totis quinquaginta annis in populosa Academia docuerit.

De opio anno 1667. ut lego.

EJUSDEM *de diureticis* Jen. 1667. 4°.*

EJUSDEM *de elæosaccharis, mulsa, precipitatis* Jen. 1677. 4°. VAT.

De Jalapa anno 1678. 4°.* 1715. 4°. RIV.

De venenis & bezoardicis anno 1682. 4°.*

De aromaticorum natura, usu & abusu anno 1695.*

De oleis destillatis anno 1696. 4°.*

De

*De Camphora anno 1697. 4°.**

De oleorum natura, usu & abusu 1697. 4°. VAT.

*De spiritu vini anno 1697. 4°.**

De terebinthina anno 1700. variæ species & præparationes.*

De Aro anno 1701. 4°. ad vires medicas.*

De Musco terrestri clavato anno 1702. Multiplices vires medicæ: laudat etiam ad urinæ dolores, ad vulnera, adque plicam.*

De Maro anno 1703. Collectitia.*

De Ipecacuanha Germanica & Americana anno 1705. Ipecacoanhama spe- ciem esse Dentarizæ bacciferæ, sapore convenire: ad grana 12. datam alvum ducere. In dysenteria ubique utiliter datam esse.*

EJUSDEM & TEICHMEYERI de Cubebis anno 1707. Potissimum utilita- tes medicæ.*

EJUSDEM de Sabinæ anno 1707. Descriptio, vires, producta.*

*EJUSDEM de Thea anno 1707.**

EJUSDEM de Salvia anno 1707. Historia plantæ, producta & laudes medicæ.*

*EJUSDEM de Cinnamomo anno 1707.**

EJUSDEM & Christoph Ludwig GOCKEL de Serpentaria Virginiana anno 1710. Historia ex variis scriptoribus collecta, & vires medicæ. Rediit in VALENTINI Mantissa.*

EJUSDEM de Contrayerva anno 1712. Ea HERNANDEZ & MUNTINGIO, non bona descriptio. Reliqua collectitia.*

EJUSDEM de Plantagine anno 1712. Analysis aliqua, nimisque vires.*

*EJUSDEM de Centaurio minori anno 1713.**

EJUSDEM de Salvia anno 1715. Vires medicæ.*

EJUSDEM & BILHARD de Cuscuta anno 1715. Integer libellus, col- lectitus.*

EJUSDEM de Hyoscyamo (n) anno 1715. De vario usu, etiam interno, seminis totiusve plantæ. Spiritum foliorum acidum esse absque vi narcotica.*

*EJUSDEM de Scordio anno 1716.**

Ejus-

(n) Non est J. ADOLPHI.

EJUSDEM de *Hyperico* anno 1716.* Alii anno 1705. Species Hyperici. Vis adversus dæmones; & olei efficacia in morbis renum calculosis. Olei stillatitii aliquantum cum aqua adscendit.

EJUSDEM de *Glycyrrhiza* anno 1717.* Microscopio inspexit radicem Franconicam & Hispanicam, & istam plus succi reperit habere. Circellois esse particulæ, in quibus dulcedo habitat.

EJUSDEM de *Viola martia purpurea* anno 1717.*

EJUSDEM de *Allio* anno 1718.*

EJUSDEM de *Colchico*, veneno ♂ alexipharmacō anno 1719. 8°.* Provenenata vi citat ex DANIELE LUDOVICI occisos ex radice pueros. De vi amuleti adversus pestem, febresque malignas, & proprio experimento.

EJUSDEM de *Sambuco* anno 1720.* vires potissimum medicæ, etiam fabulosæ, Sambuci..

EJUSDEM de *Verbena* anno 1721.*

EJUSDEM & LOEW. de *Polypodio* anno 1699. & 1721.* Aquam acidam & oleum empyreumaticum ex Polypodio adscendere.

Porro numerosa programmata botanici argumenti scripsit, saxe paradoxa.*

De *Hyperico mystico* anno 1686. 4°. RIV. Vires medicæ Hyperici; ut fuga dæmonum dici meruerit.

De *Amello Virgilii* anno 1686.* Esse Melilotum flore lateo, non Astrem Atticum.

De *usu Cucumeris immoxio* anno 1686.*

De *unguento Nardino* anno 1687.*

De *Tetragono Hippocratis* anno 1688.* Esse Helleborum album..

De *Anil Indico* 1688. 4°.* Esse Glastum; non bene.

De *herbis Germanis Ovidii* anno 1689.* Kubiam, Serratulam, Luteolam, sed imprimis Isatidem hoc nomine intelligi.

De *Sinapi S. Scripturæ* anno 1690.*

De *herba Solstitiali* 1690. 4°.* Quid non sit?

EJUSDEM de *nectare ♂ Ambrosia Jen.* 1691. 4°.* B. THOMAS.

De *radice amara Homeri* anno 1692. 4°.* Esse Gentianam..

De *Nepenthe Homeri* anno 1692. 4°.* seu Opio.

De *Hyssopo tria programmata* 1692. 4°.* Non differre a nostro.

Ejus-

- EJUSDEM de vini dulcis plenis Jen. 1692. 4°.
- De Fæcula Coa anno 1693. Ex Eruca esse paratam mustardam, vel ex Sinapi.
- De Maza HIPP. 1693.*
- De ligno Aloës. 1693.*
- De Corchoro THEOPHRASTI anno 1695.* Mercurialem esse.
- De decimatione olerum Jen. 1695. 4°. HEFT.
- De Corona Christi Spinea I. II. anno 1696. Spinam eam rosam fuisse.
- De Cirſio DIOSCORIDIS anno 1700. Carduus, ut puto, canile crispo.
- De vino medico anno 1698. 4°. RIV.
- De resina Ægyptia anno 1700. Mastichen esse.
- De pane Dyrrachino Jul. Cæſaris anno 1700. Esse radicem Ari.
- De Bulbo veterum anno 1700. Colocasiam esse.
- De Lilio agri. Martagon flore reflexo.
- De Lignis Thyinis Apocalypseos anno 1707. Esse Algumim, arborem vitæ, &c.
- De Sabina Scripturæ anno 1707. Nostram esse, quæ כרת S. S.
- De Thys Homeri anno 1707. Etiam istam plantam Sabinam esse.
- De mensis Citriis. Etiam eam arborem Sabinam esse.
- De Rhabarbari origine, genere, differentiis & virtute anno 1708.
- De Thesio Theophrasti Eresii anno 1708. Esse Rhabarbarum.
- De Calamo aromatico. Esse nostrum.
- De Lilio Convallium Salomonis anno 1710. Esse Lilium album.
- De Oenanthe THEOPHRASTI anno 1710. Esse Lilium convallium.
- De Moly Homeri in genere anno 1713. II. in specie 1713. & Mythologia
Moly Homerici 1713. Esse Nymphæam.
- De Zytho Scripturæ anno 1715.
- De Holoconitide Hippocratis. I. II. anno 1715. Myrrhidem esse bulbosa radice.
- Hæc programmata cum aliis conjuncta edidit WEDELIUS, & vocavit Centuriam Exercitationum medicophilologicarum Jen. anno 1701. & 1702. 4°.*
- Centuriae II. tantum 50. Exercitationes prodierunt, ab anno 1704. ad annum 1720. prius excusæ.

§. DCLXI. *Philippus Gruling.*

Philippi GRULING De triplici in medicina universalis evacuationis genere P. III. De Sudoriferis & diureticis Lipsiae anno 1671. 4°. & de purgatione, quæ in medicina fit Lipsiae anno 1668. 4°. MER.

EJUSDEM *Florilegium hippocratico Galenicochymicum in quo medicamentorum — e vegetabilibus conficiendorum ratio virtus usus & dosis docetur Lipsiae 1665. 4°.* 1680. 4°. & alias: integrum continent Pharmacopœam ex vegetabilibus.*

§. DCLXII. *Nehemias Grew.*

Nehemias GREW The anatomy of vegetables begun London anno 1671. 12°. & in operibus omnibus. Vir ingeniosus & accurate instrumentis visum adjuvantibus usus, in anatome plantarum novam sibi viam paravit, & eximium hic sui laboris compendium dedit. Vegetationem retrosum a semine persequitur; fabam dissecat, plantulam, radiculam, plumulam, cotyledones, parenchyma exponit. Tunc partes caulis, epidermidem, corticem, medullam, fibras ligneas, poros diversorum generum, qui ostendunt lignum meris fieri vasis. De via, per quam succus adscendit. Porro de germine & ramo, quorum fabrica eadem est, quæ trunci. Plicæ, pili, spinulæ, globuli folii. Flos, ejusque calyx, petalon, stamina. Inde fructus ejusque species, non omissa parte petrosa pirorum; denique novum semen. Vita & fecundatio plantæ. Naturam femininam ovi, masculam staminum non ignoravit.

Hoc opusculum gallice vertit le VASSEUR, & alienis adsutis edidit Paris anno 1674. 12°. 1679. 12°.* 1682. 12°. cum titulo *Anatomie des plantes*, tum Leidæ anno 1685. 12°. 1691. 12°. Recusum est latine in *Zod. Med. Gall.* T. IV. M. May, & in *Miscell. Nat. Cur.* Dec. I. anni VIII. app.

EJUSDEM *An idea of a phytological history of roots — with a continuation of the anatomy of vegetables prosecuted upon roots* London anno 1673. 8°.* & in operibus omnibus. Commendat anatomen vegetabilium: describit vasa, succos, colores, sapores, odores, vires medicas, analysin variam: elementa, vitam. De radicibus; earum descensus in bulbosis frequens, partes variæ, cutis, cortex, valde porosus, parenchymate factus & vasis fasciculatis & aquosus, & succum proprium vehentibus, absque valvulis: ipsa natura radicis, partim linea, partim parenchymacea: vasa aerea, medulla parenchymacea cum fibris. Ita anatome: Sequitur physiologia: succi resorbatio, preparatio, succorum varietas, aeris efficacia, succorum ad figuram vitamque radicis definiendam potestas, colorum origo ex resolutione sulfuris (olei) per aerem. Succi eum facit circuitum, ut a radice adscendat per corticem, per fibras vero succulentas descendat. Vires classium constantes esse, ut leguminosarum. Flavos flores neque ab acido neque ab alcali mutari, cæruleos ab acido in rubros abire, ab alcali in virides. De adfinitatibus plantarum, fragi, quinquefolii

quefolii, tormentillæ, caryophyllatæ: leguminum. Latine versa hæc anatome prodiit in *app. ad ann. IX. X. Dec. I. Miscell. Nat. Cur.*

EJUSDEM *The anatomy of trunks with an account of their vegetation grounded therepon* London anno 1675. 8°. & in operibus omnibus, ubi est L. III. De discriminib[us] trunci in variis plantis. Fabrica corticis microscopica: parenchyma, vasa aquosa, vasa resinifera, vasa lactifera. Lignum, vasa aërea. Medulla, ejus parenchyma. Inde Physiologia, de motu succi, & aëris, de succorum generatione, &c. Latine prodiit cum priori, sed Cl. AUCTOR de ea versione conquestus est.

Hi sunt tres primi libri operis majoris *The anatomy of plants with an Idea of a philosophical history of plants* editi London anno 1682. fol.*. In præfatione cavet, ne MALPIGHIANA suis antiquiora videantur. Partem Libri I. Præsidi Societatis Regiæ dedit prælegendam anno 1670. & anno 1671. II. Maj; licentiam vero imprimendi obtinuit Mens. Octobri, & totum opus Mens. Dec. anno 1671. Societati tradidit. Eodem die Societas Regia Codicem MALPIGHII I. Novembri anni 1671. datum accepit. MALPIGHII sua anno 1671. demum excudit: GREVIUS sua de trunco & radicibus inter annum 1672. & 1674. coram Societate Regia prælegit, quæ vero sequuntur de foliis, floribus & fructu, ea annis 1676. 1677. prælecta fuerunt.

Liber IV. continet anatomen folii, floris, fructusque. Folia ob fibras laxas per parenchyma dispersas, succum adtrahere nutritum. Sententia D. MILLINGTON de sexu plantarum: ut tamen GREVIUS stamina potius habeat pro vasculis excretoriis. Calycem nullum esse, quoties flos ipse robustus est. Involutionem variam foliorum describit. Hic videoas flosculos, stamina, tubas esse delineatas. Anno 1676. nov. 9. primum antheras pro masculo sexu descriptsit. Staminum numerum sœpiissime eunidem esse, qui partium floris, alias duplensem. Antheræ cavæ, pulvrisculo plenæ sunt, plerunque dupli capsula, tamen & simplici. Ad methodum aliqua; a figura, & numero petalorum, & staminibus repetenda. Pollinem sœpe globalis fieri, tamen & ovales dari, & cubicas, & echinatas particulas. De fructu & seminibus multus est & curiosus. Semen verum ab involucris rite separat. Aperiri fructus ob vasa aërea per certam sedem vasculi ducta, quæ parenchyma siccant, ut siccatum findatur. Numerosissimæ & optimæ icones. Non ignoravit seminales capsulas Filicum. Theorie paullum indulxit. Incrementum & figuram partium ab imaginariis salium figuris derivat; colore rubrum ab acido sale, viridem & cœruleum a sale lixivo, flavum & constantiorem ab aëre. De saporibus etiam plus sibi permisit. De proportione salium in plantis, & de sale in plantis essentiali & marino, per experimenta. Hæc in adjectis libellis. Dignissimus liber.

EJUSDEM *Museum Regalis Societatis or a catalogue and description of the natural and artificial rarities, preserved at Gresham's Colledge* London anno 1681. fol.* Pars II. est de plantis. Ligna rara, ut Aloës, suo cum gummi, arboris fætidæ.

fætidæ. Lignum, quod absque cortice increvit. Fructus varii, medicati & alii. Partes variae fruticum rariorum. Musci, Fuci, marina.

§. DCLXIII. *Philippus Sylvestris du Four.*

Philippe Sylvestre du FOUR, Pharmacopœi Lugdunensis, Traités nouveaux & curieux du Café, du Thé & du Chocolat Lyon anno 1671. 12°. BURETTE, anno 1675. ut ex JOURNAL des SAVANS videtur, anno 1688. 12°. (o), a la Haye anno 1685. 12°.* 1693. 12°. cum St. DISDIER methode de faire de l'excellent Chocolat. Latine Genevæ anno 1685. 12°.* vertente Jacobo SPONIO. Germanice Beschreibung des Coffee, Thees, Chocolates und Tabaks Hamburg anno 1684. 12°. & ut puto T. P. M. C. übersezte tr. van Caffée, Thee und Chocolate Budissin 1686. 8°. TREW. 1701. 8°. HEISTER.*

Primum Fausti NAIRONI libellum gallice vertit, & edidit: tunc ipse ad opus accessit, & libello de Coffea alias de Thea & Chocolata adjecit. Coffea brevem dat historiam, præparationem fuse, virtutes fusissime. Analysis addit aliquam; phlegma, vapores in liquorem rufum condensatos, oleum etiam magis rubrum. Olei ex libra drachmæ 21. In capite mortuo libræ unius fali fixi alcalini drachma. Adjectus est dialogus Bartholomæi MARRADON de Chocolata, a FOURIO gallice redactus.

Libelli de Thea & Chocolata fere aliunde sunt desumti ex GASP. COMENERA, NIEUHOEFO & de RHODES. Formulam Chocolatæ dat, quam ingrediuntur Piper Mexicanum, Anisum, Achiotl.

Eadem Libellus de Coffea solus cum titulo Bevanda asiatica, physiologia potus Caffè, cum titulo Jacobi SPONII & notis D. MANGET iconibusque fabæ, & arboris anno 1705. 4°.* recusa est, absque loci mentione.

§. DCLXIV. *Abraham Munting.*

Abrahani MUNTING, Henrici filii, Waare oeffening der planten Amsterdam anno 1672. 4°. & Leeuwaerde anno 1682. 4°.* quæ editio 4. paginis plenior est. Planetas observabat supersticiosus, cuius alias fidem a gñaris viris laudatam novi, in rebus ad horti cultum pertinentibus. Libri sunt tres, arborum, florarum & herbarum. Quisque liber est enumeratio generum, quibus species subjectæ: cum cultu cujusque & varietatibus, sœpe cum additis figuris, quarum aliquæ omnino suspectæ sunt, ut Ferruin equinum volubile quod Granadilla videtur esse, flore male picto; aliquæ omnino malæ, ut Genista latifolia, Barba Jovis.*

EJUS-

(o) B. GUNZ anno 1668. 12. puto per errorem.

EJUSDEM *De vera herba Britannica diff. historicō medico* Amsterdami anno 1681. 4°. SEGUIER. anno 1698. 4°. * Præter historia multa, Lapathorum hic historia traditur, & icones, ita tamen, ut non facillimum sit, vel ipsam Britannicam Cl. viri adgnoscere. Posthumum cætera opus, nam vir Cl. obiit anno 1683.

Ad hoc idem opus *Henricus CANNEGIETER notas atque observationes addidit* Haag. anno 1734. 4°. * Facile ostendit, passim contra fidem historiæ MUNTINGIUM peccasse, Ejus Britannicam Lapathum esse, paulum diversum a Lapatho magno aquatrico (cubitali). Valde dubium esse, num sit veterum Britannica herba. Nihil debere corrigi in descriptione Dioscoridis. Ipse EDITOR capite IV. dissertationis de Brittenbuigo, matribus Britannicis &c., de herba Britannica dixerat, non fuisse Cochleariam, cujus flores apud PLINIUM nomen ferant, quod calycem rosarum exprimat: Folia sola fuisse Lapathi.

EJUSDEM MUNTINGII *Aloidarium seu Aloës Americanæ mucronato folio, aliarumque ejusdem speciei historia*, prodiit cum libro de herba Britannica. Pleraque icones absque floribus sunt, aliæ suspectæ, ut fol. 13.

EJUSDEM *Naauwkeurige beschryving der Aardgewassen* Leid. ann. 1696. fol. Post mortem Cl. viri prodiit. Sermo est operis, quod primo loco dixi. Icones solæ 244. cum nominibus, cura Francisco KIGGELAAR editæ sunt Amstelodami anno 1702. fol. UFF. 1713. fol. 1727. fol. * cum titulo *Phytographia curiosa*. Redeunt hic, quæ in prioribus operibus, mole auctæ, tum aliæ multæ, etiam Alpinæ, ut Chamaemespilus minus bene picta, Alchemilla argentea, Ruyschiana. Multæ nitidæ, aliquæ fabulosæ, ut Sidereon, aut suspectæ, ut Macer antiquorum. Multum etiam varietatum.

Annon ejusdem est MUNTINGII *Græninger hof almanak* Groning. anno 1687. 8°. HOTT.

§. DCLXV. Varii.

Francis DROPE A short and sure guide in the practice of raising and ordering of fruit trees Oxford anno 1672. Satio plantarum, seminarium, opera insititia, & aliæ plantarum propagandarum artes.

Eduardi BOLNEST methodus preparandi --- vegetabilia ad usum medicos London. 1672. 8°. Chemicus.

J. Michael SCHWIMMER curiositates ex physica secretiori dissertationibus XIV. enucleatae Jen. 1672. 4°. si huc faciunt, ut puto LEHMAN.

EJUSDEM *quædam naturæ miracula circa vegetabilia* Jen. 1673. 8°.

EJUSDEM *Physicalische Ergötzlichkeiten: Physicalische Gartenluft und physicalische Himmels-Betrachtung und Gartenluft* Erford. anno 1701. 8°. Francf. & Leipz.

anno 1705. 8°. 1716. 8°.* Obscuri alicujus seculi putares, cum signis & planetis omnia tribuat, suoque planetæ quamque plantam subjiciat. Florum tamen, - etiam olerum, per singula cultum docet, eorum varictates hortenses recenset.

EJUSDEM *Physicalischer Lustgarten* Ruidelstatt 1690. 12°.

J. Georg GREISEL in *Misc. Nat. Cur.* Dec. I. ann. II. obs. 78. dat catalogum plantarum circa Joachimsthal, non satis certarum, thymi exemplo. Recudit in *Itinerario TOLLIUS*.

HERMAN de LAUNAY *non ergo panis satietas pessima* Paris 1672.

DENYS *Description des Côtes de l'Amérique Septentrionale avec l'histoire naturelle de ce pays* Paris anno 1672. 12°.* Plantas etiam Gaspesiae tradit.

Philippi BALDAE V. D. M. *Beschryving van Malabar Coromandel, en Ceylan* Amsterdam anno 1672. fol. Germanice etiam ib. 1672. fol. UFF. Versatur potissimum in mythologia harum gentium, tamen ut nobiliores plantas non negligat, Indici cultum, & ad artem tinctoriam præparationem doceat, de Thea agat &c.

Georg. Nicolai LANGHEINRICH *De sensu plantarum* Lips. anno 1672. 4°.

In *Conferences de M. DENYS* Paris anno 1672.* & seqq. editis, & recusis nuper cum supplemento ad diarium eruditorum, de vegetatione plantarum dissertatio reperitur. Porro F. Naronii BANOISII de Caffea libellus, & aliqua ex BALDEO de Pipere, de Essaye (Chaye) Malabarica, scarlatini coloris radice, de maceratione seminum ad fertilitatem utili.

Christ. ARNOLD *wahrhafte Beschreibung der Königreiche Japan, Siam und China, mit J. Jac. MERKLEIN's ostindischer Reise* Nürnberg 1672.

SCHMUZII *vera & rationalis veteris Augustani dispensatorii restitutio contra I. ZWELFER* 1672. 8°. & *Apologie SCHMUZIANÆ pars altera* 1672. 8°. B. THOM.

Jac. Gerard de BERGERIES, Prof. Lausannensis, *le Gouvernement de la santé* Geneve 1672. 8°. Ej. *l'apoticaire charitable* Geneve 1673. 8°. SCHEUCHZ. Conf. cumdem forte librum p. 550.

Vincenzo Maria di S. CATHARINA *viaggio nelle Indie orientale . . . colla descrizione degli animali quadrupedi, serpenti, uccelli e pianti di qual mondo nuovo* Rom. 1672. fol. QUADRI.

J. Jac. SAAR's *funfzehnjährige ostindische Kriegsdienste, und Beschreibung, was in solcher Zeit vorneinlich auf der Insel Ceylan sich begeben* Nürnberg 1672. fol. mit Daniel WILFERS Anmerkungen.

AZARETE Biscayi (Cantabri) *relation des voyages dans la riviere de la Plate & de la par terre au Perou* Paris 1672. fol. Vanus & superstitiosus homo, cæterum plantas etiam habet & animalia.

J. David

J. David PORTZ *vini rhenani imprimis baccaracensis anatomia chymica* Heidelberg. 1672. 12°. Artifia habet vini conservandi, restaurandi, vix analysin.

EJUSDEM *bacchus enucleatus s. examen vini rhenani* Leovard 1673. 12°.*

§. DCLXVI. *Nicolaus Pechlin.*

J. Nicolai PECHLIN *De purgantium medicamentorum facultatibus Exerc.* Leid. anno 1672. 8°. Amsterdam. anno 1702. 8°. Etsi alius ei finis est, percurrit tamen vir Cl. purgantia medicamenta, & de eorum potissimum vi purgante, ejusque moderamentis aut incitamentis agit, latinissimus, & doctus scriptor. Arum & alia purgantia medicamenta cum aceto mitescere docet.

In l. *de aëris & alimenti defectu* Kiel 1676. 8°.* nutritionem plantarum fere aëri tribuit.

EJUSDEM *Theophilus bibaculus* Francof. anno 1684. 4°.* De Theæ dotibus, quibus se ab aliis potibus medicatis distinguit; ejus vires medicatas varias laudat & extollit. Partitas autem vires esse aquæ calidæ, & ipsius herbæ.

In *observationibus medicis* Hamburgi anno 1691. 4°.* excusis, potissimum in L. II. multa, neque parvi momenti, ad plantas spectantia reperiuntur, ut de nitro plantarum. De sede virium laxantium, de Scammonio, Mechoancanna, &c.

§. DCLXVII. *Robertus Talbor. Alii.*

Roberti TALBOR, qui se *pyretjatum dicit, πυρετόλη or the case and cure of agues* London anno 1672. 12°.* Certe lego in meo exemplo TALBOR, plerique vocant TALBOT & annum 1672. quartamque formam nominant. Medicamentum suum tamen hic non aperit, & valde monet, corticem Chinæ perniciosum esse, nisi rite præparetur. Præmittit emeticum.

ARISTOTE *Instruction pour le jardin potager* Paris anno 1672. & 1678. 12°. BURETTE, FALCONET.

EJUSDEM *Instruction ou l'art de cultiver toutes sortes de fleurs avec des instructions pour cultiver & gréffer les arbres fruitiers* anno 1677. 12°. & una *Observations sur le livre du Curé d'Henouville.*

John. JOSSELYN *New England rareties* London anno 1672. 8°. Plantas indigenas describit.

EJUSDEM *Relation of two voyages to New England* London anno 1674. 12°.* Prius anni est 1638. Alterum anni 1663. Non incuriosus historiæ naturalis, plantas sponte nascentes medicatas recenset & utilitatem adjicit. Multos tamen errores commisisse DOUGLAS II. p. 71.

Simon

Simon de MOLINARIIS Ambrosia Asiatica seu de virtute & usu Thea seu Cia
Genuæ anno 1672. 12°. Aliqua habuit a P. INTORCETTA. Flörem recte*
cum Rosa comparat, non bene vero docet folia tanto majoris fieri, quo am-
priora sint. Recte contra Simonem PAULI ostendit, Theam a Gale differre.
A Tartaris Theam primum ad usus diæteticos adhibitam, seculo XIII. ad Chi-
nenses venisse. Genuæ absque noxa bibi, memoriae prodeſſe, & quæ alia amor
plantæ ei suasit, ut effunderet.

§. DCLXVIII. O. Dapper. Alii.

O. DAPPER M. D. pro bibliopolis plusculas compilationes historiæ natura-
lis & Civilis variarum regionum scripsit. *Huc Beschryving van't Asien, en't van*
den grooten Mogol Amsterdam anno 1672. fol.

EJUSDEM *Gedenkwaardig Bedryf der Nederlandſche oostindische Maatschappij*
op de Kust en in t' Keyzerryck van Taſing or Sina en Formosa &c. cum lega-
tione Siensi secunda & tertia. Conf. p. 538.

Beschreibung Americe und der Sudlander Amsterdam anno 1673. fol. An-
glice ab OGILBY verſum Lond. ann. 1671. fol.

Beschryving der Africanischen Gewesten van Egypten, Barbaryen &c. ibid.
anno 1676. fol. ZOCH. & Germanice anno 1670. fol. RINK. 1671. fol. *.
Gallice anno 1686. fol. BURETTE.

EJUSDEM *Beschryving der Africaanschen Eylanden* ibid. 1676. fol.

Beschryving van Syrien en Palæstinen Amsterdam 1677. fol. & Germanice
anno 1681. fol.

Beschryving van Afien, Mesopotamien, Babylon, Assyrien Belgice Amsterdam
1680. fol. Germanice Nürnberg 1681. fol.

Nauwkeurige Beschryving van Afu, Indien, Persien, Georgien, Mingrelien, Anist.

Beschryving van de Archipel anno 1688. fol. & Gallice anno 1703. fol. *.
Ubique ſoleat aliqua de plantis adſpergere, etiam icones.

EJUSDEM *Beschryvinge van Sirien en het Gulf van Venetien* Amsterdam
1688. fol. CHION.

Coniunctim prodiit DAPPERUS *exoticus curiosus*, d. i. ODWARDI DAPPER
Africanische, Americanische und Asiatische Curiositäten aufs kürzeste zusammen ge-
tragen durch M. J. C. MAENNLING Frankf. und Leipzig 1717. 1718. 2. Vol.

Huc etiam *Delicia Orientales*, d. i. die Merkwürdigkeiten des Morgenlandes
von D. O. D. M. D. Nürnberg. 1712. fol. 2. Vol.

Otto KEVENS *Kurzer Entwurf von Guajana* Lipsiæ anno 1672. 4°*. Scop-
pus est excitare colonos, ut adeant Americam Belgicam. Ostendit, quantum
regiones calidæ frigidas ſuperent; agriculturam etiam ejus regionis docet.

§. DCLXIX.

§. DCLXIX. *Miscellanea Nat. Cur. Jac. Breyne.*

In T. III. s. anni 1672. in *Eph. Nat. Cur.* MELCHIOR FRIBERG de Chamomilla fasciata egit n. 166.

J. Paterson HAIN De nitro ex Lappa majori n. 222.

De Napelli gestati noxa n. 223.

J. Andreæ CNOEFFEL eodem anno n. 245. De Nassa pectoraria naturali, radice nempe Cicutæ aquatice WEPFERI. IDEM anno IV. V. n. 54. malum citrium prægnans triplex describit & n. 55. Rosam triplicatam.

Jacobi BREYNE, ex nobili ex Belgio familia orti, magni plantarum amatoris, Gedanensis, in eodem anno *Miscell. Nat. Cur.* multa sunt.

N. 289. Muscus Eryngii folio bene depictus.

N. 290. Icterus per Muscum pulmonarium vulgarem sanatus.

N. 291. De Amomo Arabum, Lycopodii simili, cuius foliosum caulem rotula terminat.

N. 292. De amygdalo holosericeo.

N. 293. De ligno citrato Guineensi.

N. 294. De radice arboris Jacæ.

N. 295. De radice arboris Tauzargantha.

N. 296. De Tacamahacca liquida.

Anno III. IV. n. 149. De Selagine tertia THALII cum icono.

N. 129. De Quercu nivea.

N. 130. De Canella & Camphora.

N. 131. De Cortice Canellæ simili.

N. 132. De foliis arboris Gujanicæ, colorem purpureum fundentibus.

N. 133. De Jasmino Mogori.

N. 134. De bulbo liliaceo vomitorio C. B. SPEI.

N. 135. De Chrysocoma ignescente, (calyce immaturo.)

N. 136. De Convolvulo Indico heptaphyllo villoso.

N. 137. De planta scandente Ceylaifica, hederaceis foliis, (Anguina).

N. 138. De Apocyno Indico foliis Nummulariæ.

- N. 139. De Buglosso echoide Indico Convolvuli Siculi folio.
 N. 150. De Fungo coriaceo querno hæmatode.
 N. 151. De Fungo barbato querno, (Agarico hirsuto).
 N. 152. De Fungo cornu Dorcadis facie.
 N. 153. De Fungo Sinensi antidotali, lac tigridis dicto.

EJUSDEM *Exoticarum aliarumque minus cognitarum plantarum Centuria prima* Gedani anno 1678. fol.*. Splendidum opus. Plantæ exoticæ fere ex horto Hieronymi de BEVERNINGK, tamen & ab aliis hortorum in Belgio Dominis pulchre depictæ, cum descriptionibus & historia naturali. Intercedunt plantæ aliquæ Monspelienses, & Lusitanicæ, inter quas duæ Orchides a nostratis vix diversæ; denique Borussicæ, Saxifragia lutea, Caryophyllata flore nutante pleno, Pulsatillæ duæ, Laserpitium Borussicum, Osmundæ varietates, Ruta muraria longifolia. In appendice de Thea agit, & inserit *fasciculum plantarum rariorū* a W. ten RHYNE ex India missarum anno 1677.

EJUSDEM *Prodromus plantarum rariorū primus plantarum anno 1679. in horto BEVERNINGKII observatarum* Gedani anno 1680. 4°. & 1739. 4°.*. Partim nomina sunt, partim etiam descriptiones & icones. Hic Camphorifera arbor, cum *Gnilielmi* ten RHYNE de ea commentario. Intercedunt indigenæ aliquæ, ut Cicutaria Cassubica Thysselini foliis, Ranunculus Cassubicus Thoræ folio.

EJUSDEM *Prodromus fasciculi plantarum II. fr̄e rariorū anno 1688. in hortis Hollandiae observatarum catalogus* Gedani anno 1689. 4°. 1739. 4°.*. Mesembryanthemi nomen hic primum adparet. Plantæ ipsæ numerosæ, & inter eas Palma vinifera Toddapanna, &c.

In posteriori editione editor J. Philippus JACOBI F. nomina nuperiora addidit, & icones fere 50. a patre præparatas, sed nondum excusas; idemque historias earum plantarum adjecit. Camphora hic redit, & Thea, tum Myroxylon Bellirica, Santalum, lignum colubrinum.

§. DCLXX. Varii.

In *Phil. Transf.* anni 1673. n. 93. cacao arbor describitur cultusque.

Cl. LEWIS n. 95. descriptis ante AGRICOLAM ex TONGIO insitionem plantarum in radices.

J. SMITH *Englands improvement revived in a treatise of all manners of husbandry and trade by land and Sea* London anno 1673. 4°. Liber 2. 3. 4. & 5. hic pertinent, qui sylvarum sationem laudant & describunt.

John ARCHER every man his own doctor with a herbal Lond. anno 1673.

§. DCLXXI.

§. DCLXXI. Jacob. Barrelier.

Jacobi BARRELLIER Parisini, Monachi Dominicani, Plantæ per Galliam, Hispaniam & Italiam observatæ. Opus posthumum, curante Antonio de JUSSIEU prodiit Paris anno 1714. fol. *. Hispaniam, Galliam, Italiam peragravit, hortorum etiam ubique dicitas compilavit, & obiit anno 1673. Icones sunt 1324. quārum multas editor de JUSSIEU queritur a Paulo BOCONE illaudato auctore esse publicatas (p). IDEM plantas in methodum TOURNEFORTII redigit, descriptiones aliquas addidit. Parvæ sunt icones, saepe alienæ, ex CLUSIO & veteribus descriptæ, & bis terve repetitæ. Varietates etiam speciebus pañim admiscentur: multæ tamen novæ, auctori propriæ, & plantarum rarissimarum, novarumve adsumt icones, ut sit inter fontes rei herbariæ.

§. DCLXXII. J. Scheffer.

*Job. SCHEFFER Argentoratensis, Lapponiam seu regionis Laponium & gentis verissimam descriptionem edidit Francofurti anno 1673. 4°. ** Gallice recensam Paris anno 1678. 4°. (Journ. Sav.) Anglice Oxon. 1674. Germanice 1674. 4°. Ex Commentariis TORFÆI & RHEENII SCHEFFERUS opus suum concinnaverit, ipse enim regionem non vidit. Caput XXXI. est de arboribus & plantis, Chamaemoro, Vacciniis, Angelica, Acetosa, Calceolo, Musco. Laponum.

§. DCLXXIII. Varii Itali &c.

In N. GERVASHI bizarre botaniche hoc anno Neapoli editis reperitur J. RUSTICI epistola ad ANGELUM MATT. BONFANTE: ANTONII de S. MARIA Epist. de rebus botanicis ad euindem A. M. BONFANTE; & ANGELI MARIA BONFANTE de CASSARINIS Epistole botaniche: & J. Jacobi CALDARONE Epistola botanica.

Luce SCHROECK, Medici Augustani & Præsidis Academie Nat. Cur. Pharmacopœja Augustana restituta s. Examen animadversionum in dispensatorium Augustanum & Mantissa J. ZWELFFRI Augustæ Vindel. 1673. 4°. GUNZ.

EJUSDEM Defensio Ph. Augustana adversus FRIDERICUM HOFMAN patrem, PHILONEM NASTURTIUM, & SCHMUZIUM Aug. Vindel. 1675. 4°.

EJUSDEM Pharmacopœia Augustana renovata & aucta Augustæ Vindelic. 1684. fol. 1695. fol. 1710. fol. cum animadversionibus G. H. WELSCHII.

EJUSDEM De Aloe Augustana Misc. Nat. Cur. ann. VI. VII. n. 231.

Cccc 2.

Anno

(p) Conf. p. 540.

- Ann. VIII. n. 54. De Catechu.
 N. 99. nam ad ipsum revoco, de Amygdalis amaris avium veneno.
 Dec. II. ann. I. n. 14. Pilæ marinæ.
 N. 21. De Caryophyllis aromaticis.
 N. 73. De noxio Ribum esu.
 Ann. II. De pomis Citriis digitatis n. 11. De Pomio aurantio citrato n. 12.
De Urticæ vi ad sanguinem fistendum n. 45.
 Ann. X. n. 207. Cyathoidis utriusque icones.
 Dec. III. ann. IV. obs. 116. Fungus corylinus floridus: Pezizæ genus.
 Ann. VII. VIII. n. 118. Literæ in ligno fagino visæ.

§. DCLXXIV. Varii.

Wilhelm Johann. MULLER Die Africanische Landschaft Fetu Hamburg anno 1673. 8°.. In Colonia Danica Capitis Corsici vixit. Cum reliqua historia naturali de agricultura egit, deque decem præcipuis fructibus aut radicibus, quibus incolæ vitam sustentant. Pro sexu plantarum testimonium dedit.*

Balthasar OTTO de Nardo pisticæ ex historia passionis Dominicæ Lipsiæ 1673. 4°. LEHM.

Le Medecin domestique contenant le gouvernement de la santé, l'apothicaire charitable &c. Geneve 1673. 8°. Conf. p. 550. & 566. Nam metuo ne idem liber sit.

De la Chenui e MONSTREUX Fleuriste François anno 1673. 12°.

Georgii Sebastiani JUNG χειρομηλον seu Malum aureum h. e. Cydonii collectio, decorticatio, enucleatio, præparatio Vindobon. 1673. 8°.. Ad modum naturæ curiosorum formulæ ad morbos, &c.*

EJUSDEM Cicuta innocens ann. IV. V. obs. 186.

§. DCLXXV. Iguatius Conti.

Ignazi CONTI Il vero Silfio overo Laserpitio nuovamente discoperto Venet. anno 1673..*

Lettera sopra la detta discoperta Venet. anno 1673. 4°.

Risposta a questa lettera ibid. anno 1674. 4°.

Aggiunta sopra l'istessa scoperta Venet. ibid.

Extrait du livre intitulé Il vero Silfio &c. tiré du Journal de Venise anno 1673. 4°. FALC.

Putabat

Putabat Cl. CONTI de Silphio, veram antiquorum plantam repartam esse circa Borno in Africa, ab Antonio PRANDI pharmacopola. Eam plantari negat SCARELLA in *adnotationibus* verum Silphium esse, tum in *Risposta*, CONTIUS se tuetur in *Aggiunta*.

§. DCLXXVI. Edward Browne. Alii.

Edward BROWNE *An account of several travels* London anno 1673. 4°.
1677. 4°. Germanice Nuremberg anno 1711. 4°.* cum titulo *Reisen durch Niederdeutschland, Ungarn, Macedonien &c.* Gallice *Relation des Voyages en Hongrie, Syrie, Bulgarie, Maceoine &c.* Paris anno 1674. 4°. FALC. Minime sterilia itinera sunt, ab anno 1668. ad 1673. continuata; rem tamen herbariam tantum leviter adtingunt. De Tabaci cultu Thessalico, & tinctoriis aliisque plantis montanis ejus regionis. De Alcanna.

Antonii le GRAND *Historia naturae* Londini anno 1673. 8°. 1678. 8°.
1680. 4°. auctius Noribergæ anno 1674. 4°.

EJUSDEM *Institutiones philosophicae secundum des CARTES* Londin. 1680. 4°.

Et in hoc, & in reliquis compendiis physicis aliqua ad rem herbariam spe-
ctare solent. *Institutionum* P. VII. eo pertinet.

Ejus *Perscrutator curiositatum naturalium* est *hortus genialis BARICELLI*.

HENDRYCK van OOSTEN, florum cultoris Leidensis, *Niederländischer Blumen - Obst - und Orangerie - Gärtner*, germanice anno 1673. 8°. si verus annus est, tum anno 1728. 8°.* 1751. 8°. Libelli sunt V. Primus plerorumque floram cultum breviter docet: alter Tulipas, iste olitorie doctus: tertius tunicas: quartus arbores per præcipuas species, earumque putationem & inoculationem: quintus curam hesperidum. Habet & sua arcana. Plurima ex QUINTINIO sumisse dicitur, neque fidem mereri. In Tulipæ bulbo florem contineri. De propagatione Tulipæ per adnascentes radices, quæ secundum florem adsident.

IDEM fuerit auctor libri *Nederlandze hof beplant met Bloemen, Oest en Orangerieen* Leyden 1703. 8°. SEG. 1715. 8°. LAMBERG. 1723. 8°. Germanice *Wolfenbüttel* 1712. 8°. 1751. 8°. qui sit ex Gallice versus *l'art de tailler les arbres fruitiers*. Comparare non potui.

Lego etiam ejus *Nederlandze bloenhof Behandelinge der tulypen en An-*
geliieren naa-de franze wys.

Video etiam citari ejus *Register van alle de voornaamste Fruchten, Abricos, Persiken &c. en een Register der Zaaden* Leiden anno 1703. 8°.

Henr. BARSTEIN vom Taback Regenspurg 1673. 8°.

§. DCLXXVII. *Aet. Hafniensia. P. Kylling.*

Casper KOELICHEN in Tomo II. Actorum Hafniensium n. 116. Fungorum noxam, natamque ex eorum usu apoplexiā describit.

EJUSDEM De Telephio Vol. V. n. 133.

Petrus KYLLING, industrius herbarum collector, in *Aet. Hafn.* T. II. n. 130. plantas rariores hortenses, sed imprimis spontaneas Danicas, Norvegicas, Islandicas, indicat. Gramen ossifragum ad Asphodelum palustrem (*Anthericum villosum*) refert, & negat nocere. Novam Potentillam trifoliam describit.

EJUSDEM *Viridarium Danicum*; seu *Catalogus plantarum indigenarum, in Dania observatarum* Hafniæ anno 1688. 4°. * Nominata sola, varietates multæ, aliquæ stirpes vix notæ, ut *Brassica sylvestris umbellifera*: *Orchis palmaria* sine calcari cucullo sursum spectante, instar *Tulipæ*; *Polypodium ramosum*: *Vicia fruticescens*. Aliquæ, quas vix credibile sit in septentrione nasci, ut *Carduus Helenii* folio, *Chamaecerasus alpina Cerasi* folio, *Geranium batrachoides odoratum*, *Lychnis Chalcedonica*, *Millefolium alpinum*. Exemplum meum additionibus auctoris M. S. ornatum est.

EJUSDEM *Gyldenlund s. catalogus latino-Danicus plantarum* 404. quibus Christiani V. lucis aureus dictus exornatus est Hafniæ 1684. 4°.

§. DCLXXVIII. *Varii.*

H. J. Receuil de divers voyages en Afrique, & en Amérique non encore publiés, contenant l'origine, les meurs &c. des habitans avec des traités concernants la haute Ethiopie, le débordement du Nil, & la Mer rouge Paris anno 1674. 4°. BURETTE, d'ETR. Inter ea itinera est R. LIGON.

Nouveau traité de la culture des fleurs, & la manière de les cultiver, multiplier & conserver avec leurs vertus médicinales Paris anno 1674. 12°. 1682. 12°. 1690. 12°. SEGUIER.

Instruction facile pour connoître les Orangers & Citronniers, & la manière de les cultiver Paris anno 1674. 12°. 1680. 12°. SEGUIER, CARLSON &c., & EJUS libri Compendium cum titulo *Secrets pour faire venir toute sorte d'arbres, de fleurs & de fruits d'une grosseur prodigieuse* Paris anno 1675. 12°. Journ. Sav. Lunæ certæ phasi confidit.

Car. MARTEAU an ex morbo convalescentibus panis spuma cerevisiae fermentata salubris Paris 1674..

Henr. MEIBOMII de spiritibus per fermentationem ex vegetabilibus paratis Helmstatt 1674. 4°.

Georg Basilius WITTIG von der Vortrefflichkeit beyder Giftarzneyen, des Theuriaks Andromachi und Mithridats Damocratis, Nürnberg 1674. 12°. B. THOMAS. Latine:

Latine *Antidotorum Theriaca Andromachi & Mithridatii Damocratis Majestas*
Noriberg. 12°.

EJUSDEM iterata nobilissimarum antidotorum compositio ib. 1675. 12°. B. THOM.

Roberti GODFREY various injuries and abuses in chymical and Galenical
Physik committed both by physicians and apotcaries London 1674. 8°.

J. Stephani RUDOLF & FICKELSCHERER De Christopomis Bareith. anno
1674. nempe de pomis circa Christi natalia florentibus.

Christoph. HERMANN Schlechtes und gerechtes Hausbuch Nürnberg 1674. 12°.

Valentini Andree MOELLENBROECK De Crclearia curiosa Lipsiæ anno
1674. 8°. 1746. 8°.*. Farrago formularum Anglice prodiit anno 1677. 8°.

Obadiah BLAGRAVE Description and physical virtues of all trees herbs &c.
London anno 1674. 8°. diversus, ut videtur, a JOSEPHO (q).

J. G. Saintfoyne improved, on a discourse shewing the utility and benefit which
England hath and may receive by that Grass London anno 1674. 4°.

Christian MARGGRAF Materia medica contracta, continens simplicia & com-
posita Leid. anno 1674. 4°. 1681. 4°. 1716. 4°.*. Amsterdani. anno 1682. 4°.
1715. 4°. ut lego, in operibus omnibus. Continet catalogum alphabeticum
medicamentorum simplicium, cum brevi descriptione, bonis notis, & viri-
bus medicis.

§. DCLXXIX. Petrus Nati.

Petri NATI, Professoris Pisani, Phytologica observatio de Malo Limonio
citrato, vulgo Bizarria Florent. anno 1674. 4°.*. Arbor de hybridum genere,
quæ de tribus speciebus malorum aureorum aliquid habet, in foliis, & fructu
cujus triplex est præterea varietas, Aurantium ponum, & Limon citratus,
& fructus, qui ex tribus pomis aureis aliquid retinet.

EJUSDEM Intorno alla natura del Pepone Florent. anno 1676. 12°. CINELLI
non bene 1576. Una prodiit DONATUS ab ALTOMARI de vinaceis.

EJUSDEM De Melonibus in Opusc. Scientif. T. IV. anno 1730.

Orsus erat collectionem iconum hortorum Florentinorum TARGIONI Co-
rograf. præf. p. 40.

§. DCLXXX. Phil. Transactions.

In n. 101. & anno 1674. Philos. Transactionum reperitur Daniel COX way
of extracting a volatile salt and spirit out of vegetables. Omnes plantas a fer-
mentatione dare spiritum volatilem urinosum, aliquas & salem siccum, sales
vero fixos plantarum inter de non differre.

EJUS-

(q) p. 533.

EJUSDEM Non ante ignem dari in plantis aut fixum falem, aut volatilem n. 107.

N. 108. Sed neque vinosos spiritus, aut volatiles, ex variis plantis paratos vere diversos esse.

§. DCLXXXI. Georgius Frank.

Georgii FRANK, nobilitatem cum titulo de FRANKENAU adsecuti, Heidelbergensis Professoris, inde medici Regis Daniæ, disputatio *de Soldanella* Heidelberg. anno 1674. 4°.

EJUSDEM & D. NEBEL *Malum Citrum* ibid. anno 1686. 4°. Philologia, descriptio, varietates, cultus, vires, pomi totius, & corticis, & pulpæ.

EJUSDEM *Ambarvalia Heidelbergia* anni 1687. 4°.*. Philologia, & brevis catalogus plantarum novi horti Heidelbergensis. Ejusmodi programmata botanica anno 1677. 1678. 1679. 1681. 1683. AUCTOR ediderat.

EJUSDEM *Flora Francica seu Lexicon plantarum*, in quo nomina, vires, preparata plantarum &c. Strasburg. anno 1685. 12°.*. Primum prodierat cum titulo *Lexici plantarum usualium Argentorati anno 1672*. Editio III. Lipsiæ anno 1698. 16°.* quarta 1716. 4°. Quinta *vollständiges Kräuter-Lexicon* Jena 1753. 8°. sexta Zullichau 1766. 8°. Novam editionem anni 1716. dedit Joh. Gottfried THILO, et si verus versionis auctor est *Christophorus HELWIG* Erfurtensis. In virium medicarum recensione multum aucta est.

Adiectum Lipsiensis editio habet Programma anni 1679. ad artis herbariæ amasios, de laudibus rei herbariae, hortisque celebrioribus.

EJUSDEM *Viridaria agri Heidelbergensis* anno 1680. potissimum de palingenesia.

EJUSDEM *Chloris Palatina* anno 1681.

EJUSDEM *arborum Palatina* anno 1683.

EJUSDEM *Agonisatum physicomedicorum XI. de medicamentorum simplicium laudibus* Heidelberg. 1683. 4°.

In ALDROVANDUM præfatus est.

In *Eph. Nat. Cur. Dec. II.* anno I. n. 25. egit De Aparine levi fasciata.

Ann. V. VI. n. 188. De Bellide trigeminos flores conjunctos ferente.

§. DCLXXXII. Olerius Jacobæus. Alii.

In Vol. III. Actorum Hafniensium ad annum 1674. *Olerius JACOBÆUS* plantarum Americanarum 34. semina recenset n. 23.

In

In Musæo Regio Hafniæ anno 1696. fol. & auctius 1710. edito curante Joh. LAURENTIO Hafniæ fol. & in auctario 1699. fol. recuso 1703. fol. etiam arborum & plantarum rariorū partes continentur.

Arnoldus SYEN, aliquamdiu horti Leidensis praefectus, vir splendidus & magnus rei herbariæ amator, quem J. BREYNE suum Mæcenatem dixerit, in *Act. Hafn.* ejusd. anni n. 63. de herba Fumana agit s. Chamæcisto Ericæ folio. Aliqua ad hortum Malabaricum contulit. Conf. p. 588.

J. *Valentinus WILLI* in eodem Volumine laudat Trifolium fibrinum n. 75. Cochleariam minimam, Hyperici speciem, & Saxifragiam caule stru-moso describit n. 81.

Thorkill ARNGRIM, Islandus, De Alga Saccharifera n. 88. & 94.

§. DCLXXXIII. *Hermann Nicolaius Grimm.*

Hermannus Nicolaius GRIMM, Chirurgus & Medicus practicus, ibid. n. 90. agit de arbore Cinnamomi, & denuo anno V. n. 91.

In *Miscell. Nat. Cur.* Dec. II. ann. I. n. 146. De planta mirabili destilla-toria (Bandura).

N. 151. Generatio Mannæ, in arboribus vetustis, ab insectis parata.

N. 152. De arbore Benzoin.

N. 153. De arbore Camphoræ.

N. 175. De Cocco Maldivensi, cortice Santali Citrini, cortice Suda, ra-dice Rusa nigra & alba.

Anno III. n. 37. De Angsava.

N. 205. De Turbith officinarum.

N. 206. De Convolvulo sylvatico flore albo.

N. 207. De Aristolochia Clematitide.

N. 208. De Zedoar Ceylanico.

N. 209. De Cinnamomo veterum.

N. 210. De planta stercoraria.

N. 211. De Cataria.

N. 212. De Abruz arborea, diversa ab Ægyptia: hæc omnia fere cum iconibus.

EJUSDEM *Thesaurus medicus Insulae Ceylaniae*, seu *laboratorium Ceylanicum ex inquilinis Ceylaniae simplicibus medicamentis concinnatum* Belgice 1677. a *Bartholomeo PIELAT* latinitate donatum, continet *distillationes & compositiones ex aromatibus orientalibus, & Amstelodami prodiit anno 1679. 12°.** Catalogum etiam continet plantarum Ceylanicarum.

EJUSDEM *Pharmacopœja Indica* 1684. 8°.

§. DCLXXXIV. Porro *Miscellanea Naturæ Curiosorum.*

In *Miscell. Nat. Cur.* ann. IV. V. n. 90. *Carolus RAYGER De Fungis insolitis. Cespitosorum Fungorum aut Suillorum icon mala.*

Dec. III. ann. II. obs. 23. *De Nadragulya podagræ remedio, non satis auctori noto, forte Belladonna.*

Ann. III. n. 134. *De antarthritica vi Nasturtii albi.*

Sigismund GRASS Dec. I. ann. V. obs. 264. De flore Saligno.

N. 93. *De Rosa prolifera & Lilio bulbifero obs. 94. 95.*

Simonis SCHULZE De Trifolio (fibrino) aut arthritico n. 123.

De magnis symptomatibus ab esu radicum Hyoscyami. ib.

Dec. II. ann. VIII. n. 154. *Vomitus motus dimidia drachma fucci Phytolaccæ.*

§. DCLXXXV. *Varii.*

J. Daniel DORSTEN De rei herbariae commendatione Marburg. anno 1675. 4°.

EJUSDEM & *Conr. Reinh. MILCHSACK de tabaco ib. 1682. 4°.*

Paul. LINSIUS de Corallis Jen. anno 1675. 4°. BURCKARD.

Brevis ad materiam medicam in usum philiatorum manuductio Lipsiæ 1675. 8°.

§. DCLXXXVI. *Caspari Bartholinus.*

Caspari Bartholini THOMÆ F. CASPARI N., qui a medica cathedra ad Aux munera adscendit, Leidæ anno 1675. 8°.* edidit *Exercitationes miscellaneas variii argumenti*, imprimis anatomici. Inter eas est *dissertatio de herba Fumaria, quæ etiam hoc loco depingitur.* Nomeis ab ARIOSTO habet, in libello *de oleo M. Cibini.* Adjecta est *Arnoldi SYEN* de eodem argumento epistola, qui Fumanam ad eam plantam refert, quam diximus. Alia exercitatio de Brassicæ usu apud puerperas utcumque huc facit, in qua de vario usu culinario Brassicæ agitur.

§. DCLXXXVII.

§. DCLXXXVII. *Fridericus Martens.*

Friderici MARTENS *Spizbergische oder Grönlandische Reisebeschreibung*, gehan in Jahre 1671. Hamburg anno 1675. 4°. * In variis linguis translatum iter, Gallice inter *itinera Septentrionalia* prodiit, Anglice cum itinere Equitis NARBOROUGH London anno 1694. 8°. *. Italice, vertente *Jacobo RAUTENFELS* Bologn. anno 1680. 12°. FALCONET. Belgice vertente S. de VRIES Amsterdam 1685. 4°. CARLSON *de noordische weereld* vertoont in twee Reyzen. Chirurgus, ba'ænarum capturam secutus, in diarium conjeccrat, quidquid ipsi in ultimo septentrionali visum erat memorabile, breviter & vere. Opusculum ut ederet, fecit *Martinus VOGELIUS*, qui variis quæstionibus memorialem auctoris refricabat. Ad rem herbariam pertinet Partis I. Caput I. in quo plantæ Spizbergicæ recensentur, ultimi hactenus Septentrionis, Papaver nudicaule, Acetosa, Saxifraga, etiam in Laponia reperta: alia alpina ericoides, alia etiam Septentrionalis, Ranunculus calyce villoso, quatuor alii alpini, Cochlearia, Bistorta minima, Myosotis alpina, Salix, Fuci. Eas plantas utcumque ipse delineavit.

§. DCLXXXVIII. *Nicolaus Lemery.*

Nicolai LEMERY pharmacopœi, Chemici, & Academiæ Reg. Sc. sodalis *Cours de Chymie* sæpiissime prodiit, & primum Paris anno 1675. inde annis 1677. 12°. 1679. 12°. 1682. 12°. 1683. 12°. 1690. 8°. 1701. 8°. ANDERS. Bruxelles 1744. 8°. Videtur Madriti anno 1703. a Felice de PALACIOS versum esse, & cum incrementis excusum. Anglice prodiit vertente HARRIS & KEILIO London 1677. 8°. tum appendix anno 1680. 8°. 1686. 8°. 1698. 8°. 1720. 8°. OSB. Latine vertente *Jacobo CONSTANT de REBECQUE* Genevæ 1681. 8°. EISENM. Germanice auctus a J. C. ZIMMERMANN. Dresden 1754. 8°. Belgice 1683. 8°. &c. Ejus pars II. pertinet ad plantas: quarum, quæ ad medicinam faciunt, hic historiam; deinde analysin chemicam AUCTOR habet, & eas etiam recenset, quæ aquas compositas ingrediuntur.

EJUSDEM *Dictionnaire ou Traité universel des drogues simples* Paris 1698. 4°. sæpe recusus, & cum augmentis B. JUSSIEU Parisiis anno 1723. 4°. 1733. 4°. 1759. 8°. Rotterdam anno 1727. 4°.*. Italice Venet. anno 1751. fol. Germanice cum nomine *Vollständiges Materialien-Lexicon*, verdeutsch durch Chrift, Frider. RICHTER Leipzig 1721. fol. SCHULZ. Continet plantas medicatas omnes, aliquam descriptionem, sæpe non bonam, iconem, vires medicas.

EJUSDEM in *Commentariorum Acad. Scient. 1707. Diff. de melle & de Manna* anno 1708. Utriusque analysis.

De succo plantarum egit anno 1707. *Comment. Acad. Reg. in tractatu de melle.*

De salibus urinosis coralliorum & ferro anno 1711. nisi est filii.

EJUSDEM *Pharmacopée universelle* Paris 1698. 4°. sæpe & anno 1754. 4°.
 2. Vol.* recus. Amsterdam anno 1716. 8°. 2. Vol. 1740. 4°. la Haye anno 1729. 8°.
 Italice Venet. anno 1720. fol. In tomo primo huc pertinent præparationes
 multorum medicamentorum ex regno vegetabili sumtorum, quorum pulveres,
 siripi, condita aliæve antidoti in pharmacopœam recipiuntur.

Nunquam vidi *Recueil des secrets & curiosités de Nature* par le S. d'HE-
 MERY Paris 1676. 12°. Ansterdam 1697. 12°. d'ETRÉES, 1713. 12°. 2. Vol.
 BUR. neque novi num sint Nicolai LEMERY.

§. DCLXXXIX. Francisc. v. Sterrebeeck.

Francisci van STERREBEEK Sacerdotis *Theatrum Fungorum of het toneel
 der Campernoelgien &c.* Antverp. anno 1675. 4°. SEG. 1676. 4°. 1712. 4°.*.
 Non prodiit anno 1654. cum in præfatione rerum meminerit, quæ anno 1657.
 & 1669. evenerunt, & pluscula Chronosticha annum 1675. definiunt. Ple-
 num opus, in quod recepit CLUSIANOS Fungos posthumos, non alibi editos,
 multos tamen suos addidit & descripsit, atque depinxit. Non oportet exspe-
 ctare, veras species hic & a varietatibus puras reperiri: neque icones semper
 satisfaciunt, ut ne laminas quidem a tubulis separaverit. Subjectus est tracta-
 tus de plantis venenatis, Cicuta, Hyoscyamo, Napello, Solano, Belladonna,
 Esula, Psyllio, Helleboro utroque; aliisque, cum iconibus.

EJUSDEM *Citri cultura ofte regeering der nytheemsche boomen, Orangen, Ci-
 troenen, Limoenen, Granaten, Laurieren &c.* Antverp. anno 1680. ut ex Chro-
 nostichis video, non anno 1662. ut in Bibl. HOTTON. dicitur, tum anno
 1712. 4°.*. Hesperidum peritum cultorem fuisse credas, a quo J. COMMELI-
 NUS (r) aliqua didicerit. Mire tamen ignarum fuisse reperio (s). Icones
 sunt ex FERRARIO. Non solas Hesperides dixit, sed omne fere fruticum,
 etiam exoticorum, genus, ipsam Granadillam. Undique fere collegit, deque
 iis etiam scripsit, quæ vidisse non potuerat (t).

§. DCXC. Itali aliqui.

Michaelis TOGNI *Raccolta delle singulare qualita del Caffee* Venet. anno
 1675. 12°. RINK.

Eugenii MICHTI *Lexicon botanicum, complectens nomina, Synonyma, qua-
 litates simplicium expositorum in publico apparatu in festo nat. Virg. Rom.* anno
 1675. 12°. SEGUIER.

J. Francisci

(r) STERREBEEK in præf.

(s) Limoen van AMELPHITANUS loco Limoen van Melphi p. 90. HERODIANUS scripsit
 de CONRADE Imperatore p. 253.

(t) Arbore Carcapul, Ravenfara, Apocopeuk.

J. Francisci SICLENSIS volumen de rebus medicis, quæ sunt in quotidiano usu, & quas perfecte callere debent medici & pharmacopæi Venet. anno 1675. MONGITORE.

§. DCXCII. *J. Georg Muller.*

J. Georg. MULLER (*u*), Verb. Div. Minist. in Wurtenburgia, *Kurzer Entwurf eines dreyfachen Gartenbaues* Stuttgart anno 1675. 12°. bis recusum: deinde insigniter auctum cum titulo *Deliciae hortenses, oder Blumen-Arzney-Kuchen- und Baumgartens-Lust* ibid anno 1676. 8°. aut 12°. 1696. 12°. 1717. 12°. aut 8°. 1745. 8°.* 1765. 8°. Ulm 1710. Post generalia quædam artis hortensis præcepta, sequuntur plantæ coronariæ sigillatim, cum suo cujusque cultu & varietatibus: inde perinde arbores: tunc plantæ medicæ, olera & pomorum pirorumque catalogus. In P. II. Semisarium, insitio arborum nana- rum & expansarum, cultus, & aliqua de cerealibus. Editor, qui MULLERI opus incrementis suis auxit; dicitur M. C. F. K. P. M. Non valde botani- cus neuter, qui Thoram dieat Aconitum cœruleum.

J. MULLER De virtute herbarum medicamentosa Witteberg. 1675. 4°.
BURKH. 1676. VATER.

§. DCXCII. *Galli aliqui.*

J. LAON, aliis LAURENT, Abrégé pour les arbres nains & autres, pour la culture des fleurs, des arbustes, de la vigne Paris anno 1675. 12°. HOTTON. 1683. 12°. Refutat d'ARDENNE III. p. 64.

L'abrégé des bons fruits, avec une nouvelle instruction pour les arbres fruitiers Paris anno 1675. 12°.

F. B. S. de l'ECLUSE La Flore sainte, apologie des floristes, avec un traité de la culture des principales fleurs Saumur anno 1675. 12°. FALCON.

In Petri MICHON dicti BOURDELOT, qui immerita apud CHRISTINAM Suecicam gratia valuit, *Conferences de l'Academie par le GALLOIS* Paris 1675. 12°.* de variis, etiā de Coffea agitur.

In Jacobi ROUHAULT *physica* Parisis 1675. 4°. London 1710. 1729. CLARKII cura recusa, aliqua huc pertinet.

§. DCXCIII. *Angli Varii.*

Charles COTTON The planters manual of raising, planting, and cultivating all sorts of fruittrees London anno 1675. 8°. Laudatur in *Philos. Transact.* Vi- deri experimentis sua confirmasse.

Carolus GOODALL de cortice peruviani & ejus usu circa annum 1675. Scripsit.

Dd d d 3

W. SYM-

(*) Alibi lego tantum M. J. G. M. F. S. VATER.

W. SYMPSON *Zymologia a Philos. discourse of fermentation* London 1675. 8°. A primis initis vegetationis aërem configere cum sulfure, inde incrementum, odorem, saporem, vim medicatam plantarum nasci.

New additions to the art of husbandry London 1675. 8°. OSB.

CHARLETON *on the mystery of vintners* anno 1675. 8°. OSB.

Thome WILLIS *Pharmaceutica rationalis, seu de medicamentorum operacionibus in humano corpore* P. I. Oxon. anno 1674. 4°.* Pars II. ibid. anno 1675. 4°.* In prima parte nonnulla remedia potusque tanguntur, potissimum narcotici & papaveracei generis.

§. DCXCV. *Marcellus Malpighius.*

Marcelli MALPIGHII Bononiensis, aliquamdiu professoris Messanensis, denique Archiatri Pontificii, vii in scrutanda per microscopium, & simpliciores artes, fabrica partium animalium & vegetabilium industria, & felicis, *Anatomie plantarum* Londini anno 1675. fol. * Leidæ anno 1687. 4°. prodiit, et si meum exemplum Londinense pnum 1676. præ se fert. Splendide, sed negligenter edita est, nemine, ut videtur, curante, Pars I. in Tomo I. operum. Etiamsi eodem cum GREGORIO tempore scripsit, cum tamen propria industria usus sit, multa aliter vdit, fibras, parenchyma, vasa, succos varios vehentia, aërea, glandulas, gemmas. In floribus, staminibus & tubis diligens fuit, ut eas icones BOERHAVIUS ad generum characteres citaret. Neque Filicum clista praetervidit.

In Parte II. Vegetationem séninum, plantulæque primordia; gallas, suis eum vermiculis, tumoresque monofos varios; pilorum varietates, Fungos & plantis adfines, etiam Lichenes, radicum varietates, & bulbos, & plantas parasiticæ dixit. Breviter hæc repetit, nam infinitum esset omnia recensere.

In *posthumis*, quæ Londini anno 1697. fol. *, & Amsterdam anno 1698. 4°.* & Venet. anno 1743. fol. * iterum Amsterdam anno 1755. 4°. prodierunt, germinationem plantarum repetiit, deque fructibus monstrosis egit, deque Muscorum semine. Suam de otyledonibus, de gallis sententiam novis argumentis tuitus est, contra TRIUMPHETTUM & BORELLUM.

Adversaria microscopica amisit incendio anno 1684. BIRCH. IV. p. 297.

§. DCXCV. *Philos. Transactiones.*

In *Philosophicis Transactionibus* id annum 1675. pertinentibus Georgius MACKENZIE eques aliqua habet de agricultura Scotorum, de fructibus exoticis a mari adlatiis.

Dionysii

Dionysii PAPIN (n. 120.) De aëris necessitate ad vegetationem; aquam
aëre purgatam plantas non altere.

N. 121. De fructuum in spatio inani conservatione.

§. DCXCVI. *Antonius v. Leeuwenhoeck.*

Antonius v. LEEUWENHOECK, civis Delphensis, peritus vitrorum politor,
curiosus, & ad paradoxas opiniones pronus, longam seriem epistolarum ad
Societatem Scientiarum Anglicam dedit, cujus, quæ ad rem herbariam spectet;
prima epistola est anni 1675. in *Transact.* n. 117. Agit ibi de Ari succo, &
in eo visis tubulis, quos credit esse sedem acrimoniae, quæ in eo succo sum-
ma est, item de Maçna.

EJUSDEM n. 127. De vasis triplicibus in variis plantis visis, maximis,
seu *tracheis*, parvis & transversis, seu ex medulla in corticem cunctibus, quæ
GREWIO insertiones; tum de medullæ fabrica.

N. 148. De ligno ejusque vasis; adjectæ sunt notulæ ad comparandam
Cl. viri anatomen & *GREWII*.

N. 199. Semina aliqua describit Salicis, Fragariæ, Fraxini, Amygdali:
in eo germinatio & ligamenta seu umbilicales funiculi.

N. 201. De cortice plantarum cum cute animalium comparato.

N. 205. De variis seminibus Gossypii, Palmæ, Caryophylli, Nucis mo-
schataꝝ &c. cum eorum germinatione & fabrica microscopica.

N. 213. De causa, quare aliis aliisque in regionibus durabilis magis ma-
teries naſcatur. Lente arefcere præstat, & anni ex annulis deteguntur.

N. 221. De seminibus Ficuum, Fragorum &c.

N. 235. De germinatione seminis tritici & innumeris radiculis ex unico
semine natis.

N. 269. De gallis quibusdam Salicum, & vermibus earum hospitibus.

N. 287. De fabrica seminum & umbilicali funiculo.

N. 292. De Coccinella, quod sit animalculum.

N. 293. De vasis succum croceum Chelidonii vehentibus.

N. 296. De Fabrica corticis arborum.

N. 297. De seminali fabrica Polypodii, annulo elasto, capsula, polline.

N. 305. De semine arboris Eunane & semiine Cansie (puto Bang) vero
semine Cannabi.

N. 312.

- N. 312. De fabrica corticis Peruviani, ejusque in sanguinem efficacia.
- N. 316. De fabrica Corallii.
- N. 367. De vasculis in ligno.
- N. 368. De seminibus plantarum, & eorum cellulosa tela farinifera.
- N. 369. De foliorum Buxi poris exhalantibus, & de lanugine Persici.

Hoc anno 1722. obiit A. v. LEEUWENHOECK. Quæ hic recensuimus, ea fere redeunt in ejus operibus, quæ anno 1722. Leidæ 3. Vol. 4.* prodierunt. Supereft autem, ut ea addamus, quæ in aliis epiftolis, ad alios Cl. viros datis, continentur, quæ ipsæ anno 1719. Delphis cum titulo *Epiftolarum physiologicarum* editæ sunt. Huc pertinet Epift. III. De fabrica farinosorum seminum cellulosa; plantula in feniine, radicula, vasis arborum in nostris fere transversis.

Epift. IX. De fabrica folii Salviæ; de vasis horizonti parallelis arborum, de Thea.

Epift. IX. De venis pirorum & earum ramulis, de feniine, ejus vasis valvulosis, arbore in feniine visa, cuticula piri, Coco.

Epift. XXI. Omnino vincam pervincam etiam feniine producere, & de plantula Pervincæ.

Epift. XXII. De Lupulo, plantula in feniine latente, oleosis globulis Lupuli.

Epift. XXV. De Hordei plantula, valvulis, farina, tubulis.

Epift. XXVI. De farina cerealium ex globulis constante. De farina aliorum seminum.

Epift. XXVIII. De vasis arborum adſcendentibus & transversis; de Cocco fabrica.

Epift. XLIV. De radice Pareira brava, ejus poris, farina, sale, vi sanguinem solvente.

§. DCXCVII. *Miscellanea Acad. Natur. Curios.*

In *Ephemer. Nat. Cur.* Ann. VI. VII. n. 4. Salomon REISEL egit De literis intra Fagi fissæ truncum inventis, mero lusu.

Dec. II. ann. 8. n. 30. Flos solis piro impressus.

Dec. III. ann. II. n. 113. De gallis Quernis pendulis.

Ann. 3. n. 22. De Valeriana caule strumoso.

Ann. 7. 8. app. n. 1. Character Piceæ, Abietis & Pini Sylvestris.

Bernhardi BELOU Sueci, Professoris Lundensis, De spiritu volatili Na-
sturtii aquatrici *Eph. Nat. Cur.* Ann. VI. VII. n. 21.

N. 22. De Sedi acris vi adversus hydropem.

Godofredi Christiani WINKLERI De Rosis falignis ib. n. 117.

Henrici VOLGNAD n. 229. Pilosella fasciata, Tithymalus, Martagon, Ra-
nunculus fasciatus, Rosæ falignæ, Pira majuscula florentia, Pirum informe.

§. DCXCVIII. Ehrenfried Hagedorn. C. F. Garmann.

Ehrenfried HAGEDORN De balsamo vulnerario Catechu *Eph. Natur. Cur.* Dec. I. Ann. VI. VII. n. 16. & de usu ejusdem in vulneribus oculorum anno IX. X. n. 74. Is Commentariolus in librum increvit *de Catechu seu terra Japonica* Jenæ anno 1679. 8°. editum *. Experimenta cum variis liquoribus & salibus suscepta, in id consenserunt, ut succus esset vegetabilis, cum quo casu aliquo nonnunquam lapilli miscentur aliæve quisquiliæ.

EJUSDEM Cynosbatologia Jenæ anno 1681. 8°. *. Collectio, cum aliqua descriptione, Rosæ caninæ & ejus spongiæ; deinde fusius de modis, quibus vel ipsa Rosa, vel ejus vermiculi, aut spongia in medicinam recipiuntur.

In Anno V. Miscell. Nat. Cur. n. 93. dixit de Fungo antidyserterico Sorbi aucupariae.

Christiani Friderici GARMANN, viri miraculorum amantis, adnotatio *Eph. Nat. Cur. Dec. I. Anno VI. VII. n. 174.* De variis excrementiis fungosis, de Fungo globoso exiguo Cinaræ.

Dec. III. anno VII. VIII. obs. 66. fabulosam habet de Hyoscyamo historiam.

In epistolarum Centuria Rostock anno 1714. 8°. * edita, pluscula, sed obiter tantum rem herbariam tangentia occurunt, monstra plantarum, de Centaurio minori, Aloë Schliebensi, pulveribus antherarum variarum &c.

§. DCXCIX. Andreas Cleyer.

In Dec. I. anno IV. Actorum Hafniensium n. 1. Andreas CLEYER, qui aliquamdiu Bataviæ novæ medicinam fecit, egit de herba Thea, cum ico-
ne aliqua.

In Ephemer. Nat. Cur. Dec. II. Anno IV. dedit Commentarios per breves,
1. de Moxa. 2. De radice Ginsengh. 3. De Catechu. 4. De Thea. 5. De
fructu Ananas. 6. De Cinnamomo & Cassia lignea.

- N. 93. De arbuscula Japonica Tzadsinsic cum suis iconibus.
 Anno V. n. 40. De arbore vernicifera Fasnoki.
 N. 41. De arbore Japonensi Jami Itaro.
 Anno VI. n. 52. De arbore Winganfana, Liliacea.
 N. 53. De Kube & Fasnofana, *Nymphaea*, & forte Menyanthe.
 N. 54. De Canschy & Fuiran, omnibus Japonensisibus plantis, cum iconibus.
 Anno VII. Icones & descriptiones plantarum Japonensium Isnoacki & Tzumacki n. 70.
 N. 71. Cumi Gummi & Miaco Bana.
 N. 72. Kyrama & Fickofax.
 N. 73. Nifum Schin f. robat, Maminoky, & Fieko Filices.
 Anno VIII. n. 190. De Wiznofana & Fatasiro plantis Japonicis; illa Gentianæ similis est, hæc Polygonati.
 N. 191. De Liliis flore reflexo Jama Juri & Kanako Juri.
 N. 192. De arboribus Fisakaki & Tsutta, Japonicis omnibus.
 Anno IX. n. 75. De Aro Japonico Dinnan Scho & planta Ometto.
 N. 76. De Ghinei Lilii specie, & Volisnofana.
 N. 77. De arboribus Kutinesch & Tobaras Nocki.
 Anno X. n. 35. Opium venerem adjuvare.
 N. 36. De Ficu Japonica Itabe, & de Malvacea arbore Hambu.
 N. 37. De Lauro Camphorifera Kusnoky.
 N. 38. De Orchideo flore Ran, & Gramine Schöbü.
 Anno II. De Liliacea planta Jamaren, & de Decku.
 N. 180. De specioso flore Tsinsiqua, & arbore Daniwathas.
 N. 181. De Schinobu, tunicarum simili, & Tzooschinkiku.
 N. 182. De arboribus Mehebi & Jasur.
 Anno III. n. 118. De palma Tschorditzoo.
 N. 119. De flore Ajanga, & Kuri Jani.
 N. 120. De Zumani, & Impatiens Jamnaka.

Anno V. VI. n. I. De Arundine Joosie.

N. 2. De arbore flore radiato Fiaru Schyqua, & alia Gummii.

N. 3. De Matricaria Tsingkiku, & frutice Fanatzibona.

In ejus *specimine medicinae Sinicae* Francofurti anno 1682. 4°.* edito est Catalogus medicamentorum simplicium, quibus Chinenses in medicina utuntur, cum aliqua descriptione.

Nonne idem est libellus, quem video citari cum titulo A. C. *Parvum herbarium vocabulis Sinicis conslans* Francofurti anno 1680. 4°. SCH?

Epistolæ de plantis Indicis reperiuntur in VALENTINI India literata.

EJUSDEM Flora Japonica seu Iconum plantarum ejus regionis 2. Vol. fol. efficientes servantur in Bibliotheca Regia Berolinensi (x). Figuræ sunt 1360. in Japonia, satis eleganter, non vero accurate pictæ, ad MENZELIUM olim a CLEYERO missæ; Earum dimidiam fere partem BREYNIUS possidebat.

§. D C C. J. Lud. Hanemann.

In Actis Hafniensibus eodemque tomo editis J. Ludovici HANEMANN Kiloniensis Professoris De plantis noctu odoratis obs. 14. & de secreta præparatione Opii.

In l. N. C. Dec. II. anno IV. obs. 50. De Cicutæ esu innoxio.

Dec. III. anno V. VI. obs. 64. De olei Juniperi præparatione & viribus medicis.

EJUSDEM *Methodas cognoscendi simplicia Grammatica, Philosophica, Medica* Kiel anno 1677. 4°.*. Varia potissimum historica, collectitia, & multa ex CONRINGII methodo studend. med. sumta.

EJUSDEM *Aetiologya facultatis purgatricis contra WILLIUM: in resines particulis non esse collocandum catharsin* Hamburg 1677. 4°. B. BOEHM.

EJUSDEM *De usu & abusu inebriaminum* Nüremberg. anno 1679. 4°. BURCK.

EJUSDEM *Phœnix botanicus s. de universa plantarum ex suis cineribus resuscitatione* Hamburg. 1679. 4°. MÖLLER. Retractat, quæ in *Mantissa Antihofmanniana aspera protulerat*.

In Act. Lit. Mar. Balth. anno 1701. de Saccharo agit. *Idea Dispensatorii Hannemanniani prodierat* Bremæ 1672. 4°. MÖLLER.

§. DCCI. *Hortus Malabaricus.*

Hoc anno 1676, quem ingredimur, res herbaria splendidissimis & pulcherrimis operibus aucta est, & ea pars hujus artis, quæ ad hortenses & peregrinas plantas spectat, potissimum magna incrementa cepit. Longum & regium opus est, cuius Pars I. *De arboribus varii generis & fruticibus siluosis* prodiit Amstelodami anno 1676. folio *. Sumtus & auspicio præbuit *Henricus van RHEEDE van DRAKENSTEIN*, Senator Indiæ & in regna Societatis Orientalis cum summa potestate missus. Primas icones delineaverat P. *MATTHÆUS de S. JOSEPHO* (y), non satis exquisita cura. Pictoribus ergo melioribus usus, & adjutus a medicis indigenis *RANGABOTTO*, *VINAIQUE PANDITO*, *JAPU BOTTO* ex Brachmanum tribu, & *ITTI ACHUDEM COLADDA*, in aliam formam opus correxit & sermonem latinum addidit J. *CASEARIUS* (z) *Cochini V. D. M.*, & post ejus mortem *Christian HERMAN de DONEP*, adjuvante *Guilielmo ten RHYNE*. Ex Malabarico in Lusitanicum verterat *Manoel CARNEIRO*, quæ medici indigenæ suppeditaverant. Primum Tomum *Arnoldus SYEN* direxit, & notas addidit. *COMMELINUS* enim, quem continuo laudabimus, ad secundum demum Tomum acceſſit. Eximiæ & ultra omnem fidem plenæ sunt icones, historia etiam medica plena. Habentur hic *Coccus*, *Faufel*, aliæ *Palmæ*, *Musa* cum flore, *Papaya*, *Bambù*, *Jambeiro*, *Cassia fistula*, *Tamarindi*, *Gummi Gutta*, *Indigo*, *Canella Malabarica*, & plures aliæ, minus notæ, arbores Malabariæ & Ceyloniæ, omnes veris iconibus, etiam pluribus in tabulis una, expressæ: ut longissime superent, quæ hactenus de iis plantis innotuerant. Innumeræ plantæ obiter a *CLUSIO*, *BAUHINIS*, *ACOSTA*, *ZANONO* aliisque auctoribus tactæ, hic integerrime traduntur: *PISONIANÆ* bene multæ explicantur.

Tomus II. De fruticibus Regni Malabarici Amsterdam anno 1679. fol. * cum *COMMELYNI* notis est excusus. Hic, præter plurimas editoribus ignoratas plantas, depinguntur *Nimbo*, *Negunda*, *Rosa Sinensis*, *Stramonie tria*, *Apocynum Beid eloſlar*, *Ricini aliqui*, & *Solana*, *Abelmosch*, tres *Urticæ*, *Euphorbium verum*, *Capsicum*. Cum hic Tomus absolvitus esset, *CASEARIUS* morte est abreptus.

Tomus III. anno 1682. secutus est, De arboribus iterum Malabaricæ agit. Nomen in titulo est *Johannis MUNNIKS*, ut semper tamen *COMMELYNI* notæ sint, quæ Malabaricis nominibus synonyma addunt Europæa. Nempe post secundum Tomum ex ipsis *Henrici v. RHEEDE* Belgicis adnotationibus, exque *CASEARII* & *MATTHÆI* codicibus, EDITOR descriptiones adornavit. Hoc volumine continetur potissimum *Codda Panna*, multis iconibus illustrata, tum *Palma farinifera*, *Todda Panna*, quam editor a Saguero distinguit, aliæque *Palmæ*, *Jaca*, *Guajava*, *Carambolas*, *Billingbing*, *Acaju*, *Arbores radiciferæ*, aliæque *Ficus Indicæ*.

Tomus

(y) Indoctum fuſſe lego, & herbarum ignarum *HERBERT de JAGER* *india letter* Ep. 3.

(z) Sic de isto *IDEM* judicat, & opus esse præcipitatum.

Tomus IV. *De arboribus fructiferis Malabaricis etiam Johannis MUNNIKS titulum præfert & COMMELINI.* Prodiit anno 1683. fol. (male 1673.) Hic habentur arbor Mangifera, Limoniæ aliquæ, Gummi Anime ferens arbor, Sapindus, Prunus Litschi, Jasminum triste.

P. V. *De arboribus & fruticibus bucciferis* Amsterdam. anno 1685. fol. * iisdem editoribus. Penè omnes novæ, & absque synonymis.

P. VI. *De arboribus & fruticibus siliquosif* Amsterdam. anno 1686. fol. * Pro MUNNIKIO, qui operi renuntiaverat, nomen habet THEODORI Janson ab ALMELOVEEN. Cassiaæ sunt, Mimosaæ, Moringa, tum veræ papilionaceæ, Corallodendron, Colutea; malvaceæ multæ, Jasmini plusculæ species.

P. VII. *De fruticibus scandentibus* successit anno 1688. fol. * Cura sermonis in Abrahamum a Poot devoluta est. Hic Cocculi Indici, Piperis species variæ Betel, Basella, Smilax aspera, Methonica, Commelinæ.

P. VII. *De herbis pomiferis & leguminosif* Amsterdam. anno 1688. fol. * etiam POOTIO interprete, cum COMMELYNI notis. Cucurbitaceæ variæ & Mordicæ, Nux vomica, Cor Indum, legumina aliqua, Abrus, flos Clitorius, Phaseoli, Ahuai, ut videtur, Theveti.

P. IX. *De herbis*, iisdem editoribus anno 1689. fol. * (a). Nerii species & Apocyni; hæ numerosæ: Oxyoides & aliæ sensitivæ, Sinapistrum, Crotalariæ; papilionaceæ variæ: tum didynamiae, Impatientes, Liliaceæ aliquæ, Sesama, & plurima genera ignota, aque nostris plantis aliena.

P. X. Iterum *de herbis*, iisdem editoribus anno 1690. fol. * Malvaceæ aliquæ, flore composito aliæ, plainipetalæ, radiatæ, discifloræ, umbellifera hydrocotyle, Tithymali, Solana, etiam vulgare, Jalapa, verticillatæ; sed præterea innumeræ aliæ, quæ penitus a nostris generibus alienos characteres habere videntur.

P. XI. Titulo & editoribus non mutatis anno 1692. fol. * Ananas, Aloe, Cardamomum, Zerumbeth, Coctus, Zedoaria utraque, & utraque Curcumia, & duæ species Zingiberis, Dracunculus, aliæque Ari species, & Nymphææ, Tribuloides, Orchideæ plusculæ, Cannacorus, Liliaceæ, Acorus verus absque flore, Convolvuli, Quamoclit pennatum: præter plantas ignotorum generum.

P. XII. Quæ denique nobilissimum opus claudit Amstelodami anno 1693.* Agit de herbis, iisdem editoribus. Iterum Orchides aliquæ; & dorsiferæ numerosæ, Musci aliqui, Gramina, gramineæ, & graminibus adfines, fructu diversæ.

In hoc opere plus plantarum continetur, quam veteres in universum nominatas reliquerunt. Classes nostras plerasque habet Asia, præter cruciatas,

E e e 3

quas

(a) In Bibl. SCHEURLERI lego hoc anno prodiisse CASARIÆ Malabarise Kruyd bof Amsterdam 1689. fol. ut videtur belgice.

quas aut nullas hic reperias, aut unicum Sinapistrum. Arborum autem maxima est portio. Materia medica in hoc opere plurimas earum plantarum accepit expositas, quæ dudum inter medicamenta receptæ, perinde tamen ignotæ manserant, si faciem, florem, fructumque requireres.

Ad hoc opus *Cassparus COMMELYN*, *Johannis* nepos, indicem edidit Amstelodami anno 1696. 8°.* cui titulum fecit *Floræ Malabaricæ*, nam contortuplicato titulo facile lector carebit. Omissio auctoris nomine Leidæ anno 1718. fol. * recuderunt bibliopolæ, dixeruntque *Botanographiam a nōminum barbaris nōg̃ aut agnitas obtentu restitutam*.

§. DCCII. *Johannes Commelyn.*

Johannes COMMELYN, qui difficillimam partem horti Malabarici suscepit, nōminum nempe & synonyinorum curam, edidit eodem anno, quo magnum opus prodire cepit, *Nederlandze hesperiden dat is oeffening van de Limoenen en Orangeboomen, na de Climaet der Nederlanden* · Amsterdami anno 1676. fol.*. In seria gente, omisſis FERRARII phaleris, cultum hesperidum in frigida regione necessarium docet, varietates exponit, & nitidissime delineat, ipsum etiam instrumentum hortense & hibernacula depingit. Anglice prodiit *Management and use of the Lemon and Orangetrees* London 1683. 8°. Osb. -

EJUSDEM *Catalogus plantarum indigenarum Hollandia*, cui præmissa est *Lamberti BIDLOO dissertatio de re herbaria* Amsterdam. anno 1683. 12°.*. In regione angusta & uniformi plantas tamē 776. detexit, inter eas aliquas pa- rum notas, marinas, fungos, apetalas.

EJUSDEM *Catalogus plantarum horti medici Amstelodamensis Pars I.* Amsterdam anno 1689. 8°.* & 1702. 8°.* nihil mutatus. Cum novus hortus Amstelodami nuper conditus fuisset, ejus catalogum vir Cl. hic dedit, cæterum alphabeticum. Nomina, cum synonymis & passim cum charactere generis RAJANO. Altera pars nunquam prodiit, nisi in splendido opere, quod continuo indicabo.

EJUSDEM *Horti medici Amstelodamensis rariorum plantarum descriptio & icones. T. I.* Amstelodami anno 1697. fol.* Posthumum opus, Curatoris horti, *Fridericus RUYSCHIUS*, & *Franciscus KIGGELAAR* latine verterunt, & adnotacionibus illustrarunt. Plantæ raræ, sæpe novæ, ex India potissimum Orientali, aut ex Curassao advectæ, splendide delineatae, ut subtiliores characteres requiras. Descriptiones in adnotationibus emendatae & perfectæ; cura major habita fructus & seminum, quam floris. Aliud & teres genus Euphorbii Africanum hic pro medicato datur. Hic adparet *Cistus* verus, qui Ladanum sudat. In Nerio adnotatur partim 10. esse staminibus, partim quinis. Clitorius flore pleno, rarum in Papilionaceis monſtrum, matura semina tulit. *Orleana* seu *Urucu*, vulgo *Rucu*, planta tinctoria celebris, *Aloe*

Aloc succotrina, Guajava, Sebestena officinarum, Negundo utraque, arbor Camphorifera, Benzoinifera, Liquidambar, Erythroxylum Japonicum, Americanum, Corallodendron, Draco arbor siliquosa, Caissæ fistulæ duæ.

Tomus II. ad CASPARUM, JOHANNIS nepotem pertinet.

§. DCCIII. Varii.

F. Matthæus de S. JOSEPHO dictus est. Plantarum, quas ex India misit, catalogum edidit in RAJI Tomo II. excusum.

D. H. CAUSE Koninglyke hovenier aanwyzende de middelen om boomen en planten anqueeken en voortteelen Amsterdam anno 1676. fol. Arborum, quæ vulgo in hortis aluntur, etiam peregrinarum, sed vulgarium, & nostratum spontanearum descriptio & cultus: inde florum: tum herbarum, oleracearum, medicarum, aliarum. Accesserunt nonnullæ icones, ab auctore sculptæ.

WOUTER SCHOUTEN, Chirurgi, Oostindische Reisen Belgice Amsterdani 1676. Germanice eodem anno fol. UFF. Gallice Amsterdam 1707. RIV. ib. 1708. 12°. 2. Vol. Fere historicus.

§. DCCIV. Dionysius Dodart.

Denis DODART, qui Satyrici PATINI iudicio prodigium fuit eruditionis cum virtute conjunctæ, Mémoires pour servir à l'histoire des plantes Paris anno 1676. fol. * 1731. 4°. *. In parte botanica MARCHANTIUM socium babuit & Cladidum PERRAULT, in chemica du CLOS & BOREL. Specimen magni & sumtuosi operis, cuius perfectioni perpetua bella obstiterunt. In eo tota historia plantarum contineri debebat, descriptiones novæ & plenæ, icones accuratissimæ, analyses chemicæ a BOURDELINO suscepæ. Ejus operis methodum & ordinem hic reperias. Ut vires stirpium accuratius investigari possint, querit Cl. DODART. Multum exspectat ab analysi igne lento facta, neque desperat, vera elementa corporum ab ea revelatum iri: adjuvari autem se putat admittis ad succos plantarum salibus variis, ut solent ad aquas minerales admisseri. Et etiam nunc aliqua communia recenset, quæ per suas analyses erat expertus. Spiritus acerrimos solum dare Elleborum nigrum, Veronicam & Crocum. Ex foliis aliquantum salis volatilis siccii obtineri, non ex truncо (præter Narcissum), neque ex radice. Plus acidi esse in radicibus & truncis, inque floribus, minus in foliis. Aliquos etiam herbaruni succos cum sanguine Academici miscuerunt, ut adnotarent, quæ inde mutationes sequerentur. Plantæ delineatæ, dicuntur novæ esse, sunt autem paucissimæ novæ, icones vero per pulchræ. Germanice recusat sunt Lipsiæ 1758. 4°. Adjectæ sunt ad finem P. de BEZE S. I. aliquæ arborum Indicarum descriptiones, ut Durionis, Mangostani, Tanpoc, Daduco, Champada, Anona, Ilacani, Grammeluc, Arboris tristis diurnæ. Nicolaus MARCHAND, Johannis pater, plantas 39. cum pulcherrimis iconibus adjectit. Tomum III. harum plantarum possidebat C. I. TREW.

Opus

Opusculum DODARTI seorsim Parisiis prodiit anno 1679. 12°.* & Amsterdam. quam editionem non vidi.

IDE^M De frumento corrupto egit anno 1676. *Journal des Savans*, & de gangræna epidemica inde nata.

In *Commentariis Academiae Regiae* anno 1692. editis describit Lichenagricum reticulatum MICHELI, & gangrænam in agro Soloniensi ex cœl Scalis corniculati natam.

Anno 1687 ostendit, ante nuperos, ex Secali tosto parari posse potionem Coffeæ similem.

Anno 1699. quærerit, cur arbores sive in declivi plano, sive in horizonti parallelo, prodeant, eodem semper modo majorem frondium diametrum plano natali parallelam proferant.

Anno 1700. Cur truncus perpetuo ad horizontem perpendicularis furgat.

Anno 1700. Agit etiam de mira fecunditate naturæ in multiplicandis plantis, quæ fit per ramos, perque radices. Semina in trunco eise, quando incipit pullulare. Ut resectis truncis plantæ multiplicentur: non novis generatis germinibus, sed evolutis feminibus, quæ latebant, Tritici exemplo & Ulmi.

Anno 1701. Pergit in eo argumento, & generationem in plantis meram esse evolutionem docet.

Anno 1702. De vi, qua radix ima petit, etiam si semina inversa plantaveris.

§. DCCV. Lucas Debes.

Lucas Jacobi F. DEBES Præpositus Ecclesiarum in Insulis Färö Faeroe referata that is a description of the Islands and inhabitants of Färö London anno 1676. 16°. Primam editionem Danicam non vidi, lego Hafniæ prodiisse, & esse anni 1673. 8°. Germanice recusum est *Natürliche und politische Geschichte der Inseln Färö* Hafniæ anno 1757. 8°.* Non quidem botanici opus, curiosi tamen hominis, qui suam solitudinem intime nosse studuerit, superstitionis quidem, seculi vitio & regionis. Nullæ arbores, sed plantæ aliquæ utiles, radicis Rhodiæ abunde. Tormentilla coriarii pro cortice Quercus utuntur. Angelica, & Cochlearia cibo cedunt & obsonio.

§. DCCVI. J. Bapt. Scarella.

J. Baptista SCARELLA Lettera apologetica intorno ad una pianta anonima Padova anno 1687. 4°.* Pharmacopœus, Dantiam depingit, & fructum describit, atque ostendit, non esse Cynocramben, ut aliquis SCARELLÆ objecerat.

Ejus-

EJUSDEM Breve ragguaglio intorno al fiore dell *Aloe Americana* Padova anno 1710. 8°.*. Floruit apud PAPAFAVAM *Aloe Americana*, anno suo fere centesimo, eam SCARELLA vidit, & ejus succum VALISNERIUS de flore stilantem percepit. Eum succum melleum variis modis exploravit Vir ILL. & acidum esse comperit. Addit SCARELLA historiam hujus plantæ, quoties in Europa floruit, ut Liburni decimo vel duodecimo anno solet, cum in Lusitania ad sepes serviat.

In ea collectione habetur etiam *Gabrielis Ludovici POENE S. I. Carmen de Aloe*, & *HYACINTHI CESTONI de tribus Aloes plantis Liburni florentibus relatio*.

EJUSDEM SCARELLÆ Descriptio Sedi, mire depicta, & *Helianthemi*, quod herba est humana.

EJUSDEM De herba Asarina. Utraque in Gal. di Minerv. T. VI.

IDEM auctor est libelli, quem cum CONTIO diximus, in quo ostendit plantam PRANDI non habere notas Sylphii veterum.

EJUSDEM De Aloë ad lacum Benacum reperta: videri ex Americana natam esse, quam CALCEOLARIUS in villa Rivoli non remota plantaverit Galer. di Minerv. T. VII.

EJUSDEM De Thapsiæ utilitate ad tollendas fugillationes ibid.

EJUSDEM *Pharmacopæa Ferrariensis prodromus* Ferrar. anno 1725. 4°. Giorn. Letter.

§. DCCVII. *Vincentius Menegotus. Alii.*

Vincenzo MENEGOTI Postilla ad alcuni capi della storia botanica del ZANONI Padova anno 1676. 16°.*. Periti hominis pseudonymi, qui Theophrastum legerat & DIOSCORIDEM, accuratius, quam ZANONIUS, quem ostendit saepe aberrasse. Deinde plantas, quas ZANONI pro novis proponit, demonstrat dum inventas fuisse: icones etiam carpit, ut Conyzellæ. Sic *Hyacinthi AMBROSINI* plantas, pro novis exhibitas, demonstrat plerumque dudum notas fuisse.

Frola Saraciniaca in Sicilia Panax nempe femine hirsuto, qui gummi flavum traumaticum dat, femine, ut videtur, sulcato, convexo, delineatur in Journal des Savans anno 1676.

§. DCCVIII. *Galli Varii.*

N. VAUTIER *Instruction pour les arbres fruitiers* Paris anno 1676. 12°.

EJUSDEM *La culture des Orangers, Citronniers, Grenadiers & Oliviers* Paris anno 1676. 12°. BURETTE, SEGUIER.

L. C. B. M. *Nouveau traité des Oeilllets, ou la façon la plus utile de les cultiver, leurs noms, leur couleur & leur beauté, avec la liste de plus nouveaux* Paris anno 1676. 12°.* cum varietatum nominibus. Laudat P. d'ARDENNES.

Marci Antonii HELLOT & Josephi THOMASSEAU An demoris a cane rufido colocynthis Paris 1676. 4°.

Petri POURRET Ergo paniis cerevisiae flore fermentatus salubris Paris 1676. 4°.

Pauli MATTOT an ex tabaco calvities Paris 1676.

§. DCCIX. Germani.

J. Jac. WALDSCHMIDT, Cartesiani, Monita medica circa Opii & opiatorum usum Marburgi anno 1676. 4°. SEGUIER habet annum 1697. 4°. Improbatur SYLVII nimium Opii usum.

EJUSDEM *De potu Theæ anno 1685.* 4°. cui mire indulget.

EJUSDEM in Epistolis ad DOLÆUM & DOLÆI ad WALDSCHMIDIUM Epp. Francofurti anno 1689. 4°.* excusis exstat epistola DOLÆI (II.) in qua Theæ cuna admisisti aliis liquoribus phænomena, & laudes reperias.

J. Christophori BEKMAN Catalogus planterium in tractu Francofurtensi sponte nascentium Francof. ad Viadr. anno 1676. 4°. in ejus urbis Memorandorum Francofurtanorum notitia TREW. Germanice etiam hoc opus Wolfgang JOBST recusum dedit ib. 1706. fol. a se ipso auctum, cum titulo *Beschreibung der Stadt Frankfurt an der Oder.*

August. Henrici FASCH De Myrrha Jen. anno 1676. 4°. Inflammabilem esse. Subjecto igne dare phlegma, liquorem gummosum albicantem, oleum clarum e flavo rubrum, alterum crassius & empyreumaticum.

Joh. STENGEL Bewährte Bierküste, welchermassen das Bier zu ververtigen — von etlichen Kräuterbieren und Eßige Regenspurg 1676. 4°. B. BOEHM.

Christoph. VIELHEUER Gründliche Beschreibung fremder Materialien Nuremberg anno 1676. 4°. UFF.

J. Jacob. AGRICOLA Schauplatz der allgemeinen Haushaltung, vom Feld-Acker-Wein-Blumen- und Gartenbau Nördlingen anno 1676. 4°. SEGUIER, & MEISNER annum facit 1677.

EJUSDEM *Hansapotheck Nördlingen* 1677. 4°.

Annus 1676. expressus est, quo prodierunt depictæ per Wenceslai HOLLAERT icones varie animalium florarum, fructuum, miscarum, vermium a Jacobo SANDRAERT editæ Nuremberg fol. TREW. Tum Spicilegium ab Hadriano COLLAERT cœlatum & a Philippo GALLÆO editum 4°. BURCKART.

Non

Non separabimus Nic. Guilielmi a FLORE Lotharingi, aliquos flores, Norbergæ apud Jac. SANDRART sculptos 4°. max. TREW.

Et J. CHR. Blumen- und Raupenbuch fol. min. TREW.

J. Philip. GIESWEIN Hodegus medicus s. systema uiiverse materie mediceæ galenico-chymicum Francofurti 1676. 8°. GUNZ.

Balthasar SCHNURREN vollständiges Kunst- Hans- und Wunderbuch Francf. 1676. 8°. 1690. 8°.

F. SEHRADER & JUSTI CELLARII de natura panis Helmstatt. 1676. 4°. LEHMANN.

Bernh. Wilhelm. GEILFUS De Moxa Marburg. anno 1676. 4°. Descriptio uisionis, quæ medulla fit artemisiæ.

... KRETSCHEMAR's Pfropf- und Pflanzbüchlein Bauzen 1677. HAUSVAT.

§. DCCX. Christianus Franciscus Paulini.

Ejus diff. botanica de Chamænoro Norwegica observationibus illustrata Hamburg. 1676. 4°.

EJUSDEM Nobilis Salvia Aug. Vindel. anno 1688. 8°. *

EJUSDEM μοσχοκρυσταλλοια, seu Nucis moschatae curiosa descriptio Erfurt. anno 1704. 8°.* & De Jalapa Francofurti anno 1700. 8°. Compilatio utraque, enormis, virium medicatarum potissimum & formularum.

In Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. IX. n. 186. Delirium a Fabarum odore.

In Dec. III. ann. III. obs. 172. 173. 176. fabulosa narrat, ut vereor, & per imaginationem aucta ; habet Lilium literis inscriptum, Rosam ex Lilio, Fungum agni paschalis similem.

§. DCCXI. Hermannus Bußchof.

Hermannii BUSSCHOF Das genauer untersuchte Podagra Breslau anno 1677. 12°.*. Anglice Londin. anno 1676. 8°. Belgice Het Podagra midsgaders des selfs geneezinge Amterdam 1678. 8°. B. THOMAS. ut tamen priorem aliquam editionem esse necesse sit. Moxam ad morem populorum Orientalium laudat, ipse expertus, cum Bataviæ novæ arthritide laboraret, & a medicastro admotis vi-ginti Moxæ cuneis liberaretur. Non alia ratione eum morbum sanari posse contendit.

Beschryvinge van Guyana gelegen aan het vaste Kuſt van America Amsterd. 1676. 4°. CARLSON. An idem cum OTTONE KEY.

§. DCCXII. Angli aliqui.

Thomæ GLOVER De historia naturali Virginie in Phil. Transf. n. 126.
Plantas cultas habet, & spontaneas celebriores, & potissimum Nicotianæ cultum.

John ROSSE The English vineyard vindicated and the way of making wine in France London anno 1676.

EJUSDEM *The admirable virtues of Coral.*

§. DCCXIII. Edm. Mariotte.

Edme MARIOTTE, mathematici, Premier Essai sur la végétation des plantes Paris anno 1676. 12°. 1679. 12°.* & in Operum collectione Leid. anno 1717. 4°.* Pars I. De elementis chemicis plantarum. Ignem excludit, qui non sit, nisi motus. Ammoniacos sales dicit, quos nos alcalinos. P. II. est de vegetatione; Aliqua de vegetatione seminis, de anatome plantæ, vasis coloriferis corticis, & vasis albidis, quæ cum iis vasis inosculentur. Admittit circuitum succi plantarum, & albida vasa pro venosis habet, colorifera pro arteriosis: redire succum in radicem, & carpinum aliam sui generis arborem, cum qua cohærebat, de radice sua separatam aluisse, ut infra unionem frondesceret. Resecto tithymalo lac plurimum de parte resecta deorsum stillare, parum de caule sursum, Salicem caule terræ iupacto radicari. Evolutionem admittit, ut tamen præcipuae partes solæ in germine præsto sint. Intra bulbum tulipæ Januario M. florem cum staminibus & pistillo vidit. P. III. Contra chemicas analyses: reperiri eadem principia in medicatis plantis, inque venenatis. Nascentes plantas multum fundere alcali, adultas multo plus acidi.

§. DCCXIV. J. B. Tavernier.

J. Baptista TAVERNIER Gallus, Baro aliquamdiu Albonensis in ditione Bernensi, continentem terram Asiæ sex itineribus percurrerat, Indostaniam, Persiam, Turciam; gemmarius equidem, neque literatus, tamen ut ad mercimonia potissimum adtentus esset. Ejus Six voyages en Turquie, en Perse, aux Indes, alio curante, prodierunt Parisiis anno 1676. & 1679. 4°. hinc in Belgio anno 1678. 12°. la Haye 1718. 12°. 3. Vol.; denique sex voluminibus Paris anno 1724. 12°.*. Anglice Londin. anno 1677. fol. 1678. fol. Italice Rom. 1682. 4°. 2. Vol., Circa Astrabat plurima nascitur radix Ronas, vehementer tinctoria, qua Persæ utuntur ad rubrum colorem bombycinis tellis impertiendum. Circa Casbin Pistaciæ abundant. Circa Philadelphiæ Vallaneda colligitur. Circa Nasibin sola Pimpinella provenit. Pro sexu Palmerum. Melones in Persia salubres. Pretiosissimum oleum Rosarum in provincia Schirassensi paratur. De Opio, Kokemar & Bangue. De Indigo, ejusque præparatione; de aromatibus, Cardamomo, Camphora, Agallocho, Coffea; de Coralliorum pescatione; de Radice Baroc amarissima, emeticorum optimo.*

optimo. De Rheo Butanensi, Sementina, Araccæ destillatione, veneno Macassarico.

In nouvelle relation de l'intérieur du Serrail, quæ Tomum VI. efficit, nihil huc pertinet.

In Relation nouvelle du Royaume de Tonquin ex fratribus sui Commentariis, & ex variorum peregrinatorum sermonibus, a TAVERNERIO compilata, aliqua sunt de arboribus, floribus & fructibus ejus regionis.

§. DCCXV. Robertus Plot.

Robertus Plot, Professoris Chemiæ & custodis Musæi ASHMOLIANI, Natural history of Oxfordshire being an essay toward the natural history of England Oxford anno 1677. fol. 1705. fol. *. Caput VI. huc pertinet. Eo continentur plantæ aut dubiæ, aut a RAJO omisiæ, aut nondum descriptæ; Viola hirsuta major inodora, & palustris, rotundifolia, Mariscus acicularis, Pentaphylon Tormentillæ facie, Hypopitys, Alsine fugax, quæ pro novis habentur. Succedunt raræ aliquæ plantæ & varietates, etiam cerealium: porro plantæ cultæ. De vegetatione & adscensu succi plantarum, tum inter corticem & arborem, tum per ipsum lignum.

EJUSDEM A natural history of Staffordshire Oxford. anno 1679. fol. SEGUIER. anno 1686. fol. *. Iterum caput VI. plantas continet, Lichenes, Muscos, Phallos tubulo aperto. Plantæ etiam aliquæ rariores recensentur, & Triticum spica ovata; tum varietates plantarum, arbores eximiæ staturæ. In hoc & in priori opere aliquæ sunt icones. Aliena cæterum a botanicis AUCTOR studia fecutus est, & passim a LEIGHIO plagii postulatur.

EJUSDEM Discourse concerning the most seasonable time of felling timber, in Phil. Transf. anno 1691. n. 192.

§. DCCXVI. Itali.

G. Giacomo ROGGERI Romani Catalogo delle piante native del suolo Romano, prodit cum DONZELLI theatro pharmaceutico Romæ edito anno 1677. fol. *. Catalogus novenâ annorum spatio natus seorsim etiam exstat Venet. anno 1704. 4°. SEGUIER & in Sylloge RAJI.

J. Mariae CIASSI Meditationes de natura plantarum Venet. anno 1677. 16°.* Seminis pulnam non in ipsam plantam abire, sed in duas cotyledones: semen ipsum, seu primordia plantæ, esse signaturas quasdam, a quibus pervadenti spiritui seminali sigilla imprimantur; ea habitare in gernine, non in pulpa. ita dispositas esse particulas, ut accedente motu flingantur in radices &c. satis obscure.

Museo COSPIANO annesso aquello del Ulisse ALDROVANDO donato de Ferdinand Cospi descritto da Lorenzo LEGATI Bologn. anno 1677. fol. Osg.

EJUSDEM Inventario semplice de tutte le materie descritto che si trovano nel museo Cospiano Bologn. anuo 1680. 4°.

Cinelli CALVOLI Bibliotheca volante hoc anno cepit prodire. Ejus sunt Stanze 22. ab anno 1677. ad 1736. 8°. Reddidit melius D. SANCASSIANUS Venez. 1734. fol. 2. Vol. & iterum plenius prodiit Venet. 1747. 4. Vol. 4.* Inter multa non alibi existantia, aliqua etiam ad nos faciunt.

§. DCCXVII. Germani. Varii.

Casper POSNER De Manna Jen. anno 1677. 4°.

In Miscellaneis naturae curiosorum anni 1677. & in obf. 76. agit Daniel ANGEL De Tabaci abusu.

Das französische Kochbuch, oder der französische Becker Minden 1677. 8°.

Beschreibung des Landes Guiana Bern 1677. 4.* Relatio facta ad adli- ciendos in Surinamiam colonos. Historia naturalis valde ornata, undique collecta. Plantæ utiles præcipue, tam cultæ quam spontaneæ. Annon idem quod p. 595.

J. Matthiæ FABRI Heilbronnensis medici *Strychnomania* &c. Augustæ Vin-del. anno 1677. 4.* Belladonnæ baccis intoxicati pueri perierant anno 1667. similes tredecim historias auctor recenset, tum collectas alias. Inde describit & depingit plantas plusculas tribus Solanaceæ, Belladonnam etiam potissimum, suis cum effectis, & medendi methodo describit.

In *Eph. Nat. Cur. Dec. II. Anni IX.* Addendis de peculiari modo adtra-hendi fumi Tabaci agit.

In *Ann. X.* app. dat anatomen pilæ marinæ ex variis quisquiliis & radiculis compactæ.

In *Dec. III. Ann. II.* app. varia Tritica & Hordea luxuriantia spicis ramosis describit.

§. DCCXVIII. Galli. De Prade & alii.

De PRADE *Histoire du Tabac, & particulièrement du Tabac en poudre* Paris anno 1677. 12°. FALC. 1716. 8°. ZOCH. Encomium Tabaci, & medicæ ejus herbarie compositiones. Germanice anno 1684. & Schneebergæ 1747. 8°. prodiit.

J. Baptiste

J. Baptiste de REVELOIS an vinum Rhemense sit omniū saluberrimum
Paris 1677.

Philippi MATHON an opium hysterica adfectioni noxiū Patis 1677.

De MEUVE *Dictionnaire pharmaceutique* Paris anno 1677. 8°. *Journ. Sav.*
& anno 1689. 4°. *ibid.* *Descriptio & vires medicamentorum simplicium, bo-*
næque notæ & doses.

*Inter dissertationes Francisci BAYLE' in quibus principia plantarum in mistis,
Oeconomia corporum in plantis & animalibus demonstrantur* Tolos. 1677. 1681.
12°. Haag. 1678. 12°.* editas & recusas Tolos. anno 1701. 4°.* se-
cunda est de plantis. In ea Fungorum fabrica traditur, & mechanica ratio
proponitur, qua Fungi & aliæ plantæ formantur.

§. DCCXIX. *Jac. Constant de Rébecque.*

*Jacobi CONSTANT de REBECQUE, medici Lausannensis, cuius ultimum
senium adtigi, hortulumque vidi Compendium Pharmacie Helveticae Genov.
1677. Medecin françois charitable Lyon 1680. 8°.*

EJUSDEM *Atrium medicinæ Helvetiorum, sive eorumdem pharmacopœie prom-*
ptuarium Genev. anno 1691. 12°.* (b). Catalogum dat plantarum, que in
officinis servantur.

EJUSDEM *Essay de la Pharmacopée des Suisse*, en laquelle on fait voir, que
les remèdes, qui naissent en Suisse sont suffisants, pour guérir toutes les maladies
Bern. anno 1709. 12°.* Promtuarii pars prior hic reddit, & plantarum in Hel-
vetica hortis, vel agro nascentium catalogus, multum auctus, additis locis nata-
libus. Intercedunt raræ cives, neque hactenus iis locis lectæ, quæ Auctor in-
dicat, ut Capillus venèris, Peucedanum. Vires etiam medicatas ex populari
sententia addit.

§. DCCXX. *Angli aliqui.*

Andrew YARRANTON Englands improvement by sea and land London anno
1677. 4°.. Augeri vult sylvas, viridaria, hortos.

Pharmacopœa Coll. Reg. Lond. London 1677. fol. MEAD.

*Antonii LAURENCE Nurserie, orchards, profitable gardens and vineyards
encouraged* London anno 1677. 4°.

§. DCCXXI. *Varii Itali.*

Michælis NUTII Fasciculus, seu Elenchus herbarium Venet. anno 1678. 12°.

MUTII

(b) MERKLIN habet editionem anno 1677. 12°.

MUTII PHÆBONII *Historia Marforum* Neapoli 1678. & in *thesauro BURMANNIANO*. Aliqua de lacu Fucino ejusque plantis aquaticis, cum nominibus semibarbaris.

Jacobi AGOSTINETTI *Cento e dieci ricordi del buon fattore di villa Venez.*
anno 1679. 8°. 1704. 12°. SEGUIER.

§. DCCXXII. Germani Varii.

Collectio itinerum Tiguri anno 1678. 8°.* editorum. Primum J. Jacobi AMMANI *Reise ins gelobte Land* nihil habet, præter testimonium de Coffea, quam anno 1612. in omnibus cauponis bibit (c). Sed in *Felicit Christiani SPÖRI Chirurgi Reisbeschreibung nach den Caribes Inseln und Neu-England* plantæ utiliores Barbadi Insulæ describuntur, & in J. Jacobi ZUREICH *Reisbeschreibung nach Feti* plantæ ejus regionis, Bananas & aliæ.

Bernardi VERZASCHA *New vollkommenes Kräuterbuch* Basil. anno 1678. fol. Icones, quibus CAMERARIUS in Epitome usus fuerat, & vires medicæ, & opus ipsum MATTHIOLI, per CAMERARIUM & VERZASCHAM correctum.

Caspar SUTERS *monatliche Pflanzungslust* Schaffhausen 1678. 12°.

Benj. SCHARF *Toxicologia s. de natura venenorum in genere* Jen. 1678.
4°. VATER.

EJUSDEM *ανιυτολογία seu Juniperi descriptio curiosa* Jen. anno 1679.
8°.* (d). Formulæ plurimæ, descriptio Juniperi nulla.

Dec. III. Ann. II. n. 82. De morte ex Fungo saligno.

N. 87. De rifu Sardonico funesto ex esu Ranunculi Apii folio.

J. Gregorii HORST jun. *de moxa aliqua* Francofurti 1678. 4°.

J. GARMER *Diff. de Theriaca* Hamburg. anno 1678. 4°. MERKL. *Diff. II.*
ib. 1679. 4°. III. *ib.* 1689. 4°. MÖLLER.

Michel BECK *De uva magna Chananea* Jen. anno 1679. 4°.

J. Conrad CLEMM *De Olea* Tubing. anno 1679. 4°.

J: Georg SCHIELEN's *practicirter Blumengarten* Ulm 1678. 8°.* 1696. 8°.
MEISN. Princeps studium posuit in tulipa inque tunica. Ex semine florum alborum novas species exspectat, addita in Tunicis repetita infistione. Promittit se dicturum de artificio, quo tulipæ nigro flore obtineantur. Monita dat practica, potissimum ad Tunicas. Reliquos flores & plantas coronarias breviter tractat. Icones passim mutuatitias addit.

§. DCCXXIII.

(c) p. 40.

(d) SEGUIN habet etiam annum 1672. 8.

§. DCCXXIII. Misc. Nat. Cur.

In *Miscellaneis Nat. Cur. Ann. IX. X.* n. 117. *Simon Aloysius TUDECIUS* descripsit, etiam depinxit, plantas aliquas, florem perpetuum, graphalodes roseum &c.

N. 123. De Echio fasciato.

Ejus Medicus pharmaceuticus prodiit Nuremberg anno 1695. 8°. & appendix 1699. EISENMANN.

Samuel LEDEL De Nuce vomica cani innoxia n. 146.

De juscule Sphondylii post febres utili Dec. II. ann. VI. n. 60.

Ann. X. obf. 8. De noxio odore Rosarum.

Dec. III. ann. IV. obf. 50. Uſu Sorbi aucupariæ restituti menses.

Ann. VII. VIII. n. 128. De vi vulneraria aquæ ligni Fraxini.

Anno IX. X. obf. 32. De uſu olei Majoranæ adversus epilepsiam.

N. 66. De Malvæ decocto in morbo pectoris utili.

N. 68. De Polygono coecifero Marchico.

EJUSDEM *Centaurium minus* Jen. anno 1694. 8°. alii etiam 1674. 8°.

§. DCCXXIV. Angli Varii.

In Phil. Trans. n. 138. *Carolus HOWARD* Croci cultum, in placentas compositionem, & coctionem in elibano describit.

In n. 139. *Edmundus Pitt* De Sorbo piriformi, neglecta suis arbore.

Thomas TRAPHAM Discourse of the state of health in Jamaica &c. London anno 1678. Arborum quædam miracula. Arbor cortice lucido; semina elastico motu se agitantia. Porro de Cacao, Coco & aliis arboribus utilibus.

WINTHORP Historia Mayz n. 142.

Pharmacopea Collegii Regii Londinensis London anno 1678. 16°. 1680. 8°. 1682. 4°. Engl. 1679.

Gideon HARVEY medici sceptici, family physician and house apothicary London anno 1678. 8°.

EJUSDEM a particular discourse of opium diacodium and other sleeping medicines London anno 1696. 12°. Satyrus.

EJUSDEM vanity of physik London 1700. 8°. contra botanicen.

Systema horticulturæ containing the art of gardening in three books London 1678. 8°.

Moyses COOK the manner of raising opening and improving forest and fruit trees &c. with the treatise of Gabriel PLATTES London anno 1679. 4°. SEGUIER.

EJUSDEM *The manner of making Cyder*, apud EVELYNUM.

§. DCCXXV. Cornelius Bontekoe.

Cornelii BONTEKOE Tr. van het excellenste Kruyd Thee derden druk vermeerderd met twee verhandelingen van de Cofi, en de Chocolade Haag, anno 1685. 8°. & prius anno 1678. 12°. HOTTON.* Cum tenuitatem sanguinis pro summo bono haberet, eam a Thea exspectabat, adeo vehemens hujus plantæ laudator, ut omnem suspicionem repudiaret, infiam cum Thea aquam etiam ad 200. (e) vascula sumtam nocere posse, & eam ipsam pro Panacea ad omnes morbos extollat. Vitium omne in fluidis corporis partibus habitare ei persuasum fuit, vanam esse ventriculi relaxationem, catarrhos solo Theæ crocato infuso fere in principio suspendi, ealculum superari &c. Botanici nihil profert.

Redit in operibus omnibus, ubi etiam libellus exstat *vai de hedendaagze apothek en Apotheken fauten*, qui haec tenus huc spectet. In §. l. *ontwerp van t' oud gestel der Medicyne*, contra Botanicam dicit, quam vult inutilem esse. tum contra medicamenta plurimia, sirupos, & formulas pharmaceuticas.

§. DCCXXVI. Galli Varii.

In Academia Gallica *Josephus DUVERNEY* Apum in pulviculo staminum laborem anno 1678. descripsit: nectaria negat adtingere, in Corona Imperiali.

In *posthumis T. II. p. 342.* adgnoscit sexum plantarum.

Anno 1679. Parisis collectio prodit, in qua LEEUWENHOËCKII observations faites avec le microscope sur le lait, le sucre, le sel & la manne, traduites par MESMIN. Avec le recueil des experiences sur le combat que procede du melange des corps.

Instruction sur les Tulipes Paris anno 1678. 12°.

§. DCCXXVII. J. Jac. Wepfer.

J. Jacobi WEPFER Liber de Cicutu aquatica, Basileæ anno 1679. 4°. * 1715. 4°.* Leid. anno 1733. 8°.*. Eximum opus & ex præcipuis artis nostræ

(e) p. 229.

nostræ fontibus, magis equidem ad rem anatomicam & practicam pertinet, minus ad rem herbariam, sed plantæ tamen suæ bonas dat icones & descriptiones, radicis imprimis cellulatæ. Deinde VIR ILL. vim venenatam per plurima experimenta definivit: aliarum etiam plantarum perniciosarum vim per pericula in vivis animalibus capta constituit, Vomicæ Nucis, Coccularum, Napelli, radicis Coronæ Imperialis, Belladonnæ, Amygdalarum amararum, Cicutæ terrestris, Jalappæ. Plantarum etiam aliquarum medicatarum in *Sylva Nigra* nascentium meminit.

De eadem *Cicuta* ejusque noxis in Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. VI. obs. 116.

Dec. III. ann. V. VI. obs. 85. Potus Coffeæ similis ex Fabis.

Obs. 86. De usu Fœniculi ad hæmorrhagiam narium.

In J. Georgii WALThER *Sylva medica opulentissima Budissin anno 1679.* 4°.* qui merus index est, caput de venenis huc spectat.

J. Conrudi AXT *Liber de arboribus coniferis Jen. 1679.* 12°.* Non malus libellus, quo picis, & fuliginis in *Sylva Hercynia Thuringiae* parandæ modus traditur & carbonum. Reliquas etiam arbores coniferas percurrit, cum aliqua philologia, etiam de Agarico. In nonnullis exemplis hujus opusculi horrida Guidoni PATINO calumnia impingitur. Eam coactus a Jenensibus medicis AUCTOR revocavit (f), & revocationem aliis exemplis adjecit, quale etiam apud me est.

Cum J. VERBRUGGE *Nieuw hervormde examen van land en zee chirurgie* fallor, primum anno 1679. 12°. edito & recuso Amstelod. anno 1714. 8°.* & 1748. 8°.* prodiit catalogus & historia aliqua stirpium medicatarum utriusque Indiæ, tum reliquorum medicamentorum simplicium census.

EJUS *Nieuwe Schepskift* Amsterdam anno 1693. 8°. continet materiam medicam vegetabilem, vires, & dosin.

§. DCCXXVIII. Galli Varii.

Horticultura, ou Part de bien jardiner, planter & semer, par J. M. Chartreux Bruxelles 12°.. Brevis & simplex libellus, anno non addito, circa hæc tempora prodiit, ex belgico conversus.*

Quæsitions de médecine proposées par Mssrs CASTILLON & FOUCHE à M. COLOMB sur son agrégation au Collège des Médecins de Marseille Marseille anno 1679. De Quinquina & de Coffea: hanc plerumque nocere putat.

G g g 2

§. DCCXXIX.

(f) PATIN Lyc. Patav. p. 103.

§. DCCXXIX. Michael Ettmuller.

Michael ETTMULLER, Lipsiensis Professor, *De vi diaphoretica Opii* scripsit Lipsiae anno 1679. 4°. quæ disputatio Jenæ anno 1682. 4°.* recusa est. Vim esse in concreto resinofo. Sudorem pellere laxatis poris.

Ejus Disputatio *de tinctura Coralliorum* Lips. anno 1665. 4°. vix hoc pertinet.

Sed SCHROEDERI *dilucidati phytologia*, quæ a morte auctoris anno 1688. inter opera omnia Francofurti prodiit fol.*, Lugduni 1690. fol. 2. Vol. J. SAV. Neapoli anno 1728. 5. Vol. &c. & Genev. curante MANETO anno 1736. fol. pertinet unice ad vires medicatas plantarum, quæ liberalissime hic traduntur. DEINDE Ejus est Commentarius in SCHROEDERUM & MORELLUM, magis propriæ pharmaceuticus. Commentarius in Danielen LUDOVICI perinde etiam ad plantarum vires pertinet, quas noster fuse extollit. Gallice versus est *Traité du bon choix des médicaments, commenté par ETTMÜLLER* Lyon anno 1710. 8°. 2. Vol.

§. DCCXXX. Jacobus Spon.

Jacobi SPON medici, & literati viri, *Voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grèce & du Levant* fait en 1675. & 1676. avec George WHEELER Lyon anno 1678. 12°.* 2. Vol. Germanice 1690. fol. 1713. fol. SPONIUS equidem rem herbariam parum curavit, facchari tamen purgationem: Uvarum Corinthiacarum præparationem: Lentiscum mastichiferam Insulæ Deli: Sorbet ex uvis Damascenis coctum: Ceparum Archipelagi dulcem saporem: Cyprœum valtifissimam: Cotini proventum circa Patras: plantas montis Hymetti: Scorzonera bulbosam; noxas Mandragoræ hic videas tangi. Nomina etiam græcarum plantarum moderna cum vetustis comparavit.

Idem latine vertit tr. PHILIPPI de FOUR de Thea, *Coffea & Chocolata* Paris 1685. 12°. Edidit etiam PONS l. *de melonibus*.

EJUSDEM *Observations sur les fiévres & les febrifuges* Lyon anno 1681. 12°. & 1684. 12°. MONGIT.

§. DCCXXXI. Georg Wheeler.

Non separabo socii SPONII Georgii WHEELER iter Londini anno 1682. fol. Parisiis anno 1689. 12°. 2. Vol. BURETTE: Amstelodami anno 1722. 12°. 2. Vol.* excusum: Titulus ei fuit *Journy into Greece*. Uterque equidem fodalis *inscriptiones*, & nummos antiquos potissimum quæsivit. Noster tamen diutius in Græcia moratus, quam SPONIUS, multo accuratius etiam in plantis inquirendis versatus est, quas collegit, delineavit, cumque MORISONO communicavit. Ita Cytheræ insulæ plantas, falsumque ibi nascentem Dictamnum, Tini, quæ eo tempore erat Venetorum, Trojæ, agri Byzantini, Olympi Bithy-

Bithynici, Myſiæ, montis Sipyli, agri Smyrnæi, Peloponnesi, Achajæ, Ætolia, Parnassi, Hymetti, Megarae (ubi Astragalus Christianus pessime expressus), Isthmi Corinthiaci, Montis Penthelici, Phocidis stirpes recenset. Mea editio vitiosa est, & figuræ malæ.

Guilielmus VERNON, utriusque sodalis, etiam MARILANDIAM adiverat, in ea aliquot plantarum centurias collegerat (g). In Persia ex vulnere obiit.

§. DCCXXXII. Germani Varii.

Andreae MULLER dati GREIFFENHAGEN Hebdomas observationum de rebus Sinicis Colon. (Berol.) anno 1679. Fuse agit de Ginseng.

Christophori FISCHER S. I. Oeconomia suburbana Prag. anno 1679. & 1683. 4°. 2. Vol.

J. Andreæ SCHLEGEL De venenis & morbis venenosis Erford. anno 1679. 4°..* Venenatarum plantarum census collectius.

EJUSDEM von natürlichen, unnatürlichen und wider die Natur laufenden Dingen, in Vergleichung der grossen Welt mit der kleinen Nürnberg 1686. 8°.

Frider. CALENUS de vitiis ac viti culturæ ortu Jen. 1679. 4°. BURCK.

Hieronymus BOCCIUSS de arbore vite Witteberg. 1679. 4°. LEHMAN. si huc facit.

Curiosa medica pro tuenda valetudine inter colloquentes enodata Hamburg. anno 1679. 8°. MERKL.

Christian Samuel ZIEGRA & REISING De morte plantarum Witteberg. anno 1679. 4°..*

Theodor. CRAANEN Oratio funebris in obitum ARNOLDI SYEN London 1679. 4°.

J. Chr. HOFMAN Ostindianische Voyage Cassel 1679. 8°. RIV. etiam de plantis.

§. DCCXXXIII. J. Tonge.

James YONGE Curris triumphalis e terebintho or an account of the many virtues of oleum terebinthinae London anno 1679. 8°..* Nempe calidum sanguinem cogere & sistere. Id consilium accepit a D. SPRAGE & T. SPENCER medicis.

The countrymans recreation or the art of planting, grafting and gardening Londin. 1679. SEG.

Hoc anno ceperunt prodire ROBERTI HOOKE philosophical collections or an account of such physical, anatomical, chymical, mechanical, astronomical, optical

G g g 3 and

(g) RAJ. hist. III. præf. p. 4.

and other mathematical, philosophical experiments and observations as have lately come to the publisher hands London 1679. 4°. sed vide p. 527.

§. DCCXXXIV. Theophilus Bonnet.

Theophili BONNET Medicina septentrionalis Genevæ anno 1679. fol. *, & T. II. anno 1686. fol. *. Collectio fere ex diariis, Germanico, Danico, aliis. Libri VIII. P. IV. huc pertinet, in qua de remediis agit, ex plantis sumtis. In *Polyalthe* etiam & *mercurio compitalitio* aliqua habet huc pertinentia. Vertit IDEM BLEGNYI *nova inventa & templum Aesculapii & Tonum V.* cum nomine *Zodiaci Medico Gallici* addidit.

MONGINOT De la guérison des fiévres par le Quinquina Paris anno 1679. 12°. 1680. 12°. 1682. 12°. *Journ. Sav.* 1693. 12°. RAST. recus. in *Zod. Med. Gall.* & in *NIGRISOLI collectione Ferrar.* 1697. 4°. Corticis usum conjungit cum *Centaurio minori*.

§. DCCXXXV. J. Jacob Wagner.

J. Jacob WAGNER M. D. Historia naturalis Helvetiae curiosa Tiguri anno 1680. 12°.* auctius *Index memorabilium Helvetiae* Tiguri 1684. 12°. & iterum auctius 1688. & denique 1701. 12°. Sectio V. huc pertinet, in qua arbores aliquanto fusius recensentur, & inter eas *Abies* 160. pedum. Tunc catalogus sequitur plantarum alpinarum & riariorum, ex C. BAUHINO, quas inter nonnullæ sunt, nondum satis cognitæ, ut *Bellis amplissima Plantaginis folio*, *Centaurium alpinum luteum*. Aliqua etiam de vino, Sicera &c.

In *Eph. Nat. Cur. Dec. II. Ann. III.* n. 186. De malo effectu *Lolii*

Ann. IX. Succum *Chelidonii majoris* febreim pellere.

N. 29. *Narcissus fasciatus polyanthos*.

Ann. X. De mortibus ex *Belladonna*.

Dec. III. Ann. I. n. 150. De vi ophthalmica radicis *Caryophyllatae*.

§. DCCXXXVI. Nicolans Blegny.

Nicolans BLEGNY edere cepit Paris anno 1679. 1680. 1681. *plagulas hebdomadales*, cum tit. *Nouvelles découvertes sur toutes les parties de la médecine*. Inde titulo mutato *le temple d'Aesculape*. Deinde anno 1682. idem diarium per D. la ROQUE quatuor mensibus est continuatum. *Theophilus BONNET* subjunxit annos 1682. 1683. ex opere collectitio. Ita anni quinque latine sunt recusi cum titulo *Zodiaci Medico Gallici* Genev. anno 1680. & seqq. 4°. curante *Theophilo BONNET*. Germanice vertente J. L. M. C. Tomi V. Hamburgi anno 1680. 8°. & ad usque 1683. 8°. MÖLLER. Chirurgus, non solidæ fidei homo. Ad rem herbariam facit med. Febrifugum ex *Quinaquina*, quem corticem admistis debilibus remediis enervat.

P. 49. Hæmorrhagia ex perfecta castratione, compressa admoto Musco terrestri.

In Anno III. f. 1681. Fungi ex collyrio in terra cocta faventina nati.

In Anni IV. M. Februario Echinomelocactus delineatur. Confirmatur vera corticis Peruviani vis adversus febres, multis in exemplis. Opusculum etiam D. DEDU *De anima plantarum* hic inseritur.

In Anno V. redit Nicolai de BLEGNY, quem continuo dicam, libellus

Découverte du Remède Anglois pour la guérison des fiévres publié par ordre du Roi Lyon anno 1680. 12°. Paris anno 1682. 12°.*. Ineunte hoc anno idem libellus in diario BLEGNY editus fuerat, a BONNETO latine recusus. Cum Ludovicus XIV. a TALBOTO sanatus fuisset, jussu Regio methodus exhibendi corticis publici juris facta est. BLEGNYUS aliquam historiam arboris & corticis præmittit; sequitur triplex infusum vinosum, ut primo secundum debilius esset, tertium secundo, quo TALBOTUS utebatur: aliæ etiam Corticis præparationes. Adnotationes inde DACQUINI, & aliquæ in TALBOTUM, etiam in continuis febribus cortice utentem, animadversiones: demum formula, quæ hic enixe laudatur, corticis Chinæ Chinæ, theriaca misti & Centaurio minori, sub finem BLENIUS historiam Opii adspexit. Germanice von Heilung der Fieber vermittelst der Kinkina Genev. 1683. 12°.

EJUSDEM *Du bon usage du Caffé, du Thé & du Chocolat* Lyon anno 1687. 12°. (OSB. Paris) 1688. 12°. & in ZODIACO GALLICO. Non bene docet Coffeam in Burgundia nasci. Compendium ejus prodiit, *Abrégué du traité du Caffé* ed. anno 1687. 12°. SEGUIER.

§. DCCXXXVII. Emanuel König.

Emanuelis KOENIG Basileensis, quem primum eorum, quæ hactenus dixi, vidi superstitem, senem juvenis, *Regnum vegetabile quadripartitum* Basileæ anno 1680. 4°. 1688. 4°.*. Pars altera anno 1696. 4°. in qua plantæ Helveticæ & Basileenses, tum anno 1708. 4°.*. Plurima collegit, & primum ad anatomæ & vitam plantarum, earum cultum, & elementa atque chemica analysis. Deinde Lexicon generum TOURNEFORTIANORUM, cum charactere. Inde species TOURNEFORTIANÆ sequuntur, ordine perinde alphabetico. Tunc de viribus plantarum: & catalogus secundum earum virium classes, & utilitates medicæ.

EJUSDEM *Keras amalthejas seu thesaurus remediorum ex triplici regno* Basil. anno 1693. 4°. BURETTE.

EJUSDEM *Spicilegium anatomicum & botanicum* Basil. anno 1703. 4°. Leuw De methodis botanicis &c.

In Eph. Nat. Cur. aliqua edidit, ut Dec. II. Ann. I. n. 169. De Carlinæ vi defatigante.

Ann. IV. De Fragaria botryformi n. 30.

N. 31. De Cerasis botryformibus.

Ann. VI. De Pomi helleborati utilitate in quartana n. 38.

N. 119. De vi antidyserterica Ipecacoanæ, tum *Ann. X. n. 115.*

EJUSDEM *Exercitatio de eo quod summum est in medicina una cum triplici regno minerali, vegetabili & animali (GRONOV.)* Basil. 1711. 4°.

§. DCCXXXVIII. *Maria Sibylla Merian.*

Maria Sibylla MERIAN, ex artificum familia, pictoriæ artis & ipsa perfissima, Surinamiam petiit, ut novis insectis ditesceret. Edidit redux diff. *de generatione & metamorphosi insectorum Surinamenium*, folio maximo Amstelodami anno 1705. excusam & 1719. fol. Gallice & Belgice Hagæ recusam anno 1725. fol.* aliquanto plenius. Insectum quodque suæ plantæ addidit, ut ea delectaretur; plantas ipsas pictura, neque cum characteribus, sed per elegantiter expressit, Ananas, Manihoc, Gossypium, Guajavam, Musam, Gummi guttam, Vanillam, Cacao, Papayam, duas Batattas, Janipebam, Rucu, aliasque partim vulgo notas, partim nondum definitas. Nomina latina adjectit *Caffarus COMMELYN*. Multa exempla coloribus suis expressit.

Dudum autem eadem pictrix ediderat Partem I. *Erucarum ortus, alimenti & parodoxæ metamorphoseos* anno 1679. Noribergæ 4°. & partem secundam anno 1684. ibid. Germanice *Der Raupen wunderbare Verwandlung und sondersbare Blumenmahrung*, quas cum tertia & quarta parte posthuma cumque titulo, *Histoire des insectes de l'Europe*, & latine versas edidit filius Amsterdami anno 1718. fol. & Gallice *Johannes MARRET* Amsterdam anno 1730. fol. max.* Hæ tabulæ minores sunt, & ramum aliquem supremum plantæ fere exprimunt, in qua insectum degit. Icones sunt 184. Interpres notas aliquas botanicas adjecit.

Video passim citari EJUSDEM *Neues Blumenbuch* P. I. Nürnberg 1680. fol. P. II. P. III. ib. TREW.

Adjutæ fuit a filia J. HELENA, quæ seorsim Surinamiam rediit, & a DOROTHEA MARIA, quæ & ipsa flores pingebat, & adpendicem ad magnum opus Surinamense addidit.

§. DCCXXXIX. *Henricus Mundus.*

Henrici MUNDII Commentarii de aëre vitali, esculentis & potulentis Oxon. anno 1680. 8°. 1685. 8°. Lond. 1681. 8°. Hafniæ, Francof. & Lipsiæ anno 1685.

1685. 8°.* & mutato titulo *Henrici COSMI Oeconomia magna naturae examinans regnum vegetabile &c.* Francofurti 1687. 8°. Omne ciborum genus percurritur, Indicum & Europaeum, sed absque proprio experimento.

PARKER'S tr. of *japaning and varnishing* Oxford 1680. MARSH.

§. DCCXL. Jac. August. Hunerwolf.

Jacobi Augustini HUNERWOLF Anatomia Paeoniae Arnstatt, anno 1680. 8°.*
Paeoniae maris hortensis sapor in fauibus acris & subamarus, & titillans, cum dulcedine aliqua mistus. Aqua spirituosa; ex carbone sal crystallinus. Curationes multæ, sed compositis perfectæ medicamentis, ut dici non possit, quæ portio laudis ad Paeoniam pertineat. Ita in tussi convulsiva AUCTOR emeticum dederat, in colica cum extracto Paeoniae spiritum nitri dulcem, in singultu fœculam Ari. Vires antiepilepticas suæ herbæ tuetur, formularum numero dives, absque fere historia naturali.

In Dec. II. ann. VII. *Miscell. Nat. Cur.* n. 82. agit de gelatina Sabinæ.

Dec. III. ann. I. n. 112. *Lilium cruentum monophyllum*, & *Bellis monstrofa*.

Dec. III. ann. II. *Corona Imperialis bifida*.

§. DCCXLI. Varii.

J. C. B. Bericht von den auf den Blättern der Bäume im Jahr 1680. häufig gefundenen Schlangenfalten Françof. ad Oderam anno 1680. 4°.* Varia de plantis serpentiformibus. Figuræ sunt itinera erucæ, quam etiam in chartam imprimit. De floribus multiformibus & fasciatis.

Christoph HERING Oeconomischer Wegweiser, oder gemeine Haushaltungswissenschaft und Nachricht, wie mit Vorwerken, Ritter- oder andern Freygütern weitläufiger Haushalt wohl zu führen Jena 1680. 8°. recus. Lipsiae 1747. 8°.

Georg. GELMAN Chirurgie tripartite flores Françof. & Jena 1680. 4°. RINK.

Christ. PEGANIUS sive RAUTNER vertit J. B. PORTÆ magiam naturalem & auxit Nurnberg 1680. 8°.

Catalogus omnium medicamentorum Hanoveræ vendibilium Han. 1680. fol. HEIST.

In Bohuslai BALBINI Miscellanis historicis Regni Bohemiæ Pragæ anno 1680. 4°. editis, aliqua botanica, sed suspectæ fidei continentur.

Christoph. TREW Entschuldigung des Lauferbiers und dessen Bereitung Stuttgart anno 1680. 4°.

§. DCCXLII. *Hist. des plantes de l'Europe.*

Histoire des plantes de l'Europe, & des plus utiles, qui viennent d'Asie, d'Afrique & d'Amérique T. I. II. Lyon anno 1680. 12°. SEGUIER. anno 1705. 12°. SEGUIER. anno 1726. 12°. 2. Vol.* 1753. 2. Vol. 1763. 12°. 3. Vol. Antiquius videtur opus, ex dictione, ab homine scriptum, qui plantas in natali solo legerit, & passim ea loca nominet, ubi legerat. Icones parvæ & rudes, ad MATTHIOLIANAS imitatæ, etiam ubi istæ fictitias plantas repræsentent; descriptio brevis, & de viribus aliqua. Non ubique fidas. Centaurium certe majus Juglandis folio circa Solodurum non provenit. Pro Halicacabo, quod in vineis dicitur nasci, depingitur Cor Indum. Lusitanice vertit J. VIGIER Lyon 1718. 8°. SEG.

§. DCCXLIII. *Galli Varii.*

F. L. D. T. R. *Secrets pour teindre la fleur d'Immortelle, pour des pâtes de différentes odeurs, & pour contrefaire du Marbre au naturel* Paris anno 1680. 12°. 1690. 12°. BURETTE. Fumo sulfuris Xeranthmum tingitur.

Remarques curieuses sur le Tabac, tirées de l'Histoire de Mr. de PRADE Paris anno 1680. nisi est ejus libri censura (*Journ. Sav.*) Historia Tabaci, & adversariorum, utilitas varia diversarum partium ejus herbæ.

Differenza tra il cibo e il chocolate Firenz. anno 1680. 8°.

§. DCCXLIV. *Angli Varii.*

Johannis HOUGHTON A collection of letters for the improvement of husbandry London 1681. 4°.

EJUSDEM *De Coffea aliqua, ejusque in Angliam circa annum 1651. introductione. De signis bonæ notæ, & analysi, comparata cum Fabis & Trinitico, qua ostenditur, duplo plus in Coffea esse olei.* Eo jam tempore 100000. libræ ejus fructus in Anglia consumebantur *Phil. Trans.* n. 256.

EJUS *collections for the improvement of husbandry relating to Corn — a Catalogue of all sorts of earths, the art of draining, of brewing, the instruments of husbandry.* Revised by R. BRADLEY London anno 1727. 8°. 3. Vol. & 1728. 4. Vol. Quantum in marga fabuli sit, per experimenta ostendit. *De cerevisia Derbiensi &c.*

T. LANGFORD *plain and full instructions to raise all sort of fruit trees that prosper in Englond.* London anno 1681. 8°. HARLEY anno 1690. 8°. 1699. 8°. EVELYN.

EJUSDEM *Systema agriculturæ being the mystery of husbandry discoverd* London anno 1681. fol.

BELON

BELON *a new mystery in physik discoverd by curing of fevers and agues by Quinquine* London anno 1681. 12°. translated from the french with additions.

§. DCCXLV. *Pharmacopœa Persica.*

MUZAFFER EBEN MOHAMMET EL HOSENI *Murekebat Karabadin seu Compositiones pharmaceuticæ latine versæ a F. Angelo de S. JOSEPHO. Addidit EDITOR, post longam in Persia morari, in qua medicinam fecit, Pharmacopœam Persicam*, Paris anno 1681. 8°.* Major pars operis occupatur equidem in medicamentis compositis, videas tamen ibi nomina Persica medicamentorum simplicium. Deinde in notis subjectis agit fusius de Salice moschata, Saccharo, radice Bisch, Manna Terenjabin, Nerio venenato Charg, quod *Cherzereb THEVENOTO*, Ribes Arabum, Opio, Betel, Zedoaria, Aſa fætida.

In *Gazophylacio lingue Persarum* F. ANGELI Amsterdam anno 1684. fol. excuso, quod Dictionarium est, tamen aliqua ad botanicen pertinent.

§. DCCXLVI. *Germani.*

Friderici HOFMANNI, celebrioris Friderici patris, pharmaceutica Schröderiana Hall. anno 1681. 4°.* recus. a MANETO Genev. 1684. fol. Plantarum medicatarum brevis descriptio, cum usu medico.

Jac. MARTINI Die fruchtbare Boriza oder das heilsame Kraut Lunaria Brieg anno 1681. 8°. Alchemiſtæ opus.

Ambrosii HEIGEL Opium Altdorf. anno 1681. 4°. De modo agendi imprimis quærerit.

Henricus MAJUS de plantis & arboribus Marburg. 1681. 4°. BURKH.

Frid. SCHRADER De utilitate microscopiorum &c. Götting. 1681. 8°.* Experimenta sua citat plantarum ex aqua productarum.

EJUSDEM De nova methodo botanica Helmstatt. anno 1690. 4°.*

Rud. Wilhelm. CRAUSE de studio botanico & chemico Jena 1681. 4°.
B. THOMAS.

EJUSDEM De pinetorum aëris verni & æstvi salubritate Jen. 1712. 4°.

EJUSDEM De signatura vegetabilium Jen. anno 1697. 4°.

EJUSDEM De temperario simplicium quorundam medicamentorum a priscis commendatorum contentu Jen. anno 1700. 4°.

EJUSDEM De naturæ in regno vegetibili lusibus Jen. anno 1704.

EJUSDEM De Cardamomo Jen. anno 1704. 4°.* Analyſin habet, aquam, oleum, spiritum, non simplicem, sales volatiles oleofos, extractum resinofum.

J. Christophori ENDO 150. Kräuter und Gewächse nach ihrer Gestalt, durch einen besondern Kunstschnitt abgebildet M.S. anno 1681. 4°. in Bibl. Berolinensi exstat. Figuræ stirpium ex charta exsectæ (h), tum similis operis plantæ 215 (i).

In Jobi LUDOLPHI *Historia Æthiopica*, anno 1681. fol. edita, inque appendice II. anni 1694. Francf. fol. agitur fusæ de Musa s. Mauz, cum ico-
ne, de cereali Tef, herba ossa sanante Amod magda, de Assaza serpentes
sopiente, de cerevisia, arboribus & oleribus. Historia ipsa a WILH. CALEBIE
versa Belgice anno 1687. 4°. Ultrajecti prodiit.

§. DCCXLVII. Varia.

Medicina pharmaceuticæ oft droghbereyde Geneeskunstle, met Annmerkingen op verscheide misbruyken Brussel 1681. fol.

Adalberti TYLKOWSKY S. I. *de re agras ia tractatus* Olivæ 1681. 8°. ZOCH.

F. VERNY *la pharmacopée de Bauderon augmentée de remarques particulièrement sur la theriaque avec la reponse a M. ZWELFER sur la confection d'Alkermes Lyon* 1681. 4°. B. CHIV. Francf. 1693. 8°.

§. DCCXLVIII. Itali.

Leonardo de CAPOA *Parere sopra l'origine e il progresso della Medicina* prodiit Neapoli 1681. 4°. 1714. 4°.* TOPPL. Botanicen non contemnit, cæ-
terum artis illusor, & hortum condendum commendat. II. p. 134.

EJUSDEM *Raggionamenti intorno alla incertezza de medicamenti* Neapoli anno 1689. 1714. 4°.* haetenus huc spectat. Neque ab odore, neque a sa-
pore certa indicia de plantarum viribus medicatis sumi, sed neque ab analysi
chemica. Percurrit veterum medicamenta, purgantia & alia: eorum doses
non posse definiri.

Lucae TOZZI *Medicinae theoreticæ* P. I. Lugd. anno 1681. 8°. Agit de
vegetatione. In T. V. de recto usu rerum non naturalium fere ex MUNDIO,
de pharmacis diureticis, hidroticis &c.

EJUSDEM *De potu Coffæ, de Sinensium Thea & de Chocolate.*

EJUSDEM *De recto usu rerum non naturalium* Patav. 1711. 4°.

Lodovici CARNOLÆ *De lactis & seminis Melonum commixtione* Venet. anno
1681. 4°. Bononiæ TREW.

§. DCCXLIX.

(h) MOEHSSEN Epist. I. p. 7.

(i) p. 10.

§. DCCXLIX. Robertus Knox.

Robert. KNOX Historical relation of the Island of Ceylan London anno 1681. fol. Fructus & plantas utiles describit, etiam aliquas minus notas, homo equidem rei herbariae imperitus. Germanice Lipsiae prodiit anno 1689. 4°. Gallice Amsterdam anno 1693. 8°. 2. Vol.

§. DCCL. W. H. v. Hochberg.

Wolf Helmhardt L. B. von HOCHBERG Adeliches Land - und Feld-Leben T. III. fol. Nuremberg anno 1682. fol. 1701. 1716. fol.* 1749, fol. editore Erasmo Francisci seu Francisco FINX. Austriacus, Baro, plenissimam hic domum rusticam dedit, ut & animalia, & demum fodinas comprehenderet. In Tomi I. libro II. opera horti & agri menstrua tradit. In libro III. opfartytica & pharmaceutica. In libro IV. de arborum cultu in universum, deinde singulatim de arboribus fructu eduli. Multa collegt, ut tamen de collectiis suis opibus ex propria experientia judicet, multum etiam FLORINO usus est. Libro V. olera, plantæ aliquæ Indicæ, etiam frutices describuntur, cum viribus medicis. Libro VI. De florum cultu, arborumque exoticarum agit.

In Tomi II. libro VII. De agro & segetibus, deque lupulo & cerevisia. De Rubia minime ignorat, eam offa animalium tingere. Libro XII. de arboribus sylvestribus.

Tomus III. a Martino ENDTER editore adjectus est, & priorum quasi supplementum. L. III. ad pharmaceutica, & condiebos fructus pertinet. L. IV. De vite & vino agit, etiam artificiali, & de arborum fructiferarum cura. Lib. V. iterum de oleribus, plantisque spontaneis, earumque viribus, in quibus nimis videtur liberalis. Lib. VI. denuo de fruticibus, & floribus, cum integris catalogis varietatum Anemonarum, aliorumque florum. Libro VII. denuo de agro, de cerealibus aliisque plantis, quæ in agro coluntur, deque cerevisia.

EJUSDEM *Oesterreichisches Haus- und Wirthschafts-Buch* Wien 1745. 8°.

EJUSDEM *Davidischer Luft- und Blumengarten, oder 150. Blumen und Gewächse in emblematis auf die Psalmen Davids applicirt* Nürnberg

§. DCCLI. Dedu.

DEDU *De l'ame des plantes* Paris anno 1682. 12°.* alii 1681. & in ZOD. GALL. T. III. tum Leidæ anno 1685. 12°. 1691. 12°.*. Italice cum N. GREW. de odoribus & saporibus & Rob. BOYLE libello Venez. 1743. 8°. Acidum aereum cum alcali in terra habitante fermentescere, ita in semen sibi viam aperire, & plantas ali & crescere. Circulationem succi nutritii defendit.

§. DCCLII. Germani Varii.

Bernhardi ALBINI & J. C. MENZEL *de venenis* Francof. Viadr. anno 1682. 4°.*

EJUSDEM ALBINI & GENGE *De Thea* anno 1684. 4°.*

EJUSDEM ALB. & LETSCH *De Tabaco* anno 1695. 4°.

De incrementis & statu artis medicæ Seculi XVII. Leidæ anno 1711. 4°.*
Ad historiam inventorum botanicorum.

Andree REYER De anima & in specie de anima vegetante Lipsiæ anno 1682. 4°.

Christoph. THIEMEN Hans- Feld- Arzney- Koch- Kunst- und Wunderbuch
Nürnberg 1682.

Abraham BOUDIN epistolam anno 1682. dedit de moschatæ nucis arboribus
& earum cultu. Reperitur apud VALENTINUM in *Ind. Lit.*

Jacobus Pancratius BRUNO Noribergæ anno 1682. 4°. edidit CASTELLUM
renovatum.

Jeremiæ LOSS & GEORGI- De Nuce vomica Witteberg. anno 1682. 4°.*
Experimento reperit, vim venenatam & in medulla sedere & in cortice, in
isto potius magis: germen non nocere. Canes necare per somnum & con-
vulsiones, aves convelli. In animalibus incisis nihil mutatum reperit, nisi
sanguinem fluidiorem. Homini ne ad drachmam quidem sumtam nocere ex-
pertus est. Destillationi nucem vomicam permisit. Phlegma innoxium, oleum
flavum, deinde nigrum, & vaporem, cum fal volatile & phlegma.

Pharmacopœa Amstelodunensis Amsterdam 1682. 24°.

ANT. de HEYDE nieuw ligt des Apotekers Amsterd. 1682. 8°.

§. DCCLIII. Galli Varii.

J. la FONTAINE celebris fabularum scriptoris Poëme sur le Quinquina
anno 1682. 12°. Lepidissimum soterium, cum febriens poëta eo remedio fa-
nitatem debuisset.

L'Ecole parfaite des Officiers de Bouches Paris 1682. 8°. OSB.

Remarques sur la culture des fleurs Paris 1682. 12°. Num MORINI.

Raym. RESTAURANT HIPPOCRATE de l'usage du Chin China Lyon anno 1682.
12°. Vim ejus corticis esse in bile, quam cogat in humores nostros redire. Recu-
sus inter NIGRISOLI libellos.

§. DCCLIV. Itali Varii.

Francisci HONUPHRII Stirpium nomina in Pharmacopolio Minimorum in
Monte Pincio reperiundarum Romæ anno 1682. 4°. FALCONET.

Julii MALVICINI Utiles collectiones medico physice Venet. anno 1682. 4°.*
Continent etiam non minimam particulam de plantis diæticis & medicis, sed
ad normam tituli, collectanea.

Melchior

Melchior PLAJA tyrocinii pharmaceutici examen in tres libros distinctum Panormi 1682. 12°. MONGIT.

Alonso de BUENA MAISON medici Pyratas de la America y lucha la defensa de las costas de India Occidentale Colon. anno 1682. 4°. Plantas etiam Americanæ Hispanicae describit, Palmas, Mançanillas, &c. Journ. Sav.

§. DCCLV. Angli Varii.

Thomas TRYON Treatise of cleanliness in meats &c. and drinks London anno 1682. 4°.

EJUSDEM The new art of brewing beer ale and other sorts of liquors London 1691. 12°. ZOCHA.

WILLIAM RABISCHA the whole body of cookery London 1682. 8°.

EJUSDEM New art of brewing, and preparing all sorts of liquors Lond. 1691.

§. DCCLVI. Acta Eruditorum.

Hoc anno *Acta Eruditorum* Lipsiæ ceperunt prodire, præcipuis auctoriis MENKIIS, quæ ad nostrum usque tempus pergunt edi. Potissimum equidem libris novis recensendis destinata sunt, passim tamen aliquæ adnotationes propriae, etiam botanicæ intercedunt.

Synopsis s. opuscula omnia ad universum mathesin, physicam, medicinam, anatomiam, chirurgiam, & philologiam pertinentia artis Lipsiensibus inserta Venetiis 1740. 4°.

§. DCCLVII. Johannes Bernier.

*Jean BERNIER, medici, qui historiam medicinæ scripsit, diversi a philosopho, *histoire de Blois* Paris anno 1682. 4°. Journ. Sav. Etiam plantas habet, ut eam, quæ creditur aquas rivi ad tingendum aptissimas reddere : Secale corniculatum Solonense, causam gangrenæ epidemicæ.*

In historia Medicinæ aliqua habet huc facientia, de purgantibus medicamentis, cerevisia, sicera, Chin China, quam laudat, etsi TALBOTUM carpit.

§. DCCLVIII. Georg. Everard. Rumpf.

*Georgius Everardus RUMPFIUS, Hanoviensis, aliquando Mercator & consiliarius Amboinæ, magnus plantarum & testaceorum amator & collector, prima sua opuscula in *Miscellaneis naturæ curiosorum* edidit. Huc faciunt, quæ Dec. II. ann. I. n. 21. de Caryophyllis aromaticis; & n. 22. de corticibus Massoy & Culilawan profert, non penitus botanica, tamen ab autopta.*

Annl. III. n. 22. de Agallocho & arbore excæcante.

N. 23. De Lacca, Funibus sylvaticis, resinis Dammar Selan & Dammar Batu.

N. 24. De Coralliis nonnullis.

N. 25. De Schoenantho Amboinico, Herba sentiente & Piso ejus Insulæ.

Dec. III. Ann. V. VI. obs. 148. Caryophylli regii Amboiniensēs.

EJUSD. *Herbarium Amboiniense* &c. curante Johanne BURMAN editum. P. I. Amboinod. anno 1741. fol.*. Etsi RUMPFIUS lucis usuram, & anno 1687. per incendium omnes suas chartas plantasque siçcas amiserat (k), innumerā tamen plantas Insularum, quæ Asiæ ad Austrum adjacent, collegit, partem ipse delineavit, descripsit, opus tamen suum jam anno 1690. ad prelum paratum habuit, ut ex dedicatione adparet. Codices M.S. in utraque lingua absolutos edidit Cl. BURMANNUS, notulasque adjecit, quibus RUMPFII plantas cum horti Malabarici aliisque nominibus comparat. Historia arborum & plantarum satis plena est, œconomica etiam & medica, tantum ne minutiores & modernos characteres florū requiras. Numerus immensus est, plurimæque etiam post hortum Malabaricum novæ.

Pars I. Arbores continet fructu eduli, Palmas varias, Mangas, Durionem, Jackam, Bilinbing, tot alias.

P. II. eodem anno edita, Aromata habet, & fusam potissimum historiam Caryophyllorum, variarum specierum Nucis moschatae: Agallochi, Santali: Cortices Massoy, & Culilawan, Orleanam, Caffiae fistulae species, Tamarindum, Hesperidum multas species, lignum Colubrinum, & Dillenia aliquas, Elemi, Micheliam, Corallodendra aliqua, Gummi Cambogium, Hernandiam, numerosas alias, etiam venenatas arbores.

P. III. prodiit anno 1744. fol.* Arbores sylvestres, & ad materiem pertinentes, Ebeni genera, Mangle, Ficus aliquæ. Reliquæ, supra centenas, fere ignotæ sunt, & RUMPFIO propriæ.

P. IV. Frutices Arundinis habitu, neque enim veræ sunt Arundines, inter eas, quæ Tabaxir fert; Malvaceæ aliquæ, Gossypia aliqua; Henna; Papilionaceis adfines aliquæ; Jasmina; Convolvuli; Tithymali; Ricini; Melastomatis species, ignotæ multæ.

P. V. anno 1750. fol.* Plantæ volubiles, Arundinaceæ, inter quas arbor Draconis, hinc Coronariæ & olera: inter hortenses istas Musa, Galanga, Zingiber, Curcuma, Calamus, Saccharum, Beng Indicum, Solana varia, cerealia, Ari species: Piper, Papas, Battatas, Cucumeraceæ, Apocyna.

P. VI. Gramina, Orchides epideudræ, Filices, Nymphææ, Fungi, Musci, plantæ marinæ.

Auctua-

(k) *India litterat. Ep. VII.*

Auctuarium Herbarii Amboinensis Amsterdam. anno 1751. fol. * prodiit.
Plantæ aliquæ prætermissæ ex RUMPFIO subjiciuntur, Mirabolani Emblicæ,
Phyllanthus, Adhatoda, radix Mungo ex genere ligni Colubrini, Ginseng,
non bene, Camphora. Reliquæ fere ignoratæ.

Indicem cum nominibus LINNÆANIS nuper edidit Cl. J. BURMAN.

Epistolæ RUMPFII luculentæ de rebus Indicis reperiuntur anno 1704. fol. excusæ in VALENTINI *Commercio literario*, quod ad annum 1691. dicetur. Videtur
ex AMMANO belgice de plantis Inf. Moluccarum & Amboinæ scripsisse.

§. DCCLIX. *J. Georg. Volcamer fil.*

J. Georgii VOLCAMER, filii, Noribergensis, botanici, & horti elegantis cultoris, qui alpes Helveticas etiam & Apenninum Montem adiisse videtur.

In *Miscellaneis Nat. Cur. Dec. II. ann. III.* De Fungis ex lapide Lyncurio nascentibus (1).

Ann. VII. n. 251. Germinatio nucis Coccoꝝ.

N. 252. De folio Salviæ glandiferæ.

Dec. III. Ann. II. De Thlaspi Mechliniensi flore pleno.

Ann. VII. VIII. n. 210. De vī Acmellæ lithontriptica.

Cent. III. IV. De Pepone ambrato, & Castanea Brasiliæ durissimi corticis.

Obs. 160. De Tunica referente spicas Tritici.

Obs. 168. De Coffea cum iconē.

EJUSDEM Flora Noribergensis, seu Catalogus plantarum in agro Noribergensi tam sponte nascentium, quam in horto proprio medico cultarum Noribergæ anno 1700. 4°.* Plantas sponte nascentes a BESLERO & SCHEURLIO collectas esse, olim optimus BEURERUS ad me scripserat, exoticas addidisse VOLCAMERUM, quarum plusculas icones adjecit.

Fratri hesperidibus Floram addidit Noribergensem, in qua agit de Auriculis, Ficoidis speciebus, & Apocyni, & Cerei, aliisque plantis hortensibus.

§. DCCLX. *Jacobus Sutherland.*

Jacobi SUTHERLAND Hortus medicus Edimburgensis Edimburgi anno 1683. 8°.* Praefectus novi horti, multas varietates imprimis colore ludentes recenset, vix ullas plantas patriæ suæ proprias.

§. DCCLXI.

(1) Non satis certus sum, num hæ primæ adnotationes filii sunt, patrisve cognominis.

§. DCCLXI. Galli Varii.

N. Abbé de la ROQUE *Journaux de médecine ou observations des plus fameux médecins, chirurgiens & anatomistes de l'Europe* Paris anno 1683. 12°. Partem faciunt ZODIACI medici Gallici.

L'art de tailler les arbres fruitiers, avec un Dictionnaire de ces sortes de mots, & un traité de l'usage des fruits par un médecin de la Rochelle Paris anno 1683. 12°. BURETTE. Anglice anno 1685. 8°. *art of pruning.* Agit etiam de usu fructuum horæorum tamquam alimenti.

§. DCCLXII. Varii.

Lambertus BIDLOO cum COMMELYNI catalogo pl. Bat. edidit dissertationem de re herbaria Amsterdam. anno 1683. 12°.

J. Ludwig MOEGLING Palingenesia seu resuscitatio plantarum Tubing. anno 1683. 4°. BURKH.

Ars tinctoria fundamentalis Francofurti 1683. 8°. EISENM. Jen. 1685. 8°. 1730. 8°.

J. Wilh. WUNDSCH Oeconomico politicum practicum Gotha 1683. 4°.

J. Frid. ORTLOB Analogia nutritionis plantarum & animalium Lipsiæ anno 1683. 4°.

Von Heilung der Fieber vermittelst der Kinchina Genf 1683. 12°.

Christian SCHMIDT Verzeichniß aller Arzneyen in der Chur-Sächsischen Hofapotheke Dresden 1683. 4°. B. TIG.

EBERHARD WERNER HAPPEL Relationes curiosæ, oder größte Denkwürdigkeiten der Welt. 5. Theile. Hamburg 1683. 1691. 4°. 5. Vol.

EJUSDEM wohlerfahrene Schatzkammer mit ausländischen Raritäten Hamburg 1688. fol. 1689. fol.

§. DCCLXIII. Elias Til - Landz.

Elias TIL - LANDZ, Professoris, & medici Aboensis, Catalogus plantarum, que prope Aboam in cultis & incultis locis inventæ sunt Abo anno 1683. 12°.* latine, cum nominibus etiam Fennicis. Plantæ vulgares, & inter eas multæ hortenses, vix ullæ Fenniæ propriæ, cum brevi virium medicarum compendio.

Ejus iōnes novæ, in usum selectæ, omnino 40. non malæ.

§. DCCLXIV.

§. DCCLXIV. Abraham de Gehema.

J. Abrahami de GEHEMA Eroberte Gicht durch die Chin. Waffen der Moxa
Hamburg. anno 1683. 12°. EISENMAN.

EJUSDEM Edler Theetrunk Bremen anno 1686. 8°. MOELLER. 1687.

EJUSDEM Diætetica rationalis, dadurch ein jeder seine Gesundheit kann be-
wahren Bremen 1688. 12°. MÖLLER.. Stettin 1690. 12°.

EJUSDEM Wettstreit der Chinesischen Thea mit dem warmen Wasser Calida
Berlin 1686. 8°. B. THOMAS.

EJUSDEM Schreiben an H. v. DANKELMANN, daß das Theegetränke die
Wassersucht nicht verursache, sondern vertreibe Berlin 1688. 12°. MÖLLER.

EJUSDEM Gefährliche und gestrafte Obstlust, wie man sich dadurch die rotke
Ruhr auf den Hals ziehen könne Stettin 1690. 12°. MÖLLER.

§. DCCLXV. Guil. tel Rhyne.

Guilielmi ten RHYNE Daventriensis medici, qui Indiam orientalem adiit,
& ad Imperatorem Japoniæ curandum vocatus fuit, dissertationes tres & ora-
tiones tres Londin. 1683. 8°.*. Dissertationum una est de arthritide, ejus-
que per Moxam, seu Artemisiæ latifoliæ medullam incensam curatio. Orationum
prima est *De laudibus botanices*, quam S. BLANCAARD latine reddidit.

EJUSDEM De Promontorio Bonæ ſpei & Hottentotis Scaphis. anno 1686. 8°.*.
Caput VI. huc pertinet, quod est de plantis, equidem per breve & fere no-
minum, tum caput XVI. De cibis Hottentorum.

EJUSDEM Excerpta ex observationibus Japonicis, & Fasciculus plantarum
rariorum ad BREYNIUM missarum, exstant cum Centuria I. BREYNII.

§. DCCLXVI. Herbert de Jager.

Herbert de JAGER, qui Bataviæ Orientali (m) vixit, & medicinam fecit
circa annum 1666. multas plantas Indicas descriptas dedit, ut *Misc. Nat. Cur.*
Dec. II. ann. II. n. 4. Indicum, ejusque præparationem.

Ann. III. n. 1. De Sementina. De lyciis Indicis Kaath: eorumque præ-
cipua specie, quæ est Acacia.

Epistolæ de plantis Indicis reperiuntur in VALENTINI *India literata.* Rayz
de Munco se primum in lucem produxit Epist. VI.

(m) Anno 1666. fuit Caput Comercii Belgici Indostanici, a GOLIO expeditus, ut sibi in
Cathedra Arabica succederet CHARDIN VIII. p. 10.

§. DCCLXVII. *Johannes de Muralt.*

Johannes de MURALTO, ex nobili prosapia ortus, Medicus Tigurinus, excitati vir ingenii, aliqua botanici argumenti scripsit. In *Miscell. Nat. Cur.* edidit Dec. II, ann. II. n. 87. Betæ monstrosæ historiam.

Cum Collegio anatomico curioso Noriberg. anno 1687. 8°.* edito, post quamque partem corporis humani, ad alpabeti ordinem plantarum medicarum catalogum cum viribus medicatis addidit.

Physicæ specialis pars quarta, seu Helvetiae Paradisus Tigur. anno 1710. 8°.* post communia aliqua de re herbaria, & montium herbis fecundiorum catalogum, plantas ipsas habet, genera, species, descriptionem, vires medicas. Inter eas aliquæ ab auctore primo, aut solo, in patria inventæ sunt, ut *Lilium rubrum*, *Uvularia*. Ipse enim MURALTUS in Toggici Comitatus alpibus, & Abbatis cellanis, Regio M., Pilato, Gothardo, Lucumonio, & circa Scaphusiam plantas raras legerat (n). Cum aliqua tamen cautela nominâ legere oportet, quæ nonnunquam videntur alio spectare. Neque enim *Glycyrrhiza* in Helvetia resperta est, neque *Lilium luteum* Asphodeli radice, neque aliæ plusculæ. Hujus *Paradisi* codiceni M.S. possideo in multis diversum. Plantæ omnes in eadem serie, vires medicatæ aliquanto ubiores, etiam sarum, quandum in opere edito sola nomina reperiuntur.

EJUSDEM Eidgenössischer Lustgarten, oder Beschreibung der in den Eidgenössischen Landen wachsenden Kräuter &c. Tiguri anno 1715. 8°.* Versio Germanica libelli modo dicti: adjecctis icunculis.

§. DCCLXVIII. *Miscell. Nat. Cur.*

J. Georgii SOMMER Ufus olei ligni Fraxini Dec. II. Ann. II. n. 178. ad vulnus recens.

Adam a LEBENWALD De Tabaci vi vomitoria, cum vulneri admotus fuisse Dec. II. ann. II. n. 108..

N. 109. *De varia Querni visci etiam ad epilepsiam efficacia.*

Dec. II. ann. X. n. 154. *Signa serpentina in Alni foliis (insectorum opus).*

EJUSDEM Stadt- Land- und Hausratneybuchi Nürnberg 1695. fol.

J. Couradi PEYER Anatomica laude celebrioris, nobilis Scaphusini. Tantum loco Absinthii adhibiti bonus effectus Dec. II. Ann. II. n. 112..

§. DCCLXIX. *Rofinus Lentilius.*

Rofini LENTILI, qui in Curlandia, deinde Stuttgardiae medicinam fecit: Buxus trichopojos Dec. II. Ann. II. n. 155..

Dec. II.

(n) *Præf. zum Eidgenössischen Paradies.*

Dec. II. ann. III. n. 198. De potu Coffeæ.

Dec. III. ann. IV. Pira ex apice florifera.

In operibus suis passim vires plantarum medicatas tangit, ut in *Jatrorrhinematibus theoreticopracticis* Stuttgard. anno 1712. 8°.* de Allii & Cepæ variæ. De Cepæ vi adversus pestem, adversus tussim infantum. De Buxi vi ad capillos regenerandos. De Sinapi vi adversus asthma.

Sic in *Miscellaneis medico practicis* Ulm. anno 1698. 4°.* De vi tusi Allii ad cephalæam ; de Aloë ; de Afari vi adversus quartanas febres, de Betulæ liquore sanguinem depurante ; de Brassicæ salubritate, de Cannabis in gonorrhœa vi medica, de cortice Chinæ Chinæ, Cynosbati vermiculis ad epilepsiam, Filice antihelmintica, Gentiana febrifuga, Helenio ad tussim, Marrubio albo ad vermes, Opobalsamo in atrophia, Opio ; de Ruta ad vermes, Salyvia, Sambuco.

Neque *Eteodromus*, etsi clinici est argumenti, est absque peculiaribus de plantarum facultatibus adnotationibus.

§. DCCLXX. De la Riviere. Alii.

De la RIVIERE & du MOULIN, duorum amicorum, *Méthode pour bien cultiver les arbres à fruit, & pour éllever des Treilles* Paris anno 1683. 4°. Utrecht. anno 1738. 12°.* 1739. 12°.* Bonus liber videtur, & per experientia natus. Seminarium, plantarium, omnem arborum curam docet, etiam minutissime, ut de duabus pirorum speciebus (aut potius varietatibus) inquirat, quæ inde arbor sit proventura, medium enim inter parentes naturant tenere persuadetur. Optimorum fructuum horæorum catalogos dat.

Raphael MAURIN & Mich. PICHONNAT *Ergo cortex Peruvianus febrium accessionem dissipat adtemuando* Paris 1683.

§. DCCLXXI. Angli Varii.

Cum hoc anno Societas Regia, dum diffitetur suum opus esse *Tractationes Philosophicas*, tamen ad eas edendas rediit.

The natural history of Coffea, Tea, Chocolata & Tabaco (forte ex du FOUR) with a tract of the Elder (BLOCWIZII) and Juniperberries London anno 1683. 4°. alii 1682. Germanice vertente J. L. M. C. Hamburg. 1684. 12°. MÖLLER.

Samuel GILBERT *The Florist's vademecum being a compendium of whatever worthy notice hath been extant for the propagating of rarest flowers* London anno 1682. & 1683. 8°. HARL. anno 1702. 12°. SEGUIER. 1713. 8°.

Leonard MEAGER *English gardener or a sure guide to young planters and gardeners* London anno 1683. 8°.

EJUSDEM *New art of gardening with the gardeners almanack* London anno 1697. 8°. 1713. 12°.

The present State of the I. of Tobago Lond. 1683. 4°. forte im Hamb. Mag. IV. Arbores plantæ.

§. DCCLXXII. Ludovic. Hennepin.

Louis HENNEPIN *Déscription de la Louisiane nouvellement découverte* Paris anno 1683. 12°. CARLS. Plantas utiles enumерат. Alia historia ejusdem regionis redit in collectione itinerum septentrionalium T. V. Amstelodami anno 1734. 12°. cum titulo *Voyage en un pays plus grand, que l'Europe, entre la mer glaciale & le nouveau Mexique.*

EJUSDEM iterum aliud est opus *Découverte d'un pays plus grand, que l'Europe, situé dans l'Amérique Septentrionale, entre le nouveau Mexique & la mer glaciale.*

Equitis de SALES comes, monachus, diu variam fortunam apud populos fluminis Mississipi accolas tulit, fuitque inter primos, qui in eo flumine navigavit. Infensus Gallis, vastæ & multa bona promittentis regionis aliquam dedit histriam naturalem, arborum, plantarum utiliorum, ut gramineæ plantæ, quæ frumenti spontanei genus est, radicis edulis Tiqué, succi acris, dulcis, & medicati; sed ea pauca sunt.

§. DCCLXXIII. Gunther Christoph. Schelhammer.

Guntheri Christophori SCHELHAMMER non equidem botanici, acuti tamen ingenii viri, qui plantas legere non neglexisset, exstat catalogus plantarum horti Academicici Helmstädt anno 1683. 4°.. Passim aliqua adnotat, icones adspexit. Hieracium Camphoram redolens, N. D. habet, quod a vulgari separat; tum Melilotum Creticum repente.*

EJUSDEM *Programma ad rem herbariam excolandam & botanicas excursions Helmstädt 1681. 4°.**

EJUSDEM *Programma rei herbariae professioni in horto auspicatae præmissum Jen. 1690. 4°.* cum horti historia.*

EJUSDEM *Catalogus plantarum circa Helmstad sponte nascentium Helmstadt. anno 1693. 4°. SEG. sed puto 1683.*

EJUSDEM *De nova plantarum in classes digerendi ratione, ad RAJUM & RIVINUM epistolica dissertatio Hamburg. anno 1695. 4°.*. Plantam componi ex fibris, & utriculis. Fibram esse ligneam molleme, non male adeo arborum separari ab herba: neque ab unica aliqua parte plantarum characterem debere sumi, quæcunque ejus sit dignitas; Fructum in arboribus præferri debere.*

EJUSDEM *De nova plantas cognoscendi methodo programma aetivis lectionibus anni 1698. præmissum Jen. 1691. 4°. MÖLL.*

EJUSDEM *Stadium I. de studio botanico recte instituendo Kiel 1705. 4°. MÖLL.*

In *Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. VI. n. 110.* describit Cyathoides.

Ann.

Ann. VII. n. 195. Germinatio Pistaciæ.

Ann. VIII. Prima initia Amygdali & Palmæ n. 32. 33.

In *Cent.* I. n. 49. Fungum lamellatum descripsit.

In *Epistolis* anno 1727. Wismariæ 8°.* excusis aliqua huc faciunt, de ligno ambrato, Badjani, Bellide fistulosa, Chacilla, Jalappa, Fragaria Laponica, Musco cathartico, brevia omnia. In *operis posthumi* T. III. est materia medica.

§. DCCLXXIV. Robertus Sibbald.

Robertus SIBBALD Eques, Medicus & Geographus Regius, Vir pius, qui, cum ad Romanam religionem transiisset, regnante JACOBO II. ausus est (o) ad reformatam fidem redire, hinc exofusus PITCARNIO, acerrimo JACOBI sectatori, edidit Edinburgi anno 1684. fol. 1696. fol. quæ editio non differt. Scotiam illustratam, seu prodromum historiae naturalis &c.* In ea proprius liber de plantis est, qui catalogum continet alphabeticum stirpium in Scotia sponte nascentium, cum viribus medicis & œconomicis. Asphodelum, quem ossa armentorum frangere BARTHOLINUS scriperat, noster tanquam vulnerarium medicamentum laudat, & passim aliqua habet ex traditione populari. Plantæ ipsæ vulgares sunt, nonnullis tamen mistæ rarioribus, quo Caryophyllatam pentaphylleam numeres, si vere est aliqua, Chamaemorum Ribis folio, Ericas duas, Filiculam floridam (Filicem, ut puto, secundam), Fragariam sterilem luteo flore, eamdem, quæ SIBBALDIA dicitur, Ligusticum Scoticum. Rosa Cippiana, quam pro nova describit, est varietas Rosæ Pimpinellæ folio, flore striato. Hortenses omitto.

Contra hoc opus aspera satyra a PITCARNIO scripta est anno 1696. quæ inter opuscula redit Edinburg. anno 1715. 4°.* Rotterdam. anno 1724. 4°.* Titulus est, *De legibus historiae naturalis.* Ad rem herbariam nihil adfert novi.

Promittebat (p) Tomum II. qui nunquam prodiit.

EJUSDEM Auctarium musæi BALFOURIANI Edinburg. 1697. 8°. OSB.

EJUSDEM *History of the Sheriffdom of Fife and Kinross* Edimburg. anno 1710. fol.* Catalogus plantarum maritimiarum æstuarii Firth of Forth, *Adianta* tria rariora, Echio affinis planta marina, quam Balforianam dixit, varietates aliquæ florum, coloris insoliti. Inde plantæ ejusdem provinciæ mediterraneæ, inter quas Orchidem Anthropophoram marem numerat.

De Chara Cæsaris egit Edinburg. anno 1710. fol.

§. DCCLXXV.

(o) BURNET *Hist. of the reform.* T. I. P. 2. p. 721.

(p) *Pbil. Trans.* n. 308.

§. DCCLXXV. Jacobus Wolf &c.

Jacobi WOLF De Cerevisia Naumburgensi Jenæ anno 1684. 4°.* proposita non inutilis est disputatio, cum encheiresi, qua in eoquendo utuntur.

EJUSDEM Succus Iridis nostratis hydropem superans *Miscell. Nat. Cur.* Dec. II. ann. VIII. n. 63.

EJUSDEM *Gazophylacium naturæ Germanice* cum nomine Jac. LUPII prodiit.

EJUSDEM *Scrutinium Amuletorum* aliqua habet huc facientia Jenæ anno 1690. 4°.

J. GOTTFRIED HERRICHEN de thea herba cloricum melydricum Græce 1684. 4°.

§. DCCLXXVI. Georg. Holyk.

Georgii HOLYK, Exul's Rigen'sis, vereinigter Lief- und ausländischer Gartenbau Riga anno 1684. 12°. novies recusum opusculum.

EJUSDEM Dreyfaches Gartenbüchlein Witteberg anno 1693. 8°. New vermehrtes vierfaches Gartenbüchlein Frankfurt anno 1707. 8°. 1739. 8°. Erford & Leipzig anno 1709. 8°. RINK. Hanau anno 1709. Leipzig und Frankfurt anno 1717. 8°. SEGUIER. 1750. 8°. HUTH. Erfurt 1749. 8°. cum J. C. KIRCHMAIERI catalogo scriptorum de agricultura.

§. DCCLXXVII. Rudolf Jacob Camerarius.

Rudolf Jacob CAMERARIUS, Professor Tubingensis, minime vulgaris auctor, hoc anno cepit disputationes edere, quas multas dedit & saepe bonas. Prima, praeside Georgio Balthasar MEZGER, sed ut ipse auctor sit, est *de Hellebore nigro* Tubing. anno 1684. 4°.*. Radices ad modum ævi sui igni subjicit, habuit spiritum salinum, non acidum, salem fixum paucum, volatilem nullum. Eo remedio sanatos fuisse Patavii multos, quos a dæmoniis possessos Exorcistæ frustra tentaverant.

EJUSDEM *De plantis vernis* Tubing. anno 1687. 4°.

EJUSDEM *De herba Mimosa*, seu sentiente Tubing. anno 1688. 4°.*. Aliqua de Mimosa spuria.

EJUSDEM *Schematismi colorum infuso, ligno nephriticō proprietatum* Tubing. 1689. 4°. 1717. 4°.

EJUSDEM *Continuatio tentaminum circa lignum nephriticum* Tubing. 1690. 4°. BURKH.

EJUSD. *De Cichorio disputatio I.* Tubing. anno 1690. 4°.* & II. anno 1691. 4°.*.

EJUSDEM ad M. B. VALENTINUM Epistola de sexu plantarum Tubingæ anno 1694. 8°.* quæ etiam in *Miscell. Nat. Cur.* repetitur Dec. III. ann. III. app.

app. & cum GMELINI opusculo anno 1749. 8°.* Bonæ notæ libellus. In apicibus primum versatur; neque prætervidit classes isoostenionum, mejostenionum, meizostenionum, polystemonum, neque apices plerumque biloculares esse ignoravit. Inde semenis ex vesiculis exortum, & tubas dixit: tum plantas apetalas sexu distinctas, & flores steriles, quo plenos ob defectum staminum refert, neutrosque. Quæ plantæ plenæ non fiant: inter quas pomiferas, bacciferas, cruciatas, papilionaceas non bene refert. Experimenta fecit in floribus Ricini & Mayz (q), & semina detractis staminibus sterilescere reperit, ut omnino in antheris sexum masculum posuerit. Plantas masculas, feminas, & androgynas constituit, has numerosissimas. Subjecta est oratio *De Quercuum gallis*, quæ etiam in *Miscellaneis Nat. Cur. Dec. III. ann. II. app.* exstat, & de generatione ex primitivo semine ovisque EMPEDOGLIS.

EJUSDEM *De Frumenti semente* & messe anno 1695. 4°.

EJUSDEM *Disputatio de convenientia plantarum in fructificatione & viribus* Tubing. anno 1699. 4°. De viribus medicatis certarum classum; quas non quidem constantes esse, sed tamen hactenus consentire defendit.

EJUSDEM *Disputatio de Scordio* Tubing. anno 1706. 4°.*

EJUSDEM *Disputatio de uſtilagine Frumenti* anno 1709. 4°.* De plantis, in quibus uſtilago reperitur; de clavis fecalinis.

EJUSDEM *De Lollio temulento* disputatio anno 1710. 4°.* Spiritum Lolii destillavit, paulum a spiritu Frumenti diversum. Symptomata ab esu Lolii data recenset. Experimenta fecit Lolii spiritu cum sanguine mixto.

EJUSDEM *Disputatio de Fumaria* anno 1710. 4°.*

EJUSDEM *Disputatio de Cervaria nigra & Pinii conis* anno 1712. 4°.* De coctum paravit, deque ejus indole experimenta fecit.

EJUSDEM *De Ulmaria* anno 1717. 4°.*

EJUSDEM *De Rubo Ideo* anno 1721. 4°.*

EJUSDEM & R. G. G. GMELIN *de theriaca* anno 1720. 4°.

In *Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. VI. n. 98.* De baccis Phytolaccæ agit, pro Cocco in confectione alkermes adhibitis.

Ann. VII. n. 156. Cyathoides describit.

Ann. VIII. n. 173. De Lollio temulento, & iterum *Dec. III. ann. III. obs. 133.*

Ann. IX. n. 122. De seminibus Mori subventaneis, quod nulla Morus mascula esset in vicinia.

Kk kk

N. 123.

(q) Aliqua tamen grana maturuerunt.

- N. 123. Cerinthen in duabus capsulis quatuor habere semina.
Dec. III. ann. I. n. 105. De fungulis Brassicæ, pro semine habitis.
N. 106. De germinatione Visci.
N. 107. De differentia flosculorum planorum, sterilium, & secundorum.
Dec. III. Ann. II. Add. orationem de Quercum gallis.
Ann. V. VI. n. 16. De usu radicis Symphyti in Ischiade.
N. 17. De Adianto aureo, sponte in ruderibus nato.
N. 131. De generatione & semine Visci.
N. 211. De Spinachiæ & Urticæ plantis androgynis.
N. 274. De Cyathoidis semine sterili.
Ann. IX. X. n. 72. Pruna nucleo cassa epidemica.
Centuria VII. De Ribes nigri vi medica, & de acetario ex Onagra.
Cent. X. n. 5. De varietate in primis initii plantarum. Mireris, si quatuor plantulæ in uno grano hoi/dei fuerint.

§. DCCLXXVIII. Varii.

I. DOS SANTOS *Histoire de l'Æthiopie Orientale* Paris anno 1684. 12°.
Journ. Sav. Aliqua botanica continet, fere ad miraculum augendum comparata.
Stephani BACHOT *Quæstio medica, an Chocolatæ usus salutaris?* Paris anno 1684. 4°.

Petr. PERREAU *Ergo Anglica præscribendi Corticis Peruviani methodus explenda* Paris 1684.

Valentini PASSERAT *Sogno* Padova anno 1684. 12°. Plantas m. BALDI poëtice recenset.

H. TENCKE *Instrumenta curationis morborum pharmaceutica & chymica* Lyon anno 1684. 12°.

GUIDE observations des bons & des mauvais effets du Quinquina dans les fièvres intermittentes. Experiences sur la vertu singuliere du vin rouge pour guerir la retention d'urine &c. London 1684. 8°. alii 1685. 8°. EUR. In *Journ. Savans* 1684. n. 6. sermones de theriaca aliquot.

Nouvelle histoire d'Abissinie tirée de M. LUDOLF Paris 1684. 12°.

MINOT D. M. — *experiences sur le Quinquina, & reflexions sur l'action de ce remede* Paris 1684. 12°.

§. DCCLXXIX.

§. DCCLXXIX. J. Helfric. Junghen.

J. Helfrici JUNGKEN medicus præsenti seculo accommodandus Francofurti anno 1684. 8°. Habet analyses aliquas, Camphoræ, Scammonei, Fuliginis.

EJUSDEM Lexicon chymico pharmaceuticum Francofurti anno 1694. 8°. 1698. 8°. Noriberg. 1732. 8°. 1738. fol. Continet in Tomo I. præparationes simplices medicamentorum, etiam ex vegetabili regno.

EJUSDEM Corpus pharmaceutico chymico medicum universale s. concordantia pharmaceuticorum compositorum discordium curante DAVIDE de SPINA Francofurti 1711. fol. HUTH. 1732. fol. 1738. fol.

EJUSDEM Chymia experimentalis, seu naturalis Philosophia mechanica Francofurti anno 1702. 4°.

EJUSDEM Notæ ad J. AGRICOLÆ in POPPIUM Commentarios Noriberg. anno 1686. Agit de Thea.

TILINGII Opiologiam novam Francofurti 1697. 8°. edidit.

§. DCCLXXX. Miscell. Nat. Cur.

J. Jacobi HARDER egregii medici & incisoris de Cicutæ terrestris malis effectis in canibus experimenta Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. III. n. 115.

J. Christiani FROMMANN De Veronicæ vi traumatica ibid. n. 166.

EJUSDEM De usu Fumi Tabaci in ulceribus tibiæ.

PAULI WURFBAIN De Visko querno in Buxi trunco nato Misc. Nat. Cur. Dec. II. ann. III. n. 184.

Dec. II. ann. X. n. 206. Folia Lactucæ monstrofa.

Dec. III. ann. III. p. 327. Brassica polycephala.

IDEM J. Sigismundi WURFBAIN Vierzehnjährige Ostindische Kriegsdienste Sulzbach anno 1684. edidit, quo itinerario etiam plantæ traduntur.

§. DCCLXXXI. Varii.

Heinr. FRISIUS Quod Thea arthritidi conveniat Regiomont. anno 1684. 4°.

Lud. le MORT Pharmacopœa & Chymia rationalis & experimentis instruēta Leid. anno 1684. 8°. 1685. 8°. 1688. 8°. Continet plantarum vires & præparations.

Ambrofii STEGMANN Untersuchung des Reuterlings Leipzig 1684. 12°. alii 1694. 12°.

IDE^M in *Miscell. Nat. Cur. Dec. III. ann. I. n. 16. 17. 18.* Morbos
Theæ infuso superatos celebrat.

J. P. L. sorgfältiger Hausvater und geschäftige Martha Magdeburg 1684. 8°.

§. DCCLXXXII. J. Baptista Triumphetti.

J. Baptista TRIUMPHETTI & frater LÆLIUS stirpes coluerunt. J. Baptista
Romæ vixit, & horti publici curam gessit, adeo divitis, ut 6000. plantas in
eo aluerit (r). Ejus varia exstant opera, primumque *Observationes de ortu*
& vegetatione plantarum, cum novarum stirpium historia Rom. anno 1685. 4°.*.
Princeps finis est, refutare MALPIGHIUM, nempe ostendere, non omnes plan-
tas ex univoca generatione nasci, sed utique multas ex putrefacta materie
absque semine provenire, & absque aëre. Exemplum in Tithymalo myrsinitæ
ad fert, qui ex caulis reliquiis se reparaverat: & semen Aurantii, Ficus,
Hippolathii, quæ absque aëre germinaverint.

Sequitur *catalogus plantarum alpinarum rariorum*, quas a fratre suo LÆLIO
habuit, Canonico, perito botanico (s).

Inde icones & descriptiones 17. plantarum, inter quas multæ sunt va-
rietas.

EJUSDEM *Syllogus plantarum horto Romano additarum* Rom. anno 1687. 4°.
SEGUIER. anno 1688. 4°. TOURNEFORT.

EJUSDEM Iter anni 1680. in agrum Romanum ad aluminis fodinas in
SYLVII BOCCONE *Mus di fisic.* obs. 39. Continet plantas inter Romam &
Tolfam lectas, vulgares alias, tum raras.

EJUSDEM *Prolusio ad publicas herbarum ostensiones habita in horto medico*
sapientiae Romanae. Accesserunt novarum stirpium descriptiones & icones Rom.
anno 1700. 4°. Pergit anatomen curiosiorem contemnere, tamquam ad
praxin medicam inutilem. Videtur etiam MALPIGHIUM ob aliquas minus fe-
lices curationes pungere. Plantarum cognitionem commendat. Sex plantas
depingit & describit.

EJUSDEM *Vindiciarum veritatis Pars prior* Rom. anno 1703. 4°.*. Cum
contra *observationes TRIUMPHETTI* MALPIGHIUS in posthumis operibus se es-
set tutatus, respondet auctor. Defendit, plantas non ex semine solo nasci,
neque in semine totam plantam contineri, neque gemmas unice ad foliorum
alas provenire, neque cotyledones esse placentas plantæ nascentis, & ex qualibet
plantæ parte plantam regenerari. Porro species degenerare, & Gnaphalium Diosc.
PENAE

(r) BAGLIV. Oper. p. 432.

(s) *Giornal de letter* XXXV, art. 14.

PENÆ in Pseudo dictamnum, teste SHERARDO abiisse; Scabiosam Gramineo folio in Leucoji similitudinem degenerasse, Parietarium in Linariæ faciem. Ex fragmentis Tithymali myrosinitis sepultis plantam renatam esse. MALPIGHIO putridum animum & infelicem praxin, & festinationem in adfirmando objicit. Dictio barbara, liber tamen periti plantarum auctoris. Agaricorum ex guttis nascentium progressum describit & depingit.

Luc. Antonii PORTII Neapolitani de militis in castris valetudine tuenda l. Viennæ anno 1685. prodiit, & in operibus omnibus Neapoli anno 1736. 4°. & sæpe alias; id opusculum aliqua habet de alimentis, pane, oleribus, farinosis.*

§. DCCLXXXIII. Germani Varii.

Rosmarin-Büchlein, oder Beschreibung, wie Rosmarin zu zugen und zu gebrauchen Halberstatt anno 1685. 8°. HEIST.

Christian KURSNER de potu Theæ Marpurg. 1685. 4°. d'ETR. eadem forte diss. quæ WALDSCHMIDII.

Nic. EGLINGER positionum anatomicarum & botanicarum centuria Basileæ 1685. 4°.

Petri PETITI, Medici fac. Monspeliensis, viri eruditissimi, Thea, seu de Sinensi herba Thee carmen ad HUETIUM Lips. anno 1685. 4°. Minime infacetum carmen, cui varia scriptorum de Thea loca, & FRANCII græcum ejusdem argumenti carmen subjicitur. Edidit Fridericus Benedictus CARPZOV.*

EJUSDEM Nepenthes, seu de Helenæ medicamento dissertatio Utrecht. anno 1689. 8°. Nepenthe ex vegetabilium tribu fuisse, conquisitis omnibus veterum locis ostendit: incertus vero est, quo referat: De Opio, Bangue, aliis soporiferis, de somno ipso fuse divagatur.*

§. DCCLXXXIV. D. Abercromby. Alii Angli.

David ABERCROMBY An explorandi medicas plantarum facultates ex solo sapore? Londin. ann. 1685. 8°. & in BOCCONE Mus di piant. Vires plantarum a sapore explicat, & cuique saporis adsignat suas vires medicatas.

*In SAMUELIS COLLINS System of anatomy London 1685. fol. * plantarum etiam anatome continetur, floresque & fabarum generatio.*

J. CHAMBERLAYN Manner of making Tea, Coffea and Chocolata Londin. anno 1685. 12°.

Epitome of the art of husbandry London 1685. 8°. Osb.

Compleat Planter and Cyderist London 1685. 8°. OSB.

Art of pruning of fruit trees London 1685. 8°. OSB.

De Saccharo acerno in Phil. Transf. hujus anni n. 172. commentariolus R. B. insertus est.

§. DCCLXXXV. *Galli aliqui.*

B. des MALLEES *Hiacinthe*, de son naturel, de son nom, de sa vertu, de sa couleur Paris anno 1685. 12°. FALCONET.

M. de la VIGNE *An in curatione morborum medicamenta, que ex stirpibus parantur, anteponenda* Paris 1685. 4°.

In *Journal des Savans* anni 1685. continetur Epistola de rebus Ægyptiacis, in qua fecundationis Palmarum necessitas negatur.

§. DCCLXXXVI. *Ludovicus Ferdinandus Marsigli..*

Ludovici, vel *Aloysii Ferdinandi MARSIGLI*, nobilis Bononiensis, *Della positione Asiatica Coave Viennæ anno 1685.* 12°. Non esse Bun Avicennæ, uti ALPINO visum fuerat.

EJUSDEM *De Coralliorum floribus* primum inventum & icon manifesta polyporum anno 1706. data in *Journ. Sav. Supplemento* anni 1707. p. 54. & 171.

EJUSDEM *Notizie di Constantinopoli sopra la pianta del Caffé* 1703. fol.

EJUSDEM *Brieve ristretto del saggio fisico intorno alla storia del mare, ed alla grana detta hermes* Venez. anno 1711. 4°. Harum posterior huc facit, & recuditur in *Act. Natur. Cur.* Vol. III. Habet experimenta cum Cocco facta & ejus analysin.

EJUSDEM *De generatione Fungorum Episcola ad LANCISIUM Romæ anno 1714.* fol. *. Splendidum opus. Fungos ex putredine oriri docet MARSIGLIUS, ex fermentatis enim principiis situm nasci, qui paulatim in fungum convalescat; alios ex reticulata compage, radicum simili exsurgere: Agaricos ex coriacea natura fieri, in quam lignum putrefactum transeat: camque materiem per poros corticis exsudare, & exterius in globulos abire, ex quibus Agarici germinent. In aqua, in quam Nostoch contabescat, Fungum capitulo villoso subnatum esse. Semina Fungorum rejicit, quæ etiam MALPIGHIO ignota fuerint. Plusculorum Fungorum lamellatorum, etiam Cyathoidis, & Agaricorum quorundam & tuberum, ortus & incrementa depingit.

EJUSDEM *Ristretto breve del saggio fisico intorno alla storia del Mare Venet.* 1711. 4°.

EJUSDEM *Histoire physique de la Mer* Amsterdam anno 1725. fol. *. Italice scriptam Gallice vertit bonus senex J. CLERICUS. Præter alia huc non facientia;

facientia, faciunt ad rem herbariam pescatio Coralliorum, eorumque incrementa, atque figuræ; Adfinis etiam plantarum Polypos, uti nunc interpretantur, vident, & depinxit, & habuit pro floribus.

In *Mem. de l'Acad. des Sciences* anno 1710. adparet M.S. codicem a Cl. viro Parisios esse misum, & ex eo in ejus anni *Commentariis* decerpuntur aliqua ad chemicam analysin Coralliorum, ad eorum lac, & ad aliquarum specierum icones & descriptiones pertinentia.

EJUSDEM *Danubii Pannonico Mysicus*. In Tomo VI. Haagæ anno 1726. fol.* edito, continetur catalogus plantarum circa Danubium nascentium non uberrimus, neque ut respondeat expectationi felicissimæ regionis.

Muscorum & viscorum MARSIGLIANORUM figuræ 54. in totidem tabulis delineatae ab EIMAR TO Nöribergæ anno 1712. exsculptæ TREW, & ipse auctor de fung.

§. DCCLXXXVII. Dellow. Tachard.

DELLON *Relation d'un voyage des Indes Orientales* Paris anno 1685. 12°. 2. Vol. Plantas etiam describit, ut Coccum, Piper, alias insignioris usus.

Voyage de Siam des P. P. Jésuites envoyés aux Indes & à la Chine, avec leurs remarques de physique &c. par Guy TACHART Paris anno 1686. 4°. BURCK. Plantas etiam celebriores, & potissimum Ginseng describunt, etiam delineant.

Second voyage du P. TACHART Paris anno 1689. 4°. habet aliqua de plantis rarioribus.

§. DCCLXXXVIII. Antonius de Heyde.

Inter Antonii de HEYDE *Observationes* anno 1686. 8°. Amstelodami editas, huc pertinet descriptio Nucis vomicæ, & experimenta in cancris facta: extracta & tincturæ Cardui benedicti, Calami aromatici, Quinquinæ, Contrayervæ, Gentianæ, & numerosarum aliarum plantarum. Galbani verum menstruum aquam esse pluviam. Nonne idem cuius est *nieuw Ligt des Apothekers* Amsterdam 1682. 8°.

§. DCCLXXXIX. Petrus Magnol.

Petri MAGNOL, Professoris postea Monspeliensis, diligentis in herbis conquirendis viri, & opportunitate pulcherrima recte usi, *Botanicum Monspeliense*, seu *plantarium circa Monspelium nascentium index*, cum appendice; quæ plantas de novo repertas continet Monspel. anno 1686. 8°.*. Plantæ numerosissimæ, omnino 1354. quarum paucæ sunt ex cryptogamia, ut nunc vocatur, earumque multæ post CHERLERI & PENÆ industriam noviter detectæ, cum aliqua virium medicatarum indicatione. Icones novarum & rariorum adjectæ, non artificiosæ, ad naturam tamen delineatae. In appendice aliquæ peregrinæ accedunt.

EJUSDEM

EJUSDEM *Prodromus historicæ generalis plantarum*, in quo plantæ per familiæ disponuntur Monspel. anno 1689. 8°. ASTRUC. Methodus RAJANA, ex universis plantæ partibus collecta. Quare paradoxa hic genera reperias, *Trifolium* terrestrem inter Ranunculos, *Centaureum* luteum inter polypetalas.

EJUSDEM *Hortus Regius Monspeliensis*, seu *Catalogus plantarum*, quæ in horto Regio Monspeliensi demonstrantur Monspel. anno 1697. 8°.* Nondum per integrum triennium horto præfuerat, cum hunc divitem catalogum ederet. Genera nunc TOURNEFORTIANA admittit, plantas & peregrinas, & indigenas raras multas recenset, & pulchre depingit.

EJUSDEM *Novus character plantarum in duos tractatus divisus*, opus posthumum, ab auctoris filio ANTONIO editum Monspel. anno 1720. 4°.* Methodus a calyce sumi dicitur, et si a flore est, & in arboribus nimis imperfecta; characteres naturales cuique speciei adjecti; multa genera nova constituta. Sed egregii viri imperfectum opus melius silentio pressum fuisset, in quo nimium sit errorum. Stamina in flore *Ficus* 4. vel 5. describit.

Observationes in Caspaci BAUHINI Pinacem & repetitionum censuram (t) dudum promiserat: sed ea non prodierunt.

Contra circuitum succi in plantis scripsit, & de utilitate medullæ plantarum. *Tuberofani* a succo colorato *Laccæ* facile tingi vidi *Hist. de l'Acad. am. 1709.*

§. DCCXC. Olai Rudbek.

Olam RUDBEK, Olai filius, & in elaborandis Campis Elysiis Sodalis (u), & ipse in plantis laboriosus fuit, easque sua manu delineavit (x). Ejus *De propagatione plantarum* disputatio, præside A. DROSSANDRO, Upsaliæ prodidit anno 1686. 8°.* Juvenile opus: anatomie plantarum ex MALPIGHIO sumta, multum ornamentorum, & præcepta de insitione, ablaqueatione, aliisque horribilis artificiis. Pro circulatione succi experimentum, quod potius succi rclapsum demonstrat.

EJUSDEM *Disputatio inauguralis de fundamentali plantarum notitia rite acquirenda*, Ultrajecti anno 1690. 4°.* edita, & Augustæ Vindelicorum anno 1691. 12.* recusa. HERMANNI discipulus RIVINUM refutat, nomina repudiatur, quæ a syllabis *Pseudo* incipiunt; classes HERMANNI exponit, aliqua præsidia ad profectus in plantarum cognitione faciendo adducit.

EJUSDEM *Nova Samoland*, sive *Laponia illustrata* Suec. & Latin. Upsal. anno 1701. 4°.* Solam partem itineris continet, qua Uplandiam peragravit. Ad rem herbariam pertinet catalogus baccarum edulium Septentrionalium, & icon Sceptri Carolini.

EJUSDEM

(t) SGHELHAMER ad CONRING *introd.* p. 337.

(u) In oratione funerea opus totum Olao RUDBEKIO filio tribuitur.

(x) *Act. Soc. Lit. Upsal.* 1740.

EJUSDEM & Jac. LUDENII *De Hedera* disputatio Upsal. anno 1707. 4°.*.

EJUSDEM *De Mandragora* disputatio Upsal. anno 1710. 8°.*. Icon & descriptio ex CLUSIO & PARKINSONO.

EJUSDEM & Danielis KELLANDRI *Rubus humiliis Fragarie folio fructu rubro*
Ackerbar Upsal. anno 1716. 8°.*. Bona icon & descriptio plantæ Septentrio-
nalis, parum notæ, cuius fructus dicitur congenerum suavissimus esse.

EJUSDEM *Catalogus plantarum in itinere Laponico anni 1695. lectorum*, in
Act. Literariis Sueciæ Trim. IV. anni 1720. Non paucæ raræ plantæ boreales
hic primum occurunt, aliquæ etiam depinguntur, ut Dortmannia & Linnæa.

EJUSDEM *Borith fullonum non esse herbam aliquam* Upsal. anno 1722. 4°.
Purpuram fuisse: & EJUS *Responso adversus Christiani Benedicti Michaelis ob-
jectiones* anno 1737. 4°.

EJUSDEM *Dudain Rubenis esse Fraga vel Mora Rubi Idæi spinosi* Upsal.
anno 1733. 4°.*, ob gratum ejus baccæ odorem.

Alia clari viri opera feralē incendium destruxit. Erat autem pariter, ut
pater, linguarum studiosus & historiæ patriæ. Duodecim volumina planta-
rum depictarum reliquit, quæ apud ILL. virum CAROLUM de GEER adser-
vata fuerunt.

Pharmacopœa Holmienis Holm. 1686. 4°. HOTTON.

§. DCCXCI. J. Chardin.

Jean CHARDIN *Journal d'un voyage en Perse & aux Indes Orientales par
la mer noire & par la Colchide* London anno 1686. fol. sæpe recusum iter.
Amsterd. anno 1711. 12°. 10. Vol. & Paris anno 1723. 12°. Amsterd. anno 1735.
4°. 4. Vol. & Germanice Lipsiæ 1687. 4°. Belgice Amsterdam. 1687. 4°.
Eximus liber docti mercatoris; ad rem herbariam tamen obiter omnino spe-
ctat; in Tomo nempe IV. arbores utiles, medicatæ & noxiæ Persicæ recen-
sentur. Huc ergo, quæ habet de arbore Kerzereh, de Aſa fætida, Manna,
Tabaco, Papavere, Opio. Bang esse veram Cannabin, effectum ejus qui Opii,
dementiam lætam brevemque, sed multo usu funestam esse. Coquemar lan-
guentes excitare &c.

In *Academia Scient. Parism* anni 1686. Analysis Coffæ legitur.

DAN. ARBINE *An febribus intermittentibus Chinæ Chinæ pulvis* Paris 1686.

Alexandri Olivarii OEXMELIN *Histoire des Avanturiers & des Boucaniers*
Paris anno 1686. 12°. Trevoux anno 1699. 3. Vol. ZOCH. anno 1744. 12°.
4. Vol. sæpe recus. - Anglice 1684. 4°. Continet etiam de plantis Americæ
medicæ edulibæ varia.

§. DCCXCII. Varii.

VIALI Plantæ satæ in seminario horti Patavini Patav. anno 1686. 12°. SEG.

Thomæ ASSELER Viridarium Adriaticum Germanice Augspurg 1686. 8°.
GRONOV. Plantas etiam habet.

EJUSDEM Roma regina mundi, oder die hochberühmte Stadt Rom &c.
Augspurg 1688. B. RIV. Pariter.

Josephi BRUNI Index locupletissimus plantarum omnium quæ in Viridario bo-
tanico a JOSEPHO BALDIO spatio 36. annorum continentur. 1686. M.S.

J. Fortunati ALAMANNI Istorica descrizione de tre regni Congo, Matombo
& Angola compilata de G. Antonio CAVAZZI Bologna anno 1687. fol. a LA-
BATO versa & edita cum titulo Histoire de l'Ethiopie Occidentale Paris anno
1732. 12°. Fere ad missiones pertinet, aliqua tamen in T. I. habet de hujus
regionis historia naturali, qualia a viris alteri vitæ generi unice deditis adno-
tari spes, Palmæ etiam descriptionem.

An idem Viaggio nel regno di Congo Venez. 1679. 8°. OSB.

J. J. STRUYS Reysen door Italien, Griechenland, Lifland, Moscovien, Tar-
taryen, Persien, Ostindien Amsterdam anno 1686. 4°. Pro fabuloso auctore
habetur.

§. DCCXCIII. Miscell. Naturæ Curios.

Benedicti HERMANNI De usu Raphani rusticani in pleuritide Miscell. Nat.
Cur. Dec. II. Ann. V. n. 30.

Gabrielis CLAUSER, practici, & chemici eod. anno n. 179. Opii crudī
larga dosi sumti exemplum.

N. 185. De Bryonia, baccas habere steriles.

Ann. VII. n. 170. Trifolium quatuor foliolis.

Anno VIII. n. 206. De Nicotiana.

J. Benedicti GRUNDELII Symptomata a Frägis comestis. ib. n. 214.

Dec. III. Ann. IX. X. obs. 92. Napellum etiam manu gestatum noxiū
fuisse; a Belladonna deglutitionem interruptam: a Ranunculi flore pleno odore
epilepsiam factam, &c.

§. DCCXCIV. J. Frank.

Johannis FRANCI, medici Ulmensis, Miscell. Nat. Cur. Dec. II. ann. V.
n. 239. Triticum arte multiplicatum dixit, ut multiplices culmos ferret.

EJUSDEM

EJUSDEM pluscula sunt scripta argumenti botanici. *Polychresta herba Veronica* Ulm. 1690. 12°. recusa cum titulo *Veronica theizans*, seu *collatio Veronicae Europeae cum Thea Chinensium* Coburg. anno 1700. 12°.* Germanice die preiswürdige *Veronica*, oder *Europäisches Thee*. Antiquitates requirit, comparat cum Alysso veterum, cuius figuram dat ex codice *Dioscorideo*. Inde Theæ iconem aliquam dat & historiam. Vires *Veronicae* valde ornat, & multis exemplis confirmat. Gallice vers. *Le Thé de l'Europe* Paris anno 1704. 12°. *Journ. Sav.*

EJUSDEM *Trifolii fibrini historia* Francof. anno 1701. 8°.* Descriptio, vires medicæ multis experimentis confirmatæ, ad capitis dolores, infarctus pulmonum, icterum, alia mala.

EJUSDEM *Alleluja* Ulm. anno 1709. 12°.* Parum equidem ad Allelujæ historiam confert, memorabilem tamen, & laudandam alibi, dat historiam febris malignæ, quæ Ulmæ insignem stragem edidit.

EJUSDEM *De Euphrasia herba polychresta* Francof. & Lips. anno 1717. 8°.

EJUSDEM *Von der Flachsseide* Ulm anno 1718. 8°.* Cuscutam ad omnia laudat, etiam ad luem venereum, menses resides.

EJUSDEM *Thapuach Jeruschalmi*, seu *de Momordica* Ulm. anno 1720, 8°.* De figuris auctorum, ubi male ait, Momordicam a RIVINO depictam, qui eam classem non adtigit. Laudat potissimum oleum infusum ad ulceræ & ambusta.

EJUSDEM *De Urtica urente* Diling. anno 1723. 8°.* Senis opus, pene quadraginta annis post primam eam in M.N.C. adnotationem secutum. Antiquitates Urticæ, & species, de flore aliqua, & de iconibus judicium. Analysis, aquæ spiritus, sal, & alia; vires medicæ, identidem observationes confirmatæ.

EJUSDEM *Untersuchung der Sonnenblume von Peru* Ulm 1725. 8°. BURCKE

§. DCCXCV. Germani Varii.

Anweisung, wie die Fieber zu vertreiben, wobey des Cortex Chinæ Chinæ Würkung an den Tag gegeben wird Hanau 1686. 12°. B. BOEHMER.

J. Mauriti HOFMAN de odoramentis & suffimentis Altdorf. 1686. 4°.

IDE^M in *Miscellan. Nat. Cur. Dec. II. ann. X.* descripts *Chrysanthemum Matricariæ* folio petalis fistulosis n. 184.

Dec. III. ann. V. VI. obs. 100. Cerasum acidum proliferam.

Vol. II. obs. 118. Abortum non facile a Sabina cieri.

Obs. 119. Exempla effectus funesti radicis Belladonnæ.

EJUSDEM Appendix Catalogi horti medici Altdorfii Altdorf. anno 1703. 4°.*.
Nova plantarum Indicarum, & varietatum accessio.

Disputationem de differentia alimentorum & medicamentorum citari video
Altdorf. anno 1677. 4°.

§. DCCXCVI. Diarium Parmense.

Anno 1686. Parmæ, Benedicto BACCHINI, & Gaudentio ROBERTO aucto-
ribus, cepit diarium literatum edi cum titulo *Giornale de letterati* 4°.*. Id
per tres annos continuatum est ad annum 1690, tum Mutinæ repetitum ab
anno 1692. ad annum 1697. Præter librorum censuras, aliquas observationes,
ut vocant, continet, ut J. Mariani GHIARESCHI observationem Fungorum
lamellatorum ex stramine irrorato absque terra natorum anno 1687. p. 27.
Hieme plantas cogit germinare in vase suo philosophico.

§. DCCXCVII. Stephanus Blancaard.

Stephani BLANCAARD, magni exscriptoris, Gebruyk en misbruyk van de
Thee Haag. anno 1686. 8°.*..

EJUSDEM Verhandeling van de Caffea en desselfs krachten Haag. anno 1686. 8°.
Utrumque opusculum recusum Germanice, *Hausius polychresti*, oder Gedanken
von Thee, Chocolate und Tabak Han. anno 1705. 8°..

In EJUSDEM collectaneis medico physicis, anni 1680. & sequentium, etiam
Germanice recusis, plerumque compilatis, potissimum ex *Zodiaco Medico phy-
sico*, aliqua pauca sunt argumenti botanici.

EJUSDEM Speis- und Tischbüchlein, übersetzt durch CUNÆUS mit einem
Kochbüchlein Hanover anno 1689. 8°.. Frankfurt und Leipzig 1705. 8°.

EJUSDEM Vom Podagra und der laufenden Gicht, mit einer gewissen Cur
Frankfurt und Leipzig anno 1692.. 8°.. cum libello G. ten RHYNE.

EJUSDEM Herbarius Belgicus Amsterdam. anno 1698. 8°. 1710. 8°.

EJUSDEM Lexicon medicum s̄epe recusum Leid. anno 1690. 8°. 1702. 8°.
1717. 8°. 1735. 8°. 1756. 8°.. Francofurti 1705. 8°. cum præf. STAHLII..
Hall. 1739. 8°. 1748. 8°. cura AGNETHERI.. Leid. 1756. 8°. Anglice Lon-
don 1708. 8°. Osb: 1726. 8°.. MARSH..

EJUS Opera medica Leid. anno 1701. 4°.*

§. DCCXCVIII. Paulus Hermann.

Pauli HERMANNI Halensis, qui aliquamdiu in Ceylonia medicinam fec-
rat, & in Promontorio Bonæ spei, denique Professoris Leidensis, magni bo-
tanici, & nitidissimarum iconum auctoris, cui plurimæ utriusque regionis no-
viter inventæ plantæ inventæ debentur, aliquæ etiam Europeæ..

EJUS

EJUS primum opus fuit, *Horti Academicī Lugduno batavi Catalogus exhibens plantarum nomina, quibus ab anno 1681. ad annum 1686. hortus instructus fuit* Leid. anno 1687. 8°.* Intra septimum annum, quo vir industrius horto praefectus fuit, immensum superavit priores dicitas, ut ex comparato SCHUYLII catalogo videre est. Qui enim mediocris fuerat hortus, nunc subito illatis utriusque Indiæ donis, ipsis ædificiis melius instructis, supra omnes caput cepit extollere. Raras & plerasque novas plantas hic HERMANNUS descripsit, & depinxit, inter eas Turbith, Curcumam, Zingiber sylvestre, Cinnamomum. Ficoideæ etiam & Gerania nunc primum cepere novis speciebus luxuriare. Recuderunt opus Leidæ anno 1720. 8°. rejecto HERMANNI nomine, cum titulo *Indicis plantarum, quæ in horto Leidensi aluntur*, adjecta historia ejus horti, quam suo operi BOERHAAVIUS præmisit.

Eidem HERMANNO oportet accensere *Floræ Lugdunobatavæ flores*, etsi cum nomine *Lotharii ZUMBACH* Leidæ anno 1690. 8°.* & 1693. 8°.* prodierunt: *Guilielmus enim SHERARD*, quo nemo (y) hæc rectius nosse poterat, HERMANNUM scribit immortuum secundæ editioni horum florum curandæ, cuius duæ tertiæ partes prodierant, cum Cl. virum mors abriperet. In eo libello, qualis nunc exstat, methodus herbarum dividendarum HERMANNIANA traditur, quæ quidem in universum nuditati seiminum, aut loculis, deinde numero utrorumque innititur, ut tamen & flores & universum habitum plantæ consuleret. Videas hic ordinem, quæm BOERHAAVIUS in horto tenuit, plantarumque in eo cultarum nomina. Methodus in appendice excusa est, quam & ipsam BOERHAAVIUS fere servavit.

Flora Lugdunobatava, aut catalogus plantarum, quæ crescunt in horto Leidensi Leidæ anno 1695. 8°. imperfectum est opus, cuius aliqua tantum folia ex prelo prodierunt.

S. WHARTON edidit ex Schedis HERMANNI sibi communicatis Leidæ anno 1689. 12°.* *Paradisi Batavi prodromum*, nomina nempe plantarum variorum, quas HERMANNUS eo cum titulo erat editurus, & quarum partem edidit.

EJUSDEM *Paradisus Batavus continens plus centum plantas affabre æri incisæ* &c. *Opus posthumum*, curante Guilielmo SHERARDO prodiit anno 1698. 4°.* viduæ impensis, quam tamen asoticam & celeberrimo marito indignam alii describunt. Meræ sunt rarae, aut omnino novæ stirpes, partim folium nominatæ, partim subtiliter delineatæ & sculptæ. Subjectus est nudus catalogus earum plantarum nondum æri insculptarum, quas sequentibus Tomis sui *Paradisi* Cl. vir destinaverat. Recusum fuisse anno 1705. 4°. *Journ. Sav.*

Musæi Indici catalogus, continens varia exotica animalia, insocta, vegetabilia mineralia, quæ collegerat Leidæ anno 1711. 8°. BURCKHARDT.

Immensam vim chartarum & plantarum sicearum vir diligentissimus moriens reliquerat. Earum pleraque latent, quorum plurima in catalogis bibliog-

L 111 3.

(y) *Præf. ad Paradis. Batav.*

bibliopolæ OSBORNE recensentur. Descriptiones plantarum Ceylanicæ, cum nonnullis iconibus. Itineris anno 1685. descriptio belgica. Prælectiones botanicæ. Codex de usu botanices. Plantarum ad floram Leidensem dispositiones Additiones ad prodromum Paradisi Batavi. Collectiones botanicæ cum plantarum iconibus. Plantarum medicarum descriptiones & usus. Epistolæ medicæ & botanicæ. Prælectiones in materiam medicam. Flora Lugduno Batava cum multis additionibus. Catalogus plantarum diversarum partium mundi, ad 21. Vol. 4°. Miscellanea botanica & pharmaceutica.

Alia pluscula prodierunt. *Lapis lydius materia medicæ* Lipsiæ 1704. 8°.* ed. C. L. WELSCH Clases plantarum secundum vires medicas, sub iis nomina. *Cynosuram materia medicæ* edidit J. S. HENNINGER Argentorati anno 1710. 4°.* postea multo auctius, cura J. BOECLERI excusam, ut suo loco dicetur. Hic primum novi characteres per HERMANNI peritiam botanicam nati, ad plantas medicatas illustrandas adhibiti fuerunt. Vires ipsæ fuse expositæ, tum quæ ex quaue planta arte sua pharmacopolæ præparat. Ipse editor fusas notas adjecit, quibus brevissimum HERMANNI codicem supplet. Acrem censuram in hoc opus NEUMANNUS dedit (z). Anglice vertit *Eduardus STOTHER* Lond. anno 1727. 4°., & aliqua adjecit.

Museum Ceylanicum hactenus præparaverat vir Cl. ut 450. icones splendissimas paratas reliquerit, descriptiones amissæ sunt. Quare libellus, qui Leidæ anno 1714. 8°.* cum nomine *Musæi Ceylanici* prodiit, non magnam utilitatem habet. Nomina sunt plantarum in ea insula sponte nascentium, Ceylanica, subjectis nominibus latinis, saepe cum etymo, & brevibus emendationibus C. BAUHINI & primorum scriptorum rerum Indicarum. Passim etiam vires medicæ adjectæ sunt: sed confusus est libellus, pleniusque repetitionum.

Ipsæ plantæ siccæ HERMANNI ad virum diligentissimum J. BURMANNUM pervenerunt, & fundamentum præstiterunt *Thesauri Zeylanici* Amstelodami anno 1737. 4°.* editi. Cum vero Cl. Editor plurima sua addiderit, & aliis etiam ex fontibus hauserit, præstiterit suo loco accuratius de splendido eo opere egisse.

Hæ eadem plantæ cum iconum volumine ad LINNAEUM pervenerunt, qui eas in genera & species redactas in titulo *Floræ Ceylanicæ* edidit anno 1747. 8°. sed de iis alias.

Catalogus plantarum Capitis Bonæ ſpei, quem G. SHERARDUS vidit, & qui pertinebat ad sexcentas & ultra plantas ejus regionis partim siccas, partim diligenter depictas, a SHERARDO non est editus, neque ultra quidquam de his Thesauris prodiit.

Ut misere herbæ siccæ Cl. viri a morte dilapidatae fuerint, vide P. v. UFFENBACHI (a). Parentavit viro ILL. GODOFREDUS BIDLOO. Leidæ 1695. 4°.*

(z) *Oper. p. 1044.*

(a) *Reis. T. III.*

§. DCCXCIX. J. Fr. Griendel von Ach. J. Dan. Geyer. Alii.

J. Franz GRIENDEL von ACH fabrorum, ut olim vocabatur, militarium præfектus, dedit Noribergæ anno 1687. 4°.* *Micrographiam novam, oder Beschreibung vieler kleiner Körper vermittelst eines neuerfundenen Vergrößerungs-Glaſes.* Semina aliqua delineavit & flosculos aliquos, ruditer istos, neque optima fide (b).

J. Daniel GEYER Thargelus Apollini sacer diff. III. *De Dictamno Francof.* anno 1687.* Fraxinellam primam describit, etiam microscopio adhibito. Iconem dat & hujus Dictamni & Cretici. Impressionem herbarum siccarrum etiam docet, quæ sit fuligine, etsi non primus.

In EJUSDEM Müſſiger Reisestunden gute Gedanken, cuius 19. fasciculi ab anno 1735. Dresdæ 4°.* prodierunt, pertinet huc n. 5. quo potus diæteticci innumerabiles: & potissimum potus ex Oryza factus content, aliasque potus *bon point*, ex farina avenacea paratus, aliique describuntur, & in univerſum de cerealibus & farinosis agitur: Tum n. 8. de Nicotianæ pulvere errhino, & fufus de Dunga, polline Nicotianæ Orientalis tenerrimo.

In Dec. II. Ann. VIII. *Miscell. Nat. Cur.* n. 138. *Scillæ venenata effacia* in Meleagridre.

N. 140. De feminis Dutroæ vi dementante.

J. Christophorus STURM dedit *Sciagraphiam argumenti de plantarum & animalium generatione* Altdorf. anno 1687. 4°.* In *Physica eclectica* plantas leviter adtigit.

Joh. G. ROESEL de venenis Witteberg. 1687. 4°. BURCKH.

Johannis THILE & C. C. KIRCHMAYER *De usu & abusu potus calidi cum herba Thea* Witteberg. anno 1687. 4°. recus. anno 1690.

J. SCHREYER, medici Cizensis, *Trimum fluidum magnum, seu de aqua, vino, & cerevisia* Zeiz anno 1687. 8°.* Hamburg 1690. 8°. cum titulo *scrutinium medicum curiosum.* Patria vina excusat, cerevisiæ coctionem describit.

J. Jac. MARX *Deutsche Material - Kammer* Nürnberg 1687. 8°. ib. 1709. 8°.

§. DCCC. S. Abbes Gubbema &c.

Simon Abbes GABBEMA, historici Frisiæ, *Friesche Lustgaarden ofte boom, heester, bloemen en kruyt wararande Leeuwaarde* ann. 1687. 4°.* CARLSON habet annum 1686. Lexicon est plantarum celebriorum & medicatarum, multis cum synonymis, & descriptionibus, ad morem veterum, viriumque medicatarum recensione. Fabellæ intercedunt.

In

(b) Adnotante Cl. KLEEMAN in ROESSEL T. L

In Cornelii STALPART van der WIEL Observationum rariorū Cent. I. anno 1687. 8°. edita, Oenanthes succo viroso delineatio n. 43. cum effectu ejusdem funesto, aliqua etiam de Opio, Fungorum noxa.

Pharmacopæa Lewardiensis Leward. 1687. 12°.

§. DCCCII. *Christoph. Knaut.*

Christophori KNAUT patris, *Enumeratio plantarum circa Halam Saxorum sponte provenientium* Lipsiæ anno 1687. 8°.*. Ad MORISONI & RAJI modum classes & genera disposuit, stirpes ipsas in solo minime infecundo tum ipse legit, tum ab *Augustio SCHÆFFERO* habuit. Aliquas emendationes interspersit, ut characterem Raphanistri monospermi, quod vere dispermum esse reperit, Hypopydis, quam bene describit, Astragali, inde a DILEENIO depicti.

EJUSDEM *De variis doctrinam planarum tradendi variorum methodis* Hallæ 1705. 4°. ad demonstrationes 1705. permisum programma.

§. DCCCII. *Johannes Floyer.*

John FLOYER, Equitis & medici, *AuguanoBaraves or the touchstone of medicines discovering the virtues of vegetables &c. by their taste and smell* London anno 1687. 8°.*. Primo libro in universum inquirit, quænam ex quoque sapore elementa plantæ inesse probabile fiat. Sapores in classes conjicit, non sine bonis experimentis chemicis.

In parte II. continetur catalogus plantarum medicatarum, cum earum viribus medicis, in quo studio multa sibi propria habet, & utilia, saporesque multarum plantarum alios, quam vulgo scribi soleat. Commendo in primis simplicem virum, neque tamen exscriptorem. Ita in Nerio, contra omnes alios scriptores, nihil invenit venenati.

IDEM in *Phil. Trans.* n. 289. confirmat, posse ex saporibus vires medicas definiri, variosque sapores percurrit variarum plantarum, & vires medicas exponit.

§. DCCCIII. *O. Bromel.*

Olai BROMEL Lupologoia éller en tractat om humilegardars plantering med underrättelse om Eke och Böke hagans, unige Ekars, Bökars, Tallars, Björkans, Alars och hagetorns häckar plant, och anfning Stokholm anno 1687. 12°. 1740. 8°.

EJUSDEM *Chloris Gothica, seu Catalogus plantarum circa Gotheburgum nascentium* Gotheburg anno 1694. 8°.*. *Nomina RUDBEKIANA*, plantarum aliquæ parum notæ.

§. DCCCIV.

§. DCCCV. *Varia.*

*Francisci Mar. NIGRISOLI Febris China China expugnata Ferrar. anno 1687.
1700. 4°. Collectio opusculorum BLEGNII, MONGINOTI, RESTAURANDI & SPONII.*

EJUSDEM *Considerazioni intorno alla generazione de' viventi* Ferrar. anno 1712. 4.*. Omnino ad plantas etiam pertinet. Generationem earum ex semine fieri defendit, etiam Visci, Fungorum: nam mucorem negat plantam esse. Gallas omnes esse ex animalibus. Sexum duplicum plantarum tuetur. Contra eum Cl. CONTI negat Fungorum semina, Agaricos gallas facit, Fungos mucores: vide *Giorn. de letter XII.* p. 267.

EJUSDEM *de charta ejusque apud antiquos usū* Venez. 1699.

EJUSDEM *Pharmacopæa Ferrariensis prodromus s. determinationes & animadversiones circa plurium medicamentorum compositionem* Ferrar. 1723. MANGET.

§. DCCCV. *Act. Nat. Cur.*

I. La SERRE Ab Hyoscymo in clystere propinato mens abalienata Misc. Nat. Cur. Dec. II. ann. VI. obs. 78.

Eberhardi GOEKEL Pyrum proliferum n. 127.

In appendice ejusdem anni *Godofredi Samuel POLISII Francofurti ad viadrum Professoris Myrrhologia reperitur*, grande volumen, formularum potissimum, quas Myrrha ingreditur.

§. DCCCVI. *Thomas Brotherton.*

Thomas BROTHERTON Experimenta de incrementis arborum in Phil. Transf. n. 187. anno 1687. De effectu vulneris profundi arbori inficti, aut avulsi corticis. Putationem debilitare arbores, ut a gelo facile extinguantur. Arborum ali, cuius radicum tres quartæ partes nullum alimentum admittebunt.

§. DCCCVII. *Acta Philexoticorum.*

Acta novæ Academiæ Philexoticorum Naturæ & artis Brix. anno 1687. 8°. F. TERTIUS de LANA auctor fuerat Academiæ. In iis Actis aliqua huc faciunt, ut Quercus in loco siccissimo plurimam aquam stillans.

Virtu dell acqua de Regina d' Ungaria Modena 1687. 12°. ex Gallico vers.

§. DCCCVIII. *Gallica aliqua.*

P. M. M. *Traité des qualités du Quinquina* Amsterdam. anno 1687. 12°.

Cl. de JOLLY *Epistola due de radice Mandragoræ feminam referente, quam agunt sub patibulo repertum esse* M.S. in Bibl. NEAULME.

ANT. FURETIERE *Dictionnaire universel de tous les mots françois & modernes & des termes, des sciences & des arts.* Hoc lexicon etiam botanica continet, quorum auctor est P. S. REGIS. Prodiit anno 1688. fol. Roterd. anno 1701. fol. 3. Vol. la Haye 1737. fol. 4. Vol. Paris anno 1752. 7. Vol.

De la CROIX *Relation universelle de l'Afrique* Lyon anno 1688. 4°. Habet etiam arbores & plantas.

SOUCHU de RENNEFORT *Histoire des Indes Orientales* Paris anno 1688. 4°. cuius est primum iter; duo alia D. de MONDEVERGNE & de la HAYE. Intercurrent aliqua ad historiam naturalem, etiam ad plantas.

GERVAISE *Histoire naturelle & politique du Royaume de Siam* Paris anno 1688. 4°. 1690. 4°. FOLKES. Arbores & fructus nobiliores hactenus tangit.

Description historique du Royaume de Macassar, continet etiam plantas floresque rariores Paris anno 1688. 12°.

CL. GUERIN *potesne Indiarum Opium sine corporis animique noxa Venerem accendere* Paris 1688.

§. DCCCIX. Germani Varii.

In *Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. VII.* Theodorus CAROLI Fungos quosdam, aut potius Agaricos Quernos describit.

Ann. VIII. n. 59. Ex alterius relatione aliqua de arbore Cinnamomi.

Philippi Jacob HARTMAN *De generatione mineralium, vegetabilium & animalium in aëre etiam Dec. II. ann. VII.*

In append. anni VII. De granis per pluviam in Curoniam advectis, seu de Fungulis in rore subnascentibus, & alia minime lectu inutilia.

In *Miscell. Nat. Cur. Dec. II. ann. VIII.* Gustav Casimirus GAHRLIEF n. 20. descriptis Conyzam fasciatam & cristatam.

Ann. IX. n. 69. Ab Avellanis diarrhoea & gangrena recti intestini.

Dec. III. ann. I. n. 81. De bacca racemi vitis decuplata & quasi ex decem baccis coalescecente.

Ann. II. n. III. Asparagus utcunque monstrosus contortuplicatus.

Ann. VII. VIII. obs. 149. Emboli, ut videtur, species descripta.

J. Christoph. BAUZMANN *Pyra monstrosa* (nempe ex apice foliosa) n. 52.

Georgii HANNÆI *Corona Imperialis insignissime multiflora* n. 106.

EJUSDEM *Libanotidographiae conspectus* Dec. II. ann. VIII.

Laurentii BLUMENTROST De Ginseng, cum icone Dec. II. ann. VII. n. 189.

In ACT. ERUDIT. LIPS. anno 1688. p. 121. ZAPFII exstat epistola de Aloë Americana majori, quæ Cizæ floruit, cum iconibus. Aquam etiam de floribus stillantem adnotavit, quæ pota vomitum moveat.

G. Frid. WAGNER *De natura & virtutibus plantarum in genere Regionis* anno 1688. 4°.

J. BODICKER *Ehrengedächtniß J. SIG. ELSHOLZEN* Cölln an der Spree 1688. fol.

J. Jac. FIKKE *de plantarum extra terram vegetatione* Jen. 1688. 4°. Nonne IDEM J. JAC. FICKIUS alibi dictus.

J. van HALMAL *ontleeding ovr de Amsterdamze Apothek* Amst. 1689. 8°. WACHEND recus. 1739. 8°. LAMBERGEN.

Michael BURING *de qualitatibus simplicium & justa medicamentorum compositione & præparatione* Leid. 1688. 4°.

§. DCCCX. T. Hyde. G. Bate &c.

Thome HYDE, viri eruditissimi, & rerum Orientalium peritissimi, *De herba Cha, collectanea* Oxon. anno 1688. 8°.

EJUSDEM *De religionis veterum Persarum historia* Oxon. anno 1700. 4°. Varia botanica continet, de Medica, Syris Espasto (c) (unde Esparsette), de Been utroque, cum iconibus.

Georgii BATE, celebris medici, *Pharmacopæa Bateana* curante Jac. SHIPPTON. Londin. anno 1688. 8°. 1691. 8°. 1706. 8°. 1713. cura W. SALMON. Amsterdam. anno 1709. 8°.* Venet. 1731. 8°. Lyon 1704. 12°. Lovan. 1752. 12°. Venet. 1762. & alias. Hactenus huc spectat, quod catalogum medicamentorum simplicium, cum profodia contineat, & doses medicamentorum.

S. W. sive Samuelis WHARTON (d) *Schola botanica, seu Catalogus plantarum, quas in horto Regio Parisino indicavit Joseph PITTON de TOURNEFORT* Amsterdam. anno 1689. 12°.* 1691. 12°. 1699. 12°. TREW. Per tres annos TOURNEFORTIUM prælegentem audiverat. Plantarum nomina valde numerosa, potissimum Europæarum, varictates multæ, etiam novæ plantæ Pyrenæorum montium, a TOURNEFORTIO detectæ, aut a FAGONIO in hortum illatæ.

§. DCCCXI. Varii Itali.

Riflessioni intorno alle radici delle Sarzaparilla paragonate con la Smilace aspera volgare Bonon. anno 1689. 4°.

M m m m 2

J. BOEHM

(c) p. 497.

(d) FONTENELLE *Elege de TOURNEFORT.* Alii G. SHERARD tribuunt.

J. BOEHM Catalogus rariorum plantarum hortuli pensilis (sui) Venet. anno 1689. 8°. SEGUIER. Annum 1708. 4°. habet FALCONET.

Phil. CAVALLINI Enumeratio brevis plantarum præterito anno a publico Professore sapientiae ostensarum Rom. anno 1689. 12°. BURETTE.

EJUSDEM Pugillus Melitæns, seu herbarum omnium Insulae Melite per brevis, enarratio cum appendice 16 . . . 12°. BURETTE, recusus in BRUKMANNI Centuria II. Epistolarum, brevis & absque ulla peculiari adnotatione.

FRANCESCO CAN. Segreti del mundo medicinali e curiosi Milano 1689. 8°.

§. DCCCXII. Germani Varii.

Georgii GRAV Coburgensis, Panacea vegetabilis calida, seu Majorana nostra Jenæ anno 1689. 12°.* Collectanea..

Arboretum floridum, oder Beschreibung der Bäume Augspurg anno 1689. 8°. SEGUIER.

Unterweisung zur Maulbeer- und Seidenzucht Bern 1689.

Neues almodisches Kochbuch Zelle 1689. 8°.

Mosella Rheni amica, oder der Moselfstrom mit den umliegenden Ländern, Früchten und Raritäten Augspurg 1689. 8°.

J. Jac. SENFTEL Seminarium vividum, oder das grünende Feld — Beschreibung der Feldfrüchte, Küchen - Kräuter, Wurzeln, Gras und Blumen Augspurg 1689. 8°. RIV.

J. V. M. Neu eröffnete Schatzkammer verschiedener Natur- und Kunstuwer Nürnberg 1689. 8°..

§. DCCCXIII. Galli Varii.

RAVENEAU de LUSSAN Journal d'un voyage fait à la Mer du Sud, avec les Flibustiers Paris anno 1689. 12°. Ut solent plantarum aliquam memoriam continet, quæcunque oculos magis feriunt.

Connoissance & culture parfaite des belles fleurs, tulipes rares, anemones extraordinaires, oeillets fins & des belles oreilles d'ours panachées Paris 1689. 12°. 1696. 12°.* De floribus amator, & amicus amatorum, quos recenset, D: de VALNAI, BACHELIER Hippocastani in Gallia auctorem, invidum anemonarum custodem, cui semina tamen aliqua catus alter amator subtraxit, LAURE & LOMBARD. Novum hoc studium in Gallia sive videtur, & tuliparum circa anno 1640. Describit, unice pro florarum amicis, cultumque docet: monet tamen.

tamen maculam ad imum petalon positam in tulipa & anemone sequentibus annis ipsa in petala adscendere. Mirifice cæterum pretium mutatum est, quod curiosi floribus ponunt. Cum noster scriberet, varicolores tulipæ (pannachées) & grandissimi albi & rubri caryophylli quærebantur neque flavorum mentio fit, neque cœruleorum, neque albæ tulipæ cum sature violacea, aut subnigra parte petali. Non videtur esse D. de VALNAY, ut quidem lego, is enim in ipse libello citatur & laudatur.

Traité de l'art de semer dans toutes les saisons de l'année toutes sortes de graines, de plantes tant potagères, que fleurs, & oignons de fleurs Paris anno 1689. 12°.

Traité du Jardinage Paris anno 1689. 8°.

§. DCCCXIV. J. W. de Valvasor.

J. WEICKART L. B. de VALVASOR *Die Ehre des Herzogthums Krain* Laybach anno 1689. fol.* 4. Vol. cum notis & locis parallelis, & ex interpretatione Erasmi FRANCISCI. Aliqua popularia habet, ad rem naturalem spectantia, & inter ea, de plantis spontaneis in L. III. tum de viribus plantarum medicatis. Mire superstitiosus homo.

§. DCCCXV. Heinrich Hesse.

Heinrich HESSE'us hortulani, Moguntini, qui 20. annis hortis præfuerat, Deutscher Gärtner Lipsiae anno 1690. 4°. HEISTER. 1696. 4°. SEGUIER anno 1705. anno 1710. fol. TREW., etiam anno 1724. 4°. anno 1740. 4°.* ex codice M.S. auctoris recusus. Scopus videtur, docere hortulanos, ut possint in Germania plantæ peregrinæ ali & conservari. Hortum oleraceum dicit, & floridum, & arboretum, ut singulæ plantæ hactenus describantur, nonnunquam etiam sculptæ exhibeantur, cultusque doceatur. Neque defunt rariores plantæ, quas vix alibi reperias. Passim ad sua experimenta & ea provocat, quæ ipse in Principum hortis viderit. Nomina saepe corrupta, neque bonæ icones.

EJUSDEM *Neue Gartenlust, oder Vorstellung, wie ein Luft- Küchen- und Baumgarten füglich anzurichten, ausländische Bäume, Blumen und Kräuter zu erziehen, und zu curieren* Leipzig . . . 1742. 4°.* Simplicius multo, absque mirificis illis exoticis, plantas habet vulgares, oleraceas, inter eas raras aliquas, ut Trasi, & sua experimenta citat; habet & flores, & arbores, & varietates hortulanorum. Multum tribuit signis cœlestibus, tum sympathiis & antipathiis.

EJUSDEM *Neue Anweisung zum Blümienbarte* Leipzig 1705. 4°. Num differt.

§. DCCCXVI. Joseph. Lanzoni.

Josephi LANZONI Citrologia, seu curiosa Citri descriptio Ferrar. anno 1690.
12°.* (e). Ad vires fere medicatas.

EJUSDEM *De usu Tabaci* Ferrar. anno 1702. 4°.

EJUSDEM *Num Poma Persica in Persia venenata sint disquisitio* in *Galer. Minerv.* T. II.

EJUSDEM *De venenis, in collectione operum* T. I. *Collectanea* habet, ad venena veterum, etiam obscurissima, ut Muckio, Granum Nubiæ, Spicæ Cornu (forte Clavum Secalinum), Corticem Oryzæ, herbam Chimianiden, Braxeram, plantasque innoxias Fœniculum, Salviam, Cichoreum.

EJUSDEM *Tractatus de Allio* in eadem collectione.

In libro *De balsamatione cadaverum*, de Myrrha aliisque plantarum succis agit, ad id opus necessariis.

EJUSDEM *Dell uso delle ghirlande e degli unguenti nelli convitti degli antichi* Ferrara 1698. 8°. *De Coronis, & unguentis plantisque ad coronas adhibitis,* aucta ab Hier. BARUFFALDO Haag. 1719. fol.

In *adversariorum* Libris V. aliqua huc spectant de Tabaco, Verbena, Rosa.

Inter *dissertationes*, sunt de Melone, Acetariis, Ceraso, Malo armenia-
co; vino.

In *animadversionibus* aliqua. *Collectanea omnia.*

§. DCCCXVII. Elias Peine.

Elias PEINE Hortus Bosianus Lipsiensis Hall. 12. absque anno: indicat vero MEISNER editionem Germanicam Hallensem anni 1690. 8°. recusam Lipsiae 1705. 8°. Nomina sola sunt, & inter ea longi Catalogi nominum hortensium Tunicarum, Hyacinthorum, Iridum, Narcissorum, Primularum, Ranunculorum, Tuliparum; tum varietates vitis, Pruni, Mali, aliarumque plantarum fructiferarum.

EJUSDEM *Pfropf- Pflanz- und Gartenbüchlein* Frankfurt 1690. 8°.

EJUSDEM *Wörterbuch — wie alle bey der Gärtnerey zu wissen nöthige Wörter &c.* Lips. anno 1703. 8°. ZOCHA &c. 1713. 8°. BURET.

§. DCCCXVIII.

(e) Non Jenæ eodem anno.

§. DCCCXVIII. Varii.

Caroli HEIDANI *Thesaurus antiquitatum conchyliorum, corulliorum* Leid. anno 1690. 12°.

Philip. GROSGBAUER Progr. *De agnis Tartaricis & vegetabilibus* Vinar. anno 1690. 4°. Riv.

J. Frid. HOEKEL *Diss. de vino* Rudolstadt 1690. 4°.

Theatrum florum, quorum species ad vivum expressæ ostenduntur. Amsterdam. anno 1690. fol. HOTTON.

In *Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. VIII. n. 63.* Marcus VERBEZ vires Plantaginis febris fugas laudat.

David KELNER'S *edle Bierbrau-Kunst* Gotha 1690. 8°.

D. W. *Thee domi militiaeque valetudinis custos* Erford. 1690. 4°.

Approbirte Land- und Feld-Apotheck Frankfurt 1690. 12°.

Wunder der Natur in 73. Discursen 1690. 4°.

J. Wilh. VOGEL'S *Diarium seiner Reise nach Ostindien* Frankfurt und Leipzig 1690. 12°. plantas etiam tradit.

Vollständiges Kochbuch Nürnberg 1690. 4°.

§. DCCCXIX. Franciscus Kiggelaar.

Francisci KIGGELAAR *Plantarum exoticarum horti HERBERTI van BEAUMONT Catalogus* Haag. anno 1690. 8°. BURETTE. Celebris ob plantarum Indicarum copiam catalogus, siæpe laudatus a BOERHAAVIO.

§. DCCCXX. Daniel Taurvry.

Daniel TAUVRY *Traité des médicaments, & de la manière de s'en servir, avec les formules de la composition des médicaments* Paris anno 1690. 12°. 1695. 12°. BURETTE. Anglice 1700. 8°. OSB. Multus in mechanica explicatione effectus medicamentorum. Analysum veritatem tuetur. Clases virium medicatarum proponit, secundum eas medicamenta.

Car. CONTUGI *Nocetne cerebro tabaci usus* Paris 1690.

L'abrégué des bons fruits Paris anno 1690. 8°.

§. DCCCXXI.

§. DCCCXXI. Petrus Sylvanus Regis. La Loubere.

Pierre Sylvain REGIS *Système de philosophie* Paris anno 1690. 4°. 3. Vol. Amsterdam anno 1691. 4°.*. Liber VI. huc pertinet, quo de plantis agit. Anatomen earum habet, ex nuperis inventis, tum de motu succi plantarum aliqua, quem facit circularem, deque stirpium vegetatione; breviter omnia.

De la LOUBERE, Legati Regii, *Du Royaume de Siam* Paris anno 1691. 12°. 2. Vol. (FOLKES 1687. 4°.) Amsterdam 1714. 8°. 2. Vol. Melioris notæ; ad rem tamen naturalem parcus respicit, & fere ad arbores utiles, cercalia & id genus.

Cuisinier royal & bourgeois Paris 1691. 8°. OSB.

§. DCCCXXII. Marcus Mappi.

Marcii MAPPI, Professoris Argentoratensis, *Catalogus plantarum horti Academicus Argentinensis* Argentorati anno 1691. 12°.*. Plantæ spontaneæ mixtæ hortensibus, varietates, ut fere solent.

EJUSDEM Disputatio *de Thea* Argentor. anno 1691. 4°. Non esse Gale.

EJUSDEM & WENCKER *De Coffea* ibid. anno 1693. 4°.*. Pleraque ex D. du FOUR: analysis aliqua, quæ olei ex libra unciam dedit. *Lacteum Coffeæ decoctum* ex MONINO laudat.

De Chocolate potu ibid. anno 1695. 4°.*. Collectio.

EJUSDEM & MERGILETI *Rosa de Jericho* ibid. anno 1700. 4°.*.

EJUSDEM *Historia plantarum Alsaticarum posthuma*, opera & studio J. Christiani EHRMANNI Argentorati prodiit anno 1742. 4°.*. Varietates plurimæ, raræ plantæ aliquæ, novus Ranunculus folio tripartito: descriptiones passim aliquæ & icones, viriumque medicarum index, Vogesicas etiam plantas continet.

§. DCCCXXIII. Jacobus Sinibaldus. Alii.

Jacobi SINIBALDI, Professoris simplicium Romani, *Lectio de plantarum metamorphosibus* Rom. 1686. & alia *De synonymis simplicium extrinsecis* citantur a P. MANDOSIO (f). Utraque redit in Cl. viri APOLLINE bifronte Rom. anno 1690. 4°.*, tum tertia de Rosa. Omnes oratorii generis.

Philippi BONANNI S. I. *Observationes circa viventia, quæ in rebus non viventibus reperiuntur, cum micrographia curiosa* Rom. anno 1691. 4°.*. In micrographia flores aliqui, & semina, & pulvifculi antherarum, & Funguli dantur depicti.

In

(f) Archiatro Pontificis Centur. V. n. 40.

In observationibus agit de gallis, quarum ex insectis ortum ignorat, & generationem æquivocam tuetur, etiam Visci, Lenticulæ aquaticæ, Fungorum, Tuberum, Muscorum, quorum aliquas species describit & delineat.

IDEM in *Musci* KIRCHERIANI libro VIII. agit de plantis & fruticibus marinis, de observationibus microscopicis &c. Rom. 1709. fol.

§. DCCXXIV. Germani Varii.

Henrici HEYDEK De usu Opii in catarrhis Duisburg anno 1691. 4°.

Conrad Philip LIMMER de plantis in genere Zerbst 1691. 4°.

EJUSDEM *de cerevisia Servestana* Zerbst 1693. 4.

Christ. WILDVOGEL de eo quod justum est circa arbores Jen. 1691. 4°.

EJUSDEM *de jure florum* Jen. 1691. 4°.

Georg Christoph MOELLER de melle Jen. 1691. 4°.

EJUSDEM *de saccharo Gießæ* 1698. 4°.

J. Jac. MARDORF de Maniacis nuper Gießensibus a solano furioso Gieß. 1691. 4°.* *Mania inde & epilepsia, sanata vomita.*

Samuel Gotthilf MANITII, medici Dresdenis, de etatibus Zedoariae relatio Dresden. anno 1691. 12°.* *Historia integra hujus aromatis, character floris. Classes botanicas non habere constantes per omnes species vires.*

Matth. SEUTER de Nuce vomica Leid. anno 1691. 4°.* *Descriptio & icones, tum experimenta facta in canibus; natæ inde convulsiones, & in sanguine aucta crassities & nigredo.*

Conrad Samuel SCHURZFLEISCH litteratoris, Ritus spargendi flores Witteberg. 1691. 4°. B. BOEHM.

Henrich CORDES Neu angelegter historisch - algebraischer Gartenbau P. I. Hafn. 1691. 8°. Razeburg 1696. 8°.

§. DCCXXV. Richardus Carr.

Richardi CARR Epistolæ medicinales Londin. anno 1691. 8°.* *a J. QUINCY Anglice redditæ Lond. anno 1714. 8°. pro magna parte ad diæteticen pertinent, & adversus Nicotianam pugnant.*

W. Y. New art of making wines brandy and other spirits London 1691. 12°. ZOCHA.

§. DCCCXXVI. J. I. W. de Beintema.

J. Ignatii Worp BEINTEMA de Peima Verhandelinge over de Tabak Haag. anno 1690. 8°. Bibl. HOTTON. Panacea, oder das allgemeine Hülfsmittel oder Lob des Tobaks: aus dem Holländischen übersezt durch J. S. Leipzig 1691. 12°. Multum in hunc libellum invehitur T. SCHOON.

EJUSDEM Untersuchung, ob dem Frauenzimmer nicht eben sowohl als denen Manns-Personen Tobak zu rauchen erlaubt. Nebst einer Vorrede von der Vortrefflichkeit des Thées und Kaffées, herausgegeben von J. F. RAUCHMANN Jenæ 1743. 8°.

EJUSDEM Von der Vortrefflichkeit des Thées und Caffées &c. Frankfurt und Leipzig 1743. 8°.

P. v. CAMPEN in collectaneis therapeuticis agit de Coffea hippocrati nota. Edidit etiam de septem pulveribus purgantibus l. Bred. 1691. 8°.

§. DCCCXXVII. M. Bernhardus Valentini.

Michael Bernhardus VALENTINI, Professor Gießensis, collector, in eodem anno X. Dec. II. Miscell. Nat. Cur. n. 118. Maniam a Belladonnæ baccis dixit.

N. 121. Pruna Damascena absque nucleo.

Dec. III. ann. II. n. 118. Malum Sinense prægnans.

N. 123. Vis anthelmintica corticis Peruviani.

Ann. III. n. 75. De spica silaginea ramosa.

In appendice de China-Chinæ.

EJUSDEM Historia Moxæ Leid. anno 1686. 12°. HEISTER.

EJUSDEM De Faba S. Ignatii, amara, suspecti usus, quæ in spiritu vini infusa in præsens vitæ periculum nautam conjecerit.

EJUSDEM & P. WOLFART Disputatio de China Chinæ Gieß. anno 1695. 4°.*. Adversus febres quartanias, per intermissionis tempora, feliciter propinavit.

EJUSDEM & KNEUSSEL De Ypecacoanha novo Gallorum antidysenterico ibid. anno 1698. 4°.*. Historia medicamenti a mercatore GRENIER ad A. HELVETIUM adlati, qui PISONIS auctoritatem secutus, ea radice adversus dysenteriam usus est, quæ nunc fere ad vomitum excitandum, classicam auctoritatem est consecuta.

IDEA ad R. J. CAMERARII epistolam de sexu plantarum respondit.

Hæ, quas dixi disputationes, cum nomine Polychrestorum exoticorum Francofurti anno 1700. 4°.* recusæ sunt, cum adjectis dissertationibus Epistolicis, inter quas est de Moxa & Podagra, Cum

Cum praxi medica infallibili edidit dispensatorium domesticum Francofurti anno 1711. 4.* selectoruni medicamentorum.

EJUSDEM *Prodromus historiae naturalis Hassiae* Giess. anno 1707. 4.* etiam de plantis agit, & catalogum continet plantarum medicatarum ad mensum ordinem.

EJUSDEM *Viridarium reformatum*, seu regnum vegetabile, oder neu eingereichtes und vollständiges Kräuterbuch Frankfurt anno 1719. fol.* Plantæ officinales, & congeneres, descriptæ, cum viribus medicis, & iconibus. Subjectæ sunt tabulæ ænæ 383. cum numerosissimis plantarum figuris, ab ILL. viro Collectori dono datis, inter quas tabulæ florilegii de BRY & FERRARIANÆ reperiuntur: sed multæ præterea aliæ non illepidæ, ex Casp. BAUHINO, LOBELIO aliisque classicis auctoribus imitatae. Multa autem emendatione (g) nomina egent & figuræ. Rosa cum Pæoniæ titulo sculpitur, Locusta pro Rubia lutea spinosa, Julia herba pro Agrimonie.

EJUSDEM *Museum Musæorum*, oder Natur - und Materialien - Kammer Frankfurt anno 1704. fol. 1714. fol.* Vastum opus, cujus pars secunda pertinet ad regnum vegetabile. Pleraque certe sunt fere POMETI, tamen & alia: descriptiones ex nuperis Indicis peregrinationibus auctæ, cum notis bonæ & legitimæ mercis, & viribus medicatis.

EJUSDEM *Ostindianische Sendschreiben von allerhand raren Gewächsen, Bäumen, Juweelen &c. una prodiit.* Huic collectioni verius est pretium. Continet ex chartis Herberti de JAGER a J. Godofrido VITO ex India relatis, & cum VALENTINO communicatis, epistolas supra quinquaginta; quæ fere de plantis Indicis agunt, quæ omnino legi merentur. Auctores sunt RUMFFIUS, H. de JAGER, H. CLEYER: varia etiam ex inedito RUMPFII herbario Amboinensi hic legas, tum ex ARENT SYLVIO, & KÆMPFERO.

Musæi Musæorum T. II. Kunst- und Zeughaus der Natur Francofurti anno 1714. fol.* Rariora ex tribus generibus; multa de Indiæ Belgicæ aromatibus, & œconomia, arboribusque peregrinis. Pars I. hujus *Musæi Musæorum* a J. Christophoro BECKER latine redditæ prodiit, cum titulo *Historia simplicium reformatæ* Francofurti anno 1716. fol.* adjecto *commercio epistolico Indico*, & subjecta *mantis*, qua aliquæ disputationes inaugurales continentur, in quibus de peregrinis plantis agitur. Accesserunt etiam *Scholia* aliqua ad Aurifodinam. Idem enim opus cum titulo *aurifodinae mediceæ e triplici naturæ regno recusum* est anno 1722. fol.* paginarum numero vix mutato, et si titulus auctaria & emendationes promittit.

Historia simplicium reformatam a J. C. BECKERO latine versa, cun: Indian:

N n n n 2

(g) Laudat eum GRONOVIVS in præf. ad Musæum.

dia literata, etiam latinitate donata, & novis a filio C. BERN. VALENTINI accessionibus aucta, prodiit Offenbach. 1733. fol.

EJUSDEM MICH. BERNHARDI & filii J. ERNESTI *de confectione alkermes* Gieff. 1725. 4°. HEFT.

§. DCCCXXVIII. *Hans Sloane.*

Sir (Equitis) *Hans SLOANE* Hiberni, qui Monspelii medicinam didicerat, inde Jamaicam petiit, in Europam redux denique Archiatri dignitate auctus ad proiectissimum senium pervenit, per multos annos Praeses Societatis Regiae Scientiarum, maximi librorum & aliorum variorum thesauri possessor, virorum suavissimorum. Descriptio arboris *Piperiferæ* (*Anomiferæ*) Jamaiensis exstat in *Phil. Transf.* n. 192.

Descriptio arboris corticem Winteranum ferentis, ibid.

In n. 198. duas species *Conocarpodendri* depictas dedit.

EJUSDEM n. 203. De venenatis effectis *Mercurialis* perennis.

EJUSDEM n. 204. De vera arbore corticis Winterani.

EJUSDEM n. 208. Icon *Coffea* cum fructu, absque flore.

EJUSDEM n. 222. De fructibus Indicis, qui solent ad Orcadum littora appellere.

N. 237. De usu radicis *Hypecaeoanhæ*, nuper ad dysenteriam laudatae.

N. 247. De supellectili Chinensi, & ea occasione de agno Scythico *Borarametz*, cuius tenerum vellus adversus sanguinis jacturas adhibetur. De eadem supellectili, & de Fabis Ignatii &c. n. 249. & 250.

EJUSDEM n. 251. De Epidendro parasitico hexapetalo, aquam colligente, aliisque plantis aquiferis.

N. 260. *Pirum* in *Piro*.

N. 429. De malis ex seminum *Hyoscyami* usu.

N. 478. *Coralloides album geniculatum*.

EJUSDEM Catalogus plantarum, quæ in Insula Jamaica sponte provenient, vel vulgo coluntur, cum aliis, quæ in Madera (h), Barbados, Nieves, & S. Christophori Insulis nascentur Lond. anno 1696. 8°.*. Nomenclator splendidissimus, quod continuo dicetur, operis, cum synonymis operose collectis: intercedunt & Europeæ plantæ.

EJUSDEN

(h) Ibi undecim dies egit DOUGLAS I. p. 121

EJUSDEM *A voyage to Madera, Barbados, Nieves, St. Christophers, Jamaica with the natural history* London anno 1707. fol.* Anno 1688. Jamaicam adiverat, & ibi medicinam fecerat. Major tamen cura clari viri historia naturalis fuit, & potissimum etiam res herbaria. Plantas plurimas collegit, siccavit, nam ipse eos thesauros vidi, siccatas delineari curavit, descripsit, non ad numeros minutiores characteres, sed ad seculi modum. Multas secundum adfinitates denominavit, novorum generum condendorum non studiosus. Synonyma plurima, & usus addidit oeconomicos. Claves naturales omnes in America reperit, unicum tamen ex umbelliferis *Eryngium*, Europeas plusculas.

Tomus II. secutus est anno 1727.* quo arbores continentur innumeræ, tabulæ in universum 281. & additamenta ad utrumque volumen, in quo PLUKNETIUS saepiuscule reprehenditur. Accessit bonus utriusque Tomi index.

§. DCCCXXIX. Leonhardus Pluknet.

Leonhardi PLUKNET D. M. Phytographia, seu stirpium illustriorum & minus cognitarum icones P. I. Lond. anno 1691. fol.* Appendix ibid. eodem anno.

Pars II. London anno 1691. fol.*

Pars III. anno 1692. fol. Meræ tabulæ, omnino 150. figuræ circa 2000. Rami sunt sicci plantarum rarerum Europæ, & Asiacæ, novive Orbis, floribus saepe destituti, neque semper accurate ad naturam expressi. Cum tamen numerosissimas & raras stirpes exprimant, & saepe novas, opus pretium habet, & utilitatem: miro enim ardore PLUKNETIUS ex universo Orbe stirpes raras colligebat, quas propriis sumtibus sculpi curaret, a Regina MARIA sublevatus (i). Passim in PLUKNETIUM animadvertisit (k), ob species multiplicatas, aliaque vitia.

Pars IV. *Almagestum botanicum, seu Phytographiae PLUKNETIANÆ onomaticum sex fere millium plantarum* Londin. anno 1696. 4°.* Nomina sunt & synonyma, adjectis centum novis tabulis.

Almagesti botanici Mantissa, plantarum noviter detectarum ultra milenarium numerum complectens London anno 1700. 4°.* Nomina sola, cum operis indice.

Amaltheum botanicum, seu stirpium Indicarum alteram cornu copiæ 1200. minimum species novas comprehendens London anno 1705. fol.* Plantæ plurimæ Chinenses & Asiaticæ, passim cum descriptione. Tabulæ 104. quæ partim ad Mantissam pertinent, partim ad Amaltheum.

Hæc

(i) Ut curam gereret horti HAMPTONIENSIS *Tour through great Britain*, I. p. 281.

(k) *Philos. Transact.* n. 264.

Hæc opera Londini anno 1720. novo titulo ornata recusa fuerunt, L.
PLUKNETII *opera omnia*.

Exstant etiam Ejusdem in RAJI Synopsin animadversiones, inter J. RAJL
Epiſtolas (1).

§. DCCCXXX. Varii.

MAGDALENA SCUDERI, aliis laudibus celebris feminæ, *Entretiens de morale* Paris anno 1692. 12°. 2. Vol.*. Continent de floribus & fructibus dialogos, in quibus de multis rarioribus plantis agitur, & de arbore diversi generis fructus vicinissimos ferente.

Daniel Georg. MORHOF anno 1691. obiit. Ejus *Polyhistor's prima pars* prodicerat anno 1688. 4°.. Accesserat L. III. anno 1692. 4°. Reliqui libri & Tomus II. post mortem CL. viri anno 1702. a MOELLERO; anno vero 1731. 4°.* Hamburi a J. A. FABRICIO editus est. In Tomi II. L. II. & P. II. caput 40. & sequentia pertinent ad auctores rei herbariæ, quos paucos, sed critice, recenset, & cum judiciis.

(1) p. 505.

6786

